

ગૂજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાસિદ્ધ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૩૨૪૦ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ પ્રાચીન સંસ્કૃત રાજસંહિતા

વિષય પૃષ્ઠ : ૪૧૭

किमत में उपीया.

સાચી વિધાપીઠ ગ્રંથાલય
ગુજરાતી ડિપાર્ટમેન્ટ સંસ્કૃત
૭૨૪૦

શ્રીજ્ઞાનવિમલસૂરિકૃત- પ્રાચીનસ્તવનરત્નસંગ્રહસ્ય પ્રસ્તાવના.

આ પ્રાચીનસ્તવનરત્નસંગ્રહ ગૂર્જરભાષામાં સુપ્રસિદ્ધ શ્રીમત્પાગંધ્યાચાર્ય-વિમલશાખીય-શ્રીજ્ઞાનવિમલસૂરીધરજીએ રચ્યો છે. તેઓશ્રી વિક્રમસંવત ૧૮ મા સૈકામાં થયા છે. તેમના ચરિત્ર તરફ દૃષ્ટિ કરીએ તો તેઓ ગૃહસ્થઅવસ્થામાં શ્રીલિપ્ત-માલનગરના રહેવાસી હતા અને વિશાખાસલાવંશમાં તથા વાસવગોત્રમાં આભૂષણરૂપ શ્રીવાસવશ્રેષ્ઠિપિતાના તથા કનકાવતીમાતાના મુપુત્રરત્ન હતા, અને તેઓશ્રીનો વિક્રમસંવત ૧૬૯૪ વર્ષે જન્મ થયો હતો. માતાપિતાએ “નાથુમધ્વ” એવું નામ સ્થાપન કર્યું હતું. અનુક્રમે બીજાના ચંદ્રમાની જેમ વૃદ્ધિ પામતા આઠ વર્ષની વયવાળા થયા, તેવારે શ્રીમત્પાગંધ્યાચાર્ય અગણ્યગુણસંપન્ન મહાવૈરાગી શુદ્ધક્રિયાવંત શ્રીમાન પંડિતવિનયવિમલગણિના શિષ્ય-સ્વ પંડિતશ્રીધીરવિમલગણિમહારાજની પાસે ધર્મોપદેશ સાંભળી પ્રતિબોધ પામ્યા. “આસન્નસિદ્ધિ જૈનશાસનપ્રભાવકપુરૂષોના હૃદયમાં ગુરૂમહારાજનો દીધેલો ઉપદેશ જલદી અસર કરે છે” તેવારે પ્રતિબોધ પામ્યા પછી અપારવૈરાગ્ય ધરીને પંડિતશ્રીધીરવિમલગણિની પાસે વિક્રમસંવત ૧૭૦૨ વર્ષે શ્રીનાથુમધ્વજીએ દીક્ષા અંગીકાર કરી. ત્યારે ગુરૂમહારાજે તેમની દીક્ષા સમયે “શ્રીનયવિમલ” એવું નામ સ્થાપન કર્યું. હવે દીક્ષા લીધા પછી નવદીક્ષિત શ્રી નયવિમલમુનિએ અહર્નિશ સ્વપરશાસ્ત્રનો અભ્યાસ કરવા માંડ્યો. દેવદેવે પૂર્વપુણ્યના ઉદયથી, જ્ઞાનાવરણીયકર્મના ક્ષયોપશમને લીધે તેમની (શ્રીનયવિમલજીની) બુદ્ધિ જગમાં તૈલબિન્દુની જેમ સર્વસ્વપરશાસ્ત્રોમાં વિસ્તાર પામી હતી.

યદુક્તં-જલે તૈલં સ્વલે ગુહ્યં, પાત્રે દાનં મનાગપિ ।

પ્રાજ્ઞે શાસ્ત્રં સૌતં પ્રીતિ-વિસ્તારં યાત્યનેકથા ॥૧॥

તેઓશ્રીઓ શ્રીઅમૃતવિમલગણિકવિરાજ તથા શ્રીમદ્વિમલગણિક
 કવિરાજ નામે વિદ્યાગુરુની પાસે વિદ્યાભ્યાસ કરી, કાવ્ય, તર્ક, ન્યાય
 શાસ્ત્રાદિ સર્વશાસ્ત્રોમાં અત્યંત નિપુણતા મેળવી. એહુવીરીતે
 શ્રીનયવિમલજીની સર્વગુણે યોગ્યતા જોઈને, તેમના ગુરુમહારાજનો
 સારો અભિપ્રાય દેખીને, વિક્રમસંવત ૧૭૨૭ વર્ષે મહાસુદી ૧૦ને
 દિવસે મારવાડદેશમાં સાદી પાસે ઘણારાવનગરમાં મોટા ઉત્સાહ-
 પૂર્વક શ્રીમત્પાગંચાચાર્ય શ્રીવિજયપ્રભસૂરિમહારાજે “શ્રીનયવિ-
 મલજીને” પંડિત(પંન્યાસ)પદ આપ્યું, ત્યારપછી પોતાના ગુરુશ્રી
 ધીરવિમલજીગણિકની સાથે પૃથ્વીમાં વિચરી ભવ્યજીવોને ધર્મોપદેશ
 દેઈ કૃતાર્થ કરવા લાગ્યા. અતુકમે તેઓશ્રીના ગુરુરાજ શ્રીધીરવિ-
 મલગણિકમહારાજ વિક્રમસંવત ૧૭૩૬ વર્ષે સ્વર્ગે પધાર્યા, ત્યારપછી
 તેઓ પંડિતપદે શોભતા, ભવ્યજીવોના મનને મોહતા, જ્ઞાનક્રિયા
 યોગે શુદ્ધધર્મોપદેશે ભવ્યજીવોને સંસારસમુદ્રમાંથી ઉદ્ધરતા, અને
 જે ભવ્યજીવો પ્રતિબોધ પામીને દીક્ષા લેવા ઉજમાલ થાય તેઓને
 લઘુદીક્ષા આપીને ગચ્છપતિશ્રીવિજયપ્રભસૂરિની પાસે લાવીને
 નવદીક્ષિત ઘણા શિષ્યોને વડીદીક્ષા અપાવતા હતા. તેવારપછી
 શ્રીવિજયપ્રભસૂરિના આદેશવડે કરીને ‘વિક્રમસંવત ૧૭૪૭ વર્ષે
 અણહિલપુરપાટણમાં પધાર્યા. ત્યાં તેહિજ વર્ષે ફાગણસુદી પાંચમના
 દિવસે ક્રિયોદ્ધાર કરીને ગચ્છની નિશ્રાએ વિચરવા લાગ્યા. હવે કે-
 લાચક ગચ્છવાસી ગીતાર્થપુરુષો ભેગા મળીને વિચાર કરવા લા-
 ગ્યા કે, આજકાલ શ્રીતપાગચ્છમાં સાધુઓમધ્યે શિથિલાચારનો
 પ્રચાર ઘણો થયો છે, માટે સાધુના શિથિલાચારને દુર કરવા માટે
 કોઈ બોળને, સૂરિપદને યોગ્ય અને જ્ઞાની અને શુદ્ધક્રિયાવંત હોય
 તેને ગુરુતરીકે સ્થાપન કરીને આપણે તેમની અનુયાયીએ વર્તીએ તો
 સાફ કે બેથી શિથિલાચારનો પ્રચાર દુર થાય. એહવો વિચાર કરીને
 સર્વગીતાર્થોએ એવો નિર્ણય કર્યો કે હાલમાં સંવિજ્ઞજ્ઞાનક્રિયા-
 વૈરાગ્યાદેગુણોએ સંપૂર્ણ અને સૂરિપદને યોગ્ય, શ્રીમત્પંડિતનય-
 મલજીગણિક છે. તહેમને શ્રીવિજયપ્રભસૂરિમહારાજ આચાર્યપદ આપે
 નો ઘણું સાફ, ને વહી આપણે તેમની અનુયાયીએ વર્તીએ, એમ
 વિચાર કરીને સર્વગીતાર્થોએ સૂરિપદ લેવાને લાયક શ્રીનયવિમલ-
 ગણિકને સૂરિપદ આપવા વાસ્તે શ્રીવિજયપ્રભસૂરિમહારાજને વિ-
 જ્ઞાપ્તિ કરી. તે સાંભળી શ્રીતપાગચ્છાચાર્ય શ્રીપૂજ્યશ્રીવિજયપ્રભસૂ-

રિ પાણ અપાર આનંદને પામ્યા, “યોગ્ય ગીતાર્થ શાસનપ્રભાવકને જોઈ સહુકોઈ સજ્જનો અપારઆનંદને પામે છે.” તેવારપછી તપા ગચ્છના આચાર્ય શ્રીપૂજ્યજી પણ અણહિલપુરપાટણથી વિહાર કરીને પાટણની પાસે સંડેસર(સંડેર)ગામમાં પધાર્યા. તે ગામમાં સંઘના ઘણા આગ્રહથી શ્રીઋષભદેવભગવાનના દેરાસરમાં વિક્રમ સંવત ૧૭૪૮ (કેટલાક અંધામાં ૧૭૪૯ છે) વર્ષે કાગુણમુદી પાંચમને ગુરુવારને દિવસે શુભમુહૂર્તે શ્રીવિજયપ્રભસૂરીશ્વરજીની આજ્ઞાથી શ્રીમહિમાસાગરસૂરિજીએ આચાર્યપદની ક્રિયા કરાવીને સૂરિમંત્રયુક્ત આચાર્યપદ શ્રીનયવિમલજીગણિને આપ્યું. જ્યારે શ્રીમત્પંડિતનયવિમલજીગણિને આચાર્યપદવી મળી, ત્યારે તેમનું “શ્રીજ્ઞાનવિમલસૂરિ” એહતું નામ સ્થાપન થયું. તે વખતે આચાર્યપદવી પ્રદાનનોમહોત્સવ કરીને ઘણું ધન ખરચીને શ્રેષ્ઠિવર્યનાગજીપારેખે પોતાના ધનને કૃતાર્થ કર્યું, અને ઘણો જશ લીધો.

આચાર્યપદ લીધા પછી શ્રીજ્ઞાનવિમલસૂરિમહારાજ ભવ્યજી-વોને અમૃતધારાસમાન ઉપદેશ દેતા દેશવિદેશ વિચરવા લાગ્યા, અને વિક્રમસંવત ૧૭૭૭ વર્ષે શ્રીમત્તપાગચ્છાચાર્યશ્રીજ્ઞાનવિમલસૂરિ મહારાજના સદુપદેશથી સૂરતખંદરનિવાસિશ્રેષ્ઠિવર્યશ્રીયુત પ્રેમજી-પારેખે શ્રીસિદ્ધાચલજીનો સંઘ કાઢ્યો હતો તેનું વર્ણન રાસરૂપે કવિદીપસાગરગણિના મુશિખ્ય સુખસાગરકવિએ સ્વકૃતપ્રેમવિલાસ નામના રાસમાં કરેલ છે. તે રાસ નરભવદૃષ્ટાન્તઉપનયમાલામાં પ્રસ્તાવના સાથે છાપવામાં આવેલ છે.

તેમનો વિહાર ખાલુધાપ્રકારે સૂરત, ખંભાત, રાજનગર (અમદાવાદ), પાટણ, રાધનપુર, સાદડી, ઘાણરાવ, શિરોહી, પાલી-તાણા, જુનાગઢ, વિગેરે સ્થળે, ગુજરાત-મારવાડ-કાઠિયાવાડ પ્રમુખ દેશોમાં હતો. તથા શ્રીમત્તપાગચ્છાચાર્ય “શ્રીજ્ઞાનવિમલસૂરીશ્વરજી” તથા મહોપાધ્યાયશ્રીવિનયવિજયજી તથા મહોપાધ્યાયશ્રીયશોવિ-જયજી તથા શ્રીમત્પંડિતઋદ્ધિવિમલગણિ વિગેરે મહાત્માઓ ક્રિયો-જ્ઞાર કરી પ્રાયઃ સાથે વિહાર કરવા વાલા હતા.

* આ સંડેસરગામ પાટણથી પાંચગાઉ ધાય છે ને ત્યાં શ્રીઋષ-ભદેવભગવાનનું દેરાસર પણ છે, અને પાટણમાં જે સંડેસગકુળમ્ની * રહે છે તેઓની કુળદેવી પણ તે સંડેસરગામમાં છે. સંડેસરગામમતી પ્રંગટ થયા તેથી સંડેસરાકુળર્થ કહેવાય છે.

આ શ્રીજ્ઞાનવિમલસૂરીશ્વરજીએ ઘણા વખતે શ્રીસિદ્ધાયલજી તીર્થ વિગેરેની યાત્રાઓ કરી અને અનેકલઁયોને ધર્મોપદેશ આપીને અરિહંતની પ્રતિમાઓની સત્તર(૧૭) પ્રતિષ્ઠાઓ(અંજનશલાકાઓ) કરી. અનુક્રમે સંવત ૧૭૮૨ ની સાલનું ચોમાસું ખંભાતનગરમાં આવ્યા તેવામાં આચાર્યશ્રીજ્ઞાનવિમલસૂરિમહારાજે શ્રીસિદ્ધાયલજી તીર્થની યાત્રા કરવાને વાસ્તે વિહાર કરવાની તૈયારી કરી. પરંતુ પરચક્રને હીધેથી યાત્રા સંબંધી અંતરાય થયો તેથી તે ચોમાસું શ્રીજ્ઞાનવિમલસૂરિ સ્તંભતીર્થ (ખંભાત)માંજ રહ્યા, અને ઘણા સાધુઓને વાચકપદ, પંડિતપદ આપીને ઘણા ઉપકાર કર્યો અને નિર્ગુણ પુરૂષોને પણ ગુણવાળા કર્યા એવીરીતે આ પ્રાચીનસ્તવનરત્રસંમલના કર્તા આ મહાત્માએ અનેકશાસ્ત્રોની રચના કરી અનેકલ-વ્યજીવોને પ્રતિભોધ આપીને ઘણા ઉપકારો કરી તથા અનેકસુકૃત્યો કરી ૮ વર્ષ ગૃહસ્થપર્યાય તથા ૮૧ વર્ષ ચારિત્રપર્યાય એમ સર્વ નવ્યાસી (૮૯) વર્ષનું સંપૂર્ણ આયુષ્ય પામ્યું. આ ચોમાસાની અંદર તે આચાર્યશ્રીનું શરીર ઝાંતનીપણું પામ્યું તે અવસરે આ-ચાર્યશ્રી વિશેષ સમતારસમાં ઝીલવા લાગ્યા અને તે સમયે હજારો ગમે નરને નારીઓ તે આચાર્યશ્રીની આગળ જીવ છોડાવવાને માટે બહુદ્રવ્ય ખરચવા અંગીકાર કર્યું અને સહસ્રોગમે લઁયો આંખિલ, ઉપવાસ, સામાયિક, પૌષ્ઠ વિગેરે વ્રત પચ્ચખખાણુ અંગીકાર કરવા લાગ્યા. તે આચાર્યશ્રીની આગળ લાખોગમે નવકારને અંગીકાર કરવા લાગ્યા. એવીરીતે આચાર્યશ્રીની આગળ અગ-ણિતપુણ્ય અંગીકાર કર્યું. ત્યારપછી વિક્રમસંવત ૧૭૮૨ ના આશો-વદી ૪ ને ગુરૂવારના દિવસે પ્રભાતસમયે શ્રીજ્ઞાનવિમલસૂરિમહારાજ અનશન અંગીકાર કરીને સ્વર્ગે પધાર્યા તે વખતે ખંભાતના ઘણા શ્રાવકો ભેગા મળીને આચાર્યશ્રીના નવ અંગે પૂજા કરવા લાગ્યા અને તેમનું શરીર સ્થાપન કરવાને માટે નવખંડવાળી ચ્યારે દિશાએ દેવવિમાનની પેરે દીપતી, સોનાના નવા હલશે શાલતી, તેરણુ કોટ કાંગરાઓવડે કરીને અતિવિશાળ માંડવી ત-યાર કરી, તે માંડવીના મધ્યખંડમાં શ્રીજ્ઞાનવિમલસૂરિમહારાજના શરીરને સ્થાપન કર્યું. એ અવસરે આશરે તેર (૧૩) મણુ પ્રમાણુ સુખડી કાઢી હતી, અનુક્રમે મોટા મહોત્સવસહિત સ્તંભતીર્થના ઉદ્ધાનભાગમાં આચાર્યશ્રીની માંડવી લાવીને ત્યાં અગર, મલયા-

ગર, ચંદનાદિના કાષ્ટવર કરીને શ્રીગચ્છપતિનું શરીર અગ્નિવર કરીને સંસ્કાર કર્યું એવીરીતે સ્તંભતીર્થવાસી શ્રાવકોએ શ્રીજ્ઞાન-વિમલસૂરિશ્રીધરમહારાજનું નિર્વાણમહોત્સવ કર્યું. ત્યારપછી બે શ્રાવકોનું ચિત્ત જીવદયા તરફ વધારે ખેંચાયું કે જેથી તે સમયે ખંભાતનગરના સર્વશ્રાવકોએ અમારપડાડો વજડાવ્યો અને શ્રીજ્ઞાન-વિમલસૂરિજીના કાલધર્મની તિથિથી માંડીને ચાલીશ દિવસ લગે કોઈપણ માછી દરિયામાં કે તલાવમાં કે કોઈપણ જલાશયમાં જળ નાખે નહિ, અને જળના ફહાની દષ્ટિ પણ કરે નહિ. એવો જીવોના અભયદાનને માટે ખંદાખસ્ત કરાવ્યો અને ગાય, ભેંસ, બળદ, વિગેરે ચતુષ્પદ જીવોને પણ હિંસકોની પાસેથી છાડાવીને મહારાજનમાં મૂકાવીને અભયદાન અપાવ્યા. વળી ખંભાતના મહારાજને શ્રીજ્ઞાનવિમલસૂરિમહારાજના સ્વર્ગવાસસમયે ઘણું દ્રવ્ય આર્પીને માછીજનોને પોતાના સેવક કરીને રાખ્યા કે જેથી કોઈવખત હિંસા ન કરે, તથા ઘણું ધન આપી ચડીમારલોકો (પારધી વિગેરે) ને સંતોષ્યા કે જેથી કોઈપણ વખત હિંસા ન કરે, તે સમયે જૈનદષ્ટિ (સમ્યક્દષ્ટિ) પ્રાણિયો તે ગુરૂમહારાજનો જસવાદ બોલે તેમાં તો શું નવાઈ છે, કિન્તુ મિથ્યાદષ્ટિલોકો પણ શ્રીજ્ઞાનવિમલસૂરિમહારાજના મુક્તકંઠે યશોવાદ બોલવા લાગ્યા. “ ગુણવંતપુરુષોના ગુણોને સૌ કોઈ સજ્જનો વખાણે છે.” તથા અગ્નિસંસ્કાર કરવાની ચિતાને (ચયને) સ્થાનકે અધારીરાત્રીએ ચમત્કારિક ઉદ્યોત થયો. તે દેખી સહુ ભવ્યશ્રાવકોનાં મનમાં બહુ આશ્ચર્ય થયું. વળી ઘણા ભવ્યોને રાત્રીએ સ્વપ્નદ્વારા સંકેતને બાને પોતાના આત્માને આચાર્યશ્રી દેખાડતા હતા. તે ઉપર એમ અનુમાન થાય છે કે શ્રીજ્ઞાનવિમલસૂરિમહારાજ મહર્ષિક દેવગતિ પામ્યા છે તથા તે આચાર્યશ્રીના સ્વર્ગવાસસમયે ખંભાતના સુશ્રાવકોએ દર્શનાર્થે ખંભાતમાં સક્કરપરામાં સ્તૂપ (પગલાંયુક્ત દેરી) કરાવેલ છે. ઇત્યાદિક વિશેષ વિસ્તાર શ્રીજ્ઞાનવિમલસૂરિ નિર્વાણરાસમાંથી જોઈ લેવો. (આ રાસ પ્રસ્તાવનાની પાછળ છાપેલ છે.) તથા તેમનો જ્ઞાનભંડાર ખંભાતમાં ખારવાડમાં વિમલને ઉપાશ્રયે વિદ્યમાન છે.

આ મહાત્માના સમકાલીન ભાષાપોષક સાધુઓમાં શ્રીઉદય-રવવાચક તથા મહોપાધ્યાયશ્રીમાનવિજયાદિ હતા.

આ મહાત્માના ગ્યેલા ઘણા ગ્રંથોની પ્રથમાદર્શ (પ્રથમપ્રતં)

દીપસાગરકવિના મુશિય સુખસાગરકવિએ લખેલ છે.

આ પ્રાચીનસ્તવનરત્નસંગ્રહ પુસ્તકમાં ફક્ત શ્રીજ્ઞાનવિમલસૂરિમહારાજનાજ રચેલ સ્તવનનો સમુદાય છે. તેમાં એકેક સ્તવનમાં એવા તો મુગમતરીકે ભાવો ઉતારેલા છે કે વાંચવાવાળા સન્નનોના હૃદયમાં અત્યંત આનંદ તથા ધર્મશ્રદ્ધા થાય અને જૈનશાસનનો ભૂમિયો થાય.

આ પ્રાચીનસ્તવનરત્નસંગ્રહના રચયિતા શ્રીજ્ઞાનવિમલસૂરિમહારાજની કવિત્વશક્તિને માટે તો જેટલું વર્ણન કરીએ તેટલું થાડું છે. કેમકે તેઓશ્રીની પ્રાકૃતભાષામાં નિપુણતા પ્રાકૃતગાથાબદ્ધ શ્રીનરભવદ્વાનંતોપનયમાલાઅથવા વાંચવાથી જણાશે. (આ અથવા શ્રીદયાવિમલજી જૈનઅથવામાલા તરફથી પ્રથમ અંક તરીકે છપાઇ તૈયાર થયેલ છે) તથા સંસ્કૃતભાષામાં દક્ષતાતો તેઓશ્રીના રચેલ શ્રીપદ્મવ્યાકરણસૂત્રવૃત્તિ: ૧, શ્રીપાલચરિત્રં સંસ્કૃતગદ્યવદ્ધં ૨, સંસારદાવાનલસ્તુતિવૃત્તિ: ૩, ઇત્યાદિ સંસ્કૃતઅથવા જોવાથી માલુમ થશે. અને એમ પણ સાંભળાય છે કે શ્રીજ્ઞાનવિમલસૂરિમહારાજ સૂરિપદ્મ લીધા પહેલાં શ્રીસિદ્ધાચલમહાતીર્થે પધારેલા તે અરસામાં શ્રીમત્તપાગચ્છાચાર્ય શ્રીવિજયપ્રભસૂરિમહારાજ પણ ત્યાં આગળ આવીને શ્રીસિદ્ધાચળતીર્થનાયકશ્રીઆદીધરભગવાનના દેરાસરમાં જોવામાં ચૈત્યવંદન કરે છે તેવામાં શ્રીનયવિમલગણિ પણ ત્યાં આવીને તાત્કાલિક નવા કાવ્ય બનાવીને સ્તુતિ કરવા લાગ્યા. તે જોઇ આચાર્યશ્રી ચમત્કાર પામીને સભાસમક્ષ કહેવા લાગ્યા કે અહો ! શ્રીવીરભગવાનના શાસનમાં સરસ્વતીપુત્ર શીઘ્રકવીધર ઇત્યાદિ બિરુદોને ધારણ કરતા આધુનિક કાળે એવા કવીધરો છે, તો પછી જૈનશાસન દીપે તેમાં શું નવાઇ છે. એમ કહીને તરતજ શ્રીનયવિમલગણિને આવો “જ્ઞાનવિમલસૂરિ” એમ કહી સૂરિપદ્મના નામથી આદરપૂર્વક બોલાવ્યા. તે સાંભળી શ્રીનયવિમલગણિએ પણ વિનય પૂર્વક ભવત્પસાદેન એમ કહ્યું. તેવારપછી આચાર્યશ્રીએ પોતાની પાસે બેસાડીને ચૈત્યવંદન કરવા માટે શ્રીનયવિમલગણિને આજ્ઞા દીધી તેવારે બીજા યતિયોને અપ્રીતિ ઉત્પન્ન થયેલી જોઇને આચાર્યશ્રી પત્યે કહ્યું કે ચૈત્યવંદન આપજ કહો કેમકે તે વૃદ્ધની કરણી છે, તે સાંભળી પરસ્પર ખેદ પામતા બીજા યતિઓને શ્રીપૂજ્યજી

કહેતાં હવા કે હે યતિવેદો ! જો કે પદસ્થતરીકે હું શ્રીગૂણ્ય છું છતાં
 નયવિમલગણિની પાસે જેવી જ્ઞાનચક્રતા ને કવિત્વશક્તિ છે તેવી
 શતાંશ પણ મહારામાં નથી માટે જ્ઞાનથી વૃદ્ધતાને લઈને હું તેમનો
 આદર કરું છું માટે તમહારે પણ જ્ઞાન કે જ્ઞાનિની આશાતના નકર-
 વી નહિ, કેમકે જ્ઞાન ને જ્ઞાનિની આશાતના કરવાથી પ્રાણીયો
 જ્ઞાનાવરણીયાદિકર્મોને બાંધે છે માટે તેવા માણસો દુર થાય તેવો
 ઉપાય કરવો જોઈએ. કલ્યાદિ સમજાવીને બીજા યતિયોને શાંત કર્યા.
 ત્યારપછી આચાર્યશ્રીની આજ્ઞાથી શ્રીનયવિમલગણિ શ્રીઋષભદેવ
 ભગવાનની આગળ ચૈત્યવંદન કરવા લાગ્યા તે વખતે તાત્કાલિક
 નવા કાવ્યો બનાવીને ઠપ કાવ્યવડે ચૈત્યવંદન કર્યું તહેમાં એક
 પાદ ભક્તામરસ્તોત્રનું લઈ પાત્રિતિ તરીકે ત્રણ પાદ નવા બના-
 વીને તત્કાલજ નવું સ્તોત્ર બનાવ્યું તે જોઈ ઈર્ષ્યાકારક સર્વયતિયો
 તથા સહુકોઈ પરિતો ચમત્કાર પામ્યા. “જ્ઞાનિપુરૂષોના જ્ઞાનાદિ
 ગુણ જોઈને કોણ સજ્જન આનંદ ન પામે.” અર્થાત્ પામેજ.
 ત્યારપછી કેટલોએક સમય ગયા પછી શ્રીમત્તપાગચ્છાચાર્યશ્રીએ પો-
 તાનું આપેલું “જ્ઞાનવિમલસૂરિ” એવું નામ કાયમ રાખવા માટેજ
 હોય કે શું તેમ તે શ્રીનયવિમલગણિને આચાર્યપદ આપ્યું. એ
 પ્રમાણે શ્રીજ્ઞાનવિમલસૂરિની સંસ્કૃતભાષામાં નિપુણતા હતી.

અને શ્રીમત્તપાગચ્છાચાર્ય શ્રીજ્ઞાનવિમલસૂરિની ગૂર્જરભાષામાં
 દક્ષતાતો આ “પ્રાચીનસ્તવનરવસંગ્રહ ગ્રંથ” વાંચવાથી, સ્ત-
 વનો કંઠે કરવાથી, ગાવાથી, મનન કરવાથી સજ્જનોને આપેલુમ
 જણાશે. પ્રાકૃત કવિતાને માટે તો અન્યદર્શનીયો પણ લાગે છે કે-
 સંસ્કૃતકવિતાયાં કલિકાલસર્વજ્ઞવિરુદ્ધારિશ્રીહેમચન્દ્રસૂરિ; પ્રાકૃ-
 તકવિતાયાં તુ શ્રીમત્તપાગચ્છાચાર્યવિમલશાસ્ત્રીશ્રીજ્ઞાનવિમલસૂ-
 રિઃ । એ પ્રમાણે જૈનેતર (અન્યદર્શની) પુરૂષો જ્યારે તેમના
 યજ્ઞગાન કરે છે તો પછી જૈનસજ્જનો તેમના યજ્ઞવાદ બોલે તેમાં
 શું નવાઈ છે અને તેવા જૈનશાસનપ્રભાવક પુરૂષોના જેઓ
 અવર્ણવાદ બોલીને, નિંદા કરીને, પોતાના દુર્ગન્ધિ મુખમાંથી થીક
 ઉડાવીને કેવલ જ્ઞાનાવરણીયાદિકર્મ બાંધે છે. તે ગુર્યાળુ પાખંડીઓને
 શ્રીજૈનશાસનના પ્રત્યનીક તથા શ્રીતીર્થંકરોની આશાતના કરનારા
 અને મિથ્યાદષ્ટિ કરતાં પણ અધમ જાણવા અને જેઓ જૈનશાસન-

પ્રભાવક પુરુષોની નિંદા કરનારા છે તેઓ પોતે ગાઢકર્મ બાંધીને, દુર્લભબોધિપણ ઉપાજિને સંસારરૂપ સમુદ્રમાં પડે છે અને ભોળા લોકોને ભરમાવીને બીજાઓને દુર્ગતિમાં પાડનારા છે માટે સજ્જન-પુરુષોને સંસારસમુદ્રનો પાર પામી અતુલ કલ્યાણકારી મોક્ષસ્થાન મેળવવાની ઇચ્છા હોય તો પ્રભાવકપુરુષોની નિંદા કરનારા દુર્જનતાવાળા કુપુરુષોથી દુર રહેવું તેહિજ શ્રેય છે. તથા શ્રીજ્ઞાન-વિમલસૂરીધરમહારાજની વ્યાખ્યાનશૈલી (દશનાકળા) તો તેમના રચેલ શ્રીઅધ્યાત્મકલ્પદ્રુમખાલાવબોધ અથવા પાશ્વિકસૂત્રખાલાવબોધ વિગેરે ગ્રંથો દૃષ્ટિપથમાં લાવવાથી (વાંચવાથી) જણાશે, તથા તે આચાર્યશ્રીની વૈરાગ્યભાવનાઓ પણ જણાશે તથા શ્રેષ્ઠ-જૈનમાર્ગ જાણવા માટે આ પ્રાચીનસ્તવનરત્નગ્રંથ નામનું પુસ્તક વાંચે ને મનન કરે કે જેથી સજ્જનોના ચિત્તમાં સુલક્ષિતભાવનો તથા વૈરાગ્યરંગનો ઉદ્ધાસ વધે ને શ્રીવીતરાગના ગુણરૂપ સ્તવનોનું ગાયન કરી કલ્યાણની લીલા પામે.

આ પુસ્તકમાં જે જે સ્તવનમાં રચ્યાનો સંવત કર્તાએ (શ્રીજ્ઞાનવિમલસૂરિજીએ) મૂકેલ છે તે સ્તવનો નીચે મુજબ જાણવા:-

પૃષ્ઠ.	સ્તવનનું નામ.	રચ્યાનો સંવત. ગાથા.	
૨૨૯	અર્જુનગિરિતીર્થનું	૧૭૨૮	૩૫
૯૩	શ્રીશાંતિનાથજીનું	૧૭૩૭	૮૧
૨૩૮	જિનપૂજાવિધિનું	૧૭૪૧	૮૧
૧૩૦	ગાડીપાર્શ્વનાથનું	૧૭૫૫	૧૫
૨૬૦	વીરાસ્થાનકતપોવિધિનું	૧૭૬૬	૮૧
૧૬૬	મહાવીરસ્વામીનું	૧૭૬૯	૧૩

વિશેષ સ્તવનોની સંખ્યા આ પુસ્તકની અનુક્રમણિકા જોવાથી ખબર થશે તેમાં ઉપર કહેલ એકયાશી (૮૧) ગાથાના શાંતિનાથના સ્તવનમાં સીત્તેરસો (૧૭૦) ઠાણામાંથી પચોતેર પોલ ઉતારેલ છે. તથા અર્જુનગિરિતીર્થના સ્તવનમાં કેટલોક ઇતિહાસ દર્શાવેલ છે. તે પ્રમાણે તારંગાજીનું, શણકપુરજી વિગેરેના સ્તવનો

૧ આ સ્તવન શ્રીજ્ઞાનવિમલસૂરિમહારાજે સંવત ૧૭૬૯ વર્ષે અ.તંદ. મનજીવૃત્યૌગીશીનો દ્વિતીય કર્યો તે સમયે રચેલું હોવાથી તે સંવત મૂકેલ છે.

હતિહાસયુક્ત છે. તથા જિનપૂજાવિધિના સ્તવનમાં શ્રાવકોએ કેવી રીતિયે જિનપૂજા કરવી તેની શાસ્ત્રાનુસારવિધિ બતાવેલ છે.

વીરાસ્થાનકતપોવિધિના સ્તવનમાં તે તપનો આરાધનવિધિ આરાધકના નામ સાથે દેખાડેલ છે. બીજા પણ સ્તવનોમાં ભવ્ય-જીવોને ઉપકાર કરનારી ઘણી બાબતો લાવેલા છે તો તે સ્તવનો વાંચ્યાથી ને મનન કર્યાથી સજ્જનોના હૃદયને દીપાવશે એ ચોક્કસ છે.

શ્રીમત્પાગચ્છાચાર્યશ્રીજ્ઞાનવિમલસૂરીધરમહારાજના રચેલ નીચે લખેલ ગ્રંથો લલ્ય છે.

શ્રીનયવિમલગણિની અવસ્થામાં (સૂરિપદ લીધા પહેલા) રચેલ અમને મળેલ ગ્રંથો.

નંબર.	ગ્રંથનું નામ.	શ્લોકસંખ્યા	રચ્યાનોસંવત્.
૧	નરમવદ્દૃષ્ટાન્તોપનયમાલા.	૫૫૭	૦
૨	સાધુવંદનારાસ.	૪૯૫	૧૭૨૮
૩	જામ્બૂસ્વામિરાસ.	૦	૧૭૩૭
૪	નવતત્ત્વબાલાવબોધ	૫૦૦	૧૭૩૮
૫	રણસિંહરાજધિરાસ.	(લગભગ) ૧૭૪૦	
૬	શ્રમણસૂત્ર બાલાવબોધ.	૧૦૦૦	૧૭૪૩
૭	મશ્નદ્વાત્રિશિકાસ્તોત્રં સ્વોપજ્ઞબાલાવબોધયુક્ત.	૩૦૦	
૮	શ્રીપાલચરિત્રં ગદ્યબદ્ધં (સંસ્કૃત)	૨૦૦૦	૧૭૪૬
૯	સાહ્યજીસો ગાથાના સ્તવનનો બાલાવબોધ.		
૧૦	સ્તવનો, સજ્જાઓ, પદો, સ્તુતિ વિગેરે.		
૧૧	દશ દૃષ્ટાંતની સજ્જા.		

અથ શ્રીજ્ઞાનવિમલસૂરિની અવસ્થામાં રચેલ ગ્રંથો.

૧૨	શ્રીમશ્નવ્યાકરણસૂત્રવૃત્તિ:	૭૫૦૦	
૧૩	સંસારદાવાનલસ્તુતિવૃત્તિ:	૧૨૬	
૧૪	બારવ્રતબ્રહ્મજીરાસ.		૧૭૫૭
૧૫	રોહિણી અશોકચંદ્રરાસ.		૧૭૫૭
૧૬	દીવાળીકદમબાલાવબોધ.	૧૨૦૦	૧૭૬૩

૧૭	આનંદધનચંદ્રીશીખાલાવખોધ.	૨૩૦૦	૧૭૬૯
૧૮	ત્રણભાષ્યખાલાવખોધ.		
૧૯	અધ્યાત્મકદ્વપદ્મખાલાવખોધ.	૮૦૦૦	૧૭૭૦
૨૦	શ્રીચંદ્રકેવલીરાસ.	૭૬૦૦	૧૭૭૦
૨૧	પાશ્વિકસૂત્રખાલાવખોધ.	૫૫૦૦	૧૭૭૩
૨૨	યોગદૃષ્ટિની સજ્જાય ખાલાવખોધ.		
૨૩	પર્યુષણપર્વમહાત્મ્યની સજ્જાય.		
૨૪	સ્તવનો, સજ્જાયો, સ્તુતિ, પદો વિગેરે.		
૨૫	શ્રીશાંતિનાથનો તથા પાર્શ્વનાથનો કલશ વિગેરે.		

એ ઉપરાંત બીજા પણ ઘણા અંથો, સજ્જાયો, પદો વિગેરે રચેલા છે તથા જિનગુણના સ્તવનો અપાર રચેલા છે. સાંભળવા પ્રમાણે શ્રીજ્ઞાનવિમલસૂરિમહારાજે રૂકત એકલા શ્રીસિદ્ધાચલમહાતીર્થનાજ છત્રીશે' (૩૬૦૦) સ્તવનો રચ્યા છે. તે સિવાય બીજા પણ સ્તવનો ઘણા રચેલ છે. પરંતુ દુષ્કાળના દોષથી અનુક્રમે જૈન ધર્મનીમાંહિ દુર્જનતા ને કદાચથી ભરેલા બાહ્યાડંબરી પાખંડી કુગુરુઓના પ્રચારને લઇને કેટલોક કુસંપ થવાથી થોડા સમય પહેલાંજ થયેલ શ્રીવિનયવિજયોપાધ્યાય શ્રીમદ્દશાવિજયવાચક શ્રીજ્ઞાનવિમલસૂરિ જેવા મહાત્માપુરૂષોના રચેલા અંથો ગુમ થતા જાય છે. માંહોમાંહી બે જણ લડતા હોય તો તેમાં ત્રીજાનું કામ થાય છે તેમ પરસ્પર દ્વિષ્ણાવ થવાથી શ્રીમત્તપાગચ્છમાં, જૈનશાસનની ધ્વજ ચઢાવનાર મહાપ્રભાવક પૂર્વપુરૂષોની આશાતના થાય છે ને ઉત્તમ મહાપુરૂષોની આશાતના બોલતી નથી પરંતુ બોળીનારે છે. તેથી તેમ ન કરવું જોઇએ. જે ભવભીરુ સજ્જન માણસો પૂર્વાચાર્યમહારાજની ને શુદ્ધપરંપરાની રીતિયે વર્તશે તેઓનું કલ્યાણ થશે શ્રીજ્ઞાનવિમલસૂરિમહારાજે રચેલ અંથોમાંથી લગભગ પચાસહજાર(૫૦૦૦૦) શ્લોક પ્રમાણ અંથો અંધાને મળેલ છે. ચોવીશી તથા વીશી તથા મૈનૈકાદશી, ગણધર-ચૈત્રી-આસી-દીવાળીના દેવવંદન પણ તેમનાજ રચેલ છે, તપાગચ્છમાં પ્રવર્તેલ શ્રીનવપદ્મની પૂજા પણ શ્રીમત્તપાગચ્છીય શ્રીમદ્દશાવિજયવાચકશ્રી-શ્રીજ્ઞાનવિમલસૂરિ અને શ્રીદેવચંદ્રજી એમ ત્રણ પંડિતોએ મળીને રચી છે તેથી પરસ્પર (માંહોમાંહે) કેવો ગાઢ સંપ (તો તે જણાય છે.

श्रीभक्तपागच्छायार्थ श्रीज्ञानविमलसूरीश्वरजीनी
पदावली.

(१५८६) * श्रीआनंदविमलसूरि (तपागच्छे पद भी पाठ).

श्रीविजयदानसूरि.	श्रीदुर्षविमलगणि	श्रीदुर्षविमलगणि.
श्रीह्रीरविजयसूरि.	श्रीजयविमलगणि.	श्रीसोमविमलगणि.
श्रीविजयसेनसूरि.	श्रीतीतिविमलगणि	श्रीऋद्धिविमलगणि.
श्रीविजयदेवसूरि.	श्रीविनयविमलगणि.	श्रीतीतिविमलगणि.
श्रीविजयप्रलसूरि	श्रीधीरविमलगणि.	श्रीवीरविमलगणि.
श्रीविजयरत्नसूरि.	श्रीनयविमलगणि.	श्रीमहोदयविमलगणि.
श्रीविजयक्षमासूरि.	(श्रीज्ञानविमलसूरि.)	श्रीप्रभोदविमलगणि.
श्रीविजयदयासूरि.	(१७८२)	श्रीभल्लिविमलगणि.
श्रीविजयधर्मसूरि.		श्रीउद्योतविमलगणि.
श्रीजिनेन्द्रसूरि.		श्रीदानविमलगणि.
श्रीदेवेन्द्रसूरि.		श्रीदयाविमलगणि.
श्रीधरसेन्द्रसूरि.		श्रीसौभाग्यविमलगणि.

* आ श्रीभक्तपागच्छायार्थ आनंदविमलसूरिभट्टाराजना आवक श्रे-
ष्ठिपर्यकर्माशाये संवत् १५८७ वर्षे श्रीसिद्धायत्तमहातीर्थना सोलभो उद्धार
कराव्यो छ. यदुक्तं—श्रीलक्ष्मीभट्टीयशाखायां पंडितश्रीगुप्तविमलग-
णिशिष्यपंडितश्रीअमर विजयगणिशिष्यपंडितश्रीकमलविजयगणि-
शिष्यपंडितश्रीविद्याविजयगणिशिष्यपंडितश्रीगुणविजयगणिभिः
कल्पसूत्रलघुवृत्तौ, श्रीआनन्दविमलसूरीणां इलादुर्ग (इडर) मुख्य-
स.० नेवाख्यगृहे जन्मनि जाते तद्गृहे पर्यंकस्य पुरः स्नासनदेव्या
मुक्तामालां ललिका कृता प्रातः सर्वैर्दृष्टा चमत्कारश्च जातः संवत्
१५७० वर्षे स्तंभतीर्थे सूरिपदं संवत् १५८२ वर्षे क्रियोद्धारः
संवत् १५८७ वर्षे येषां आद्वेन दो० कर्माख्येन शत्रुंजयद्वारः
कृतः धत्यादि.

આ પુસ્તક છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર શ્રેષ્ઠિવર્ય-નરરત-
શ્રીજમનાભાઈ ભગુભાઈની પ્રશસ્તિ.

પૂર્વે પેથાપુરનગરમાં માણિક્યરત્નની જેમ શ્રેષ્ઠ અને વીશા-
યોરવાહ્યાતિમાં અગ્રેસર માણિક્યચંદ નામે શ્રેષ્ઠિવર્ય થયા તેમના
પુત્ર પ્રખ્યાત્યશવાળા નાનાલાલ નામે શ્રેષ્ઠી થયા. ત્યારથી નાના-
માણિક્યનો વંશ કહેવાયો. તેમના પુત્ર સૌભાગ્યચંદ્રશ્રેષ્ઠી થયા ને
તેના પુત્ર વીરચંદ્રશ્રેષ્ઠિ થયા. આ સર્વ શ્રેષ્ઠિવર્યો વ્યાપારનિમિત્તે અ-
મદાવાદ આવ્યા ને ત્યાં રહીને પોતાના ઘર વિગેરે સ્થાપન કર્યા. હવે
શ્રીવીરચંદ્રશ્રેષ્ઠિના પુત્ર પ્રાણીઆને પ્રેમપાત્ર અને શ્રીતીર્થકરમહા-
રાજના વચન સાંભળવામાં પ્રેમી શ્રીપ્રેમચંદ્રશ્રેષ્ઠિવર્ય થયા, તે શ્રેષ્ઠી
શ્રીમત્પાગમ્બરસ્થવિમલશાખીય શ્રીમત્પણ્ડિતમણિવિમલગણિશિષ્ય-
પણ્ડિતશ્રીઉદ્યોતવિમલજીમહારાજના ઉપદેશથી 'વિક્રમસંવત ૧૮૮૭
વર્ષે શ્રીઅમદાવાદનગરથી શ્રીસિદ્ધાચલમહાતીર્થનો સંઘ કહાલ્યો
હતો અને અનેક યાત્રાળુઓને યાત્રા કરાવી હતી હવે તેમના પુત્ર
ઘણાલોકોને માનનીય ભદ્રકભાવિમાણસોમાં શિરોમણી અને ધર્મ
કર્મ કરવામાં તત્પર શ્રીભગુભાઈ નામે શ્રેષ્ઠિવર્ય થયા તે શ્રેષ્ઠિયે
આવકવર્ગથી સંપૂર્ણ શ્રીરાજનગર (અમદાવાદ) માં હાજરપદેલની
પોળમાં રામજીમંદિરની પોળમાં પોતાના દ્રવ્યથી શ્રીમહાવીરસ્વા-
મીનું નવું દહેરાસર બંધાવી વિક્રમસંવત ૧૯૦૩ વર્ષે વૈશાખવદા
સાતમને દિવસે મુવિહિતગુરૂની પાસે ખિંખપ્રવેશાદિકની ક્રિયા
કરાવી તથા જે ભગુભાઈશ્રેષ્ઠિવર્ય શ્રીમત્પણ્ડિતશ્રીઉદ્યોતવિમલગણિ
મહારાજના સુશિષ્ય શ્રીમત્પણ્ડિતદાનવિમલજીમહારાજના ઉપ-
દેશથી સંવત ૧૯૧૧ વર્ષે શ્રીસિદ્ધાચલજીનો સંઘ કહાલીને અનેક
ભવ્યોને તીર્થયાત્રા કરાવીને પોતાના દ્રવ્યને કૃતાર્થ કીધું અને તે
ભગુભાઈશ્રેષ્ઠિની ધર્મકાર્યાદિકમાં તત્પર પ્રધાનભાઈ નામે ભર્યાને
કુક્ષિરૂપ હીપમાં માતી સમાન બે પુત્રો થયા, તેમાં પ્રથમપુત્ર શ્રી
શ્રેષ્ઠિવર્ય મનસુખભાઈ થયા તેમનો જન્મ સંવત ૧૯૧૧ વર્ષે આવણ
સુદી એકાદશીને દિને થયો હતો. આ શ્રેષ્ઠિએ પોતાના સંપૂર્ણ
આપુણ્યમાં ધર્મકાર્ય કરવાને હેતુ, જીર્ણોદ્ધારને માટે તથા તીર્થસ્થા-

પનાને વાસ્તે તથા ઘણા ધર્મકાર્યમાં આશરે પંચવીશલક્ષ રૂપેયા (૨૫૦૦૦૦) ખર્ચ્યા. હવે શ્રેષ્ઠિવર્ચશ્રીભગુભાઈના બીજા પુત્ર શ્રી જમનાભાઈ થયા તેઓનો જન્મ સંવત ૧૯૧૫ વર્ષે પોષ સુદ ૨ તિથીએ થયો હતો, અને આ શ્રેષ્ઠિનો સ્વભાવ, અતિશાન્ત છે, અને ધર્મ કરવામાં અન્ય ભવ્યને ધર્મકાર્યે જોડવામાં અને અનેક રીતિયે લાખો રૂપીયા પ્રમાણે દ્રવ્ય ખર્ચાને જ્ઞાનનો તથા અરિહં-તની પ્રતિમાઓનો તથા જીર્ણોદ્ધારસરનો અથવા જીર્ણોદ્ધારનો જીર્ણોદ્ધાર કરાવવામાં તથા જીવોને અભયદાન આપવામાં તેમનો સ્વ-ભાવ અત્યુચ્ચપદને ધારણ કરનાર છે. આ શ્રેષ્ઠિવર્ચ આધુનિકસ-મયમાં વિદ્યમાનપણે પોતાના દ્રવ્યથી અનેકરીતિયે ઉપકાર કરે છે અને તે જૈનપ્રજામાં સ્તંભરૂપ છે. પોતાના પ્રાગ્યાદ (વીશાપોરવાડ) વંશને દીપાવે છે, કેમકે સિંહના પુત્ર તે સિંહજ હોય છે તેવી રીતિયે આ શ્રેષ્ઠિવર્ચ શ્રીજમનાભાઈ ભગુભાઈ ઘણા વર્ષોસુધી જૈન શાસનને દીપાવશે ને શાસનની ઉન્નતિ કરશે તેવો સજ્જનવર્ગને સદા આશીર્વાદ છે. આ શ્રેષ્ઠિવર્ચનો વિશેષ અધિકાર જાણવાની ઇચ્છા હોય તો સંસ્કૃતલોકમદ્દ શ્રીમત્પન્ન્યાસસૌભાગ્યવિમલગણિ ચરિત્રના બીજા સર્ગથી જાણી લેવો અને શ્રેષ્ઠિવર્ચ શ્રીજમનાભાઈ ભગુભાઈયે પોતાના દ્રવ્યનો સદ્વ્યય કરી આ પ્રાચીનસ્તવનરત્નસંગ્રહ નામનું પુસ્તક જૈનસમાજને વાંચવા ભણવા માટે છપાવી પ્રસિદ્ધ કર્યું છે.

આ પ્રાચીનસ્તવનરત્નસંગ્રહ પુસ્તકમાં શ્રીજ્ઞાનવિમલસૂરિકૃત સ્તવનો મેળવવામાં પ્રયત્ન કરનાર અને જે જે સ્થાનેથી અથવા જેના જેના જ્ઞાનભંડારમાંથી સ્તવનો મળેલ છે, તે ઉદાર મહાશ-યોનાં નામ નીચે મુજબ.

૧. અરુમદ્ગુરુવર્ચશ્રીમત્પન્ન્યાસસૌભાગ્યવિમલગણિમહારાજ. *૫૧

૨ મુનિરાજશ્રીજીતવિમલજી તથા મુનિરાજશ્રીસુમતિવિમલ-

જીનો જ્ઞાનભંડાર—સંવેગિના ઉપાધ્યયે—પાદહણપુર. ૨૫

નિરાજશ્રીધર્મવિમલજીનો ભંડાર—વીશાનગર. ૧૨૫

મુનિરાજશ્રીહીરવિમલજીનો જ્ઞાનભંડાર—પાટણ. ૨૫

શ્રીમત્પન્ન્યાસજીહેમવિમલગણિમહારાજનો ભંડાર—વનગર.

* આ સંખ્યા સ્તવનોની છે જેમકે અમુક ભંડારમાંથી આવ્યાં અ-પ્રિતિ ને કેટલાએક પ્રસિદ્ધ સ્તવનો મળ્યાં છે.

- ૬ પન્ન્યાસજીશ્રીગુણવિજયજીગણિ. જ્ઞાનવિમલસૂરિનિર્વાણરાસ.
 ૭ પ્રવર્તકજી મુનિરાજશ્રીકાન્તિવિજયજી—વડાદરા. *૫૫
 ૮ યતિવર્ધ રાજેન્દ્રસોમજી—પાદુણપુર. ૩૫
 ૯ વકીલ કેશવલાલ પ્રેમચંદ મોદી. બી.એ.એલ.એલ.બી.
 અમદાવાદ. ૫૫

૧૦ વકીલ મોહનલાલ દલીચંદ. દેશાઢ.
 બી. એ એલ. એલ. બી. મુંબાઈ. ૫

૧૧ વકીલ હાદ્યાભાઈ પ્રેમચંદ મોદી—અમદાવાદ.

ઈત્યાદિ મહાશયો તરુથી, તથા જ્ઞાનભંડારોમાંથી, ક્યાંકથી ૫,
 ક્યાંકથી ૨૫, ક્યાંકથી ૫૦, ક્યાંકથી ૧૨૫ એવીરીતે જે છુટકછુટક સ્તવનો
 અમને મળ્યાછે તે નવાનવા (અપ્રસિદ્ધ) સ્તવનો આ પ્રાચીનસ્તવન-
 રત્નસંગ્રહમાં દાખલ કર્યા છે ને તેવીરીતે શ્રીજ્ઞાનવિમલસૂરીશ્વરજીના
 રચેલ સ્તવનો મેળવવામાં વિશેષ પ્રયત્ન તથા સ્તવનોની વૃદ્ધિ થશે.

આ પ્રાચીનસ્તવનરત્નસંગ્રહમાં સ્તવનોની જીર્ણપ્રતો કેટલીક
 અશુદ્ધ ને કેટલીક શુદ્ધ તથા કેટલાએક સ્તવનોની એક નકલ કેટ-
 લાએકની બે નકલ એવીરીતે મળવાથી પ્રાયઃ કેટલાક સ્તવનો
 શુદ્ધ હોવાથી બનતાપ્રયાસે સંશોધન કર્યું છે તેમ છતાં દૃષ્ટિદોષ
 અથવા પ્રેસવાળાના દોષથી જે કાંઈ ભૂલચૂક રહી ગઈ હોય તે
 આ પ્રાચીનસ્તવનરત્નસંગ્રહ પુસ્તકની પાછળ આપેલ શુદ્ધિપત્રિકા
 જોઈ લેવી તેમ છતાં બીજી કોઈ ભૂલચૂક રહી ગઈ હોય તે ચો-
 ચરીતિયે વાચકોએ ગુમારીને વાંચી લેવી.

સ્તવનં વિસ્તરેણ.

यदुक्तं—गच्छतः स्वलनं कापि, यत्पदेः प्रदातः ।

इसन्ति दुर्जनास्तत्र, समादधति सज्जनाः ॥ १ ॥

અમદાવાદ.

इति ज्ञापयति.

देवशानेपाठे विम-
 मलगच्छने उपाश्रये
 संवत् १९७३ ॥
 षाठसृदि. सोमवार

श्रीमत्पन्न्यासमौभाग्यविमलगण गद्द रवि-
 न्दचञ्चरीकायमाणः

पन्न्यासमुक्तिविमलगणिः

જ્ઞાનમા તથા ન.મા નગરના સ્તવનોની સંખ્યા એકજ ગણુ,
 એટલે બેહુણીને એકજ પન્ન્યાસ (૫૫) જ બુધા

वीणाप्राग्व्याटवंशभूषण श्रीष्टवर्ष भगुमहं प्रेमचंद.

स्वर्गनाम मेव १९३२ मासपद कृष्ण त्रिदश तिथि.

(अमदावाद.)

दानवीर नररत्न श्रेष्ठवर्य जमनाभाई भगुभाई.

जन्म संवत् १९१५ पौष शुद्ध द्वितीय दिने.

(अमदावाद.)

* શ્રીજ્ઞાનવિમલસૂરિચરિત્રરાસ.

દુહા.

પ્રભુમી થાલણુપાસણ, જે પ્રભુ ત્રિભુવનભાણ;
સરસતી સામિણી ચિત્ત ધરી, ગાઉં ગુરુનિર્વાણ. ॥૧॥

ગચ્છપતિ મોરે મન વસ્યો, ઓસવંશ સિણગાર;
ભિન્નમાલ નયરિં થયો, શ્રીગુરુનો અવતાર. ॥૨॥

શ્રીજ્ઞાનવિમલસૂરિં દેરના જન્મથી પવિત્ર થયેલ ભિન્નમાલ
નગરના મેલાણનો કોડો.

ક્યાંથી.	ક્યાંસુધી.	૧સર્વકોશ.
ધાનેરાથી	ભિન્નમાલ	૨૨
ધાનેરાથી	સાચોર	૧૨
ધાનેરાથી	પાલહણપુર	૨૦
ધાનેરાથી	થરાદ	૧૨
સાચોરથી	ભિન્નમાલ	૨૨
સાચોરથી	થરાદ	૧૨
સાચોરથી	પાલહણપુર	૩૦
સાચોરથી	ધાનેરા	૧૨
ભિન્નમાલથી	પાલહણપુર	૩૨
ભિન્નમાલથી	થરાદ	૨૨
થરાદથી	પાલહણપુર	૨૫
થરાદથી	ડીસા	૧૮

* શ્રીમત્પાગચ્છ વિમલશાખીય શ્રીજ્ઞાનવિમલસૂરિચરિત્રના રાસની આ ડર્જ નણ પાનાની પ્રત, રાજનગરસ્થ શ્રીતપન્યાસણ ગુલાબવિજયજીના દેના જ્ઞાનભંડારમાંથી તેઓશ્રીએ પોતે પ્રયાસ કરી કાઢી આપેલ છે. આશ્રીના આભારસહિત સ્વીકારી તે એકજ જીર્ણપ્રતનું અનુસારે તે પ્રાણી ભાષા પ્રમાણે આ રાસ છપાવેલ છે.

૧ આ કોશની સંખ્યા મારવાડદેશ તરફથી મૈથુલી અર્થાત્ ૨૫૧૨૧૧ની છે કેનો એક કોશ ગણવો. કોઈક જગ્યાએ જુનરાખના પાંચ માહિનો નેત્ર મારવાડદેશમાં કોશ કહે છે.

ડીસાથી

ભિન્નમાલ

૨૭

ડીસાથી

ધાનેરા

૧૨

સાહુવાસાકુલમંડળો, કનકામાત મદહાર;
 સંવત સોલચોરાહુએ(૧૬૮૪), જનમ થયો સુવિદ્યાર ॥૩॥
 વાસવગોત્ર સોહકરં, નાથુ નામ ઉદાર;
 વૈરાગી ધીરવિમલકવિ, ક્રિયાવંત જયકાર ॥૪॥
 તેહ પાસે ઉચ્છાહુસ્થુ, લીધો સંયમભાર;
 સંવત સત્તરખિલોતરે(૧૭૦૨), ધરી વૈરાગ્ય અપાર ॥૫॥

ઢાળ ૧ લી.

(પામી સુગુરૂપસાય—એ દેશી.)

નયવિમલ ધતિ નામ, અહ્યસે બહુપરે, શાસ્ત્રતણો તે નિરાદિનેએ;
 જ્ઞાનાવરણીકર્મ, તસ ક્ષય ઉપશમે, બહુશાસ્ત્રે મતિ વિસ્તરીએ ॥૬॥
 અમૃતવિમલકવિરાયરે, વિદ્યાગુરૂથકી, કાવ્યતર્કન્યાયે નિપુણતાએ ॥૭॥
 ઘાણોરાનગરમઝારે, પંડિતપદ દીધં, સંવત સત્તાવીસંવત્સરેએ ॥૮॥
 શ્રીવિજયપ્રભસૂરિરાજરે, મહાસુદીદશમીએ, ઉચ્છાંહે યોગ જાણીનેએ
 ધીરવિમલકવિરાયરે, સત્તરઓગણચાલે, સુરલોકે તે સંવર્ધાએ ॥૧૦॥
 તે નયવિમલકવિરાયરે, ગુરૂપદ શોભતા, ભવિજનના મનમોહતાએ ॥૧૧॥
 જ્ઞાનક્રિયાને યોગરે, ભવ્યપ્રાણી પ્રતે, ધર્મોપદેશ તારતાએ. ॥૧૨॥
 શ્રીવિજયપ્રભસૂરિરાજરે, તે શ્રીગુરૂપ્રતે, બહુમાને પાસે ઠવેએ ॥૧૩॥
 નવદીક્ષિત બહુ શિષ્યરે, દીક્ષા તેહોને, દેવરાવે ગચ્છપતિ કહેએ ॥૧૪॥
 ગચ્છપતિને આદેશેરે, સત્તરસડાલે, પાટણ પધાર્યા તે કવિએ ॥૧૫॥
 ક્રિયોદ્ધારતિહાંકી રે, કાગુણશુદીપત્યમીએ, ગચ્છનિષ્ઠાએ વિચરતાએ ॥૧૬॥
 ગચ્છવાસીગીતાર્યરે, કેટલાએક મીલી, સિધિલાચારદેખી મુનિતણોએ ॥૧૭॥
 મનચિંતે સહુ તેહરે, યોગ્યજોઈ અવરને, જ્ઞાનક્રિયાવંતગુરૂ થાપીધંએ ॥૧૮॥
 વિચારકરે સહુ તામરે, નયવિમલકવિ, સૂરિપદને એ યોગ્યએ ॥૧૯॥

ઢાળ ૨ જી.

(ગોપાઈની દેશી.)

સંવત સત્તર : મહતાલી(૧૭૪૮)સાર, કાગુણશુદી પત્યમી ગુરૂવાર;
 ગામ સંડર પાટણ પાસ, જગલપ્રાસાદે મન ઉદ્ધાસ ॥૨૦॥
 મહીશ્વગરસૂરિશી અંગુ સાર, ઉપસંપદાએ મરિમંત્ર ઉદાર;

જ્ઞાનવિમલસૂરિ ઇતિ નામ, થાપ્યું શુભભોગે તિણ ઠામ. ॥૨૧॥
 તે મહોત્સવે બહુ ધન ખરચીઓ, પારિખનાગજીઈ જસ લીઓ;
 તે ગુરૂ વિચરે દશવિદેશ, દેતા ભવિજનને ઉપદેશ. ॥૨૨॥
 જિહાં જિહાં વિચરે શ્રીગુરુરાય, તિહાં તિહાં ભવિજન હર્ષ ન માય;
 અમૃતથી મીઠી ગુરુવાણિ, સાંભળતાં ભવિ હોએ ગુણખાણિ ॥૨૩॥
 પારાહી રાધનપુર સુખકાર, પાટણ રાજનગર સુવિચાર;
 સ્થંભતીરથ સૂરતિ મનોહાર, એ ક્ષેત્રે કર્યાં ચોમાસ ઉદાર ॥૨૪॥
 જસ ઉપદેશ સુણી નરનારી, શ્રીજિનાખખ જિનભક્તિ ઉદાર;
 દેહરાસરના બહુ વિસ્તાર, ઠામિ ઠામિ જેહથી થયાં સાર ॥૨૫॥
 તપ જપ જેણે કીધાં બહુ, જેણે નિજ કારિજ સાધ્યાં સહુ;
 જ્ઞાન દાનતણા દાતાર, મહિમાવંત ગચ્છપતિ શિરદાર ॥૨૬॥
 શતગમે જાત્રા સેત્રુંજતણી, બીજી પણ જેણે કીધી ઘણી;
 સત્તર પ્રતિષ્ઠા જેણે કરી, બિંબતણી મન ઉલટ ધરી. ॥૨૭॥
 જે ગુરૂ સમતારસભૃંગાર, બહુને જેણે કીધા ઉપગાર;
 સત્તરખ્યાસીનું ચોમાસ, તે ગુરૂ પંભાતિ આબ્યા પાસ. ॥૨૮॥

ઢાળ ૩ જી.

(લાછિલદે માત મહાર—એ દેશી,)

જે ગુરૂ જગમ તીર્થ, પાઉધાર્યા સ્થંભતીર્થ;
 આજહો તીરથ રે સિદ્ધાયલ જવા ઉમદ્યાજી. ॥૨૯॥
 યાત્રતણે અંતરાય, થયો પરચક્રપસાય;
 માજહો તિણે રે ચોમાસું તિહાંહીજ રહ્યાજી. ॥૩૦॥
 વાયક પંડિત સાર, પ્રમુખ પદવી ઉદાર;
 માજહો દીધા રે વળી કીધા નિર્ગુણને ગુણી/ રે. ॥૩૧॥
 રાષી સાસન ટેક, સૂરિગુણે કરી છેક;
 આજહો નંતી રે વર્તાવે સહુને ગચ્છધણીજી. ॥૩૨॥

૧ પરંપરાથી સંભળાય છે કે શ્રીજ્ઞાનવિમલસૂરિમહારાજે શ્રીશત્રુંજય-
 તીર્થે નવાણું (૯૯) વખત જઈને શ્રીસિદ્ધાયલતીર્થની નવાણું જાત્રા કરી
 હતી અને નવાણું (૯૯) યાત્રા શિવાય તે તીર્થની બીજી પણ યાત્રા કરી
 હોય તો શતગમે યાત્રા કહી શકાય.

૨ આ રાસની ભાષાનો ફેરફાર નહિ કરવાથી સ્પષ્ટતા રહેતી. બહુ
 બકાર વાંચવો. જેમકે—પંભાત હોય ત્યાં ખંભાત સેનજનું.

એમ નળ્યાસી વર્ષ, પાળ્યું આયુ પ્રતક્ષ;	
આજહો વાધ્યું રે ગુરૂદેહે ઝ્ઞાનપણું તદાણ.	૧૩૩૧
મેહન તે ગણધાર, સમતારસભાગર;	
આજહો થાપે રે શુભધ્યાને નિજ ચિત્ત ગુરૂ મુદાણ.	૧૩૪૧
સહસ્રોગમે નરનારિ, જીવ છાડાંમણિ સાર;	
આજહો માંને રે ધન બહુલું શ્રીગુરૂ આગળેણ.	૧૩૫૧
વળી આંખિલ ઉપવાસ, સામાયક પોપધનુધાસ;	
આજહો માંને રે સહસ્રોગમે શ્રીગુરૂ તાંભલીણ.	૧૩૬૧
અઠ્ઠાઈ મહુપરિં એમ, આગમ સુણતાં પ્રેમ;	
આજહો જિનના રે ગુણ ગાવેં ભાવી પ્રાણીયાણ.	૧૩૭૧
લાષોંગમે નવકાર, માનતા પ્રાણી ઉદાર;	
આજહો પ્રતના રે પચ્ચપાણ કરિં કેઇ ભાવિયાણ.	૧૩૮૧
સત્તરખ્યાસીઇ ઉદાર, આસોવદી ચેદિ ગુરૂવાર;	
આજહો પ્રભાતે રે અણસણરુચું સુરગતિ ગુરૂ લદ્યાણ.	૧૩૯૧
શ્રાવક બહુ મીલી એમ, નવાંગે સહુ પૂજે પ્રેમ;	
આજહો તાસની રે નવપંડી માંડવી સોહતીણ.	૧૪૦૧
દેવવિમાનપરેં તેહ, દીપતી ચિહ્ન દીસેં બેહ;	
આજહો સોવનસમ રે નવ કલસેં સહુ મન મોહતીણ.	૧૪૧૧
તોરણ ઝાક ઝમાલ, કોટ કાંગરાં વિશાલ;	
આજહો ખિંસારે રે મધ્યપાંડે શ્રીગુરૂરાજનેંણ.	૧૪૨૧
મહામહોત્સવ ઇંમ લોક, મુખહુ નરનારીના થોક;	
આજહો સુંદર રે સુખડી મણુ તેરનેં માઝનેંણ.	૧૪૩૧
અગર મલયાગરૂ સાર, વલી વાલો ચૂએ ઉદાર;	
આજહો તેણું રે પુદ્ગલેં ગુરૂ તનુ સંસ્કર્યુંણ.	૧૪૪૧
શ્રીગચ્છપતિનું ઉદાર, નિર્વાણમહોત્સવ સાર;	
આજહો કરીને રે વલી જીવદયાએ ચિત્ત ધર્યુંણ.	૧૪૫૧

ઢાળ ૪ થી.

(ગિરિઆ રે ગુણ તુમતણા—એ દશી.)

ગુણ ગાયા મેં ગરૂતણ, મેહન ગચ્છપતિ રાયા બેં;
શ્રીજ્ઞાનવિમલસૂરિસર, સકલસૂરિમાં રાયા બેં.

ગુણ ગાયા મેં ગુરૂતણા, એ આંચલી.

૧૪૬૧

આવક પંભાતી તદા, મનમાં એમ વિચારે બેં;
 અમારે પલાવો નયરમાં, જીવ છાડાવો મુખકારી બેં. ॥ગુણ૦॥૪૭॥
 વળી દરીયે માછીજના, જાળ ન માંડે કોઈ બેં;
 માજને માસ સવા લગે, ઇમ લાલ બહુ તસ હોય બેં ॥ગુણ૦॥૪૮॥
 ઇમ છાડાવે બહુપરિ, વળી ગા બળદ ને ભેંસા બેં;
 મહાજનમાંહે મુકાવીયા, ઇમ અલયદાન વિશેસા બેં ॥ગુણ૦॥૪૯॥
 દ્રવ્ય દઈ સેવક કર્યા, વળી માછીજન કેઈ બેં;
 વળી ચઢીમાર સંતોષીઆ, દ્રવ્ય બહુ તસ દઈ બેં ॥ગુણ૦॥૫૦॥
 જૈન અને મિથ્યામતિ, તે ગુરનો સહુ જસ બોલે બેં;
 જ્ઞાનક્રિયા ગુણે કરી, કોઈ નાવે તસ તોલે બેં. ॥ગુણ૦॥૫૧॥
 રાય પુણ્યાદય તણીપરે, પ્રતપો જે ગુરરાજ બેં;
 સાહસીક સત્વતણે ગુણે, જસ ઉદાસીન્ય ગુણ તાજ બેં ॥ગુણ૦॥૫૨॥
 શ્રીગુરની ચયસ્થાનકે, કૃષ્ણનિશાએ ઉદોત બેં;
 થાએ તે દષે સહુ, મનમાં અચરીજ હોત બેં. ॥ગુણ૦॥૫૩॥
 વહી સુપનથી બહુપ્રાણીને, સંકેતમિસે દષાવે બેં;
 તે અનુમાને જાણીઈ, શ્રીગુર સુરગતિ પાવે બેં. ॥ગુણ૦॥૫૪॥
 ગુણનિધિ શ્રીગુરરાજ્યો, પુણ્યવંત પટોધારી બેં;
 શ્રીવિજયપ્રભસૂરિતણા, મહિમાવંત મનોહારી બેં. ॥ગુણ૦॥૫૫॥

ઢાળ ૫ મી.

(રાગ ધન્યાશ્રી.)

પણીપરે શ્રીગુરરાયતણા ગુણ, હર્ષ-ધરી મેં ગાયા રે;

૧ આ પુણ્યાદયરાજની કથા શ્રીવર્ધમાનસૂરિમહારાજે સંવત ૧૨૯૯
 ની સાલમાં રચેલ શ્લોકબદ્ધ શ્રીવાસુપૂજ્યસ્વામિચરિત્રના ૧ લા સર્ગમાં છે
 તે ત્યાં ૬૬ ગા શ્લોકથી આ પુણ્યાદયરાજની કથા શરૂ થાય છે યથા—
 શક્તૌ હીનોઽકુલીનોઽંગ-હીનોઽપિ નૃપપુત્રૈઃ । યત્પુણ્યાદ્યનૃપોઽ-
 સેવિ, પુણ્યં તેન પ્રમીયતે ॥ ૬૫ ॥ તથાહિ ॥ ઇત્યાદિ. અને શ્રીપદ્મો-
 ત્તરરાજને પ્રતિબોધતાં વિમલબોધમંત્રીશ્વર આ કથા ૬૧૨ માં શ્લોકમાં
 પૂર્ણ કરે છે યથા—તદેવં દેવ ! જાનીહે, પદ્મોત્તરનૃપોત્તર ! ।
 પ્રભાવં પ્રાચ્યપુણ્યાનાં, પુણ્યાદ્યસ્ય નિર્દર્શનાત્ ॥ ૬૧૩ ॥
 ઇત્યાદિ શ્રીવાસુપૂજ્યચરિત્રમાં છે.

વેહથી વાંછિત સકલસમીહિત, શુભપરે મેં સવિ પાચારે.

ગુરૂ જ્ઞાનવિમલસૂરિ ગાયા. ॥૫૬॥

બેહના નામથકી સવિ સંપદ, હોવેં સુજસ સવાયારે;
 મહિમાવંતગુણનિધિએ ગચ્છપતિ, અહનિસિધ્યાનેધ્યાયારે ॥ગુરૂ॥૫૭॥
 તપગચ્છ અંબરમાંહિ પ્રગટયો, તરણીપરેં તેજ સવાયારે;
 બે ભવિજન ગુરૂનેં નિતુ સમરેં, તસ સંકટ દૂર પલાયારે ॥ગુરૂ॥૫૮॥
 સંયેગી સોભાગી ગચ્છપતિ, જ્ઞાનક્રિયાએ સવાયારે;
 બે ભવિપ્રાણીએ શ્રીગુરૂ સેવ્યા, તેં સાવે સંપદ પાચારે ॥ગુરૂ॥૫૯॥
 વાંછિત પૂરણ સંકટ ચૂરણ, ગુણનિધિ શ્રીગુરૂરાયારે;
 કરજોડી નિજ સેવક પલણે, ગુરૂ ગાયેં વાંછિત પાચારે ॥ગુરૂ॥૬૦॥

॥ इति गुरुनिर्वाणः संपूर्णः । दीर्घायुरस्तु ।, आरोग्यमस्तु ॥

॥ श्रीसरस्वत्यै नमः ॥

અથ શ્રીજ્ઞાનવિમલસુરિકૃત-

પ્રાચીનરતવનરત્નસંગ્રહસ્યાનુક્રમણિકા.

નંબર.	નામ. ચૈત્યવંદનો.	ગાથા.	પૃષ્ઠ.
૧	શ્રીસિદ્ધચક્રનું ચૈત્યવંદન.	૧૫	૧
૨	શ્રીસિદ્ધભગવાનનું	૩	૨
૩	શ્રીઅતીતચૌવીશીજિનનું	૩	૨
૪	શ્રીવર્તમાનચૌવીશીજિનનું	૩	૩
૫	શ્રીઅનાગતચૌવીશીજિનનું	૧૫	૩
૬	વીશવિહરમાનજિનનું	૮	૪
૭	સાધારણજિનનું	૩	૪
૮	શાશ્વતજિનનું	૩	૫
૯	શાશ્વતજિનપ્રતિમાસંખ્યાનું	૩	૫
૧૦	ઉર્ધ્વલોકસ્થશાશ્વતજિનપ્રતિમાનું	૩	૫
૧૧	શાશ્વતજિનનું	૩	૫
૧૨	પંચતીર્થાદિકનું	૩	૬
૧૩	ચૌવીશજિનગણધરાદિસંખ્યાનું	૩	૬
૧૪	ઉત્કૃષ્ટકાલિના કેવલી સાધુઓની સંખ્યાનું	૩	૬
૧૫	અઢારદૂષણવર્જનગર્ભિતજિનનું	૩	૬
૧૬	”	૩	૭
૧૭	આઠપ્રાતિહાર્યગર્ભિતજિનનું	૩	૭
૧૮	ચોત્રીશઅતિશયગર્ભિતજિનનું	૩	૭
૧૯	પંચપરમેષ્ઠિગુણગર્ભિતજિનનું	૩	૭
૨૦	શરીરવર્ણગર્ભિતજિનનું	૩	૮
૨૧	શરીરપ્રમાણગર્ભિતજિનનું	૩	૮
૨૨	સાંછનગર્ભિતજિનનું	૩	૮
૨૩	ભવગણનાગર્ભિતજિનનું	૩	૮
૨૪	”	૩	૯

નંબર.	નામ.	ગાથા.	પૃષ્ઠ.
૨૫	દીક્ષાતપગર્ભિતજિનનું ચૈત્યવંદન	૩	૯
૨૬	દીક્ષાસ્થાનગર્ભિતજિનનું	૩	૯
૨૭	દીક્ષાપરિવારગર્ભિતજિનનું	૩	૯
૨૮	મોક્ષગમનપરિવારગર્ભિતજિનનું	૬	૧૦
૨૯	શ્રીસીમધરજિનનું	૫	૧૦
૩૦	નવપદજીવું	૩	૧૦
૩૧	મેરૂગિરિ સ્થિતજિનનું	૩	૧૧
૩૨	ધાતકીખંડ પુષ્કરાદ્ધ સ્થિતમેરૂગિરિજીવું	૩	૧૧
૩૩	જયોતિશ્ચક્રસ્થિતજિનનું	૩	૧૧
૩૪	”	૩	૧૧
૩૫	જન્માભિષેકસ્થાનગર્ભિતજિનનું	૩	૧૨
૩૬	બીજતિથિનું	૩	૧૨
૩૭	”	૩	૧૨
૩૮	જ્ઞાનપંચમીતિથિનું	૩	૧૨
૩૯	અષ્ટમીતિથિનું	૩	૧૩
૪૦	”	૩	૧૩
૪૧	અગ્યારશતિથિનું	૩	૧૩
૪૨	”	૩	૧૪
૪૩	ચૌદશતિથિનું	૩	૧૪
૪૪	”	૩	૧૪
૪૫	શ્રીચંદ્રકેવલીના રાસમાંથી	૮	૧૪

સ્તવનો.

૧	શાશ્વતીજિનપ્રતિમા(સંખ્યામય)સ્તવન (ઢાળ ૪)૬૮	૧૭
૨	શ્રીઅધ્યાત્મગર્ભિત સાધારણજિનસ્તવન.(ઢાળ ૫)૨૮	૨૪
૩	” ”	૯ ૨૭
૪	” ”	૪ ૨૮
૫	” ”	૩ ૨૮
૬	ચૌરાશી (૮૪) આશાતનાગર્ભિત ”	૧૪ ૨૮
૭	ખાંત્રીસ(૩૫) વાણીગુણગર્ભિત ”	૧૫ ૩૦

नं०अ०.	नाम.	गाथा.	पृष्ठ.
८	जिनपरिवारगर्भित	१३	३२
९	साधारण्जिनस्तवन	१२	३३
१०	स्याद्वाद्गर्भित	९	३४
११	साधारण्जिनस्तवन	८	३५
१२	"	८	३६
१३	"	८	३७
१४	"	७	३७
१५	"	७	३८
१६	"	७	३९
१७	"	७	३९
१८	"	७	४०
१९	"	७	४०
२०	"	५	४१
२१	"	६	४१
२२	"	६	४२
२३	"	६	४२
२४	"	५	४३
२५	"	५	४३
२६	"	५	४४
२७	"	५	४४
२८	"	८	४५
२९	"	५	४५
३०	"	५	४६
३१	"	५	४६
३२	"	११	४७
३३	"	५	४७
३४	"	५	४८
३५	"	५	४८
३६	"	५	४९
३७	"	४	५०
३८	"	४	५०

નંબર.	નામ.	ગાથા.	પૃષ્ઠ.
૩૯	સાધારણજિનસ્તવન.	૪	૫૦
૪૦	અરિહંતપદસ્તવન (નવકાર પદાધિકાર)	૭	૫૧
૪૧	સિદ્ધપદસ્તવન (")	૮	૫૧
૪૨	સિદ્ધભગવાનનું સ્તવન	૧૬	૫૨
૪૩	શ્રીસત્તરિસય(૧૭૦)જિનનું (૪ હાલ)	૧૬	૫૪
૪૪	શ્રીચતુર્વિંશતિજિનનું	૨૯	૫૮
૪૫	શ્રીચતુર્વિંશતિજિનનું	૫	૬૩

અથ અઠ્ઠવીશી.

૪૬	શ્રીઋષભદેવજિનનું	૫	૬૪
૪૭	શ્રીઅજિતનાથજિનનું	૫	૬૪
૪૮	શ્રીસંભવનાથજિનનું	૫	૬૫
૪૯	શ્રીઅભિનંદનજિનનું	૫	૬૫
૫૦	શ્રીસુમતિનાથજિનનું	૫	૬૬
૫૧	શ્રીપદ્મપ્રભજિનનું	૫	૬૬
૫૨	શ્રીસુપાર્થજિનનું	૫	૬૭
૫૩	શ્રીચંદ્રપ્રભજિનનું	૫	૬૭
૫૪	શ્રીસુવિધિનાથજિનનું	૫	૬૮
૫૫	શ્રીશીતલનાથજિનનું	૫	૬૮
૫૬	શ્રીશ્રેયાંસજિનનું	૫	૬૮
૫૭	શ્રીવાસુપૂજ્યજિનનું	૫	૬૯
૫૮	શ્રીવિમલનાથજિનનું	૫	૭૦
૫૯	શ્રીઅનંતનાથજિનનું	૫	૭૧
૬૦	શ્રીધર્મનાથજિનનું	૫	૭૧
૬૧	શ્રીશાંતિનાથજિનનું	૫	૭૨
૬૨	શ્રીકુંથુનાથજિનનું	૫	૭૨
૬૩	શ્રીઅરનાથજિનનું	૫	૭૩
૬૪	શ્રીમલ્લિનાથજિનનું	૫	૭૩
૬૫	શ્રીમુનિસુવ્રતજિનનું	૫	૭૪
૬૬	શ્રીનામિનાથજિનનું	૫	૭૪
૬૭	શ્રીનેમિનાથજિનનું	૫	૭૫

નંબર.	નામ.	ગાથા.	પૃષ્ઠ.
૬૮	શ્રીપાર્થનાથજિનનું	૫	૭૫
૬૯	શ્રીમહોવીરસ્વામીનું	૫	૭૬

જુલક સ્તવનો.

૭૦	શ્રીઆદીશ્વરજિનસ્તવન.	૧૨	૭૭
૭૧	"	૮	૭૮
૭૨	"	૭	૭૮
૭૩	"	૬	૭૯
૭૪	"	૬	૮૦
૭૫	"	૫	૮૦
૭૬	શ્રીઅજિતનાથજિનનું	૫	૮૧
૭૭	શ્રીસંભવનાથજિનનું	૭	૮૧
૭૮	"	૫	૮૨
૭૯	શ્રીસુભતિનાથજિનનું	૬	૮૩
૮૦	શ્રીચંદ્રપ્રભસ્વામિનું	૮	૮૩
૮૧	શ્રીશીતલનાથજિનનું	૬	૮૪
૮૨	"	૫	૮૫
૮૩	"	૫	૮૫
૮૪	"	૫	૮૫
૮૫	શ્રીશ્રેયાંસજિનનું	૬	૮૬
૮૬	શ્રીવિમલનાથજિનનું	૮	૮૭
૮૭	"	૫	૮૭
૮૮	શ્રીઅનંતનાથજિનનું	૧૦	૮૮
૮૯	"	૯	૮૯
૯૦	"	૫	૯૦
૯૧	"	૪	૯૧
૯૨	શ્રીધર્મનાથજિનનું	૧૧	૯૧
૯૩	"	૬	૯૨
૯૪	"	૫	૯૩
૯૫	શ્રીશાંતિનાથજિનનું (૬૫ ૫)	૮૧	૯૩
૯૬	"	૧૭	૧૦૨

નંબર.	નામ.	પાથા.	પૃષ્ઠ.
૯૭	શ્રીશાંતિનાથજિનનું	૧૩	૧૦૩
૯૮	"	૯	૧૦૪
૯૯	"	૮	૧૦૫
૧૦૦	"	૮	૧૦૫
૧૦૧	"	૬	૧૦૬
૧૦૨	"	૬	૧૦૬
૧૦૩	"	૬	૧૦૭
૧૦૪	"	૫	૧૦૮
૧૦૫	શ્રીકૃષ્ણનાથજિનનું	૧૧	૧૦૮
૧૦૬	શ્રીઅરનાથજિનનું	૫	૧૦૯
૧૦૭	"	૫	૧૧૦
૧૦૮	"	૭	૧૧૧
૧૦૯	શ્રીમદ્દિનાથજિનનું	૫	૧૧૧
૧૧૦	"	૫	૧૧૨
૧૧૧	"	૫	૧૧૨
૧૧૨	શ્રીમુનિસુપ્રતજિનનું	૪	૧૧૩
૧૧૩	શ્રીનમિનાથજિનનું	૫	૧૧૩
૧૧૪	"	૫	૧૧૪
૧૧૫	"	૪	૧૧૪
૧૧૬	"	૩	૧૧૫
૧૧૭	"	૬	૧૧૫
૧૧૮	શ્રીનેમિનાથજિનસ્તવન.	૨૫	૧૧૬
૧૧૯	"	૧૪	૧૧૭
૧૨૦	"	૬	૧૧૮
૧૨૧	"	૬	૧૧૮
૧૨૨	"	૮	૧૧૯
૧૨૩	"	૮	૧૨૦
૧૨૪	"	૬	૧૨૧
૧૨૫	"	૬	૧૨૧
૧૨૬	"	૫	૧૨૨
૧૨૭	"	૩	૧૨૩

નંબર.	નામ.	ગાથા.	પૃષ્ઠ.
૧૨૮	"	૩	૧૨૩
૧૨૯	શ્રીપાર્થનાથજિનનું (અધ્યાત્મભાવગર્ભિત)	૩૧	૧૨૪
૧૩૦	શ્રીભાભાપાર્થનાથજિનનું (આશાઉલીપુરમંડણ)	૧૫	૧૨૮
૧૩૧	શ્રીગાડીપાર્થનાથજિનનું	૧૫	૧૩૦
૧૩૨	શ્રીચિંતામણીપાર્થનાથજિનનું	૧૧	૧૩૧
૧૩૩	શ્રીપાર્થનાથજિનનું	૧૦	૧૩૨
૧૩૪	"	૯	૧૩૩
૧૩૫	"	૯	૧૩૪
૧૩૬	શ્રીભટ્ટવાપાર્થનાથજિનનું	૯	૧૩૫
૧૩૭	શ્રીનારંગપાર્થનાથજિનનું	૯	૧૩૫
૧૩૮	શ્રીભાભાપાર્થનાથજિનનું	૯	૧૩૬
૧૩૯	શ્રીપાર્થનાથજિનનું	૮	૧૩૭
૧૪૦	"	૮	૧૩૮
૧૪૧	"	૮	૧૩૯
૧૪૨	શ્રીજગવલ્લભપાર્થનાથજિનનું	૮	૧૪૦
૧૪૩	શ્રીપાર્થનાથજિનનું	૮	૧૪૧
૧૪૪	"	૮	૧૪૨
૧૪૫	શ્રીચિંતામણીપાર્થનાથજિનનું	૮	૧૪૪
૧૪૬	શ્રીપાર્થનાથજિનનું	૮	૧૪૫
૧૪૭	શ્રીચિંતામણીપાર્થનાથજિનનું	૮	૧૪૬
૧૪૮	શ્રીપાર્થનાથજિનનું	૮	૧૪૭
૧૪૯	"	૭	૧૪૮
૧૫૦	"	૭	૧૪૮
૧૫૧	"	૭	૧૪૯
૧૫૨	"	૭	૧૫૦
૧૫૩	૧૩૫નામગર્ભિત શ્રીપાર્થનાથજિનનું	૬	૧૫૦
૧૫૪	શ્રીપાર્થનાથજિન	૬	૧૫૩
૧૫૫	"	૬	૧૫૩
૧૫૬	"	૬	૧૫૪
૧૫૭	શ્રીશ્યામલપાર્થનાથજિનનું	૬	૧૫૫
૧૫૮	શ્રીસ્તંભનપાર્થનાથજિનનું	૬	૧૫૫

નંબર.	નામ.	ગાથા.	પૃષ્ઠ.
૧૫૯	શ્રીશંખેશ્વરપાર્થનાથજિનનું	૫	૧૫૬
૧૬૦	શ્રીપાર્થનાથજિનનું	૫	૧૫૬
૧૬૧	શ્રીપંચાસરાપાર્થનાથજિનનું	૫	૧૫૭
૧૬૨	શ્રીનારંગપુરમંડનપાર્થનાથજિનનું	૬	૧૫૮
૧૬૩	શ્રીસ્તંભનપાર્થનાથજિનનું	૬	૧૫૮
૧૬૪	શ્રીપાર્થનાથજિનનું	૫	૧૫૯
૧૬૫	"	૫	૧૫૯
૧૬૬	શ્રીકલ્હરાપાર્થનાથજિનનું	૫	૧૬૦
૧૬૭	શ્રીપાર્થનાથજિનનું	૫	૧૬૦
૧૬૮	શ્રીશંખેશ્વરપાર્થનાથજિનનું	૫	૧૬૧
૧૬૯	"	૫	૧૬૨
૧૭૦	શ્રીપાર્થનાથજિનનું	૫	૧૬૨
૧૭૧	"	૪	૧૬૩
૧૭૨	"	૪	૧૬૩
૧૭૩	"	૪	૧૬૪
૧૭૪	શ્રીગાડીપાર્થનાથજિનનું	૩	૧૬૪
૧૭૫	શ્રીમહાવીરજિનનું (શ્રીકંઠકવિચારગર્ભિત)	૧૮	૧૬૫
૧૭૬	શ્રીમહાવીરજિનનું	૧૩	૧૬૬
૧૭૭	"	૧૧	૧૬૯
૧૭૮	"	૯	૧૭૦
૧૭૯	"	૬	૧૭૨
૧૮૦	"	૬	૧૭૨
૧૮૧	"	૫	૧૭૩
૧૮૨	"	૫	૧૭૩

શ્રીવીશવિહરમાનજિનસ્તવનાનિ.

૧૮૩	શ્રીસીમંધરજિનનું	૫	૧૭૪
૧૮૪	શ્રીયુગમંધરજિનનું	૫	૧૭૪
૧૮૫	શ્રીબાહુજિનનું	૫	૧૭૫
૧૮૬	શ્રીસુબાહુજિનનું	૫	૧૭૬
૧૮૭	શ્રીસુજાતજિનનું	૫	૧૭૬

નંબર.	નામ.	ગાથા.	પૃષ્ઠ.
૧૮૮	શ્રીસ્વયંપ્રભસ્વામિનું	૫	૧૭૭
૧૮૯	શ્રીઋષભાનનજિનનું	૫	૧૭૮
૧૯૦	શ્રીઅનંતવીર્યજિનનું	૫	૧૭૮
૧૯૧	શ્રીસુરપ્રભજિનનું	૫	૧૭૯
૧૯૨	શ્રીવિશાલજિનનું	૫	૧૮૦
૧૯૩	શ્રીવજ્રધરજિનનું	૫	૧૮૦
૧૯૪	શ્રીચંદ્રાનનજિનનું	૫	૧૮૧
૧૯૫	શ્રીચંદ્રબાહુજિનનું	૫	૧૮૧
૧૯૬	શ્રીભુજગદેવજિનનું	૫	૧૮૨
૧૯૭	શ્રીધૈરજિનનું	૫	૧૮૩
૧૯૮	શ્રીનેમિપ્રભજિનનું	૫	૧૮૪
૧૯૯	શ્રીવીરસેનજિનનું	૫	૧૮૪
૨૦૦	શ્રીમહાભદ્રજિનનું	૬	૧૮૫
૨૦૧	શ્રીદેવયશાજિનનું	૫	૧૮૬
૨૦૨	શ્રીઅજિતવીર્યજિનનું	૫	૧૮૭
૨૦૩	શ્રીવીશવીહરમાનજિન સંખ્યાથી કલશ	૫	૧૮૭
૨૦૪	શ્રીઅનંતવીર્યજિનનું	૫	૧૮૮
૨૦૫	શ્રીસુરપ્રભજિનનું	૫	૧૮૯
૨૦૬	શ્રીવિશાલજિનનું	૫	૧૮૯
૨૦૭	શ્રીવજ્રધરજિનનું	૫	૧૯૦
૨૦૮	શ્રીચંદ્રાનનજિનનું	૫	૧૯૧
૨૦૯	શ્રીચંદ્રબાહુજિનનું	૧૦	૧૯૧
૨૧૦	શ્રીભુજગદેવજિનનું	૫	૧૯૨
૨૧૧	શ્રીધૈરજિનનું	૫	૧૯૩
૨૧૨	શ્રીનેમિપ્રભજિનનું	૧૦	૧૯૩
૨૧૩	શ્રીવીરસેનજિનનું	૫	૧૯૪
૨૧૪	શ્રીમહાભદ્રજિનનું	૫	૧૯૫
૨૧૫	શ્રીદેવયશાજિનનું	૫	૧૯૫
૨૧૬	શ્રીઅજિતવીર્યજિનનું	૫	૧૯૬
૨૧૭	શ્રીસીમધરજિનનું	૩૪	૧૯૭

નંબર.	નામ.	ગાથા.	પૃષ્ઠ.
૨૧૮	"	૧૬	૧૯૯
૨૧૯	"	૧૨	૨૦૦
૨૨૦	"	૭	૨૦૧
૨૨૧	"	૫	૨૦૨
૨૨૨	"	૫	૨૦૩
૨૨૩	"	૫	૨૦૩
૨૨૪	"	૫	૨૦૪
૨૨૫	"	૫	૨૦૪
૨૨૬	"	૫	૨૦૫
૨૨૭	શ્રીસિદ્ધ્યકંઠિનનુ'	૭	૨૦૬

શ્રીતીર્થાનાં સ્તવનાનિ.

૨૨૮	શ્રીસિદ્ધાચલતીર્થરાજનુ' સ્તવન	૨૦	૨૦૭
૨૨૯	શ્રીસિદ્ધાચળનુ'	૯	૨૦૮
૨૩૦	"	૯	૨૦૯
૨૩૧	"	૮	૨૧૦
૨૩૨	"	૮	૨૧૦
૨૩૩	"	૮	૨૧૧
૨૩૪	"	૮	૨૧૨
૨૩૫	"	૮	૨૧૩
૨૩૬	"	૭	૨૧૩
૨૩૭	"	૭	૨૧૪
૨૩૮	"	૭	૨૧૫
૨૩૯	"	૭	૨૧૬
૨૪૦	"	૭	૨૧૬
૨૪૧	"	૭	૨૧૭
૨૪૨	"	૭	૨૧૭
૨૪૩	"	૬	૨૧૮
૨૪૪	"	૬	૨૧૮
૨૪૫	"	૬	૨૧૯
૨૪૬	"	૬	૨૧૯

નંબર.	નામ.	ગાથા.	પૃષ્ઠ.
૨૪૭	"	૬	૨૨૦
૨૪૮	"	૫	૨૨૧
૨૪૯	"	૫	૨૨૧
૨૫૦	"	૫	૨૨૧
૨૫૧	"	૫	૨૨૨
૨૫૨	"	૫	૨૨૩
૨૫૩	"	૫	૨૨૪
૨૫૪	"	૫	૨૨૪
૨૫૫	"	૫	૨૨૪
૨૫૬	"	૫	૨૨૫
૨૫૭	"	૩	૨૨૬
૨૫૮	શ્રીઅષ્ટાપદગિરિતીર્થનું સ્તવન	૮	૨૨૭
૨૫૯	શ્રીસમ્મેતશિખરગિરિતીર્થનું સ્તવન	૭	૨૨૮
૨૬૦	શ્રીઅબ્જુદ્દ(આબુજી)ગિરિતીર્થનું સ્તવન	૩૫	૨૨૯
૨૬૧	"	૭	૨૩૨
૨૬૨	શ્રીતારંગગિરિતીર્થનું સ્તવન (ઢાળ ૨)	૨૫	૨૩૩
૨૬૩	શ્રીરાણકપુરતીર્થનું સ્તવન (ઢાળ ૩)	૨૮	૨૩૫
૨૬૪	શ્રીજિનપૂજાવિધિનું સ્તવન (ઢાળ ૭)	૮૧	૨૩૮
૨૬૫	શ્રીજ્ઞાનપંચમીતિથિનું સ્તવન (ઢાળ ૩)	૧૭	૨૪૮
૨૬૬	શ્રીપંચમીતિથેનું સ્તવન (ઢાળ ૬)	૫૬	૨૫૦
૨૬૭	મૌનૈકાદશીતિથિનું સ્તવન (ઢાળ ૫)	૪૨	૨૫૬
૨૬૮	શ્રીવીરાસ્થાનકતપોવિધિનું સ્તવન (ઢાળ ૬)	૮૧	૨૬૦

અથ પરચુરણસ્તવનો.

૨૬૯.	શ્રીસાધારણજિનસ્તવન	૧૦	૨૬૯
૨૭૦	" (રથયાત્રાગર્ભિંત)	૯	૨૬૯
૨૭૧	"	૨૦	૨૭૦
૨૭૨	"	૬	૨૭૦
૨૭૩	"	૮	૨૭૧
૨૭૪	"	૫.	૨૭૧
૨૭૫	"	૫	૨૭૨

નંબર.	નામ.	ગાથા.	પૃષ્ઠ.
૨૭૬	શ્રીઆદીધરજિનસ્તવન.	૭	૨૭૨
૨૭૭	શ્રીઆદીધરજિનસ્તવન	૬	૨૭૩
૨૭૮	શ્રીસંભવનાથજિનનું	૮	૨૭૩
૨૭૯	શ્રીનમિનાથજિનનું	૩	૨૭૪
૨૮૦	શ્રીનમિનાથજિનસ્તવન.	૧૬	૨૭૪
૨૮૧	"	૫	૨૭૫
૨૮૨	"	૯	૨૭૬
૨૮૩	શ્રીશંખેશ્વરપાર્થનાથજિનનું	૮	૨૭૬
૨૮૪	શ્રીમહાવીરજિનનું	૭	૨૭૭
૨૮૫	"	૪	૨૭૭
૨૮૬	" (રસવેલી)	૬	૨૭૭
૨૮૭	શ્રીસિદ્ધાચલમહાતીર્થનું	૬	૨૭૯
૨૮૮	"	૫	૨૮૦

અથ સ્તુતિયો (થોયો).

૨૮૯	પંદરતિથિની થોયો (૧૭)	૬૮	૨૮૧
૨૯૦	બીજતિથિની થોય	૪	૨૮૨
૨૯૧	પંચમીતિથિની થોય	૪	૨૮૨
૨૯૨	અષ્ટમીતિથિની થોય	૪	૨૮૩
૨૯૩	એકાદશીતિથિની થોય	૪	૨૮૪
૨૯૪	બૈનાકાદશીતિથિની થોય	૪	૨૮૪
૨૯૫	ત્રૈદશીતિથિની થોય	૪	૨૮૬
૨૯૬	શ્રીશંખેશ્વરપાર્થનાથની થોય	૪	૨૮૬
૨૯૭	શ્રીસીમધરજિનની થોય	૧	૨૮૭
૨૯૮	શ્રીસિદ્ધચક્રની થોય	૪	૨૮૭
૨૯૯	"	૪	૨૮૮
૩૦૦	શ્રીઅધ્યાત્મની થોય	૪	૨૮૮
૩૦૧	શ્રીપર્યુષણપર્વની થોય	૪	૨૮૯
૩૦૨	"	૪	૩૦૦

અથ શ્રીપરિશિષ્ટસ્તવનો.

નંબર.	નામ.	શાખા.	પૃષ્ઠ.
૩૦૩	શ્રીસાધારણજિનસ્તવન (૧૫)	૯૨	૩૦૧
૩૧૮	શ્રીઆદિનાથજિનસ્તવન	૯	૩૦૯
૩૧૯	"	૭	૩૧૦
૩૨૦	"	૬	૩૧૦
૩૨૧	શ્રીસંભવનાથજિનનું	૬	૩૧૧
૩૨૨	શ્રીશીતલનાથજિનનું	૭	૩૧૧
૩૨૩	શ્રીઅનંતનાથજિનનું	૫	૩૧૨
૩૨૪	શ્રીશાંતિનાથજિનનું	૯	૩૧૨
૩૨૫	"	૬	૩૧૪
૩૨૬	"	૭	૩૧૪
૩૨૭	"	૭	૩૧૬
૩૨૮	"	૫	૩૧૬
૩૨૯	શ્રીમુનિસુવ્રતજિનનું	૭	૩૧૭
૩૩૦	શ્રીનિમિનાથજિનનું	૧૦	૩૧૭
૩૩૧	"	૮	૩૧૮
૩૩૨	"	૭	૩૧૯
૩૩૩	"	૬	૩૧૯
૩૩૪	શ્રીમનમોહનપાર્શ્વનાથજિનસ્તવન	૧૦	૩૨૦
૩૩૫	શ્રીપાર્શ્વનાથજિનનું	૯	૩૨૦
૩૩૬	"	૭	૩૨૧
૩૩૭	"	૫	૩૨૨
૩૩૮	શ્રીમનમોહનપાર્શ્વનાથનું	૭	૩૨૨
૩૩૯	શ્રીપંચાસરાપાર્શ્વનાથજિનનું	૯	૩૨૩
૩૪૦	"	૫	૩૨૪
૩૪૧	શ્રીસ્તંભનપાર્શ્વનાથજિનનું	૯	૩૨૪
૩૪૨	શ્રીચામલપાર્શ્વનાથજિનનું	૭	૩૨૬
૩૪૩	શ્રીપાર્શ્વનાથજિનનું	૫	૩૨૬
૩૪૪	"	૭	૩૨૭
૩૪૫	"	૬	૩૨૮

નંબર.	નામ.	ગાથા.	પૃષ્ઠ.
૩૪૬	"	૬	૩૨૯
૩૪૭	શ્રીશંખેશ્વરપાર્શ્વનાથજિનનું	૬	૩૨૯
૩૪૮	શ્રીપાર્શ્વનાથજિનનું	૫	૩૩૦
૩૪૯	શ્રીશંખેશ્વરપાર્શ્વનાથજિનનું	૭	૩૩૦
૩૫૦	"	૫	૩૩૧
૩૫૧	શ્રીભાભાપાર્શ્વનાથજિનનું	૭	૩૩૧
૩૫૨	"	૬	૩૩૨
૩૫૩	"	૬	૩૩૩
૩૫૪	"	૪	૩૩૩
૩૫૫	શ્રીપાર્શ્વનાથજિનનું	૫	૩૩૪
૩૫૬	શ્રીગાંધીપાર્શ્વનાથજિનનું	૫	૩૩૪
૩૫૭	"	૫	૩૩૫
૩૫૮	"	૩	૩૩૫
૩૫૯	શ્રીદીવાલીપર્વનું સ્તવન	૫	૩૩૬
૩૬૦	શ્રીપદ્મનાભજિનસ્તવન	૯	૩૩૬
૩૬૧	શ્રીપદ્મજિનસ્તવન	૮	૩૩૭
૩૬૨	શ્રીઅમમનાથજિનસ્તવન	૮	૩૩૭
૩૬૩	શ્રીસિદ્ધાચલજીનું સ્તવન	૫	૩૩૮
૩૬૪	"	૫	૩૩૯
૩૬૫	"	૯	૩૪૦
૩૬૬	શ્રીસીમંધરજિનનું સ્તવન	૫	૩૪૧
૩૬૭	શ્રીશાંતિનાથજિનકલશ (ઢાળ ૪)		૩૪૨
૩૬૮	શ્રીપાર્શ્વનાથજિનકલશ (ઢાળ ૪)		૩૪૮
૩૬૯	શ્રીચતુર્વિંશતિજિન ચૈત્યવંદન શુદ્ધિપત્રક	૧૪	૩૫૨

શ્રોમત્તપાગચ્છાચાર્યવિમલશાસ્ત્રીયશ્રીજ્ઞાનવિમલસૂરીશ્વરેભ્યો નમઃ

અથ શ્રીજ્ઞાનવિમલસૂરિ કૃત.

ચૈત્યવંદનસંગ્રહ.

અથ શ્રીસિદ્ધચક્રનું ચૈત્યવંદન.

- શ્રીસિદ્ધચક્ર આરાધતાં, સુખસંપત્તિ લહીએ;
સુરતરૂ સુરરમણી થકી, અધિકજ મહિમા કહીએ. ॥ ૧ ॥
- અષ્ટકર્મ હાણી કરી, શિવમંદિર રહીએ;
વિધિશું નવપદ ધ્યાનથી, પાતિક સર્વિ દહીએ. ॥ ૨ ॥
- સિદ્ધચક્ર જે સેવશે, એક મના નરનાર;
મનવાંછિત કૃપા પામશે, તે સર્વિ ભુવન મળર. ॥ ૩ ॥
- અંગદેશ અપાપુરી, તસ કેરો ભૂપાલ;
મયણા સાથે તપતપે, તે કુંવર શ્રીપાલ. ॥ ૪ ॥
- સિદ્ધચક્રના નમણથી, જસ નાઠા રોગ;
તતક્ષણ ત્યાંથી તે લહે, શિવસુખ સંજોગ. ॥ ૫ ॥
- સાતસેં કોઢ્યાહતા, હુવા નિરોગી જેહ;
સોવનવાને જલહલે, જેહની નિરૂપમ દેહ. ॥ ૬ ॥
- તેણે કારણ તમે ભવિ જનો, પ્રહ ઉઠી ભક્તે;
આશો માસ ચૈતર થકી, આરાધો જુગતે. ॥ ૭ ॥
- સિદ્ધચક્ર ત્રણ કાલના, વંદા વળી દેવ;
પડિમણું કરી ઉભયકાલ, જિનવર મુનિ સેવ. ॥ ૮ ॥

નવપદ ધ્યાન હૃદે ધરી, પ્રતિપાલો ભવિ શીલ;
 નવપદ આંખિલ તપતપો, જેમ હોય લીલમ લીલ. ॥ ૯ ॥
 પહેલું પદ અરિહંતનું, નિત્ય કીજે ધ્યાન;
 બીજું પદ વળી સિદ્ધનું, કરીએ ગુણપ્રાપ્ત. ॥ ૧૦ ॥
 આચારજ ત્રીજે પદે, જપતાં જય જયકાર;
 ચોથું પદ ઉવઝાયનું, ગુણ ગાઉં ઉદાર. ॥ ૧૧ ॥
 સર્વ સાધુ વંદું સહી, અલીક્રીમાં બેહ;
 પંચમપદમાં તે સહી, ધરજો ધરી સનેહ. ॥ ૧૨ ॥
 છઠું પદે દર્શન નમું, દર્શન અજવાળું;
 જ્ઞાનપદ નમું સાતમે, તેમ પાપ પખાલું. ॥ ૧૩ ॥
 આઠમું પદ રૂડે જપું, ચારિત્ર સુસંગ;
 નવમેપદ બહુ તપ તપો, જિમ ફલ લહે અભંગ. ॥ ૧૪ ॥
 એહી નવપદ ધ્યાનથી, જપતાં નાઠે કોઠ.
 પડિત ધીરવિમલ તણે, નયવંદે કરજો. ॥ ૧૫ ॥ ઇતિ ॥

અથ શ્રીસિદ્ધભગવાનનું ચૈત્યવંદન.

સિદ્ધ સકલ સમર્થ સદા, અવિચલ અવિનાશી; થાય છે વળી
 થાય છે, થયા અઝકર્મ વિનાશી ॥ ૧ ॥ લોકાલોકપ્રકાશ તાસ,
 કહેવા કોણ શૂરો; સિદ્ધ બુદ્ધ પર પારગત, ગુણથી નહિ અધૂરો
 ॥ ૨ ॥ અનંત સિદ્ધ એણીપેરે નમું એ, વસી અનંત અરિહંત;
 જ્ઞાનવિમલ ગુણ સંપદા, પામ્યા તે ભગવંત ॥ ૩ ॥ ઇતિ ॥

અથ શ્રીઅતીતચૌવીશીજિનચૈત્યવંદન.

અતીતચૌવીશી પ્રથમ દેવ, જિન કેવલજ્ઞાની; નિર્વાણી સાગર
 મહા-જસ વિમલ અભિધાની ॥ ૧ ॥ સર્વાનુભૂતિ શ્રીધર મુદત્ત,

૧ નયવિમલગણિ અને જ્ઞાનવિમલસૂરિ એ એકજ નામ છે, કેમકે
 દીક્ષા અવસ્થામાં શ્રીનયવિમલગણિ નામ હતું ને આચાર્યપદે શ્રીજ્ઞાનવિમલ-
 સૂરિ નામ હતું.

૯ ૧૦ ૧૧ ૧૨ ૧૩ ૧૪
 દામોદર સુતેજ, સ્વામી સુપ્રત સુમતિ ને, શિવગતી સુહેજ ॥ ૨ ॥
 ૧૫ ૧૬ ૧૭ ૧૮ ૧૯ ૨૦ ૨૧
 અસ્તાઘ નેમીધર અનિલ, યશોધર કૃતાર્થ જિજ્ઞેશ; શુદ્ધમતિ ને
 ૨૨ ૨૩ ૨૪
 શિવકરે, સ્યંદન સપ્રતિ કહેશે ॥ ૩ ॥ ઇતિ ॥

અથ શ્રીવર્તમાનચૌવીશીજિનચૈત્યવંદન.

૧ ૨ ૩ ૪ ૫ ૬
 ઋષભ અજિત સંભવ અભિ-નંદન, આરાધુ સુમતિ; પદ્મપ્રભ
 ૭ ૮ ૯ ૧૦ ૧૧
 ને સુપાસ ચંદ્ર-પ્રભ ધ્યાઉં મુવિધિ ॥ ૧ ॥ શીતલ શ્રેયાંસ વાસુ-
 ૧૨ ૧૩ ૧૪ ૧૫ ૧૬ ૧૭ ૧૮ ૧૯
 પૂજ્ય, વિમલનાથ અનંત; ધર્મ શાંતિ ને કુંથુનાથ, અર મદ્ધિ ભગ-
 ૨૦ ૨૧ ૨૨ ૨૩ ૨૪
 વંત ॥ ૨ ॥ મુનિસુપ્રત નમિ નેમજી, પાર્થ વીર ચૌવીશ; ધીર-
 વિમલપણિ તણે, કહે જ્ઞાનવિમલસૂરીશ ॥ ૩ ॥ ઇતિ ॥

અથ શ્રીઅનાગતચૌવીશીજિનચૈત્યવંદન.

પદ્મનાભ પહેલા જિજ્ઞંદ, શ્રેણિક નૃપતિ જીવ; સુરદેવ બીજા
 નમું, સુપાસ આવક જીવ ॥ ૧ ॥ શ્રીસુપાસ ત્રીજા વલી, જીવ
 કોણિક ઉદાર્ધ; સ્વયંપ્રભ ચોથા જિજ્ઞંદ, પોદિલમુનિ ભાઈ ॥ ૨ ॥
 સર્વાનુભૂતિ જિન પાંચમા, દૃઢાયુઆવક બીજા; દેવશ્રુત છઠ્ઠા જિજ્ઞંદ,
 કાર્તિકશેઠ વખાણ ॥ ૩ ॥ શ્રીઉદયજિન સાતમા, શાખ આવક જીવ;
 શ્રીપેદાલ જિન આઠમા, આનંદમુનિ જીવ ॥ ૪ ॥ પોદિલ નવમા વદિએ,
 જીવ જોહ સુનંદ; શતકીર્તિ દશમા જિજ્ઞંદ, શતકઆવક આણંદ ॥ ૫ ॥
 સુપ્રતજિન અગીયારમા, દેવકીરાણી બીજા, અમમજિનવરે બારમા.
 શ્રીકેશવ ગુણ ખાણ ॥ ૬ ॥ નિષ્કપાય જિન તેરમા, સત્યકીવિધાધર;
 નિષ્પુલાક જિન ચૌદમા, બલભદ્ર સોહકર ॥ ૭ ॥ શ્રીનિર્ભમ જિન પંદરમા,
 જીવ સુલસા આવિકા; ચિત્રગુપ્ત જિન સોલમા, રોહિણી જીવ ભાવિકા
 ॥ ૮ ॥ શ્રીસમાધ જિન સત્તરમા, રેવતી આવિકા બીજા; શ્રીસંવર

જિન અઢારમા, જીવ સતાસી વખાણુ ॥ ૮ ॥ શ્રીયશોધર ઓગણી-
શમા, જીવકૃષ્ણદ્વીપાયન; વિજયનામ જિન વીશમા, જીવકર્ણ
સહાયણુ ॥ ૧૦ ॥ એકવીસમા શ્રીમલ્લિનાથ, કૃષ્ણ નારદ કહીએ;
અંધારા શ્રાવક જીવ દેવ, બાવીસમા લહીએ ॥ ૧૧ ॥ અનંતવીર્ય
તેવીશમા, જીવ અમરનો જેહ; શ્રીભદ્ર જિન ચૌવીશમા, સ્વાતિ-
બુદ્ધ ગુણગેહ ॥ ૧૨ ॥ એ ચૌવીશે જિણવરા, હોશે આવતે કાલે;
ભાવ સહિત તે વંદિએ, કરજોડી ભાલે ॥ ૧૩ ॥ લંછન વર્ણ પ્રમાણ
આયુ, અંતર સવિ સરિખા; સંપ્રતિ જિન ચૌવીશી પરે, ચડતે
સવિ નિરખા ॥ ૧૪ ॥ પંચ કલ્યાણુક તેહના એ, હોશે એહીજ
દિવસે; ધીરવિમલગુરુનો કહે, જ્ઞાનવિમલસૂરીશ ॥ ૧૫ ॥ ઇતિ ॥

અથ શ્રીવીશવિહરમાનજિનચૈત્યવંદન.

પહેલા જિનવર વિહરમાન, શ્રીસીમંધર સ્વામી; યુગમંધર
બીજા નમું, મુજ અંતરજામી ॥ ૧ ॥ ત્રીજા બાહુ જિનેસર,
પ્રણમું ભગવંત; ચોથા જિન શ્રીસુબાહુ, વંદુ વલી જુગતે ॥ ૨ ॥
શ્રીસુજાત પંચમ જિન એ, છઠ્ઠા સ્વયંપ્રભ સ્વામી; ઋષભાનન જિન
સાતમા, હું પ્રણમું શિરનામી ॥ ૩ ॥ અનંતવીર્ય જિન આઠમા,
સૂરપ્રભ છે નવમા; શ્રીવિશાલ દસમા જિણંદ, જસ મોટો મહિમા
॥ ૪ ॥ શ્રીવજ્રધર અગીયારમાં, બારમા ચંદ્રાનન; ચંદ્રબાહુ જિન તેરમા,
જસવર્ણો કંચન ॥ ૫ ॥ ભુજંગસ્વામી જિન ચૌદમા, વંદુ ઉલટ
આણી; શ્રીધ્વજ જિન પંદરમા, નમીએ નિત્ય સુવિહાણુ ॥ ૬ ॥
નેમિપ્રભ જિન સોલમા, સુખદાયક જેહ; સત્તરમા શ્રીવીરસેન, વંદુ
ધરી નેહ ॥ ૭ ॥ મહાભદ્ર અઢારમા, દેવજશા ઓગણીસ; અજિત
વીર્યજિન વીશમા, જ્ઞાનવિમલસૂરીશ ॥ ૮ ॥ ઇતિ ॥

અથ શ્રીસાધારણજિનચૈત્યવંદન.

ચંદ્રજિન જંબુદ્વીપમાં, અડધાતકી ખડે; પુષ્કર અર્ધે આઠ
જાણુ, એમ વિશેષ અખડ ॥ ૧ ॥ અડધણવીસ ચંદ્રવીસ નવમ,
વિજયે વિચરંતા; બાલ તરણુ નૃપ પદ પણે, વલી અપર અરિહંતા

॥ ૨ ॥ સિત્તેરસો ઉત્કૃષ્ઠી એ, ભરહેરવય પ્રમાણુ; જ્ઞાનવિમલ
જિનરાજની, શિર ધરીયે શુભ આણુ ॥ ૩ ॥ ઇતિ ॥

અથ શ્રીશાશ્વતજિનચૈત્યવંદન.

લાખ બહોત્તેર કોડી સાત, અધો લોક પ્રાસાદ; તિહાં પ્રતિમા
વળી વંદિએ, મનમાં ધરી આહવાદ ॥ ૧ ॥ તેરસેકોડિ નવ્યાશી
કોડ, સાઠ લાખ સોહાવી; વ્યંતર જ્યોતિષીમાં પ્રાસાદ, તસ સંખ્યા
ભાવી ॥ ૨ ॥ લવનપતિમાં એ કહ્યાં એ, સાસય જિનવર ગેહ;
જ્ઞાનવિમલથી જાણીએ, આગમ નિઃસંદેહ ॥ ૩ ॥ ઇતિ ॥

અથ શ્રીશાશ્વતજિનપ્રતિમાસંખ્યાચૈત્યવંદન.

તિર્ઠલોકે ત્રણ સહસ, બેસય ઓગણસાઠ; જિનઘર એ છે
શાશ્વતાં, તિહાં બિંબ ઉક્કિ ॥ ૧ ॥ સહસ એકાણું લાખ ત્રણ,
ત્રણસય ને ત્રેવીશ; પ્રણમું અવર અશાશ્વતા, બહુલાં જે દીશે
॥ ૨ ॥ અધોલોકે સગકર મિતિએ, ધનુષ પંચશત માન; તિર્ઠ
લોકે વંદિએ, જ્ઞાનવિમલ ચિત્ત આણુ. ॥ ૩ ॥ ઇતિ ॥

અથ શ્રીઊર્ધ્વલોકસ્થિતશાશ્વતજિનચૈત્યવંદન.

ઊર્ધ્વલોકે સૌધર્મ આદિ, અનુત્તર જરેહ; સહસસતાણું ચુલશી,
લાખ તેવીસ જિનગેહ ॥ ૧ ॥ એકસોકોડ આવનકોડિ, વહી
ચોરાણું લાખ; સહસ ચુંભાલીસ સાતસેં, ઉપર સવિ ભાખ ॥ ૨ ॥
સગકરમાણુ અચ્યુત લગે, એકશતએશી જિન બિંબ; એક
શતવીસ અનુત્તર લગે, જ્ઞાનધ્યાન અવિલંબ ॥ ૩ ॥ ઇતિ ॥

અથ શ્રીશાશ્વતજિન ચૈત્યવંદન.

લાખ સતાવન કોડિને, અકુસય બ્યાશી નિત્ય; ચૈત્ય જીહાર
શાશ્વતાં, પ્રતિમાની ભકતે ॥ ૧ ॥ કોડિપત્રસય ઉપરે, બેંતાલીસ
કોડિ; અઠાવનસહસ બત્રીસ, ઉપરે એશી જોડિ ॥ ૨ ॥ એમ

ત્રિભુવનમાં શાશ્વતા એ, ચૈત્યબિંબ જિનરાય; ભાવ ધરીને પ્રણમતાં,
જ્ઞાનવિમલ સુખ થાય ॥ ૩ ॥ ઇતિ ॥

અથ શ્રીપંચતીર્થાદિ ચૈત્યવંદન.

શત્રુંજય દૈવતગિરિ સમેત, અર્ધુદ અષ્ટાપદ; પાવા ચંપા રાજ-
ગેહ, મથુરાદિક જિનપદ ॥ ૧ ॥ જિહ્વાં જિન પંચ કલ્યાણક, સ્થાનક
સુવિશેષ; લઘુ અંગુઠ પ્રમાણ બિંબ, જિનના જિહ્વાં લેખે ॥ ૨ ॥
નામ સ્થાપના દ્રવ્યથીએ, ભાવ નિશ્ચયે સાર; તે સવિઓને વંદના,
જ્ઞાનવિમલ જયદાર ॥ ૩ ॥ ઇતિ ॥

અથ શ્રીચૌવીશજિનગણુધરાદિસંખ્યામય ચૈત્યવંદન.

એકસહસ્રને ચારસેં, આવન વળી જાણે; સવિજિનના પુંડરીક
આદિ, અંતે ગૌતમ આણે ॥ ૧ ॥ અડવીશાંબ અડ્યાલસહસ્ર,
મુનિ જિનકર દીક્ષા; લખચુંભાલીસ સહસ્રછિયાલ, ચરિસય પદ
શિષ્યા ॥ ૨ ॥ એ સાહુણી જિનવર તણી, એ સવિહુંતી જાણે;
શુદ્ધસંયમ આરાધતાં, જ્ઞાનવિમલ ગુણખાણ ॥ ૩ ॥ ઇતિ ॥

અથ શ્રીઉત્કૃષ્ટકાલના કેવલિસાધુઓની સંખ્યામય ચૈત્યવંદન.

ઉત્કૃષ્ટ કાલે હુવે, કેવલી નવ કોડ; સાધુ વલી નવસહસ્રકોડ,
સપ્રતિ નવિ ખોડ ॥ ૧ ॥ બેકોડ કેવલધરા, મુનિ દાય કોડ
સહસ્ર; સંયમ ગુણમણિ જ્ઞાન ધ્યાન, જે હુવા ને હોશે ॥ ૨ ॥
તે સવિઉં ને વંદના એ, જ્ઞાનવિમલ કરિ ભાવ; ગુણિજન મુનિજન
વંદના, ભવજલ તરવા નાવ ॥ ૩ ॥ ઇતિ. ॥

અથ શ્રીઅઢારદૂષણુવર્જનગર્ભિત જિનચૈત્યવંદન.

દાન લાભ ભોગોપભોગ, બલ પણ અંતરાય; હાસ્ય અરતિ
રતિ ભય દુર્ગંધ, શોક પદ કહેવાય ॥ ૧ ॥ કામ મિથ્યાત અજ્ઞાન

નિદ્રા, અવિરતિ એ પાંચ; રાગ દ્વેષ દાપ દાપ, એહ અદ્વારસ સંચ
 ॥ ૨ ॥ એ જેણે દૂરે કર્યા એ, તેને કહીયે દેવ, જ્ઞાનવિમલપ્રભુ
 ચરણની, કીજે અહનિશ સેવ ॥ ૩ ॥ ઇતિ. ॥

અથ શ્રીઅદારદોષવર્જનગર્ભિત જિનચૈત્યવંદન.

કોષ માન મદ લોભ માયા, અજ્ઞાન અરતિ રતિ; હિંસાદિક
 અનંગ તે, મત્સર અપ્રીતિ ॥ ૧ ॥ શોક ભી તણે પ્રીતિ રતિ, કીડા
 પ્રસંગ; દોષ અદાર પ્રકટ નિકટ, નહિ જેણે અંગ ॥ ૨ ॥ દેવ સવે
 શિર સેહરો એ, તે કહિએ નિરધાર; જ્ઞાનવિમલપ્રભુ ભુવનનો, પુ-
 ન્ય તણા ભંગાર. ॥ ૩ ॥ ઇતિ. ॥

અથ શ્રીઆઠપ્રાતિહાર્યગર્ભિતજિન ચૈત્યવંદન.

બાર ગુણો તનુથી અશોક, દેવ દુંદુભી વાજે; ચામર વિંઝ
 ચિહ્નું દિશે, બાર છવિ રાજે. ॥ ૧ ॥ સિંહાસન સપાઢપીઠ, ભા-
 મંડલ દીપે; દિવ્યધ્વનિ મીઠાસથી, અમૃતરસ છપે ॥ ૨ ॥ કુસુમ
 વૃષ્ટિ પંચવરણનીએ, પ્રાતિહાર્યઅઠ એહ; જ્ઞાનવિમળસૂરિ ઇમ કહે,
 છે તેહશુ' મુજ નેહ. ॥ ૩ ॥ ઇતિ. ॥

અથ શ્રીઅતિશયગર્ભિતજિનચૈત્યવંદન.

અતિશય ચાર અતિ ભલા, હોય જન્મથી સાથે; રોગ શોગ
 મલ ખેદ રહિત, જસ અંગ સનાથ ॥ ૧ ॥ પંકજ પરિમલ સાસો
 અધ્ધાસ, ગાખીર સરિખા; રૂધિર માંસ આહારનિહાર, નહિ કેણે નિ-
 રખા ॥ ૨ ॥ ઘાતિકર્મક્ષયથી હુવે એ, અતિશય વહી અગીયાર;
 આગણીસ સુરકૃત ઇમ ચોત્રીસ, અતિશય જ્ઞાન ભંગાર ॥૩॥ ઇતિ. ॥

અથ શ્રીપંચપરમેષ્ઠિગુણગર્ભિતજિનચૈત્યવંદન.

બાર ગુણ અરિહંત દેવ, પ્રણમી જે ભાવે; સિદ્ધ આઠ ગુણ
 સમરતાં, દુખ દોહગ જાવે ॥ ૧ ॥ આચારજ મુણ છત્રીસ, પદ્મવીર

ઉવજઝાય; સત્તાવીસ ગુણ સાધુના, જપતાં મુખ થાય ॥રાઅષ્ટોત્તર
સય ગુણમલી એ, ઈમ સમરો નવકાર; ધીરવિમલગુરુનો કહે, જ્ઞાન
વિમલ મુખકાર ॥ ૩ ॥ ઇતિ. ॥

અથ શ્રીશરીરવર્ણગર્ભિતજિનચૈત્યવંદન.

પદ્મપ્રભને વામુપૂજ્ય, દાય રાતા કહીયે; ચંદ્રપ્રભને સુવિધિનાથ,
દાય ઉજ્જવલ લહીયે ॥ ૧ ॥ મહિનાથને પાર્શ્વનાથ, દાય નીલા નિ-
રખ્યા; મુનિમુવ્રતને નેમનાથ, દા અંગન સરિખા ॥ ૨ ॥ સોલે
જિન કંચન સમા એ, એહવા જિન ચઉવીસ; ધીરવિમલ ગુરુજનો,
કહે જ્ઞાનવિમલસૂરીશ ॥ ૩ ॥ ઇતિ. ॥

અથ શ્રીશરીરપ્રમાણુગર્ભિતજિનચૈત્યવંદન.

પંચસયા ધનુમાન જાણ, શ્રીપ્રથમ જિણુંદ; પંચાસ ઉણા કરો,
શત સુવિધ જિણુંદ ॥ ૧ ॥ દશ ઉણા કરતાં હુવે, જા અનંત પં-
ચાસ; પંચોણું દશ ધનુષ તેમ, નવ કર છે શ્રીપાસ ॥ ૨ ॥ સાત
હાથ તનુ વીરજી એ, એહવા જિન ચૌવીશ; ભાવ ધરીને વંદના,
કરે જ્ઞાનવિમલસૂરીશ. ॥ ૩ ॥ ઇતિ. ॥

અથ શ્રીલાંછનગર્ભિતજિનચૈત્યવંદન.

વૃષભ ગજ હય કપિ કૌંચ, કમલ સ્વસ્તિક શશિ મચ્છ;
શ્રીવચ્છ ખર્જી જીવ મહિષ, સૂર તિમ અચ્છ ॥ ૧ ॥ સેણ વજ્ર
મૃગ છાગલો જાતિ નંદાવર્ત; કુંભ કચ્છપ નીલું કમલ, શંખ ફણિ
સિંહ અદંત ॥ ૨ ॥ રૂપભાદિક જિનવર તણાએ, એહવા જિન ચ-
ઉવીશ; જ્ઞાનવિમલ પ્રભુ સેવતાં, મુખ લહે વિદ્યાવીસ ॥ ૩ ॥

અથ શ્રીભવગણનાગર્ભિત જિન ચૈત્યવંદન.

પ્રથમ જિણુંદ તણા ભલા, ભવ તેર કહીજે; શાંતિ તણા

ભવ ખાર સાર, નવ ભવ નેમ લહીજે ॥ ૧ ॥ દશ ભવ પાસ
જિણુંદના, સત્તાવીશ શ્રીવીર; શેષતીર્થકર ત્રિહું ભવે, પામ્યા ભ-
વજલતીર ॥ ૨ ॥ જિહાંથી સમકિત ફરસીયું એ, તિહાંથી ગણી-
એ એહ, ધીરવિમલ પંડિત તણા, જ્ઞાનવિમલ ગુણ ગૌહ ॥૩॥ ધતિ. ॥

અથ શ્રીભવગણનાગર્ભિતજિનચૈત્યવંદન.

સત્તરિસય ઠાંણે કહ્યા, એ ભવ જિનવરના; બીજે અથે દાખિ-
યા, નવ મુનિસુવ્રતના ॥ ૧ ॥ ચંદ્રપ્રભના આઠ ભવ, નવ ભવ
સુવિધિજિણુંદ, ઋષભ તેર ને શાંતિ ખાર, નવભવ નેમિજિણુંદ
॥ ૨ ॥ દશ પાસ શેષ ને ત્રિહું, વીર તણા સગવીશ; જ્ઞાનવિમલ-
સૂરિ એમ કહે, વંદા જિન ચઉવીશ ॥ ૩ ॥ ધતિ. ॥

અથ શ્રીદીક્ષાતપગર્ભિતજિનચૈત્યવંદન.

સુમતિનાથ એકાસણું, કરી સંયમ લીધ; મહિલ પાસ જિનરાય
દાય, અકુમે સુપ્રસિદ્ધ ॥ ૧ ॥ છઠું ભક્તે કરી અવર સર્વ, લીધે
સંયમ ભાર; વાસુપૂજ્ય કરી ચોથ ભક્ત, થયા શ્રીઅણુગાર ॥૨॥
વર્ષ અંતે પારણું કરે એ, ઈશુ રસે રિસહેશ; પરમાન્ને બીજે દિને,
પારણું અવર જિનેશ ॥ ૩ ॥ ધતિ. ॥

અથ શ્રીદીક્ષાસ્થાનગર્ભિતજિનચૈત્યવંદન.

વિનીતા નગરીએ લીધે, દીક્ષા પ્રથમજિણુંદ; દ્વારામતીએ નેમિ-
નાથ, સહસાવન વૃંદ ॥ ૧ ॥ શેષતીર્થકર જન્મભૂમિ, લીધે સંયમ
ભાર; અણુપરણ્યા શ્રીમાદ્વિનાથ, તેમજ નેમિકુમાર ॥ ૨ ॥ વાસુ-
પૂજ્ય પાસ વીરજીએ, ભૂપ થયા નવિ એહ; અવર રાજ્યજોગવી
થયા, જ્ઞાનવિમલ ગુણગૌહ ॥ ૩ ॥ ધતિ. ॥

અથ શ્રીદીક્ષાપરિવારગર્ભિતજિનચૈત્યવંદન.

ચાર સહસ્સથી ઋષભદેવ; શ્રીવીર એકાકી; ત્રણરાત સાથે
માફ પાસ, સહસ્સ સાથે બાકી ॥૧॥ પદરાત સાથે વાસુપૂજ્ય, લીધે

સંયમ ભાર; મણુપૂજ્ય *જિહ્વાં ઉપજે, સવિને સુખકાર ॥ ૨ ॥
એમ અઉવીશે જિનવરાએ, સંભારે સુખ થાય; જ્ઞાનવિમલસૂરિ એમ
કહે, હેજો જિનસુપસાય ॥ ૩ ॥ ઇતિ, ॥

અથ શ્રીમોક્ષગમનપરિવારગર્ભિતજિનચૈત્યવંદન.

એકાકી શ્રીવીર પાસ, તેત્રીશ મુનિ સાથે; પાંચશયા છત્રીશ
નેમિ નવશત શું શાંતિ ॥ ૧ ॥ પણસય શું માર્દિ સુપાસ, અહસય
શું વર્મ; પઠશત મુનિ શું વાસુપૂજ્ય, લઘ્યાં જે શિવ મર્મ ॥ ૨ ॥
અનંતનાથજિન સહસ્સશું એ, ઋષભ ને દશ હજાર; પદ્મપ્રભને
આઠશં, ઉપર ત્રણ ઉદાર ॥ ૩ ॥ વિમલનાથ પઠસહસ્સશું, સિદ્ધા
સુખકાર; ઋષભદેવ અષ્ટાપદે, જેમીશ્વર ગિરનાર ॥ ૪ ॥ ચંપા વા-
સુપૂજ્ય વીર-પાવાપુરી સાર; અષ્ટકર્મનો ક્ષય કરી, પામ્યા ભવજલ
પાર ॥ ૫ ॥ શેષ વીશ સંમેત ગિરિએ, શિવસુખ લઘ્યાં ઉદાર;
જ્ઞાનવિમલ સુખ સંપદા, જેને અચલ અપાર ॥ ૬ ॥ ઇતિ, ॥

અથ શ્રીસીમંધરજિનચૈત્યવંદન.

પહેલા પ્રણમું વિહરમાન, શ્રીસીમંધર દેવ; પૂર્વ દિશે ઈશાન
કુણે, વંદુ હું નિત્યમેવ ॥ ૧ ॥ પુખ્તવર્ધવિજ્યા તિહાં, પુંડરીકિણી
નયરી; શ્રીએયાંસ રાજ ભલો, જીત્યા સવિ વયરી ॥ ૨ ॥ દેહમાન ધનુષ્ય
પાંચશે, માતા સત્યકી નંદ; રૂકિમણી રાણી નાહલો, વૃષભ લંછન
જિનચંદ ॥ ૩ ॥ ચૌરાશીજાખપૂરવ આય, સોવનવરણીકાય; વીશ
લખપૂરવ કુમાર વાસિ, તેમ તેસઠ રાય ॥ ૪ ॥ ગણધર ચૌરાશી
કહ્યા એ, મુનિવર એકસો કોડિ; પંડિતધીરવિમલ તણો, જ્ઞાનવિમલ
કહે કરજોડી ॥ ૫ ॥ ઇતિ, ॥

અથ શ્રીનવપદનું ચૈત્યવંદન.

દર્શન જ્ઞાનચારિત્ર ભેદે, પણ પણ પણ પંદર; તપ સગ પણ
ખાવીશ એ, શાભ એક અકુ અવર ॥ ૧ ॥ તેરસહસ્સ ગુણુછું ગણી,

તિહ દત્યપિ પાઠ:

નવપદ આરાધો; લખિય સિદ્ધિ વિદ્યા નિધાન, સહેજે શિવપદ સાધો ॥૨॥
આંધો એમ ભવકર્મને, પામે સિદ્ધપર્યાય; જ્ઞાનવિમલસૂરિ એમ કહે,
શુદ્ધદ્રવ્ય હોઈ જાય ॥ ૩ ॥ ઇતિ. ॥

અથ શ્રીમેરૂગિરિચૈત્યવંદન.

જંબુ પૂર્વ કુરુક્ષેત્ર માંહિ, વડા મેરૂ સુદર્શન; લાખજેયણ ઉ-
ન્નત? પ્રમાણે, શત સઘળો વનિર કંચન ॥ ૧ ॥ ભદ્રશાલ નંદનવને,
સુમનસ પાંકુક નામ; ચાર ચાર જિનગેહ ત્યાં, ચૂલાએ એક ધામ
॥ ૨ ॥ સત્તર પ્રાસાદ એમ શાશ્વતાએ, પાંચે મેરૂ મઝાર; જ્ઞાન-
વિમલસૂરિ એમ કહે, તે વંદા નિરધાર ॥ ૩ ॥ ઇતિ. ॥

અથ શ્રીધાતકીખંડપુષ્કરાર્દ્ધગતમેરૂગિરિચૈત્યવંદન.

ધાતકીખંડ મેરૂ દોય, એક વિજય બીજે અચલ; પુષ્કરાર્દ્ધ
પણ દોય મેરૂ, મંદર વિદ્યુતપ્રભ ॥ ૧ ॥ સહસ્ત્ર ચોરાશી જોયણ-
માન, મેરૂ સઘળા જાણું, સત્તર પ્રાસાદ છે એમ મક્કી, પંચાશી
વંખાણું ॥ ૨ ॥ કંચનવર્ણએ^૩ શાશ્વતા એ, જીવાભિગમવિચાર; જ્ઞાન-
વિમલસૂરિ એમ કહે, ધન્ય જે કરે દીદાર ॥ ૩ ॥ ઇતિ. ॥

અથ શ્રીજ્યોતિશ્ચક્રસ્થિતજિનચૈત્યવંદન.

સમભૂતલથી ઉપરે, જ્યોતિશ્ચક્ર કહીજે; આઠ પ્રદેશનો મેરૂનો,
મધ્યસમભાગલહીજે ॥ ૧ ॥ સગસયનવતિ (૭૬૦) જો-
યણે, ઉંચા છે તારા; આઠસયે પુરા થયા, રવિમંડલ સારા ॥૨॥ એંશી
જોયણ ઉપરે એ, શશિ ઋષ્ય બુધ ગુરૂ મંદ; જ્ઞાનવિમલસૂરિ એમ
કહે, એ જ્યોતિશ્ચક્ર અમંદ ॥ ૩ ॥ ઇતિ. ॥

અથ શ્રીજ્યોતિશ્ચક્રસ્થિતશાશ્વતજિનચૈત્યવંદન.

નવસેં જોયણ જ્યોતિશ્ચક્ર, પુષ્કરાર્દ્ધે લહીયે; પુષ્કરાર્દ્ધથી જ્યોતિ-
શ્ચક્ર, સ્થિરભાવે કહીએ ॥૧॥ અસંખ્યદ્વીપ અને સમુદ્ર, શાશ્વતી

જિનપ્રતિમા; જીવાભિગમે એ વિચાર, મોટો જસ મહિમા ॥ ૨ ॥
નામાકારદ્રવ્યભાવથીએ સવિ ક્ષેત્રે સર્વકાલ; જ્ઞાનવિમલસૂરિ એમ કહે,
જિનવિષ્ણુ એ સવિ આલ ॥ ૩ ॥ ઇતિ ॥

અથ શ્રીજન્માભિષેકસ્થાનગર્ભિતજિનચૈત્યવંદન,

પાંડુકંબલ ચારે શિલા, એક દક્ષિણ ઉત્તર; દાય શિલા વલી
જાણીયે, એક પૂર્વ એક અપર ॥ ૧ ॥ પૂર્વ પશ્ચિમ દાય દાય,
સિંહાસન હોય; દક્ષિણ ઉત્તર એક એક, સિંહાસન જોય ॥ ૨ ॥
જન્મ સમય દશવીશનો એ, એકણુ સમયે જન્મ; જ્ઞાનવિમલસૂરિ
એમ કહે, તે વંદુ શુભસદ્ગ ॥ ૩ ॥ ઇતિ ॥

અથ શ્રીબીજતિથિનું ચૈત્યવંદન.

દુવિધ ધર્મ આરાધવા, ભવિજન બીજ આરાધો; જેમ અંતર
પરમાતમા, સંપ્રાપ્તિ ફલ સાધો ॥ ૧ ॥ અભિનંદન જિન સુમતિ-
નાથ, વલી શીતલસ્વામી; ઇત્યાદિક બહુજિનવરે, રેકવલસિરિ
પામી ॥ ૨ ॥ જન્મ દિવસ પણ કેઈકનાએ, કેઈક લહ્યા નિર્વાણ;
જ્ઞાનવિમલગુણથી વધે, જો કીજે તપ મંગાણ ॥ ૩ ॥ ઇતિ ॥

અથ શ્રીબીજતિથિનું ચૈત્યવંદન.

દુવિધબંધનને ટાલીએ, જે વલી રાગને દ્વેષ; આર્તરૌદ્ર દાય
અશુભ ધ્યાન, નવિ કરો લવલેશ ॥ ૧ ॥ બીજદિને વલી બોધિ
બીજ, ચિત્ત ઠાંણે વાવો; જેમ દુઃખ દુર્ગતિ નવિ લહો, જગમાં જશ
ચાવો ॥ ૨ ॥ ભાવો રૂડી ભાવના એ, વાધો શુભ ગુણઠાણ; જ્ઞાન-
વિમલ તપતેજથી, હોય કોઠિકિયાણ ॥ ૩ ॥ ઇતિ ॥

અથ શ્રીજ્ઞાનપંચમીતિથિનું ચૈત્યવંદન.

જ્ઞામલવાને સોહામણા, શ્રીનેભિજિણેસર; સમવસરણ બેઠા

કહે, ઉપદેશ સોહકર ॥ ૧ ॥ પંચમી તપ આરાધતાં, લહે પંચમ
નાણુ; પાંચ વરસ સાઠા તથા, એ છે તપપરિમાણુ ॥ ૨ ॥ જેમ
વરદતુલ્યમંજરીએ, આરાધ્યો તપ એહ; જ્ઞાનવિમલગુરુ એમ
કહે, ધન્ય ધન્ય જગમાં તેહ ॥ ૩ ॥ ઇતિ. ॥

અથ શ્રીઅષ્ટમીતિથિનું ચૈત્યવંદન.

*આઠત્રિગુણુ જિનવર તણી, નિત્ય કીજે સેવા; વહાલી મુજ
મન અતિઘણી, જિમ ગજ મન રેવા ॥ ૧ ॥ પ્રાતિહારજ આઠ
શુ, હકુરાધ છાજે; આઠ મંગલ આગલે, બેહુને વલી રાજે ॥ ૨ ॥
ભાંજે ભય આઠ મોટકાંએ, આઠ કરમ કરે દૂર; આઠમદિન આ-
રાધતાં, જ્ઞાનવિમલ ભરપૂર ॥ ૩ ॥ ઇતિ. ॥

અથ શ્રીઅષ્ટમીતિથિનું ચૈત્યવંદન.

રાયસિદ્ધારથ કુલતિલો, ત્રિશલ્કદે માત; હરિલંછન^૧ કંચનવાને,
સાત હાથ સોહાત ॥ ૧ ॥ આયુ બહોંતેર વરસ માન, સકલારથ
સાધી, શિવપદ પામ્યા ધરીય ધ્યાન, સંજમ આરાધી ॥ ૨ ॥ આઠે
મઢ છંડી કરીએ, પ્રણમો વીરજિણુંદ; જ્ઞાનવિમલપ્રભુ સેવતાં, નિત્ય
નિત્ય આનંદ ॥ ૩ ॥ ઇતિ. ॥

અથ શ્રીઅગ્યારશતિથિનું ચૈત્યવંદન.

અંગ અગ્યાર આરાધીએ, એકાદશીદિવસે; એકાદશપ્રતિમા
બહો, સમકિત ગુણુ વિકસે ॥ ૧ ॥ એકાદશી દિવસે થયા, દી-
ક્ષાને નાણુ; જન્મ લહ્યા કેઇ જિનવરા, આગમ પરિમાણુ ॥ ૨ ॥
જ્ઞાનવિમલ ગુણુ વાધતાં એ, સકલકલાભંડાર; અગ્યારશ આરાધતાં,
લહીયે ભવજલપાર ॥ ૩ ॥ ઇતિ. ॥

અથ શ્રીઅગ્યારશતિથિનું ચૈત્યવંદન.

આજ ઓઝવ થયા મુજ ઘરે, એકાદશી મંડાણુ; શ્રીજિનનાં
પ્રણુશે ભલા, કદ્યાણુક ઘર જાણુ ॥ ૧ ॥ મુરતર સુરમણિ સુરઘડ,
કદપવેલી ફડી માહરે; એકાદશી આરાધતાં, બેધિબીજ ઘણું
ચિત્ત ઠારે ॥ ૨ ॥ શ્રીનેભિજિણુસર પૂજતાંએ, પહોંચે મનના કોડ;
જ્ઞાનવિમળગુણુધી લહો, પ્રણુમો બે કરજેડી ॥ ૩ ॥ ઇતિ. ॥

અથ શ્રીચૌદશતિથિનું ચૈત્યવંદન.

ચઉદ્ધુપન લહે માવડી, સવિ જિનવર કેરી; તે જિન નમતાં
ચૌદરાજ-લોકે ન હોય ફેરી ॥ ૧ ॥ ચૌદરત્ન પતિ બેહનાં, પ્રણુમે
પદ આવી; ચૌદવિધાના થયા જાણુ, સંજમસિરિ આવી ॥ ૨ ॥
ચૌદરાજશિર ઉપરે, સિદ્ધ સકલગુણુઠાણુ; જ્ઞાનવિમલ પ્રણુધ્યાનથી,
હોય અચલ અહિઠાણુ ॥ ૩ ॥ ઇતિ. ॥

અથ શ્રીચૌદશતિથિનું ચૈત્યવંદન.

ચૌદભુવન વરાકારણુ, વિધાવર્દ્ધમાન, વર્દ્ધમાન મુખ આપવા,
એહ પરમનિધાન ॥ ૧ ॥ વધમાનજિનરાજનો, કરો ભવિકા
ધ્યાન; ચૌદપૂરવ ભેદ જીવના, એ યતના પ્રધાન ॥ ૨ ॥ ચૌદ
પૂરવનો સાર છે એ, ચૌદશીએ જિનરાજ; જ્ઞાનવિમલથી જાણીએ,
એના સકલદીવાજ ॥ ૩ ॥ ઇતિ. ॥

અથ શ્રીચંદ્રકેવલિના રાસમાંથી ચૈત્યવંદન.

શ્રીરાગેણુ ગીયતે.

અરિહંત નમો ભગવંત નમો, પરમેસર શ્રીજિનરાજ નમો; પ્રથમ
જિનેસર પ્રેમે પેખત, સિદ્ધાં સઘલાં કાજ નમો ॥ અરિહંત ॥ ૧ ॥
પ્રણુ .પારંગત પરમમહોદય, અવિનાશી અકલંક નમો; અગર અ-
મર અદ્ભુત અતિશયનિધિ, પ્રવચનજલધિમયંક નમો ॥ અરિહંત ॥

॥ ૨ ॥ તિલુયણ ભવિયણ જણમણ વંછિય-ફૂંપૂરણ દેવરસાલ નમો;
 લાલલલિ પાય નમું હું ભાલે-કરળેડીને ત્રિકાલ નમો ॥ અરિહંત ॥ ૩ ॥
 સિદ્ધ બુદ્ધ તું જગજન સર્જન-નયનાનંદન દેવ નમો; સકલસુરા-
 સુરનરવરનાયક, સારે અહનિશ સેવ નમો ॥ અરિહંત ॥ ૪ ॥
 તું તીર્થંકર સુખકર સાહિબ, તું નિષ્કારણ બંધુ નમો; શરણાગત
 જીવને હિતવત્સલ, તુંહિ કૃપારસસિંધુ નમો ॥ અરિહંત ॥ ૫ ॥
 કેવલજ્ઞાનાદર્શો દર્શિત, લોકાલોક સ્વભાવ નમો; નાશિતસકળકલંક
 કલુષગણ, દુરિત ઉપદ્રવ ભાવ નમો ॥ અરિહંત ॥ ૬ ॥ જગ
 ચિંતામણિ જગગુરુ જગહિત-કારક જગજનનાથ નમો; ઘોર અપાર
 ભયોદ્ધિ તારણ, તું શિવપુરનો સાથ નમો ॥ અરિહંત ॥ ૭ ॥
 અશરણ શરણ નિરાગી નિરંજન, નિરૂપાધિક જગદીશ નમો; બોધિ
 દીપો અનુપમ દાનેસર, જ્ઞાનવિમલસૂરીશ નમો ॥ અરિહંત ॥ ૮ ॥

શ્રીસરસ્વત્યૈ નમઃ

ઘતિ શ્રીચૈત્યવંદનસંગ્રહઃ

સમાપ્તઃ

શ્રીમત્તપાગચ્છાચાર્યવિમલશાસ્ત્રીયશ્રીજ્ઞાનવિમલસૂરીશ્વરેભ્યો નમઃ

અથ શ્રીજ્ઞાનવિમલસૂરિકૃત.

સ્તવનસંગ્રહઃ

અથ શ્રીશાશ્વતીજિનપ્રતિમાસ્તવન.

વિધુમંડલ પરે નિર્મલી, શ્રુતદેવી ગુણખાણુ;
પ્રણુમી જે આગમ ધુરે, ખંલીલીપિ જિનવાણુ. ॥ ૧ ॥
તે આગમમાં ભાખીયા, ત્રિહું લોકે સુખદાય;
જિનપડિમા જિનઘર વગી, સાસયભાવ કહાય. ॥ ૨ ॥
ઉર્ધ્વલોક માંહે ચૈત્ય છે, નિર્મલ અંક કે શંખ;
ત્રિહું દ્વારે કરી સોહીએ, સવિ વિમાનના સંખ. ॥ ૩ ॥

ઢાલ ૧ લી.

રાગ-સામેરી જયો જયોની દેશી.

સૌધર્મદેવલોક પહેલું જાણુ, ખત્રીશલાખ વિમાન ચેઈ જાણુ;
તિહાં પ્રતિમા પરિમાણુ તો, ભવિક વંદા ઉલટ આણુ ॥ અમંચલી૦ ॥
કોડિ સત્તીવનને સાઠલાખ, ઇશાને અકુલીશલાખ;
ચૈત્ય વિમાનની શાખતો, ॥ ભવિ૦ ॥ ૪ ॥
પચાસકોડિ ચાલીશલાખ પ્રતિમા, શ્રીજિનવરની સોહે સુખમાં;
સુરવરકૃતખડુમહિમાતો, ॥ ભવિ૦ ॥ ૫ ॥
ચારલાખ ચેઈ સનતકુમારે, એકવીશકોડિ સાઠલાખ ઉદાર;
જિનપ્રતિમા સુખકારતો, ॥ ભવિ૦ ॥ ૬ ॥

- માહોદ્રે ચેઘ્ય આહલાખ, બિંબ ચઉદ્દેહી ચાલીશલાખ;
 વંછિત મુરતરશાખતો, ॥ ભવિં ॥ ૭ ॥
- ચારલાખ ચેઘ્ય બ્રહ્મદેવલોકે, સાતકોઠિ વીશલાખ વિવેકે;
 પ્રતિમા વંદુ છેકતો, ॥ ભવિં ॥ ૮ ॥
- સહસપચાશ લાંતકે જિનભવન, નેત્રુલાખ પડિમા ગુણસદન;
 દેખી હરખિત વદનતો, ॥ ભવિં ॥ ૯ ॥
- શુકે ચાલીશસહસ્સ જિનગેહ, બહોંતેરલાખ પ્રતિમા નમું નેહ;
 સાસયભાવે જેહતો, ॥ ભવિં ॥ ૧૦ ॥
- ચૈત્ય સહસ્સપદ છે સહસ્સારે, એંશીસહસ્સ દશલાખ ઉદાર;
 પ્રતિમાને કરું જુહારતો, ॥ ભવિં ॥ ૧૧ ॥
- આનત પ્રાણુત દે દેવલોક દીશે, દે દે શત ચેઘ્ય જિનબિંબ દીશે;
 છત્રીશ છત્રીશ સહસ્સતો ॥ ભવિં ॥ ૧૨ ॥
- દાઢશા દાઢશા આરણુ અચ્યુતે, ચેઘ્યબિંબ સગવીશસહસ્સ યુત;
 દીશે અતિ અદ્ભૂતતો, ॥ ભવિં ॥ ૧૩ ॥
- બારદેવલોકે એકસોએંશી, બિંબ ચૈત્યપ્રતે છે મુજગીશી;
 ઉપરે એકસોવીશતો ॥ ભવિં ॥ ૧૪ ॥
- પ્રથમ ઐવેયકત્રિકે ચૈત્યસાર, એકસોઅચ્યાર તિહાં બિંબ ઉદાર;
 ત્રણશંવીશ તેરહજારતો (૧૩૩૨૦) ॥ ભવિં ॥ ૧૫ ॥
- મધ્યત્રિકે ચૈત્ય એકસોસાત, બારસહસ્સ અઠશત વિખ્યાત;
 ચાલીશ અધિક બિંબ જાતતો ॥ ભવિં ॥ ૧૬ ॥
- એકશત ચૈત્ય ઉપર ત્રિકે આણુ, બારસહસ્સ તિહાં બિંબ પ્રમાણુ;
 ઐવેયકે ઇમ જાણુતો, ॥ ભવિં ॥ ૧૭ ॥
- પંચાનુત્તરે પાંચ પ્રાસાદ, છસય બિંબ પ્રણમું આદહાદ;
 નમતાં ટળે વિપવાદતો, ॥ ભવિં ॥ ૧૮ ॥
- લાખચોરાશી સહસસતાણું, ત્રેવીશ ઉપરે ચૈત્ય પ્રમાણુ;
 ઉર્દ્ધલોક માહો જાણુતો, ॥ ભવિં ॥ ૧૯ ॥
- એકસોઆવનકોઠિ લાખચોરાણું, સહસ્સચુ'માલીશ ઉપરે આણું;
 સાતસેંસાઠ બિંબ જાણું તો, ॥ ભવિં ॥ ૨૦ ॥
- ઉર્દ્ધલોકે એ સંખ્યા લહીએ, તેહ તણી આણા શિરવહીએ;
 પ્રણમી ભવભયગમીએતો, ॥ ભવિં ॥ ૨૧ ॥

ઉંચા ખંડાંતેરયોજન જેહ, લાંબા શત વિસ્તારે તેહ;
 પચાસયોજન જિનગેહતો ॥ ભવિં ॥ ૨૨ ॥
 સવિ વૈમાનિક જિનવર ગેહિ, પ્રતિમા સંગકર માને દેહિ;
 અધ પણસય ધનુષિ તેહતો ॥ ભવિં ॥ ૨૩ ॥
 રાયપસેણી પ્રમુખ સૂત્ર સાખી, જિનપ્રતિમા જિનસરીખી દાખી;
 જ્ઞાની ગણધરે ભાખી તો ॥ ભવિં ॥ ૨૪ ॥

ઢાલ ૨ જી.

ઉડાલાની દેશી આધ એકવીશા.

તિર્યંગલોકેરે સાસયજિનધર જિનવર,
 તસ સંખ્યારે ભાખું મુણજે મુખકર;
 પંચમેરુએરે પંચ્યાશી પ્રાસાદ છે,
 દશસહસ્સજરે ખસેં અધિક પ્રતિમા રચે. ॥ ૨૫ ॥
 ગજદંતારે વિષે વીશ પ્રાસાદ છે,
 ચાવીશશયરે ખિંબ નમેા (જેમ) અવછેદર છે;
 વખારગિરિરે એંશીપ્રાસાદ સાહામણા,
 છત્રસયરે ખિંબ નમી લઉં ભામણાં ॥ ૨૬ ॥
 યમકાચલેરે દશ પ્રાસાદ કહ્યા તિહાં,
 જિનપડિમારે ખારશેં વંદી જે તિહાં;
 વર્ષધરગિરિરે ત્રીશ ચૈત્ય ખિંબ છત્રીસશેં,
 ચિત્રવિચિત્રેરે પણ પણ ચેઈ ખિંબ છશેં છશેં ॥ ૨૭ ॥
 કુરુક્ષેત્રેરે દશચેઈ પ્રતિમા ખારશેં,
 ઈક્ષુકારેરે ચઉ ચેઈ ખિંબ એંશી ચારશેં;
 વૃત્તવૈતાહચેરે વીશપ્રાસાદ નમીજીએ,
 જિનપડિમારે ચાવીશશેં વળી લીજીએ ॥ ૨૮ ॥
 દીર્ઘવૈતાહચેરે ચૈત્ય એકશોસત્તરિ કહ્યા,
 વીશસહસ્સારે ચારશેં ખિંબ જિનનાં કહ્યાં;
 ચૈત્ય ચાલીશરે દિગ્ગજકૂટે જાણીએ,
 ચારસહસ્સારે આઠશેં ખિંબ વખાણીએ ॥ ૨૯ ॥

દશતરે જમ્મપ્રમુખ જે શાશ્વતા,
અગ્યારશેસત્તરિરે પ્રાસાદ તિહાં મનભાવતા;
તિહાં પ્રતિમારે એકલખ ચાલીશસહસ્સરે,
ચારશે ઉપરેરે પ્રણમીજે મુજગીશરે. ॥ ૩૦ ॥

કંચનગિરિરે સહસ્સએક છે દહરાં,
તિહાં એકલખરે વીશસહસ્સ વળી જિનવરા;
ત્રણશેએશીરે કુંડ તણા પ્રાસાદ છે,
પણચાલીશરે સહસ્સછસય જિનખિંખ છે ॥ ૩૧ ॥

દ્રહે એશીરે જિનઘર મુંદર સોહીએ,
તિહાં પ્રતિમારે છન્નુસય મનમોહીએ;
મહાનદીએરે સત્તરિ (૭૦) જિનઘર દાખીએ,
તિહાં પ્રતિમારે સહસ્સ ચારાશી ભાખીએ ॥ ૩૨ ॥

સરવાલેરે મનુષ્યલોકે ચેઈહરા,
એકત્રીશશતરે આગણ્યાશી ઉપરે વરા;
તિહાં પ્રતિમારે ત્રણલખ એકાશીહજારે,
ચારશેએશીરે ઉપરે હોઠ મુખકારે ॥ ૩૩ ॥

ચાર પ્રાસાદરે માનુષોત્તરગિરિ જાણીયે,
તિહાં પ્રતિમારે ચારશે એશી વખાણીયે;
ચારકુંડલેરે ચારશે છન્નુ ખિંખરે,
ચાર રૂચકેરે ચારશેછન્નુ અવિલંખરે. ॥ ૩૪ ॥

નંદીશ્વરેરે દીપે બાવન જિનહરા,
ચોસઠસયરે ખિંખ અડતાલીશ મનોહરા;
રાજધાનીરે સોલ પ્રાસાદ છે કુટરા,
ખિંખ એકસહસ્સરે નવશતવીશ ઉપરે વરા ॥ ૩૫ ॥

નંદીશ્વરેરે આઠ ઇમ જિણુઘર કહ્યાં,
આઠસહસ્સારે ત્રણશત અડસઠિ ખિંખ લહ્યા;
સરવાળેરે જિણુઘર કહ્યાં તિર્થલોકનાં,
ખત્રીશશયરે આગણસાઠ સવિ રતનનાં. ॥ ૩૬ ॥

તિહાં પ્રતિમારે ત્રણલખ સહસએકાણ્યા,
ત્રણશત વળીરે વીશ ઉપરે પરમાણ્યા;

હુવે રથકેરે કુંડલનંદીસર જિનઘરા,
ચઉખારારે સાહે એ અવર ત્રિખારે વરા ॥ ૩૭ ॥

ત્રિખારેરે એકશોવીશ પ્રતિમા કહી,
ખારે દ્વાદશરે એકશતઆઠ માંહે લહી;
એકસો ચાવીશરે સાલ હુવે ચાર ખારણે,
અઠોત્તરશારે મધ્યસિદ્ધસિંહાસણે, ॥ ૩૮ ॥

તિર્ચીલોકેરે પાંચશે ધનુષ પ્રતિમા હુવે,
ધન્ય તે જનરે પૂજે પ્રણમને જીવે;
ગજદંતારે વખખારા કુર મેરવને,
ઠંક્ષિકારેરે માનુષોત્તરે જિનભવનને. ॥ ૩૯ ॥

પચાસજેયણરે દીર્ઘ વિસ્તારે પચવીશ છે,
છત્રીશ જેયણરે ઉંચા સવિ ભવિમને રથે;
એમ અસુરનીરે જેહ નિકાયે જિનઘરા,
સવિ જાણારે એહ પ્રમાણે ભવિવરા. ॥ ૪૦ ॥

મેરૂસારે યમક કંચન નદી કુંડ દ્રણે,
દાઢ વેતાઢયેરે દિગ્ગજકૂટ તરવર જાહે,
કોશદીહારે અર્ધકોશ વિસ્તાર છે,
ચૌદશેંચાલીશરે ધનુ ઉંચા સવિ ચેઢઅ છે ॥ ૪૧ ॥

કદ્યાણકરે શ્રીજિનના સુરવર કરે,
અઠાઢમહોત્સવરે નંદીધર હર્યભરે;
ઇંદ્રાણીરે રાજધાનીએ આવી મલી,
કરે નાટકરે ભાવના ભાયે મનરૂલી. ॥ ૪૨ ॥

શાશ્વતચૈત્યેરે પદ્ધાનક હુવે અતિભલા,
રંગમંડપરે મુખમંડપમણિપીઠ ભલા;
શૂભ અશોકતરે વાપી નિર્મલજલ ભરી,
ચૈત્યધ્વજરે પ્રતિચૈત્યે હોઢએ ખરી. ॥ ૪૩ ॥

એમ મહિમારે વિસ્તારે આગમે ઘણા,
જીવાભિગમેરે જંબુપત્તીપ્રમુખે મુણ્યા;
ખહુ દેવારે દેવી ભક્તિ કરે ઘણી,
હિત મુખ નિવૃત્તિરે ધર્મકાજે સમકિતઘણી. ॥ ૪૪ ॥

હાલ. ૩ જી.

દેશી લલનાની.

અધોલોકે જિનભવન જે, ભવનપતિમાં સાર લલના;

ચેઢ ચોસઠસાખ છે, અમુરનિકાય મઝાર લલના.

॥ શાંદતા જિનવર વંદીએ ॥ ૪૫ ॥

એકશોપંદરકોડિ ઉપરે, બિંબ અંછ વીશસાખ લલના.

ચુલશીલખ નાગકુમારમાં, ચૈત્ય એ પ્રવચનશાખ લં ॥ ૧૧૦ ॥ ૪૬ ॥

બિંબ તિહાં વળી જાણીયે, એકશોએકાવનકોડી લલના.

વીશસાખ વળી સાધકા, પ્રણમીજે કરજેડિ લં ॥ ૧૧૦ ॥ ૪૭ ॥

ખહોંતેરસાખ સુવર્ણકાયમાં, જિનઘરચેઈ પ્રમાણ લલના.

એકશોઆગણત્રીશકોડિ છે, સાઠસાખ ઉપરે જાણુ લં ॥ ૧૧૦ ॥ ૪૮ ॥

વિદ્યુત અગ્નિ દ્વીપ ઉદ્ધિમાં, દ્વિશિ થણીયકુમાર લલના.

એ ૫૨ અમુરનિકાયમાં, સરીખા ચેઈ જુહાર લં ॥ ૧૧૦ ॥ ૪૯ ॥

ખહોંતેરસાખ જિનઘર ભલા, પ્રત્યેકે સુખકાર લલના.

એકશોછત્રીશકોડિ બિંબ ભલા, એંશીસાખ મનોહાર લં ॥ ૧૧૦ ॥ ૫૦ ॥

છન્નુસાખ જિનઘર ભલા, વાયુકુમારનિકાય લલના.

એકશોખહોંતેરકોડિ બિંબ છે, એંશીસાખ સુખદાય લં ॥ ૧૧૦ ॥ ૫૧ ॥

સાતકોડિબિહુંતરિજખખા, સવિચેઈ અહોલોક લલના

તેરશેનવ્યાસીકોડિ છે, સાઠસાખબિંબનો થાક લં ॥ ૧૧૦ ॥ ૫૨ ॥

ચૈત્ય ચૈત્ય પ્રતિબિંબ છે, એકશોએંશી પ્રમાણ લલના.

સાતહાથ ઉંચા ઉત્સેધાંગુલે, વંદીજે સુવિહાણુ લં ॥ ૧૧૦ ॥ ૫૩ ॥

નવનિકાય નાગાદિકે ચેઈ, પચવીશ યોજનદીહુ લલના.

સાઠખાર પહુલપણે, અહસ ઉંચા લીહુ લં ॥ ૧૧૦ ॥ ૫૪ ॥

તાસ અર્ધમાને* કહ્યા, વ્યંતરમાં જિનગેહુ લલના.

અસંખ્યાત તે જાણીયે, પ્રણમું આણી નેહુ લં ॥ ૧૧૦ ॥ ૫૫ ॥

અસંખ્યાત જિનઘર અછે, જ્યોતિષીમાં ગુણધામ લલના.

માન તેહનું નવિ કહ્યું, પૂરવ અંથ પ્રમાણુ લં ॥ ૧૧૦ ॥ ૫૬ ॥

વ્યંતર જ્યોતિષી ભવનમાં, શાંદત ચૈત્યે હોય લલના.

એંશીઅધિકએકશતવલી, બિંબ સભા મિલી જોય લં ॥ ૧૧૦ ॥ ૫૭ ॥

ઉત્પાદ અભિષેક અલંકૃતે, વ્યવસાય સુવર્મા નામ લલના.
 સભા પાંચ ત્રિખારણે, ચઉ ચઉ પ્રતિમામાન લ૦ ॥ ૨૧૦ ॥ ૫૮ ॥
 સાઠખિખ સભા પાંચના, એકશાવીશ પ્રાસાદ લલના.
 એમ મલી એકશાએશી હુવે, પ્રભુમું મન આદહાદ લ૦ ॥ ૨૧૦ ॥ ૫૯ ॥
 વૈમાનિક જિનઘર પેરે, દીર્ઘપૃથુ ઉચ્ચમાણુ લલના.
 રૂચકુંડલનંદીસરે, ચૈત્યતણા પરિમાણુ લ૦ ॥ ૨૧૦ ॥ ૬૦ ॥
 ઋષભચંદ્રાનન નામથી, વારિપેણુ વર્દ્ધમાન લલના.
 પદ્મચતણી પેરે શાશ્વતી, જિનપ્રતિમા પરિમાણુ લ૦ ॥ ૨૧૦ ॥ ૬૧ ॥

ઢાલ ૪ થી.

રાગ-માઈ ધન સુપનાંતરે એ દેશી.

હવે સઘલા શાસય ચૈત્ય સંખ્યા કહું સાર,
 ત્રિભુવનમાં જે છે દીઠે જયજયકાર;
 આઠકોડિસત્તાવનસાખિસયને ખ્યાસી,
 વંદે વળી પૂજે જે હોઠ સમકિતવાસી ॥ ૬૨ ॥
 પત્તરસયકોડિ બેંતાલીસ વલી કોઠ,
 તેમ લાખઅકુવન છત્રીશસહસ્ત તેમ જોડિ;
 એશી વલી સાધિક પ્રતિમા ત્રિભુવનમાંહિ,
 એ શાસયભાવે પ્રભુમું મન ઉચ્છાંહિ. ॥ ૬૩ ॥
 એહથી વલી આંધકા કુંડ નદી તર શૈલે,
 પ્રમુખ વલી સંભવ વૃદ્ધ કહે ધરી લીસ;
 તિહાં હવે નહીં કોઈ બહુશ્રુતવચનપ્રમાણુ,
 પણ ગાથાસંખ્યા એ સવિ સ્થાનક જાણુ ॥ ૬૪ ॥
 વલી સમહિમ તીરથ અવરજિકે કેઠ નામી,
 શત્રુંજય અષ્ટાપદ સમેત અર્ધુદગિરિ નામ;
 જિહાં જિનકલ્યાણુક ચંપા પાવા નામ,
 સાવત્રી ગજપુર રાજગૃહે અભિરામ ॥ ૬૫ ॥
 પુરંપટણુ ગામે નામે વિવિધપ્રકાર,
 ભક્તિ (૧) મંગલ (૨) નિશ્રાકૃત (૩) અનિશ્રાકૃત (૪) ચાર;
 ત્રિભુવનમાં વળી છે જિનવરના આકાર,
 તસ વંદન કરતાં બોધિબીજ વિસ્તાર ॥ ૬૬ ॥

સમદિનશુદ્ધ કરવા માટે એહ ઉપાય.
 શુભયાગ નિમિત્તે જિનપૂજા શિવદાય;
 નિર્દેશા ચારે જિનના એકણિમ્પ,
 ધ્યાતા ભવિ હોયે નિરાવરણ નિજ રૂપ
 વીતરાગની બુદ્ધિ વીતરાગતા આણી,
 જિનપ્રતિમા જાણે જિનસરીખી ભવિપ્રાણી;
 શ્રીજ્ઞાનવિમલપ્રભુ પ્રણમ જે જનવૃંદ,
 તસ ઉદય અનોપમ અનુભવ પરમાણંદ

॥ ૬૭ ॥

॥ ૬૮ ॥

અથ શ્રીઅધ્યાત્મગર્ભિતસાધારણજિનસ્તવન.

ઢાળ ૧ લી.

રાગ—કમલની દલજલ ભરી જળ આયા એ દેશી.

શ્રીજિનવર જળ ધ્યાનમેં આયા, અશુભકર્મ તળ દૂરે ચડાયા;

॥ આંડણી ૦ ॥

મેરે સાંઠરે દિન સફળ થયો, સમકિતદિનકરે પ્રગટ ભયો ॥ મેં ॥ ૧ ॥

પ્રણિધાનાદિક પંચપ્રકારે, શુભ આશય હોય તુમ ઉપગારે ॥ મેં ॥ ૨ ॥

પ્રણિધિ પ્રવૃત્તિ વિધનજય અને સિદ્ધિ, વિનિયોગ પંચએ કરણની બુદ્ધિ ॥ ૩ ॥

પ્રણિધિ તે અચલિતભાવે રહેવું, કરણાણુગત સવિ જંતુનું વહેવું ॥ મેં ॥ ૪ ॥

નિર્ગુણ ઉપરે દ્વેષ નવિ ધરવો, નિરવધ વસ્તુનો પ્રયાતન કરવો ॥ મેં ॥ ૫ ॥

પરઉપગાર કરણ કરી સાર, પ્રથમ પ્રણિધિનો એહ વિચાર ॥ મેં ॥ ૬ ॥

પ્રણિધિ અપૂર્વ અંધિ વિભેદ, જ્ઞાનવિમલગુણથી એમ વેદ ॥ મેં ॥ ૭ ॥

ઢાલ ૨ જી.

રાગ—રામ સીતાને ધીજ કરાવે એ દેશી.

હવે પ્રવૃત્તિ ગુણ કહીયેરે, શુભ આશય ખીજે લહીયે;

તિહાં ધર્મસ્થાન પ્રવૃત્તિરે, ક્રિયારૂપે ચિત્તનિવૃત્તિ ॥ ૮ ॥

શુભ સાર નિપુણતા યોગેરે, અતિ યતનશું નિજ અભિયોગે;

ઉત્સુકતા રહિત વિવેકેરે, અભિલાષ તણે અતિરેકે ॥ ૯ ॥

અધિકૃત જે ધર્મનું કામરે, સ્થિરતાદિક ગુણ અભિરામ;
 નિદ્રાસન આસનને વિકથારે, જ્ય કીજે તો નવિ વિતથા ॥ ૧૦ ॥
 નવિ કીજે અસર્જનસંગરે, ગુણવાયે સર્જનસંગે;
 જ્ઞાનવિમળ તણા ગુણ પ્રકટેરે, તો પ્રણિધિપ્રવૃત્તિ નવિ ઘટે ॥ ૧૧ ॥

ઢાળ ૩ જી.

દેશી લલનાની.

ત્રિવિધ વિધનજય ત્રીજો લહીયે, શુભ આશય ગુણધામ લલના;
 જઘન્ય મધ્યમ ઉત્કૃષ્ટ કહીજે, વિધન તે ધર્મથી વામ લલના ॥૧૨॥
 પ્રભુ આગમ મેરે ચિત્ત વશ્યો હો, અહો મેરે લલના;
 ઉદ્વેગ્યો સહજ સ્વભાવ પ્રભુ ॥ આંકણી. ॥
 કંટકજવરદિદ્મોહ સરિખો, ત્રિવિધ વિધન જેમ હોય લલના;
 જેમ પંથી વાંછિત પુરગમને, ત્રિહુ જયે કામિત^૧ હોય લ૦ ॥ પ્ર૦ ૧૩ ॥
 ભવ્યપથિક કામિકપુર લહેવા, કંટક સમ પ્રતિકૂલ લલના;
 શીતાદિક બહુપરીસહ જવરસમ, વિવિધરોગાદિ અનુકૂલ લ૦ ॥ પ્ર૦ ૧૩ ॥
 મિથ્યાત્વાદિજનિત મન વિભ્રમ, તે દિદ્મોહસમાન લલના;
 એકએકથી અધિક કહીજે, તસ જયે ધર્મ ચિરદામ લ૦ ॥ પ્ર૦ ૧૪ ॥
 ધર્મસ્થાનપ્રવૃત્તિતણું ફલ, ત્રિવિધ જયે કરી થાય લલના;
 જ્ઞાનવિમલપ્રભુ નામ કૃપાથી, સમકિત ગુણ ઠહરાય લ૦ ॥ પ્ર૦ ૧૬ ॥

ઢાલ ૪ થી.

દેશી લલનાની.

સિદ્ધિ મુભાશય છે ચોથો, જેહ અહિંસકભાવ લલના;
 તાત્વિકથી જે ધર્મમાં, ચલ મુખે ચિત્ત રમેલાવ લલના
 ॥ તુજ શાસન મુજ મન રૂચે ॥ ૧૭ ॥
 તીર્થકંદપગુણ અધિક જે, પ્રવચનવેદી જેહ લલના;
 તે ગુર્યાદિકને વિષે, ભક્તિ વિનય બહુ નેહ લલના ॥ તુ ૧૮ ॥
 સ્વપ્રતિપત્તધર્મદિકે, નિર્ગુણ અથવા દીન લલના;
 તેવાને દુઃખિત દયા, ગુણ કરવા નહી દીન લલના ॥ તુ ૧૯ ॥
 પાપનિવર્તન નીપજે, તેહ પ્રવર્તન હોય લલના;

એહ અહિંસા તાત્ત્વકી. અવર અતાત્ત્વકી જૈય લલના ॥ ૧૭ ૨૦ ॥
જ્ઞાનવિમલ ભાવે કરી, જે વર્તે નિજભાવ લલના;
સિદ્ધિસ્વરૂપ ગુણ તે ભજે, જાણે સવિ પરભાવ લલના ॥ ૧૭ ૨૧ ॥

દાસ પ મી.

હિંડાલનાની દેશી.

વિનિયોગનામે જે શુભાશય પાંચમે સુણે તેહ,
સિદ્ધિઉત્તર કાલભાવી બહુવાર ન હોય તેહ;
વ્યંધ ન હોઈ જસ ક્રિયાગુણ અમૃતપરે અનુષ્ઠાન,
જનમ સંકેમણે કદાચિત ફલત અનુસંધાન.

॥ મનમાંદના ભાવિ ધારીએ સુધેા ધર્મ ॥ ૨૨ ॥

નિજ તુલ્ય ફલપર કરણ હેતે આપ કૃતવ્યાપાર,
વિનિયોગ તેહવાં હૃદયભાવે કૃતકર્મનો ઉપગાર;
નિજ ઉપાદાને આપ પામે પરપ્રત્યે ગુણકાર;
અન્યોન્ય ઉભય નિમિત્તભાવે એહ શુભગુણ સાર ॥ મન૦ ૨૩ ॥
એ પાંચવિધ શુભ આશયથી સફલ કિરિયાવૃત્તિ,
એહ વિના જે દ્રવ્યકિરિયા, તુચ્છ કેકિ^૧ નૃત્ય;
જેમ જેમ વધે એકાગ્રભાવે, તેમ તેમ વધે ગુણશ્રેણિ,
શુભાશુભ અનુબંધ છોડી, સિદ્ધિફલ અચિરેણ ॥ મન૦ ૨૪ ॥
અનુબંધથી જે હોય કદાચિત અંતરાભવ કોય,
તોહિ પણ તસ ભવસુખોદે, મગ્નતાને હોય;
અમૃતરસ આસ્વાદ જાણ્યો તેહ કુભક્ત^૨ ન ખાય,
કર્મવશે જે ખાયતો પણ મન નવિ લપટાય ॥ મન૦ ૨૫ ॥
ચિત્તજનિત સુધર્મશુભકૃત અશુભઉપચયહણિ,
પરમાત્મા મન એકરૂપે ધર્મતત્ત્વ પ્રમાણ;
પુષ્ટિ તુષ્ટિ અનુબંધ ન હોય પુણ્યપાપવિનાશ,
હુવે અચલઅજર નિકલંક ભાવે સદા તત્ત્વપ્રકાશ ॥ મન૦ ૨૬ ॥
એહભાવ ષોડશકે પ્રકાશ્યા તૃતીયષોડશમાંહિ,
ગુરુપાર્શ્વે એહ સમજે ધરો બુદ્ધિ મનમાંહિ;
સમકિત અમૃતાસ્વાદ પામી જ્ઞાનવિમલપ્રતીત,
કરી અર્થ વિચાર ભાવો એહ સર્જનરીતિ ॥ મન૦ ૨૭ ॥

કૃતિશી.

એ પાંચ હાલે પાંચશુદ્ધિ કરી આતમભાવના,
જિનરાજભક્તિરસાલમંજરી બ્રહ્મા ભવિજન પાવના;
જિમ જ્ઞાનવિમલપ્રભાવમહિમા ઉદય દિનદિન અતિઘણા,
જગમાંહે ન ઘટે સુજસ પ્રગટે પ્રભુતણા ગુણ એમ ભણા. ॥ ૨૮ ॥

અથ શ્રીઅધ્યાત્મગર્ભિતસાધારણજિનસ્તવન.

રાગ—કાફી.

આઘા આમ પધારે પૂજ્ય અમઘેર વહોરણુ વેલા—એ દેશી,
મેરા સાહિબ સુગુણ સૌભાગી, સમતાકે ઘરે આયા;
રંગ વિવેકી સુજ્ઞાનતણે ગુણ, લાલ જલેચા લાયા.
॥ ૧ દુરમતિ દૂર ખડીરે, મમતા દૂરપડીરે ॥ આંકણી ॥ ૧ ॥
જળ્ય સમતાકા ગુણ ન હુ જાણ્યા, તખ તું લાગત નીકી;
પ્રીતિ જડી જળ્ય સુંદર સેતી, અખ તું લાગત ફીકી ॥ દુરં ॥ ૨ ॥
કોઠક સદગુરુ એસા મિલીયા, સમતાકા સહકારી;
મર્મદાપ તુમચા સખ પાયા, તખ સંગતિ દૂરે નિવારી ॥ દુરં ॥ ૩ ॥
નાહી ઘોઘ ગાત્ર સમારી, પરશુ રમલિ કરંતી;
તનક તનક પરસંપદકી, મનમાં આશા ધરંતી ॥ દુરં ॥ ૪ ॥
તુણાદાસી દુષ્ટ દાભાગિણી, તે પણ તેરી સંગે;
દ્વેષ દુષ્ટ સુત લારે ન છડે, જડ જનકે પરસંગે ॥ દુરં ॥ ૫ ॥
સુમતિ સાહેલી સહેજ સૌભાગિણી, સા રાગિણી શમતાકી;
કારભાર તિનકે શિર દીના, કુમતિ રહી તખ થાકી ॥ દુરં ॥ ૬ ॥
સુગુણસપૂત વિવેકકલાનિધી, તાત ગાદમે એલે;
અનુભવ દક્ષ ધર્યો શિર ઉપર, આરતિ આતપ ઠેલે ॥ દુરં ॥ ૭ ॥
એમ આતમ પ્રીતમ રસરંગે, લીણા સમતા સાથે;
નવલનેહ કાંઠ એસા પ્રગટ્યો, અવિચલપદ લહે માથે ॥ દુરં ॥ ૮ ॥
પરમાનંદ વિલાસી આતમ, નાથ નામ ગુણ પાયા;
જ્ઞાનવિમલપ્રભુ અવિચલ લીલા, સુજસગુણ તવ આયા ॥ દુરં ॥ ૯ ॥

અથ શ્રીઅધ્યાત્મગર્ભિતસાધારણજિનસ્તવન.

રાગ—કેદારી.

જાવા ન દઉં નાથ સાથ ન છોડું—એ દેશી.

અરણ ન છોડું મોહદલને મોડું પ્રભુજી વિનતડી અવધારો;
દીલમાં છે તે કહીયે દુષમસમયે સમકિત મનમાં હું તુમ આધાર રહીયે.
॥ અરણ ૦ ॥ ૧ ॥

આગમ ગુરૂગમ અતિ અપરેપર પૂરણ ભાવ ન લહીયે;
આપને આ ભવે સેવીયે મારગ કેમ સદહીયે ॥ અ ૦ ॥ ૨ ॥
શઠ હઠ છોડી સરલ બે દાખે તે વિરલા જગે પદ્યે;
દુરતિથી શક્તિ તવ નિશક્તિ તે દાહિલા જગે લહીયે ॥ અરણ ૦ ॥ ૩ ॥
તુમ દરિસણ એમ દરિસણ પ્રતીતે તુમ આણા શિર વહીયે;
અહનિશ ધ્યાનતાન મુજ એહી, જ્ઞાનવિમલગુણ કહીયે ॥ અરણ ૦ ॥ ૪ ॥

અથ શ્રીઅધ્યાત્મગર્ભિતસાધારણજિનસ્તવન.

રાગ—આશાહીરી.

દુર્મતિ વીતિનેરે અમ ઘરે આવ્યા, વાહલા તેં વાડ કીધુંરે;
અવિરતિ વિરહવિજોદ્યા ભાગા, કાજ અમારું સીધુંરે ॥ દુ ૦ ૧ ॥
દૃષ્ટિરાગની ધુમતા દીસે, મદમધુપાનજ કીધુંરે;
એમ પરઘરે પેસંતા દેખી, મુનિશોક્યે મેણું દીધુંરે ॥ દુ ૦ ૨ ॥
જ્યું પીયું કહે સુણી સુમતિ મુંદરું, મુજ હિયડું હેબે વિલુધુંરે
જ્ઞાનવિમલગુણ ભૂપણ આપી, અક્ષય અહવા તન દીધુંરે ॥ દુ ૦ ૩ ॥

અથ શ્રીચૌરાશીઆશાતનાગર્ભિતસાધારણજિનસ્તવન.

રાગ—દીયે દીયે દરિસણ આપણુંરે—એ દેશી.

શ્રીજિનવરને વંદન કરો, આણી ભક્તિ અપારજી;
રાજો સયલ આશાતના, વિધિથી હુવે ભવપારજી ॥ ૧ ॥

ટૂંક.

ભવપાર પાવે સિદ્ધ થાવે અનાશાતન વિધિ ગુણ,
જિનરાજ ધ્યાવે એકયભાવે અશુભકર્મ સવે હુણ

ખેત્ર શ્લેષ્મકંઠસિ જૂવરિ પ્રમુખ ક્ષીણ કલિ સહી,
 કલા શસ્ત્રાદિકતણી તેમ કુલગલા 'ભરગા નહી' ॥ ૨ ॥
 ત'ખેલ તસ ઉઠગાલ, ગાલિ વમન દંતપાતળ;
 કંગુલી લઘુવડીનીતિ, જે રોઢનવિકથા વાતળ ॥ ૩ ॥

ટૂંક.

તેમ ઘાતપરનો અંગધાવન, ખાઘ મુખડી ભક્ષણ;
 નખકેશશોભનત્વચ્છ્રણાદિ દામન' હયગજતણ;
 નખગંડનાસાનયનશ્રુતિ શિર તનુ મલ પરિહારપણ;
 તેમ અગ્નિસેવન પગપસારણ નાણકાદિપરિપણ ॥ ૪ ॥
 છગણવસ્ત્ર પાપડ વડી, દાલિ શાકાદિક ધાનળ;
 તેહ તણું શોધન કરે, પિત્ત રૂધિરની હાનિળ ॥ ૫ ॥

ટૂંક.

અભિમાનથી તેમ છત્ર ચામર શસ્ત્ર વાહન નવિ ત્યજે;
 વ્યવહાર લેખુ' રાજદેવુ' મનએકાગ્રતા નવિ ભજે,
 ગૌ વૃષભ પશુ શિશુ' તિહાં થાપે અંગ ઉગરણું કરે,
 ગેડીદડ તેમ હોડિ બહુધા જોહારાદિક આચરે. ॥ ૬ ॥
 ભોજન મૈથુન રાયન જે, વૈદ્યક વાણિજ્ય જુગળ;
 પંક રજાદિક પગતણી, નાંખે કેશ અખુજળ. ॥ ૭ ॥

ટૂંક.

મુઝવિણું યુકાદિક નાંખે ભાંડચેષ્ટાદિક કરે,
 એકસાડિઉત્તરાસંગ ન કરે ગુહ્યહામ ન સંવરે;
 સચિતાદિક ત્યાગ ન કરે અચિતભૂષણ પરિહરે,
 વળી મુકુટ શેખર કમુખનો અથ કર્ણ પેચ શિરે ધરે ॥ ૮ ॥
 જિન દીઠ નવિ અંજલી (જોડે,) વળી પલાંડી તાણેલ;
 પુડપુડી દાનવિસામણા, દિધરેકાર^૨ અયાણલ ॥ ૯ ॥

ટૂંક.

અયાણ થકને કરે ધરણું દેવ લલ્ય વિભાગથી,
 ભૂતાદિનિઘ્રલ મંત્ર મહાજન મલી વિચારે લાગથી;
 ભંડાર એ થાપે આપ ધનનો નાશવું ભયથી કરે,
 વલી શસ્ત્રઘણ ઉનેર ઘણું તેમ નિસિહિઆદી નવિ કરે ॥ ૧૦ ॥

આખરીછી વાગુહા નવિ ત્યજે. તેમ મર્જન જલપાનજી;
વળી જલબ્રહ્મવર્ષાદિકે, એમ ચૌરાશી પ્રમાણજી. ॥ ૧૧ ॥

ત્રુટક.

ભવિ જાણ એમ ઉત્કૃષ્ટ બોલે નવિ કરે આશાતના,
ત'બોલ પાનને શયન ભોજન થુક મૈથુનકામના;
જૂવટું વાણહુ લથુ વડી નીતિ વાત નિર્ગમાદિક તણી
જઘન્યથી તનુવસ્ત્રમેક્ષા દશઆશાતન એ ભણી ॥ ૧૨ ॥
દુગઆલીશ(૪૨) આશાતના, મધ્યથી યાલે તેહજી;
અવિનયી અવરતણ વાદીશુ, ન ધરે તેહજી નેહજી ॥ ૧૩ ॥

ત્રુટક.

વળી નેહ ન ધરે પ્રત્યનીકશુ દેવદ્રવ્ય વિનાશકા,
ઘણિપરે બહુવિધ ભક્તિજિનની સિદ્ધસુખની આશિકા;
જિનરાજસરીખી જૈનપ્રતિમા નિશંકિત મને બે ધરે,
શ્રીજ્ઞાનવિમલપ્રભાવ મહિમા અધિક તસ જગે વિસ્તરે ॥ ૧૪ ॥

અથ શ્રીપાંત્રીશવાણીગુણગર્ભિતસાધારણજિન સ્તવન.

દશી—નાયકાની.

જિનવાણી પ્રાણી સુણારે લાલ, આણી મન ઉલ્લાસ હિતઆણીરે;
એહ સમાણી કે નહીરે લાલ, અધરિત સવિ મીઠાસ ગુણુઆણીરે.

॥ જિ૦ ॥ ૧ ॥

પાર ન એહનો પામીયેરે લાલ, જસ ગુણુના સમુદાય ભવિપ્રાણીરે;
તોહ પણ પાંત્રીશથીરે લાલ, વચનાતિશય કહાય ભવિ

॥ જિ૦ ॥ ૨ ॥

સંસ્કૃતવંત અર્ધમાગધીરે લાલ, ભાવાના સંસ્કાર ભવિ
સ્વર ઉદ્ગતપણે હુવેરે લાલ, મિશ્રિત સવિ ઉપચાર ભવિ

॥ જિ૦ ॥ ૩ ॥

મેઘગંભીરપરે ધ્વનિરે લાલ, પડિછંદા અતિ હોય ભવિ
દક્ષિણ સરસપણે ઘણુરે લાલ, રાગ સકલ રસ જોય ભવિ

॥ જિ૦ ॥ ૪ ॥

સૂત્રે અદ્ય અર્થે બહુરે લાલ, પૂર્વાપર ન વિરોધ ભવિં
વચનસદેહ જિહ્વાં નહીરે લાલ, વિવિધઅર્થના બોધ ભવિં

॥ જિં ॥ ૫ ॥

વાદિ દૂષણ દેહ નવિ શકેરે લાલ, શ્રોતા હુવે નિઃસદેહ ભવિં
ચિત્ત અન્યથા ન શ્રોત્રનેરે લાલ, દચિત પ્રમુખ ગુણગેહ ભવિં

॥ જિં ॥ ૬ ॥

અતિ વિસ્તરપણે સર્વદારે લાલ, મિલતું જેહ ત્રિકાલ ભવિં
પદ સાપેક્ષપણે હુવેરે લાલ, સમજે બાલગોપાલ ભવિં

॥ જિં ॥ ૭ ॥

નયગમભંગપ્રમાણથીરેલાલ, પદ્મવ્યાદિ વિશુદ્ધ ભવિં;
મર્મ ન ભાષે કેહનોરે લાલ, ધર્મારથ^૧ પ્રતિબુદ્ધ ભવિં

॥ જિં ॥ ૮ ॥

નિજશ્રુતિ પરનિંદા નહીંરે લાલ, કારકપ્રમુખે શુદ્ધ ભવિં
ભ્રમ નહી સહુ સ્લાઘા કરેરે લાલ, શ્રોતા અચરિજહુદ્ધ ભવિં

॥ જિં ॥ ૯ ॥

અતિવિલંબ ઉત્સુક નહીરે લાલ, અંતર ચિયમાં ન હોઈ ભવિં
શ્રાતાના દુઃખ સવિ ટળેરે લાલ, વસ્તુ વિશેષે હોઈ ભવિં;

॥ જિં ॥ ૧૦ ॥

અક્ષરપદની ચારૂતારે લાલ, નહિ ધ્રામીણવચન ભવિં;
માલવકેશિક રાગમેરે લાલ, શ્રોતા મન સુપ્રસન્ન ભવિં

॥ જિં ॥ ૧૧ ॥

સરિંખી યોજન તાં સુણેરે લાલ, રૂલવિચ્છેદ ન જાણુ ભવિં;
મેઘવૃષ્ટિપરે પરિણમેરે લાલ, નિજ નિજ વચન પ્રમાણુ ભવિં

॥ જિં ॥ ૧૨ ॥

સૂત્રતણા ગુણ સાતછેરે લાલ, અવર તે અર્થમઝાર ભવિં;
એહવા જિન જેણે આલખ્યારે લાલ, ધન તેહનો અવતાર ભવિં;

॥ જિં ॥ ૧૩ ॥

લખિવ અક્ષીણમહાલયેરે લાલ, સુરનરતિરિકોડકોડિ ભવિં;
માવે આવે ભાવથીરે લાલ, પ્રણમે બંકરજોડિ ભવિં

॥ જિં ॥ ૧૪ ॥

શ્રીજ્ઞાનવિમલગુણથી ઘણારે લાલ, કરતા જગ ઉપકાર ભવિં;
તસ આણથી વિસ્તરેરે લાલ, હૃદિ સમકિત સહકાર ભવિં.

॥ જિં ॥ ૧૫ ॥

અથ શ્રીજિનપરિવારગર્ભિતસાધારણજિન સ્તવન.

રાગ—ઝાફી. અલખેલાની દેશી.

ભવિયણ ભાવે વંદીયેરે લાલ, સવિ જિનનો પરિવારે સૌભાગી લાલ;
ચઉદસયાખાવન (૧૪૫૨) ભત્તારે લાલ, ગણધર ગુણભંડારે સૌં

॥ ભવિં ॥ ૧ ॥

લાખઅઢાવીશ ઉપરેરે લાલ, અઢાલીશહજારે (૨૮૪૮૦૦૦) સૌં;
ચોવિશે જિનવર તણારે લાલ, હસ્તદીક્ષિત અણુગારે સૌં;

॥ ભવિં ॥ ૨ ॥

એકલાખએકશત આગલારે લાલ, બિહોતરિસહસ્સ (૧૭૨૧૦૦) ઉદારેરે સૌં;
ચોવિશજિનના કેવળીરે લાલ, નાણતણા ભંડારે સૌં;

॥ ભવિં ॥ ૩ ॥

એકલાખ ઉપરે જાણીયેરે લાલ, સહસ્સ ભલા પણયાલરે (૧૪૫૦૦૦) સૌં
પણસયએકાણુ (૫૮૧) સાધકુરે લાલ, મનઃપર્યવ અણુગારે સૌં;

॥ ભવિં ॥ ૪ ॥

એકલાખતેત્રીશ સહસ્સછેરે લાલ, ચારસય (૧૩૩૪૦૦) આધકમુખકારેરે સૌં
અવધિનાણી એ જાણુજેરે લાલ, હવે ચૌદપૂરવધરસારેરે સૌં

॥ ભવિં ॥ ૫ ॥

નવસયઅઢાણુ આગલારે લાલ, તેમતેત્રીશહજારે (૩૩૮૮૮) સૌં
દાયલખ સહસ્સપણયાલશુરેલાલ, બિસયઆઠ (૨૪૫૨૦૮) વૈક્રિયધારેરે સૌં

॥ ભવિં ॥ ૬ ॥

એકલાખસહસ્સછવીશશ્યુરેલાલ, બિશય (૧૨૬૨૦૦) વાદીશ્રુતધારેરે; સૌં
જિનમતયાપન પરવડારે લાલ, ન લહે ખેદ લગારેરે સૌં

॥ ભવિં ॥ ૭ ॥

આગણીશલખઘ્યાશીસહસ્સશ્યુરે લાલ, અધિકા એકાવન
(૧૮૮૬૦૫૧) જોયરે સૌં

સવિ જિનવરના જાણીયેરે લાલ, એ સામાન્ય મુનિ હોયરે સૌં;
॥ ભવિં ॥ ૮ ॥

૧લાખચુમાલીશ ઉપરેરે લાલ, છેતાલીશહજારેરે સૌં
ચારસયાષદઉપરેરે લાલ, સાધ્વીનો પરિવારેરે સૌં

॥ ભવિં ॥ ૯ ॥

૨લાખપંચાવન જાણીયેરેલાલ, અડતાલીશહજારેરે સૌં;
શ્રાવક સમક્તિધારકુરેલાલ, જિનમુખથી મુખકારેરે સૌં

॥ ભવિં ॥ ૧૦ ॥

૩એકકોઠિ પાંચલાખ ઉપરેરે લાલ, અડતીશસહસ્સ પ્રમાણુરે સૌં;
શ્રાવિકા પુણ્યપ્રભાવિકારે લાલ, સવિજિનનો સંઘ જાણુરે સૌં

॥ ભવિં ॥ ૧૧ ॥

શિષ્ય પરંપર તેહનીરે લાલ, કહેતાં નાવે પારેરે સૌં;
થયા અછે વળી થાઈશ્યેરે લાલ, પ્રવચનભક્ત ઉદારેરે સૌં

॥ ભવિં ॥ ૧૨ ॥

એહ સુસાધુ સુસાધ્વીરે લાલ, શ્રાવકશ્રાવિકા બેહરે સૌં;
જ્ઞાનવિમલસૂરિ વાંદતારે લાલ, વાધે ધર્મસનેહરે સૌં

॥ ભવિં ॥ ૧૩ ॥

અથ શ્રીસાધારણજિનસ્તવન.

રાગ.—ધનાશ્રી.

આજ સદૈલ દિન મુઝ તણોએ, દીઠા શ્રીભગવંત,

અંનંત ગુણાકરં એ

॥ ૧ ॥

હરખે નયનચકોરડા એ, નિરખી પ્રભુ મુખચંદ,

કલાગુણ પરિવર્ધુ એ

॥ ૨ ॥

દીઠા દેવ ઘણા ઘણા એ, પણ તે નાવે ચિત્ત,

તો પ્રીતિ કિહાં બને એ

॥ ૩ ॥

બે હીરાને તું પારખે એ, 'તે કિમ કાચે સાચ,

ધરીને સંગ્રહે એ

॥ ૪ ॥

તુજ મુખમુદ્રા ભાવતા એ, વિચરંતા જિનરાજ,

પરે તે સાંભરે એ

॥ ૫ ॥

જિજી પરે દેશના દેવતાએ, સમરૂં મનમાં તેહ,	
પ્રભો ! તુમહ દરિસને એ	॥ ૬ ॥
તુમહ દરિસણવિણ હું ભમ્યો એ, કાલ અનંત અનંત,	
કૃપા હવે દીજીએ એ	॥ ૭ ॥
તુમહ દરિસણથી ઉજલું એ, સમકિત વિધાવીશ,	
લહું મેં કહીયુગે એ	॥ ૮ ॥
શતયુગથી કલિયુગ ભલો એ, લહું સમકિત મંડાણ,	
જિહાં તું આલખ્યો એ	॥ ૯ ॥
મેરૂં થકી મરૂંધર ભલો એ, જિહાં સુરતરૂની છાંય,	
લહી જે સુખકરૂં એ	॥ ૧૦ ॥
સકળ પદારથ પામીયા એ, દીઠે તુમહ દીદાર,	
*જીલામલ જ્યોતિમાં એ	॥ ૧૧ ॥
જ્ઞાનવિમલપ્રભુ સેવતાં એ, અવિચલસુખ નિતુ હોય.	
કરો નિત્ય વંદના એ	॥ ૧૨ ॥

અથ શ્રીસ્વાદ્વાદગાર્ભિતસાધારણજિનસ્તવન.

રાગ.—ધન્યાશ્રી તથા આશાઉરીમધ્યે તથા કડખાની.

સાર ગુણધાર સુખકાર જિન પૂજના,	
પોતસમ એહ ભવજલધિ તરવા;	
ધાર તરવારપરે તેહ વિધથી હુવે,	
કર્મભર મર્મનો છેદ કરવા;	॥ સાં ॥ ૧ ॥
બહુજના બહુધના કરત જિનપૂજના,	
કુલતણી સુઝ બહુ બ્રાંતિ પ્રેખી;	
બુઝ અનુભવતણા ભવિજના શુભમના,	
રીઝ નવિ ઉપજે તેહ દેખી	॥ સાં ॥ ૨ ॥
પરગુણે સંકલી સાતે શુદ્ધિ મલી,	
પથે વરભૂમિકાને પ્રકાશે;	
ચઊવિધે ચાર નિશ્લેષ સમ ભાવતાં;	
ચાર ગતિ દુઃખને તે નિકાશે,	॥ સાં ॥ ૩ ॥

સમનયભાગિ ગુણચંગીથી એકતા,
ચઉપ્રમાણે કરી બેઠ થાપી;
ગુણિક ગુણઠાણ સોપાન ચઢવે કરી,
પાવના ભાવના અમૃત વાપી

॥ સાં ॥ ૪ ॥

દ્રવ્યભાવે દુભેદે કહી મૂલથી,
દ્રવ્ય બહુધા કહી ધન વિશેષે;
ભાવના ભેદ બહુ છે પરં એકતા,
ફલ અનેકાંત જો સકલ પેષે

॥ સાં ॥ ૫ ॥

પૂજ્ય પૂજક વગી: પૂજના એક ગુણ,
તો હુએ જો અનુષ્ઠાન હેતે;
પૂર્વત્રિક અપહરે દાય અંગી કરે,
નવિ હુએ તેહ મિથ્યાત ખેતે

॥ સાં ॥ ૬ ॥

જિહાં અહિંસાનુબંધી એ આતમા;
તુષ્ટિને પુષ્ટિ સવિ શુદ્ધિ પાવે,
રાગદોષાદિ સવિ સહજ ભાવે કરી,
સમપણે જીતિની રીતિ પાવે

॥ સાં ॥ ૭ ॥

અવાધનિરપેક્ષ વ્યવહારભૂષણવતી,
અંગ નવતત્ત્વભાવણ્ય વિવેકે;
શુદ્ધશ્રદ્ધાનની ચેતના સુંદરી,
આત્મકંત લહે આપ ટેકે

॥ સાં ॥ ૮ ॥

જિનતણી, શાસના એહથી વાસના,
સંગથી ઉદય દિનદિન સવાઈ;
જ્ઞાનવિમલાદિગુણસકલપ્રભુતા હુવે,
અક્ષય સમકિતતણી એ વડાઈ.

॥ સાં ॥ ૯ ॥

અથ શ્રીસાધારણજિન સ્તવન.

રાગ—રામગિરી.

સકલ સમતા સુરલતાનો, તુંહિ અનોપમ કંદરે;
તું કૃપારસ કનક કુંભો, તું જિણુંદ મુણીંદરે

॥ ૧ ॥

તુંહી તુંહી (૨) યુંહી કરતા; ધ્યાનરે; ॥ તું૦ ॥ ૨ ॥
 તુજ સરૂપી જે થયા તે, લલ્યા તાહરું ધ્યાનરે
 તુંહિ અલગો ભવથકી પણ, ભવિક તાહરે નામરે; ॥ તું૦ ॥ ૩ ॥
 પાર ભવનો તેહ પામે, એહિ અચિરજ માનરે
 જનમ પાવન આજ મહારો, નિરખે તુજ નૂરરે; ॥ તું૦ ॥ ૪ ॥
 ભવભવે અનુમોદના જે, થયો તુજ હજૂરરે
 એહ મારો અક્ષયઆતમ, અસંખ્યાત પ્રદેશરે; ॥ તું૦ ॥ ૫ ॥
 તાહરા ગુણ છે અનંતા, કિમ કહું તાસ નિવેશરે
 એક એક પ્રદેશે તારા, ગુણ અનંત નિવાસરે; ॥ તું૦ ॥ ૬ ॥
 એમ કરી તુજ સહજ મિલતા, હોય જ્ઞાન પ્રકાશરે
 ધ્યાન ધ્યાતા ધ્યેય એકી, ભાવ હોયે એમરે; ॥ તું૦ ॥ ૭ ॥
 એમ કરતા સેવ્યસેવક, ભાવ હોયે કેમરે
 એક સેવા તાહરી જે, હોય અચળ સ્વભાવરે; ॥ તું૦ ॥ ૮ ॥
 જ્ઞાનવિમલસૂરીંદ પ્રભુતા, હોય સુજસ જમાવરે

અથ શ્રીસાધારણજિન સ્તવન.

રાગ—રમતાં રાસ વિલાસરે જાવાલીડ,

મિથીલાનયરી સોહામણી મેરે લાલ—એ દશી.

ભમતાં આ સંસારરે અરે પ્રાણિયડ,
 દીઠો પ્રભુ દીઠારે મેરે લાલ ॥ આંચલી૦ ॥
 ઉપશમરસ મુઢાકુંડ છેરે મેરે લાલ,
 નયનકમલ જસ જાણરે અરે પ્રાણિયડ ॥ દીઠો૦ ॥ ૧ ॥
 વદનકમલ પણ જેહનુરે મેરે લાલ,
 પ્રસન્ન સકલગુણ ખાણરે અરે પ્રાણિયડ ॥ દીઠો૦ ॥ ૨ ॥
 જસઉછંગન કામિનીરે મેરે લાલ,
 અંગ અનંગ ન સંગરે અરે પ્રાણીડ ॥ દીઠો૦ ॥ ૩ ॥
 કરચુગ ન ધરે શસ્ત્રનોરે મેરે લાલ,
 હિંસકભાવ પ્રસંગરે અરે પ્રાણિયડ ॥ દીઠો૦ ॥ ૪ ॥
 પક્ષીપશુ પ્રમુખાસનેરે મેરે લાલ,
 વાહને સ્થિતિ ન વિશેષરે અરે પ્રાણિયડ ॥ દીઠો૦ ॥ ૫ ॥

નેત્રવંદ્ર ગાત્રાદિકેરે મેરે લાલ,
 વિકૃતવિકાર વરેષરે અરે પ્રાણીયડા ॥ દીઠા૦ ॥ ૬ ॥
 કોપપ્રસાદ ન દેખીયેરે મેરે લાલ,
 નંદિત નહિ અવદાતરે અરે પ્રાણીયડા ॥ દીઠા૦ ॥ ૭ ॥
 જ્ઞાનવિમલચરિતે કરીરે મેરે લાલ,
 દેવાધિદેવ વિખ્યાતરે અરે પ્રાણીયડા ॥ દીઠા૦ ॥ ૮ ॥

અથ શ્રીસાધારણજિન સ્તવન.

જિનરાજેરે જિનરાજેરે, ત્રિભુવન ઠકુરાલ ઇન્દ્રેરે;
 વરદુઃકુલિ ગુહિરી વાજેરે, તસ નાદે અંબર ગાજેરે ॥ જિ૦ ૧ ॥
 તિહાં જાતિ વૈર સવિ ભાજેરે, પરમતમદમાની લાજેરે;
 પ્રભુ ત્રિગરખેડા સોહરે, ભવિજનના મનમાં મોહરે ॥ જિ૦ ૨ ॥
 જિન ! તોરા નયનતણી બલિહારીરે, તોરે મુખડે ચંદ આવારીરે;
 જિન ! તોરી સરસમુધારસવાણીરે, મુજ લાગે અભિય સમાણીરે ॥ જિ૦ ૩ ॥
 દુઃખતિલપીલણને ઘાણીરે, જેણે ભવિકે મનમાં આણીરે;
 એતો સમકિતની સહિનાણીરે, આગમને પાઠે અધાણીરે ॥ જિ૦ ૪ ॥
 ભામંડલ ભાઉસવાધરે, પ્રભુ પુઠે રહું લયલાધરે;
 સુરકૃત સમવૃષ્ટિ ઉવાધરે, પ્રાતિહારજ શોભા બનાધરે ॥ જિ૦ ૫ ॥
 મુજ નેક નજરશુ નિહાળોરે, તારકનું બિરૂદ સંભાળોરે;
 શરણાગતને પ્રતિપાળોરે, મિથ્યામતવાસના યાળોરે ॥ જિ૦ ૬ ॥
 સમકિતસુખલડી દીજેરે, એતો કોડિ પસાય કરીજેરે;
 જેમ સહજ શક્તિ મુજ દીપેરે, તો આપબલે અરિ છપેરે ॥ જિ૦ ૭ ॥
 મહારા કરમમરમ સવિ જાયેરે, તુજ નામતણે સુપસાયેરે;
 તો જે જ્ઞાનવિમલગુણ વાધેરે, આતમ પરમારથ સાધેરે ॥ જિ૦ ૮ ॥

અથ શ્રીસાધારણજિન સ્તવન.

ભોર ભયો ભયો ભયો જાગીરે, ઉડી જિનરાજ કે ધ્યાને લય લાગીરે;
 ॥ ભો૦ ॥ ૧ ॥
 મોહકી નિંદમે સોયો બહુ કાલરે,
 દુષ્ટહનર જનમ પાઈ ખોયો તેં આલરે ॥ ભો૦ ॥ ૨ ॥

જો તું બુઢા થયો તોહિ પણ બાલરે,
 અજહુ નહુ પામ્યો વિરતીનો હાલરે ॥ ભોં ॥ ૩ ॥
 જ્યો તું જાતિફલ અપની સંભાલરે,
 નરકનિગોદમે' કેઈ વઢ્યો કાલરે ॥ ભોં ॥ ૪ ॥
 અંજાલજલપરે આયુ વિસરાલરે,
 તો સાજહી બાંધે પ્રથમ સરપાલરે ॥ ભોં ॥ ૫ ॥
 આણુ જિનદેવકી જો ધરે ભાલરે,
 શુદ્ધ સમકિત લહેતો હોઈ નિહાલરે ॥ ભોં ॥ ૬ ॥
 કહતે નય નેહશું ધર્મધુરિ હાલરે,
 જ્યું લહે સકલ સુખમંગલ માલરે ॥ ભોં ॥ ૭ ॥

અથ શ્રીસાધારણજિન સ્તવન.

નિસ્નેહી શું નેહલો, કાંઈ કીધો કેણીપેરે જાય હે મિત્ત;
 એક પખો એમ કીજતે, કાંઈ જનમાં હાંસી થાય હે ચિત્ત ॥ ૧ ॥
 કાંઈ જાણું ક્યું બની આવહિ કાંઈ ત્રિભુવન જનનો નાથ હે ચિત્ત;
 કાંઈ મુગતિપુરીનો સાથ હે મિત્ત ॥ કાંઈ જાણું ॥ આંકણી ॥
 લોકિકગુણ ગણજો હોયે, તો રસનાએ કહ્યા જાય હે ચિત્ત;
 પણ લોકોત્તર ગુણવંત છે, કિમ તે વર્ણન થાય હે મિત્ત
 ॥ કાંઈ ૦ ૨ ॥
 તરીયે લધુનદી બાંધશું, કાંઈ સ્વયંભૂરમણ ન તરાય હે ચિત્ત;
 લધુ નંગ હોયતો તોળીએ, કાંઈ મેરૂ ન તોદ્યો જાય હે મિત્ત
 ॥ કાંઈ ૦ ૩ ॥
 યદ્યપિ સુરની સાનિધે, કાંઈ તે પણ સોહિલું થાય હે ચિત્ત;
 પણ પ્રભુગુણ અનંત અનંત છે, કાંઈ તે કેમ બોલ્યા જાય હે મિત્ત
 ॥ કાંઈ ૦ ॥ ૪ ॥
 જ્ઞાનકળા તેહવી નહિ, કાંઈ સંયમ શુદ્ધ ન થાય હે ચિત્ત;
 સંઘયણાદિક દાપનો, કાંઈ અંતર બહુ એમ થાય હે મિત્ત
 ॥ કાંઈ ૦ ૫ ॥
 પણ તુજ ભક્તિ રીઝશે, કાંઈ મુક્તિ ખેંચીને તેણ હે ચિત્ત;

અમક ઉપન જિમ લોહને, કાંઈ કુમુદને ચંદ મહેણ હે મિત

॥ કાંઈ૦ ॥ ૬ ॥

એતુ' જાણી ખની આવેલોને, નેક નજરશુ' નિરખતાં, કાંઈ તુમશુ'
લાગે દામ હે ચિત્ત;

જ્ઞાનવિમલ ચઢતી કળા, કાંઈ વાધે જગે જશ મામ હે મિત

॥ કાંઈ૦ ॥ ૭ ॥

અથ શ્રીસાધારણજિન સ્તવન.

રાગ—વિહંગડા.

અવધે આવજોરે નાથ—એ દેશી.

મનમાં આવજોરે નાથ, હું થયો આજ સનાથ;	મન૦
જય જિનેશ નિરંજનો, ભંજનો ભવદુઃખરાશિ;	
રંજનો સવિ ભવિચિત્તનો, મંજણે પાપનો પાસ	મન૦ ॥ ૧ ॥
આદિ બ્રહ્મ અનુપમ તું, અબ્રહ્મ કીધો દૂર;	
ભવિભર્મ સવિ ભાજ ગયા, તુંહિ ચિદાનંદ સનૂર	મન૦ ॥ ૨ ॥
યદ્યપિ તુમે અતુલીબલી, યશવાદ એમ કહેવાય;	
પણકબજે આવ્યા મુજ મને, તે સહજથી ન જવાય	મન૦ ॥ ૩ ॥
વીતરાગ ભાવ ન આવહી, જિહાં લગી મુજને દેવ;	
તિહાંલગે તુમ પદ્મમલની, સેવના રહો એ દેવ	મન૦ ॥ ૪ ॥
મન મનાવ્યા વિજુ માહરો, કેમ બંધનથી છુટાય;	
મનચંછિત દેતાં થકાં કોઇ, પાલવડા ન ઝંટાય	મન૦ ॥ ૫ ॥
હઠ ખાલનો હોઇ આકરો, તે લહો છો જિનરાજ;	
ઝાઝું કહાવ્યે શું હોવે, ગિર્યા ગરીબનિવાજ	મન૦ ॥ ૬ ॥
જ્ઞાનવિમલગુણથી લહો, સવિ ભવિક મનનો ભાવ;	
તો અક્ષયસુખ લીલા દિયો, જિમ હોવે સુજસ જમાવ	મન૦ ॥ ૭ ॥

અથ શ્રીસાધારણજિન સ્તવન.

રાગ—મેં થાંરો ચેલો મારા સાહિબ મેં થાંરો ચેલો—એ દેશી.	
કરમ કસાલામાંહિ દિલ મેરો કિમહિ ન ભીંજે,	
તુમે મારે મન આવ્યોરે સાહિબા	મેરો૦ ॥ ૧ ॥

આ ભવ પરભવ માંહિ દિલ મેરો તુંહિશ્યુ' રીઝે,
 સેવક અપનો કરી ભાવ્યોરે ॥ સાહિબાં ॥ ૨ ॥
 ચરણકમલની છાંદે વસુ મુજ એહિજ સરે,
 કરઅદ્યાની લાજ વહાયોરે ॥ સાહિબાં ॥ ૩ ॥
 પ્રભુ તુમ ધ્યાનસુધારસે વિષયાનલ ન ખૂબે,
 દાસદોષ ને લાવ્યોરે ॥ સાહિબાં ॥ ૪ ॥
 એહિ ત્રિભુવન માંહે તુમ સમ કોઈ ન દીસે,
 પાવન ખિરક ધરાવ્યોરે ॥ સાહિબાં ॥ ૫ ॥
 મહિમા મોટમ એમ રહિજે નિજપર ન ગણીજે,
 સુહ દેખી તિલક બનાવ્યોરે ॥ સાહિબાં ॥ ૬ ॥
 જ્ઞાનવિમલપ્રભુ ગુણ કોઈ પસાય કરી જે,
 હમ સહજે બાલ મનાવ્યોરે ॥ સાહિબાં ॥ ૭ ॥

અથ શ્રીસાધારણજિન સ્તવન.

રાગ—ભીમ પલાસી,

તૃણા લાગે ન અંગેરે, પૂરણ આશ ભઠ અખ મેરી
 અનુભવ કેરે સંગેરે ॥ તૃ ॥ ૧ ॥
 રોમ રોમ ઉદ્વિસત હે શિવસુખ લાગ્યો રંગ અભંગેરે ॥ તૃ ॥ ૨ ॥
 સોતો નાંહિ મિઠાયો મેટ જ્યુ' પરવાદી નંગેરે ॥ તૃ ॥ ૩ ॥
 જ્ઞાનદશાથે ક્રિયા નહી નિષ્ફલ જ્યુ' ધર આર્દ્ર ઘનસંગેરે ॥ તૃ ॥ ૪ ॥
 મોહમિથ્યાતલરમ સવિ નિકર્યો મન જાવે નો મંગેરે ॥ તૃ ॥ ૫ ॥
 રાગદ્રેષ અરિ દૂરે ઉડીયે જ્યુ' દુશ્મન ઘેરી તુફંગેરે ॥ તૃ ॥ ૬ ॥
 જ્ઞાનવિમલપ્રભુ આતમ નિરમલ જેસે ગંગતરંગેરે ॥ તૃ ॥ ૭ ॥

અથ શ્રીસાધારણજિન સ્તવન.

રાગ—કલ્યાણ.

ગાગરે કેસે તરે કાનુડા તારી ગાગરે કેસે તરે;
 યમુનાજીકો ઘાટ દોહલડા, ધીરે ધીરે પાઉં ધરે ॥ એ દેશી ॥
 વિનતી કેસે કરે સાંઘ મોરા વિનતી કેસે કરે
 ભક્તિકો માર્ગ છે દોહલડા, કિમ મન ઠોર ધરે ॥ સાંઈ ॥ ૧ ॥

કાલ અનાદિ વહો મેં રે, તુમ વિણ ભવન માંહે ફિરે ॥ સાંઈ૦ ॥ ૨ ॥
 અખતો ત્રિભુવનનાયક પેખ્યો, હરખે પાય પડે ॥ સાંઈ૦ ॥ ૩ ॥
 કુંકરી નાપો તેહતું ખતાવો, અવળો બ્રહ્મી ઝગડે ॥ સાંઈ૦ ॥ ૪ ॥
 દરિસન પીઠે ચરન તુવનકો, પરિચય તાસ કરે ॥ સાંઈ૦ ॥ ૫ ॥
 જ્ઞાનવિમલગુણગણે મોતનકો, કંઠસે હાર કરે ॥ સાંઈ૦ ॥ ૬ ॥
 તેણસે અનુભવચરણ વહાણસે, ભવજલરાશિ તરે ॥ સાંઈ૦ ॥ ૭ ॥

અથ શ્રીસાધારણજિન સ્તવન.

રાગ—કલ્યાણ.

મેરો મન હરખે પ્રભુ પેખી મેરો મન હરખે,
 તુંહિ વિના હું ઓર ન ધાવત રસના તુમ ગુણ ફરસે ॥ મે૦ ૧ ॥
 તોરો હિ રણ શરણ કરી જનત કિમ તહારા વિણ સરસે ॥ મે૦ ૨ ॥
 પતિતપાવન પ્રભુ ! જગતઉદ્ધારણ ખિરદ કહો કેમ વરસે ॥ મે૦ ૩ ॥
 જે ઉપકાર કરણકું જ્યા તે ઉપગારને કરસે ॥ મે૦ ૪ ॥
 જ્ઞાનવિમલપ્રભુ સહજ કૃપાથી કેવળકમલા વરસે ॥ મે૦ ૫ ॥

અથ શ્રીસાધારણજિન સ્તવન.

રાગ—ધન્યાશ્રી તથા દેવગંધાર.

પ્રભુ તેરો મોહન હે મુખ મટકો, નિરખી નિરખી અતિ હરખિત હોવે;
 અનુભવ મેરે ઘટકો પ્રભુ તેરો મોહન હે મુખમટકો ॥ ૧ ॥

દુપદ.

સહજ સુભગતા સમતા કેરી, એહિજ ચરણકો ચટકો;
 દરિસણ જ્ઞાન અદ્ભુત ગુણનિધિ તુમ, દિયો પ્રેમે તસ કટકો ॥ પ્ર૦ ૨ ॥
 શુદ્ધસુવાસનસુરભિસમીરે, મિથ્યામત રજ ઝટકો;
 દંભપ્રપંચ જોર જિમ ન હોય, પટકટકે મોહ નટકો ॥ પ્ર૦ ૩ ॥
 ધર્મસંન્યાસ યાગશિરપાગે, બંધત પણ જ્ય પટકો;
 દર્શનચક્રે કર્મનૃપતિશું, કરતસદા રણરટકો ॥ પ્ર૦ ૪ ॥
 વીતરાગતા દિલમે ઉજ્જસત, નહીં અવરંખલ ખટકો;
 પૂરંવસચિત ખાતક જાતક, અમથી દૂરે સટકો. ॥ પ્ર૦ ૫ ॥

જ્ઞાનવિમલપ્રભુ ધ્યાનપસાયે, ભવે ભવે ભવિ નવિ ભયકો;
આર્થ મિલે જયું એકી ભાવ, શિવસુદર્શકો લોકો ॥ પ્ર૦ ૬ ॥

અથ શ્રીસાધારણજિન સ્તવન.

જિનરાજ હમારે દીલ વશ્યા, કેમ વશ્યા કેમ વશ્યા કેમ વશ્યા; ॥જિન૦॥
જયું ઘનભોરચકોરકિશોરને, ચંદ્રકલા જિમ મન વશ્યા જિ૦ ॥ ૧ ॥
વીતરાગ તુમ મુદ્રા આગે, અવરદેવ કહિયે કિશ્યા; જિ૦
રાગી દોપી કામી કોધી જે હોય તેઓની શી દિશા; જિ૦ ॥ ૨ ॥
આધિ વ્યાધિ ભવની ભ્રમણા, અમથી તે સઘળા નશ્યા; જિ૦
જેણે તુમ સેવ લહીને છોડી, તેણે મધુમખપરે કર ઘશ્યા જિ૦ ॥ ૩ ॥
મોહાદિક ૧અરિયાણુ ગયા દુરે, આપ ભયથી તે ખશ્યા; જિ૦
તાળીદઈ સયણા સદાગમ, પ્રમુખા તે સવિ મન વશ્યા જિ૦ ॥ ૪ ॥
પ્રભુ તુમ શાસન આગે અવરના, મતભાષિત કિકા જિશ્યા જિ૦
આજ અમારે એહ શરીરે, હરખરોમાંચિત ઉંઘસ્યાં જિ૦ ॥ ૫ ॥
મિથ્યામત રઉરંગે બહુ પ્રાણી, જે હઠ વિષ કરસે ડસ્યાં; જિ૦
તે હવે જ્ઞાનવિમલપ્રભુ પામી, સરસમુધારસ મેં લસ્યાં જિ૦ ॥ ૬ ॥

અથ શ્રીસાધારણજિન સ્તવન.

રાગ—ભાંગદી ધુતારી છે જે—એ.દેશી.

અરિહંતને આદરો માહરા લાલ, અરિહંત શિવદાઢ છે જે;
જિનવરને આદરો માહરા લાલ, જિનવર નિરમાઈ છે જે ॥ ૧ ॥
ભગવંતને પૂજજ્યો માહરા લાલ, ભગવંત ભવ તારૂં છે જે;
ગુણવંતના ગુણ ગાજ્યો માહરા લાલ, ગુણવંત ગુણકારૂં છે જે ॥ ૨ ॥
જિનઆણા શિરે ધરો માહરા લાલ, આણા સુરવેલી છે જે;
સમતા રયું સંગતિ કરો માહરા લાલ, સમતા શિવ બેલી છે જે ॥ ૩ ॥
સેવાથી મુખ લહીયે માહરા લાલ, સેવા કામ ગવી છે જે;
સમકિત પણુ નિર્મલ હોવે માહરા લાલ, સમકિત જ્ઞાનછવી છે જે; ॥ ૪ ॥

અરૂં અમલ અવિનાશી માહરા લાલ, જિનવર પરમપુરૂષ છે જો.
અકલઅરૂંપી અલખસરૂંપી માહરા લાલ, જિનજ્યોતિસરૂંપી છે જો ॥ ૫ ॥
જ્ઞાનવિમલ તુમહુ ગુણભણતાં માહરા લાલ, નવનિધિકૃદ્ધિ પામી છે જો;
બાધિબીજ શુદ્ધવાસના દીયો માહરા લાલ, ભવેભવે તુંજવામિ છે જો ॥ ૬ ॥

અથ શ્રીસાધારણજિન સ્તવન.

રાગ.—ધન્યાશ્રી.

આજ મહારા પ્રભુજી સ્હામું જુઓ, સેવક કહીને બોલાવો;
એરસે મેં મનગમતું પામ્યો, રૂઠા બાલ મનાવો મહારા સાંધરે ॥ ૧ ॥
પતિતપાવન શરણાગતવચ્છલ, એ જશ જગમાં ચાવો
મન મનાવ્યા વિણ નવિ મુકું, એહજ મહારે દાવો માં ॥ આં ૨ ॥
કમલે આવ્યા તે નહિ મૂકું જ્યાં લગે તુમ સમ થાવો;
જો તુમ ધ્યાન વિના શિવ લેહીયે, તો તે દાવ બતાવો માં ॥ આં ૩ ॥
મહાંગાપને મહાનિર્ધામક, ધણિપેરે બિરૂદ ધરાવો;
તો શું આશ્રિતને ઉદ્ધરતાં, બહુ બહુ શું કહાવો માં ॥ આં ૪ ॥
જ્ઞાનવિમલપ્રભુ નામ મહાનિધિ, મંગલ એહિ વધાવો;
અચલ અભેદપણે અવલંબી, અહનિશ એહિ દિલ આવો માં ॥ આં ૫ ॥

અથ શ્રીસાધારણજિન સ્તવન.

રાગ.—કેદારો કાફી.

મુજરો છેલ છેલ છેલ છેલ છેલ મુજરો છેલ;
જગખંધવ સાહિબ મુજરો છેલ,
જગજીવન સાહિબ મુજરો છેલ, ॥ આંકણીં ॥
આપ અરૂંપી અહલ સરૂંપી, અલખકિણે નવિ પાયા;
પિંડસ્થાદિક રૂપગુણમેં ધ્યાનભુવનમાં દ્યાયા ॥ મુજં ॥ ૧ ॥
સકલલોક શિર ઉપરે બેઠા, બાહિર નયન ન જાણ્યા;
જ્ઞાન ધ્યાન ગુણશું આકર્ષી એમ મન લીતરે આજ્યા ॥ મુજં ॥ ૨ ॥
સકલવસ્તુ ભાષિત તુમ આતમ, અગણિત જસ પ્રભુતાધ;
લઘુ અમ મનમાં તે સવિ માયું અમચી એહ વડાધ ॥ મુજં ॥ ૩ ॥

નિરાગીને રાગભુવનમાં, ધરતું અચરિજ એહિ;
 તેપણ સહજસભાવ પ્રસન્ને, સાહિબ મુગુણ સનેહિ ॥ મુજ૦ ॥ ૪ ॥
 પ્રીતિ અંતર નહિ એ સાચો, કીધો લોક ઉખાણો;
 જ્ઞાનવિમલગુણ હોઈ અભેદ, તિણપરે એ વિાધ આણો ॥ મુજ૦ ॥ ૫ ॥

અથ શ્રીસાધારણજિન સ્તવન.

રાગ—સામેરી.

રાગ પીઠિય ગાગરદીના ઝોલા તે મુને લાગે છે.—એ દેશી.
 પીઠિય મદમતવાલા ઝોલા મુને લાગે છે;
 અજ્ઞાન પદ્યકે પીઠિય પાઢયો, કુમતિ પાડોસણ જાગે ॥ પી૦ ૧ ॥
 તતુ ઘરમેં પંચરક્ષક કીના ચાર થઈ તે લાગ્યો;
 ચાવટીયા જે ચાહદિ ચારે, લાંચ ખલકની માગે ॥ પી૦ ॥
 તૃણાદાસી સેતી લાગી, જિહાં તિહાં થાયે આગે; ॥ પી૦ ૨ ॥
 સુમતિ સુનારી પિઠિયુ પ્યારી, અરજ કરે પતિ આગે ॥ પી૦ ॥
 શ્રીજિનદરિસણ વંછિતપૂરણ, મિલીઆ આપણે ભાગે ॥ પી૦ ૩ ॥
 એકતાન થઈ એહિજ સેવો, વિપય પ્રમાદને ત્યાગે ॥ પી૦ ॥
 સહજનંદ સ્વરૂપ સકલગુણ, પ્રગટતાં વાર ન લાગે ॥ પી૦ ૪ ॥
 જ્ઞાનવિમલગુણ આપ સવાઈ, તો દુશ્મન દુરે ભાગે ॥ પી૦ ॥
 જે જે શબ્દ હોય જગમાંહિ, જસ પડહો જિમવાજે ॥ પી૦ ૫ ॥

અથ શ્રીસાધારણજિન સ્તવન.

મારા સાહિબા હો રાજ વીનતડી અવધાર, સેવક આધાર,
 પરમપુરૂષ પરમેસર, પૂરણભાવ પ્રસન્ન,
 મૂરતિમુદ્રા મોહિયારે, કાંઈ ત્રણભુવનના મજ ॥ મારા સાહિબા૦ ૧ ॥
 જનમ કૃતારથ માહરો કાંઈ, દિવસ ઘડી ધન્ય એહ;
 દરિસણથી દરિસણ લહું, કાંઈ જેહ સકલ ગુણગૃહ ॥ મા૦ ॥ ૨ ॥
 એહ સંસાર અસારમાં કાંઈ, જાણા એહીજ સાર;
 આતમભાવે સાધતાં કાંઈ, જ્ઞાનક્રિયા વ્યવહાર ॥ મા૦ ॥ ૩ ॥
 તુંહિ ત્રાતા તુંહિ પાતા, તુંહિ આતમરામ;
 કરૂણાસિંધું તુંહિ અંધુ, તુંહિ નયણ નિદાન ॥ મા૦ ॥ ૪ ॥

જ્ઞાનવિમલગુણથી લહ્યાં, કાંઠ આપે આપ રૂપ;
ગતિ મતિ ઇતિ થિતિ માહરે, પાવન પરમ અનૂપ ॥ મા૦ ॥ ૫ ॥

અથ શ્રીસાધારણજિન સ્તવન.

અજન્મ બની છે આંગી પ્રભુ દેહે,
સાહે એકંગી હો શ્રીજિન પૂજેછ ॥ ૧ ॥

તુંહિ અવર્ણ અસંગ ભવિ ભક્તિ કરે,
બહુભંગી હો શ્રીજિન પૂજેછ ॥ ૨ ॥

કનકરંજત કૃતરંગી અતિ જડિત,
જણવશું ચંગી હોય શ્રીજિન પૂજેછ ॥ ૩ ॥

બહુધાં પરિમલ મહાકે ભૂષણ મણિગણ,
લહલહકે હો શ્રીજિન પૂજેછ ॥ ૪ ॥

સુરભિ કુસુમ પંચવર્ણી ઠવે માલાએ
ભવિકરણી હો શ્રીજિન પૂજેછ ॥ ૫ ॥

ઉપચારિક ભક્તિનિમિત્તે શુભયોગે હોધ,
શુભ ચિત્તે હો શ્રીજિન પૂજેછ ॥ ૬ ॥

સવિ ભક્તિથકી પ્રભુ ન્યારો ધ્યાયક,
બહુ ભેદે ધારો હો શ્રીજિન પૂજેછ ॥ ૭ ॥

જ્ઞાનવિમલગુણ આણી પાવન પૂજા કરે,
'ભવિપ્રાણી હો શ્રીજિન પૂજેછ ॥ ૮ ॥

અથ શ્રીસાધારણજિનસ્તવન.

રાગ—મુખને મટકલડે—એ દેશી.

ચુંદર મૂરતિ તેરીછ જાઉં બસીહારીછ, નિરખિ હરખીત દગ મેરીછ
છે તે જયકારીછ ઉદ્વિસત અતિ છાતીયાં મેરીછ;

તાથેં દુરગમ ભવશેરીછ. જિ૦ ॥ ૧ ॥

આણાનસિ કાંઠ હેરીછ જા૦ તવનિરખી નિવૃત્તિ સેરીછ—જિ૦

આશક્લી સવિ મેરીછ જા૦ વાઝ્યાં મંગલ ભેરીછ—જિ૦ ॥ ૨ ॥

અધ્યાતમની ઠકુરાઈ જાં ધર્મ ચોક ચતુરાઈ-જિં
 આપગણે પ્રભુતાઈ જાં તુમે પામી એહ વડાઈ-જિં ॥ ૩ ॥
 હૃદય સદયસુખદાઈ જાં તિહાં જગે કરૂણા સંપાદાઈ-જિં
 જસનયન દયાસંભારી જાં જગજંતુને જે ઉપગારી જાં ॥ ૪ ॥
 મુજ અંતરજામી સ્વામિ જાંતસ ચરણ નમું શિરનામી જાં ॥ પા ॥

અથ શ્રીસાધારણજિન સ્તવન.

રાગ—કનકકમલ પગલા હવેએ—એ દેશી.

શ્રીજિનવરને વંદના એ; કરતાં લાભ અનંત તો;
 સ્વામિ સોહામણ એ, ભવભયનાં દુઃખ ભાજવા એ.
 સમરથ તુમે ગુણવંતો સ્વામિ ॥ ૧ ॥
 તારક તુમ સમ કોઈ ન દીઠો ભૂતલે એ ॥ એ આંકણી ॥
 તુમે ઉપગાર ઘણા કર્યા એ, કહેતાં નાવે પાર તો—સ્વામિ
 આ સંસાર બિહામણ એ, ઉતારો તસ પાર તો—સ્વામિ ॥ ૨ ॥
 જાણુ કને શું ચાચીએ એ, જે જાણે વિણ કહે વાત તો—સ્વામિ
 પણ એમ કહે માગ્યાવિનાએ, નવિ પીરસે નિજ માતતો—સ્વામિ ॥ ૩ ॥
 તે માટે હું વિનવું એ, આપો તુમ પદ સેવતો—સ્વામિ
 દીલ કિશી કરો એવડી એ, દાયક છે સ્વયમેવ તો—સ્વામિ ॥ ૪ ॥
 જ્ઞાનવિમલ મુખ સંપદા એ, શુભ અનુબંધી જાણતો—સ્વામિ
 અધિક હુવે હવે આજથીએ, પ્રભુ તુમ વચન પ્રમાણતો—સ્વામિ ॥ ૫ ॥

અથ શ્રીસાધારણજિન સ્તવન.

રાગ—નાનવાઈ કન્યા ન લૂટે તંબોલીકે પાન—એ દેશી.
 એતા લાભ લીજીએ જિન ભક્તિકે લોકાં ॥ આંકણી. ॥
 સાચ્યાચ જયંત ભંભા ઉદારતા નિશાન;
 ભવ્યયોગબંધુ સિંધુર રંગ, શુભ ગુણવાણ,
 વે જિન ભક્તિકે લોકાં,
 સાહિબ સેવા કીજીએ મન મસ્તકે લોકા ॥ આંચલી. ॥
 ઉછાહરાહ મહારંથ અણુદીણતા તુરંગ;
 ગાય સર્જનભદ્ર વજ્ર પ્રીતિ પાયક સંગ ॥ વે જિન ॥ ૨ ॥

મિથ્યાત કે રીદ્ધિ તે લૂંટી કપાયકે મેદાન;
 મોહરાયકી સેના લૂંટી, 'અરિકુ' કીયે હેરાન ॥ વે જિન૦ ॥ ૩ ॥
 વિવિધ નાટ્યાટસે, જયથંભકે આરોપ;
 જ્ઞાન ધ્યાન વિધિવિધાન આદિ કજ્જુકટોપ ॥ વે જિન૦ ॥ ૪ ॥
 જ્ઞાનવિમલપ્રભુ પ્રસન્ન, હોત દેત દાન છે;
 અક્ષયક્ષાયિકભાવ પામી, નિત્ય એ નિધાન છે ॥ વે જિન૦ ॥ ૫ ॥

અથ શ્રીસાધારણજિન સ્તવન.

રાગ—ગાડી મારૂ.

કોણુ ભલાઈ નરભવ પાવે, જોણું સુકૃત ન થાઉંલા;
 મેરા સાહિબા દિલ માન્યા મન માન્યા મેરા૦
 કાલ અનાદિ પ્રમાદ પ્રસંગે; શ્રીજિન સેવા પાઉંલા—મેરા૦ ॥ ૧ ॥
 ગાદ બિછાઉં ભક્તિ બનાઉં, વિનતી વયણ મુણાઉંલા—મેરા૦
 મનુજજન્મફલ એહીજ જાણે, શુદ્ધસમકિત દિલ લાઉંલા—મેરા૦ ॥ ૨ ॥
 યોગ્યક્રિયા ફલવંચકસેતી, કષ્ટક્રિયા ન હુ ધ્યાઉંલા—મેરા૦
 ચરિભાવતે ચરિમ કરણથે, અવંચક ફલ પાઉંલા—મેરા૦ ॥ ૩ ॥
 રાગદ્વેષ દુશ્મન દુર થેપિઉં, આપે આપસ બાહુંલા—મેરા૦
 તો જસવાદ લહો જગમાંહે, મહિમ મહોદય પાઉંલા—મેરા૦ ॥ ૪ ॥
 કાયા કામિની કંત પ્રત્યે એમ, હિતશિક્ષા સમજાઉંલા—મેરા૦
 જ્ઞાનવિમલપ્રભુતા ગુણપ્રગટથે, જીતનિશાન બજાઉંલા—મેરા૦ ॥ ૫ ॥

અથ શ્રીસાધારણજિન સ્તવન.

જિણુંદા વહે દિન કયું ન સંસારે,
 સાહિબ તુમહ અમહ સમય અનંતો, એકલા ધણે સંસારે ॥ જિ૦ ॥ ૧ ॥
 આપ અજર અમર હોઇ બેઠે, સેવક કરીય કિનારે;
 મોટા બેહ કરે તે છાજે, તિહાં કુણ તુમહને વારે ? ॥ જિ૦ ॥ ૨ ॥
 ત્રિભુવન ઠકુરાઈ અખ પાઈ, કહો તુમહ હો કુણ સારે;
 આપ ઉદાસ ભાવમે આયે, દાસકું કયું ન સુખારે ॥ જિ૦ ॥ ૩ ॥

તુંહિ તુંહિ તુંહિ તુંહિ, તુંહિ જે ચિત્ત ધારે;
 ચાહિ હેતુ જે આપસ બાહે, ભવજલ પાર ઉતારે ॥ જિ૦ ॥ ૪ ॥
 જ્ઞાનવિમલગુણ પરમાનંદ, સકલ સમીહિત સારે;
 બાહ્ય અભ્યંતર ઇતિ^૧ઉપદ્રવ, અરિયણ દૂર નિવારે ॥ જિ૦ ॥ ૫ ॥

અથ શ્રીસાધારણજિન સ્તવન.

રાગ—વેલાહિસ.

જમ્ જિનરાજ કૃપા હોવે, નમ્ શિવસુખ પાવે;
 અક્ષય અનોપમ સંપદા, નવનિધી ઘરે આવે ॥ જમ્ ૦ ॥ ૧ ॥
 એસી વરતુ ન જગતમાં, જિનસમતા આવે;
 સુરતર રવિ શશી પ્રમુખ જે, જિનતેજે છિપાવે ॥ જમ્ ૦ ॥ ૨ ॥
 જન્મજરામરણા તણા, દુખદુરિત સમાવે;
 મનવનમાં જિનધ્યાનનો, જલધર વરસાવે ॥ જમ્ ૦ ॥ ૩ ॥
 ચિંતામણિ રચણે કરી, કોણ કાગ હોવાવે;
 મૂરખ કોણ જિન છોડીને, જે અવર કું ધ્યાવે ॥ જમ્ ૦ ॥ ૪ ॥
 ઈલી ભમરી સંગથી, ભમરી પદ પાવે;
 *જ્ઞાન કહે તિમ પ્રભુ ધ્યાનથી, જિન આપમ આવે ॥ જમ્ ૦ ॥ ૫ ॥

અથ શ્રીસાધારણજિન સ્તવન.

રાગ—કેદારો.

ભલું કીધુંરે માહુરાનાથ મુજ મન આવ્યારે,
 મિલીયો શિવપુર સાથ સવિ સુખ પાવ્યારે;
 મુપ્રસન્ન થઈને આજ દરિસન દીધુંરે,
 આ માનવના અવતાર તણું ફલ લીધુંરે ॥ ૧ ॥
 તુજ શાસન પરતી તે મેં હિત જાણીરે,
 છે યદિ અગમ અથાહ પણ ચિત આણીરે;

૧ સાત પ્રકારની ઇતિ—અતિવૃષ્ટિ (ઘણો વરસાદ) અનાવૃષ્ટિ (વરસાદ ન થાયતે) ઉંદર, તીડ, પોપટ, સ્વયંક (પોતાના રાગના સૈન્યનો) ભય તથા પરચક (બીજા રાગના સૈન્યનો) ભય એ સાત પ્રકારની ઇતિ જાણવી.

* જ્ઞાનવિમલપ્રભુ ધ્યાનથી. જિન સમતા આવે ઇત્યપિ,

અનેકાંતનયરૂપ જે તુમ વાણીરે,
 ભાષક અવર ન કોઈ અનોપમ નાણીરે ॥ ૨ ॥
 કરણાવંત કૃપાલ કૃપા હવે કીજેરે,
 ભવ ભવ અહિજ રંગ અભંગ દીજેરે;
 શ્રીજિનવર મહારાજ સાહિબ સુણીયેરે,
 ભાવ મને 'મન જાણી ઘણું શું ભણીયેરે ? ॥ ૩ ॥
 શું બહુ ભાખ્યે હોઈ સેવક ગણીયેરે,
 દુખી દોષ અનેક એ નવિ અવગણીયેરે;
 સેવકની સવિ લાજ સ્વામી વધારેરે,
 ભક્તિઆતુરતા ભાવ એ વ્યવહારેરે. ॥ ૪ ॥
 આપસરૂપ ન કોઈ કેને આપેરે,
 પણ સહાયને હેત ધ્યાને થાપેરે;
 જેમ રવિથી પંકજવાસઅંધન વિઘટેરે,
 તેમ જ્ઞાનવિમલગુણવૃદ્ધિ પ્રભુથી પ્રગટેરે ॥ ૫ ॥

અથ શ્રીસાધારણજિન સ્તવન. (પ્રાભાતિક).

રાગ—વેલાહિસ.

જગ્મલગ સમકિત રતનકું, પાયા નહિ પ્રાણી;
 તમલગે નિજગુણ નવિ વધે, તરૂ વિણ જિમ પ્રાણી ॥ જ૦ ॥ ૧ ॥
 તપ સંયમ કિરિયા કરો, ચિત્ત રાખો ઠામ;
 દર્શન વિણ નિર્મલ હોવે, જેમ વ્યોમ ચિત્રામ ॥ જ૦ ॥ ૨ ॥
 સમકિત વિરહિત જીવને, શિવસુખ હોય કેમ;
 વિણ હેતે કાર્ય ન નીપજે રમૃદવિણ ઘટ જેમ ॥ જ૦ ॥ ૩ ॥
 પરંપર કારણ મોક્ષકો, એ છે સમકિતમૂલ;
 શ્રેણિકપ્રમુખતણિ પેરે, હોએ સિદ્ધિ અનુકૂલ ॥ જ૦ ॥ ૪ ॥
 ચારઅનંતાનુબંધયા, ત્રિક^૩ દર્શન મોહ;
 જ્ઞાન કહે જે ક્ષય કરે, વંદુ તે જન^૪ કોહ ॥ જ૦ ॥ ૫ ॥

૧. મતિ ઇત્યપિ. ૨. માટી વિના ઘડો.

૩. અનંતાનુબંધિ કષાયની ચોકડી અને સમ્યક્ત્વમોહનીય, મિશ્રમોહનીય અને મિથ્યાત્વમોહનીય એ સાતપ્રકૃતિનો ક્ષય થવાથી ક્ષાયિકસમ્યક્ત્વ પ્રાપ્ત થાય છે. ૪. જનસમૂહ (ક્ષાયિકસમકિતવાલો).

અથ શ્રીસાધારણજિન સ્તવન.

રાગ—અડાણા

પ્રભુ તેરી ભક્તિ સદા સુખદાઇ;
 અવિધિ આશાતના દૂર કરીને, જો કરે મન નિરમાઈ ॥ પ્ર૦ ॥ ૧ ॥
 ઘર આંગણપર સ્વર્ગતેણા સુખ, નરસુખ લહત સવાઈ;
 સૌભાગ્યાદિક સહજ સુભગતા, સહચર પરે ચતુરાઈ ॥ પ્ર૦ ॥ ૨ ॥
 દુસ્તર ભવજલનિધિ સુખે તરીયે, દૂરે અરતિખલાઈ;
 મનવચનતુકરી ભયે ભયે ચાહું, અહિજ સુકૃત કમાઈ ॥ પ્ર૦ ॥ ૩ ॥
 જ્ઞાનવિમલગુણ પ્રભુતા પામી, શિવસુંદરી મિલી ધાઈ;
 સમકિતપદ જિનપદ ગુણસંભવ એ ગુણ કરણ વડાઈ ॥ પ્ર૦ ॥ ૪ ॥

અથ શ્રીસાધારણજિન સ્તવન.

રાગ—નટ તથા સારંગ.

ખાંદ્ય ઘડો પ્રભુ ખાંદ્ય ઘડો, સાહિખ મોકું ખાંદ્ય ઘડો;
 આ સંસાર અથાગસમુદ્રમે, તરણ ઉપાય કહો ॥ પ્ર૦ ॥ ૧ ॥
 રંગુનહ કીઓ અજ્ઞાનપણે મેં, સો અખ સખહિ સહો;
 ભવિજનપાવન ખિરદ તમારૂં, સો પ્રભુ સચે વહો ॥ પ્ર૦ ॥ ૨ ॥
 પ્રભુ સેવક તારંતા અપનો, જગમો સુજસ લહો;
 લોચનલીલા લલકે તુમારે, દુરિત મિથ્યાત કહો ॥ પ્ર૦ ॥ ૩ ॥
 જન્મજરામરણાદિક ભ્રમણા, ખહોપિ ખહોરિ^૩ મહો;
 જ્ઞાનવિમલ કહો શ્રીજિનચરણે, અવિચલ ચિત્ત રહો ॥ પ્ર૦ ॥ ૪ ॥

અથ શ્રીસાધારણજિન સ્તવન.

રાગ—જય જયવંતીએ દેશી.

સમવસરણ રાજે, જગત ઠકુરાઈ છાજે;
 દેવદુંદુભિ ગાજે, ઘનાઘન ધોરરી ॥ સમવ૦ ॥ ૧ ॥
 પુઠે ભામંડલ રાજે, તેજે દિનકર લાજે;
 વૈર વિરોધ ભાજે, ભુજંગમ મોરરી ॥ સમવ૦ ॥ ૨ ॥

પંચવરણ કુસુમમાન, અધિક યોજન પ્રમાણ
 રચે સુરવરણ, હીંચણ પ્રમાણરી ॥ સમવ૦ ॥ ૩ ॥
 તિહાં બેસે જિનભાણ, કરત^૧ નય નિતુ વખાણ
 જ્યજ્યવંતી આણ, શિર ધરે સુજણરી ॥ સમવ૦ ॥ ૪ ॥

અથ શ્રીનવકારપદાધિકારે પ્રથમ અરિહંતપદ સ્તવન.

રાગ—નણદલની દેશી.

વારી જાઉં હું અરિહંતની, જેહના ગુણ છે ખાર મોહન;
 પ્રાતિહારજ, આઠ છે, મૂલ અતિશય છે ચાર મોહન ॥ વા૦ ॥ ૧ ॥
 વૃક્ષઅશોક સુરકુસુમની વૃષ્ટિ, દિવ્યધ્વનિવાણ મોહન;
 ચામર સિંહાસન દુંદુભિ, ભામંડલ છત્ર વખાણ મોહન ॥ વા૦ ॥ ૨ ॥
 પૂજાતિશય છે ભલો, ત્રિભુવનજનને માન્ય મોહન;
 વચનાતિશય યોજનમાને, સમજે ભવિ, અસામાન્ય મોહન. ॥ વા૦ ૩ ॥
 જ્ઞાનાતિશયે અનુત્તરસુરતણ, સંશય છેદનહાર મોહન;
 લોકાલોકપ્રકાશતા, કેવલજ્ઞાનભંડાર મોહન ॥ વા૦ ॥ ૪ ॥
 રાગાદિક, અંતર રિપુ, તેહના કીધા અંત મોહન;
 જિહાં વિચરે જગદીશ્વર, તિહાં સાત^૨ ધૃતિ સમંત^૩ મોહન ॥ વા૦ ૫ ॥
 એહ અપાયાપગમનો, અતિશય અતિ અફભૂત મોહન;
 અહુનિશ સેવા સારતા, કોઝિમે શુરૂત મોહન; ॥ વા૦ ॥ ૬ ॥
 મારગં શ્રીઅરિહંતનો, આઢરીયે ધરી નેહ મોહન;
 ચાર^૪ નિલેપે વંદીયે, જ્ઞાનવિમલગુણગેહ મોહન ॥ વા૦ ॥ ૭ ॥

અથ શ્રીનવકારપદાધિકારે દ્વિતીયસિદ્ધપદસ્તવન.

હાલ—અલબેજાની દેશી.

‘નમો સિદ્ધાણ’ બીજે પદરે લાલ,
 જેહના ગુણ છે આઠરે હું વારી લાલ;

૧. શ્રીનયવિમલગણિ (જ્ઞાનવિમલસૂરિ).

૨ પૃષ્ઠ ૪૮ ની કુટનોટ ૧ માં જણાવેલ છે. ૩. ઉપશમે એટલે ન હોય. ૪ ઉદ્ધો. ૫ નામ, સ્થાપના, દ્રવ્ય અને ભાવ એ ચાર નિલેપાં.

શુક્લધ્યાનઅનલે કરીરે લાલ,
 આદ્યાં કર્મકુહારે હું વારી લાલ ॥ નમો ॥ ૧ ॥
 જ્ઞાનાવરણક્ષયથી લહોરે લાલ, કેવલજ્ઞાન અનંતરે હું
 દર્શનાવરણક્ષયથી લહોરે લાલ, કેવલદર્શન કંતરે હું
 ॥ નમો ॥ ૨ ॥
 અક્ષયઅનંત સુખ સહજથીરે લાલ, વેદનીયકર્મને નાશરે હું
 મોહનીયક્ષયે નિર્મલુરે લાલ, ક્ષાયિકસમકિત વાસરે હું
 ॥ નમો ॥ ૩ ॥
 અક્ષયસ્થિતિગુણ ઉપન્યોરે લાલ, આયુષ્કર્મ અભાવરે હું
 નામકર્મક્ષયે નિપન્યોરે લાલ, રૂપાદિક ગતભાવરે હું
 ॥ નમો ॥ ૪ ॥
 અગુરૂલગુણ ઉપન્યોરે લાલ, ન રજો કોઈ વિભાવરે હું
 ગાત્રકર્મના નાશથીરે લાલ, નિજપર્યાયસભાવરે હું
 ॥ નમો ॥ ૫ ॥
 અનંતવીર્ય આતમતલુરે લાલ, પ્રગટ્યો અંતરાય નાશરે હું
 આઠકર્મનો ક્ષય થયેરે લાલ, અનંત અક્ષયગુણવાસરે હું
 ॥ નમો ॥ ૬ ॥
 ભેદ પત્તર ઉપચારથીરે લાલ, અનંતર પરંપર ભેદરે હું
 નિશ્ચયથી વીતરાગતારે લાલ, ત્રિકરણ કર્મઉચ્છેદરે હું
 ॥ નમો ॥ ૭ ॥
 જ્ઞાનવિમલની જ્યોતિમાંરે લાલ, ભાસિતલોકાલોકરે હું
 તેહના ધ્યાન થકી હુવેરે લાલ, મુખીયા સઘળા લોકરે હું
 ॥ નમો ॥ ૮ ॥

અથ શ્રીસિદ્ધભગવાનનું સ્તવન.

શ્રીગૌતમસ્વામી પૃચ્છા કરે, વિનયકરી શીશ નમાય હો પ્રભુજી
 અવિચલસ્થાનક મેં સુણ્યો, કૃપા કરી મોય ખતાય હો પ્રભુજી
 શિવપુરનગર સોહામણો. ॥ ૧ ॥

૧. અગ્નિવડે. ૨. કાષ્ટ-લાકડા.

૩. કેટલાએક પૂર્વપુરૂષો આ સિદ્ધપદના સ્તવનને સંજાયરૂપે પણ માને છે, તો આ સ્તવનને સંજાયને સ્થાને કહેવું હોય તો પણ કહી શકાય છે.

આઠકરમ અલગા કરી, સાર્યા આતમકામ હો પ્ર૦
 ક્રુદ્ધા સંસારના દુઃખ થકી, રહેવાનું કીધાં ઠામ હો પ્ર૦
 ॥ શિ૦ ॥ ૨ ॥

વીર કહે ઉર્ધ્વલોકમાં, સિદ્ધશિલાતણા ઠામ હો ગૌતમ
 સ્વર્ગપુરીને ઉપરે, તેહના ખારે નામ હો ગૌ૦ ॥ શિ૦ ॥ ૩ ॥
 લાખપિસ્તાલીશ યોજના, લાંબી પહોલી જાણ હો ગૌ૦
 આઠજેજન જાડી વચ્ચે, છેડ માંખપાંખ જ્યુ જાણ હો ગૌ૦
 ॥ શિ૦ ॥ ૪ ॥

ઉન્નવલહાર મોતીતણા, ગોદુગ્ય શાખપ્રમાણ હો ગૌ૦
 તેથકી ઉજલી અતિઘણી,^૧ ઉલટ છત્ર સંઠાણ હો ગૌ૦ શિ૦ ॥ ૫ ॥
 અર્જુન સુવર્ણ સમ દીપતી, ગઠારી મઠારી જાણ હો ગૌ૦
 દ્રુપદરત્નથકી નિર્મલી, સુવાળી અત્યંત વખાણહો ગૌ૦ ॥ શિ૦ ॥ ૬ ॥
 સિદ્ધશિલા આલંધી ગયા, અધર રહ્યા સિદ્ધરાજહો ગૌ૦
 અલોકશુ જાઈ અડયા, સાર્યા આતમ કાજ હો ગૌ૦ ॥ શિ૦ ॥ ૭ ॥
 જન્મ નહિ મરણ નહિ, નહિ જરા નહિ રોગ હો ગૌ૦
 વૈરી નહિ મિત્ર નહિ, નહિ સંજોગ વિજોગ હો ગૌ૦ ॥ શિ૦ ॥ ૮ ॥
 ભૂખ નહીં તૃપા નહીં, નહિ હરખ નહીં સોગ હો ગૌ૦
 કર્મ નહીં કાયા નહિ, નાહ વિષયારસનો જોગ હો ગૌ૦ ॥ શિ૦ ॥ ૯ ॥
 શબ્દરૂપરસગંધ નહિ, નહિ દ્રવ્ય નહિ વેદ હો ગૌ૦
 બોલે નહિ ચાલે નહિ, મૌનપણું નહિ ખેદ હો ગૌ૦ ॥ શિ૦ ॥ ૧૦ ॥
 ગામ નગર એ કો નહિ, નહિ વસ્તિ ઉજડ હો ગૌ૦

કાલ તિહાં વરતે નહિ, નહિ રાતદિવસ તિથિ વારહો ગૌ૦ ॥ શિ૦ ॥ ૧૧ ॥
 રાજા નહિ પ્રજા નહિ, નહિ ઠાકુર નહિ દાસ હો ગૌ૦
 મુક્તિમાં ગુરૂચેલો નહિ, નહિ લધુ વડાઈ વાસ હો ગૌ૦ ॥ શિ૦ ॥ ૧૨ ॥
 અનંતા સુખમાં ઝીલી રહ્યા, અરૂપી જ્યોતિ પ્રકાશ હો ગૌ૦
 સહુ કોઠને સુખસારિખા, સઘળાને અવિચલરાજહો ગૌ૦ ॥ શિ૦ ॥ ૧૩ ॥
 અનંતા શિદ્ધ મુગતે ગયા, વળી અનંતા જાય હો ગૌ૦
 અવર જગ્યા રૂંધે નહિ, જ્યોતિમાં જ્યોતિ સમાયહો ગૌ૦ ॥ શિ૦ ॥ ૧૪ ॥
 કેવલજ્ઞાનસહિત છે, કેવલદર્શન ખાણ હો ગૌ૦
 ક્ષાયકસમકિત દીપતા, કદી નહિ હોવે ઉદાસ હો ગૌ૦ ॥ શિ૦ ॥ ૧૫ ॥

સિદ્ધરવરૂપ જે આગળે, આણી મન વૈરાગ્ય હો ગૌં
શિવરમણી વેગે વરે, ૧નય કહે સુખ અથાગ હો ગૌં ॥શિં ॥૧૬॥

અથ શ્રીસત્તરિસય(૧૭૦)જિન સ્તવન.

રાગ—ગાડી.

ઢાલ ૧ લી.

જ'ખૂદ્વીપ વિદેહમાં, એકેકી વિજયે;
ખત્રીશ જિનવર વિચરતા, ઉત્કૃષ્ટે સમયે ॥ ૧ ॥
પ્રેમ વરીને પ્રણમીએ, ॥ આંચલીં ॥

શ્રીજયદેવ^૧ કર્ણભદ્રજી,^૨ લક્ષ્મીપતિ અનંત^૩
વિશાલ ગંગાધર^૪ પ્રિયંકર અમરદત્ત ॥ પ્રેમં ॥ ૨ ॥

કૃષ્ણનાથ ગુણગુપ્ત છે પદ્મનાભ જલધાર;
યુગાદિત્ય વરદત્તજી ચંદ્રકેતુ મહાકાય સાર ॥ પ્રેમં ॥ ૩ ॥

અરણ્યવાસ હરિહર નમું અમરકેતુ રામેંદ્ર
શાંતિદેવ અનંતકૃત ગજેંદ્રપ્રભ સાગરચંદ્ર ॥ પ્રેમં ॥ ૪ ॥

લક્ષ્મીચંદ્ર મહેશ્વર ઋષભજી સોમકાંતિ નેમિભદ્ર;
અજિતભદ્ર મહિમાધર શ્રીરાજેશ્વરચંદ્ર ॥ પ્રેમં ॥ ૫ ॥

અજિતનાથ ઈહાં ભરતમાં, ઐરવતે સુચંદ્ર;
ચોત્રીશ જ'ખૂદ્વીપના, જિન જ્ઞાનદિણંદ ॥ પ્રેમં ॥ ૬ ॥

ઢાલ ૨ જી.

રાગ—પીરજિણેસર ચરણકમલં—એ દેશી.

પ્રથમવિદેહે ધાતકીખંડે જિન કહીએ,

વિચરતા એ જિનવરા પ્રણમી શિવ લહીએ;

^૧વીરસેનને ^૨વચ્ચસેન ^૩નીલકાંતિક લહીએ,

^૪મુંજકેશી ^૫રૂકિમકનાથ ^૬ક્ષેમંકર લહીએ.

^૭શ્રીમૃગાંક ^૮મુનિમૂર્તિ ^૯વિમલ ^{૧૦}આગમિક ^{૧૧}દુષ્ટતહર;

^{૧૨}વસુધાધિપ ^{૧૩}મહદ્વૈ ^{૧૪}વર્ણદેવ ^{૧૫}બલમિત્ર ^{૧૬}સુહંકર

॥ ૧ ॥

^{૧૬}અમૃતવાહન ^{૧૭}પૂર્ણિમે-દુ ^{૧૮}રેવાંકિત ^{૧૯}કદપશાખ

^{૨૦}નલિણીદત્ત ^{૨૧}વિદ્યાપતિ ^{૨૨}સુપાર્થ ^{૨૩}ભાનુનાથ વિશેષ;

^{૨૪}વિશિષ્ટ ^{૨૫}પ્રભંજન ^{૨૬}જલપ્રભ ^{૨૭}મુનિચંદ્ર ^{૨૮}ઋષિપાલ

^{૨૯}કુંડા ^{૩૦}મહાવીર ^{૩૧}ભૂતાનંદ ^{૩૨}તીર્થેશ રસાલ

॥ ૨ ॥

બીજે વિદેહે ધાતકીખડ જિનખત્રીશ,

^{૩૩}ધર્મદત્ત ^{૩૪}ભૂમિપતી ^{૩૫}મરદત્ત ^{૩૬}મુનીશ,

^{૩૬}સુમિત્ર ^{૩૭}નંદીવેણુ ^{૩૮}પ્રભાનંદ ^{૩૯}પદ્માકર નામે,

^{૪૦}મહાધોપ ^{૪૧}ચંદ્રપ્રભ ^{૪૨}ભૂમિપાલ ^{૪૩}પ્રણામ

॥ ૩ ॥

^{૪૩}સુમતિસેન ^{૪૪}અચ્યુતદેવ ^{૪૫}તીર્થભૂત ^{૪૬}લલિતાંગ;

^{૪૭}અમરચંદ્ર ^{૪૮}સમાધિદેવ ^{૪૯}મુનિચંદ્ર ^{૫૦}એકાંગ,

^{૫૦}શ્રીમહેંદ્રને ^{૫૧}શશાંક ^{૫૨}જગદીશ્વર ^{૫૩}દેવેંદ્ર,

^{૫૪}શ્રીગુણનાથ ^{૫૫}નારાયણેંદ્ર ^{૫૬}ઉદ્યોતજિનેંદ્ર

॥ ૪ ॥

^{૫૭}શ્રીકપિલ ^{૫૮}પ્રભાકર ^{૫૯}અનદીક્ષિત ^{૬૦}સકલ,

^{૬૧}શ્રીશિલારજિન ^{૬૨}વજ્રધાર ^{૬૩}સહસ્રાક્ષ જિન અમલ;

^{૬૪} અરેશાકાખ્ય બપ્રીશમા એ ત્રીજીવિજયે જાણે,

^{૬૫} કર્પદનાથ ^{૬૬} સિદ્ધાંતનાથ ભરતે દોષ આણે

॥ ૫ ॥

^{૬૭} શ્રીજયનાથને પુષ્પદંત ^{૬૮} ઐરવતે દોષ કહીએ,
એમ અહસકૃજિનવરા ધાતકીમાંહે લહીએ.
પ્રહસમે પ્રેમે પ્રણમતાં હોય સમકિત શુદ્ધ;
સાતે સુખ સાહેજે મળે જ્ઞાનવિમલનીવૃદ્ધિ.

॥ ૬ ॥

દાલ ૩ જી.

રાગ—ભૈરવી.

^૧ મેઘવાહન ^૨ જીવરક્ષકસ્વામિરે,

^૩ શ્રીમહાપુરુષને ^૪ પાપહર નામરે;

^૫ શ્રીગૃગાંક સૂરિસિંહ ^૬ જગત્પૂજ્ય ^૭ વંદીરે,

^૮ સુમેતિ ^૯ મહામહેંદ્રને ^{૧૦} અમરભૂતિ વંદીરે

॥ ૭ ॥

^{૧૧} કુમારચંદ્ર ^{૧૨} વીરપેણ ^{૧૩} શ્રીરમણનાથરે,

^{૧૪} સ્વયંભૂ ^{૧૫} અચળ ^{૧૬} મકરકેતુ ^{૧૭} સિદ્ધાર્થરે.

^{૧૮} શ્રીસક્તિ ^{૧૯} વિજયદેવ ^{૨૦} નરસિંહ ^{૨૧} શતાનંદરે,

^{૨૨} વૃંદારક ^{૨૩} ચંદ્રાતપ ^{૨૪} ચિત્રગુપ્ત વંદીરે

॥ ૮ ॥

^{૨૫} દૃઢરથ ^{૨૬} મહાયશ ^{૨૭} ઉમાંક ^{૨૮} પ્રધુમ્નનાથરે,

^{૨૯} મહાતેજ ^{૩૦} પુષ્પકેતુ ^{૩૧} કામદેવ સનાથરે

^{૩૨} સમરકેતુ એ પુષ્કરવરઆદિરે,

પ્રથમ વિદેહે કરે ધર્મની વૃદ્ધિરે

॥ ૯ ॥

૩૩ ૩૪ ૩૫
શ્રીપ્રસન્નચંદ્ર મહાસેન વજ્રનાભરે,

૩૬ ૩૭ ૩૮
સુવર્ણબાહુ કુશવંદ વીર્યનાભરે

૩૯ ૪૦ ૪૧
વિમલચંદ્ર યશોધર મહાબલ સારરે,

૪૨ ૪૩ ૪૪
વયરસેન વિમલબોધ ભીમનાથ તારએ

॥ ૧૦ ॥

૪૫ ૪૬ ૪૭ ૪૮
મેરૂપ્રભ ભદ્રગુપ્ત દૃઢસિંહ સુવ્રત ધારરે,

૪૯ ૫૦ ૫૧
હરિચંદ્ર અતિશ્રેય પ્રતિભાધર ધારરે

૫૨ ૫૩ ૫૪
કનકકેતુ અજિતવીર ક્ષેત્રુભિન્ન જાણીરે,

૫૫ ૫૬ ૫૭
બ્રહ્મદત્ત હિતકર વરણદત્ત આણિરે;

॥ ૧૧ ॥

૫૮ ૫૯ ૬૦
જસકીર્તિ નાગેંદ્ર શ્રીમહિમધરદેવરે,

૬૧ ૬૨ ૬૩ ૬૪
કૃતબ્રહ્મ મહેંદ્ર વર્ધમાન સુરેંદ્રદત્ત સેવીરે

૬૫ ૬૬
બીજે વિદેહે પુષ્કરે બત્રીશદેવરે,

૬૭ ૬૮
પ્રભાસ પ્રભાવક દાય ભરતમાં સેવરે

॥ ૧૨ ॥

૬૯ ૭૦
શ્રીઅબ્રાહિ બલભદ્રજિન દાયરે,

૭૧ ૭૨
ઐરવતે દાય એમ અડસકૃિ હોયરે

૭૩ ૭૪
*એકસોસત્તરી (૧૭૦) જિનવરા એમરે,

॥ ૧૩ ॥

૭૫ ૭૬
સમય ઉત્કૃષ્ટમાં વંદીયે ક્ષેમરે

હાલ ૪ થી.

કડખાની દેશી.

પ્રહસમે જિનતણાં નામ સંભારીયે, વારીએ કર્મની કોઠિ હેલા;
વિઘ્નસંઘાત સવિ દુશ્મન દરદ સવિ, દૂર જેમ પવનથી *અર્કતૂલા;

॥ પ્ર૦ ॥ ૧૪ ॥

*એકસોસત્તરે તીર્થંકર (૧૭૦) શિશુપાલે એકીબખતે હોયછે. ૧ આકાશ ૨.

જિનતણા નામનો યત્રવિધિ પૂજતા, શુદ્ધ સમક્તિ હોઈ સુયશ વાધે;
સંકટ નિકટ આવે નહિ તેહને, જ્ઞાનચારિત્રના યોગ સાધે
॥ ૩૦ ॥ ૧૫ ॥

જ્ઞાનવિમલાદિગુણુરયણુરયણાયરા, મુગ્ધપસાયથી એહ પામી;
ભાવના પાવના કરા તુમે ભવિજના, સિદ્ધિમુંદરીનણા થાઓ સ્વામી
॥ ૩૦ ॥ ૧૬ ॥

અથ શ્રીચતુર્વિંશતિજિન ચંદ્ર.

બ્રહ્મસુતા વાણી ગીર્વાણી, સુમતિવિમલ^૧ આપો બ્રહ્માણી;
કમલકમંડલુ પુસ્તકપાણી, હું પ્રભુમું જોડી શુગપાણી^૨ ॥ ૧ ॥
હોહો.

ચોવિંશે જિનવરતણા, હંદે રચું ચોસાહ;
ભણતાં શિવ સુખ સંપન્ને, સુણતાં મંગલમાલ ॥ ૨ ॥
હંદે જાતિસંદેશા.

આદિજિણુંદ નમે નમંદે સુરજિમચંદસમાનપુખં,
શમાયુતકંદ યાલે ભવકંદ મરદેવીનંદ કરત સુખં;
લગે જસ પાય સુરિંદનિકાય ભક્ત ગુણુગાય ભવિકજનં,
કચનકાય નહિ જસ માય નમે સુખ થાય શ્રીઆદિજિનં ॥ ૩ ॥
અજિતજિણુંદ દયાળ મયાલ કૃપાલ વિશાલનયનયુગં,
અનોપમગાલ મહામુગયાલ સુભાલ સુજનુ બાહુયુગં;
મનુષ્યમેંડીહ સુનીસરસિંહ અખીહ નિરાગ ગયે મુગતે,
કહે નય^૩ ચિત્ત ધરી બહુભક્તિ નમે જિનનાથ ભક્તી યુગતે ॥ ૪ ॥
અહો સંભવનાથ અનાથકા નાથ મુક્તિકો સાથ મિદયો પ્રભુ મેરો,
ભયોદ્ધિપાજ^૪ ગરીબનિવાજ સવિશિરતાજ નિવારિતરેરો;
જિતારીકોજાત મુસેનામાત નમે નરજાત મિલિ બહુધેરો,
કહે નય શુદ્ધ ધરી બહુબુદ્ધિ જિનાવનિનાથ હું સેવક તરો ॥ ૫ ॥
અભિનંદનસ્વામિ^૫ લાવે જસ નામ સરે સર્વ કામ ભવિકતણા,
વનિતાગામ નિવાસકો દામ કરે ગુણુગામ નરિંદ ઘણા;

૧ પવિત્ર સારી બુદ્ધિ.

૨ બન્ને હાથ.

૩ નયવિમલગણી.

૪ સંસારરૂપી રમુદી પાત.

૫ અભિનંદનસ્વામ ઇત્યપિ પાઠઃ

મુનીસરભૂષ અનોપમરૂપ અકલસરૂપ જિનેંદ્રતણા,
કહે નય ચિત્તધરી બહુભક્તિ^૧ નમે નર પાવત મુખ ઘણા ॥૬॥
મેઘનરિંદમસારવિરાજિત સોવનવાનસમાન તનુ,
ચંદ્રચંદ્રવદન સુહાવતરૂપવિનિજિતકામ^૨ તનુ;
કરમકી કોઠિ સયે દુઃખ છોડી નમે નય જોડી કરી ભગતિ,
વંશઈખાગવિભૂષણ સાહિબ સુમતિજિણુંદ ગયે મુગતિ ॥ ૭ ॥

* હંસપાદ હરિચંદ્ર રતિઅર્ધરાગ રંગ,
અઢીશયનુષ્ય ચંગ*દેહ કેરો માન હે;
ઉગતો દિલેશરંગ* લાલ કેસુકુલરંગ,
રૂપ હે અનંગભંગ અંગ કેરો વાન હે.
ગંગકો તરંગરંગ દેવનાથ હે અભંગ,
જ્ઞાનકો વિલાસરંગ શુદ્ધ જોકો ધ્યાન હે;
નિવારીયે કિલેસસંગ પદ્મપ્રભસ્વામિ ધીંગ,
દીજીએ સુમતિસંગ પદ્મ કેરો જાન હે ॥ ૮ ॥

જિણુંદસુપાર્થતણા ગુણરાસ ગાયે ભવિ ભાવ આણુંદ ઘણે;
ગમે* ભવપાસ મહિમનિવાસ* પૂરે સવિ આશ કુમતિ હણે,
ચિહુંદિશિવાસ મુગધમુવાસઉસાસનિસાસ જિનેંદ્રતણા.
કહે નય ખાસ જિનેંદ્ર સુપાર્થતણા જસવાદ સદૈવ ભણા ॥ ૯ ॥

ચંદ્રચંદ્રિકાસમાન રૂપ્યશૈલસે સમાન,
દોઢશોધનુષ્યમાન દેહકો પ્રમાણ હે;
ચંદ્રપ્રભ સ્વામિ નામ લીજીએ પ્રભાત+ નામ,
પામીએ મુખ હામ હામ ગામ જસ નામ હે.
^૧મહાસેન અંગજાત સવિજગજંતુ તાત,
લક્ષમણાભિધાનમાત ચંદ્રસમ કાંતિ હે;
કહે નય છોડીવાત ધ્યાનએ જો દિનરાત,
પામીએ જો મુખશાત દુખખકોડી જાત હે. ॥૧૦॥

૧ ભક્તિ. ૨ જીત્યોછે કામદેવ.

* હંસપાદ હિંગલો. * દેહકો પ્રમાણહે ઇત્યપિ. * સુર્યોદય.

* નાશ કરે. * મહિમાના નિવાસ. +ગમમઇત્યપિ ત્યાં જામ એટલે પહોર.

૧ મહાસેન અંગજાત લક્ષમણાભિધાનમાત, જગમાં સુવાસવાત ચિહુંદિશી-
વાસ હે ઇત્યપિ.

દૂધ સિંધુરેનપિંડ ઉજલો કપૂરખંડ,
 ધેનુખીર કોસુમંડ સ્વેત પદમખંડૈ;
 ગંગાકો પ્રવાહપિંડ સંભુશૈલશુદ્ધંડ;
 અમૃતસરસકુંડ શુદ્ધ જાકો રતુંડ હૈ.
 સુવિધિજિણંદ સંત કીજીયે દુષ્કર્મ અંત,
 શુભમુક્તિ જાસ દંત સ્વેત જાકો વાન હૈ;
 કહે નય સુણો સંત પૂજીયે જો મુખપદંત,
 પામીએ જો મુખસંત શુદ્ધજાકો ધ્યાન હૈ. ॥ ૧૧ ॥

શીતલશીતલ વાણી ઘનાઘન ચાહતું હે ભવિ ષકોકિસોરા,
 કોક દિણંદ પ્રજા સુનરિંદ વળી બ્રેમ ચાહત ચંદ ચકોરા;
 વિધ્ય ગયંદ શચીસુરિંદ સતી નિજકંતશું મેઘ મયૂરા,
 કહે નય નેહ ધરી ગુણગેહ તથા હું ધ્યાવત સાહિબ મેરા ॥૧૨॥

વિષ્ણુભૂપકો મહહાર જગજંતુ મુખકાર,
 વંશકો શંગારહાર રૂપકો આગાર હૈ;
 છાડિ સર્વિ ચિત્તકાર માનમોહકો વિકાર,
 કામક્રોધકો સંચાર સર્વિ વૈરિવાર હૈ;
 આદ્યો સંયમભાર પાંચમહાવ્રત સાર,
 ઉતારે સંસારપાર જ્ઞાનકો ભંડાર હૈ;
 ઇચ્છારમો જિણંદસાર ખગ્ગીજીવ ચિન્હધાર,
 કહે નય વારોવાર મોક્ષકો દાતાર હૈ. ॥ ૧૩ ॥

લાલ કેશુકુલ લાલ રતીઅર્ધરંગ લાલ,
 ઉગતો દિણંદ લાલ લાલચોળ રંગ હૈ
 કેશરીકીજીહ પલાલ કેશરકો ઘોલ લાલ,
 ચુડીકો રંગ લાલ લાલ પાનરંગ હૈ;
 લાલકીર ક્યંચૂલાલ હિંગલો પ્રવાલ લાલ,
 કોકિલાકી દ્રષ્ટિલાલ લાલ ધર્મરંગ હૈ.
 કહે નય તેમ લાલ ખારમો જિણંદ લાલ,
 જયાદેવી માત લાલ લાલ જાકો અંગ હૈ ॥ ૧૪ ॥

૧ સમુદ્રકેન. ૨ મુખ.

૩ પુખ્પદંત એટલે સુવિધિનાથ. ૪ કોક ચક્રવાક પક્ષી.

૫ કેશરીસિંહની જામ. ૬ પોપટની ચાંચ.

કૃતવર્મનરિંદ તણો એહ નંદ નમંતસુરિંદ પ્રમોદ ધરી,
ગમે દુખ દંદ દીયે સુખવૃંદ જાકે પદ સોહત ચિત્ત કરી;
વિમલજિણંદ પ્રસન્ન વદન જાકે શુભ્રમન સુગંગપરી,
એક મત્ર કહે નય દન્ય નમો જિનરાજ જિણંદશુ પ્રીત ધરી ॥ ૧૫ ॥

અનંતજિણંદદેવ દેવમાં દેવાધિદેવ,
પૂજે ભવિ નિત્યમેવ ધરી બહુભાવના;
સુરનર સારેસેવ સુખકીઓ સ્વામિ હેવ,
તુજ પાખે ઔર દેવ ન કરું હું સેવના.
સિંહસેનઅંગજાત સુજસાલિધાન માત,
જગમાં સુજસખ્યાત ચિહ્ન દિશિ વ્યાપતો;
કહે નય તાસ વાત કીજીયે જો સુપ્રભાત,
નિત્ય હોય સુખસાત કીર્તિકોટિ આપતો ॥ ૧૬ ॥

જાકે પ્રતાપપરાજિતનિર્મલભૂત થઇ ભમે ભાનુ આકાશે,
સૌમ્યવદન વિનિર્જિતઅંતરશ્યામશશી નિવિ હોત પ્રકાશે;
ભાનુમહીપતિવંશે ^૧કુશેશય યોધન દીપત ભાનુ સકાશી,
*નમે નય નેહ નિતુ સાહિબએહ ધર્મજિણંદ ત્રિજગપ્રકાશી ॥ ૧૭ ॥

સોલમા જિણંદનામે શાંતિ હોઈ ઠામ ઠામે
સિદ્ધિહોઈ સર્વકામ નામકે પ્રભાવથે;
કંચનસમાનવાનાંચાદીશધનુષ્યમાન,
ચક્રવર્તિકોલિધાન દીપતો તે સ્મરથે.
ચૌદરયણુમાન દીપતા નવનિધાન,
કરત સુરિંદગાન પુણ્યકે પ્રભાવથે
કહે નય જોડીહાથ અખ હું થયો સનાથ,
પાઘઓ સુમતિસાથ શાંતિનાથકે દીદારથે ॥ ૧૮ ॥

અહો કુંથુજિણંદમયાલ દયાનિધિ સેવકની અરદાસ સુણો,
ભવભીમમહાર્ણવપૂર અગાહ અથાહ ઉપાધિસુનીર ઘણો;
બહુ જન્મજરામરણાદિ વિભાવન મીનગણાદિ કિલેસ ઘણો,
અવતારિક તાર કૃપાપર સાહિબ સેવક જાણી અછે અપણો ॥ ૧૯ ॥
*અરદેવશુ દેવ કરે નર સેવ સવિ દુઃખદોહગ દૂર કરે,
ઉપદેશ ઘનાઘનનીર ભરે ભવિમાનસમાનસ ભૂરી ભરે;

સુદર્શનનામ નરેસર અંગજ ભવ્યમને પ્રભુ જાસ વસે,
તસ સંહૃષ્ટશોક વિયોગ કુયોગ દરિદ્ર કુસંગતિ નાવત પાસે ॥ ૨૦ ॥

નીલ કીરપંખનીલ નાગવદ્ધિપત્રનીલ,
તર્યરરાજનીલ નીલનીલદ્રાખ હે;
કાચંકા મુગાલ નીલ પાતીકોમ્બ રંગ નીલ,
દંદ્રનીલરત્ન નીલ પત્ર નીલ આપ હે.
યમૂનાપ્રવાહનીલ જુંગરાજ^૧ પંખી નીલ,
જેવા અશોકવૃક્ષ નીલ નીલ નીલરંગ હે;
કહે નય તેમ નીલરાગથે અતીવનીલ,
માદ્ધનાથ દેવ નીલ નીલ જાહે અંગ હે ॥ ૨૧ ॥

સુભિવનરિંદતણે વરનંદ મુચંદવદન સોહાવત હે,
૨મંદરધીર સવે નરહીર શુ^૨ શ્યામશરીર વિરાજિત હે;
કળજલવાન મુકુચ્છપયાન કરે ગુણગાન નરિંદ ઘણે,
મુનિસુવ્રતસ્વામિતણે અભિધાન લાહે^૩ નય માન આનંદ ઘણે ॥ ૨૨ ॥
અરિહંતસરૂપ અનોપમરૂપકે સેવક દુઃખને દૂર કરે,
નિજવાણીસુધારસમેઘજલે^૪ ભવિમાનસમાનસભૂરિ ભરે;
નમિનાથકો દર્શનસાર લાહી કુણ વિજ્ય મહેશ ઘરે જયુંદરે,
અખ માનવ મૂક લાહી કુણ સક્કર છોડ કે કક્કર હત્ય ધરે ॥ ૨૩ ॥
યાદવવંશવિભૂષણ સાહિબ નેત્રિજિણુંદ મહાનંદકારી,
સમુદ્રવિજયનરિંદ તણે સુત ઉજ્જવલશંખમુલક્ષણધારી;
રાજુલનારી મુકી નિરંધાર ગયો ગિરનાર કલેશ નિવારી;
કર્ણલકાય શિવાદેવીમાય નમે નય પાય મહાવ્રતધારી ॥ ૨૪ ॥
પારસનાથ અનાથકો નાથ રાનાથ ભયો^૫ પ્રસૂદેખતથે,
સવિ રોગવિયોગ કુળેજ મહાદુઃખ દૂરે ગયો પ્રભુ ધ્યાવતથે
અર્ધસેનનરેશસપૂતવિરાજિત ઘનાવન^૬ વાનસમાનતનું,
નય સેવકવંછિતપૂરણ સાહિબ અભિનવ કામ કરી રમનું ॥ ૨૫ ॥
કુકમકુ કુલંકુ ઉલંકુ હડીહકુભંજણુ જાસપ્રભા^૭ વિરાજે,
અંદનવાણિ સુવામાનંદન પુરિસાદાણીમિરદ જાસ છાજે;

૧ ભમરો. ૨ મેરૂપર્વત. ૩ શ્રીનયવિમલગણી. ૪ ભવિનું મન રૂપ માનસરોવર. ૫ પ્રભુ ઇત્યપિ. ૬ મેઘસમાન. ૭ આપ પ્રતાપ ઇત્યપિ.

જસ નામકે 'યાન થડી સવિ દોહડગ દુઃખ દિદ્ર મહાભય ભાજે,
 નય સેવકવંછિત પૂરણ સાહિબ અણમહાસિદ્ધિ નિત્યનિવાજે ॥ ૨૬ ॥
 સિદ્ધારથભૂપતણે પ્રતિરૂપ નમે નરભૂપ આનંદધરી,
 અચિંતસરૂપ અનોપસરૂપકે લાંછન સોહત^૧ જસે હરિ;^૨
 ત્રિશલાનદ સમત્મકદ લગુપણે કપિતમેરગિરિ,
 નમે નય ચંદવદનવિરાજિત વીરજિણદશુ પ્રીતધરી ॥ ૨૭ ॥
 ચાવીશજિણદતણા અહ છંદ ભણે ભવિષ્ઠદ જે ભાવધરી,
 તસ રોગવિયોગ કુયોગ કુભોગ સ વ દુઃખદોહડગ^૩ જાએ ટળી;
 તસ અંગણખાર ન લાભે પાર મુમતિ તોખાર હેખાર કરે,
 કહે નય સાર મુમંગલચાર ઘરે તસ સંપદ ભરી^૪ ભરે ॥ ૨૮ ॥
 સંયેગીસાધુ ત્રિભૂખ વંશ વિરાજિત શ્રીવિનયવિમલ જનાનંદકારી,
 તસ સેવક સંયમધીરમુધીરકે ધીરવિમલગણિ જયધારી;
 તાસ પદાંબુજ ભંગસમાન હે નયવિમલ મહાવ્રતધારી,
 કહે એ છંદ સુણે ભવિષ્ઠદકે ભાવધરીને ભણે નરનારી ॥ ૨૯ ॥

અથ શ્રીચતુર્વિંશતિજિન સ્તવન.

પ્રહસમે ભાવ ધરી ઘણા, પ્રણમું મન આણંદા;
 ધન્યવેલા ધન્ય તે ઘડી, નિરમું જિનમુખચંદા ॥ પ્ર૦ ॥ ૧ ॥
 ઋષભ અજિત સંભવજીને, અભિનંદન વદા;
 મુમતિ પદ્મપ્રભ જિનવર, શ્રીસુપાર્ધજિનચંદા ॥ પ્ર૦ ॥ ૨ ॥
 ચંદ્રપ્રભ સુવિધી નમું, શીતલ શ્રેયાંસ;
 વામુપૂજ્ય વિમલપ્રભુ; અનંત ધર્મજિનેશ ॥ પ્ર૦ ॥ ૩ ॥
 શાંતિ કુંથુ અર જિનવરા, ત્રણે ચડી કહીજે;
 મોક્ષ મુનિસુવ્રત પ્રભુ, નમી નેમિ નમીજે ॥ પ્ર૦ ॥ ૪ ॥
 પાર્ધ વીર નિતુ વંદીએ, જિનવર ચઉવીશા
 શ્રીજ્ઞાનવિમલપ્રભુ પ્રણમતાં, નિતુ હોત જગીશા ॥ પ્ર૦ ॥ ૫ ॥

॥ શ્રીજ્ઞાનવિમલસૂરિકૃત ચતુર્વિંશતિકા. ॥

અથ શ્રીઋષભદેવજિન સ્તવન.

લલનાની દેશી.

આદિકરણ અરિહંતજી, આલગડી અવધાર લલના;
 પ્રથમજિનેશ્વર પ્રણમીયે, વાંછિતફલદાતાર લલના ॥ આ૦ ॥ ૧ ॥
 ઉપગારી અવનિતલે, ગુણ અનંત ભગવાન લલના;
 અવિનાશી અક્ષયકલા, વર્તે અતિશયનિધાન લલના ॥ આ૦ ॥ ૨ ॥
 શૃંગવાસે પણ જોહને, અમૃતફલ આહાર લલના;
 તે અમૃતફલને લહે, એ યુગતું નિરધાર લલના ॥ આ૦ ॥ ૩ ॥
 વંશધામ્યાગ તે જોહનો, ચઢતો રસ સુવિશેષ લલના;
 ભરતાદિક થયા કેવલી, અનુભવરસફલ દેખ લલના ॥ આ૦ ॥ ૪ ॥
 નાભિરાયા કુલમંડણો, મરૂદેવીસરહંસ લલના;
 ઋષભદેવ નિતુ વંદીયે, જ્ઞાનવિમલ અવતંસ લલના ॥ આ૦ ॥ ૫ ॥

અથ શ્રીઅજિતનાથજિન સ્તવન.

રાગ—પુણ્ય પ્રશંસીયે—એ દેશી.

અજિતજિણુંદ દયા કરે, આણી અધિકપ્રભેદ;
 જાણી સેવક આપનો, સુણીયે વચનવિનોદરે ॥ ૧ ॥
 જિનજી સેવના ભવ ભવાત્હારી હોજેરે એ મનકામના ॥ આંકણી૦ ॥
 કર્મશત્રુ તુમે જિતીઆ, તેમ મુજને જિતાડ;
 અજિત થાઉં દુશ્મન થકી, એ મુજ પુરો *રહાડરે ॥ જિ૦ ॥ ૨ ॥
 જિતશત્રુનૃપનંદનો, જિતે વધરી જોહ;
 અચરિજ ઇહાં કણે કે નહિ, પરિણામે ગુણગોહરે ॥ જિ૦ ॥ ૩ ॥
 સકલપદારથ પામીયે, દીઠે તુમહ દીદાર;
 સૌભાગી મહિમાનીલો, વિજયામાત મહાહારે ॥ જિ૦ ॥ ૪ ॥
 જ્ઞાનવિમલ સુપ્રકાશથી, ભાસિતલોકાલોક;
 શિવસુંદરીના વાલહા, પ્રણમે ભવિજન^૧ થોકરે ॥ જિ૦ ॥ ૫ ॥

અથ શ્રીશંભવનાથજિન સ્તવન.

રાગ—કપૂર હોવે અતિઉજલોરે—એ દેશી.

શંભવાજેનવર ખુબ બન્યોરે, અવિહઃ ધર્મસનેહ;
 દિન દિન તે વધતો અછેરે, કબહી ન હોવે છેહ * ॥ ૧ ॥
 સૌભાગીજિન મુજમન તુહિ સુહાય;
 એતો બીજા નાવે દાય, હુંતો લલી લલી લાગુ પાય ॥ સૌં ॥ આંચલી ॥
 દૂધમાંહે જેમ ઘૂત વશ્યુરે, વસ્તુ માંહે સામર્થ્ય;
 તંતુ માંહે જેમ પટ વશ્યોરે, સૂત્રમાંહે જેમ અર્થ ॥ સૌં ॥ ૨ ॥
 કંચન પારસપાષાણમાંરે, ચંદનમાં જેમ વાસ;
 પૃથ્વીમાંહે જેમ ઔષધીરે, કાર્યે કારણવાસ ॥ સૌં ॥ ૩ ॥
 જેમ સ્યાદ્વાદે નય મિલેરે, જેમ ગુણમાં પર્યાય;
 અરણીમાં પાવક વશ્યોરે, જેમ લોકે પટકાય ॥ સૌં ॥ ૪ ॥
 તેણીપેરે તું મુજ ચિત્ત વશ્યોરે, સેનામાત મલ્હાર;
 જો અલેદ્યુદ્ધિ મલેરે, શ્રીજ્ઞાનવિમલ સુખકાર ॥ સૌં ॥ ૫ ॥

અથ શ્રીઅભિનંદનજિન સ્તવન.

રાગ—રામચંદ્રકે બાગ ચંપો મોહી રહ્યોરી—એ દેશી.

અભિનંદનજિનરાજ આણી ભાવ સુણોરી,
 પ્રણમું તુમચા પાય સંવક કરી અપણોરી;
 ભવભયસાગર તાર સાહેબ સોહામણોરી,
 સુરતરે જાસ પ્રસન્ન કેમ હોયે તે હુમણોરી ॥ ૧ ॥
 ભક્તવચ્છલ જિનરાજ શ્રવણે જેહ સુણ્યોરી,
 તેહશું ધર્મસ્નેહ સહજસ્વભાવ બન્યોરી;
 ઉપશમવંત અથાહ તોહી મોહ હણ્યોરી,
 રતિપતિ^૨ દુર્ધર^૩ જેહ દુશ્મન તેં ન ગણ્યોરી ॥ ૨ ॥
 સંવરનૃપનો જાત^૪ સંવર જેહ ધરેરી,
 અચરિજ શું તેહમાંહે કુલ આચાર કરેરી;

કીર્તિકન્યા જાસ ત્રિભુવનમાંહે હરેરી,
 પરવાદિમતમાન તાસુ તેહ હરેરી ॥ ૩ ॥
 અક્ષયલહે ફલ તેહ જેહશું હેજ વહેરી,
 દોહગદુરગતિ દુઃખ દુશ્મનભીતિાં દહેરી;
 ભવભવસંચિત પાપ ક્ષણમાં તેહ હરેરી,
 એમ મહિમા *મહિમાંહિ સર્વથી કેમ કહેરી; ॥ ૪ ॥
 સાયર ભળીઈ મિંદુ હોવે અક્ષયપણેરી,
 તેમ વિનતિ મુખમાણુ સાહિબ જેહ મુણેરી;
 અનુભવભવને નિવાસ આપો હેજ ઘણેરી,
 જ્ઞાનવિમલમુપકારા પ્રભુગુણરાસ યુણેરી ॥ ૫ ॥

અથ શ્રીસુમતિનાથજિનસ્તવન.

દેશીઃ ખીંદલીની.

રાગ—સીતા સતી અતિ રૂઝડી—એ દેશી.

સાહિબા સુમતિજિણંદા, યાહો ભવ ભવ મુજ ફંદા શ્રીજિનસેવોખે;
 તુજ દરિસણુ અતિ આનંદા, તું સમતારસખાકંદા—શ્રીં ॥ ૧ ॥
 સુમતિ સુમતિ જખ આવે, તવ કુમતિનો દાવ ન ફાવે—શ્રીં
 તુજ સ્વરૂપ જખ ધ્યાવે, તખ આતમ અનુભવ પાવે—શ્રીં ॥ ૨ ॥
 તુંહિજ છે આપ અરૂપી, ધ્યાયકખહુભેદે રૂપી—શ્રીં
 સહજે વલી સિદ્ધસ્વરૂપી, એમ જેતાં તું બહુરૂપી—શ્રીં ॥ ૩ ॥
 એમ અલગાવિલગા હોવે, કેમ મૂઠમતિ તું જેવે—શ્રીં
 જે અનુભવ રૂપે જેવે, તેા મોહિતિમિરને ખોવે—શ્રીં ॥ ૪ ॥
 સુમંગલા જેહની માતા, તું પંચમીગતિનો દાતા—શ્રીં
 જ્ઞાનવિમલપ્રભુ જ્ઞાતા, તું માતા ત્રાતા જ્ઞાતા—શ્રીં ॥ ૫ ॥

અથ શ્રીપદ્મપ્રભજિન સ્તવન.

વાહહેસરની દેશી.

પદ્મપ્રભજિનરાયજીરે લાલ, ગુણ અનંત ભગવાનરે વાહહેસર મોરા;
 અતિશયવંત છે તાહરીરે લાલ, રક્તકમલસમ વાનરે વાં

॥ ૫૦ ॥ ૧ ॥

ગગન માપે કોણ અંગુલેરે લાલ, કોણ તોલે કરે^૧ મેરેરે વાઁ;
સર્વનદીસિકતાકણારે લાલ, કોણ ગ્રહે મુઠી સમીરેરે^૨ વાઁ

॥ ૫૦ ॥ ૨ ॥

કોણ તારૂં ખાંહે કરીરે લાલ, ચરમજલધી લહે તીરે^૩ વાઁ
સવિ જલહામના ખિંદુઆરે લાલ, તારાગણિતગંભીરે વાઁ

॥ ૫૦ ॥ ૩ ॥

એહ અસંખ માંહે રહ્યારે લાલ, પ્રભુ તુમ ગુણ છે અનંતરે વાઁ;
સમરથ કેમ ગણવા હોઈરે લાલ, યદ્યપિ મોહનો અંતરે વાઁ;

॥ ૫૦ ॥ ૪ ॥

તેજપ્રતાપે આગલારે લાલ, ગિર્યાને ગુણવંતરે વાઁ;
શ્રીજ્ઞાનવિમલભાવે કરીરે લાલ, તું શિવસુદંરીકંતરે વાઁ

॥ ૫૦ ॥ ૫ ॥

અથ શ્રીસુપાર્શ્વનાથજિન સ્તવન.

રાગ—સુણ બેની પીઉડા પરદેશી—એ રાગ.

સાહિબ સ્વામિ સુપાર્શ્વજિણંદા, સુનજર કરીને નિરખોરે;
હિતહિયડે હેજલુ હરખે, સેવક સુપરે પરખોરે ॥ સા૦ ॥ ૧ ॥
એ કાયા જાય પરભવમાં, વાર અનંતી વિલસીરે;
તુજ ભગતિ જોડી નહિં ભાવે, તો થઈ અવકર સરસીરે ॥ સા૦ ॥ ૨ ॥
ભક્તિતણા અનુખંધ પ્રભાવે, જે થઈ ઉજમાળીરે;
અક્ષય થયે અવગાહના રૂપે, તેહજ તુજ ગુણ ભાલીરે ॥ સા૦ ॥ ૩ ॥
તેણે હેતે કરી આપ સમાની, એ સંખંધે જાણુરે;
એહનો ગુણ બહુ લેખે લાગો, જો તુમ ધ્યાને આણુરે ॥ સા૦ ॥ ૪ ॥
જોડયો નેહ ન તોડે કબહી, એહ ઉત્તમની વાતોરે.
જ્ઞાનવિમલપ્રભુ ધ્યાન પસાયે, કાલ ન જાણ્યો જતોરે ॥ સા૦ ॥ ૫ ॥

અથ શ્રીચંદ્રપ્રભજિન સ્તવન.

રાગ—ધરણા ઢાલા—એ દેશી.

શ્રીચંદ્રપ્રભ સાહિબારે, ચંદ્રકિરણસમદેહ મનરામાન્યા;

^૧ હાથવડે. ૨ પવન, વાયરો. ૩ છેલો સમુદ્ર સ્વયંભૂરમણ. ૪ ભીકરડો.

નિત્યઉદય નિષ્કલંક તુરે, અનોપમ અચરિત એહ મન૦ ॥ ૧ ॥

આયો આયો હો મુળણ, કેતાં કીજે હો વખાણ;
તુતો ત્રિભુવનભાસનભાણ. મનરા૦ ॥ આંકણી૦ ॥

તુમ સમ ગણના કારણેરે, જે રેખા પ્રથમ સુચંગ મન૦
તે આકાશે નિપતીરે, ત્રિભુવન પાવન ગંગ મન૦; ॥ ૨ ॥

અવર ન કો તુમ સારિખોરે, છોડ્યો ખટિકાખંડ મન૦;
તે કૈલાસરૂપાસમોરે, મહિયલ માંહે અખંડ મન૦ ॥ ૩ ॥

તહારા ગુણ તુમમાં રહ્યારે, એહ ગુણ નહિ પરપાસ મન૦;
તેણે હેતે કરી જાણીયેરે, ત્રિભુવન તાહરો દાસ મન૦ ॥ ૪ ॥

દોષાકર તુમ પદ રહ્યોરે, સેવા સારે ખાસ મન૦;
દોષરહિત તતુ^૧ તાહરે, જ્ઞાનવિમલસુપ્રકાશ મન૦ ॥ ૫ ॥

અથ શ્રીસુવિધિનાથજિન સ્તવન.

રાગ—રાય કહે રાણી પ્રત્યે—એ દેશી.

સુવિધિજિણંદ સોહામણા અરિહંતાજી, સુવિધિતણા ભંડાર ભગવંતાજી
પ્રેમધરીયે પ્રાહુણા અરિ૦, મનમંદિર પાઉં ધાર ભગ૦ ॥ ૧ ॥

જ્ઞાનદીપક તે ઝલહલે અરિ૦, સમકિતતોરણમાલ ભગ૦;
આરિત્રયંદ્રોદય^૨ ભલો અરિ૦, ગુણમુક્તા ઝાકઝમાલ ભગ૦. ॥ ૨ ॥

મૈત્રીભાવસિંહાસને અરિ૦, તકિયાપરમુખપક્ષ ભગ૦;
મુદિતા પરમખિછાવણા અરિ૦, ઇત્યાદિકગુણલક્ષ ભગ૦ ॥ ૩ ॥

ઈહાં આવીને બેસીયે અરિ૦, તુમ ચરીત્રના ગીત ભગ૦
ગાવે મુજ તનુકામિની અરિ૦, આણી અવિહુડ પ્રીત ભગ૦ ॥ ૪ ॥

અરજ સુણીને આવીયા અરિ૦, સાહિબ મનઘર માંહે ભગ૦
જ્ઞાનવિમલપ્રભુતા ઘણી અરિ૦, પ્રગટે અધિક ઉચ્છાંહિ ભગ૦ ॥ ૫ ॥

અથ શ્રીશીતલનાથજિન સ્તવન.

જીહોની દેશી.

જિહો શીતલજિન જગનો ઘણી, જિહો શીતલદર્શન જાસ;
જિહો શીતલ ચંદનના પેરે, જિહો પસર્યો સુજસ સુવાસ ॥ ૧ ॥

મુગુણનર સેવો શીતલનાથ, એતો અવિચલશિવમુખ સાથ,
 મુગુણ ॥ આંકણી ૦ ॥
 જિહો વિષયદાવાનલ આદલવે, જિહો ધ્યાન છો લયલેશ;
 જિહો ગારવરજ તે ઉપશમ, જિહો દૂરે દુરિતકલેશ ॥ મુ ૦ ૨ ॥
 જિહો મલયાચલ શુભવાસઘી, જિહો કંઠક હોયે મુગંધ;
 જિહો સજ્જન સહુ પણ આદરી, જિહો એ ઉત્તમ અનુખંધ ॥ મુ ૦ ૩ ॥
 જિહો રોમરોમ તનુ ઉદ્વિસે, જિહો આનંદ અધિક અથાહ;
 જિહો શીતલવાણીસુધારસે, જિહો સિન્ધ્યો ખંપરવાહ ॥ મુ ૦ ૪ ॥
 જિહો શીતલતાને કારણે, જિહો આણે સમતાભાવ;
 જિહો જ્ઞાનવિમલમુખસંપદા, જિહો હોયે અધિક જમાવ ॥ મુ ૦ ૫ ॥

અથ શ્રીશ્રેયાંસજિનસ્તવન.

નિંદરડીની દેશી.

શ્રીશ્રેયાંસજિનેસર, સેવકની હો કરજે સંભાલતો;
 રખે વિસારી મુક્તા, હોય મોટા હો જગે દીનદયાળતો ॥ શ્રી ૦ ૧ ॥
 મુજ સરિખા છે તાહરે, સેવકની હો બહુ કોડકોડતો;
 પણ જે મુનજરે નિરખીઆ, કેમ દીજે હો પ્રભુ તેહને છાડતો ॥ શ્રી ૦ ૨ ॥

મુજને હેજ છે અતિઘણું, પ્રભુ તુમથી હો જાણું નિરંધારતો;
 તું નિષ્કપટ નિરાગીઆ, હું રાગી હો એ વચન વિચારતો ॥ શ્રી ૦ ૩ ॥
 વળી ન્હાનું મન માહરું, હુંતો રાખું હો તુમને તે માંહિતો;
 હું રાગી પ્રભુ તાહરે, એકાંગી હો ગ્રહીયે પ્રભુ આંહિતો ॥ શ્રી ૦ ૪ ॥
 નિગુણ નવિ ઉવેખીએ, પોતાવટ હો એમ ન હોય સ્વામિતો;
 જ્ઞાનવિમલપ્રભુશું કરે, વિહું અંતર હો સેવક એકતાન તો ॥ શ્રી ૦ ૫ ॥

અથ શ્રીવાસુપૂજ્યજિન સ્તવન.

રાગ—ગિરઆગુણવીરજી ગાઠશું ત્રિભુવનદેવ એ દેશી.

શ્રીવાસુપૂજ્યનરિંદનોજી, નંદન ગુણમણિધામ;
 વાસુપૂજ્યજિનરાજીયોજી, અતિશયરત્નનિધાન ॥ ૧ ॥
 પ્રભુ ચિત્તધરીને અવધારો મુજ વાત ॥ એ આંકણી ૦ ॥

દાષ સયલ મુજમાં સહોજ, સ્વામિ! કરો મુપસાય;
 તુમ ચરણે હું આવીદોજ, મહેર કરો મહારાય ! ॥ પ્ર૦ ॥ ૨ ॥
 કુમતિ કુસંગતિ સંબ્રહ્મીજ, અવિધિને અસદાચાર;
 તે મુજને આવી મહ્યાજ, અનંતઅનંતીવાર ॥ પ્ર૦ ॥ ૩ ॥
 જ્ય મેં તુમને નિરખીયાજ, તવ તે નાઠા દૂર;
 પુણ્યે પ્રગટે શુભદિશાજ, આવ્યો તુમ હજાર ॥ પ્ર૦ ॥ ૪ ॥
 જ્ઞાનવિમલપ્રભુ જાણુનેજ, શું કહેવું બહુવાર;
 દાસઆશ પૂરણ કરોજ, આપો સમકિત સાર ॥ પ્ર૦ ॥ ૫ ॥

અથ શ્રીવિમલનાથજિન સ્તવન.

રાગ—એ એ મુનિ વહોરણ પાંગર્યાજ એ દેશી

વિધિશું વંદતાં વિમલજિનેસરજ,
 વાધે વલી વાડ ધર્મસનેહરે;
 આતમઅનુભવજ્ઞાન માંહે મિલેજ,
 હોયે અવિનાશી અક્ષય અછેહરે ॥ વિ૦ ॥ ૧ ॥
 પણ જેમ સહજે વિષ દૂરે કરેજ,
 મંત્રે વાશ્યું હોયે અમૃતરૂપરે;
 તેમ તુમ ધ્યાને એહ અભેદથીજ,
 ધ્યાયો હોયે આતમસિદ્ધસરૂપરે ॥ વિ૦ ॥ ૨ ॥
 જેમ તિલ ઉજવલશુભકુસુમે કરીજ,
 વાશ્યાં બહુમૂલાં હોય તેલરે;
 તેમ સિતપક્ષી તુમ ગુણવાસથીજ,
 હોયે અતિશયગુણપરિમલમેહરે ॥ વિ૦ ॥ ૩ ॥
 આપસરીબો સેવકને કરીજ,
 સાહિબ સેવ્યો તે સુપ્રમાણરે;
 મોટા સેવ્યાનો તો શ્યો પટંતરોજ ?,
 સમજે થોડ કહે જે હોયે જાણરે ॥ વિ૦ ॥ ૪ ॥
 જ્ઞાનવિમલસુપ્રકાશ થકી લહોજ,
 ત્રિભુવનજન મન કેરા ભાવરે;
 તો શી જુઓછો સેવક વિનતિજ ?
 આપો તુંમ સેવા ભવજલનાવરે ॥ વિ૦ ॥ ૫ ॥

અથ શ્રીઅનંતનાથજિન સ્તવન.

દેશી—નાયકાની.

રાગ—અ કુંગરવાડ એ દેશી.

અનંતજિણેસર આપણો હો લાલ, અંતરયામી એહરે એજિનજીવાડ;
નેહ નિવિહ નિશ્ચય થયો હો લાલ, જેમ પત્થરની રેહરે એં

॥ અં ॥ ૧ ॥

અંત કોં તેં કર્મનો હો લાલ, પામી ક્ષાયિકલાવરે એં;
ગુણઅનંત તેહથી લહારે લાલ, પ્રગટ્યો સહજસ્વભાવરે એં

॥ અં ॥ ૨ ॥

એકો અનંતે પાંચમે હો લાલ, આઠ અનંત કરી હાથરે એં;
નાથ ! નહિં કો તાહરેં લાલ, ભણીયે ત્રિભુવનનાથરે એં

॥ અં ॥ ૩ ॥

એતા દિન નવિ જાણીયું હો લાલ, તાહરું અનંતસ્વરૂપરે એં;
સુયશામાતા જેહનીરે લાલ, તાતસિંહસેનભૂપરે ॥ અં ॥ ૪ ॥

કાલઅનંતે મેં પામીયો હો લાલ, હવે કેમ છોડ્યો જાયરે એં;
જ્ઞાનવિમલસુખ પાપવારે લાલ, અવિચલ તુંહિ સહાયરે એં

॥ અં ॥ ૫ ॥

અથ શ્રીધર્મનાથજિન સ્તવન.

રાગ—મેઘઉપર મેહ ઝર્યો વિજલી હો લાલ ઝં એ દેશી.

ધર્મજિનેસર ધર્મધુરંધર ભેટીએ હો લાલ ધું,
અવિધિ અધર્મ અનીતિ અસજ્જન મેટીએ હો લાલ અં;

સંભારું નિશદિન કરીશ્ચિગુણ એકઠા હો લાલ કં,

પણ દેવાની વેલ દીસે છે મનમેઠા હો લાલ દીં

॥ ૧ ॥

આજલગે કોઈ કામ કર્યા હોયે દાસના હો લાલ કં,

તે દાસો લેઈ નામ હોયે જે આસના હો લાલ હોં;

નિરાગીશું પ્રીત ધરે તે થોડીલા હો લાલ ધં,

મોજ ન પામે કાંઈ ભાનુનૃપ લાડિલા હો લાલ ભાં

॥ ૨ ॥

એમ કરતાં કહો સ્વામિ ! કેતાદિન ચાલશે હો લાલ કેં,

મોઘા કહે તે પ્રમાણુ રહે કોણ પાલશે હો લાલ કં;

વડીયપટોલે ભાત તે કર્દા* નવિરંગેઃ હો લાલ તેઠ.
 જે તુમશું બન્યું તાન તે અવરશું નવિ મલે હો લાલ અઠ ॥ ૩ ॥
 તાહરાગુણનો પાર ન પામે કોઈ ગુણી હો લાલ નઠ,
 કીર્તિ ત્રિભુવનમાંહે તમારી મેં સુણી હો લાલ તઠ;
 અહુ કહેતાં આસંગ ગાયે આશાતના હો લાલ હોઠ,
 એમ બિહાવ્યા નવિજાય હોયે જે આપના હો લાલ હોઠ ॥ ૪ ॥
 આપપીયાઈ કોઈ ન દીસે તાહરે હો લાલ નઠ,
 એ કહેવાની રીત ભગત ન તાહરે હો લાલ ભઠ;
 જ્ઞાનવિમલપ્રભુ આણુવહે જે તુમતણી હો લાલ વઠ,
 ત્રિભુવનતિલકસમાન હોયે ત્રિભુવનધણી હો લાલ હોઠ ॥ ૫ ॥

અથ શ્રીશાંતિનાથજિન સ્તવન.

રાગ—વીંછીયાની દેશી.

મુણે શાંતિજિનેસર સાહિબા, સુખકર કરુણાસિંધુરે;
 પ્રભુ! તુમ સમ કો દાતા નહિં, નિષ્કારણ ત્રિભુવન બંધુરે ॥ સુઠ ૧ ॥
 જસ નામે અક્ષય સંપદ હોયે, વડી આધી તણી હોયે શાંતિરે;
 દુઃખ દુરિત ઉપદ્રવ સવિ મિદે, ભાંજે મિથ્યામતિભ્રાંતિરે ॥ સુઠ ૨ ॥
 તું રાગરહિત પણ રીઝવે, સવિ સજ્જન કેરાં ચિત્તરે;
 નિરદ્રવ્ય અને પરમેશ્વર, તિલુ ને હેતું જગમિત્તરે ॥ સુઠ ૩ ॥
 તું ચક્રી પણ ભવચક્રનો, સંબંધ ન કોઈ કીધરે;
 તુંતો ભોગી થોગી દાખીયો, સહજે સમતારસ સિદ્ધરે ॥ સુઠ ૪ ॥
 વિણુ વે. નિત્ય સહાય છે, તુજ લોકોત્તર આચારરે;
 કહે જ્ઞાનવિમલ ગુણ તાહરા, લહીયે ગણુવે કેમ પારરે! ॥ સુઠ ૫ ॥

અથ શ્રીકુંથુનાથજિન સ્તવન.

રાગ—ભોતીયાની દેશી.

કુંથુજિણુંદ સદા મન વશીયો, તુંતો દૂર જઈ પ્રભુ વશીયો.
 સાહિબા રંગીલા હમારા મોહના શિવસંગી,

છટ્ટો ચઢી પટખંડ સાધે, અભ્યંતર જેમ પરિપુ ખાંધે ॥ સાં ૧ ॥
 ત્રિપદીઠ ત્રિપથ ગંગાઉપકંઠે, નવનિધિ ઋદ્ધિસિદ્ધિ ઉત્કંઠે સાં;
 કોઈ અજેયા રહ્યો નહિં દેશ, તેમ કોઈ ન રહ્યો કર્મનિવેશ સાં ॥૨॥
 ધર્મચક્રવર્તિપદવી પામી, એ પ્રભુ મહારો અંતરજામી સાં
 સત્તરભેદ શું સંયમ પાલી, સત્તરમે જિન મુગતિ સંભાલી સાં ॥૩॥
 તેહને ધ્યાને જો નિતુ રહીયે, જો તેહની આણા નિરવહીયે સાં;
 તો ક્ષાયિકભાવે ગુણઆવે, સાહિબ સેવક ભેદ ન પાવે સાં ॥૪॥
 વારંવાર સુપુરૂષને કહેવું? તે તો ભરીયા ઉપર વહેવું સાં;
 જ્ઞાનવિમલભાવ કરી જોવે, તો સેવક મનવંછિત હોવે સાં ॥૫॥

અથ શ્રીઅરનાથજિન સ્તવન.

રાગ—કિસકે ચેલે કિસકે પૂત એ દેશી.

શ્રીઅરજિનવર દીનદયાળ, સેવા જેહની છે સુરસાલ સાહિબ સેવીયે;
 દુષમસમયમહાવિષજાલ, તેહમાં સેવકને સંભાલ સાં ॥ ૧ ॥
 મેરૂથકી મરૂભૂમિ સુહાય, જ્યાં પ્રગટી સુરતરવરછાય સાં;
 જિહાં તુમ શાસનની, પરતીત, તેહજ જાણો સમકિન રીત સાં ॥ ૨ ॥
 અગ્નિથકી જેમ અગરનો ગંધ, પ્રગટેદહદિશી પરિમલ'બંધ સાં;
 કષપાષાણે કનકસ્વભાવ, પરખીજે પરીક્ષકને ભાવ સાં ॥ ૩ ॥
 તેમ કલિયુગ છે ગુણને હેત, જો તુજ શાસન શુદ્ધસંકેત સાં;
 જેમ નિશિ દીપક રજલધિમાં દ્વીપ, જેમ મરૂમાં રેવાજલનીપ સાં ॥૪॥
 તેમ કલિમાં તુમ પદ્મજસેવ, દુર્લભ પામી પુણ્યે હેવ સાં;
 જ્ઞાનવિમલ તેજેકરી જોય, ગંજાન શકે દુર્જન કોય સાં ॥ ૫ ॥

અથ શ્રીમલ્લિનાથજિન સ્તવન.

રાગ—છંડર આંખા આંખલીરે એ દેશી.

મલ્લિજિનેસર વંદીયેરે, પ્રહઉગમતે સર;
 મલ્લિકુસુમપરે વિસ્તર્યોરે, માહમા અતિમહાસુર ॥ ૧ ॥
 ચતુરનર સેવો શ્રીજિનરાય કુમરીરૂપે થાય ચં ॥ એ આંકણીં ॥

§ ઉત્પાદ, વ્યય અને ધ્રુવ. † નહિં જતાયેલ.

૧ રાત્રિમાં જેમ દીવો. ૨ સમુદ્રમાં બેટ. ૩ મારવાડમાં.

કુંભથકી જે ઉપન્યારે, જે મુનિવર કહેવાય;
 તે ભવજલનિધિ શોષવેરે, અચરિજ એહ કહાય ॥ ૨ ॥
 લ'છનમિસે સેવે સદારે, પૂર્ણકલશ તુમ પાય;
 તે તારકગુણ કુંભમારે, આજ લગે કહેવાય ॥ ૩ ॥
 મંગલીકમાં તે ભણીરે, થાપે કલશમંડાણ;
 શ્રીજિનસેવાથી હોવેરે, આયતિ કોડીકડ્યાણ ॥ ૪ ॥
 પરમાત્મ સુખસાગરે, આગર ગુણનો એહ;
 જગ જયવંતા જાણીયેરે, જ્ઞાનવિમલ કહે તેહ ॥ ૫ ॥

અથ શ્રીમુનિસુવ્રતજિન સ્તવન.

રાગ—આજ ન હેઝે—એ દશી.

શ્રીમુનિસુવ્રતજિન વીશામા, વિશમીયા મનમાંહિજ;
 કોઈકે શુભમૂહુરતે આવી વશ્યા, વીશવસા ઉચ્છાદિજ શ્રીં ॥૧॥
 અનુભવ જાગ્યો જ્ઞાનદિશાતણે, પરપરિણતિ ગઢ દૂરજ;
 રવિપ્રસન્ન વિષયતણા ફેલ જાણીયા, શ્રદ્ધાપરિમલપૂરજ શ્રીં ॥૨॥
 ઈત્યાદિકગુણ પ્રગટે પ્રભુ થકી, અવર ન આવે દાયજ
 અપકતરૂતલે જે રતિ પામ્યા, બાઉલ રૂતસ ન સુહાયજ શ્રીં ॥૩॥
 જે સુગુણશુ' મનહ' વેંધ્યું, તે ન કરે નિર્ગુણસંગજ;
 હંસા છીસરસર નવિ આદરે, છોડી ગંગાતરંગજ શ્રીં ॥૪॥
 જણ જણ સાથે પ્રીત કરે ઘણી, તે કોઈ નાવે દાયજ;
 જ્ઞાનવિમલપ્રભુ પામ્યાથી હોવે, સેવકવંછિત થાયજ શ્રીં ॥૫॥

અથ શ્રીનમિનાથજિન સ્તવન.

રાગ—રંગી લે આતમા એ દશી.

નેહ કરે નમિનાથસું, જે છે ચતુરસુજાણ સુરંગાસાહિબા;
 અર્થસરે શા તેહથી ? નિર્ગુણ નહિ ગુણજાણ સું ॥ ૧ ॥
 રાગી દાષી દેવતા, તે કેમ આવે જોડ સું;
 એતો દેવનો દેવ છે, વીતરાગ ગુણકોડ સું ॥ ૨ ॥

કિહાં સાયર કિહાં છીલડં, કિહાં દિનકર^૧ અઘોત મુઠ
 કિહાં^૨ ઘૂતપૂરને કુસકા, કિહાં^૩ મૃગપતિ મૃગપોત મુઠ ॥ ૩ ॥
 કિહાં તારાપતિ તારિકા, કિહાં ચિંતામણિ કાચ મુઠ
 કિહાં ચંદન કિહાં આકડો, કિહાં કક્કરકિહાં પાચ^૪ મુઠ; ॥ ૪ ॥
 જ્ઞાનવિમલગુણસંપદા, સંયુત એ ભગવાન મુઠ
 અવર કહો કેમ દેવતા, આવે એહ ઉપમાન મુઠ ॥ ૫ ॥

અથ શ્રીનેમિનાથજિન સ્તવન.

રાગ—આઘા આમ પધારો પૂજ્ય એ દેશી.

નેમિ નિરંજન નાથ હુમારો, અંજનવર્ણ શરીર;
 પણ અજ્ઞાનતિમિરને ઢાલે, છત્યો મન્મથ^૫ વીર ॥ ૧ ॥
 પ્રણમો પ્રેમ ધરીને પાચ, પામો પરમાનંદા;
 યદુકુલચંદા રાય, માતશિવાદે નંદા ॥ એ આંકણી ॥
 રાજિમતીશુ^૬ પૂરવભવની, પ્રીત ભલી પેરે પાલી;
 પાણીબહુલ સંકેતે આવી, તોરણથી રથવાલી ॥ પ્ર૦ ॥ ૨ ॥
 આમલા સાથે નેહુ ન જોડ્યો, તે પણ ધન્ય કહાણી;
 એક રસે બિહુ પ્રીત થઈ તો, કીર્તિ કોડ ગવાણી ॥ પ્ર૦ ॥ ૩ ॥
 ચંદનપરિમલ જેમ જેમ ખીરે, ઘૂત એકરૂપ નવિ અલગાં;
 એમ જે પ્રીત નિવાસે અહનિશ, તે ધનગુણશુ^૭ વિલગા ॥ પ્ર૦ ॥ ૪ ॥
 એમ એકંગી જે નર કરશે, તે ભવસાયર તરશે;
 જ્ઞાનવિમલલીલા તે ધરશે, શિવસુંદરી તસ વરશે ॥ પ્ર૦ ॥ ૫ ॥

અથ શ્રીપાર્શ્વનાથજિન સ્તવન.

રાગ—ત્રિભુવનતારણતીરથ પાસ ચિંતામણીરે કે એ દેશી.

પુરિસાદાણી પાસ કે આસ સફળ કરોરે કે આસઠ,
 દાસતાણી અરદાસ સદા દિલમે^૮ ધરો રે કે સદાઠ;
 બપધ્યો જેમ જલધર વિહુ^૯ જાયે નહિ^{૧૦} રે કે વિહુઠ,
 તેમ તુમ વિહુ હું આર ન જાયું એ સહિ રે કે જાયું ॥ ૧ ॥
 તુમ ઉપર એક તારી કરીને હું રહ્યો રે કે કરીનેઠ,

૧ સૂર્યને ખજવો. ૨ ઘેઝર. ૩ સિંહને મૃગખાળક. ૪ રત્ન. ૫ કામદેવ.
 ૬ ધરસાદ. ૭ દેહ.

સાહ્ય તુમ મુજ એક મેં અવર ન સંબ્રોયો રે કે અવરં;
 સેવાની પણ ચૂક કદા પડતી નથી રે કે કદાં,
 ઋદ્ધિઅનંત ખૂળને ખોટ પણ કે નથી રે કે ખોટ
 ભવિતવ્યતા પણ ભવ્ય અછે પ્રભુ માહરી રે કે અછે,
 તે જાણ્યું નિરધાર કૃપા લાહી તાહરી રે કે કૃપાલં;
 ભવસ્થિતિનો પરિપાક વિલંબ વિચે કરે રે કે વિલંબ
 સંઘયણાદિકદોષ તણો અંતર ધરે રે કે તણો
 પણ તે નાવે કામ એ વાત નિવાત છે રે કે વાત,
 સેવક કેમ હોયે દૂર જે ખાના જાતિ છે રે કે ખાનાં;
 ભોલવિયા નવિ જાય કે જે તુમ શિખવ્યા રે કે જે,
 પહેલા હેજ દેખાડી જેહને હેલવ્યારે કે જેહને
 તે અલગા કેમ જાય નજર ધરે તેહની રે કે નજરં,
 વંચિત આપી આસ સફળ કરે તેહની રે કે સફળં;
 જ્ઞાનવિમલપ્રભુ ચરણસેવા નિતુ દીજીયેરે કે સેવાં,
 સહજે ઉદય બહુમાન અધિક હવે કીજીયેરે કે અધિકં

॥ ૨ ॥

॥ ૩ ॥

॥ ૪ ॥

॥ ૫ ॥

અથ શ્રીમહાવીરસ્વામિજિન સ્તવન.

રાગ—આદર જીવ ! ક્ષમાગુણ આદર એ દેશી.

વર્દમાન જિનવરને ધ્યાને, વર્દમાનસમ થાવેજ;
 વર્દમાનવિદ્યાસુપસાયે, વર્દમાન સુખ પાવેજ, ॥ ૧ ॥
 તું ગતિ મતિ છતિ થિતિ છે માહરે, જીવનપ્રાણ આધારજ;
 જયવંતુ જગમાં જસ શાસન, કરતું બહુઉપગારજ ॥ ૨ ॥
 જે અજ્ઞાની તુમ મતસરિખો, પરમતને કરી જાણેજ;
 કહો કોણ અમૃતને વિષસરીખું, મંદમતી વિષ જાણેજ ॥ ૩ ॥
 જે તુમ આગમ સરસ મુધારસે, સીંચો શીતલ થાયજ;
 તાસ જન્મ સુકૃતારથ જાણો, સુરનર તસ ગુણ ગાયજ ॥ ૪ ॥
 સાહ્ય તુમ પદપંકજ સેવા, નિતુ નિતુ એહજ યાયુંજ;
 શ્રીજ્ઞાનવિમલસૂરીંધર ભાજે; પ્રભુને ધ્યાને માયુંજ ॥ ૫ ॥
 ॥ ઇતિ શ્રીજ્ઞાનવિમલસૂરિકૃત ચતુર્વીશી સંપૂર્ણ. ॥

અથ શ્રીઆદીશ્વરજિન સ્તવનો.

રાગ—મનકું અષ્ટાપદ મોહું માહરૂં એ દેશી.

આદિકરણ શ્રીઆદિજિનજી, ઓલગડી અવધારજી;
 ધર્મમહીરૂ^૨ સીંચવાજી, નવપુષ્કરજલધારજી ॥ આ૦ ૧ ॥

મરૂદેવીકુખસરોવરજી, રૂપડા તું રાજહંસજી;
 નાલિનરેસરનંદનોજી, ^૩વૃષભલંઘન અવતંસજી ॥ આ૦ ૨ ॥

આપે દેખાડી જગરિથિતિજી, જગરિથિતિથી રહ્યા દૂરજી;
 એહ કલા કોઈ તાહરીજી, લોકોત્તર જસ નૂરજી ॥ આ૦ ૩ ॥

યુગલધર્મ આપે ધર્યોજી, કીધાં સઘળાં થોકજી;
 યુગલાધર્મનિવારણોજી, ખિરૂદ કહે તુમ લોકજી ॥ આ૦ ૪ ॥

ગજખેડાને આપીયુંજી, માતને કેવલજ્ઞાનજી;
 બાહુબલીને સામું મોકલ્યુંજી, જેહ ^૪અનમી અભિમાનીજી ॥ આ૦ ૫ ॥

ચક્રી સુખીઆ જાણીનેજી, રખે દુઃખ લાગે લગારજી,
 એમ હેતે કેવળ આપીયુંજી, દર્પણને ^૫અગારજી ॥ આ૦ ૬ ॥

અઠાણું નિજપુત્રનેજી, જેહ પાસે રાખે પ્રેમજી.
 કેવલજ્ઞાની તેં કર્યાજી, નીરાગી કહે કેમજી ॥ આ૦ ૭ ॥

એક ^૬અયાચી કીજીયેજી એક ન પામે કાંઈજી;
 તે દાતાર ન બોલીયેજી, સચરાચરજગમાંહિજી ॥ આ૦ ૮ ॥

દાતા ઈશ ખરું નહીંજી, પામી સંપત્તિયોગજી;
 જે કોઈ માગે તેા દિઓજી, ^૭દીનતણા ઉપયોગજી ॥ આ૦ ૯ ॥

લખિંધ સકલ તુજ હાથમાંજી, તેા શા કાલવિલંબજી;
 દાતા દેતાં ન દૂખજોજી, જિમ કોકિલ ને અંબજી ॥ આ૦ ૧૦ ॥

વંશાધિકવાકુમાં ઉપન્યાજી, તસ ચઢતો રસ હોયજી;
 તે માટે નિજદાસનેજી, નેક નજરશું જોયજી ॥ આ૦ ૧૧ ॥

મહેરધરી એમ વીનતીજી, માનીજે જિનરાજજી;
 જ્ઞાનવિમલસૂરિતણાંજી, સારો વંછિતકાજી ॥ આ૦ ૧૨ ॥

૧. હવે અહિંથી છુટક છુટક ચોવીશતીર્થકરોના સ્તવનો ક્રમવાર શરૂ થાય છે. ૨ વૃક્ષ. ૩ બલદ. ૪ બાહુબલીનું વિશેષણ. ૫ આરિશાભુવનમાં. ૬ અયાચી એટલે ફરિને યાચના ન કરે તેવો ધનવાન. ૭ ગરીબ.

અથ શ્રીઆદીશ્વરજન સ્તવન.

રાગ- જિનવર જયકારી એ દશી.

આદીસર અવધારિયે મહારા નાથજીરે,

દાસતણી અરદાસ કે શિવપુરસાથજીરે;

એટલાદિન ભવમાં ભમ્યો મહારાં, છોડી હવે દુખપાશ કે શિવં ॥૧॥
 તુમવિણ કુણ મુજ પૂરશે મહારાં, મનવંછિત અભિલાષ કે શિવં
 મીઠું તુજ દરિસણ ઘણું મહારાં, સાખસુધા માતું દ્રાખ કે શિવં ॥૨॥
 પાંદ્યમદ્યા કેમ છોડીયે મહારાં, તેહને કવણ આધાર કે શિવં
 નેહ નજર શું નિરખતાં મહારાં, આનંદ અધિક અપારકેકે શિવં ॥૩॥
 આવી વિલગા પાઉલે મહારાં, તે મેલીએ કેમ કે શિવં;
 મહેર કરીને મનાવીયે મહારાં, યોગક્ષેમ કરી પ્રેમ કે શિવં ॥૪॥
 રગુનહી તોહી આપણો મહારાં, લેખવીયે મહારાજ કે શિવં;
 તુમ વિણ અવર ન આલગું મહારાં, વહીયે સેવકલાજ કે શિવં ॥૫॥
 મનમધુકર તુમ અપદકજે મહારાં, લીનો ગુણમકરંદ કે શિવં;
 તે અલગો ન રહે કદા મહારાં, મુણી મરૂદેવીનો નંદ કે શિવં ॥૬॥
 લેખવશે જો આપણો મહારાં, તો માનીશ કોડિપસાય કે શિવં;
 દેશો તો તુમહી ભલા મહારાં, અવર ન આવે દાય કે શિવં ॥૭॥
 ઘણું ઘણું શું વીનવું મહારાં, તાહરો એક આધાર કે શિવં;
 જ્ઞાનવિમલ સુખસંપદા મહારાં, લહીયે તુમ દીદાર કે શિવં ॥૮॥

અથ શ્રીઆદીશ્વરજન સ્તવન.

પ્યારો લાગે સારો લાગે, આછો લાગે રાજ,

રૂપભજિણુંદ મને પ્યારો લાગે રાજ,

પ્યારો લાગે સારો લાગે નીકો લાગે રાજ રૂપભજિણુંદ—

મરૂદેવાના જયારે મને પ્યારો લાગે રાજ; ॥ એ આંકણી. ॥

નાલિરાયાકુલચંદ રૂપભજિણુંદ,

દીપે દીપે દુનિયામાં જિસ્થારે દિણુંદ ॥ મને પ્યારો ॥ ૧ ॥

ઠાલ્યો ઠાલ્યો મિથ્યાત કિયારે ઊઘોત,

જાગી જાગી ભવિજન અંતરંગ જ્યોત; ॥ મને પ્યારો ॥ ૨ ॥

૧ ન મલેલી વસ્તુને મેળવવી તે યોગ અને મલેલી વસ્તુનું રક્ષણ કરવું તે ક્ષેમ. ૨ અપરાધી. ૩ ચરણક્રમલ.

પામ્યો પામ્યો હવે તુજ ચરણનિવાસ,
 અધિક અધિક પ્રભુ ! પૂરો માહરી આશ ॥ મને પ્યારે ૦ ॥ ૩ ॥
 ધર્મ ચતુર્વિધ કીયોરે પ્રકાશ,
 આપે આપે અનુભવજ્ઞાનઉન્નાસ; ॥ મને પ્યારે ૦ ॥ ૪ ॥
 ભમ્યો ભમ્યો હુંતો એતા દિવસ અમાણ,
 સુણી નહિં શુભચિત્ત પ્રભુમુખવાણ; ॥ મને પ્યારે ૦ ॥ ૫ ॥
 આપો આપો હવે મુજ જ્ઞાનપ્રકાશ,
 જ્ઞાનવિમલપ્રભુવચનવિલાસ ॥ મને પ્યારે ૦ ॥ ૬ ॥
 માંગું માંગું મહાનંદપદ મોરા દેવ,
 સાચે ચિત્તે દેજો સાહિબા ચરણની સેવ ॥ મને પ્યારે ૦ ॥ ૭ ॥

અથ શ્રીઆદીશ્વરજનિન સ્તવન.

રાગ—અલિ અલિ કેં કદિ આવેંગા એ દશી.

આજ આંધકઆનંદશું, મેં ભેટ્યા આદિજિણુંદ હો,
 નાભિનરેસરકુલતિલો, મરૂદેવી કેરો નંદ હો ॥ આ૦ ॥ ૧ ॥
 પુરવપુણ્યપસાઉલે, પામ્યો મેં તુજ દીઠાર હો;
 જેમનિર્ધન નિધી પામે, મરૂમાંહિ જિમ સહકારહો ॥ આ૦ ॥ ૨ ॥
 લવસત્તમ સુરવરતણાં, મનસંશયમેઠનહાર હો;
 અલગપણે તે ઢુકડા, તેં રાખ્યા ચિત્તમઝાર હો ॥ આ૦ ॥ ૩ ॥
 તો મુજને કેમ અવગણો, સેવક ધારો પ્રભુ ચિત્ત હો;
 સરસમુધારસનયણડે, નિરખો સાહિબ જગમિત્ત હો ॥ આ૦ ॥ ૪ ॥
 વૃષલંછન કંચનવને, પ્રભુ શરણાગતપ્રતિપાલ હો;
 નિષ્કારણ ઉપગારીઓ, તુઝ નામે મંગલમાલ હો ॥ આ૦ ॥ ૫ ॥
 શ્રીરિસહેસર સંથુણ્યો, મુઝ સિધ્યાં સઘળાં કાજ હો
 ધીરવિમલકવિરાજનો નય પ્રભુમે શ્રીજિનરાજ હો ॥ આ૦ ॥ ૬ ॥

અથ શ્રીઆદીશ્વરજિન સ્તવન.

રાગ—હાલરડાના ગીતની દેશી.

આદીસરઅરિહંતરે જગજીવન સામી, હાંરે મનમોહન સામી;
 મારા અંતરયામી મે પુણ્યે પામી સાચી સેવારે જિનજી તાહરીરે,
 તું પરમકૃપાળરે જગ૦, ભાગ્યદશારે જગી માહરીરે ॥ ૧ ॥

ભેટણ તુજ ભગવંતરે જગ૦, દીવસઘણાનો મને અલજ્યોરે;
 મહિમા તુજ મહામંતરે, નિરખી હેજેરે પાવન હું થયોરે ॥ ૨ ॥

મરૂદેવીનો નંદરે જગ૦, મનહં મોહ્યુંરે મૂરતિ પેખીનેરે;
 તુંહિજ સુરતરૂકંદરે જગ૦, મહેરકરોરે સેવકદેખીનેરે ॥ ૩ ॥

આવ્યો તુજ દરબારેરે જગ૦, ખાંદ્યમહીને સેવક તારીયેરે
 તુંહિજ પૂરણ આશરેજગ૦, દુખડાં સઘલાંરે આજ નિવારીયેરે ॥ ૪ ॥

સુણીયે પરતો પૂરેરે જગ૦, ઉલટધરીને આવે ઉમદ્યારે
 દશદિશ તાહરી યાત્રેરે જગ૦, સંઘસઘલાંરે સાહિબ સામદ્યારે ॥ ૫ ॥

આપનો સેવક જાણીનેરે જગ૦, *મહેર કરોરે હિયડાહેજશુરે;
 જ્ઞાનવિમલ કહે નિત્યરે જગ૦, સુખડાં સઘલાંરે તાહરા તેજશુરે ॥ ૬ ॥

અથ શ્રીઆદીશ્વરજિન સ્તવન.

રાગ—રામકલી.

તુમ દરિસણ ભલે પાચો પ્રથમજિન તુમ૦
 નાલીનરેસરનંદન નિરૂપમ, માતામારૂદેવીજયો ॥ પ્ર૦ ૧ ॥

આજ અમીયરસજલધરવૂઠ્યો, માગું ગંગાજલનાહો;
 *સુરતરૂ રસુરમણીપ્રમુખ અનોપમ, તે સવિ આજ મેં પાચો ॥ પ્ર૦ ૨ ॥

જુગલાધર્મનિવારણ તારણ, જગજને મ'ડપ વાહો;
 પ્રભુ તુજ શાસનવાસનશકતે, અંતરવૈરિ હરાયો ॥ પ્ર૦ ૨ ॥

કુગુરૂદેવકુધર્મકુવાસન, કાલઅનંત વહાયો;
 મેં પ્રભુ આજથી નિશ્ચયકીનો, સો મિથ્યાત ગમાયો ॥ પ્ર૦ ૪ ॥

બેરબેરં વિનતી કરૂં ઇતની, તુમ સેવારસ પાચો;
 જ્ઞાનવિમલપ્રભુ સાહિબ સુનજરે, સમકિતપૂરણ સવાયો ॥ પ્ર૦ ૫ ॥

અથ શ્રીઅજિતનાથજિન સ્તવન.

અજિતજિન તુમશું પ્રીતિ બંધાણી ॥ તુમશું ૦ ॥
 અજિતજિન તુમશું પ્રીતિ બંધાણી ॥ આંકણી ૦ ॥
 જિતશત્રુપનંદન ^૧નંદન, ચંદનશીતલવાણી; ॥અં ૦॥ ૧ ॥
 માતઉદરવસતે પ્રભુ તુમચી, અચરિજ એહ કહાણી;
 સોગઠપાશે રમતે જીત્યો, પ્રીતમ વિજયારાણી ॥અં ૦॥ ૨ ॥
 તુંહિ નિરંજન રંજન જગજન, તુંહિ અનંતગુણખાણી;
 પરમાનંદ પરમપદ્ધાતા, તુજ સમ કો નહિ નાણી ॥અં ૦॥ ૩ ॥
 ગજલંઘન કંચનવનઓપમ, માતુ સોવનપિંગાણી;
 તુજ વદન પ્રતિબિંબિતશોભિત, વંદત મુરદંદ્રાણી ॥અં ૦॥ ૪ ॥
 અજિતજિનેશ્વર કેસરચરચિત, કોમલ કમલસમ રેખાણી;
 જ્ઞાનવિમલપ્રભુગુણગુણભણતાં, શિવસુખરચણની ખાણી ॥અં ૦॥ ૫ ॥

અથ શ્રીસંભવનાથજિન સ્તવન.

સાહિબ સાંભળો રે, સંભવ અરજ અમારી;
 ભયોભવ હું ભખ્યો રે, ન લહિ સેવા તુમારી.
 નરકનિગોદમાં રે તિહાં હું બહુભવભમીયો;
 તુમવિના દુઃખ સહ્યો રે, ^૧અહોનિરાક્રોધ ધમધમિયો ॥સાં ૦॥ ૧ ॥
 ઇન્દ્રિયવશ પડ્યોરે, પાદ્યાં વ્રત નવિ સૂસે;
 વ્રસ પણ નવિ ગણ્યારે, હણીયા ધાવર હુંસે.
 વ્રત ચિત્ત નવી ધર્યાં રે, બીજું સાચું ન બોલ્યું;
 પાપની ગાઠી રે, તિહાં મેં હઠહું બોલ્યું. ॥સાં ૦॥ ૨ ॥
 ચોરી મેં કરી રે, ચઢિવિહઅદત્ત ન ટાલ્યું;
 શ્રીજિનઆણશું રે, મેં નવિ સંજમ પાલ્યું;
^૨મધુકરતણી પરે રે, શુદ્ધ ન આહાર ગવેખ્યો;
 રસનાલાલચે રે, નોરસ પિંડ ઉવેખ્યો ॥સાં ૦॥ ૩ ॥
 નરભવ ઢાહિલો રે, પામી મોહવશ પડ્યો;
 પરસ્ત્રીદેખીને રે, મુજ મન તિહાં જઈ અડિયો.

કામ ન કે સર્યાં રે, પાપે પીડ મેં ભરીઓ;
 શુદ્ધિ બુદ્ધિ નવિ રહી રે, તેણે નવિ આતમ તરીઓ ॥સાગા ૪ ॥
 લક્ષ્મીની લાલચે રે, મેં બહુદીનતા દાખી;
 તોપણ નવી મલી રે, મલી તો નવિ રહી રાખી.
 બે જન અભિલષે રે, તે તો તેહથી નાશે;
 તૃણસમ બે ગણે રે, તેહની નિત રહે પાસે ॥સાગા ૫ ॥
 ધન ધન તે નરા રે, એહનો મોહ વિછાડી;
 વિષયનિવારીને રે, જેહને ધર્મમાં જોડી.
 અભક્ષ તે મેં ભખ્યારે, રાત્રિભોજન કીધાં;
 વ્રત નવિ પાળીયાં રે, જેહવાં મુખથી લીધાં ॥સાગા ૬ ॥
 અનંત ભવ હું ભમ્યો રે, ભમતાં સાહિબ મલીયો;
 તુમવિના કોણ દિયે રે, બાધિરયણ મુજ ખલિયો.
 સંભવ આપજો રે, ચરણકમલ તુમ સેવા;
 નય એમ વિનવે રે, મુણજો દેવાધિદેવા ॥સાગા ૭ ॥

અથ શ્રીસંભવનાથજિન સ્તવન.

રાગ—સહજ સંવેગી સુદર આતમા એ દર્શી.

સંભવ 'સંભવ સહજસુમતિતણો, ભવભયભંગણહારણ;
 નિરૂપમસમતાસુદરસુદરી, હૃદયે મુગતાહારણ. ॥ સંભવ૦ ૧ ॥
 તુમ મુખમુદ્રા મનમાં ભાવતે, દીઠા મેં પરતખખણ;
 પુણ્યદિશા પ્રગટી મુજ પરગાડી, જન્મ સદંગ થયો લખખણ;
 ॥ સંભવ૦ ॥ ૨ ॥
 કોઠક અનુભવ એહવો પ્રગટયો, વચને તે ન કહાયણ;
 રમંગે ગોલગદ્યા અનુભવ પરે, તે જણે જિનરાયણ ॥સંભવ૦ ॥ ૩ ॥
 પંડિત વીરે રે 'દૈવત' ઉદ્ધરયું, તેહથી પ્રસન્ન નેહણ;
 ચંદ્રકિરણથીરે રણાયર^૩ વધે, નવિ હોયે તસ છેહણ.
 ॥ સંભવ૦ ॥ ૪ ॥

૧ કિતપત્રકરનાર. ૨ જેમ મૂંગો માણસ ગોલ ખાય અને ગોલની
 મીઠાશ પોતે જણતો છતો ખીખઓને જણાવવા માટે અશક્ત છે તેમ
 અદ્વિ કેવલિમહારાજનું પણ જણવું. ૩ સમુદ્ર.

સકલસમીહિત^૧ પૂરણસુરતરૂ^૨, સેનાનંદન વદાણ;
જ્ઞાનવિમલશુભચરણનો આગર, સોહગસુરતરૂકદાણ

॥ સંભવ૦ ॥ ૫ ॥

અથ શ્રીસુમતિનાથજિન સ્તવન.

તુમહો બહુઉપગારી સુમતિજિન તુમહો બહુઉપગારી;
મેઘનૃપનંદન આનંદન, મંગલા માત તુમારી ॥ સુ૦ ॥ ૧ ॥
પંચમજિન પંચમીગતિદાતા પંચમહાવ્રતધારી;
પંચવિષયવિકારરહિત જિન, પંચમનાણવિચારી ॥ સુ૦ ॥ ૨ ॥
પ્રભુ તુમ દરિસણ નિશ્ચયકીનો, સેવું સેવા તુમારી;
સુમતિસુવાસ વસીં મનભીતર, કયા કરે કુમતી ખિચારી ॥ સુ૦ ॥ ૩ ॥
જ્યું ઘટ દુધ સુવાસ કુસુમમેં, પ્રીતિ બની એકતારી;
દિલ્લ ભરી દિલ દેખી સાહિબકો, વિરચે કોણ વિચારી ॥ સુ૦ ॥ ૪ ॥
સુરતરૂસુરમણિથી તુમ આણા, અધિક લગી મોહ પ્યારી.
જિણુથી દૂરે ગઈ ભવભવકી દુરગતિ અલશે અઘારી ॥ સુ૦ ॥ ૫ ॥
તીનજીવનમનમોહનસાહિબ સેવે સુરનરનારી;
જ્ઞાનવિમલપ્રભુચરણશરણકી બહિં મેં બલિહારી ॥ સુ૦ ॥ ૬ ॥

અથ શ્રીચંદ્રપ્રભજિન સ્તવન.

રાગ—મુજરો નયણરો એ દેશી.

મીચંદ્રપ્રભજિનરાજણ ચંદ્રપુરી જસ વાસ,
મુજરો છે મહારો સુણ જિનરાજ, સવિ શિરતાજ, સવિ મુજકાજ;
સીધલા આજ ॥ મુજરો ૧૦ ॥
ચંદ્રકિરણથી ઉજલોરે, કાંઈ પ્રસયો જગે જસવાસ ॥ મુ૦ ૧ ॥
ચંદ્રલંછન ચંદ્રરૂચિ વાને, કાંઈ ચંદ્રશીતલ દીદાર; ॥ મુ૦
સુરતિ સુંદર સોહિએરે, ત્રિજીવનમોહનગાર ॥ મુ૦ ૨ ॥
જિણુદિનથી તુમને શિરધર્યારે, કાંઈ તિણુદીનથી જ્યકાર ॥ મુ૦
કદપતરૂ ઘરઆંગણેરે, કાંઈ તિહાં નહિ દુઃખસંચાર ॥ મુ૦ ૩ ॥

૧ જણે 'કાનને રહે કેશરીરે, કાંઈ તિહાં નહિ દુષ્ટપ્રચાર ॥ મુ૦
 જિહાં ૨ દિનકરકર વિસ્તરેરે, કાંઈ તિહાં નાહ ૩ તિમિરવિકાર ॥ મુ૦ ૪ ॥
 ૪ ભુજંગપરાભવ તિહાં નહિરે, કાંઈ જિહાં કરે મોર ૫ કિંગાર ॥ મુ૦
 તિહાં ૬ દુર્ભિક્ષ ન વિસ્તરેરે, કાંઈ જિહાં ૭ પુષ્કરજલધાર ॥ મુ૦ ૫ ॥
 તિણપરે પ્રભુ તુમહે ચિત્તવશેરે, કાંઈ ન રહે પાપલગાર ॥ મુ૦
 મહસેનનૃપકુલચંદલોરે, કાંઈ લક્ષ્મણામાતમહાર ॥ મુ૦ ૬ ॥
 ૮ અક્રમચંદ્ર સવિ સુખકરેરે, કાંઈ અચારજ એહ ઉદાર ॥ મુ૦
 નયનચકોરા ઉલ્લસ્યારે, કાંઈ નિરખી તુમ દીદાર ॥ મુ૦ ૭ ॥
 જ્ઞાનવિમલચઢતીકગારે, કાંઈ તાહરી અક્ષય અપાર ॥ મુ૦
 અનુભવસુખ સહજે મિલેરે, કાંઈ એહ પ્રભુઉપગાર ॥ મુ૦ ૮ ॥

અથ શ્રીશીતલજનાથજિન સ્તવન.

શીતલજિન સોહામણો માહરા બાહુડા
 હુલરાયે નંદા માય, માહરા નાનડીયા.
 રત્નસંભાવડિ તું અછે મા૦ દીઠે અમ સુખ થાય મા૦ ॥ ૧ ॥
 મુખડે ચંદ હરાવિયો માહરા બાહુડા, તેજે સૂરજ કોડી—મા૦
 રૂપ અનોપમ તાહરું મા૦, અવર ન તાહરી જોડી—મા૦ ॥ ૨ ॥
 આંખડી કમલની પાંખડી મા૦, ચાલે હાર્યા હંસ—મા૦
 તુજથી અમ સોભાગીયા મા૦, પવિત્ર કર્યો અમ વંશ—મા૦ ॥ ૩ ॥
 જે ભાવે તે મુખડી મા૦, લિઓ આપું ધરી નેહ—મા૦
 જોલામાંહી બેસીયે મા૦, તું અમ મનોરથ જેહ—મા૦ ॥ ૪ ॥
 ૧° અમીયસમાણે જોલડે મા૦, જોલો ચતુરસુજાણ—મા૦
 ભામણડે હું તાહરે મા૦, તું અમ જીવનપ્રાણ—મા૦ ॥ ૫ ॥
 ખમાખમા મુખે દિયરે મા૦, જીવો કોઠિવરીસ—મા૦
 જ્ઞાનવિમલજિનને માવડી મા૦, દિયે એમનિત આશીષ—મા૦ ॥ ૬ ॥

૧ વનમાં. ૨ સૂર્ય. ૩ અંધાર. ૪ સર્પ. ૫ મોરનો શબ્દ. ૬ દુકાલ.
 ૭ પુષ્કરાવર્તમેધ. ૮ જ્યોતિઃશાસ્ત્રમાં માણસોને આઠમે ચંદ્ર દુષ્કારી
 કહેલ છે પણ અહિં આઠમા ચંદ્રપ્રભરવામી મુખકારી છે એ આશ્ચર્ય.
 અહિં બીમે બીમસેન એ ન્યાયથી ચંદ્રશબ્દવડે ચંદ્રપ્રભરવામીનું પણ
 અહણ કરાય છે. ૯ મેધ. ૧૦ અમૃતસમાને.

અથ શ્રીશીતલનાથજિન સ્તવન.

રાગ—વેલાઉલ.

સુગુણ સોભાગી સાહિબા, શીતલજિનરાયા;
 પ્રહસમે પ્રેમે પેખતાં, સવિ વાંછિત પાયા ॥ સુ૦ ॥ ૧ ॥
 સુરઘર સુરભણી સુરગવી સહજે કરી આયા;
 નામ તુમહાર ધ્યાવતે, મિથ્યાત ગમાયા ॥ સુ૦ ॥ ૨ ॥
 વંદનપૂજનગુણથુણે, થઈ પાવન કાયા;
 દુઃસ્થનૃપકુલદિનમણી, નંદામાતાજયા ॥ સુ૦ ॥ ૩ ॥
 ઐહિજ સિદ્ધતું ખીજ છે એ સમકિત છાયા;
 તુમ આણારૂચિ વર્તવું નહી રદભને માયા; ॥ સુ૦ ॥ ૪ ॥
 શ્રીવત્સલાંછન સોહીયે, કંચનવનકાયા,
 જ્ઞાનવિમલપ્રભુગુણઘણા, ભવિ ભાવે ગાયા; ॥ સુ૦ ॥ ૫ ॥

અથ શ્રીશીતલનાથજિન સ્તવન.

રાગ—ભૂપાલી.

શ્રીશીતલજિનનું ધર ધ્યાન, ત્રિકરણ*શુદ્ધે આતમરામ;
 ॥ શ્રી૦ ॥ ૧ ॥
 જિમ હુયે શીતલવિષયકથાય, ન ચલે દુશ્મનકેરા દાય;
 ॥ શ્રી૦ ॥ ૨ ॥
 વીતરાગતા જિણ પરે થાય, અકલ અરૂપનો એહ ઉપાય
 ॥ શ્રી૦ ॥ ૩ ॥
 પાવનઆશય ભવભય જાય, પૂજા શબ્દ અર્થે ન થાય;
 ॥ શ્રી૦ ॥ ૪ ॥
 જ્ઞાનવિમલપ્રભુઆણપસાય, શિવમુંદરી મિલિ આવે ધાય
 ॥ શ્રી૦ ॥ ૫ ॥

અથ શ્રીશીતલનાથજિન સ્તવન.

રાગ—ભૈરવ,

શ્રીશીતલજિનતણા, *ચરણકજ સેવરે,

પ્રહસને પ્રેમશું પૂજે નિતમેવરે	॥ શીતલ ૦ ॥ ૧ ॥
માતગર્ભે છતે રેકરકરસભાવરે,	
જનમ્ભતનુથી ગયો દાહજવરતાવરે	॥ શીતલ ૦ ॥ ૨ ॥
એહવો ગર્ભમાં દેખી અનુભાવરે,	
દ્રવ્યથી શીતલનામ સદા ભાવરે	॥ શીતલ ૦ ॥ ૩ ॥
ભાવથી ભવદ્વતાપની શાંતિરે,	
સકલજિનવર હોય નહીં તિહાં શ્રાંતિરે	॥ શીતલ ૦ ॥ ૪ ॥
અહિવિધે શીતલતા એમ ધારરે,	
જ્ઞાનવિમલાદિગુણસુજસવિસ્તારરે	॥ શીતલ ૦ ॥ ૫ ॥

અથ શ્રીશ્રેયાંસનાથજિન સ્તવન.

રાગ—નીદલડીવેરણહુકરહી એ દશી.

શ્રીશ્રેયાંસજિણંદનું, મેં નિરંખ્યું હો અપૂરવમુખ્યંદતો,
નયનચકોરા ઉદ્ધરયા, સુખપામ્યા હો જિમ મુરતરૂકંદતો
॥ શ્રી ૦ ॥ ૧ ॥

જિહ્વપમે પૂરણ સર્વદા, ત્રિભુવનમાં હો એ પ્રગટ પ્રકાશતો;
ઉદયકરણ અહુનિશ અછે, વળી કરતો હો ભવિકૃમુદવિકાશતો,
॥ શ્રી ૦ ॥ ૨ ॥

દાષાકરકદીએ નહિં, નિકલડી હો નહિ જલાધિપ્રસંગતો
પ્રભિતઉદયકરે અતિથણા, પક્ષપાતી હો નહિ જેહ અસંગતો;
॥ શ્રી ૦ ॥ ૩ ॥

તેજ્યકી સવિ દત્તમ હરે, નાવિ રૂંધે હો વાદલ જસ છાયતો;
ગુરુધજન સેવે સદા, શુભકામે હો ધરે તાસ સહાયતો.
॥ શ્રી ૦ ॥ ૪ ॥

અનુભવજલનિધિઉદ્ધસે, આનંદિત હો હોમ ભવિજનકોકતો.
સરસસુધારસવયણથી, વળી નાશે હો મિથ્યામતશોકતો;
॥ શ્રી ૦ ॥ ૫ ॥

જ્ઞાનવિમલપ્રભુતા ઘણી, જસ નામે હો હોઈ આંધક આણુંદતો;
 વિષ્ણુનૃપતિકુલદિનમણી,^૧ અગીઆરમો હો વંદુ જિનથંદતો.
 ॥ શ્રી૦ ॥ ૬ ॥

અથ શ્રીવિમલનાથજિન સ્તવન.

દશી—મોતીડની.

વિમલજિનેયર જગતને પ્યારો,
 જીવનપ્રાણઆધાર હમારો,
 સાહિબા મોહે વિમલજિણંદા;
 મોહના રામસુરતરૂકંદા ॥ સાહિબા૦ ॥ ૧ ॥
 સાતરાજ અલગો જઈ વસીયો,
 પણ મુજ ભક્તિતણે છે રસીયો; ॥ સાહિબા૦ ॥ ૨ ॥
 મુજ ચિત્તઅંતર કયું કરિ જાસી,
 સેવક મુખીએ પ્રભુશાપ્યાસી ॥ સાહિબા૦ ॥ ૩ ॥
 આલસ કરશે ને મુખદેવા,
 તો કુણ કરશે તુમચી સેવા ॥ સાહિબા૦ ॥ ૪ ॥
 મોહાદિકહલથી ઉગારો,
 જન્મજરના દુઃખનિવારો ॥ સાહિબા૦ ॥ ૫ ॥
 સેવકદુઃખને સ્વામી ન ભંજે,
 પૂરવપાતિક નહી મુજ મંજે ॥ સાહિબા૦ ॥ ૬ ॥
 તો કુણ બીજે આશા પૂરે,
 સાહિબ કાંઈ ઇચ્છિત પૂરે ॥ સાહિબા૦ ॥ ૭ ॥
 જ્ઞાનવિમલસૂરિ જિનગુણ ગાયે,
 સહેજે સમકિતગુણ બહુ પાવે ॥ સાહિબા૦ ॥ ૮ ॥

અથ શ્રીવિમલનાથજિન સ્તવન.

મેરો તુહિ રવની હો વિમલજિન તુમશું પ્રીતિ બની;
 જન્મ જન્મ અખનિશ્ચયકીનો, મેરો તુહિ ધની ॥ હો વિ૦ ૧ ॥

થા દિનથેં મેં દરિસણુ પાચો, તાથે કુમતી હણી;
 અદ્યમતિ મેં તુમ ગુણગણતાં, કહેતાં ન જાયે ઘણી ॥ હો વિં ૨ ॥
 સકલલોકમે સંગત કરતી, તોરી કીરતિકાની;
 જ્યું સુરપતિ^૨ મંદરગિરિપૂજતે, તેસેં શાભ ખની ॥ હો વિં ૩ ॥
 હરિહરબ્રહ્મપુરંદરકું કહે, મૂરખ દેવદની;
 રાગદ્વેષમદ્મેાહે દેખ્યા, (ના) કુમતિકલાકરની ॥ હો વિં ૪ ॥
 વારે વારે વીનતિકરું ઇતની, પ્રભુ પદવી દો અપની
 જ્ઞાનવિમલપ્રભુ નિત ગુણગાયે, સમકિતરયણ^૩ ખની ॥ હો વિં ॥ ૫ ॥

અથ શ્રીઅનંતનાથજિન સ્તવન.

રાગ—પ્રભાતી.

આવોરે અનંતજિન ભેટવા જઈએ.
 પ્રહસમે જિનમુખનિરખી પાવન થઈએ ॥ ૧ ॥
 નિર્મલજલભરીકલશ ને ડ્યાવો;
 પ્રભુજીને નહાવણુ કરંતા નીરજભાવો ॥ આવો ॥ ૨ ॥
 આવનાચંદને પૂજી જિનવર અંગે,
 વિષયકષાયતાપ ટાળી શીતલસંગે ॥ આવો ॥ ૩ ॥
 ભક્તિ વિવિધ કરી ભાવના ભાવો,
 દાહગદુરગતિ દેસં દુઃખ દૂરે ગમાવો ॥ આવો ॥ ૪ ॥
 પંચવરણકુસુમની માલા
 કંઠે આરોપો શુભગંધવિશાલા ॥ આવો ॥ ૫ ॥
 સરસમેવા વળી પકવાનની જાતિ,
 નૈવેદ્યપૂજાકરો નવનવ ભાતે ॥ આવો ॥ ૬ ॥
 મુકુટકુંડલખડુભૂષણુ થાપો,
 વિનતી કરી કહું બોધિબીજ આપો ॥ આવો ॥ ૭ ॥
 ભવેભવે ચાહું હું તુમ તણી સેવા,
 વાહલી જિમ^૪ મયગલને મને રેવા ॥ આવો ॥ ૮ ॥
 મોજ મહિરાણુ છે એ સાહિબ મહારો,
 બાહ્યબ્રહ્માને એ ભવજલપાર ઉતારો ॥ આવો ॥ ૯ ॥

૧ તમારી કીર્તિરૂપ કન્યા. ૨ મંદરગિરિ મેરૂપર્વત. ૩ રખની ઇત્યપિ.

૪ મયગલ એટલે હાથી તેના મને જેમ રેવાનદી.

દાસ અરદાસ કરે સાહેબસેતી,
જ્ઞાનવિમળસૂરીધર અવધારે વીનતિ એતી ॥ આવો ॥ ૧૦ ॥

અથ શ્રીઅનંતનાથજિન સ્તવન.

રાગ—ત્રિભુવનતારણ તીરથ પાસચિંતામણીરે કે પાસ—એ દેશી.

શ્રીઅનંત ભગવંત મહંત ગુણાકરે કે મહંત,
અવિનાશી અરિહંત કૃપારસસાગરે કે કૃપાં,
દાષ અનંતનો અંતકરી તુમહે ગુણલહારે કે કરીં,
અક્ષયક્ષાયિકભાવ અનંતપણે થયારે કે અનંં ॥ ૧ ॥

અલખઅગોચરચરિત્ર પવિત્ર છે તાહરં રે કે પવિં
કદપનાકોઠિવિચિત્રચરિત્રચિત્ત માહરં રે કે ચં,
કિમ કરી વર્ણવ્યું જાય ? અમાયિપણે કહું રે કે અમાં,
પણ તુજ ભક્તિવિશેષ થકી કાંઈક લહું રે કે થકીં ॥ ૨ ॥

ભક્તિ ભક્તિ સહુકોઈ કરં કરો એમ કહેરે કે કરં,
પણ તે ભક્તિસ્વરૂપ કેઈ વિરલા લહેરે કે કેઈં,
ભક્તિ અખંધકરૂપઅછે પરમાતમારે કે અછેં,
નિર્વિકલ્પનિજભાવ તિહાં, નહી કોઈતમારે કે તિં ॥ ૩ ॥

ભવસ્થિતિઅંતે તેહ અનંતપણે હુધરે કે અનંં,
ભિન્નભિન્ન કરે ભાવ કરે તે જૂજૂધરે કે કરે તેં,
તુજ આણા પરમાણુ જે આગમઅભ્યાસેરે જે આં,
તેહિજ ભક્તિવિશેષ જિહાં મન ઉદ્વેસેરે કે જિહાંં ॥ ૪ ॥

અભિલાષી અભિલાષ ધરીને દુર્દશારે કે ધરીં,
જે દેખાડે ભક્તિ તે પાસે ગરજ સારેરે કે તે પાસેં,
વિવિધ પ્રકારે ભક્તિ કરં મુખે ઈમ વહેરે કે કરં,
દ્રવ્યસ્તવ ઉપચાર પ્રમુખ ધરતા હદે રે કે પ્રમું, ॥ ૫ ॥

ભક્તિ અછે એકાંગે એ કારણ તેહનારે કે કારં;
પૂજ્યપૂજક એકહેતુ ત્રિહું પરમાંગનારે કે ત્રિં,
પણ પરમારથ એહ લહેજો તુજ કૃપારે કે લહે જોં
બાધિબીજશુદ્ધવાસસુધારસની પ્રથારે કે સુધાં ॥ ૬ ॥

કર્મમર્મના ભેદ ખેદ અવિધિને રે કે ખેદ૦,
 વેદ તુજ ગુણરૂપ ભજે નિજસાધિને રે કે ભજ૦;
 ભક્તિતણા એ અર્થ સમર્થપણે ધરે રે કે સમ૦,
 તે પરમારથ ભક્તે કરી ભવજલતરેરે કે કરી૦ ॥ ૭ ॥
 દ્રવ્યે હિંસા હોય પ્રથમ કેઈ એમ લવેરે કે પ્રથ૦.
 કૂપતણા દ્રષ્ટાંત કહીને ઈમ મવે રે કે કહી૦;
 પણ પરમારથ તાસ લહે નવિ પાધરો રે કે લહે૦,
 ગુણઠાણે વ્યવહાર ક્રિયા ઈમ ચિત્તધરોરે કે ક્રિયા૦ ॥ ૮ ॥
 સિંહસેનનૃપવંશમહોદધિ ચંદ્રમા રે કે મહો૦,
 મુજસામાતા શેનલંછન જિન ચૈદ્રમા રે કે લંછન૦;
 જ્ઞાનવિમલસુપ્રકાશ દુરિતતમ જીપતા રે કે દુરિ૦,
 ઇંદ્રભુવન જિનરાજ અધિકગુણ દીપતા રે કે અધિ૦ ॥ ૯ ॥

અથ શ્રીઅનંતનાથજિન સ્તવન.

રાગ—જિનરશ્મિવડારે એ દેશી.

અનંતજિણંદશુ રે કીધો અવિહુડ નેહ,
 ખિણખિણ સાંભળે રે જિમ ચાતકમન મેહ;
 તેતો સ્વારથી રે આ પરમારથ હોય,
 અનુભવલીલમાં રે લીણ્યો ભેદ ન હોય. ॥ અ૦ ॥ ૧ ॥
 સહજસ્વભાવથી રે સહુના છો રે આધાર,
 કિમ કરી પામીયે રે મોઘાદિલતણા પાર;
 પણ એક આશરો રે પામ્યો છે નિરધાર,
 સુનજરે જોયતાં રે કીધા બહુ ઉપગાર. ॥ અ૦ ॥ ૨ ॥
 જિન ગુણ તાહારે લખીયા કિમહિ ન જાય,
 ભવને ભવાંતરે રે પાઠે પણ ન કહાય;
 અતમદર્પણે રે પ્રતિબિંબ્યા સવિ તેહ,
 ભક્તિપ્રભાવથી રે અચરિજ મોઢું છે એહ. ॥ અ૦ ॥ ૩ ॥
 કે કોઈ હાણિ છે રે કે કોઈ ખેસે છે દામ,
 એક ગુણ તાહરો રે દેતાં કહું કિશું સ્વામિ;
 ખોટ ન તાહરે રે થાશે સેવકકામ,
 યશ તુમ વાધર્યે રે એક ક્રિયા દોઈ કામ. ॥ અ૦ ॥ ૪ ॥

અરજસુણી કરી રે સુપ્રસન્નથહ હવે સ્વામિ,
એક ગુણ આપીઆ રે નિર્મલ તત્ત્વશ્રદ્ધાન;
શક્તિસ્વભાવથી રે નાહા દુશ્મન દુરિ,
વાંછિત નીપન્યારે ઈમ કહે જ્ઞાનવિમલસુરિ. ॥ અં ॥ ૫ ॥

અથ શ્રીઅનંતનાથજિન સ્તવન.

રાગ—મહાર.

અક્ષય અનંત સુખદાઈ અનંતજિન અક્ષયઅનંત સુખદાઈ;
સિંહસેનનૃપવંશવિભૂષણ સુયશારણી માઈ. ॥ અનંત૦ ॥ ૧ ॥
કાલ અનાદિઅનંત ફિરતથે, તુમ સેવા અખ પાઈ;
નિરાગીશું રાગ અકૃત્રિમ, એહિજ દાસ વડાઈ. ॥અં ॥ ૨ ॥
તપજપ ધ્યાનપાન મુજ એહી, યાહીજ સુકૃતકમાઈ;
અવણ મનન નત ત્રિકરણથી શિરે, મેં તુહ આણા ચઢાઈ. ॥અં ॥ ૩ ॥
જ્ઞાનવિમલપ્રભુ અક્ષય અનંતગુણ, તું ^૧અકષાઈ અમાઈ;
સેવક આપસમાન કરે જે, તેહિજ સ્વામિભલાઈ. ॥ અં ॥ ૪ ॥

અથ શ્રીધર્મનાથજિન સ્તવન.

રાગ—ફાગ.

ધર્મજિનેશ્વર ધર્મનો ધોરી, ગોરી કીરતિ જાસ;
જોરી પ્રીતિ પ્રભુ તુમહ સેતી, છોરી ન જાવત પાસ.
પ્રભુ સાહિબ મેરે મનવસ્યો હો, જિમ વસ્યો આતમરામ. ॥ પ્રભુ ૦ ॥ ૧ ॥
સાહિબ તુમચે ધ્યાને રાચું, માચું મનમાં એમ;
અહનિશ તુમ ગુણગણના વાંચું, સાચો છે સેવકપ્રેમ ॥ પ્રં ૧ ॥ ૨ ॥
સાહિબ દરિસણ પુણ્યે પાચો, આયો તુમહ હજૂર;
રજયો આજ થયો હું લેખે, ગાયો જખ તુમહ ગુણપૂર ॥ પ્રં ॥ ૩ ॥
લોકલાજથી ચિત્ત ન ચોડું, તોડું લેતો નામ;
જે તુમહ આણા લેખે તે સ્તવિ, તપજપજ્ઞાનને ધ્યાન ॥ પ્રં ॥ ૪ ॥

પામરજાતિ ન જાણું કપાહી, નાગરજનની વાત;
 જે તુમહ પ્રવચન અનુભવકો રસ, નવિ લહે જે મિથ્યાત ॥ ૩૦ ॥ ૫ ॥
 તુંહિ તુંહિ તુંહિ તુંહિ, યુંહિ કરત એકતાન;
 લોકપતિ જણુ ઓરહીપેખણુ, ભક્તિસભાવ અનિદાન ॥ ૩૦ ॥ ૬ ॥
 પ્રભુ તુમ ચરણકમલની સેવા, એ કહેવો ઉપચાર;
 માંઝ્યા વિણુ પણ માત ન પીરસે, એહવો લોકવ્યવહાર ॥ ૩૦ ॥ ૭ ॥
 ભેદ નહી આતમપરમાતમ, સેવ્ય સેવક કુણુ ભાવ;
 સહજસભાવ વિભાવનો કરતા, સિદ્ધ સંસારિકભાવ ॥ ૩૦ ॥ ૮ ॥
 આપખલે અરિદૂરે નિકંદુ, જો તુમહ નામસહાય;
 મોહનમૂરતિ સુંદરસુરતિ, નિરખંતા આનંદથાય ॥ ૩૦ ॥ ૯ ॥
 યેધિખીજકો મૂલહે એહી, તુમહ શાસન પરતીત;
 ત્રિવિધઅવંચકયોગે ભાવે, નિશ્ચયવ્યવહારકી નીત ॥ ૩૦ ॥ ૧૦ ॥
 વાંછિતદાયક ત્રિભુવનનાયક, ભાતુનરેસર નંદ;
 જ્ઞાનવિમલગુણગુણમણિરોહણુ, સેવે સવિ સુરનરવૃંદ ॥ ૩૦ ॥ ૧૧ ॥

અથ શ્રીધર્મનાથજિન સ્તવન.

રાગ રામગિરિ.

ધર્મજિનવરદરિસણુ પાયો, પ્રખલપુણ્યે આજ રે;
 માતું ભવજલરાશિતરતાં, જડ્યું જંગી જહાજરે ॥ ધર્મ૦ ॥ ૧ ॥
 મુકૂતસુરતર સહેજે ફળીયો, ^૧દુરિત દહ્યો વેગરે
 ભુવનપાવનસ્વામી મિહ્યો, દાહ્યો સકલ ઉદ્વેગરે ॥ ધર્મ૦ ॥ ૨ ॥
 નામસમર ^૨રાતદિહા, પવિત્ર જિહાં હોધ રે;
 ફરીફરી મુજ એહ નિહા, નેહ નયણુ જોધ રે ॥ ધર્મ૦ ॥ ૩ ॥
 તુંહિ માતા તુંહિ ત્રાતા, તુંહિ બ્રાતા ^૩સયણુરે;
 તુંહિ સુરતર તુંહિ સદ્ગુર, ^૪નિમુણી સેવકવયણુરે ॥ ધર્મ૦ ॥ ૪ ॥
 આપે ધિલસો સુખઅનંતા, રહ્યા દુખથી દૂર રે;
 ધણિપરે કિમ શોભલેશો, કરો દાસહજુર રે ॥ ધર્મ૦ ॥ ૫ ॥
 એમ વિચારી ચરણસેવા, દાસને ઘો દેવ રે;
 જ્ઞાનવિમલજિણુંદંધ્યાને, લહે સુખ નિત્યમેવ રે ॥ ધર્મ૦ ॥ ૬ ॥

અથ શ્રીધર્મનાથજિન સ્તવન.

રાગ—દેવગંધાર.

દેખો માધ અજબરૂપહે તેરો, નેહ નયનસેં નિતુ નિરંખતાં;
 જનમ સફલ ભયો મેરો, ॥ દેખો ॥ ૧ ॥
 ધર્મજિનેશ્વર ધર્મનો ધોરી, ત્રિભુવનમાંહે વડેરો;
 તારકદેવ ન દેખ્યો ભૂતલે, તુમથી કોઈ અનેરો ॥ દેખો ॥ ૨ ॥
 જિન તુમકું છોડી ઓરકું ધ્યાવત, કુન પકડત તસ છેરો;
 જ્યું^૧ કુકુટ રોહણગિરી છંડી, શોધિત દે ઉકેરો^૨ ॥ દેખો ॥ ૩ ॥
 પ્રભુસેવાથી ક્ષાયિકસમકિત, સંગલહો અખ તેરો;
 જન્મજરામરણાદિકભ્રમણા, વારત ભવભયરેરો ॥ દેખો ॥ ૪ ॥
 ભાનુભૂપકુલકમલવિખોધન, તરણિપ્રતાપ ઘણેરો;
 જ્ઞાનવિમલપ્રભુચરણકમલકી, સેવા હોત સવેરો ॥ દેખો ॥ ૫ ॥

અથ શ્રીશાંતિનાથજિન સ્તવન.

દૂહા.

ચંદ્રકિરણ પરે ઉજલી, શ્રીજિનવરની વાણી;
 તે સમરી મતિ શારદા, લહીયે અવિરલવાણી ॥ ૧ ॥
 ખારભવ ભેદે કરી, સ્તવશુ શાંતિજિણુંદ,
 પરિઘલ ધનકણસંપન્ને, પામે પરમાણુંદ ॥ ૨ ॥

ઢાલ ૧ લી.

જંબુદ્વીપભરતમાં રત્નપુર અભિરામ, સર્વગુણ સંપૂર્ણ શ્રીચણુરાજ નામ;
 કન્યાને કાળે નિજસુત યુદ્ધ કરંત, દેખી પ્રતિખૂઝ્યો એ સંસાર દુરંત.

ત્રુટક.

એ સંસાર દુરંત વિચારી સુધે તિહાં વિષકમલ;
 શુભધ્યાને ખીજે ભવે પહોત્યો દેવકુરુત્તમ યુગલ;
 દશવિધ કદપવૃક્ષ તિહાં આપે મનવંછિત (કામ) ફલસાર.
 તિહાંથી ત્રીજે ભવે સૌધર્મ દેવ તણે અવતાર ॥ ૩ ॥

ચોથે ભવે ભરતે ગિરિવૈતાલ્યસમીપ,
રથનૂપુરનયરી અર્કકીર્તિ તિહાં ભૂપ;
તસ રાણી જ્યોતિર્માલા નામ ઉદાર,
તસ નંદન નામે અમિતતેજકુમાર.

ત્રુટક.

અમિતતેજ નૃપપદ જામીને લે દીક્ષા તિહાં સાર,
છવીસદિન અણસણ પાળીને પ્રાણતસુર અવતાર;
હવે છક્રે ભવે રમણીવિજયે શુભાપુરી અભિરામા,
સ્તિમિતસાગર નામે તિહાં રાજ વસુધરા તસ રામા ॥ ૪ ॥

તસ સુત અપરાજિત નામે કંચનકાય,
ચોરાશીપૂરવલાખવરસનું આય;
બળદેવ થઇને સોલસહસનૃપ સાથે,
લીયે સંયમ વિધિશું સુંદરસૂરિને હાથે.

ત્રુટક.

હાથે સંયમ પાલી સૂયો સાતમે ભવે થયા ઇંદ્રિ,
ખારસમે દેવલોકે પામ્યા પૂરણ પરમાણંદ;
આઠમે ભવે મંગલાવતીવિજયે રત્નસંચયા નગરી,
દ્વેષકરતીર્થંકર રાજ રત્નમાલા તસ મધરણી. ॥ ૫ ॥

તસ અંગજ સોહૈ શ્રીવજ્રયુધ નામ,
અનુક્રમે ચક્રિપદ તિહાં પામ્યા અભિરામ,
વ્રત લેઈ અણસણ પાદપોષગમ કરેઈ,
નવમે ભવે ત્રીજે ત્રેવેયકે સુર હોઈ.

ત્રુટક.

સુરહોઠ દશમે ભવે વિજયે પુષ્કલાવતીમાં સોહૈ,
થુંડરીકિણીનગરી અતિરૂડી સુરનરના મન મોહૈ;
ધનરથતીર્થંકર તિહાં રાજ પ્રિયમતી તસ રામા,
તસ સુત સુંદર સહજસૌભાગી મેઘરથ ધતિ નામા. ॥ ૬ ॥

એકાદશ પરશંસે સૌધર્માધિપ ઇંદ્ર,
મેઘરથ સમ બીજે નહિં કોઈ અવર નરિંદ;

હાની ઉપગારી ભરતક્ષેત્ર મઝારે,
ઈમ વયણસુણી સુર કરે પરીક્ષા સાર.

ટૂંક.

સારપરીક્ષાને મુરદોઈ રૂપ કરે અતિછાયાં,
પારેવા પ્લેલાયા કેરાં વયરધરે તિહાં મોયાં;
તિહાં નિજ તનુ સારે પારેવો ઉગારી જશ લીધો,
હાનીમાંહિ શિરેમણિ થકને નિજભવ સફલ કીધો. ॥ ૭ ॥

એંશીલાખપૂરવ પાળી રાજ અભંગ,
એકલાખપૂરવની પાળી દીક્ષા ચંગ;
અણસણ આરાધી શુભભાવે વિચરંત,
સર્વાર્થસિદ્ધે સુરમુખ લહ્યા અનંત.

ટૂંક.

અનંત મુખલહ્યા ઇચ્છારસમે ભવે પામ્યા શાંતિનિજાંદ,
હવે ખારસમો ભવ ભવિનીસુણો જિમ હોય પરમાણંદ.
જ'બુદ્ધીપભરતકુરુદેશે, હૃત્થિણાઉર પુર સાર,
વિન્ધસેનરાજ તસ રાણી અચિરા નામ ઉદાર. ॥ ૮ ॥

તસકુખે સરોવરે રાજમરાલ સમાન,
આવી ઉપન્યા નિજુવર જગતપ્રધાન;
ભાદ્રપદવદિસાતમ તીથિ ભરણીનક્ષત્ર,
મેષરાશિવહતે મધ્યરાત્રિને અંતે.

ટૂંક.

મધ્યરાત્રિને અંતે દેખે ચંદ્રસુપન મનોહાર,
મને હરખી પરખી નિજચિત્તે કીધો કંથ જીહાર;
સામી અનોપમ ચંદ્રે વૃષભાદિક અતિસાર,
સુપન લહ્યા મેં તેહ તણો ફલ કહોને અર્થવિચાર. ॥ ૯ ॥

વળતું તવ બોલે મધુરવયણ મહારાજ,
મુત હોશે મુંદર ચક્રી કે જિનરાજ;
કલદ્વીપક જીપક મોહાદિકરિપુ જેહ,
શુભલક્ષણલક્ષિત અતિ નિર્મળ જસ દેહ.

ટૂંક.

અતિ નિર્મળ દહી ગુણગૃહી નેહ ઉત્તમ સાથ,
 અહુવો સુત હોશે આપણને ઇમ બોલે 'નરનાથ;
 અહવાં વયણ સુણીને રાણી હૈયડે હર્ષ ભરાણી,
 ગહગહતી પોહતી નિજ ઠામે જય જય કહેતી વાણી. ॥૧૦॥

જન્મ જિનવર ગભે આવ્યા દેશ મઝારે,
 અતિઘતિઉપદ્રવ ટળીઆ તેણી વારે;
 તવ બોલે રાજ સુતનો હોશે જન્મ,
 તવ શાંતિકુમર ઇતિ થાપશું નામ સુધત્ર.

ટૂંક.

દેશુ' નામ કહે ઇમ વાણી શુભ દાહલા લહે રાણી,
 છ દિન અધિક માસ નવ ઉપરે તેરસતિથિ ગુણખાણી;
 જ્યેષ્ઠશુકલપક્ષે રરિખભરણી મેપરાશિ થયો ચંદ,
 અર્ધરાત્રે જન્મ્યા જન્મ જિનવર ત્રિભુવન થયો આણંદ. ॥૧૧॥

દુહા.

જિન જન્મ્યા જાણી કરી, આવે જનની પાસ;
 છપ્પત્ર દિગ્ગુમરી તિહાં, પ્રણમે ધરી ઉદ્ધાસ. ॥ ૧૨ ॥
 સૂતકર્મમહોત્સવ કરી, નિજ નિજ ઠામે જાય;
 હવે ઇંદ્ર ઘંટ વજરાવીને, મેડ્યો સુરસમૃદ્ધાય. ॥ ૧૩ ॥

ઢાલ ૨ છ.

આજહોની દેશી.

શ્રીજિનજનની પાસ આવે ઇંદ્ર ઉદ્ધાસ,
 આજ હો ભાવેરે લઈજાવે પ્રભુ પ્રણમી કરીછ ॥ ૧૪ ॥
 સુરનરકોડકોડિ, પ્રણમે બેઉ કરજેડી;
 આજહો હરખેરે નિરખે પ્રભુસૂરતિ ભાવશુંછ ॥ ૧૫ ॥
 રસાવનગિરિને રંગ સનાત કરે મન રંગ,
 આજહો ભરીરે ક્ષીરોદ્ધિનીરે કલસલાછ ॥ ૧૬ ॥
 માદલના ઘોંકાર ઘૂંઘરના ઘમકાર,
 આજહો ભેરીરે નેરેરી સરણાઈ સરેછ ॥ ૧૭ ॥

વાળે તાલ કંસાલ, શ્રીમંડળ કડાલ,
 આજહો તાનેરે બહુમાને ગાવે ભાવશુભ ॥ ૧૮ ॥
 નિરખી જિનમુખનર, ભાવભગતિ ભરપૂર,
 આજહો નાચેરે મનસાચે સઘળાસુરપતિશુ, ॥ ૧૯ ॥
 તાર તાર પ્રભુ તાર, મુખે કહે ચૈથૈકાર
 આજહો ૧શચીરે ૨શચીપતિ ઇમ ભાવે ભાવનાશુ ॥ ૨૦ ॥
 આવાગમન નિવાર, તું પ્રભુ જગદાધાર,
 આજહો મહારે મનમોહું તુજચરણે સદાશુ ॥ ૨૧ ॥
 તું ગુણચરણ નિવાસ, તું ઠાકુર હું ઠાસ,
 આજહો આચારેહું શરણે ચરણે તાહરેશુ ॥ ૨૨ ॥
 ઇણિપરે સકલસુરેશ, કરી આચ્છવ સવિશેષ
 આજહો પોહુતારે ગહગહતા નિજનિજ થાનકેશુ ॥ ૨૩ ॥

દૂહા.

જન્મમહોત્સવ હવે કરે, વિશ્વસેનભૂપાળ;
 તણિઆતોરણુ ખારણુ, ઘરે ઘરે સોવત્રથાલ ॥ ૨૪ ॥
 કુંકુમ કેસરના છટા, ઠામ ઠામ રંગરોલ;
 સવિ નરવર હર્ષિત થયા, આનંદ અધિક કહલોલ ॥ ૨૫ ॥
 સવિ પરિજન પૂછી કરી, સ્વપ્નતણે અનુસાર;
 નામસ્થાપના નૃપ કરે, શાંતિકુમર જયકાર ॥ ૨૬ ॥

દાસ ૩ શુ.

રાગ—ફાગ.

દિનદિન વાધે જિનવરેર, બીજ તણા જિમ ચંદ;
 મેરમહીધરે જિમ વધેરે, કહપતરવર તણા કંદ.
 સોભાગી જિનશુ જનમીઆહો. ॥ ૨૭ ॥
 હદવાકુવશગ્રામણિરે, કાશ્યપગોત્રદિણંદ;
 મૃગલંછન જિન સોહતોરે, પ્રણમત સુરનરવૃંદ ॥ સો૦ ॥ ૨૮ ॥
 વદન ૩શારદનો ચંદલોરે, ચંદનશીતલ વાણિ;
 નાસિકા દીપે શિખાજિસીરે, કમલકોમલજસ પાણિ ॥ સો૦ ૨૯ ॥
 આંખડી કમલની પાંખડી, ભાલ ૪અરધવિધુમાન;

રસના અમૃતતલાવડીરે, ભૂયુગ ધનુષ્યને માન ॥ સો ૩૦ ॥
 ત્રણજ્ઞાને પ્રભુ સોહતોરે, મોહતો ત્રિભુવનમત્ર;
 જન્મથકી અતિશય ભલારે, નિર્મલ ચ્યાર સુતત્ર ॥ સો ૩૧ ॥
 રૂપ બલ જિનજીતણે રે, કહેતાં નાવે પાર;
 જિન અંગે લક્ષણ ભલા રે, આઠ અધિક એકહજાર ॥ સો ૩૨ ॥
 ચાલીશધનુષ્ય સોહામણે રે, ઉત્સેધાંગુલમાન;
 એકસોવીસ આત્માંગુલે રે, જસ તનુ સોવનવાન ॥ સો ૩૩ ॥
 કુમરપણે જિનજી રહ્યા રે, વરસ સહસ પચવીસ; (૨૫૦૦૦)
 શ્રીવિદ્યસેનનૃપતિ તિહાં રે, નિજપદ દીઁએ મુજગીશ ॥ સો ૩૪ ॥
 વિદ્યસેન અચિરા બેહુ રે, લિયે સંયમ યોગ;
 મુરલોકે ત્રીજે લહ્યા રે, અનોપમ મુરતણા ભોગ ॥ સો ૩૫ ॥

દૂહા.

હવે જિનવર નૃપતી થયા, તેજ પ્રતાપ પ્રચંડ;
 પુણ્યબલે તે સાધીયા, ભરતતણા પદ્મંડ. ॥ ૩૬ ॥
 ચક્રવર્તિપદવીતણે, ઈંદ્ર કરે અભિષેક;
 ચક્રેત આયુધ ઘરે, આયુધ ધરી વિવેક. ॥ ૩૭ ॥

હાલ ૪ થી.

લલનાની દશી.

હવે ચક્રવર્તિપદવીતણે, ઋદ્ધિ કરું વિસ્તાર લલના;
 ભવિજન ભાવે સાંભળો, આણી હૃદય અપાર લલના.
 ॥ શાંતિકરણ જિનશાંતિજી ॥ ૩૮ ॥
 નવનિધિ ચઉદરચણ ભલા, લાખચોરાશી નિશાન લલના;
 હુય ગય રથ તિમ જાણે, લાખચોરાશી પ્રમાણ લલના. ॥ શાં ૩૯ ॥
 ચોસઠસહસ ^૧અંતેઉરી, રૂપે રતિ અનુદાર લલના;
 વારાંગના બમણી મિત્રા, એકલાખમાણહજાર લલના. ॥ શાં ૪૦ ॥
 કોડિઅઘાર ^૨તુરંગમ ભલા, ^૩પાય છનનૂકોડિ લલના,
 પંચરંગ ઉંચી ભલી, અતંગ ધજા દશકોડિ લલના. ॥ શાં ૪૧ ॥
 છનુકોડિ ગામજ ભલા, પુરવર બહોંતેરસહસ લલના;
 જલથલપથ પાટણ ભલા, અડતાલીશસહસ લલના. ॥ શાં ૪૨ ॥

કેડિએક ગોકુલ પોતે, છત્રીસ સહસ સૂતાર લલના;
 પંચલક્ષ દીવીધરા, આયુધધર બેહુજર લલના. ॥ શાં૦ ॥૪૩॥
 સેવા સારે નિત પ્રતે, સોલસહસ મહાયક્ષ લલના;
 પિંડવિલાસ સોહેલલા, નિજધરમાં ત્રણલક્ષ લલના. ॥ શાં૦ ॥૪૪॥
 સોવનરવતણા ભલા, ૧આગર વીરાહજર લલના;
 પાત્રખડ્ગનાટક કહ્યા, તિમ ખત્રીસહજર લલના ॥ શાં૦ ॥ ૪૫ ॥
 કર્બટમંડપ તિમ ભલા, ચોવીસસહસ વખાણિ લલના;
 ત્રણકોડિ હલ જાણીએ, તિમ મંત્રીસર, જાણિ લલના. ॥શાં૦॥૪૬॥
 અંગમદ્ધક ભૂષણધરા, સારથી તિમ વળી ખાસ લલના;
 છત્રીસ કોડિ કહ્યા ભલા, વાહન ચઉદસહસ લલના. ॥ શાં૦ ॥૪૭॥
 ત્રણલાખ વાજિત્રધરા, છપ્પત્રસહસ જલઘાટ લલના;
 ચોસહસહસ નિતુ આલગે, ખંદીજનના ઘાટ લલના. ॥ શાં૦ ॥૪૮॥
 દૂથદુકાલ અ ભજણા, દેશ સહસ ખત્રીશ લલના;
 કોટ સહસઅઢાર વળી, દેખી રિપુ ધરે રીસ લલના. ॥ શાં૦ ॥૪૯॥
 ખત્રીસસહસ સેવા કરે, મુકુટખડ્ગરાજન લલના;
 ઇણિપરે જિન મુખ ભોગવે, પરિઘલપુણ્ય પ્રમાણ લલના. ॥શાં૦॥૫૦॥
 ચક્રવર્તિપદ ભોગવે, વરસ સહસપચવીસ લલના;
 લોકાંતિકસુર તવ કહે, બુઝ બુઝ જગદીશ લલના. ॥શાં૦ ॥ ૫૧ ॥
 દાન સંવત્સરી જિન દીયે ત્રણસયકોડિની શાખ લલના;
 કોડિ અઠ્યાશી તિમ વળી, ઉપર એંશીલાખ લલના. ॥શાં૦॥૫૨ ॥
 સુરનર કોડિ મિલી તિહાં, પુરે સહુની આશ લલના;
 ૨જ્યેષ્ઠખહુલચઉદશદિને, ભરણીરિખ મેષરાશ લલના. ॥શાં૦॥૫૩ ॥
 સર્વારથ નામે પાલખી, શણગારે સુરરાજ લલના;
 ૩સહસાવનમાંહે પ્રભુ, આવે પ્રતને કાજ લલના. ॥ શાં૦ ॥ ૫૪ ॥
 અશોકતરૂ તળે જિનવરૂ, સાથે સહસકુમાર લલના;
 પંચમુષ્ટિ લોચન કરે, છઠ્ઠલક્ષ કરે સાર લલના. ॥ શાં૦ ॥ ૫૫ ॥
 ચાર જ્ઞાન પ્રભુ અલંકર્યો, પરિવર્યો નિજપરિવાર લલના;
 છઠ્ઠલક્ષને પારણે, કરે અન્યત્ર વિહાર લલના. ॥ શાં૦ ॥ ૫૬ ॥

મંદિરપુરમાંહે વિહરતા મુમિત્રતણે ગૃહે જાય લલના;
પરમાન્ને પારણું થયું, પંચદીવ્ય તિહાં થાય લલના. ॥ ૨૩૦ ॥ ૫૭ ॥

દુહા.

સાતમાસ હ્રદસ્થલગે, વિચરે શ્રીજિનભાણ;
પાપમુદિનવમીદિને, ભરણીનક્ષત્ર જાણ ॥ ૫૮ ॥
હૃથિણાઉરપુર આવીયા, સહસાવન ઉધાન;
નંદીવૃક્ષહેઠલ પ્રભુ, ધ્યાવે ધર્મનું ધ્યાન ॥ ૫૯ ॥
છટ્ટતપે તિહાં ઉપનયું, અનોપમ કેવળજ્ઞાન;
સમવસરણ વિરચે તિહાં, ચોસઠ ઇંદ્ર મુજાણ ॥ ૬૦ ॥

ઢાલ ૫ મી.

ભરતનૃપ ભાવશું એ—એ દેશી.

ભવિજનને હિતકારણેએ, તારણ ભવજળરાશિ;
પ્રભુ દેશના દિયેએ ॥ ૬૧ ॥
ચક્રાયુધ આદિ કરીએ, ગણધર છત્રીશ જાણ;
આસઠસહસ (૬૨૦૦૦) મુનિવરએ ॥ ૬૨ ॥
ચારસહસ (૪૦૦૦) મનપર્યવિ એ, અવધિજ્ઞાની ત્રણસહસ;
પૂરવધર આઠસે (૮૦૦) એ ॥ ૬૩ ॥
છસહસ (૬૦૦૦) વૈકિયલખિંધરાએ, દાયસહસ શતચાર; (૨૪૦૦)
વાદી જિનવરતણાએ ॥ ૬૪ ॥
તેંતાલીસસય (૪૩૦૦) કેવલીએ, છસેં અધિક એકસઠ-
સહસ (૬૧૬૦૦) કહી સાધવીએ ॥ ૬૫ ॥
શ્રાવક શુદ્ધસમકિતધરાએ, નેવુંસહસદાયલાખ;
(૨૯૦૦૦૦) અનોપમ ગુણભર્યાએ ॥ ૬૬ ॥
ત્રણલાખત્રાણુંસહસ (૩૯૩૦૦૦) કહીએ, શ્રાવિકાનો પરિવાર;
ચઉવિહ સંઘ થાપિએએ ॥ ૬૭ ॥
સાતમાસ ઉણાં થયાએ, વરસ ૧સહસપચીસ (૨૫૦૦૦),
જિનેંદ્રને વિચરતાએ ॥ ૬૮ ॥

૧શાંતિનાથલ વાનને કુમારપણામાં ૧, મંડલીકરાજપણામાં ૨, ચક્ર-
વર્તિપણામાં ૩, અને દિક્ષાપણામાં ૪, એમ દરેક પચવીશ પચવીશ
હજાર વરસ વંતણવાં એમ સંપૂર્ણ એકલાખ વર્ષનું આયુષ્ય જાણવું.

- પુરી પૂરણ આઉ'ખુ' એ, એકલાખ (૧૦૦૦૦૦) વરસને માન;
સકલકર્મ ક્ષય કરીએ ॥ ૬૯ ॥
- જ્યેષ્ઠશુકલ પંચમીતિથિએ, ભરણિ ને મેષરાશિ,
સમેતશિખરગિરિએ ॥ ૭૦ ॥
- માસભક્ત પ્રભુજી કરેએ, મુનિવર નવસય (૯૦૦) સાથે;
મુક્તિરમણી વરેએ ॥ ૭૧ ॥
- ધર્મથકી શ્રીશાંતિજીએ, પચ્ચોણપદ્યોપમ ત્રણ;
સાગરગએ શિવલહો એ ॥ ૭૨ ॥
- ગરૂડયજ્ઞ સેવા કરે એ, નિર્વાણી તસ નારી;
શાસનરખવાલિકા એ ॥ ૭૩ ॥
- પંચોત્તેર બોલે કરીએ, થુણીઓ શાંતિજિણુંદ;
ખડુભક્તિ કરીએ ॥ ૭૪ ॥
- તુજ દરિસણે સુખસંપદાએ, દુઃખદોહડગ ગયા દૂર;
અનોપમ સુખ લહોએ ॥ ૭૫ ॥
- મુજઆંગણ સુરતરૂં દેહ્યો એ, તું મદ્યો જિનરાજ;
વદ્યો દિન આજનો એ ॥ ૭૬ ॥
- દહિઓદરપુરમંડણોએ, જય જય અચિરાનંદ;
શ્રીશાંતિજિનેશ્વરએ ॥ ૭૭ ॥
- તપગરૂંછે તરણિસમાવડેએ, શ્રીવિજયપ્રભસરિ-
રાજે જિન ગાઠ્યોએ ॥ ૭૮ ॥
- સંવત્ સંયમ ભેદશું એ, મુનિગુણ (૧૭૩૭) વરસનું માન,
લહો ધણ ભેદશું એ ॥ ૭૯ ॥
- માસ આપાઠતણી કહીએ, વદિ નવમી રભૂગુપ્ત;
વારે જિન સંથુણ્યોએ ॥ ૮૦ ॥

કલસ.

જગજંતુતારણ કામદારણ મોહવારણ જિનવરો,
દુઃખકોડદાણણ સુખકારણ વાંછિતપૂરણ સુરતરો;
શ્રીવિનયવિમલકવિરાજસેવક ધીરવિમલપંડિતવરો,
તસાશિષ્ય પ્રણમે શાંતિજિનવર નયવિમલ જયજય કરો ॥૮૧॥

૧ આ દહિઓદરપુર તે રાધનપુરથી આશરે ૧૫ ગાઉ થાય છે ને
ત્યાં શ્રીશાંતિનાથભગવાનનું જીર્ણોદ્ધારસર છે. ૨ શ્રીકવારે.

અથ શ્રીશાંતિનાથજિન સ્તવન.

રાગ—પ્રથમ ગોવાલતણે ભવેછ.—એ દશી.

શાંતિજિનેસર સાંહિખાજી, કેશરચરચિત કાય;
 સકલ સુરાસુરનરવરાજી, આવી પ્રણમે પાય.
 સોભાગીજિન તું મુજ હીયડાહાર, હું સંભાર નિરધાર ॥ ૧ ॥
 સોભાગીજિન એકસાસમાંહિ સોવાર ॥ સોં તું ॥ આંચલીં ॥
 સુરતરે ફલિયો આંગણેજી, દુધે વૂઝ્યા મેહ;
 તુમ દરિસણથી પામિયોજી, આનંદ અધિક અછેહ ॥ સોં ॥ ૨ ॥
 મુંહમાંચ્યા પાસા હલ્યાજી, ફલિયો અંબ અકાલ;
 સુકૃત સવિ પ્રગટાવીયાંજી, પાતિકપંક પખાલ ॥ સોં ॥ ૩ ॥
 ક્ષેત્રભરત દુષમસમેજી, તિહાં વળી દક્ષિણભાગ;
 ભરમગ્રહ હુંડી મિદ્યોજી, અતિશયવંત ન લાગ ॥ સોં ॥ ૪ ॥
 એહવામાં તુજ સેવનાજી, પામી તે સહી ભાગ;
 જણ્યું તિજી અનુમાનથીજી, એ મુજ પુણ્ય અથાગ ॥ સોં ॥ ૫ ॥
 ૧મરૂંડલ સુરતરે પરેજી, જિમ ભુખ્યાં ઘૃતપૂર;
 કામકલશ આવી મિદ્યોજી, ૨સુરમણિ હાથ હજૂર ॥ સોં ॥ ૬ ॥
 લવણોદધી મીડી કૂંઈજી, તરસ્યા અમૃતપાન;
 ઘનઅધારીરાતમાંજી, દીપકજ્યોતિ પ્રમાણ ॥ સોં ॥ ૭ ॥
 ૩દ્વીપ સમુદ્ર અગાધમાંજી, જિમ ખડતાં જહાજ;
 નિધિ જિમ દુર્ગતિને ઘરેજી, હિમ પીડ્યે દિનરાજ ॥ સોં ॥ ૮ ॥
 દિવ્યનયણ જિમ અંધનેજી, પામરને સુરજ્ઞાન;
 પગુલઅટવીમાં પડ્યેજી, જિમ સુખપાલ વિમાન ॥ સોં ॥ ૯ ॥
 કદપલતા ઘરઆંગણેજી, કુલી સદલ સન્ધાય;
 નામે નવનાંધ સંપજેજી, અષ્ટમહાસિદ્ધિ થાય ॥ સોં ॥ ૧૦ ॥
 દુઃખ નાહાં ભવભવતણાંજી, ભાગી ભાવઠ આજ;
 વાડી રોપી ધર્મનીજી, પામી ભવજલપાજ ॥ સોં ॥ ૧૧ ॥
 મીડી મૂંચતિ તાહરીજી, દીડી મેં ભલે નૂર;
 નાહો ગંગાનીરમાંજી, વાધ્યો પુણ્ય અંકુર ॥ સોં ॥ ૧૨ ॥
 ધન્ય દિનવેલા ધન્યઘડીજી, આજ ભલું સુવિહાણ;
 નેહનજરશું નિરખ્યાજી, વિધિસેનટપકલભાણ ॥ સોં ॥ ૧૩ ॥

જિમ પારેવા ઉપરેજી, કરણા આણી સ્વામ;
 તિમ ચરણે મુજ રાખીયેજી, સાહિબની એ મામ ॥ સો૦ ॥૧૪ ॥
 મૃગલાંછન કંચનવનેજી, અચિરાનંદન દેવ;
 પ્રગટી આજ ભલી દિશાજી, બોધિસહિત તુમસેવ ॥ સો૦ ॥૧૫ ॥
 અધિક ઉદય હવે આજથીજી, નાઠા દુશ્મન દૂર;
 સમકિતસહજ સુવાસનાજી, આવ્યા આજ હજૂર ॥ સો૦ ॥૧૬ ॥
 અનુભવમંગલમાલિકાજી, આનંદ આધક જગીસ;
 જ્ઞાનવિમલપ્રભુતા ઘણીજી, વાધી વિસવાવીસ ॥ સો૦ ॥૧૭ ॥

અથ શ્રીશાંતિનાથજિન સ્તવન.

રાગ—એક દિન પુંડરીકગણધર રે લાલ.—એ દેશી.

શ્રીસરસ્વતી સમરી સદારે લાલ, પ્રણમી સદ્ગુરુપાય ચિતઆણી રે;
 ગાઉં ભાવધરી ઘણારે લાલ, સોલસમે જિનરાય ગુણઆણીરે ॥૧॥
 શાંતિકરણ જિનશાંતિજીરે લાલ ॥ એ આંકણી૦ ॥
 જસ ધ્યાને શિવસુખસંપદારે લાલ, મનવંછિતસુખ થાય અતિવારીરે;
 અરતિ ઇતિ ઉપદ્રવારે લાલ, ભયભાવઠ સવિ જય નિરધારીરે ॥શાં૦૧૨ ॥
 દાનેસરગૂઢમણિરે લાલ, સર્વજગજંતુ દયાલ હિતકારી રે;
 શરણે રાખ્યો પારેવડારે લાલ, કીધી જીવઃયા સંભાલ દિલહારીરે ॥શાં૦૧૩ ॥
 તું જગજનમનરંજણારે લાલ, ભંજણો પાતિકકોડ નિરધારી રે;
 કેવલકમલાવાસહારે લાલ, તારી સેવ કરે કરજેડ નરનારીરે ॥શાં૦૧૪ ॥
 એકભવે દાય પદવી લહીરે લાલ, સોવનવાન જસકાય સુખકારીરે;
 નિર્મલજ્ઞાન અલંકરીરે લાલ, મૃગલાંછન જસ પાય મનોહારીરે ॥શાં૦૧૫ ॥
 હૃથિણાઉરપુર રાજ્યોરેલાલ, વિદ્યસેનનરરાય જયકારી રે;
 તસ વનીતા અચિરાસતીરે લાલ, રૂપે રંભકહાય અતિસારીરે ॥શાં૦૧૬ ॥
 તસ કુખે જિન ઉપન્યારે લાલ, શાંતિ હુઈ ઠામોઠામ ભયવારીરે;
 તેણે કારણ દીધું ભલુરે લાલ, શાંતિકુમર શાંતનામ મનોહારીરે ॥શાં૦૧૭ ॥
 અનુકંમે જિનજી સાધીયારે લાલ, ભરતતણા પટખંડ રિપુહારીરે;
 ચઉદસ્યણ નવનિધિ કરીરે લાલ, પાળે રાજ્ય અખંડ નયધારીરે ॥શાં૦૧૮ ॥
 વરસીદાન દેઘ કરીરે લાલ, લે દીક્ષા જિનરાજ ગુણધારીરે;
 કર્મકઠિન જીતી કરીરે લાલ, પોહતા મુક્તિમોઝાર રતમવારીરે ॥શાં૦૧૯ ॥

ત્રિભુવનમાંહે જાગતોરે લાલ, તુઝ પરતો અતિપૂર જિમ સૂરે;
 ધન્યદિવસ મુજ આજનોરે લાલ, દીઠો તુજ મુખનૂર ભરપૂરે ॥શાં૦॥૧૦॥
 તુજસાથે મુજ પ્રીતડીરે લાલ, જિમ ચકવા દિનસૂર ઘન મોરે;
 તુજ દીઠે નાઠાંસવેરે લાલ, પાપપડલના પૂર દિન ચોરે ॥શાં૦॥૧૧॥
 તુજચરણે લગીલગી નમુ'રે લાલ, તારી આલગડીઅરિહંત અતિપ્યારીરે
 સુરતરસુરમણી સુરગવીરે લાલ, તેહથી અધિક તુજસેવ અતિસારીરે ॥શાં૦॥
 ધીરવિમલપંડિતણારે લાલ, નયવિમલ કહે શિષ્ય કરજોડીરે;
 શાંતિજિનેસર સેવતાં રે લાલ, દિનદિન અધિક જગીસ મુખકોડીરે ॥શાં૦॥

અથ શ્રીશાંતિનાથજિન સ્તવન.

ભક્તિ કરે સ્થિર હોઈ હોઈ હોઈ, પ્રભુનીં ॥ આંચક્ષીં ॥
 ચુન ચુન કલિયા મેં માલ બનાઉં, માલે બહુ ગુણ હોઈ;
 હોઈ હોઈ હોઈ રે મેં પ્રભુનીં ॥ ૧ ॥
 પ્રભુ શું ત્રિકરણ યોગ નમાઉં, એ યોગ પાતિક ખોઈ;
 ખોઈ ખોઈ ખોઈ રે મેં પ્રભુનીં ॥ ૨ ॥
 શાંતિજિનેસર પૂજા રચાઉં, પૂજાયે પાતિક ધોઈ;
 ધોઈ ધોઈ ધોઈ રે મેં પ્રભુનીં ॥ ૩ ॥
 પ્રભુ શું તારો વારે મેજાઉં, તારક અવર ન કોઈ;
 કોઈ કોઈ કોઈ રે મેં પ્રભુનીં ॥ ૪ ॥
 ગુણરાગે કરી ગુણી ગુણ ગાઉં, એ ગુણ પાર ન હોઈ;
 હોઈ હોઈ હોઈ રે મેં પ્રભુનીં ॥ ૫ ॥
 ગુણ માતી અનુભવગુણશું તે, મેં હાર બનાઉં પોઈ;
 પોઈ પોઈ પોઈ રે મેં પ્રભુનીં ॥ ૬ ॥
 એ વિષ્ણુ કષ્ટક્રિયા સવિ નીરસ, રસ વિષ્ણુ નીર વલોઈ;
 લોઈ લોઈ લોઈ રે મેં પ્રભુનીં ॥ ૭ ॥
 અચિરામાત મહહાર જિનેસર, જિન સેવો ભવિ લોઈ;
 લોઈ લોઈ લોઈ રે મેં પ્રભુનીં ॥ ૮ ॥
 જ્ઞાનવિમલગુણ સદા જો, નેકનયણ મોહે જોઈ;
 જોઈ જોઈ જોઈ રે મેં પ્રભુનીં ॥ ૯ ॥

અથ શ્રીશાંતિનાથજિન સ્તવન.

રાગ—રાગ.

હામિતકદ્વપલતાનવજલધર, સુખકર શાંતિજિણંદ;

મનોહર નયણાનંદન ચંદન, શીતલ જસ મુખચંદ.

સુખદાયક સાહિબ સેવીયે હો, અહો મેરે લલના;

ક્ષાયિક સમકિતવંત ॥ સુખ૦ ॥ ૧ ॥

સહજનંદ વિલાસ વસંતે, વાસિત વસુધારામ;

અધ્યાતમપરિમલ પ્રગટયો, દશદિશે અતિઅભિરામ ॥સુખ૦॥૨॥

મૈત્રી પ્રમોદ કરૂણાદિક ભાવના, ચતુર સાહેલી જસ;

પાસ ન છોડે પ્રીતિ ન તોડે, અચરિજ તોહિ ઉદાસ ॥ સુખ૦ ॥૩॥

ઉચિત માનસે માદલ ગુંજે, શુદ્ધ સકલ વ્યવહાર;

તાલ તાન વિધકો નહુ ચૂકે, વાજ નય વિવિધ પ્રકાર ॥સુખ૦॥૪॥

શુદ્ધ ઉપદેશ કથન શુભ ભાંભા, રંભા કિરિયા નાચ;

સાચવાચનિષ્કલંકપ્રમુખ ગુણ, અખીર ગુલાલ નામાચ ॥સુખ૦॥૫॥

ધર્મ શાંતિ પરિમલ ખહુ સુધા, સહજ સંતોષ શું તેલ;

ગુણપર્યવ વીણા ઝીણા રસ, લીણા ભવિક લહે મેલ ॥સુખ૦॥૬॥

વિશ્વસેન અચિરાનો અંગજ. સાહિબ મુગુણનિધાન;

સુદિત થઇ મનમોજે આપે, ક્ષાયિકસમકિતદાન ॥સુખ૦॥૭॥

સાહિબશુ' નજરે નજહેજે, જ્ઞાનવિમલગુણનૂર;

વાધે સિદ્ધે અઘ્ર મહાસિદ્ધિ, નવનાંધ હોય હજૂર ॥સુખ૦॥૮॥

અથ શ્રીશાંતિનાથજિન સ્તવન.

રાગ—ધન્યાશ્રી કડખો.

તાર મુજ તાર તાર તાર જિનરાજ તું આજ મેં તોહિ દીદાર પાચો;

સકલસંપત્તિ મિલ્યો આજ શુભ દિન વડ્યો,

સુરમણિ આજ અણચિંત આચો ॥ તા૦ ॥ ૧ ॥

તાહરી આણ હું શેષપરે શિરવહું નિરાતો સદા હું રહું ચિત્ત સુદ્ધિ,

ભમતાં ભવકાનને સુરતરૂનીપરે, તું પ્રભુ આજખ્યો દેવખુદ્ધિ ॥તા૦૨॥

આથરસંસારમાં સાર તુજ સેવના દેવનાદેવ તુઝસેવ સારે;

શત્રુને મિત્ર સમભાવિ બેહુ ગણે ભક્તવત્સલ સદા ખિરદ ધારે ॥તા૦૩॥

તાહરા ચિત્તમાં દાસપુદ્ધિ. સદા હું વશું એહવી વાત દૂરે;
 પણ મુજચિત્તમાં તુંહિ જો નિત વસે તો કિશું કીજીયે ? મોહચૂરે ॥તા૦૪॥
 તું રૂપાકુંભ ગતદંભ ભગવાન તું સકલવિલોકને સિદ્ધિદાતા;
 ત્રાણ મુજપ્રાણ મુજશરણ આધાર તું તું સખા માતને તાત બ્રાતા ॥તા૦૫॥
 આતમારામ અભિરામ અભિધાન તુજ સમરતાં જન્મના દુરિત જાવે;
 તુજવદન ચંદ્રમા નિશાદિન પેખતાં નયનચકોર આનંદ પાવે ॥તા૦૬॥
 શ્રીવિદ્યસેનકુળકમલદિનકર જિશ્યો મનવશ્યો માતઅચિરા મદહાથો;
 શાંતિજિનરાજ શિરતાજ દાતારમાં અલયદાની શિરે જસગવાયો ॥તા૦૭॥
 લાજ જિનરાજ અખ દાસની તો શિરે અવસરે મોદશ્યું લાજ પાવે;
 પંડિતરાય કવિધીરવિમલતણા સીસગુણ જ્ઞાનવિમલાદિ ગાવે ॥તા૦૮॥

અથ શ્રીશાંતિનાથજિન સ્તવન.

દેશી—મોતીડાની.

સકલસમીહિતસુરતરૂંદા, શાંતિકરણ શ્રીશાંતિજિણુંદા;
 સાહિબા જિનરાજ હમારા, મોહના જિનરાજ હમારા.
 ત્રિકરણશુદ્ધે ચરણ તુમ વિલગો, પલકમાત્ર નરહું હવે અલગો ॥સા૦૧॥
 વિલગા તે અલગા કેમ જાશે, છંડયે પણ તુમહે નવિ છુટાશે ॥સા૦૨॥
 પ્રભુ તુમે કોઈશ્યું નેહ ન દયાવે, વીતરાગ કહી સવિ સમજાવે ॥સા૦૩॥
 બીજા અવર કહે ધમ સમજે, પણ ઈછાં દીધાથી રીઝે ॥સા૦૪॥
 બાળકના હૃદયું નવિ ચાલે, જે માગે તે માવિત્ર ચાલે ॥સા૦૫॥
 ભગતિ ખેંચી મનમાં આજ્યા, સહજસ્વભાવપણે મેં જાણ્યા ॥સા૦૬॥
 માહરે એહ પ્રતિજ્ઞા સાચી, તુમપદની સેવા એક જાચી ॥સા૦૭॥
 ક્યજે આવ્યા તો છુટીજે, જે મુહ માગે તેહિજ દીજે ॥સા૦૮॥
 અભેદપણે જો મનમેં મિલશ્યો, ક્યજેથકીતો પ્રભુ નીકલશે ॥સા૦૯॥
 અક્ષયભાવનિધી તુમ પાસ, આપી દાસની પૂરો આશ ॥સા૦૧૦॥
 જ્ઞાનવિમલ સમકિતપ્રભુતાઇ, દીધી સાહિબ એહ વડાઈ ॥સા૦૧૧॥

અથ શ્રીશાંતિનાથજિન સ્તવન.

દાવો લાવોને રાજ, મુઘાં મૂઝાં મોતી—અ દેશી.

શાંતિજિનેશ્વર સાહિબ મહારો, મિલીઓ જગનો તાર;

'લીમલવોદધિ તરવા કારણ, જિનપદ પ્રવહણ વાર.
 સાહિબ નિરખો, આજ સેવક નેહ ધરીને,
 માનતે માનો આજ મનમાં મહેરકરીને ॥ આંકણી ॥ ૧ ॥
 અચિરાકુખે જખ પ્રભુ આયા, તખ સવિ દુરિત સમાણા;
 ઘરેઘરે મંગલમાલા પ્રગટી, દુઃખદોહગ કુમલાણા ॥સાહિબગા ॥ ૨ ॥
 મુગલ'છન મનહરણી મૂર્તિ, સૂરતિ સુંદર દીસે;
 ચંદ્ર ચકોરતણીપરે નિરખી, તન મન હૈયકં હીસે ॥સાહિબગા ॥ ૩ ॥
 જ્ઞેમ પારેવા પંખી ઉપરે, કીધી કરૂણા સ્વામી;
 તેમ જ્ઞે સેવકને સંભારો, તો સાચો અંતરયામી ॥સાહિબગા ॥ ૪ ॥
 વિશ્વસેનનૃપનયણાનંદન, ચંદનશીતલવાણી;
 શક્તિ તુમારી જગજનતારક, જણી વિખુધવખાણી ॥સાહિબગા ॥ ૫ ॥
 ખોધિખીજ તુમ પદકજ સેવા, આપો એહિજ માગું;
 જ્ઞાનવિમલસૂરિ કહે ઇમ અહુનિશ, લખીલખી તુમપાય લાગું ॥સાગા ॥ ૬ ॥

અથ શ્રીશાંતિનાથજિન સ્તવન.

રાગ—સીયાલો રસીયાને પ્યારો મેં નાયક હુંજી રાજી—એ દેશી.

મૃદંગ બજયો માંકા પિઉડાજી મેરાજી
 બુજી રાજિ જિનજી છે માને સુધો પ્યારો
 જિનજીની પાસે ઉભી અરજ કરુંજી માહરા પિઉડાજી
 મે રાજી બુજી રાજી ॥ રેક ॥
 કહેતી મદાદરી રાવણપ્રતીશુ, જિનજી પૂજીને તનમનછતિશુ ॥મેગા ॥ ૧ ॥
 શાંતિજિણુંદની જાઉં બતીહારિ, મોહનગારી મૂરતિ પ્યારી ॥મેગા ॥ ૨ ॥
 નાટક કરુંજી હીયે હરખ ધરુંજી, મોતીના મંગલ ભરુંજી ॥મેગા ॥ ૩ ॥
 તાંતિ સમારી કરું મનહારી, જીણીવીણા વાગ્યો દિલધારી ॥મેગા ॥ ૪ ॥
 જન્મ જન્મના દુરિત હરુંજી, ભવજલધિ હેલે તરુંજી ॥મેગા ॥ ૫ ॥
 જ્ઞાનવિમલપ્રભુ આણધરુંજી, શિવસુંદરી સહજે વરુંજી ॥મેગા ॥ ૬ ॥

અથ શ્રીશાંતિનાથજિન સ્તવન.

રાગ—હોનો નાહલો.—એ દશી.

શાંતિકરણ જિનશાંતિશરે, સુખદાઈ દીદાર ॥ એ પ્રભુ માહરોરે ॥
 કરણાવંત કૃપાળ છેરે, જગજનને હિતકાર ॥ એ પ્રભુ માહરોરે ॥૧॥
 ભાવ શાંતિ ગુણ તાહરોરે, અધ્યાતમ અનુભાવિ ॥ એ પ્રભુ ॥
 ગર્ભચક્રી પણ લોકને રે, સાત ઇતિ સમાવિ ॥ એ પ્રભુ ॥૨॥
 અંક સભાવ ન તાહરો રે, વીર ધીર વ્રત તુમહ ॥ એ પ્રભુ ॥
 કુટિલકર્મરિપુ કાઢીયારે, શાંતિ હેતુ માની તુજઝ ॥ એ પ્રભુ ॥૩॥
 વિશ્વસેનનૃપતિકુલે રે, ભાસન ભાનુસમાન ॥ એ પ્રભુ ॥
 અચિરાનંદન ગુણનિલો રે, ચાલીશધનુ તનુ માન ॥ એ પ્રભુ ॥૪॥
 મૃગલંછન કંચનવાને રે, જ્ઞાનવિમલ ગુણસિંધુ ॥ એ પ્રભુ ॥
 જગચૂડામણિ જગધણી રે, જગગુરુ જગનો ખંધુ ॥ એ પ્રભુ ॥૫॥

અથ શ્રીકુંથુનાથજિન સ્તવન.

રાગ—હોની દશી.

હોહો કુંથુજિણંદ દયા કરી, હોહો દાસતણી અરદાસ;
 હોહો સુણીયે સુપ્રસન્ન હેજથી, હોહો વિગતે વચનવિલાસ ॥૧॥
 કૃપાનિધિ સાહિબ કુંથુજિણંદ, હોહો તું શમસુરતરૂકંદ.

॥ કૃપા ॥ આંકણી ॥

હોહો સુરતણા કુલે ઉપન્યો, હોહો જીતે દુશ્મનવર્ગ;
 હોહો તેહમાં અચરિજ કો નહિ, હોહો પામ્યા જે અપવર્ગ ॥કૃપા૨॥
 હોહો શ્રીનંદનપણે રૂપનો, હોહો પાર ન પામે કોય;
 હોહો ધર્મર સવિ સેવા કરે, હોહો અહિજ અચરિજ જોય ॥કૃપા૩॥
 હોહો સંગ કરે સવિ ભાવનો, હોહો તોહો તું નિરસંગ;

૧ સૂચ. ૨ સુરરાજ એવું કુંથુનાથભગવાનના પિતાનું નામ છે અને પક્ષે (દેવ) અને માતાનું શ્રીદેવી નામ હતું. ૩ શ્રીનંદન (શ્રી-દેવીના પુત્ર) પક્ષે શ્રીનંદન (કામદેવ). ૪ લૌકિકપ્રસિદ્ધધર્મશ્રે (મહાદેવે) કામદેવનો વિનાશ કર્યો એહવી કહેવત છે પણ અહિંતો કુંથુનાથભગવાન શ્રીપુત્ર (શ્રીદેવી ॥ પુત્ર) પક્ષે (કામદેવ) છતાં ધર્મશ્રે (ધનાદત્તો અથવા મહર્દિક દેવો) આવી આવીને સેવા કરે છે એ આશ્ચર્ય છે.

જહો અક્ષય અરૂપી તું સદા, જહો આતમભાવ એસંગ ॥૬૦॥૪॥
 જહો અણુધૌતામલશીલ છે, જહો અણુતેડયો સુસહાય;
 જહો ભવવિણુ તુંહિ મહેશ છે, જહો અશરણુ શરણુ કહાય ॥૬૦॥૫॥
 જહો અણુચિંતિત ચિંતામણિ, જહો કરતો આધક પસાય;
 જહો સકલસુરાસુર તાહરા, જહો પ્રણમે પ્રેમે પાય ॥૬૦॥૬॥
 જહો સમતાચક્રે સાધિયા, જહો ^૧અંતરપટ અરિવર્ગ;
 જહો પરિસહ સેના ^૨નિર્દલી, જહો એહ સભાવ નિસર્ગ ॥૬૦॥૭॥
 જહો છદ્દો ચક્રી જે અછે, જહો સત્તરમે જિનરાય;
 જહો અકલ સરૂપ છે તાહર, જહો કીણહિ ન કલ્યુ જાય ॥૬૦॥૮॥
 જહો ધ્યાયકલ્પેદયકી લહે, જહો તુમચો સહજ સભાવ;
 જહો ધ્યાનાદિકહેતે કરી, જહો પ્રગટે એકીભાવ ॥૬૦॥૯॥
 જહો ^૩અજલંછન કંચનવને, જહો ગજપુરનયરી જાસ;
 જહો એકભવે પદબિહુંતણા, જહો પામ્યા ભોગવિલાસ ॥૬૦॥૧૦॥
 જહો જ્ઞાનવિમલ જિનરાજની, જહો સેવા સુરતર ધાય;
 જહો જે સેવે ભાવે સદા, જહો દર્શનફલ તસ થાય ॥૬૦॥૧૧॥

અથ શ્રીઅરનાથજિન સ્તવન.

રાગ—તુજસાથે નહી બોલું ઋષભજી, તેં મુજને વિસારીજી.
 એ દેશી.

શ્રીઅરનાથ સનાથ કરો મુજ જાણો સેવકભાવેજી,
 ભવભવ સંચિત બહુ પાતિકલાં, જિમ તે અલગાં જાવેજી;
 કાલ અનાદિ અનંત વડ્ડો એમ, તુમ સેવા નવિ થાવેજી,
 કોઈક કર્મવિવરસુપસાયે, શુભ રૂચિગુણ પ્રગટાવેજી ॥ ૧ ॥
 તુમ ગુણ અનુભવ ધવલ ^૪વિહંગમ, લીલા કરતો આવેજી;
 મુજ માનસમાનસસરમાંહિ, જો કબહી રતિ પાવેજી,
 વાણીચંચુતણે સુપસાયે, ^૫તત્ત્વખીર પ્રગટાવેજી,
 નીરપરે જે અલગાં દાખે, દંભસ્વભાવ વિભાવેજી ॥ ૨ ॥

૧ કામ, ક્રોધ, લોભ, માન, હર્ષ, મદ એ છ અભ્યંતરશત્રુ.

૨ જીતી. ૩ અજ=અકરો. ૪ ધોળોપક્ષી તે હંસ.

૫ હંસની આંચમાં ખટાશ હોવાથી બેળું કરેલ દુધ ને પાણીમાં દુધના કુચા થઈ જુદુ પડી જાય છે તે ઉપનય અહિં દખાડેલ છે.

દર્શન પ્રીતિ સુગુણ મુખાફલ, કંઠિ હાર બનાવેલ,
 સહજ સંતોષ લહે તવ સમતા, ઘૂઘરિનાદ બજાવેલ;
 શુભમતિ પરિણતિ હંસીસાથે, પેલી કરી રતિ પાવેલ,
 શુદ્ધ હંસ સંતતિનિર્માપણ, કારણ ગુણ ઉપજાવેલ ॥ ૩ ॥
 કુમતિકમલિણીકંઠ ઉખેડે, શુદ્ધ મુલૂમિ જગાવેલ,
 નિશ્ચયનયવ્યવહારે ખિદ્દુ પખ, શોભા સમુદય થાવેલ;
 કલુષકુશાસનજલ નવિ સેવે, ધરતો સમતા ભાવેલ,
 જિનશાસનમાં રાજહંસ સમ, આતમનામ ધરાવેલ ॥ ૪ ॥
 એવો અનુભવ હંસ તે પરખે, જે પ્રભુ ધ્યાને ધ્યાવેલ,
 બાહ્યાચરણ છકાદિક સરિખાં, તેહને દાયન આવેલ;
 શુણિજન સેવા ને તુમ આણા, હેજે રસ ચિત દ્યાવેલ,
 જ્ઞાનવિમલવૃં નૂર મહોદય, દિન દિન અધિકા થાવેલ ॥ ૫ ॥

અથ શ્રીઅરનાથજિન સ્તવન.

રાગ—આબુશિખરે દેવતા - એ દેશી.

અરજિનને આરાધતાં સખી દુરિત ઉપદ્રવ જાય,
 આરો ભવજલરાશિનો સખી, એ દિયે અવિચલહાય ॥૧॥
 મનમોહન સાહિબ ચિત્ત વશ્યો, એ સખી ચિત્ત વશ્યો (૨)
 સીતાને જિમ રામ ॥ મન૦ ॥ એ આંકણી ॥
 સિદ્ધશિલાસિંહાસને સખી ખેડો અલંગા એહ;
 પણ પેડો મુજ ચિત્તમાં, સખી વેગજો ન હોય તેહ ॥ મન૦ ॥૨॥
 કેશરી વનમાં ગુંજતે સખી, ન કરે કોઈ તસ ભંગ;
 તિમ મુજ મનમાં પ્રભુ છતે સખી, નવિહોઈ કર્મ પ્રસંગ ॥મન૦॥૩॥
 રતરણિકરણના તેજથી સખી, ન રહે ઘોર અંધાર;
 ગરૂડતણા સંક્રમ જિહાં સખી, તિહાં નહિ ભુજંગપ્રચાર ॥મન૦॥૪॥
 તિમ સાહિબના ધ્યાનથી સખી, નાશે કર્મવિકાર;
 જ્ઞાનવિમલ પ્રભુતાતણો સખી, એહ છે અક્ષયભંડાર ॥મન૦॥૫॥

અથ શ્રીઅરનાથજિન સ્તવન.

રાગ—આદર જીવ ! ક્ષમાગુણ આદર.—એ દેશી.

આદર કરીને અહુર્નિશ સેવો, શ્રીઅરનાથજિણુંદજી;
 અનુપમફલ દીએ દરિસણ જેહનું, કેવલનાણુંદજી ॥આ૦॥૧॥
 પાપસ્થાન અઢાર નિવારી, રથશીલાંગને ધારીજી;
 કિરિયા વિધિયોગે દેખાડે, અહવા સહસ્સ અઢારજી ॥આ૦॥૨॥
 ગજપુર રાયસુદર્શનભૂપતિ, દેવીરાણીનંદાજી;
 રેવતીઋષ્ણ માગશિરશુદ્ધિદશમી, દિને રજયા સુખકંદાજી ॥આ૦॥૩॥
 અનુક્રમે ચઢી થઈ માગશિરશુદ્ધિ—એકાદશીદિને દીક્ષાજી;
 વિજયાશિખિકા સહસ્સનર છકૃતપ; પાછલે પહોરે^૪ શિક્ષાજી ॥આ૦॥૪॥
 મીનરાશિ નંદાવર્તલંછન, ત્રીશધનુષતલ્ક^૫ કણગાજી^૬;
 આયુ ચોરાશીસહસ્સ(૮૪૦૦૦) વરસનું, કેવલ લહી શિવસંગાજી;
 ॥આ૦॥૫॥

તેત્રીશ ગણ ગણધર જસ જાણો, મુનિવર સહસ્સપચાસજી(૫૦૦૦૦);
 સાઠસહસ્સ(૬૦૦૦૦) સુખદાઘ સાહુણી, પુરે વંછિત આરાજી ॥આ૦॥૬॥
 જેહ અખંભ અઢાર^૭ નિવારી, દાખે શિવપદ પંચાજી;
 જ્ઞાનવિમલગુણ પામે અહુર્નિશ, જે નિશ્ચય નિર્ઘન્યાજી ॥આ૦॥૭॥

અથ શ્રીમદ્દિલનાથજિન સ્તવન.

રાગ—લાજબ્રહે માતમદહાર.—એ દેશી.

મદ્દિલજિનેસરદેવ, સારે સુરનરસેવ;
 આજહો જેહનો રે મહિમા મહિમાંહે ગાજતોજી ॥ ૧ ॥
 નીલવરણ જસ છાય, પણવીશ ધનુષ્યની કાય;
 આજહો આયુ રે પંચાવન વરસ સહસ્સનુંજી ॥ ૨ ॥
 કુંભનરેસર તાત, પ્રભાવતી જસ માત;
 આજહો દીઠે રે આનંદિત હોયે ત્રિભુવન જનાજી ॥ ૩ ॥
 લંછન મિષે રહ્યો કુંભ, તારક ગુણથી અદંભ;

૧ કેવળજ્ઞાનરૂપી સૂર્ય. ૨ જન્મ્યા. ૩ પાલખા.

૪ પ્રહરે ઇલપિ પાઠ: ૫ શરીર, તનુ ઇત્યપિ પાઠ: ૬ સુવર્ણસદશ.

૭ અઢાર પ્રકારે અશ્વત્થચર્ય. ૮ પૃથ્વીમાં.

આજહો એહવા રે ગુણ વસીયા આવી તેહમાંજી ॥ ૪ ॥
 જ્ઞાનવિમલ ગુણ નર, વાધે અતિમહાપૂર;
 આજહો પાવે રે મનવંછિત પ્રભુના નામથીજી ॥ ૫ ॥

અથ શ્રીમહિલનાથજિન સ્તવન.

રાગ—શતુજય ઋષભ સમોસર્યા.—એ દશી.

મૃગશિર સુદિ એકાદશી-દિને જ્ઞયા રે;
 ત્રિભુવન ભયો રે ઉઘોત, સેવે મુર આયા રે ॥ ૧ ॥
 સુખીયા થાવર નારકી, શુભ છાયા રે;
 પવન થયા અનુકૂળ, સુખાસા વાયા રે ॥ ૨ ॥
 અનુક્રમે જોવન પોમીયા, સુણી આયારે;
 પૂરવના પદમિત્ર, કહી સમજયા રે ॥ ૩ ॥
 શુદ્ધિ એકાદશી દિને, વ્રત પાયા રે;
 તેણે દિન કેવળનાણુ, લહે જિનરાયા રે ॥ ૪ ॥
 જ્ઞાનવિમલ મહિમાથકી, સુજસ સવાયા રે
 મહિલજિનેસર ધ્યાને, નવનિધિ પાયા રે ॥ ૫ ॥

અથ શ્રીમહિલનાથજિન સ્તવન.

રાગ—જાવડ સમરા ઉદ્ધાર—એ દશી.

શ્રીમહિલજિનસાગ, અડવીશ ગણ ગણધાર;
 સહસ્તસચ્ચાલીશ(૪૦૦૦૦) અણગાર, પંચાવનસહસ્તસ(૫૫૦૦૦)
 સાહુણી સાર ॥ ૧ ॥
 એકસાખસહસ્તસચોરાશી(૧૮૪૦૦૦), આવક સમક્તિવાસી;
 ત્રણસાખપાંસહસ્તસ(૩૬૫૦૦૦), આવિકા એહ જગીશ ॥ ૨ ॥
 પણવીશધનુ તનુમાન, અણપરણ્યા વ્રત ધ્યાન;
 સહસ્તસપંચાવન(૫૫૦૦૦) પવરીસ, આયુ સકલ ધરીશ ॥ ૩ ॥

૧ મહસૂર ઇત્યપિ. ૨ પાછળ ૧૧૧ ના પૃષ્ઠમાં છાપેલ અરના-
 થનું સ્તવન અને આ શ્રીમહિલનાથના ત્રણ સ્તવન એ ચારે સ્તવનો
 શ્રીજ્ઞાનવિમલસંસ્કૃત મૌનૈકાદશી દેવવંદનમાંહેલા છે. ૩ જન્મ્યા.
 ૪ ગરબ. ૫ વર્ષ.

‘ કુબેર ’ શાસનદેવ, વૈરોઢ્યા કરે સેવ;

માસસંલેખણ કીધે, કાઉત્સર્ગે થયા સિદ્ધ

॥ ૪ ॥

જે જિનવરને આરાધે, જ્ઞાનવિમલ સુખ સાધે;

એણીપરે દેવ વાંદીજે, માનવભવ રૂળ લીજે

॥ ૫ ॥

અથ શ્રીમુનિસુવ્રતજિન સ્તવન.

મુનિસુવ્રતજિનવર વીશમા, ^૧ભર્યછપ્પંદર ગુણમણિમંદિર;

ભવિજન ચિત્તે વિસમ્યા, મુનિસુવ્રત જિનવર વીશમા

॥૧॥

^૨જિનમુદ્રા જિનવરને સરિખી, અવર નહિ કોઈ ઉપમા;

શામલવરણ શરણ ત્રિહુ જગને, એહ સુભગતા મનોરમા ॥મુનિ૦૧॥

કુમતિ કુસંગતિ કુબ્રહ્મ બુદ્ધિ, જેણે તુમહપદ નવિ નમ્યા;

કાલ અનાદિ અનંત લગે તે, નરકનિગોદમાંહિ ભમ્યા ॥મુનિ૦૨॥

તે ધન્ય તે કૃતપુણ્ય ભવિકજન, જસ ચિત્તે પ્રભુગુણ રમ્યા;

જ્ઞાનવિમલ ગુણ નવનિધિ સંપદા, જેણે દુશ્મન સર્વિદમ્યા ॥મુનિ૦૩॥

અથ શ્રીનમિનાથજિન સ્તવન.

^૩રાગ—આજ સખી સંખેસરો.—એ દેશી.

નમિએ શ્રીનમિનાથને જે શિવસુખદાતા,

નેહ ધરીને અહનિશે જે ભવભયત્રાતા;

વિજયભૂપનો ખેટડા વપ્રાનો જાયો,

નીલકમલદલલંછનો, સુરનરપતિ ગાયો.

॥ ૧ ॥

મન મોહું.છે માહરં તુઝ મૂરતિ દેખી,

મુંદરી એહવી કોનહિ તુઝ સૂરતી સરખી;

ઉપશમરસનો કુંડ છે નિરૂપમ તુઝ નયણાં,

જગજનને હિતકારિયા જેહનાં છે વયણાં.

॥ ૨ ॥

વદનપ્રસન્નતા અતિઘણી નિર્મળતા રાજે,

^૪નિત્યવિરોધિજીવનાં વયરાદિક ભાજે;

૧ ભર્યછપ્પંદર.

૨ જિનપ્રતિમા.

૩ વેલાઉલરાગ એટલે સો-

ના રૂપાના સોગડે સદયાં ખેલત આજ એ રાગ જાણવો.

૪ સદા

વિરોધવાળા જીવોના.

શસ્ત્રાદિક જોડને નહિ નહિ કામવિકાર,
વાહન પ્રમુખ ન જોડને નહિ દોષ અકાર. ॥ ૩ ॥

પદ્માસન બેઠાથકાં ભવિયણ પડિબોલે,
અનુપમ ગુણ કોઈ એહવો સવિ જગજન મોહે,
વીતરાગભાવે મિદ્યા રૂધિરાદિક અંગે,
દુધધારપરે ઉજલા નિર્મોહ પ્રસંગે. ॥ ૪ ॥

સુરભિગંધ સવિ અંગના અવયવ મલ જેનાં,
કમળતણા ૧ પરિમલપરે શ્વાસાદિક તેહનાં;
લોકોત્તરગુણથી લહ્યો લોકોત્તર દેવ,
જ્ઞાનવિમલગુણનો ધણી જે તુમને સેવે. ॥ ૫ ॥

અથ શ્રીનમિનાથજિન સ્તવન.

રાગ—આશાગાદી.

જહાં તું અતિસુગુણ સનેહા, એહિજ ધન્ય અમહ દીહા,
તે પ્રભુગુણ સમરણની છે ઈહા, રક્તકમલસમ દેહા. ॥ જહાં ૦ ॥૧॥
પરદોષે મત કરજે રંધિહા, ન ધરે કુણશુ^૨ ખેહા^૩;
સયનનયનનંદનવન સેયન મધુરવયણની મેહા. ॥ જહાં ૦ ॥૨॥
પ્રભુ તુમહ નામધ્યાનપ્રભાવે, હોઈ ભવભયછેહા^૪;
લાગો નેહ મિટે નહિ કમહી, જ્યું પત્થરપર રેહા ॥ જહાં ૦ ॥૩॥
શ્રીનમિનાથનિરંજન આગે, કહો હરિહરશ્રદ્ધા કેહા;
જ્યું દિનકરકરતેજથી હીણા, ખાનુઆ દીપક દેહા ॥ જહાં ૦ ॥૪॥
જ્ઞાનવિમલગુણરણનો આગર, નાગરપૂજિત દેહા;
તું ત્રિકાલ પ્રણમ્યે સવિ પ્રણમ્યા, ભરતૈરવતવિદેહા ॥ જહાં ૦ ॥૫॥

અથ શ્રીનમિનાથજિન સ્તવન.

પ્રભુ તેરી શક્તિ અકલ અનંત.

ભાવિકભાવુક નિકરે કાનન, ફલ ન વિદિત સંત ॥ પ્રભુ ૦ ॥ ૧ ॥

માતવપ્રાઉદરે વસતે, સર્વરિયુ પ્રણમંત;

તેણે યથાર્થ નામ દીધો, નમિનાથ ભદંત ॥ પ્રભુ ૦ ॥ ૨ ॥

એ નામનો અનુભાવ જાણી, ચિત્ત ધર્યા ભગવંત;
 એહ નિશ્ચય આદ્યક્યંતરે, દુષ્ટ દુશ્મન અંત ॥ પ્રભુ ૦ ॥ ૩ ॥
 જ્ઞાનવિમલ પ્રભુ તરણિ નિરખત, હૃદયકજ વિકસંત;
 તુમ વિના નવિ ઓર ધ્યાઉ, એહ મારે તંત ॥ પ્રભુ ૦ ॥ ૪ ॥

અથ શ્રીનમિનાથજિન સ્તવન.

મુણ મુણ પ્રાણી બે, નમિજિનવરના ચરણકમલ પ્રણમીએ;
 જસ વાણી બે, સરસસુધારસ કર્ણકચોલે પીએ. ॥મુણગા૧॥
 પીએ ગુણ ગાહે, ધરિ ઉચ્છાંહિ તેણે નરભવકળલીના;
 યા ભવજલમાંહિ અગમઅથાહે અહિ આંહે તારણ કીના ॥મુણગા૨॥
 બહુ માયાએ લોક પ્રવાહે, વિષયકષાયે ન હુ રીણા;
 જ્ઞાનવિમલકૃપાયે સેવેશિરથાઈ અનુભવરસ છાંહેરહે, લીણા ॥મુણગા૩॥

અથ ૨શ્રીનમિનાથજિન સ્તવન.

રાગ—કાફી.

નમિયે શ્રીનમિનાથને રે લાલ, વિજયનરેસરનંદ મેરે પ્યારે રે;
 અપરાજિતથી આવીયોરે લાલ, વિજયઉરે અરવિંદ મેરે ॥ન૦ગા૧॥
 મૃગશિરશુદિ એકાદશીરે લાલ, નક્ષત્ર આશ્વિની સાર મેરે,
 પ્રથમ પ્રહર અકુમ તપેરે લાલ, બકુલ તરતલે સાર મેરે ॥ન૦ગા૨॥
 ઘાતિકર્મ ક્ષયે કેવલી રે લાલ, સત્તર ગણધર જાસ મેરે,
 વીશસહસ્ત્ર(૨૦૦૦૦) મુનિ સાધવીરે લાલ, સહસ્ત્ર-
 એકતાલીશ(૪૧૦૦૦) ખાસ મેરે ॥ન૦ગા૩॥
 શ્રાવક એકલક્ષ ઉપરેરે લાલ, સત્તરી(૭૦)સહસ્ત્ર ઉદાર મેરે,
 ત્રણલાખ વરશ્રાવિકા રે લાલ, અઝતાલીશહજાર મેરે ॥ન૦ગા૪॥
 પત્રરંધ્રનુપ તનુ બેહનુ રે લાલ, દશસહસ્ત્ર(૧૦૦૦૦)
 વરસનુ આય મેરે,
 નીલકમલલંછન ભડુ રે લાલ, સમેતગિરિ સિદ્ધ થાય મેરે ॥ન૦ગા૫॥
 એકવીશમે જિન જાણીયેરે લાલ, પ્રણમતાં પાતિક જાય મેરે,
 જ્ઞાનવિમલપ્રભુ સાનિધેરે લાલ, નામે નવનિધિ થાય મેરે ॥ન૦ગા૬॥

અથ ૧શ્રીનેમિનાથજિન સ્તવન.

ચંપકવર્ણી ચુંદરી હો સાહિબા, જઠ રહ્યા ગઢગિરનાર રે
 કેશરીયા નેમજી આવજો, મંદિર માહરે હો નેમજી આ૦
 કેલે દીની કેલે મુલવી હો સા૦ કેલેસે ખરચ્યો દ્રવ્યરે કે૦ ॥ ૧૧ ॥
 કૃષ્ણ દીની વાસુદેવે મુલવી હો સા૦, નેમજીએ ખરચ્યો દ્રવ્યરે કે૦ ॥ ૧૨ ॥
 નેમજી તોરણ આવીયા હો સા૦, પશુડે કીધો પોકાર રે કે૦ ॥ ૩૧ ॥
 રાજુલની સહિરોમાંહિ હો સા૦, અહો શ્રીરાજુલને કાળોભરતારકે૦ ॥ ૪૧ ॥
 કાળા તે ભમર હાથિઆ હો સા૦, કાળા વરસે મેહ રે કે૦ ॥ ૫૧ ॥
 કાળી કરતુરી કમકમે હો સા૦, કાળી કાજળ રેખ રે કે૦ ॥ ૬૧ ॥
 નેમજી તે સાલાને પુછીઆ હો સા૦, માંડવે આવડો શો સોરરે કે૦ ॥ ૭૧ ॥
 રાતે તે રાજુલખેની પરણશે હો સા૦, પ્રભાતે ગોરવ દેશે રે કે૦ ॥ ૮૧ ॥
 ભલથયડો એ પરતુ હો સા૦, સલવડો સંસાર રે કે૦ ॥ ૯૧ ॥
 નેમજીને કહે કઠારડા હો સા૦, કંખ્યા પશુઆ આતા બંધરે કે૦ ॥ ૧૦૧ ॥
 ખડખાઓ પાછી પીઓ હો સા૦, જંગલ કરો તુમે વાસ રે કે૦ ॥ ૧૧૧ ॥
 નેમજીએ રથ તિહાંથી ફેરવ્યો હો સા૦, જઠરિયા ગઢગિરનારરે કે૦ ॥ ૧૨૧ ॥
 તાપે તેવેલુ તમતમે હો સા૦, રાજુલ વિલાપ કરતી જાયરે કે૦ ॥ ૧૩૧ ॥
 વળીવળી રાજુલ બીહતી હો સા૦, કોખ્યાકાંહો નેમજી ભલોભરતારકે૦ ॥
 આ ભવ પરભવ આખડી હો સા૦, આ ભવ એ ભરતાર કે૦ ॥ ૧૪૧ ॥
 રાધું માસુરીધુંસુ હો સા૦, તીહના સેરિસવાદ રે કે૦ ॥ ૧૬૧ ॥
 જમા માસુ જમશુ હો સા૦, તીહમાં કીસો સત્કાર રે કે૦ ॥ ૧૭૧ ॥
 નેમજી તમા રાજુલમાં હો સા૦, સાખાસ ને શૂરવીર રે કે૦ ॥ ૧૮૧ ॥
 રાજુલ તમારા કાપડા હો સા૦, શિવા આહિત મંગળવાર રે કે૦ ॥ ૧૯૧ ॥
 નથી પહેર્યાં નથી પહેરશુ હો સા૦, યાંકા તો પાવાર રે કે૦ ॥ ૨૦૧ ॥
 ડુંગર ઉપર ડુંગરીઓ હો સા૦, સોની વસે લખચાર રે કે૦ ॥ ૨૧૧ ॥
 ઘડા નેમજીના બે રાખ્યા હો સા૦, ઘડા રાજુલના હારરે કે૦ ॥ ૨૨૧ ॥
 ડુંગર ઉપર ડુંગરી હો સા૦, રંગરેચ વસે લખચાર રે કે૦ ॥ ૨૩૧ ॥
 તે નેમજીના મૂલવ્યા હો સા૦, રંગ્યા રાજુલના ઘાટ હો કે૦ ॥ ૨૪૧ ॥
 રાજુલ મુગતે પધારીયા હો સા૦, જ્ઞાનવિમલ ગુણ ગાયેરે કે૦ ॥ ૨૫૧ ॥

અથ શ્રીનેમિનાથજિન સ્તવન.

દશી કૃમખડાની.

જન મનરંજન ભેટીએરે, ભયભંજન ભગવાન; યાદવરાય સાંભળો.
 નેમિનિરંજન સાહિબારે, અંજન નિર્મળવાન. યાદવરાય સાંભળો ॥૧॥
 સાંભળીએ અરદાસ, મહેલ્લી મન આમળો ॥ આંચળીં ॥
 રાજુલ કહે હું તાહરી રે, નવભવની એક નારી ॥ યાદવં ॥
 પ્રેમ દેખાડી ફિર ગયો રે, આવી તોરણખારી ॥ યાદવં ॥ ૨ ॥
 'ઉંચી દેખી મોહીયા રે, અણુદીઠે શી પ્રીતિ ॥ યાદવં ॥
 આસંગાયતિ અવગણી રે, એ નહિ સજ્જનરીતિ ॥ યાદવં ॥ ૩ ॥
 એહના ગુણ નથી જાણતારે, એ અકુલિણી નારી ॥ યાદવં ॥
 પુરૂષ અનંતે ભોગવીરે, એહનો અગમ આચાર ॥ યાદવં ॥ ૪ ॥
 રઅકર્મિને આદરે રે, નહિ સંતતિપરિવાર ॥ યાદવં ॥
 રાય રાંક આણે ઘરે રે, નહિ ય કિશ્યો વ્યવહાર ॥ યાદવં ॥ ૫ ॥
 છોતિ નહિ ઉંચનીચની રે, રાખે સહુને સમાન ॥ યાદવં ॥
 આદર નાપે તેહમાં રે, તે દાખો સુવિવેક ॥ યાદવં ॥ ૬ ॥
 ૩તેહના ગુણ તુઝમાં નહિ રે, નહિ તસ ચપલ સ્વભાવ ॥

॥ રાજુલસતી સાંભળો ॥

જ્ઞાનાદિક ગુણ તસ ઘરે રે, ચિરતાયે ક્ષાયિકભાવ ॥

॥ રાજુલસતી સાંભળો ॥ ૭ ॥

૪મધરો સોકિમ ભાવ કરો મન નિર્મલો ॥ આંકણીં ॥
 ઉત્તમપુરૂષ આદરી રે, તે વાહે સહુકોઈ ॥ રાજુલં ॥
 જન્મમરણજરાદિકથડી રે, નિર્મયતા જિહાં હોય ॥ રાજુલં ॥ ૮ ॥
 વાર અનંતી પામીયેરે, તુજ સરિખી જગમાંહિ ॥ રાજુલં ॥
 નીચા એહને નવિ મહ્યારે, ઉંચી તે સવિત્યાંહિ ॥ રાજુલં ॥ ૯ ॥
 મૂલ્યદાન માગે નહિ રે, પાળે પ્રીતિ અખંડ ॥ રાજુલં ॥
 અંત નહિ જસ પ્રેમનોરે, નહિ જિહાં દુશ્મન હંડ ॥ રાજુલં ॥૧૦ ॥
 સમતા સખી છે તેહની રે, તેહને કીજે હાથ ॥ રાજુલં ૧૧ ॥
 તો આપણે ખિહું એકઠારે, ઈમ બોલે યદુનાથ ॥ રાજુલં ॥૧૧ ॥

૧ મુક્તિરૂપિ સ્ત્રીને માટે કહે છે. ૨ સિદ્ધ અને પક્ષે કામવગરનો.

૩ હવે શ્રીનેમિનાથ રાજમતીને ઉત્તર આપે છે. ૪ સપત્તી (શોક્ય)

નો ભાવ મધરો.

રાજુલ તેડી આણીયાં રે, સર્વવિરતિ ઘરમાંહિ ॥ રાજુલ૦ ॥
 રસરંગે ખિહુ મિદ્યાં રે, સમતાં જિહાં વચિમાંહિ ॥ રાજુલ૦ ॥૧૨ ॥
 નામ પહેલી તિહાં ગઘરે, રાજુલ જોવા કાજ ॥ રાજુલ૦ ॥
 બેહનો પિયુ રાગી થયોરે, માટી તેહની લાજ ॥ રાજુલ૦ ॥૧૩ ॥
 શિવસુંદરી પરણીતિહાં રે, શિવાદેવીમાત મદહાર ॥ યાદવ૦ ॥
 જ્ઞાનવિમલસુરિ ઈમ ભણેરે, ધન્ય ધન્ય નેમિકુમાર ॥ યાદવ૦ ॥૧૪ ॥

અથ શ્રીનેમિનાથજિન સ્તવન.

રહો રહોરે યાદવરાય દા ઘડીયાં, દા ઘડીયાં દા ચાર ઘડીયાં;
 રહો૦ ॥ એ આંકણી૦ ॥
 મોજ મહિરાણુ શિવાદેવીજાયા, તુમે છો આધાર અડવડીયાં રહો૦ ॥૧॥
 'નાહ ! વિવાહ ચાહ કરીએ, કયું જાવત ફિર રથ ચડીયાં રહો૦
 પશુય પોઝાર સુણીય કિય કરણા, છોડીદીયે પશુપંખી ચડીયાં રહો૦ ॥૨॥
 ગાદ ખિછાઉં મેં વારીર જાઉં, કરું વિનતિ ચરણે પડીયા રહો૦
 પીયુવિણુ ઈદીહાતે વરિસમ્મોવડ, ન ગમે સેનને સેજડીયા રહો૦ ॥૩॥
 વિરહ દિયાની વિલપતિ જોવન, વાડી વન ઘર સેરડીયાં રહો૦
 અષ્ટ ભવાંતરે વેહ નિવાહત, નવમે ભવ તે પવિછડીયાં રહો૦ ॥૪॥
 સહસાવનમાંહે સ્વામિ સુણીને, રાજુલ રૈવતગિરિ ચડિયા રહો૦
 પીયુકરે નિજશિરે હાથ દેવાવત, ચાખે ચારિત્રશેલડીયાં રહો૦ ॥૫॥
 યાદવવંશ વિભૂષણુ નેમજી, રાજુલ મીડી વેલડીયા રહો૦
 જ્ઞાનવિમલ ગુણેદંપતિ નિરખત, હરખત હોત મેરી આંખડીયા રહો૦ ॥૬॥

અથ શ્રીનેમિનાથજિન સ્તવન.

રાગ—કેદારો.

રાગ—પ્રાણ માહરા હરી હો હરી તુમહ સુણ્યો ભાઈ પ્રાણ
 માહરા હરી—એ દેશી.

પ્રણમાડી નેમિ હો નેમિ તુમહ સુણ્યો ભાઈ પ્રણમાડી નેમિ
 ॥ આંકણી૦ ॥

૧ નાથ ! ૨ બહી ઇત્યપિ પાઠઃ ૩ દિવસ. ૪ નિભા-
 બ્યો, રાખ્યો. ૫ સ્નેહને દૂર કર્યો. ૬ ગિરનારપર્વત. ૭ શોભાવનાર.

મુઝ પારણકું આયે પશુચર, ધાહ દઈ હો દઈ ॥તુમહૃગા૧॥
 હીનાનાથ પશુસે કરણા હમ વરિયાં તે કાહ ગઈ હો ગઈ ॥તુમહૃગાર૨॥
 માણસ છોડિ કૃપા તણ ચરશે તોમહે તે કયું નભઈ હો ભય ॥તુમહૃગા૩॥
 સંત અનંત ભયે જે રીતિ તિમશ્યું એ રીતિ નમ હો નમ ॥તુમહૃગા૪॥
 આયમિલો સખી સયન સહીરો માત તાત ઉરે ફરમ રઈ ॥તુમહૃગા૫॥
 કરી મનોહર મનાય લેઈ આયો યું મુનિ હો તરઈ હો રમ ॥તુમહૃગા૬॥
 અન્નપાન ભાવે નહિ મોકું શુદ્ધિ બુદ્ધિ ભુલીગમ હો ગઈ ॥તુમહૃગા૭॥
 જ્ઞાનવિમલપ્રભુ કીર્તિ શિષ્યા ત્રિકરણશુદ્ધે લમ હો લમ ॥તુમહૃગા૮॥
 રાજીસ જ્યોતિ અગમગ પતિશું તવ એકમેક થમ હો થમ ॥તુમહૃગા૯॥

અથ શ્રીનેમિનાથજિન સ્તવન.

રાગ—આજહોની દેશી.

શ્રીયાદવકુલચંદ નેમીસર જિનચંદ,
 આજહો સોહો રે જિન સામલવાન સોહામણાજી ॥ ૧ ॥
 મુણી પશુઆં પોકાર છાંડી રાજીસનાર,
 આજહો જાણી રે મન આણી કરણા ગુણ ઘણાજી ॥ ૨ ॥
 અચરિજ એહ અનૂપ જેહનું અકલ સ્વરૂપ
 આજહો આપે રે નિરાગી રાગી સવિ કરેજી ॥ ૩ ॥
 જન્મથકી બ્રહ્મચારી નહી મને કામવિકાર
 આજહો તોહો રે રાજીસપતિનામ સદા ધરેજી ॥ ૪ ॥
 સમુદ્રવિજય નૃપ માત શિવાદેવી જસ માત,
 આજહો દીપે રે અતિ જીપે સ્થલ સવિ મોહનુંજી ॥ ૫ ॥
 આશ્રિત ગઢગિરનાર, પામ્યા ભવનો પાર,
 આજહો મોહું રે અચરિજ દીસે એ સ્વામિનુંજી ॥ ૬ ॥
 તું નિરંજન નિરનેહ માહરે તુઝરયું નેહ,
 આજહો રાયું રે ઇણે ધ્યાને સ્વામિ સોહામણાજી ॥ ૭ ॥
 ધીરવિમલકવિ શિષ્ય, વંદે નય નિશદિશ,
 આજહો કીજે દિત્ત ભરી નિતુ પ્રભુનાં ભામણાજી ॥ ૮ ॥

અથ શ્રીનેમિનાથજિન સ્તવન.

શાગ—ત્રિભુવનતારણ તીરથ પાસચિંતામણી રે કે પાસઁ—એ દેશી.

નેમિનિરંજન દેવકે સેવ સદા કરે રે કે સેવ સદાઁ
અહનિશ તાહરે ધ્યાન કે દિલમાંહિ ધરે રે કે દિલઁ
શંખલંછન ગુણખાણ કે અંજન વાનિ છે રે કે અંજનઁ
રાજમતીના કંત કે પરણ્યાવિણ અછે રે કે પરણ્યાઁ ॥૧॥

તુલિજ જીવનપ્રાણ કે આતમરામ છે રે કે આતમઁ
માહરે પરમાધાર કે તાહરે નામ છે રે કે તાહરેઁ
સમુદ્રવિજયના નંદન નિતુ નિતુ વંદના રે કે નિતુઁ
કીજે કરણાવંત કે કર્મ નિકંદના રે કે કર્મનિકંદનાઁ ॥૨॥

જીત્યો મન્મથરાજ રહી ગઢ ઉપરે રે કે રહીઁ
પહેરી શીલસનાહ ઉદાસ રચસીધરો રે કે ઉદાસઁ
સવિ જિનવરમાં સ્વામિ તુમે અધિકું કર્યું રે કે તુમેઁ
કુમરપણે ધરી ધીર મહાવ્રત ઉચર્યાં રે કે મહાવ્રતઁ ॥૩॥

આઠ ભવાંતર નેહ જે તેહ ઉવેખીને રે કે તેહઁ
કરૂણા કીધી કેવલ પશુયાં દેખીને રે કે પશુયાંઁ
પૂરણ પાળી પ્રીતિ વળી નિજ નારીને રે કે વળીઁ
આપી સંયમભાર પહોચાડી પારને રે કે પહોઁ ॥૪॥

જણ જણશું જે પ્રીતિ કરે તે જણ ઘણા રે કે કરેઁ
નિરવાહે ધરી નેહકે તે વિરલા સુણ્યા રે કે તેઁ
રાજમતીનો નેહ વખાણે કવિજના રે કે વખાણેઁ
તુમે તો દીધો છહ તેહનો ધિરમના રે કે તેહઁ ॥૫॥

યાદવનાથ સનાથ કરો મુજને સદારે કે કરોઁ
દિયો મુજ શિરપર હાથ હોવે જેમ સંપદારે કે હોવેઁ
જલિ જલિ મરે પતંગ દીવાને મન નહિં રે કે દીવાઁ
નાણે મન અસવાર ઘોડા દોડે સહી રે કે ઘોડાઁ ॥૬॥

સખલા સાથે પ્રીતિ નિર્બલને નવિ કહી રે કે નિર્બલઁ
પણ લાગ્યા જે કેડે કિહાં જાએ વહી રે કે કિહાંઁ
તે સજ્જનશું હોય જે લીડ ન ભંજ્યે રે કે લીડઁ
પોતાનો જે હોય સદા દિલ રંજ્યે રે કે સદાઁ ॥૭॥

તુમચી મુનજર હોય તો કર્મને મંજીયે રે કે કર્મ
 તો દુશ્મન હોય દૂર કુણે નહિ મંજીયે રે કે કુણે
 પ્રાણાધાર પવિત્ર કે દારેસણ દીજીયે રે કે દરિસણ
 જ્ઞાનવિમલ સુખપૂર મિલીને કીજીયે રે કે મિલી ॥૮॥

અથ શ્રીનેમિનાથજિન સ્તવન.

દેશી ગહુડાની.

રાજિમતી રંગે કહે કાંઈ પ્રીતમજી અવધાર ॥ મુજરો છે માહરો ॥
 સુણી આધાર, મોહનગાર, જગે સુખકાર, તુજ દીદાર,
 કર મુજ સાર, મુજરો છે માહરો. ॥ રેક ॥
 અણદિઠે શુ^૧ મોહીયા, કાંઈ તેતો ^૧નવલી નાર ॥ મુ૦ ॥ ૧ ॥
 પ્રીતિ કરતાં સોહિલી, કાંઈ નિરવહતાં જંજળ ॥ મુ૦ ॥
 જિમ ^૨વિષવ્યાસ ખેલાવતાં, કાંઈ વિષમ અગ્નિજાળ ॥ મુ૦ ॥ ૨ ॥
 વિષુ પરણ્યે પણ જગે કહે, કાંઈ હું તુમચી નિરધાર ॥ મુ૦ ॥
 નયણે દેખાડીને વહ્યા, કાંઈ આવી તોરણ ખાર ॥ મુ૦ ॥ ૩ ॥
 અવર ન કે તુજ સારિખો, કાંઈ ^૩પુરૂષરયણ સંસાર ॥ મુ૦ ॥
 તેહભણિ નિરવાહિએ, કાંઈ સુણ મુજ હીયડાહાર ॥ મુ૦ ॥ ૪ ॥
 હાથમેલાવો નવિ કર્યો, કાંઈ શિર ઉપર કરો હાથ ॥ મુ૦ ॥
 ધન્ય શિવસુંદરી બહેનડી, કાંઈ જિણે મોહ્યા પ્રાણનાથ ॥ મુ૦ ॥ ૫ ॥
 જ્ઞાનવિમલપ્રભુતા ઘણી, કાંઈ જ્યોતિ ઝલામલ તેજ ॥ મુ૦ ॥
 અચલ અભેદ ખિહું મિહ્યાં, કાંઈ હજિમળી હીયડાહેજા ॥ મુ૦ ॥ ૬ ॥

અથ શ્રીનેમિનાથજિન સ્તવન.

રાગ—સામેરી.

ગહગિરનારે જઈ રહ્યો રે, યાદવ નેમિકુમાર;
 વિરહવચન બોલે ઈસ્યાં રે, રાજિમતી તવ નાર.
 સુણો સુણો સહીઆ રે વયણા,
 પગલાં પિઉના પેખી ઝઝિઝિ લાગી રે નયણાં;

મારે તીખાં પીતર ઝાપટી લાગી રે મયણાં ॥એ આંકણીગા ૧॥
 તોરણ આયે નેમજી રે, પાછા વળીયા કેમ;
 કપટ કર્યું પરણ્યાતણું રે, એ બાજીગરપરે જેમ ॥ મુણો ૦ ॥૨॥
 કરણા કીધી પંખીયા રે, નવિ કીધી મુજ સાર;
 પણ હું સાચી પતિવ્રતા રે, તોહિ તાહરી નાર ॥ મુણો ૦ ॥૩॥
 અષ્ટભવાંતર નેહલો રે, નવમે ભવે દીયો છોહ;
 કેડા ન છોડું તાહરો રે, જિમ છાયા ને દેહ ॥ મુણો ૦ ॥૪॥
 ઈમ કહેતી પહોતી પ્રિયા રે, પિયુ પાસે લીયે દીક્ષ;
 રહનેમિ પણ બુઝવ્યો રે, દઈ હિતની શીખ ॥ મુણો ૦ ॥૫॥
 યાદવકુલચૂડામણિ રે, ધન ધન રાજીલ નેમ;
 જ્ઞાનવિમલ કહે એહના રે, સાચા પૂરણપ્રેમ ॥ મુણો ૦ ॥૬॥

અથ શ્રીનેમિનાથજિન સ્તવન.

રાગ—સારંગ મહાર.

રાજીલ તેરે પશુયાં કરત પોકાર.
 સખ મિલીકરી પ્રભુજીકે આગે, નિમુણત નેમિકુમાર ॥રાજીલગા ૧॥
 પિક શુક મોર ભૂંગ મૃગ ખંજન, હરિ ગજ ચક્રવા હંસ;
 કંઠ નાસિકા કેશ ભ્રમુ લોચન, કટી ગતિ થણજિત અંસ ॥રાગા ૨॥
 અરજ મુણી પશુચનકી નેમિ, છોડી ચાલ્યો નિરધાર;
 કહે રાજીલ સોગંધકી પ્રભુ, વિણ કરું ન આર ભરતાર ॥રાગા ૩॥
 પીઉ પીઉ કરત ચલત તવ પાણી, ચઢી ગઢ ગિરનાર;
 પીઉ પ્રેમે કરી દીયો શિરપરે, કીનો સફલ અવતાર ॥રાજીલગા ૪॥
 અવિચલ પદ પાયે તિહાં દંપતી, યાદવકુલશણગાર;
 જ્ઞાનવિમલ મનમોહન સારંગ, રસિકશિવાદે મહાર ॥રાજીલગા ૫॥

અથ શ્રીનેમિનાથજિન સ્તવન.

રાગ—માલવી ગાડી.

રહો રહોરે યાદવ રીતિ નથી, કાંઈ એહવી ચાલ ન કીજેરે;
જેમ કહ્યો તેમ તેમ કરશું, પણ રથ પાછો ન વાળીજે રે.

॥ રહો ૦ ॥ ૧ ॥

તોરણ આપ ગયો ફિર કોઈ, તે વાહલા મુઝ દાષો રે;
વિષ્ણુ અવગુણ છોડીને જાઓ, શ્યો મન આટલો રોષોરે ॥ રહો ૦ ॥ ૨ ॥
કહે રાબુલ મેં સંગ ન છોડું, નિશાદિન પીયુ ગુણ ગાડિં રે;
જ્ઞાનવિમલ ગુણ પામ્યા 'દાઉ, એ દુષ્ટિને રવારી જાઉરે ॥ રહો ૦ ॥ ૩ ॥

અથ શ્રીનેમિનાથજિન સ્તવન.

રાગ—માર કાફી.

નેમિજી નિરખો નાહલિયા, સામલિયો મુજ સાહિયો રે;
એહશું નેહ અપાર.

જવા દીઓ મુજ તાતજી, માહરો નાથ જાયે ગિરનારે ॥ નેમિ ૦ ॥ ૧ ॥
દયા ધરી રથ ફેરીયો રે, સુણી પશુઆં પોકાર;
પતિવ્રતા વ્રતતો રહે જો, લિઓ સંજમભાર રે ॥ નેમિ ૦ ॥ ૨ ॥
જ્ઞાનવિમલ પ્રભુને મિલી, પામી ભવનો પાર;
દુષ્ટી એકપણે રદ્યા, રસરંગે નહી જસ પાર રે ॥ નેમિ ૦ ॥ ૩ ॥

અથ શ્રીઅધ્યાત્મભાવગર્ભિત પાર્શ્વનાથજિન સ્તવન.

કાવ્ય—પ્રહસમે પ્રભુમીએ પ્રેમ આણી,
પાર્શ્વપ્રભુ પદ કમળ જ્ઞાન ખાણી;
સુકૃતતતિવદ્ધી ઇણથી મચાણી,
તેહને ધ્યાને શ્રેણિ રખાણી. ॥ ૧ ॥

કાગ—પાસ પ્રભુને પ્રભુમે સુરનરવર સવિ પ્રાણી,
આણા શિરધરે આગળે ઉભા જોડી 'પાણી;
અર્ધસેનનૃપનંદન ૨નંદનવનસમ કાય,
મણિધરકેશધરલંછન વામાદેવી માય. ॥ ૨ ॥

કાવ્ય—સકલ મંગલતણું હેતુ જાણો,
જિનતણી ભક્તિ દિલમાંહિ આણો;
અચલ શુભયોગ અનુષંગ જોડે,
દુરિત મિથ્યાત અનુષંધ છોડે. ॥ ૩ ॥

કાગ - નિઃશંકિતવરસમકિતગુણયુત ચિત્ત સમભાવિ,
ભાવિતવાસન શાસન કીજે એકીભાવ;
અંતરંગપરમાત્મ જિનપતિસાથે અભેદ,
દ્રવ્યભાવશું પૂજા સાધીજે બહુભેદ. ॥ ૪ ॥

કાવ્ય—સત્યચરિત દંતપાવન ધરીજે,
પ્રભુગુણ જલમુખે શુદ્ધિ લીજે;
ઉત્તિ પ્રમાદતા દુરે યાજો,
અંગથી અવિધિ અલગી ઉચ્છાજો. ॥ ૫ ॥

કાગ—પૂજાને અભિમુખતા તે પૂરવદિશ જાણિ,
વિધિપરનાલિકા જાળજઠ સંવરજલશુચિ નહાણ;
યતનાદિક ઉગરણે કાઢો મતમિથ્યાત,
અંગુછો અવશોષણ દૂષણવિણ અવદાત. ॥ ૬ ॥

કાવ્ય—દેવધર તેહ શુચિ અંગ જાણો,
અમલ મન પગર્ભધરમાંહિ આણો;
યોગચિરતા પખ્યાસણ બનાવો,
નિશ્ચયદૃષ્ટિ નિરખી સુહાવો. ॥ ૭ ॥

ક્રાગ—નિર્મલતા જે ચિત્તતણી તે ક્ષીરોદ્ધ વસ્ત્ર,
 શુભલેશ્યાપટ આઢણ ઉત્તરસંગ પવિત્ર;
 ૧શુશ્રૂષાદિક અગુણ બુદ્ધિતણા નિર્દોષ,
 દર્શનાચાર વિશુદ્ધિ તે આઠપડા મુખકોશ. ॥ ૮ ॥

કાવ્ય—ભક્તિ કેશરતણા રંગ વાર,
 ચંદન શુદ્ધશ્રદ્ધાન ધાર;
 શક્તિ કચેલ શુભધ્યાન ઘોલા,
 શીલજત્વ સત્ત્વ ઘનસાર રોલા. ॥ ૯ ॥

ક્રાગ—આરસીઓ એકાગ્રતા પૂરણકલસ સંતોષ,
 જે નિરમાલ્ય ઉતારવાં તેહ વિભાવનો દોષ;
 ચિત્ત ઉપાધિ નિવારીયે આભરણા ઉતારી,
 અંગ પખાલે ચિંતયે ચિત્તસમાધિ અપાર. ॥૧૦ ॥

કાવ્ય—૨પંચ આચાર ૩વિવહાર પાંચ,
 તે જિનદેવ આણા પ્રપંચ;
 તિલક નિલવટે કરે ભાવ આણી,
 સહજગુણ મુદ્રિકા તે વખાણી. ॥૧૧ ॥

ક્રાગ—જિનગુણ ઘોષણ ચિંતન પ્રભુગુણ તપ્તિ ૪અલોભ,
 ચાર તિલક કરે પૂજક ગલિકુ હદે ઉદર અક્ષોભ;
 અંગણુહણાં દોષ ધર્મના સહજ સભાવ તે અંગ,
 જે ભૂષણ પહેરાવીયે અધ્યાતમગુણ ચંગ. ॥૧૨ ॥

કાવ્ય—અંગ નવબ્રહ્મની વાડિ ભણીએ,
 અશુભ નવ જેહ નિયાણ હણીયે;
 સમકિત ભૂષણવર વિવિધ યુગતે,
 પંચવરણે કરે ૫કુસુમ ભક્તિ. ॥૧૩ ॥

ક્રાગ—શુભ ઉપયોગ વિવેકે ધર્મધ્યાનપ્રકાશ,
 કર્મહલન કૃષ્ણાગર તનુયોગે કૃતવાસ;

૧ શુશ્રૂષા (સાંભળવાની ઈચ્છા) ૧, શ્રવણ ૨, મહણ ૩, ધારણ ૪, ઊહ=તર્ક ૫, અપોહ=વિતર્ક ૬, અર્થ વિજ્ઞાન ૭, તત્ત્વવિજ્ઞાન ૮, એ આઠ બુદ્ધિના ગુણ જાણવા.

૨ પંચાચારનું વર્ણન શ્રીરત્નશેખરસંસ્કૃત આચારપદીપત્રમાં છે.

૩ પંચવ્યવહારનું સ્વરૂપ શ્રીજીતકલ્પપ્રવચનસારોદ્ધારાદિક્રમાં છે.

૪ અલોચ હસપિ.

૫ પંચવર્ણિકુસ.

ભાવના વાસના મહામહે ધૂપઘટી પ્રગરાવે,
ત્રિક અનુષ્ઠાને સંચિત દુષ્કૃત દુરે ઉડાવે.

॥૧૪॥

કાવ્ય—તત્ત્વના પાત્રમાં ઘૃત સુહાવે,
સકલનયં ચિંતના ભાવ લ્યાવે;
જ્ઞાનદીપકતણું તેજ દીપે,
બ્રાંતિ પવનાદિકે તે ન ^૧છપે.

॥૧૫॥

કાગ—અમદયાનકવર્જના તેહિજ મંગલ આઠ,
જે નૈવેદ્ય નિવેદીયે તેમને નિશ્ચલ પાઠ;
લવણ ઉતારીયે કૃત્રિમધર્મતણો જે ત્યાગ,
મંગલદીવો જાણીયે શુદ્ધધર્મ ગુણરાગ.

॥૧૬॥

કાવ્ય—સહજ સદ્ભુત ગુણ મુરજ ભાવે,
તે અવસ્થાત્રિક તાન લાવે;
આયતિશુદ્ધતા તાલ ફાવે,
ગીત ને નૃત્ય અભિનય દેખાવે.

॥૧૭॥

કાગ—અવિધિ અધર્મ અનીતિથી વિતથ થઈ જે ભક્તિ,
તે આરતિ ઉતારો ધણિપરે ભાવનાવ્યક્તિ;
દષ્ટિરાગ ઉવેખણા ઘંટ વળવો સાર,
અનાશંસતા સાત્વિક ઝંઘરીના જાણકાર.

॥ ૧૮ ॥

કાવ્ય—દ્રવ્યપૂજથડી હોય હિંસા,
એમ કહી ભક્તિની કરે ^૨ખિંસા;
તેહ નવિ ^૩સમયની વાત જાણે,
જે નિસિહિપદે સામ્ય આણે.

॥૧૯॥

કાગ—અવ્યાહત ^૪તતનાદે અનાહત દુંદુભિ તેહ.
મુદ્ધિતા કરૂણા રચના નાટિકનર્તકી જેહ;
જિનઆણાને અનુસરી જેહ સકલ વ્યવહાર,
આચરતે ચિત્ત વરતે તેહજ એક પ્રકાર.

॥૨૦॥

કાવ્ય—દ્રવ્યભાવે કરી દુવિધ કહીયે,
ત્રિવિધ અવંચકે ત્રિવિધ લહીયે;
ભક્તિ બહુમાન અણાસાય ઉચિતે,
ચઉવિધ પૂજની એહ યુગતિ.

॥૨૧॥

ફાગ—શ્રદ્ધા જ્ઞાનને કહણુ ને ફરસન થય શુદ્ધ પ્રપંચ,
 ષટ્દ્રવ્યાદિક ભાવનિ 'સંગ નય સકલ પ્રપંચ;
 ચિંતન કીર્તન સેવન વંદન નિંદન ધ્યાન,
 સમતા એકતા ઇતિ અડપૂજા વિધિ અનિદાન. ॥૨૨ ॥

કાવ્ય—એમ અધ્યાતમ ગુણુ વિવિધ ભેદ,
 અનુભવ જ્ઞાનશુ' જેહ વેદ;
 પરમ આનંદ લહે તેહ પ્રાણી,
 શુદ્ધ સમકિતભી એ નિશાની. ॥૨૩ ॥

ફાગ—જિનસરખી જિનપ્રતિમા એ ગણુધરની વાણી,
 નિરખે હરખે પ્રાણી તેહને શુભગુણુઠાણુ;
 સિદ્ધસરખી મુદ્રા મુદ્રિત દોષ અશેષ,
 દ્રવ્યપૂજા ઉપચારે લહીયે સકલ વિશેષ. ॥૨૪ ॥

કાવ્ય—ધ્યેયનો ધ્યાનને હેતિ ધ્યાના,
 સકલ કરણી કરે ભવિક જ્ઞાના;
 કર્મના ભર્મથી ભિન્ન થાવે,
 અક્ષય અનુપમ મહાલીલ પાવે. ॥૨૫ ॥

ફાગ—નીરજતા નિર્મળતા શીતળતા સંખંધ,
 શુભઅનુખંધ સુગંધતા અડવિધ કુસુમપ્રખંધ;
 ચઉવિધ સત્ય દયા પરદત્તને ખંભ અસંગ,
 તપ અનિદાન સુજ્ઞાન મુશીલ મુસજ્જનસંગ. ॥૨૬ ॥

કાવ્ય—યોગાત્રિક કરણાત્રિક જેહ શુદ્ધ,
 અશ્વતે તેહ જ્ઞાનાદિ ઉદ્ધ;
 અપુનર્બંધ એ ફલ વિશેષ,
 નિર્મલ બોધ તેહીપરેખ. ॥૨૭ ॥

ફાગ—પરમ સુહિતરસ અતૃપ્તિ તે નૈવેદ્ય કહાય,
 હમ અષ્ટાંગ સુયોગે જિનપૂજા સુખદાય;
 સર્વવિદ્ય ઉપશામક દ્રવ્યભાવ ગુણુયોષ,
 પ્રથમ સંવર પ્રારંભી યાવત્ કર્મનો મોક્ષ. ॥ ૨૮ ॥

કાવ્ય—ઘણિપરે જેહ જિનરાજ પૂજે,
 તેહથી મોહમિથ્યાન્ય ધૂજે;

‘દ્રવ્યભાવાધિકારી અગારી,

ભાવમુખ સાધુ ઉપદેશકારી;

॥ ૨૯ ॥

રાગ—સુરતમંડલ સાહિબ પાર્શ્વ પરમગુણપૂર,

સુરતરૂ સમધિક દીઠા ધ્યાનને ભવન હજૂર;

‘સંપ્રતિ હરિસણ દીજે કીજે સફલ અવતાર,

તત્ત્વસુધારસ પાયો ધ્યાયો તુમ ઉપગાર.

॥ ૩૦ ॥

કાવ્ય—સૂરિશ્રીજ્ઞાનવિમલપ્રણીતા,

પાસજિનપૂજના ભાવ ગીતા;

એહના અર્થ જો ચિત્ત ભાવે,

તેહ ત્રિભુવનશિરદાર થાવે.

॥ ૩૧ ॥

અથ (આશાઉલીપુરમંડલ) શ્રીભાભાપાર્શ્વનાથજિન
સ્તવન.

રાગ—ત્રિભુવનતારણ તીરથ પાસચિંતામણી રે—એ દશી.

ત્રિભુવન મુકુટસમાન વિમાનપતિ સ્તવ્યો રે કે વિં

મહિમા જસ જગમાંહિ ‘વિષ્ણુજન વર્ણવ્યો રે કે વિષ્ણું

આશાઉલિપુરમંડન ભાભાપાસજી રે કે ભાં

સુરતરૂપરે જિનરાજકે પુરે મન આશજીરે કે પુરેં ॥ ૧ ॥

‘પરતા પૂરણહાર કે સંકટ ચૂરણો રે કે સં

વિઘન કરે ‘વિસરાલ અરિભય ભજનો રે કે અરિં

આદિ અનાદિ અનંત અછે ગુણ તાહરો રે કે અં

કામિતફલદાતાર મનોરથ માહરો રે કે મનોં ॥ ૨ ॥

ભવની કોડકોડ ‘દુરિત જે સંચીઉરે કે દું

તે હોય તતક્ષણમાંહિ વિનાશે ખંચીઉરે કે વિનાશેં

દિનકરકિરણનું તેજ ઝલામલ દીપતો રે કે ઝં

દેખીને અધકાર ન હોય કિહાં છતું રે કે ન હોયં ॥ ૩ ॥

૧ ગૃહસ્થો દ્રવ્યપૂજ ને ભાવપૂજના અધિકારી છે અને સાધુઓ
એકલી ભાવપૂજના અધિકારી છે પણ દ્રવ્યપૂજનો ઉપદેશ આપે.

૨ સુરતમંદર.

૩ હમણા.

૪ દેવો અથવા પંડિતો.

૫ અધિકાર.

૬ વિનાશ.

૭ પાપ.

પવન પ્રચલે મેઘઘટા જિમ વીખરે રે કે ઘટાં
 તિમ તુમ ધ્યાનસમીરે મિથ્યાદલ હરે રે કે મિં
 તિમ ઈંધણસંભારે રચનલ ખિણમાં દહે રે કે અં
 તિમ તુમ નામપ્રતાપથકી સંકટ ટળે રે કે સંકટં ॥ ૪ ॥

વરસી જિમ જલધાર કરે ધરે આર્દ્રતારે કે કરે
 જિનશાસનશ્રદ્ધાન ધરે ચિત્તવૃત્તિતારે કે ધરે
 વિષયકષાય દાવાનલતાપ સમાવતો રે કે તાપં
 પ્રભુ તુમ સંગતિ મેઘ પસાયે પાવતો રે કે પસાયેં ॥ ૫ ॥

નાહનો પણ ગુણવંત હોય ગુણીસંગથી રે કે હોયં
 વાદલીયા પણ પાવન ગુણે થયા ગંગથી રે કે ગુણં
 પાણી થયું ઘૃતરૂપકે દુધે જો મિદ્યું રે કે દુધેં
 મણિમોતીને સંગે અમ્બુલિક થઇ ભળ્યું રે કે અં ॥ ૬ ॥

શશલો પણ પવિત્રસંગ શકરે આદર્યો રે કે શકરેં
 લોકે વંદો તેહ પ્રવાહે આચર્યો રે કે પ્રવાહેં
 પંકજ પણ ગુણીસંગથી શીસે સહુ ધરે રે કે શીસેં
 મંદરગિરિને સંગે તૃણા કંચનપરે રે કે તૃણાં ॥ ૭ ॥

જોરહણભૂધરસંગ ઉપલ પણ રચણાં રે કે ઉપલં
 મંત્રે વાસિત નીર અમીરસ પડવડાં રે કે અમીરસં
 કુસુમતણે સહવાસથી તેલ ખલુમૂલડાં રે કે તેલં
 શીસ ધરે સહુ કોઇ ધરે કરસયણાં રે કે ધરેં ॥ ૮ ॥

પારસપથર સંગે હોઇ લોહ કંચન રે કે હોઇં
 તીરથને અનુભાવે હોઇ જલપાવને રે કે હોઇં
 મલયાચલને પાસ રહ્યાં જો રૂપડાં રે કે રહ્યાં
 તે પરિમલને વાસ ચંદનમલયાંગરાં રે કે ચંદનં ॥ ૯ ॥

રામચંદ્રને તેજે કે પથરપણ તર્યા રે કે પથરં
 તિમ તુજ કરણાહેજ દુઃખીજન ઉદ્ધર્યાં રે કે દુઃખીં
 મોટી તાહરી ટેક અછે જગમાં ખરી રે કે અછેં
 કળિયુગ તેજ પ્રતાપ સુકીર્તિ વિસ્તરી રે કે સું ॥ ૧૦ ॥

૧ ધ્યાનરૂપ પવન. ૨ અગ્નિ. ૩ પર્વતની અથવા પૃથ્વીની.

૪ અમૂલ્ય. ૫ ચંદ્રમા. ૬ માથે. ૭ રોહણાચલપર્વત.

૮ પથર. ૯ જ્વેલો.

નહાનો પણ પોતાનો આવી આગ્રયો રે કે આવી૦
 હિયેજ્યો નવિ જાય સેવા કરતે થયો રે કે સેવા૦
 સાહિબની એ શાભ સુખી સેવક સદા રે કે સુખી૦
 દીનદયાળ કૃપાળુ કૃપા કરીએ મુદાએ કે કૃપા૦ ॥૧૧॥
 આણા ઇમ દિલમાંદિ સુણીજે વિનતિ રે કે સુણી૦
 નવિ ગણિયે દિલમાંદિ કોઈ કારણ ૧ ભવાથતિ રે કે કોઈ૦
 જો કરશે સુપસાય તો અરજ શા એવડા રે કે અરજ૦
 સજજન પરસુખકાર હોવે જિમ કેવડા રે કે હોવે૦ ॥૧૨॥
 શરણાગત ૨ પવિપંજર ચરણ તુમારડા રે કે ચરણ૦
 શરણ કર્યા મેં સ્વામિ સુધારસના ઘડા રે કે સુધા૦
 કલિપરભાવે તાહરો તેજ ન જાંખીયે રે કે તે૦
 ખજુઆ તેજપકર ન મુરજ લોપીયે રે કે નમુ૦ ॥૧૩॥
 વામાનંદન ચંદન શીતલ તાહરું રે કે શીતલ૦
 દેખી દર્શન આજ વધ્યું મન માહરું રે કે વધ્યું૦
 અંતર દુશ્મન જોર ચલે નહિ આજથી રે કે ચલે૦
 મુજસમહોદય હોત સદા જિનરાજથી રે કે સદા૦ ॥૧૪॥
 પ્રવહણપરે તું તારણ ત્રિભુવનનો ધણી રે કે ત્રિ૦
 વહિતદાયક લાયક તું છે મુરમણી રે કે તું છે૦
 શ્રીજ્ઞાનવિમલસૂરિંદ સુસાધુશિરોમણિ રે કે સુસાધુ૦
 રહી નવેવાસ ચોમાસે થુણ્યો જિનદિનમણી રે કે થુ૦ ॥૧૫॥

અથ શ્રીગોડીપાર્શ્વનાથજિન સ્તવન.

ગિર્યા ગોડીપાસજી હોલાલ, દીજે દીજે દરિસણ આજ; સાહિબજી
 બહુદિનનો ઉમાહલો હોલાલ, સદગ ઐયો જિનરાજ સાં ॥ગિ૦૧॥
 આશાધરીને આવતો હોલાલ, દશદિશ માનવવૃંદ સાં
 પરતા પૂરણ પરગરા હોલાલ, ૧ કાલ કદંપદ્રુમકંદ સાં ॥ગિ૦૨॥
 સાચોચરચ વિચે આઠરો હોલાલ, વિષમાથલના ઘાટ સાં
 તે સવિ મનમાં અવગણી હોલાલ, આવે આવે ભવિ-

જન થાટ સાં ॥ગિ૦૩॥

ઠહલોડે ફલચિંતવી હોલાલ, આયે આયે આશાખદ સા૦
 પશુ કેવલભગતિ ઉદ્ધર્યા હોલાલ, તે પ્રભુ તુમ ગુણુ ^૧ હુદ્ધ સાળાગિ૦૫૪
 સર્વિ અંતરયામી અછો હોલાલ, જાણો પર્યાયલાવ સા૦
 તો શી સેવક તારવા હોલાલ, ઢીલ કરો જિનરાય સા૦ ॥ગિ૦૫॥
 ઈહભવ પરભવ તાહરા હોલાલ, ચરણ શરણ જગમાંહિ સા૦
 જલથલવિષમે થાનકે હોલાલ, તુંહિ અહે નિજ ખાંદ્ર સા૦ ॥ગિ૦૬॥
 તુઝ નામે દુરે હુએ હોલાલ, પાતિક મોહ મિથ્યાત સા૦
 વંશદ્ધિવાકુ ચૂડામણિ હોલાલ, અન્ધસેનનૃપ તાત સા૦ ॥ગિ૦૭॥
 ન ગણે કાંટા કાંકરા હોલાલ, કોઇ રઅરણ્ય ઉજાડ સા૦
 ભરકુજરઠ કાંટી ઘણી હોલાલ, એકતુમ દરિસણ રૂહાડ સા૦ ॥ગિ૦૮॥
 સ્વારથીઆ ન ગણે સહી હોલાલ, આશા ને અવલંખ સા૦
 પ્રારથીયા પહિલે દિયે હોલાલ, જિમ કોકિલ ને અંખ સા૦ ॥ગિ૦૯॥
 દરિસણનો અલજો ઘણો હોલાલ, ઘો દરિસણ દીવાણ સા૦
 નયણે નિરખંતા હોયે હોલાલ, છવિત જન્મ પ્રમાણ સા૦ ॥ગિ૦૧૦॥
 નામ અનેકે તું અછે હોલાલ, નવ નિવેશને કામ સા૦
 ત્રિભુવનમાંહે તાહરો હોલાલ, દીપેછે ખહુ ધામ સા૦ ॥ગિ૦૧૧॥
 કેઇ આપેછે દોડતા હોલાલ, કેઇ ખેડા ધ્યાનંત સા૦
 તે ખેહુમાં અંતર ઘણો હોલાલ, ભક્તિતણી એકાંત સા૦ ॥ગિ૦૧૨॥
 થયે કામે જે ઉલગે હોલાલ, અવરને અહનિશ ધ્યાન સા૦
 વિજુસ્વારથ ખિહુ સાચયે હોલાલ, તે તો પુરૂષપ્રધાન સા૦ ॥ગિ૦૧૩॥
 વિનતિવચન મુણીકરી હોલાલ, દીધુંદીધું દરિસણ આજ સા૦
 સત્તરપંચાવન ફાગુણે હોલાલ, વદી દશમી સિંધ્યાં કાજ સા૦ ॥ગિ૦૧૪॥
 જ્ઞાનવિમલગુણથી લહો હોલાલ, શિવસુદરી મુખસંગ સા૦
 તિમ મુજને પ્રભુ દીછયે હોલાલ, અવિચલ અનુભવરંગ સાળાગિ૦૧૫॥

અથ શ્રીચિંતામણીપાર્શ્વનાથજિન સ્તવન.

રાગ—મહારી સહી રે સમાણી—એ દેશી.

શ્રીચિંતામણિ પાસજિનેસર, અલવેસર ભગવંતા રે

॥ મુણો વિનતિ મોરી ॥

ત્રિભુવનનાયક વાંછિતદાયક, અવિનાશી અરિહંતા રે

॥ સુણો વિનતિ મારી ॥૧॥

અરજ સુણીજે નેહ ધરીજે, દાસને ખાંદ્રી મહીજે રે ॥સુ૦॥
 આશ્રિત આપ સમોવડિ ડીજે, એ મોટો જસ દીજે રે ॥સુ૦૨॥
 ક્ષાયિકદર્શન જ્ઞાનાદિક ગુણ, તેહનો અનંત ખજનો રે ॥સુ૦॥
 જગ જાણે ને હું પણ જાણું, શું કહીયે તે છાનો રે ॥સુ૦૩॥
 તેમાંહિ એક ગુણ દેવતાં, ખોટ કહો કિસી થાય રે ॥સુ૦॥
 પ્રજ્ઞાન થઇને જેહને રે આખ્યા, કહીયે તેહ ઉપાય રે ॥સુ૦૪॥
 રચણાયર એક ગુણ દીયતે, હાનિ નહિ તસ થાય રે ॥સુ૦॥
 લોકતણી તેણે આપદ નાશે, પ્રભુનો સુયશ ગવાય રે ॥સુ૦૫॥
 તરણીતેજે ચક્રવા હરખે, વિદ્યુઅમૃતથી ચકોરા રે ॥સુ૦॥
 અંદનપરિમલથી વનવાસે, રઘનગર્જિતથી મોરા રે ॥સુ૦૬॥
 મધુકર માચે પંકજ પામી, કહો કિસી તસ ખામી રે ॥સુ૦॥
 દેશો તો તુમહને છે શોભા, પણ અવર ન યાચું સ્વામીરે ॥સુ૦૭॥
 ચાતક તૃપિત રહે પણ રઘનવિણ, અવર ન આશ ધરીયેરે ॥સુ૦॥
 આસંગાયતિ કોડિ પ્રકારે, કહેતાં ભય ન હોયે રે ॥સુ૦૮॥
 ભેદરહિત તુમહ સેવા રસીયો, પ્રભુ દિલમાંહે વસીયો રે ॥સુ૦॥
 નિયતિ પ્રમુખ અવલંબન દ્યાવો, ઇમકરી ખાલ મનાવોરે ॥સુ૦૯॥
 જે ઘરના તે ઇમ નવિ સમજે, દીધાથી દીલ રીઝે રે ॥સુ૦॥
 એ અવિનય કહેવાનો લાગે, ભક્તિતણા રસ જાગે રે ॥સુ૦૧૦॥
 પુણ્યજયોગે થયા એ મેલા, વિલંબતણી નહિ વેળા રે ॥સુ૦॥
 દીજે જ્ઞાનવિમલપ્રભુતાઇ, સાહિબ એહ વડાઈ રે ॥સુ૦૧૧॥

અથ શ્રીપાર્શ્વનાથજિન સ્તવન.

રાગ સામેરી.

પ્રમાનહે તો જિનજી વાલા રે સાહિબા, ભોળા લોકા

કહાંછાં મહે સમજાય ॥મહાને૦॥આંકણી૦॥

કોડીટંકારી ભાવનારે સાહિબા, લાખ મહોરની

સેવ રે ॥મહાને૦॥૧॥

થાંને વહાલી શિવગતિ રે સાં, મહાને વાલા રાજ રે ॥મહાને૦॥૨॥
 અરજ કરૂં પાએ પડું રે સાં, કોડિ કરૂં મનોહારી રે ॥મહાને૦॥૩॥
 ધ્યાન તુમારૂં ચિત્ત ધરૂં રે, સાં, મનડું કરૂં કુરખાનરે ॥મહાને૦॥૪॥
 પુરિસાદાણી પાસણ રે સાં, પૂરે વંછિત આશ રે ॥મહાને૦॥૫॥
 પ્રાર્થીયા પલટે નહિ રે સાં, જે સાચા પ્રભુ વેસાસરે ॥મહાને૦॥૬॥
 માહરે તું એક નાથ છે રે સાં, થાં રે સેવક લાખ રે ॥મહાને૦॥૭॥
 કોકિલને મન વાલહી રે સાં, જિણપરે આંખા સાખરે ॥મહાને૦॥૮॥
 ખિરક કહીજે તાહરૂં રે સાં, ગિરઆ ગરીબ નિવાજરે ॥મહાને૦॥૯॥
 જ્ઞાનવિમલ પ્રભુ નામથી રે સાં, સિધ્યાં સઘળાં કાજરે ॥મહાને૦॥૧૦॥

અથ શ્રીપાર્શ્વનાથજિન સ્તવન.

રાગ કાફી.

માહરા પાસજિનદેવ આજ તાહરે ધ્યાન,
 માહરે આનંદ થયો. ॥ એ આંકણી ॥
 કામકુલ કામધેનુ આવી માહરે રખાર,
 તાહરે જિણુંદ આજ દીઠા મીઠા જખ દીઠાર ॥માહરા૦॥૧॥
 અષ્ટસિદ્ધિ નવનિધિ આજ તાહરે નામ,
 તેજે છતી પામ્યો જોર યાદવ ^૪કાફી ॥માહરા૦॥૨॥
 માતા વામાદેવીનંદ મુખ પુનિમચંદ,
 અર્ધસેનમૂપવંશ દીપતો દિણુંદ ॥માહરા૦॥૩॥
 સેવ સારે ચિત્ત ધારે જેહુ નર ને નારી,
 ખાંદ્ય ગ્રહી તેહને તું તારે એ સંસાર ॥માહરા૦॥૪॥
 દેવ^૪ દાનવ ઇંદ્ર માનવ જખખ રખખસ કોડિ
 પાય નામી સેવ સારે ઉભા એ કરજોડિ ॥માહરા૦॥૫॥
 ઘણા દિન આહતાં મેં દીઠા તું જિણુંદ,
 રોમે રોમે મુઝ જખ્યો પ્રેમ પરમાણુંદ ॥માહરા૦॥૬॥
 સ્વામી અંતરયામી આજ પામ્યો મેં એકાંત,
 દાસ ગણીએ વયણ મુણીયે વિનતિ વૃતાંત ॥માહરા૦॥૭॥

૧ જિનરાજ ઇત્યપિ.

૨ ખારણે.

૩ કૃષ્ણવાસુદેવ ઇત્યો.

૪ દેવ, દાનવ, ઇંદ્ર, મનુષ્ય, યક્ષ, રાક્ષસ તે કોડોગમે.

આઠ કર્મ ચારા યાગો ગાળો સઘળાં પાપ,
 ૧ જાપ તાહરે રોગ સોગ નાઠા સવિ સંતાપ ॥માહરાગા॥૮॥
 તુંહિ તુંયો ૨ અમીય વુઠ્યો મેહ માહરે આજ,
 જ્ઞાનવિમલસ્વામિ માહરાં સીધ્યાં સઘળાં કાજ ॥માહરાગા॥૯॥

અથ શ્રીપાર્શ્વનાથજિન સ્તવન.

રાગ—અલિ અલિ કેં કદિ આવેગો—એ દશી.

વે દિન મોહે કદી આવેગો, મનમંદિરમેં જિનરાજ હો;
 પ્રેમ ધરી પાઉ ધારશે, સરશે મુજ વંછિત કાજ હો ॥વે દિનગા॥૧॥
 સુમતિ ગુપ્ત સહકારના, ૩ દલ તોરણ બાંધ્યા બાર હો;
 પીઠસુખદ્ધ ભાવન ભલી, કરુણારસ છાંટણવારિ હો ॥વે દિનગા॥૨॥
 ચંદ્રોદય ચારિત્ર જલહળે તિહાં, જ્ઞાનદીપક બહુતેજ હો;
 ફરિસણ જાજિમ શાભતી, તિહાં બેસે પ્રભુ બહુહેજ હો ॥વે દિનગા॥૩॥
 મન મોહું છે પ્રભુ તાહરું, પ્રતિબિંબિત લોકલોક હો;
 લધુ મનમાં પણ તું વશ્યો, એહિજ મુજ મોટી ટેકહો ॥વે દિનગા॥૪॥
 જિહાં લગે હું તુંમહ ચિત્તમાં, ન વસું યદિ સેવકભાવ હો;
 તબલગે તપજપ સવિ વૃથા, જિમ જલમાં કાણીનાવહો ॥વે દિનગા॥૫॥
 વામાનંદન વંદના, અવધારે શ્રીઅરિહંત હો;
 પુરિસાદાણી પાસજી, પ્રભુ કેવલકમલાકંત ૪ હો ॥વે દિનગા॥૬॥
 જેમ પદ્મિજિહ્વ ૫ મુમનસ કર્યો, પચતો ૭ પાવક ૬ કઠવાસ હો;
 તેમ દંભવજલણથી રાખીયે, અજરામર કીજે દાસહો ॥વે દિનગા॥૭॥
 અંતરજામી જનતણો, જણો સવિ જગની વાત હો,
 શું કહેવું મુપરીક્ષને, નિષ્કારણ ૧૦ જનતાતાત હો ॥વે દિનગા॥૮॥
 વિનતડી ઈમ ચિત્ત ધરી, મનમાં વસિયા જગભાણ હો;
 આજ્યકી જ્ઞાનવિમલ પ્રભુને, ધ્યાને કોડિ કર્યાણ હો ॥વે દિનગા॥૯॥

૧ તમારા જાપે. ૨ અમૃત. ૩ પાનડા. ૪ કેવલજ્ઞાન-
 રૂપ લક્ષ્મીના સ્વામી. ૫ સર્પ. ૬ દેવ (ધરણેન્દ્ર). ૭ અગ્નિ.
 ૮ કમહંતું મળનામ કંઠ છે. ૯ અગ્નિ. ૧૦ જનતા જનસમૂહ.

અથ શ્રીભદ્રેવાપાર્શ્વનાથજિન સ્તવન.

રાગ—શ્રીચિંતામણી પાસજી—એ દશી.

શ્રીભદ્રેવા પાસજી રે, ભેટ થઈ મુજ આજે રે;
એતો તરવા ભવજલ જહાજ છે, મહારાં સિધ્યાં વાંછિતકાળેરે.

॥શ્રી૦॥૧॥

રાજ સકલ વેદી અછારે, પણ આપે અરૂપ અવેદી રે;
કાંઈ અચરિજ મોટું એહ છે, સેવકના સવિ દુઃખ છદીરે ॥શ્રી૦॥૨॥
માતા પણ માગ્યાવિના રે, નાપે એ લોકકીખણે રે;
પણ લોકોત્તર જે સંતછે, તેહને તો ઈમ નવિ જણે રે ॥શ્રી૦॥૩॥
ચિતિત મિતમાં શું દીયે રે, એતો દાતાને છે ખામી રે;
મુખ દખી દીલાં કરે રે, વળી વિભવ અનોપમ પામીરે ॥શ્રી૦॥૪॥
રદિનકર શશધર જલધરા રે, એતો દાતા કલિમાં મોટા રે;
પણ તે તુમ ગુણ દેશ છે, પ્રભુ આગળ તે સવિ છોટારે ॥શ્રી૦॥૫॥
પ્રાર્થના સ્વારથે કરે રે, નિજ કામ સર્વે વળી ઉલટ રે;
એહવા પણ યાચક ઘણા, ક્ષણક્ષણમાંહિ રંગ પલટ રે ॥શ્રી૦॥૬॥
પણ પ્રભુ આણ આગળ કરેરે, વિવિધ સેવા કમહી ન ચૂકે રે;
તે સેવક બહુમૂલ છે, સાહિમ પણ હિત નવી મુકે રે ॥શ્રી૦॥૭॥
મહારે પ્રભુસમ કો દાતા નહિરે, મુજસમ બહુ તાહરે દીસેરે;
વસ્તુ ખોટ પણ કાંઈ નથી, દેતાં પણ દામ ન બેસે રે ॥શ્રી૦॥૮॥
હુતો ઘરનો શું તસ માગવું રે, એતો સહજભાવ અરદાસોરે;
જ્ઞાનવિભલ ગુણ હેજથી, વિનતિયે ઈમ ચિત્તવાસો રે ॥શ્રી૦॥૯॥

અથ શ્રીનારંગપાર્શ્વનાથજિન સ્તવન.

આંગી અજખ ખની છે આજ, દિવસ થયો છે લેખે;
ધન્ય તે નર જે શ્રીજિનવરનું, વદનકમલ નિવ નિરખે.
સરસ સુધારસ નયનકચોળાં, આંખડીયાં અણીયાળાં;
તેહ નયણ નિરખતા ભવિને, માનું કમળપ્રણાલા ॥આંગી૦॥૧॥
કંચન ઘડીઓ રચણે જડિયો, નીલ કપાલ વિરાજે;
ત્રિભુવનઠકુરાધનો સૂચક, મુકુટચત્ર રાજે ॥આંગી૦॥૨॥

રવિશશિમળાંજી હપક કુંડલ ચુગલ મનોહર ઝલકે;
 તુમપરે અહોનિશ ઉદિત કરો પ્રભુ, ઈમ કહતાં ગુણમહકે ॥આંગીના૩॥
 હૃદયસ્થાનમાંહિ લહલહતો, કરુણારસનો દરિયો;
 હારકાંતિ મિસ તેજ વિરાજે, માનું બાહિર નીસરીઓ ॥આંગીના૪॥
 પ્રભુ તારી મુખમુદ્રા જોતાં, સમવસરણ ચિત્ત આવે;
 પૂજનચત્રના વિવિધ પ્રકારે, ^૧અમર ભગતિ ગુણ ગાવે ॥આંગીના૫॥
 કામધેનુ કદપદ્રુમ સુરમણિ, મિલીયા આજ અમહારે;
 જન્મજન્મ સંચિત દુઃખઢાહુગ, ^૨આરતિ અરતિ નિવારે ॥આંગીના૬॥
 રજત હેમ કેશર કપૂરે, જે આંગી આ લેખે;
 પ્રભુ દહે શિવસુંદરી વરયા, તેહને કાગળ લેખે ॥આંગીના૭॥
 નારંગપુરવર પાસ નિહાળી, બોધિબીજ થયું શુદ્ધ;
 ભવે ભવે સેવા તુમહુ ષપયકેરી, માનું એહિજ બુદ્ધિ ॥આંગીના૮॥
 ભાવસહિત પ્રભુ દરિસણ કરતાં, લીમભવોદ્ધિ તરીએ;
 જ્ઞાનવિમલ કહે શ્રીજિનનામે, મંગલકમળા વરીએ ॥આંગીના૯॥

અથ શ્રીભાભાપાર્શ્વનાથજિન સ્તવન.

સુકૃતસમીહિતસુરજતા, સેચન ^૧જલદ અમૂલરે; મેરો મન માન્યો.
 ચિત્તલાગ્યો તુજ પદકબ્જે, મધુકર માલતી ફૂલરે. મેરો મન માન્યો ॥૧॥
 રંગ લાગ્યો જયું ચોલ રે મેઠ જિમ કેશરનો ઘોલ રે મેરો
 એહીજ છાકમ છોલ રે મેઠ અનુભવરસ કહલોલ રે મેરો
 અવનિતજે આવે નહિ કોઇ, તાહરી ઉપમાન રે મેરો
 ભવભય ભાગે જેહથી તુંહિજ પુરૂષપ્રધાન રે મેરો ॥ ૨ ॥
 ભૂષણમણિગણ લહલહે મહકે કુસુમસુવાસ રે મેરો
 ગહગહે તન સવિ ભવિતણાં ^૫નાશી પાતકરાશિ રે મેરો ॥ ૩ ॥
 મન સુરતર કુદ્યો કુદ્યો દેવા સમકિતદાન રે મેરો
 રોહણગિરીસમ રાજતો શુચિગુણરચણનિધાન રે મેરો ॥ ૪ ॥
 તૃણગુણ કંચનગુણ કરે તે મંદરગિરિ ધીર રે મેરો
 નિર્ગુણ નિજગુણસમધરે તિમ તું જિનકોટીર રે મેરો ॥ ૫ ॥
 દુર્દરગજ ^૧અજસારિઓ સીહ ન લોપે લીહ રે મેરો

જલ થલ જલણુ તે જલ હુઈ ચાર જોર ન બીહુ રે મેરો ॥ ૬ ॥
 ૧ વ્યાલ કુસુમમાલા હુવે ૨ અરિયણ સયણ સમાન રે મેરો
 ૩ નીરધિ નીકપરે હુવે વિષ તે અમૃત સમાન રે મેરો ॥ ૭ ॥
 ૪ ત્યાદિક લય લય લહી ન રહે તેહને પાસ રે મેરો
 ૫ લયહર લાલાપાસણુ તુજનામે સુખવાસ રે મેરો ॥ ૮ ॥
 ૬ જ્ઞાનવિમલ ગુણ સપદા અધિક અધિક તસ થાય રે મેરો
 ૭ શિવસુન્દરી આવી મિલે નામતણુ સુખસાય રે મેરો ॥ ૯ ॥

અથ શ્રીપાર્શ્વનાથજિન સ્તવન.

રાગ—થાંરે માથે પંચરંગી પાગ સોનેરી છાગલો માણ્ણ—એ દેશી.

તુજ દરિસણુ નિરખ્યું અમૃત સરિખું સાર રે સાહિબણુ
 ઉમાહે ચાહું તુમ ગુણનો નહિ પાર રે સાહિબણુ
 તું અતિશયવંતો કેવલકમળાકૃત રે સાં
 તું મહિમાવંતો અવિનાશી અરિહંત રે સાં ॥ ૧ ॥

તું અક્ષયઅરૂપી સહજસરૂપી સંત રે સાં
 નિરાગી ત્યાગી પૂરે સવિ મન ખંતી રે સાં
 તુજ સમ કુણ થાવે મુદ્રા પાવે તુમતણી સાં
 જે રાગી દોષી દેવ અનેશ નિર્ગુણી સાં ॥ ૨ ॥

કુણ સક્કર છોડી કંકર લેવે હાથે રે સાં,
 ત્યજી સુરતર છાયા કુણ દિયે આઉલ આથ રે સાં
 લહી ધ્રાક્ષનિકોલી કુણ લીંબોલી ખાય રે સાં
 પામી મીઠા મેવા કુણ ખલ ખાવા જાય રે સાં ॥ ૩ ॥

૫ સુરચીવર મૂકી કુણ પહિરે લેઈ ગોણુ રે સાં
 ૬ સુરગજને વેચી રાસલ સંચે કોણુ રે સાં
 સુરમણિને મૂકી કહો કુણ સેવે કાચ રે સાં
 જે બાહિરઅંતર જોતાં ન દિએ સાચ રે સાં ॥ ૪ ॥

દેવ નામ ધરાવે ભક્તિ કરાવે પ્રેમ રે સાં

૧ દુષ્ટસર્પ તે પુષ્પમાલા થાય. ૨ અરિ(શત્રુ)જન તે સ્વજન થાય.
 ૩ સમુદ્ર. ૪ દ્રાખની કળી. ૫ દેવતાના વસ્ત્રો મૂકીને ફાટેલ વસ્ત્રો
 કોણુ પહેરે. ૬ ઐરાવણહાથીને વેચીને ગધેડાને કોણુ ગ્રહણ કરે.

જે આપ ન તરીયા 'પર તારે કહો કેમ રે સાં
 દુઃખ દુરિત અપાસન શાસન તાહરે' મેં લહ્યું સાં
 સંસાર અનાદિ ભમતા સમકિત સંઘ્યું સાં ॥ ૫ ॥
 તું મોહનગારો ભવિમનપ્યારો અતિઘણું સાં
 સેવક દિલધારો વાનવધારો એ ભણું સાં
 તું ત્રિભુવનસામી અંતરયામી માહરો સાં
 નહિ દિલમાં કાચો સેવક સાચો તાહરો સાં ॥ ૬ ॥
 અર્ધસેનનરિંદા તસ છે તુમે નંદા શંકરા સાં
 તુઝ રૂપચંદ્રવિંદા મુરનરવૃંદા કિંકરા સાં
 ભવે ભવે મેં ભમતાં તુમપદ સેવા મેં લહી સાં
 જેમ ગંગામને રેવા ભૂખ્યાં મેવા વાલહી સાં ॥ ૭ ॥
 પ્રભુલોચનલીલાલહેર મુધારસ સીંચીયે સાં
 જિમ તુમ ગુણ રચના દોસા દોરે હીંચીયે સાં
 જ્ઞાનવિમલપ્રકાશી સહજવિલાસી તું સદા સાં
 સેવક મુખવાસી કીજે અવિચલ સંપદા સાં ॥ ૮ ॥

અથ શ્રીપાર્શ્વનાથજિન સ્તવન.

રાગ—મહારી સહી રે સમાણી—એ દશી.

શ્રીમુખસાગર પાર્શ્વજિનેશ્વર, મુખકર સાહિબ નિરખ્યો રે,
 પ્રભુ મુરતરસરિખો;
 હૈયડું હેજ ધરીને હરખ્યું, સેવક સાચો પરિખો રે,
 મુજનેહે નિરખો ॥ ૧ ॥
 અનુભવ મુરતર સહજે રૂલિયો, દુરિતમિથ્યામત ઘલિયો રે,
 જમ્ય તું પ્રભુ મલિખો;
 બાહ્ય અભ્યંતર ભય સવિ ઘલિયો, તુઝ શાસનમાંહિ ભલિયોરે,
 થયો સૌથી ખલિયો ॥ ૨ ॥
 સૂરતિ સુંદર સહજે સારી, ભવિમન મોહનગારી રે;
 ત્રિભુવન ઉપગારી;
 અક્ષયઅનંતકળાગુણધારી, અનોપમ ઉપમાધારી રે,
 નહિ દોષવિકારી ॥ ૩ ॥

રૂપાતીત અરૂપ વિભાસે, વસ્તુસ્વરૂપ પ્રકાશે રે,
 સવિ વિષય નિરાશે;
 જસ ચરણે ત્રિભુવનજન દાસ, અહનિશ તોહિ ઉદાસરે,
 એ અચરિજ ભાસે ॥ ૪ ॥
 મુકુટ મુઘટ સુર હીરે ^૧જડીઓ, માનું જે મોહને નડીઓ રે,
 તસ ધજ ગુણ ચઢીઓ;
 કેવળદર્શન જ્ઞાનઉગ્રોતે, અધરિતરવિશશિજ્યોતે રે,
^૨ચક્ષુયુગલ સમેતે ॥ ૫ ॥
 ક્ષાયકર્દશનસંયમ દીપે, માનું કુંડલમિસે જીપે રે,
 જોતાં નયણ ન છીપે;
 અંતરશમરસ જલનિધિ ખલકે, હાર રચણને ચલકેરે,
 માનું બાહિર ઝલકે ॥ ૬ ॥
 દુશ્મન દૂર કર્યા સવિ ધીઠા, જે એકી નાતના કોઠા રે,
 પ્રભુ તેહમાં બેઠા;
 ઇણવિધ બાહિર ભૂષણ શોભા, દેખી હોય અચંભા રે,
 પ્રભુ તું ^૩ગતદંભા ॥ ૭ ॥
 વાળે જસ ગુણકીર્તિ ભંભા, ત્રિભુવનમાં સ્થિર થંભારે,
 ગાયે સુરનરરંભા;
 જ્ઞાનવિમલ પ્રભુ જે દિલ ધ્યાવે, બોધિરચણને પાવે રે,
 ઈમ ભાવના ભાવે ॥ ૮ ॥

અથ શ્રીપાર્શ્વનાથજિન સ્તવન.

રાગ—કડબો.

વિમલવર ^૧સકલગુણરચણરચણાયરૂ, પાસ સુખસાગર દરિસ પાયો;
 સહજ આનંદ સુખકંદ અતિઉલ્લસ્યો, એન જિનવચન સુખ
 ચહેન આયો ॥ વિમલ૦ ॥ ૧ ॥
 શુદ્ધ અનિદાન તુઝ ધ્યાન ગુણ જ્ઞાનથી, મુઝ ઉપાદાન પ્રભુતા પ્રકાશી;
 વિકલ્પમિથ્યાત્વની જ્ઞાંતિ નિકટે નહિ, દૂર રહી લૌક્યતા દીનદાસી.
 ॥ વિમલ૦ ॥ ૨ ॥

• ૧ ઘડિયો ઇલિપિ. ૨ બે નેત્રો. ૩ નિષ્કપટી. ૪ સમસ્ત-
 ગુણરૂપરતનને રતનાકર(સમુદ્ર)તુલ્ય

છેક સુવિવેક પ્રભુ નેક નજરે કરી, નિરખતાં દાસના દુરિત જાયે;
તરણિકિરણે કરી કમલ વિકસિત થઈ, ૧ખલ્લ પરિમલ યથા

પ્રગટ થાયે ॥ વિમલ ૦ ॥ ૩ ॥

એક મુજ ટેક અતિરેક ગુણ ઉદ્ધસી, તુજવિના અવર નવિ ચિત્ત ચાહું;
એહ પરતીત વિધિ નીતિ ત્રિકરણથકી, દેવ તુમહ સેવ ભવે ભવે

આરાહું ॥ વિમલ ૦ ॥ ૪ ॥

૨દીપ નિશિ દ્વીપ ૩ભવસિંધુમાં જુડતાં, કદપતર જેમ થલે અનલશીતે;
તપતિ તરસ્યો સુધાપાન જિમ ઉદ્ધસે, તેહથી અધિક તુમહ દરિસન
પ્રીતે ॥ વિમલ ૦ ॥ ૫ ॥

સિદ્ધ સુખઆશિકા ભ્રાંતિ નિઃકાશિકા, જિહાંથકી શિરધરી આણુ તોરી;
અપરપરિણતિ ગઈ આપ પરિણતિ ભઈ, જ્ઞાનઅનુભવ ક્રિયા

દાર જોરી ॥ વિમલ ૦ ॥ ૬ ॥

સહજ ભક્તિ કરી મુગતિ હોય કર્મની, તેહનો હેતુ પ્રભુપાસસામી;
કુંવર અર્ધસેનનૃપ માતવામાતણો, પરમ આનંદકામી અકામી.

॥ વિમલ ૦ ॥ ૭ ॥

ચિત્તમાં રાખીયે યોગ્યતા ગુણથકી, દાસને આપનો લેખવીજે;
જ્ઞાનવિમલાદિગુણ મુજસમહોદય હુવે, ભેદના ભેદ એકતાન કીજે.

॥ વિમલ ૦ ॥ ૮ ॥

અથ શ્રીજગવદ્ભપાર્શ્વનાથજિન સ્તવન.

રાગ—ઈર આંખા આંખલી રે—એ દશી.

જય જય શ્રીગુણગણનિધારે શ્રીજગવદ્ભ પાસ;
૧મૃગમદપરે મહકે સદા રે મહિમા મુજસ જસ વાસ ॥૧॥ જિહુંદરાય.
નિરખ્યે અતિસુખ થાય, જે વચનગુણે ન કહાય. જિહુંદરાય.
નિરખ્યે અતિસુખ થાય ॥ એ આંકણી ॥

૫નમિત અમિત રાચીપતિતણા રે, મુકુટરતનરૂચી નીર;
ઘૈતપદાંબુજ જેહનાં રે, ભાંજ્યા ભવજંજીર ॥ જિહુંદરાય ૦ ॥ ૨ ॥
સફલ જન્મ દિન આજનો રે, પસરી મંગલમાળ;

૧ ધણો. ૨ રાત્રિમાં જેમ દીવો. ૩ સંસારરૂપસમુદ્રમાં.
૪ કરતૂરીની જેમ. ૫ નમેલા ધણા ઈંદ્ર.

નેત્ર પવિત્ર નિરખી થયાં રે, ^૧ગાત્ર નમત ઉજમાસ ॥જિણુંદ૦॥૩॥
 આજ મિથ્યામતતમ હણ્યો રે, પ્રગટ્યો અનુભવ ^૨સૂર
 કર્મકષાયખલક્ષય થયા રે, જળ્ય તું ધ્યાનહજૂર ॥જિણુંદ૦॥૪॥
 તુમ આણાગંગાજળે રે, નાહ્યો ધરી ઉચ્છાહ;
 અશુચિ ઉપાધિ સવિ મિથ્યારે, વિરમ્યો વિષયાદાહ ॥જિણુંદ૦॥૫॥
 જ્ઞાનક્રિયા ભેદ ભૂમિકા રે, કિરિયા સંગ સરપ;
 પ્રગટે ધર્મ સંન્યાસથી રે, એ સવિ તુંહિ અનૂપ ॥જિણુંદ૦॥૬॥
 શ્રીઅશ્વમેનનૃપલાહિલો રે, વામાનદન દેવ;
 નિર્વિકલ્પ તુમ સેવના રે, ઘો મુજ એહવી દેવ ॥જિણુંદ૦॥૭॥
 જ્ઞાનવિમલગુણથી લહ્યારે, લોકાલોકપ્રકાશ;
 પ્રભુમહિમાથી શાશ્વતો રે, અનુભવઉદયવિલાસ ॥જિણુંદ૦॥૮॥

અથ શ્રીપાર્શ્વનાથજિન સ્તવન.

રાગ—થારે માથે પંચરંગી પાગ સોનાનો છાગલો—એ દેશી.

પ્રભુ પાસજિનેસર ભુવનદિનેસર શંકરો સાહિબજી,
 લીલા અલવેસર ધીરમાં ^૩મંદરભૂધરો સાહિબજી;
 તું અગમ અગોચર કૃતશુચિ સુંદર સંવરો સા૦
^૪પદનમિતપુરંદર તનુદળિ નિર્મળ જળધરો સા૦ ॥ ૧ ॥
 તું અક્ષય અરૂપી બ્રહ્મસરૂપી ધ્યાનમાં સા૦
 ધ્યાયે જે યોગી તુમ ગુણભોગી જ્ઞાનમાં સા૦
 વ્યવહાર પ્રકાશી નિશ્ચયવાસી નિજમતે સા૦
 નિજ આતમ દર્શી અમલ અલેશી નયમતે સા૦ ॥ ૨ ॥
 પર દર્શન ભાસે શુક્તિ નિરાસે શાસને સા૦
 સ્વાદ્વાદવિલાસે સહજસમાજે ^૫ભાવને સા૦
 તું જ્ઞાનને જ્ઞાની આતમધ્યાની આતમા સા૦
 પરમાગમવેદી ભેદ અભેદી નહી તમા સા૦ ॥ ૩ ॥
 તું એક અનેકે બહુત વિવેકે દેખીએ સા૦
 આતમ તત્તકામી અગુણ અકામી લેખીએ સા૦
 સવિ ગુણ આરામી છો બહુનામી ધ્યાનમાં સા૦

આપે ગતનામી અંતરયામી જ્ઞાનમાં સાં ॥ ૪ ॥

તું અનિયતચારી નિયતિ વિચારી યોગમેં સાં

અધ્યાતમશૈલી ઈમ બહુ ફેલી આગમે સાં

તું ધર્મસંન્યાસી સહજવિલાસી સમગુણે સાં

મોહારિ વિનાશી તું જિતકાશી કવિ ભણે સાં ॥ ૫ ॥

જ્ઞાનદર્શન ક્ષાયક ગુણભણિ લાયક નાથ છે સાં

દુર્ગતિ દુઃખધાયક ગુણનિષિદાયક હાથ છે સાં

જિત મન્મથસાયક ત્રિભુવનનાયક રંજણે સાં

અનેકાંત એકાંતી તું વેદાંતી અગંજણે સાં ॥ ૬ ॥

ધ્યાનાનલયોગે પુદ્ગલભોગે તેં દહ્યા સાં

અંતરરિપુ હણીઆ મૂળથી ખણિયા નવિ રહ્યા સાં

તોફે તું સમિઓ સુરવર નમીઓ સહુ કહે સાં

એ જગથી ન્યાડં ચરિત્ર તુમાડં કુણ લહે સાં ॥ ૭ ॥

ઇમ તુમ ગુણ થુણીએ કર્મને હણીએ પલકમાં સાં

પણ નવિ અવગણે સેવકગણિયે લલકમાં સાં

વામાદેનંદા ત્રિભુવનઈંદા સંથુણે સાં

જ્ઞાનવિમલસૂરિંદા તુમ પયવંદા ગુણ ભણે સાં ॥ ૮ ॥

અથ શ્રીપાર્શ્વનાથજિન સ્તવન.

૧રાગ—વાદલ દશે દિશાએ નમ્યો—એ દેશી.

પરમ પુરૂષ પરમેસર, પ્રભુ પુરિસાદાણી પાસ;

વાસવપ્રમુખ સુરા સવે, પ્રભુ ચરણકમળના દાસ રે.

પ્રગટ્યો દશદિશે જસવાસ રે, જિમ અંદનને બરાસરે;

પહોંચે સવિવાંછિત આશરે, તુમનામનો ૫પરમવેસાસ રે.

પ્રભુપાસજી મેરે મન વશ્યો ॥૧॥

વામાકુક્ષિ દસરોજિની, પ્રભુ રાજમરાલસમાન,

અશ્વસેનવંશમલયાચલે, પ્રભુ અંદનતર ઉપમાન રે;

૧ મોહરૂપ શત્રુ.

૨ કામદેવના બાણ.

૩ અંતરશત્રુ.

૪ આ સ્તવનની સહજનંદિ રે આતમા એ સજ્જાયની દેશી બાણવી.

૫ પરમવિશ્વાસ છે.

૬ કમલિણી.

જસ નામે જીત્યો ^૧કાન્હરે, રહ્યું ^૨પ્રતિહરિઆગે માનરે,
 જસ દીધું જીવિતદાનરે, જસ લાંછન નાગપ્રધાન રે ॥પ્રભુ૦૧૨॥
 'મણિકંચન સિંહાસન માનું', મંદરગિરિ ઉપમાન,
 તિહાં બેઠા પ્રભુજી સોહે, નવજલધર જયું અભિરામરે;
 ઉલ્લસે શુભધ્યાન રે, ^૩ગરબે દુંદુહી ઘનમાન રે,
 ટળે પરમત ^૪શરભનું માનરે, ઉત્તસે વરવિરતિનિદાનરે ॥પ્રભુ૦૧૩॥
 પુષ્કરજલધરની પરે, વરસે પ્રભુદેશના ધાર,
^૫તટિનીતટ પૂરિત ભાવના, પસરે પરિણતિ વિસ્તાર રે;
 ઝાંપી રજદુરિતસંભારરે, શમ્યા વિષયકષાય અંગાર રે,
 દુર્ધ્યાન નિકટ નહિ ચાર રે, દુરિથત દાદુર ઝંકાર રે ॥પ્રભુ૦૧૪॥
^૬હર્ષુક હર્ષુક મુનિજના, વાવે બોધિબીજ અપાર,
 મુમતિશુભરૂચિવાયથી, હલ નિશ્ચય ને વ્યવહાર રે;
^૭પદ દ્રવ્ય વિવિધ કણસારરે, શિક્ષાદિક દીએ સંસારરે,
 મિથ્યાતદુકાળપ્રચારરે, ન રહ્યો તિહાં ^૮કિંપિ લગારરે ॥પ્રભુ૦૧૫॥
 મુવરણ માનસસર ભરે, હર્ષિત હુવા ભવિક સાર,
^૯વિવેકઅચલ નિર્જર ઝરે, અભયાદિકદાન તરંગ રે;
 ફેલી ^{૧૦}ત્રિપદીશુભગંગરે, ઉચિતાદિક મંગલ જંગ રે,
 અમરીમયૂરી કરે રંગરે, પ્રસર્યા જિનજીને સંગ રે ॥પ્રભુ૦૧૬॥
 દેશવિરતિ વર્યાડતુ, અંકૂરિત થઈ ઉજમાલ,
 શુભરૂચિ મહિષી ^{૧૧}કાદંબની, શ્રદ્ધાપૂરણ સુવિશાળ રે;
 પુણ્યોદયસુ થયો મુગાલ રે, રાજહંસસદૃશ મુકુમાલરે,
 લીના અનુભવસરપાળરે, વિકસિત શીલકેતકજાલરે ॥પ્રભુ૦૧૭॥
 પરવાદિબ્રહ્મ છાધ્યા, વળી શાપિત કુમતિ ^{૧૨}જવાસ,
 ન્યાયનીતિ ^{૧૩}નિપ ઉલ્લસ્યા, તિહાં મુમતિ ^{૧૪}મુવીજવિલાસરે;

૧ કૃષ્ણ. ૨ પ્રતિવાસુદેવ (જરાસંધરાજ.) ૩ ગાળે ૬૦
 ત્યપિ વરસાદના ગર્જનવની જેમ દુંદુભિયો ગાળે છે. ૪ અષ્ટાપદ
 જનનવર. ૫ નદીતટ. ૬ હર્ષવાણા. ૭ ધર્માસ્તિકાયાદિક છ
 દ્રવ્ય તેરૂપ ધાન્ય. ૮ કાંઈપણ. ૯ વિવેકરૂપ પર્વત. ૧૦ ઉ-
 ત્પાદ ૧, વ્યસ ૨, ધ્રુવ ૩ એ ત્રિપદી. ૧૧ કલહંસની. ૧૨ જ-
 વાસાનું ઝાડ. ૧૩ નિપ=કદંબનું ઝાડ. ૧૪ વીજળી.

ચિરંજીવો શ્રીજિનપાસરે, પ્રભુ જ્ઞાનવિમલ આવાસ રે,
ગાઉં નિતં તુમ ગુણ રાશિરે, કરો દુશ્મનકરો નાશ રે,
હોય સહજસ્વભાવ પ્રકાશરે, દીયો અક્ષય અનંતગુણ વાસરે.

॥ પ્રભુ ૦ ॥ ૮ ॥

અથ શ્રીચિંતામણીપાર્શ્વનાથજિન સ્તવન.

રાગ—હર આંખા આંખલી રે—એ દેશી.

જોગનાની દેશી.

પ્રભુમું પાસ ચિંતામણી રે, ૧ દિનમણિ અધિક પ્રતાપ;
૨ મુરમણિ અધિક વાંછિત દીયેરે, જાયે દુઃખસંતાપ. ॥૧॥

જિણંદરાય દીઠો તુમ દીદાર, સફળ થયો અવતારું ॥ જિં ૦ ॥
આજે જગી લલી દિશા રે, પ્રગટ્યું આજ નિધાન;
ભાવઠ ભવભવતાં છયા રે, જગ્યાં પુણ્યનિદાન ॥ જિં ૦ ॥ ૨ ॥

અનુભવસુરતરૂ પ્રગટીયો રે, પ્રસયો ૩ સદસસંઘાય;
પાપતાપ સવિ ઉપશમ્યા રે, દુરિતવિષયકપાય ॥ જિં ૦ ॥ ૩ ॥

મંગલમાળા અમ ઘરે રે, કેલી કરો નિશદીશ;
વાડી કુલી ધર્મની રે, દિન દિન અધિક જગીશ ॥ જિં ૦ ॥ ૪ ॥

૪ કામગવી ઘર આંગણે રે, આવી કરતી કેલી;
વચન આણા ૫ પય સીંચતીરે, માતું સુરતરૂની વેલી ॥ જિં ૦ ॥ ૫ ॥

મુખ સઘળા સહજે થયા રે, પ્રગટ્યા પુણ્યઅંકુર;
પરમાનંદ કાંઠ ઉદ્ભવ્યો રે, અધિક અધિક જસ નૂર ॥ જિં ૦ ॥ ૬ ॥

વામાનંદન પાસજી રે, અશ્વસેનકુલભાણ;
નીલવરણ નવંકર તતુ રે, પ્રભાવતીનો પ્રાણ ॥ જિં ૦ ॥ ૭ ॥

આઠ મહાસિદ્ધિ નવનિધિ રે, આવી કરતલમાંહિ;
જ્ઞાનવિમલ મહિમા ઘણા રે, તુમધ્યાને જગમાંહિ ॥ જિં ૦ ॥ ૮ ॥

*અથ શ્રીપાર્શ્વનાથજિન સ્તવન.

રાગ—કરણી કરણી તુજ વિષ્ણુ સાચો કોઈ ન દેખ્યો જોગી રે
એ દેશી.

૧ પાસપ્રભુ પ્રભુમું શિરનામી, આતમગુણ અભિરામી રે;
પરમાનંદપ્રભુતા પામી, કામિતદાય અકામી રે ॥ પાસ૦ ॥૧॥
ચૌવિશીમાં થે તેવીશા, દૂરે કર્યા તેવીશા રે;
ટાળ્યા જેણે ગતિથિતિ ચૌવીશા, આયુ ચતુષ્કપણવીશારે ॥ પાસ૦ ॥૨॥
લોહકુધાતુ કરે જે કંચન, તે પારસપાષાણુ રે,
નિર્વિવેક પણ તુલ્યથે નામે, એ મહિમા સુપ્રમાણુ રે ॥ પાસ૦ ॥૩॥
ભાવે ભાવનિદેષે મિલતાં, ભેદ રહે કેમ જાણુ રે;
તાને તાન મિલે શ્યો અંતર ?, એહવો લોક ઉખાણુરે ॥ પાસ૦ ॥૪॥

* આ સ્તવન આનંદધનજીવિત ચૌવિશીમાંહેલું છે. મંકે શ્રીઆનંદ-
ધનજીના રચેલ શ્રીનેમિનાથસુધી ૨૨ સ્તવનો છે તેઓનો અર્થ (ટપ્પાર્થ)
શ્રીજ્ઞાનવિમલસૂરિમહારાજે કરેલ છે અને બાકીના ખુટતા બે (પાર્શ્વનાથનું
ને મહાવીરસ્વામીનું) સ્તવનો નવા રચી ૨૨ સ્તવનમાં ઉમેરીને ચૌવિશી
પરિપૂર્ણ કરી છે અને આ બે સ્તવનો શિવાય બીજા પણ ફક્ત આનંદ-
ધનજીના નામયુક્ત બે સ્તવનો શ્રીજ્ઞાનવિમલસૂરિના નવા રચેલ છે પણ તેમાં
પોતાનું નામ સચવ્યું નથી, તેમાં ફક્ત આનંદધનજીનું નામજ સચવ્યું છે.

૧ શ્રીપાર્શ્વનાથપ્રભુને ત્રિકરણ (મન-વચન-કાયાના) યોગે શિરનામીને
(પ્રણામ કરીને), હવે પાર્શ્વનાથપ્રભુ કેવા છે ? આત્મગુણ કરી અભિ-
રામ-મનોહર છે, પરમાનંદ-મોક્ષની પ્રભુતા પામ્યા છે, અનંતસુખમય છે,
વળી કેવા છે? વાંછિતને આપનારા છે અને પોતે અકામી છે, અપ્રાર્થક છે. ૧

૨ વર્તમાનચૌવીશીમાં તમે ત્રેવીશમા છો, વળી ત્રેવીશશબ્દાદિક વિ-
ષય તેને દૂર કર્યા છે, વળી ચૌવીશગતિ-સ્થિતિ દંડકરૂપ તે ટાળ્યા છે જેણે
અને જેનું આયુષ્ય પચવીશચોક્ક (૧૦૦) એટલે એકશતવર્ષનું છે. ૨

૩ કુધાતુ જે લોહ તેને કંચન (સુવર્ણ) કરે તે પાષાણુ યદ્યપિ જડ
છે તોપણુ તમારું નામ પારસ કહેવાય છે એ નામનો કેવલ નામનિદેષાનો
મહિમા છે. ૩

૪ ભાવનિદેષાને ભાવે મિલતાં-આત્મભાવે એકપણે મિલતાં ભેદ તે
કેમ રહે ? અભેદપણે થાય, ‘ તાનેતાન મજે ત્યાં અંતર ન રહે ’ એ લો-
કનાં ઉખાણાનો ન્યાય છે. ૪

૧ પરમસરૂપી પારસરસશું, અનુભવપ્રીતિ લગાડે રે;
 દોષ ટળે હોય દૃષ્ટિ મુનિર્મળ, અનુપમ એહ લલાટે ॥ પાસગા ૫ ॥
 ર કૃમતિઉપાધિકુધાતુને તણ્યે, નિરૂપાધિક ગુણ ભણ્યેરે;
 સોપાધિક સુખ દુઃખ પરમારથ, તેહ લહે નવિ રજ્યેરે ॥ પાસગા ૬ ॥
 ૩ જે પારસથી કંચન જાયું, તેહ કુધાતુ ન હોયે રે;
 તેમ અનુભવરસ ભાયે ભેદું, શુદ્ધસ્વરૂપે જોવે રે ॥ પાસ ૦ ॥ ૭ ॥
 ૪ વામાનંદન ચંદનશીતલ, દર્શન જાસ વિભાસે રે;
 જ્ઞાનવિમલપ્રભુતા ગુણ વાધે, પરમાનંદ વિલાસે રે ॥ પાસ ૦ ॥ ૮ ॥

અથ શ્રીચિંતામણીપાર્શ્વનાથજિન સ્તવન.

રાગ—ગરબાની દશી.

પ્રજુમું પાસ ચિંતામણીરે લોલ, કંઠ વાંછિત પૂરણ મુરમણીરે લોલ;
 દીકું દરિસણ તાહરે લોલ, ભાગ્ય રૂપું આજ માહરે લોલ ॥ ૧ ॥
 તાહરે ચરણે આવિયો રે લોલ, તુહિજ મુજ મન ભાવિઓરે લોલ;

૧ પરમસ્વરૂપી પાર્શ્વપરમેશ્વરના ધ્યાનરૂપરસથી અનુભવપ્રીતિ જ્યારે
 લાગે ત્યારે એકમય થાય, તેવારે દોષ—મિથ્યાત્વાદિ સંસારી દોષ સર્વે ટળે
 અને દૃષ્ટિદર્શન ખૂલે—નિર્મળ થાય. અનોપમ—અદ્ભુત—પ્રધાન એવા લાભની
 ભલાઈ થાય. ૫

૨ તે માટે કૃમતિઉપાધિરૂપ કુધાતુ મળીને ધાતુ વિભાવ—સ્વભાવને
 તજે, નિરૂપાધિક પૌદ્ગલિકભાવરહિત તે ગુણ જ્ઞાનાદિકને ભજે—સેવે છે અને
 સોપાધિક સુખ—પુણ્ય પ્રકૃતિ જનિત સુખ તે પરમાર્થ દુઃખ જાણવું, તે
 પાર્શ્વથી મનમાં રાચીયે—હર્ષ પામીયે નહિ. ૬

૩ જે પારસથી લોહજાત કંચન થયું તે ફરીથી કુધાતુ ન થાય,
 તેમ જે પરમાત્મધ્યાનપારસથી જે અનુભવ કંચન થયું તે તત્ત્વજ્ઞાને કરી
 શુદ્ધસ્વરૂપે જોવે—નિરખે. ૭

૪ હે શ્રીવામાનંદન ! વામારાણીન. પુત્ર ! ચંદન શીતલ દર્શન આકાર
 તથા દર્શન—શુદ્ધ સમકિત જેનું વિશેષ ભાસે છે અને તેહથી જ્ઞાનેકરી
 વિમલગુણની પ્રભુતા વાધે છે (આ સ્તવનના કર્તાએ પોતાનું ‘જ્ઞાનવિમલ’
 એ પ્રમાણે નામ પણ સૂચવ્યું છે) અને પરમાનંદ—મોક્ષવિલાસની લીલાને
 પામે છે. ૮

માહરે તાહરે આશરે રે લોલ, સેવક કરી દિલમાં ધરેરે લોલ ॥૨॥
 મૂરતિ તાહરી દીઠી રે લોલ, લાગે મુજ મન મીઠી રે લોલ;
 હરખિત થઈ માહરી આંખડીરે લોલ, પ્રહસમે જિજ્ઞાસુ પાંખડીરે
 લોલ ॥૩॥

ચરણુ બ્રહ્મા મેં તાહરારે લોલ, કાજ સર્યા આજ માહરારે લોલ;
 નેક નયણુશું જોધએરે લોલ, કાંઈ પાતિકાં સવિ ઘોઘયેરે લોલ ॥૪॥
 મેં કીધી તુમ શું મોહનીરે લોલ, હવે પરવા નથી કોહનીરે લોલ;
 બાંધ્યબ્રહ્માની લાજ છેરે લોલ, તું ભવજલ તરવા પાગછેરે લોલ ॥૫॥
 તુજ લોકોત્તરવાતડી રે લોલ, ભાગ્યથકી મુજને જડી રે લોલ;
 ધન ધન માહરી જાતડીરે લોલ, લેખવું ધન દિન તે ઘડીરે લોલ ॥૬॥
 વામાનંદન વંદનારે લોલ, તાહરાં વયણુ સુધારસચંદનારે લોલ;
 તાહરી આજ્ઞા શિરધરં રે લોલ, કાંઈ અવર ન દેવપણુ કરં રે લોલ ॥૭॥
 સંપૂર્ણ મુખ આપીયેરે લોલ, કાંઈ થિરતા ભાવે થાપીયેરે લોલ;
 મુપસન્ન મન હુયો હેજથીરે લોલ, કાંઈ જ્ઞાનવિમલગુણુ તેજથી રે
 લોલ ॥૮॥

અથ શ્રીપાર્શ્વનાથજિન સ્તવન.

દીનાનાથકો દયારસ વિસ્તર્યો રે ॥ એ આંકણી ॥
 પંચ અગ્નિ ઝાલ પ્રખળ અનલથી બલતો ૨ઉરગ બેણુ ઉદર્યો રે
 ॥ દીનાનાથ૦ ॥ ૧ ॥
 ૩આપનિયોગી કથતપરમેષ્ઠી, મંત્ર પવિત્ર કર્ણુ ધર્યો રે ॥ દી૦ ॥૨॥
 દર્શન શાંતસુધારસશીતલ, ધેખતથે સવિ તાપ ઠર્યારે ॥ દી૦ ॥૩॥
 પુરિસાદાણી પાસ કૃપાથી, સો ધરણુંદ્રપદવી વર્યો રે ॥ દી૦ ॥૪॥
 ૪ચરણુધર્મ ધરિ વડતળે કાઉસઝા, રચણીએ પ્રભુધ્યાન ધર્યારે ॥દી૦॥૫॥
 ઘોર ૫ઘનાઘનગાજ સાજસે, પવન પ્રચંડ રજે ગગને ભર્યારે ॥દી૦॥૬॥
 નિજરૂપમંડિત છત્ર પવિત્ર ધરે, કમઠ કુલંઠને દુરે કર્યોરે ॥દી૦॥૭॥
 જ્ઞાનવિમલ લહે પરમપ્રમોદ, સોહિ સાહિબ મેં શરણુ કર્યોરે ॥દી૦॥૮॥

અથ શ્રીપાર્શ્વનાથજિન સ્તવન.

રાગ—કંત ! તમાકુ પરિહરો—એ દેશી.

આજ મનમંદિર આવશે, પૂરશે મનની આશ; માંકાલાલ
 અરજ સુણશે દાસની, શ્રીચિંતામણિપાસ. માંકાલાલ ॥આજ૦॥૧॥
 સુણુ સુજ્ઞાની સાહિબો, અવિચલ લીલવિલાસ. માંકાલાલ
 પૂરણ પ્રેમે પેખીયે, જેહુનો જગે જસ વાસ. માંકાલાલ ॥આજ૦॥૨॥
 ચિંતામણિ ચિંતિત દીયે, તે પણ ભાગ્ય પ્રમાણ; માંકાલાલ
 પ્રભુતો અચિંતિત ફલ દીયે, અતુલને અનોપમ જાણ. માંકાલાલ
 ॥ આજ૦ ॥૩॥

સફળ દિવસ આજ માહરો, સુકૃત અરથ જમવાર; માંકાલાલ
 દુઃખ દુર્ગતિ દૂરે ગયા, દીઠે તુમ દીદાર માંકાલાલ ॥આજ૦॥૪॥
 રશિવક્ષવ હેતુ એક તાહરી, આણા અતુલ અમૂલ; માંકાલાલ
 આરાધન વિરાધના, આણીને અનુકૂળ માંકાલાલ ॥આજ૦॥૫॥
 ધર્મ અધર્મ પણ એહ છે, સમકિત ને મિથ્યાત માંકાલાલ
 આણા અનુબંધે લહે, અનુભવકેરી વાત માંકાલાલ ॥આજ૦॥૬॥
 શ્રીઅધ્યસેનસુત સુદર, વામામાત મહાર માંકાલાલ
 જ્ઞાનવિમલગુણથી ઘણા, કરતા જગદુપકાર માંકાલાલ ॥આજ૦॥૭॥

અથ શ્રીપાર્શ્વનાથજિન સ્તવન.

રાગ—આશાઉરી.

પાસ જિનેસર તું મુજ સાહિબ, અવર ન ચિત્તમાં આવેરી;
 તુંહિ તુંહિ તુંહિ તુંહિ, અહનિશ દિલમાં ધ્યાવેરી ॥ પાસ૦ ॥૧॥
 અધ્યસેનનૃપતિનો નંદન, નંદનવન તનુ ફાવેરી;
 પુરિસાદાણી તું પરમેસર, તુમ ઓપમ કુણુ આવેરી ॥પાસ૦॥૨॥
 અગમ અગોચર અકલ સરૂપી, કહો કુણુ કલના પાવેરી;
 યોગી અયોગી ભોગી અભોગી, નાથ અનાથ કહાવેરી ॥પાસ૦॥૩॥
 અલખરૂપ મુજ ચિત્તમાં લિખીઓ, અલગો પલક ન થાવેરી;

૧ મનોવાંછિત. ૨ તમારી આજ્ઞાની આરાધના મોક્ષની હેતુ
 છે અને વિરાધના તે સંસારવૃદ્ધિનું હેતુ છે. ૩ નંદનવનસરિખી લીલા
 કામા છે.

આસંગાયતિવિણ કહો એહવી, અરજકરણ કિમ પાવેરી ॥પાસ૦॥૪॥
 મોહાદિકદલે સેવક ઘેરો, દખી મહેર ન આવેરી;
 સાહિબની સુનજરથી કહીએ, દુશ્મન દાવ ન ફાવેરી ॥પાસ૦॥૫॥
 લોચનલીલાલહરિ સુધારસ, સીંચે દાસ સુહાવેરી;
 કર્શનચક્ર જે દીઓ સેવકને, તો છતનિશાન વળવેરી ॥પાસ૦॥૬॥
 આજ જન્મ સુકૃતારથ ^૧વાસર, જિણે તુમ ગુણગણ ગાવેરી;
 જ્ઞાનવિમલપ્રભુ ^૨પાસપસાયે, ત્રિભુવન સુજસ જગાવેરી ॥પાસ૦॥૭॥

અથ શ્રીપાર્શ્વનાથજિન સ્તવન.

રાગ—તોરક છંદ.

જિનરાજ નમો જિનરાજ નમો, અહનિશ પ્રભુભાવે ચિત્તરમો;
 દુઃખદોહગદુરિતામધ્યાત ગમો, ચરિગતિ ભવવનમાં જિમ ન ભમો.

॥ જિન૦ ॥ ૧ ॥

પ્રભુ પાસજિનેસર વંદો રે, ભવસંચિત દુરિત નિકંદો રે;
 પ્રભુ અનુભવજ્ઞાનદિણંદો રે, સમતાવનિતા સવિ ઇંદો રે.

॥ જિન૦ ॥ ૨ ॥

પ્રભુ મેં કાળ અનંત ગમાયો રે, તુમ દરિસણ સાર ન પાયો રે;
 જે પાયો તો ન સુહાયો રે, ત્રિકરણશુદ્ધે નવિ ધ્યાયોરે.

॥ જિન૦ ॥ ૩ ॥

મુઝને ^૩મોહમહીશે રમાડ્યો રે, ભવનાટકમાંહિ ભમાડ્યો રે;
 વળી કુણુરકુદેવે નમાડ્યો રે, યુંહી અવતાર ગમાડ્યો રે.

॥ જિન૦ ॥ ૪ ॥

શુદ્ધમેઘધનૃપતિસુપ્રસાદે રે, લહું સમકિત પરમઆર્જુદે રે;
 રૂપયું પરમભિધ્યાત અનાદિરે, થયો સહજસ્વભાવ સવાદે રે.

॥ જિન૦ ॥ ૫ ॥

જખ આપેં આપ વિચાર્યું રે, તખ નિશ્ચય એહિજ ધાર્યું રે;
 ઉપગાર ગુણે ન વિસાર્યો રે, જખ વિષયકષાય નિવાર્યો રે.

॥ જિન૦ ॥ ૬ ॥

એ મહિમા સર્વ તુમારો રે, તુઝ મુઝ વચ્ચે અંતર વારો રે;

જિમ સફલ હોવે અવતારો રે, જ્ઞાનવિમલગુણ દિલધારો રે.

॥ જિન૦ ॥ ૭ ॥

અથ શ્રીપાર્શ્વનાથજિન સ્તવન.

દશી આજહોની.

શ્રીસુખસાગર પાસ, જોહના સુરનર દાસ,
આજહો નેહો રે ગુણગોહી નયણે નિરખિયાણ. ॥ ૧ ॥

કઠિન કર્મજંગલ, તેહ થયાં વિસરાલ,
આજહો મુંઢા રે સવિ દુર્ભતિ દુઃખનાં વારણાણ. ॥ ૨ ॥

આજ સુકૃત સવિ સાજ, પામ્યો ભવજલપાજ;
આજહો તરીયોરે ભવદરિઓ ગોપદની પરેણ. ॥ ૩ ॥

પાવન મન વચ કાય, સફલ જન્મત્રય ધાય;
આજહો ફાલયો રે સમસુરતર મુજ ચિત્ત આંગણેણ ॥ ૪ ॥

અધ્યસેનવૃષ તાત, વામાદેવી માત;
આજહો સોહો રે તતુ નીલરયણધવિની પરેણ. ॥ ૫ ॥

તું મણિધર જિનરાય, ફણિધર લાંછિત પાય;
આજહો પૂરે રે રમનકામિત અતિ પદ્માવતીણ. ॥ ૬ ॥

જ્ઞાનવિમલગુણનૂર, વાધ્યાં અતિમહામુર;
આજહો ધ્યાને રે બહુમાને શ્રીજિન ગાધઓણ. ॥ ૭ ॥

અથ શ્રી૧૩૫નામગર્ભિત પાર્શ્વનાથજિન સ્તવન.

હાલ એકવીશાની.

૧ ૨ ૩ ૪
પ્રભુ પ્રણમું રે સુખદાયક શાંખેશ્વરો, ગોડિમંડણુરે પાલવિહાર પંચાસરો;
૫ ૬ ૭ ૮ ૯ ૧૦
કરચોરીરે ભાષો તિમ અજાહરો, છરાહિલોરે ફલવર્ધિને અમીઝરો.

૧ ગોપદ એટલે ગાયનો પગ પેસે તેટલા પ્રમાણનું આખોચિયું.

૨ મનોવાંછિત. ૩ લાધ્યો ધન્યપિ.

ત્રુટક.

૧૧ ૧૨ ૧૩ ૧૪ ૧૫
મુકુટેસરો કલિકુંડ શામલ અંતરીક ને થંભણો,

૧૬ ૧૭ ૧૮ ૧૯ ૨૦
નવખંડ મહુધરી પાસસેતુંજે 'કુકુડેસર ખંભણો;

૨૧ ૨૨ ૨૩ ૨૪
નાગદ્રહો નવપશુવો તિમ અવંતિ ચિંતામણિ,

૨૫ ૨૬ ૨૭
નારિંગપુર કરહેડ દાદો પાર્શ્વજિન ત્રિભુવનધણી. ॥ ૧ ॥

૨૮ ૨૯ ૩૦ ૩૧
નમુ' મગસીરે ગાડરીઓ રાધનપુરે, પોસીણારે નવલખખો રદીવખંદિરે;

૩૨ ૩૩ ૩૪ ૩૫ ૩૬
ચોરવાડે ચોરવાડિ ઇંદરગઢે, ખહેલભેરે ખરડા તિમ જુનેગઢે.

ત્રુટક.

૩૭ ૩૮ ૩૯ ૪૦
તેમ ગઢ પાવાપુર વિલોડ ખેસણ કાલાવડે,

૪૧ ૪૨ ૪૩ ૪૪
ધોલકે ગંધારિ ગાબે થંભતીરથ કોરડે;

૪૫ ૪૬ ૪૭
નાડૂલ ને નાડોલાધ નયરે આબુચૌમુખ ચિતહરે,

૪૮ ૪૯ ૫૦ ૫૧
દિગવાટી પાંડવઘાટ સોહાવે સહસ્રણો સોવનગિરો. ॥ ૨ ॥

૫૨ ૫૩ ૫૪ ૫૫
ભલે ભાવેરે ભટ્ટેયો જોજનપુરે, કાપરડા રે સાહીયે સાંડસરે;

૫૬ ૫૭ ૫૮ ૫૯ ૬૦
વરકાણો રે ઉબેણી વાણારસી, લિત્રમાલો રે વેઝિયે બેઠા હસી.

ત્રુટક.

૬૧ ૬૨ ૬૩ ૬૪
તિમ વશી કુંભલભેર કુંતીનયરે જોધપુરે જયો,

૬૫ ૬૬ ૬૭ ૬૮
નાગોરિ ઝંઝુવાડિ સૂરત મેડતે જિનવરઠયો;

૬૯ ૭૦ ૭૧ ૭૨
વડનગરે આરાસણ સોહાવે નવેનગરે ઉદ્યાગિરે,

૧૭૩ ૧૭૪ ૧૭૫ ૧૭૬
કાચેલિ મગલોર ચપાપુરે તિમ રાણિકપુરે. ॥ ૩ ॥

૭૭ ૭૮ ૭૯ ૮૦ ૮૧
ઘંઘાણીરે પીપાડ રાજગૃહી, ચિત્તોડરે બેસલમેર માંહિ સહી;
૮૨ ૮૩ ૮૪ ૮૫ ૮૬ ૮૭
નીકોડરે સિદ્ધપુરે વિજયપુરે, બિલાડ રે કમ્પડનાડિ પુરખંદરે.
ચૂક.

૮૮ ૮૯ ૯૦ ૯૧
મનહરે માણિકસામિ વાડી લીડલંજણ અતિભલો,
૯૨ ૯૩ ૯૪
મુલતાન દેવકપટ્ટણે તિમ નાંદીએ પ્રભુ નિરમલો;
૯૫ ૯૬ ૯૭ ૯૮
સીરોડીએ સમેતશિખરે શિરોહી ગાપાયલે,
૯૯ ૧૦૦ ૧૦૧
ધંધુકેગામે દિલીનયરે રાવણા મહિમંડલે. ॥ ૪ ॥

૧૦૨ ૧૦૩ ૧૦૪ ૧૦૫ ૧૦૬ ૧૦૭ ૧૦૮
મહિશાણેરે ધૃતકલ્લોલ વડાલિઆ, તિમ કેટકેરે તિવરી લોડણ ભડલિઆ;
૧૦૯ ૧૧૦ ૧૧૧ ૧૧૨
તિમ મેડરે બાહડમેર જુહારીયે, જુહારીરે વિકાનેર જુહારીયે.

ચૂક.

૧૧૩ ૧૧૪ ૧૧૫
જેહારીયે પ્રભુ રામસેણે માંડલે અચલેપુરે,
૧૧૬ ૧૧૭
અહિછતિગામે ભલે ઠામે તિમ વળી તાપસપુરે;
૧૧૮ ૧૧૯ ૧૨૦ ૧૨૧
વટપદ્રમંડણ નાગપુરવરે સમીઆણે બીબીપુરે,
૧૨૨ ૧૨૩ ૧૨૪ ૧૨૫
જાખેલ કુંકુમરોલ સલખસાપુરે તિમ કંતેપુરે ॥ ૫ ॥

૧૨૬ ૧૨૭ ૧૨૮ ૧૨૯ ૧૩૦ ૧૩૧
ચાડપેરે મહિમદાવાદી હમીરપુરે, સાંગાનેરે માલપુરે મથુરાપુરે;
૧૩૨ ૧૩૩ ૧૩૪ ૧૩૫
જગવલ્લભરે સુખસાગર ચિત્તધારીયે, ઝાટિંગારે લીલડીઆ સંભારીયે.

ત્રૂક.

પાંત્રીશ અધિકા નામ એકશત(૧૩૫) નિત્યપ્રતિ સમરે સદા,
 મુગતિસુખસંયોગ સઘળા પામીયે બહુસંપદ્ધ
 પાસપ્રભુના નામ ધ્યાયે શુદ્ધ સમક્તિ તે લહે,
 કવિરાજશ્રીધીરવિમલશિખ્ય નયવિમલકવિ ધમ કહે ॥ ૬ ॥

અથ શ્રીપાર્શ્વનાથજિન સ્તવન.

રાગ—કોઠ હયાવોરે પીયુકી વત્તિયાં મુલ્ય કવિરાજા બે—એ દશી.
 સુણે સાહિબા મનકી વત્તિયાં.
 તુમહો સુખણા બે જિણકે શિરપર તુમહો સાહિબ,
 તિણકી શોભન છતીયાં. ॥તુમ૦૧॥
 એસો સયણ ન કો મન મેલુ જિણકે કરે દઉ પત્તિયાં;
 અવસર આજ અમુલિક આયો, સ્વયમુખ કરે વીનતિયાં ॥તુમ૦૨॥
 તુમવિણ અહિંલગ એ સવિ ભવભવ વયરણિ દીનઘડી રત્તિયાં;
 મેં તુમ ચાકરે તું મુજ ઠાકરે તું વિણ અવર ન ગતિયાં ॥તુમ૦૩॥
 પ્રભુ તુમ બોધસુબોધપસાયે, દુરે દુઃખદુરગતિયાં;
 સહજ સ્વભાવ કે પરમાનંદે, પાવત સુખસંપત્તિયાં ॥તુમ૦૪॥
 સોઘ ધ્યાની સોઘ જ્ઞાની સોઘ યોગી યતિયાં;
 નિરાશંસ આદરે અનુભવશું, જે કરે તુમ પદ રતિયાં ॥તુમ૦૫॥
 ધ્યાનસુખાસનવાસન તું દી, મેરે ગતિથિતિ મતિયાં;
 જ્ઞાનવિમલ પ્રભુ પાસજિનેસર, પ્રભુમત સવિભૂપતિયાં ॥તુમ૦૬॥

અથ શ્રીપાર્શ્વનાથજિન સ્તવન.

દશી વિંછીયાની.

પ્રભુ પાસજિનેસર સેવીયે, પુરિસાદાણી ભગવંત રે;
 જિનનાયક કામિતદાયક, મહિયલમાં મહામંતરે. ॥પ્રભુ૦૧॥
 જસ નયણસુધારસ સીંચ્યો, દવદાધો આધો ષ્ઠ્ણીદ રે;
 તે પશુમનસગુણને પામીયો, તતક્ષણ માંહે ધરણીદ રે ॥પ્રભુ૦૨॥

અધ્યસેનનરેસર કુલતિલો, પ્રભુ વામામાતમદ્દાર રે;
 કરણારસકેરો કુપલો, સમતાવનિતાઉરે હાર રે ॥ પ્રભુ૦ ॥ ૩ ॥
 અતિ અકલસરૂપ છે તાહરું, કલના નવિ કીજે કેણ રે;
 સવિભાવ લહો જગતતણા, કિમ ન લહો મુઝચિત્ત તેણરે ॥ પ્રભુ૦ ॥ ૪ ॥
 જિમ 'કસવટિ સોવન પરખીએ, જિમદાતા અઘળક દાનરે;
 તિમ ભવભયભંગજી કરણે, કરણગુણ તાહરું ધ્યાનરે ॥ પ્રભુ૦ ॥ ૫ ॥
 સુખદાયક નાયક ભુવનનો, રસવિસેવિતચરણસરોજરે;
 જ્ઞાનવિમલ કહો હવે દીજે, સમકિતની મોટી મોજ રે ॥ પ્રભુ૦ ॥ ૬ ॥

અથ શ્રીપાર્શ્વનાથજિન સ્તવન.

રાગ ગાડી.

શ્રીજિનપાર્શ્વ વડે ધર્મચક્રી વે, તાકે દરિસણ બાઉંલા;
 સુગુણ સાહિબકી સેવ કરી ને, મોજ પ્રભુકી પાઉંલા ॥ શ્રીજિન૦ ॥ ૧ ॥
 કપટકોટ દહવટ કરણકું, મેં સંયમ હાથી લ્યાઉંલા;
 ઉપશમરૂપ કુલિ હિતશિક્ષા અંકુશ, વિવેક અંખાડી બનાઉંલા.
 ॥ શ્રીજિન૦ ॥ ૨ ॥

પાપર શીલ બંધુક તપ તીખે, સુમતિ કમાણ ચઢાઉંલા;
 પશુચિ પાંસરી ક્રિયા કરણી, ધરમ તીર ધરાઉંલા ॥ શ્રીજિન૦ ॥ ૩ ॥
 ભાયગભોગ લિખિત અતિ ઉદમ, ધુધરિધાર બંધાઉંલા;
 સહજસંતોષ સખલ જંબુરે, ગોલાજ્ઞાન ચલાઉંલા ॥ શ્રીજિન૦ ॥ ૪ ॥
 આગમગુણ રણતૂર બબલુ, માયાકપાટ ગિરાઉંલા;
 શ્રીજિનઆણુ 'ખડગ કરમહીને, મોહસેનકું હઠાઉંલા ॥ શ્રીજિન૦ ॥ ૫ ॥
 વિષય કષાય સખલ 'દાઉ દુરમન, 'જકરિ પકરિ બંધ લ્યાઉંલા;
 શ્રીજ્ઞાનવિમલપ્રભુ પાસપસાયે, જીતનિશાન બબાઉંલા ॥ શ્રીજિન૦ ॥ ૬ ॥

૧ કસોટીના પાપાણે. ૨ ભવ્યથી સેવાયેલ છે ચરણકમલ જેના.

૩ જિનઆણુરૂપ તરવાર હાથમાં લઇને. ૪ બે. ૫ જકકપકક બાંધીને.

અથ શ્રીશ્યામલપાર્શ્વનાથજિન સ્તવન.

રાગ વેલાઉલ.

મેરે સાહેબ પાસજી, પ્રભુ વામાનંદા;
 ખીજમતગાર ગરીબ હું, મેં તેરા બંદા. ॥ મેરે૦ ॥ ૧ ॥
 સેવા સારે 'વાસુકી, લંછન મિસે ઇંદા;
 તુમ ઉપગારસુધારસે, થયો તે ધરણિંદા. ॥ મેરે૦ ॥ ૨ ॥
 અનુભવ તેજ પ્રકાશથી, જિત કોડીદિણંદા;
 નિજદાને દાસી કર્યા, 'સુરમણિહરિચંદા. ॥ મેરે૦ ॥ ૩ ॥
 શામલપાસ સોહંકરે, સમમેરગિરિંદા;
 સાહિબસુનજરથી હોયે, નિતુ પરમાનંદા ॥ મેરે૦ ॥ ૪ ॥
 અવર દેવ તુમ અંતરે, જિમ 'મહિષ ગઈદા;
 દેવ દેવાધિપણે કરી, 'પિયુમંદ માકંદા. ॥ મેરે૦ ॥ ૫ ॥
 ત્રિભુવનભવને વિસ્તર્યા, જસ ગુણમકરંદા;
 જ્ઞાનવિમલ સેવા કરે, પ્રભુપદ અરવિંદા ॥ મેરે૦ ॥ ૬ ॥

અથ શ્રીસ્તંભનપાર્શ્વનાથજિન સ્તવન.

રાગ—રામગિરી પરજીઓ.

સદા આણંદ નયન મેરે, ભેટીયા ભગવાન રે;
 પાસથંભણુ ભુવનમંડણુ, તીર્થતિલક સમાનરે ॥ સદા૦ ॥૧॥
 સમદ્રણમણિ મુકુટમંડિત, તેજ ઝાકઝમાલ રે;
 કાંતિ મરકતરતનસરિખી, મુર્તિ અતિસુકુમાલ રે ॥ સદા૦ ॥૨॥
 પદ્મણુ પણ મોહિતિમિર ટાળે, એહિ અચરિજ ઠાણુ રે;
 વીતરાગ છે તોહિ જનનો, ચિત્તરંજન જાણુ રે ॥ સદા૦ ॥૩॥
 અધીસેનનરિંદનંદન, જસ વામામાત રે;
 પરમજ્યોતિસ્વરૂપ પ્રગટત, ગુણ અનંત વિખ્યાતરે ॥ સદા૦ ॥૪॥
 તું અવર્ણી વર્ણી સવિને, ધ્યાનભેદે હોય રે;

૧ સર્પરાજ. ૨ ચિંતામણી ઇંદ્ર-ચંદ્ર. ૩ પાડાને હાથીમાં.

૪ લીંબડામાં અને આંબારમાં. ૫ ભગવાનની મૂર્તિ કૃષ્ણ (શ્યામ) છે
 છતાં મોહરૂપ અંધકારનો નાશ કરે છે એ આશ્ચર્ય કેમકે કાળીવરતુ કાળી
 વરતુને કેમ હડાવે એજ

તુંહિ અગુણધામરામી, લહે અવર ન કોય રે ॥ સદા ॥ ૫ ॥
 પરમપુરુષ ^૧પુરૂહત પ્રભુમતા, પ્રબળ પુણ્યપ્રભાવરે;
 જ્ઞાનવિમલ જિણુંદસેવા, ભવજલે લહી નાવરે ॥ સદા ॥ ૬ ॥

અથ શ્રીશંખેશ્વરપાર્શ્વનાથજિન.સ્તવન.

દરિસણુ ઘોણુ ઘોણુ ઘોણુ ઘોણુ, સંખેશ્વર સાહિબ દરિસણુ ઘોણુ,
 ત્રિભુવનના નાયક દરિસણુ ઘોણુ, રમહેછા તુમપદના પાયક. દરિં
 જિમ પ્રગટે સમઠિત ક્ષાયક ॥ દરિં ॥ એ આંકણીં ॥

આશ કરી ઉમાદ્ય ધરીને, અલગાંધી અમે આવ્યા;
 મહેર ધરી જે દરિસણુ આપો, તો અમે સવિસુખ પાયા.

॥ દરિં ॥ ૧ ॥

એકણ ચિત્તે શુભ વિધિરીતે, અવિચલ પ્રીતિ ધ્યાતા;
 ગતિ મતિ ચિતિ છતી તુંહિ તુંહિ, ઇમ બહુવિધ ગુણજ્ઞાતા.

॥ દરિં ॥ ૨ ॥

લોચન લીલે અનુભવ શીલે, ખલક પલકમેં તારી;
 તો એવડી શી લીલ કરોછો, આજે અમારી વારી ॥ દરિં ॥ ૩ ॥

દરિસણુથી દર્શન હુએ નિર્મળ, દર્શનગુણ પણ આવે;
 દર્શનમુદ્રા તેહીજ શુદ્ધિ, ત્રિકરણુ તુમ ગુણ ગાવે ॥ દરિં ॥ ૪ ॥

જ્ઞાનવિમલલીલાએ જાણે, વાત અમારી સ્વામિ;
 તુમ આણા અનુસારે સાચું, એ પ્રતીત મેં પામી ॥ દરિં ॥ ૫ ॥

અથ શ્રીપાર્શ્વનાથજિન સ્તવન.

દેશી ગરબાની.

પૂજજો રે પાસજિણુંદ જે પરમેસર પરગડા રે,
 વાંદજો રે (વળી) વળીય વિશેષ સવિ દેવનમાં જે વડા રે;
 દીઠડા રે આજ જિણુંદ અશ્વસેનકુલચંદ્રલો રે,
 મીઠડા રે જસ દીદાર વામાનંદન જગતિલો રે.

॥ ૧ ॥

૧ ઇંદ્ર.

૨ અમે છીએ.

૩ સુધી ઇત્યપિ.

૪ નાયકા

રે તુમે છો અતુરસુજાણુ તુમે ચાલ્યા ગઢઆગરે રે એ દેશી જાણુવી.

રમીએ રે તાહરે ધ્યાન જિમ તરીયે ભવસાગર રે,
 સેવીયે રે એહિજ દેવ જ્ઞાનચણનો આગર રે;
 ખીજીયે રે નિર્મળકાય સમકિતદીપક થાપીયે રે,
 સૌંચીયે રે તાહરે ધ્યાન તેલ સુગંધી આપીયે રે. ॥ ૨ ॥
 મેલીયે રે સમકિતવંત સામી સામિણી જે સખી રે,
 ગાઠયે રે પ્રભુગુણ જ્ઞાન શ્રીજિનવરને પારખી રે;
 જગમાં રે દીઠી ન દોઈ સૂરતી તાહરા સારિખી રે,
 તરીયા રે તે નરનાર જે વિલગા પ્રભુ પાલખી રે. ॥ ૩ ॥
 આપનોરે સેવક જાણી 'કરૂણાકરીને તારજો રે,
 ધીઠા રે વિષયકપાય દુશ્મન દૂર નિવારજો રે;
 સાંભળી રે મેં જગમાંહિ મોટી ટક એ તાહરી રે,
 તું કરે રે આપસમાન આશપુરો પ્રભુ માહરી રે. ॥ ૪ ॥
 આજનો રે દિવસ વિશેષ સકળ જન્મ થયો માહરો રે,
 આંગણે રે વુઠો મેહ દીઠો દરિસણ તાહરો રે;
 માંગીયે રે એક પસાય દીઠે દિલ ભરી સેવના રે.
 ગાઠએ રે નયવિમલેન ઇણીપરે ગુણગણ જિનદેવના રે ॥ ૫ ॥

અથ શ્રીપંચાસરપાર્શ્વનાથજિન સ્તવન.

રાગ—લાછલદે માત મલ્હાર—એ દેશી.

શ્રીપંચાસરપાસ, મહિમા મહિમનિવાસ,
 આજહો પસર્યો રે પરિમલ જસ ચંદનની પરેણ. ॥ ૧ ॥
 રવિથી અધિક પ્રકાશ, લોકાલોક વિકાશ;
 આજહો કરતો રે નિજ જ્ઞાને ક્ષાયકભાવથીણ. ॥ ૨ ॥
 શાંતસુધારસ વૃષ્ટિ, મુદ્રા મનોહર સૃષ્ટિ;
 આજહો એહવી રે નવિ દીસે બીજા દેવનેણ. ॥ ૩ ॥
 અતિશયવંત મહંત, ગુણ અનંત ભગવંત;
 આજહો દીઠું રે અતિમીઠું દરિસણ તાહરંણ. ॥ ૪ ॥
 જ્ઞાનવિમલગુણ વૃદ્ધિ, તેહથી દર્શનસિદ્ધિ;
 આજહો વાધે રે, મુખ સાધે સહજવિલાસથીણ. ॥ ૫ ॥

અથ શ્રીનારંગપુરમંડનપાર્શ્વનાથજિન સ્તવન.

રાગ—મહારી સહી રે સમાણી—એ દેશી.

નારંગપુરવર પાસ નિહાળો, ભવભવના ભય યાળો રે.

॥ સખી એ પ્રભુ વાર ॥૧॥

પૂરવસંચિત પાપ પખાળો, કર્મકષાયને ગાળો રે ॥ સખી૦ ॥૨॥

સહજનંદ સ્વરૂપ સાંભળો, આતમને અનુવાળો રે ॥ સખી૦ ॥૩॥

અંગથી અવિધી અધર્મ ઉચ્છાળો, અક્ષયઅનંતગુણ આલોરે.

॥ સખી૦ ॥૪॥

ધર્મસનેહી દાસ નિહાળો, બાંધબ્રહ્મી પ્રતિપાળો રે ॥ સખી૦ ॥૫॥

જ્ઞાનવિમલગુણરયણ સંભાળો, જેમ હોય મંગલમાલોરે ॥ સખી૦ ॥૬॥

અથ શ્રીસ્તાંભનપાર્શ્વનાથજિન સ્તવન.

રાગ કાફી.

માળીકેરે બાગમે દાઢ નારિંગ પકેલો—એ દેશી.

મકલસુકૃતવિધી સૃષ્ટિકરણ તું ૧ બંભણો અહો તું૦

ત્રિભુવનભાસનભાણ ભવિકમનરંજણો અહો ભવિક૦ ॥૧॥

મોહાદિક રચરિ દુર્ધર બળ તસ ભંજણો અહો બળ૦

પરતા પૂરણ પાસ જિનેસર થંભણો અહો૦ ॥૨॥

શરણાગત અપવિપંજર વરપદ તાહરાં અહો વર૦

તે પામ્યા મેં આજ કૃપ્યાં શુભ માહરાં અહો શુભ૦ ॥૩॥

મોહતિમિરભર નારાન તું છે દિનમણી અહો તું છે૦

તુજથી અધિક ન કોય કહીજે જગે ગુણી અહો કહી૦ ॥૪॥

ધર્મ શાંતિ જસ પાસ સદા તિલે સોહીએ અહો સદા૦

ત્રિભુવનતિલકસમાન અનોપમ મોહીએ અહો૦ ॥૫॥

તાહરે તેજે પ્રતાપ પ્રભાવ સદા તપે અહો પ્રભાવ૦

જ્ઞાનવિમલ ગુણરાશિ તુમારા સહુ જપે અહો૦ ॥૬॥

અથ શ્રીપાર્શ્વનાથજિન સ્તવન.

રાગ—કાફી.—શાંતિકુમર એ દેશી.

વામાદેનંદને હમારી વંદના હજે, હમારે દુખજાં જજે;
હમારે વંછિત થજે ॥ આંચલી૦ ॥

શાંતસુધારસકુંડ હે ખંજન મંજુલ નયન,
નંદનચંદનથી ઘણું શીતલ સુંદર વયણ ॥ વામા૦ ॥ ૧ ॥

નીરાગતા નિહાળીને માનું અનુભવ રઅયન,
કહો કોણ ગણી શકે વ્યાકે ગુણમણિરયણ ॥ વામા૦ ॥ ૨ ॥

તુંહિ માતા તુંહિ ત્રાતા તુંહિ અંધવ ઋસયણ,
યાકી કીરતિ કૌમુદી દુધસિંધુદેન ॥ વામા૦ ॥ ૩ ॥

કમઠ માન ગાલીયો માનું પાવક માંસ,
અચિત્તમધુકર માહરો નિત્ય તુજ પદ લીન ॥ વામા૦ ॥ ૪ ॥

બોધિબીજ વાસના હોત હે તેં સુખચયન,
જ્ઞાનવિમલસ્વામિ સેવે જેહ યા વાજેન ॥ વામા૦ ॥ ૫ ॥

અથ શ્રીપાર્શ્વનાથજિન સ્તવન.

રાગ ધન્યાશ્રી.

તે તરીયા ભાઈ તે તરીયા—એ દેશી.

પાર્શ્વજીનેશ્વર શિવગતિ ગામી, પ્રભુ મુજ અંતરયામીજ;
પુણ્યપસાયે સેવા પામી, હું પ્રણમું શિરનામીજ ॥ પાસ૦ ॥ ૧ ॥

અહનિશ તુમધ્યાને હું ધામી, દુરિત દુર્લગતા વામીજ;
આતમરામી તું જિનનામી, ગતનામી નિઃકામીજ ॥ પાસ૦ ॥ ૨ ॥

દેવ જગતમાં બહુલા દીસે, પણ તેહને બહુ ખામીજ;
કોઈ રાગી કોઈ દોષી સોસી, કોઈ કોધી કોઈ કામીજ ॥ પાસ૦ ॥ ૩ ॥

પૂજકભાવે તેહ અપામી, ન લહે મૂલવિ દામીજ;
થિરભાવે સમતા તુજ જામી, અનુભવગુણ અભિરામીજ ॥ પાસ૦ ॥ ૪ ॥

૧ વચન.

૨ માર્ગ.

૩ જેનાં.

૪ સ્વજન.

૫ ક્ષીરસમુદ્રના ફેણુ જેવી.

૬ અસિ જેમ માંસ ગાળે તેમ.

૭ મનરૂપ ભમરો.

૮ મૂલગી બદામ.

અંતર દુશ્મન દુષ્ટ હરામી, દુરે તે ગતઝામીજી;
જ્ઞાનવિમલગુણની પ્રભુતાઈ, સહજસ્વભાવે પામીજી ॥ પાસ૦ ॥૫॥

અથ શ્રીકલ્હારાપાર્શ્વનાથજિન સ્તવન.

રાગ સામેરી.

પ્રભુમો પાસજિણુંદનેરે સાહિબા, જિમ લહે જગે જશવાદ રે;
॥ વાહલા મોરા ॥

૧તન મન વચ નિર્ભળ કરી રે સાહિબા, દુર કરી ૨પરમાદરે.
॥ વહલા મોરા ॥ પ્ર૦ ॥૧॥

નયન સફળ થયાં માહુરારે સા૦, દેખી પ્રભુદીદારે વાહ૦
૩જિહા સફળ તુઝ ૪ગુણથુતિરે સા૦, ગુણશ્રવણે ૫શ્રુતિ સારે વા૦
॥ પ્ર૦ ॥ ૨ ॥

૬શિર પ્રભુપ્રણમ્યાથકા રે સા૦, ઉત્તમાંગ થયું નામ રે વા૦
૭કરચુગ પ્રભુપૂજથકી રે સા૦, પાવન થયું અભિરામરે વા૦
॥ પ્ર૦ ॥ ૩ ॥

પાસ કલ્હારા ધ્યાનથીરે સા૦, પામે કોઠી કલ્યાણ રે વા૦
અર્ધસેનવામાતણો રે સા૦, નંદન ગુણમણિખાણ રે વા૦
॥ પ્ર૦ ॥ ૪ ॥

તુઝ ૮ભક્તિ ઉજમાલથી રે સા૦, એ કાયા ગુણવંત રે વા૦
જ્ઞાનવિમલગુણ આશ્રયી રે સા૦, અતિશય એહ મહંત રે વા૦
॥ પ્ર૦ ॥ ૫ ॥

અથ શ્રીપાર્શ્વનાથજિન સ્તવન.

ઢાળ ફાગની.

પરમપુરૂષ તું પુરિસાદાણી, ગુણખાણી ભગવંત;
સંતઅનંતસુસેવિત સુંદર, મંદિર ગુણમણિકંત. ॥ ૧ ॥
પ્રભુપાસજી મેરે મન વશ્યો હો અહો મેરે લલના,
મન હુયો પ્રભુ નિરખંત ॥ પ્રભુ૦ ॥ આંકણી ॥

૧ શરીર મન ને વચન. ૨ પ્રમાદ. ૩ જીલ. ૪ ગુણ
સ્તવનથી. ૫ કાન. ૬ માથું. ૭ બે હાથ. ૮ ભગતે ઇત્યધિ.

પું પરમાત્મ આતમરામી, પામી મેં તુજ સેવ;
 ભવે ભવે એહ સદા આરાહુ, ચાહુ ન અવર એ દેવ ॥ પ્રભુગાર ॥
 તુમ આણા શિર ઉપર ધારિ, સારી એ મનકોડિ;
 હોણહોડ મુરનરનાયક, રૂપાયકપરે કરજોડિ ॥ પ્રભુ ॥ ૩ ॥
 નાથ નિરંજન ભવભયભંજન ગંજન મોહમિથ્યાત;
 સજ્જનનયનસુધારસ સીંચન, કંચનવન જસ ગાત ॥ પ્રભુ ॥ ૪ ॥
 સાત ધાત મુખ સહજ વિભાસે, ભાસિતભુવન ઉદ્યોત;
 જ્ઞાનવિમલપ્રભુ દરિસણ પામ્યો, કામિતફલ સવિ હોત ॥ પ્રભુ ॥ ૫ ॥

અથ શ્રીશંખેશ્વરપાર્શ્વનાથજિન સ્તવન.

રાગ વાલ્હેસરની દેશી.

પાસશંખેશ્વર ભેટીયેરે લોલ, મેટીયે વિઘ્નવિકારેરે વાલ્હેસર,
 અદ્ભુતકીર્તિ કળિયુગે રે લોલ, ભવિજનને આધાર રે વાં
 ॥ પાસ ૭ ॥ ૧ ॥
 દેશદેશના જન ઘણા રે લોલ, યાત્રા કરવા કાજ રે વાં
 આવે અતિઉલટભર્યારે લોલ, લેઈ લેઈ પૂજસમાજ રે વાં
 ॥ પાસ ૭ ॥ ૨ ॥
 નવરંગી આંગી રચેરે લોલ, ભવિઃખંગે ધરી ભાવરે વાં
 એહિજ ભાવના ભાવતારે લોલ, ભવજલતરવા નાવરે વાં
 ॥ પાસ ૭ ॥ ૩ ॥
 કમઠહઠીહઠભંજણેરે લોલ, રંજણે જગજનચિત્તરે વાં
 સાથ મિદ્યો હવે તાહરેરે લોલ, કીધો જન્મ અધિત્તરે વાં
 ॥ પાસ ૭ ॥ ૪ ॥
 વામાનંદન વાલ્હારે લોલ, પ્રભાવતીના નાથ રે વાં
 જ્ઞાનવિમલગુણ બાંધીથીરે લોલ, ગ્રહીને કરો સનાથ રે વાં
 ॥ પાસ ૭ ॥ ૫ ॥

અથ શ્રીશંખેશ્વરપાર્શ્વનાથજિન સ્તવન.

રાગ વાલ્હેસરની દેશી.

પ્રભુજી પાસ શંખેશ્વરે લોલ, લેટ્યે લવલય જાયરે; જિણુંદરાય
દીનદયાકર ઠાકુરારે લોલ, નિરખ્યે હરખિત થાય રે. જિણુંદરાય
॥ પ્રભુ૦ ॥ ૧ ॥

૧ મહીયલમાં મહિમા ઘણારે લોલ, તાહરે અગમ અપારરે જિણુંદરાય
વચનગુણે કહેવાથકીરે લોલ, કુણ પામે તસ પાર રે. જિણુંદરાય
॥ પ્રભુ૦ ॥ ૨ ॥

નવનિધિ ઋદ્ધિ સિદ્ધિસંપદારે લોલ, આવીં માહરે હાથરે જિણુંદરાય
અંતર અનુલવ જે લહ્યારે લોલ, તેહ સુખનો કુણ સાથરે. જિણુંદરાય
॥ પ્રભુ૦ ॥ ૩ ॥

તાહરે માહરે પ્રીતડીરે લોલ, લૌકિકરીતિ ન હોયરે; જિણુંદરાય
જેહ અભેદપણે રહે રે લોલ, અવર ન એ સમ કોયરે. જિણુંદરાય
॥ પ્રભુ૦ ॥ ૪ ॥

અશ્વસેનનૃપકુળજલધિમાંરે લોલ, રવિધુસમ વામાનંદરે; જિણુંદરાય
જ્ઞાનવિમલગુણવાધતા રે લોલ, હોયે પરમાનંદરે. જિણુંદરાય
॥ પ્રભુ૦ ॥ ૫ ॥

અથ શ્રીપાર્શ્વનાથજિન સ્તવન.

રાગ મલ્હાર.

મનમંદિરમેં આયે જિણુંદરાય, મનમંદિરમેં આયે;
તવ મેં વિવિધ જુગતિ સમક્તિગુણ, કુલપગર વિરચાયે ॥ જિણુંદરાય ॥ ૧ ॥
પ્રીતિ અધ્યાતમ થાલ ભરીને, ધીગુણ મોતી વધાએ;
ચારિત્રગુણ અંદ્રોદય સુંદર, ઝાકઝમાલ ખનાએ ॥ જિણુંદરાય ॥ ૨ ॥
સુરભિ પવનસેં અશુભ દુરિતરજ, દશદિશે દુર ઉઠાયે;
નિર્વિકલપસંકલપસુ ખારે, મૃદુતા પાટ બિછાએ ॥ જિણુંદરાય ॥ ૩ ॥
ઉચિતવિવેકસિંહાસન ઉપરે, પાવન પપાસ બેઠાએ;

વિધિ અનાશાતન ચામર વિંજિત, છત્ર સુધ્યાન ધરાએ ॥જણુંદગા॥૪॥
 જ્ઞાનવિમલપ્રભુ હરખિત હુએ તવ, દેવતમાં જસવાએ;
 શુદ્ધ મુખોધ અક્ષયનિધિ જિનથે, સહજે સકલગુણ પાએ ॥જણુંદગા॥૫॥

અથ શ્રીપાર્શ્વનાથજિન સ્તવન.

રાગ રામકલી.

અખીયાં હરખણ લાગી હમારી, અખિયાં હરખણ લાગી;
 દરિસણ દેખત પાસજિણુંદકો, લાગ્યદશા અખ જાગી ॥હમારી૦॥૧॥
 અકલ અરૂપ અને અવિનાશી, જગથે તુંહિ નિરાગી;
 સૂરતિ સુંદર અચરિજ એહિ, જગજનને કરે રાગી ॥હમારી૦॥૨॥
 રાણાગત પ્રભુ તુમપદપંકજ, સેવન મુજ મતિ જાગી;
 લીલાલહેરે દે નિજ પદવી, તુમસમ કો નહીં રત્યાગી ॥હમારી૦॥૩॥
 વામાનંદન ચંદનની પેરે, શીતળ તું સોભાગી;
 જ્ઞાનવિમલ પ્રભુ ધ્યાન ધરતાં, ભવભયભાવઠ ભાગી ॥હમારી૦॥૪॥

અથ શ્રીપાર્શ્વનાથજિન સ્તવન.

રાગ વેલાઉલ.

સેવો પાસજિણુંદા, સેવો પાસજિણુંદા;
 જસ મુખચંદ્ર જગમગ દેખત, નિત નિત હોત આણુંદા ॥સેવો૦॥૧॥
 હિયવંત અહોનિશ હોવત, અસ્ત નહિં રીવંધુતુંદા;
 પખેહુપક્ષ શુદ્ધ સદા નિષ્કલંકી, સેવત યુવજનવૃંદા ॥ સેવો૦ ॥ ૨॥
 પિખત સુરાસુરમાનવમધુકર, જસ પદકજ મકરંદા;
 અશ્વસેનકુળકમલવિકાશન, ધન્ય ધન્ય વામાનંદા ॥ સેવો૦ ॥ ૩ ॥
 જદાજીહો પણ તુજ વચન મુણતાં, તે સુમનસ ધરણિંદા;
 જ્ઞાનવિમલ ધનવેળા આલગ, કરતાં સુરતરૂંદા ॥ સેવો૦ ॥ ૪ ॥

૧ ખે ચક્ષુઓ હરખવા લાગી. ૨ દાતારી. ૩ આ સ્તવનમાં
 અપૂર્વચંદ્રમાતી ઉપમા દેખાડી છે. ૪ રાહુ. ૫ ચંદ્રપક્ષે કૃષ્ણપક્ષ
 ને શુક્રપક્ષ અને ભાગવાનના પક્ષે માતાપિતાનો પક્ષ. ૬ ચરણકમળ.
 ૭ દ્વિજિજ્ઞ સર્પ.

અથ શ્રીપાર્શ્વનાથજિન સ્તવન.

રાગ સારંગ.

પ્રભુપાસચરણનખ કાંતિ હૈ, અહો નખકાંતિ હૈ;
 'પદ્મરાગસમ જગત પવિત્રકર, ભાસિતભુવન ઉદ્યાત હૈ ॥ પ્રભુ૦ ॥ ૧ ॥
 માનું મહાતપ^૧કરિકુંભસ્થળ, સરસસિંદુરકો પૂરુ હૈ;
 અભિનવસુખ સુરતરંગો સુંદર, પદ્મવકેરો નૂર હૈ ॥ પ્રભુ૦ ॥ ૨ ॥
 વિષયકષાય ષવિપિન દહનકું, માનું દાવાનલજ્યોતિ હૈ;
 શિવવનિતા ષવદનધુતિદીપન, કુંકુમરસકી જ્યોતિ હૈ ॥ પ્રભુ૦ ॥ ૩ ॥
 જ્ઞાનદિવસ પદ્મરૂપોદયકી રૂઝવિ, નારો દત્તમ અજ્ઞાન હૈ;
 જ્ઞાનવિમલપ્રભુ, પાસચરણકી, સેવાથે જસ માન હૈ ॥ પ્રભુ૦ ॥ ૪ ॥

અથ શ્રીગોડીપાર્શ્વનાથજિન સ્તવન.

લય લાગી રે લય લાગી રે, ગોડીપાસજિણદશુ લય લાગી;
 આતમઅરૂપી ને અકલસરૂપી, લોકાલોકપ્રકાશી રે ॥ ગોડી૦ ॥ ૧ ॥
 ચોસઠંદ્ર કરે તોરી સેવા, ઇંદ્રાણી લળીલળી પાયલાગી રે.
 ॥ ગોડી૦ ॥ ૨ ॥
 જ્ઞાનવિમલસૂરિ એણીપેરે બોલે, પ્રભુ આવાગમણુ નિવારે રે.
 ॥ ગોડી૦ ॥ ૩ ॥

અથ શ્રીદંડકવિચાગર્ભિત શ્રીમહાવીરજિન સ્તવન.

રાગ વેલાહિલ.

શ્રીજિનવરના પદ નમીએ, દંડકસુવિચાર;
જિણુવિધ જીવે ફરસીયા, ગતિ ચાર મજાર. ॥ ૧ ॥
નારક સાતનું મિલીય એક(૧), દશ(૧૦) ભવણ દેવા;
પણુ થાવર(૫) વિગલીંદિ તીન(૩), નરતિરી દુગ લેવા. ॥૨॥
જ્યોતિષી(૧) વ્યંતર(૧) વૈમાનિક(૧), એ ચોવીશ(૨૪) કહીએ;
આતમ નિજગુણ હીન હોયે, તે દંડક કહીએ. ॥ ૩ ॥
નરતિરિથી હોય નારકી, જાવે પણુ એહમાં;
તિરિ નર નિરધ દેવ હોઈ, રસુર જાવે પપણમાં. ॥ ૪ ॥
ભૂ(૧) દગ(૨) વણ(૩) પર્યાપ્તા, ગર્ભજ તીરિ નર પણુ(૫);
જાવે નર સવિ દંડકે, થાયે તેઉ વાઉ વિણુ. ॥ ૫ ॥
તિરિ ને વળી (૨૪)સઘળા કહ્યા, હવે દશ(૧૦) પુઠવાદિક;
થાવર(૫) વિગલ(૩) ને તિરિ(૧), નર(૧) દશને ગત્યાદિક. ॥૬॥
માંહોમાંહે એહ હોય, તેઉ વાઉ વિણુ નર;
હવે એહના વળી કહું વિશેષ, પણુ દંડક ચઉસુર. ॥ ૭ ॥
તે ઇશાનલગે કહ્યા, સહસારજન તિરિયા;
અને તેથી પસંવકુ જાવ, મણુઆ અવતરિયા. ॥ ૮ ॥
અસન્નિ તાર ભવણવાણુ, પુઠરી વળી પહેલા;
ભુજગપરિ બીજલગે, પંખી ત્રીજ હેલા. ॥ ૯ ॥
ચોથીએ સિંહ ચઉપદા, પંચમીએ ઉરપરિ;
છઠ્ઠીએ સ્ત્રી નરમન્થતિરિ, સગ પુઠવીએ વિવરી. ॥૧૦॥
અસન્નિ નર ચૌદ, ઠાણે ઉપત્રાં જેહ;
અસંખ્યાયુ તિરિનર પવણુ, અગિ સુરનર નય એહ ॥૧૧॥
એમ દંડકમાંહે વારવાર, ફેરા વારીજે;
સમાકત ને વળી વિરતિ, દેધ ઉપગાર કરીજે. ॥૧૨॥
જ્વંત પિત ખેલ અને ઉચ્ચાર, મૂવ વીર્ય ને માંસ;

૧ પાંચ થાવર. ૨ દેવ. ૩ પાંચમાં. ૪ તેઉકાયવાયુકાયવિના
૨૨ દંડક જાવ. ૫ સર્વાર્થસિદ્ધિવિમાન ૬ ભુજગપરિસર્પ, ૭ પમન.

ધીનરયોગે અને રૂધિર, નિદ્રમણ સર્વાંશ.	॥૧૩॥
શુક વીર્ય પરિસાર જલ્લ, કલેવર ગતશ્વ;	
સર્વ અશુચિનાં ઠાણ જેહ, ચૌદસમું અતીવ.	॥૧૪॥
તેરે સુરમાં વેદ દાય, ધીનર નર તિત્રી;	
ધાવર વિગલ ને નારકી નપું, તિમ તિરિ તિત્રી.	॥૧૫॥
તુમહ આણાવિણ રૂંસીયાં, એહ ઠાણ અનંત;	
પુદ્ગલપરાવર્તન કર્યા, પણ નાવ્યો અંત.	॥૧૬॥
જ્ઞાનવિમલપ્રભુ શાસને, ભવબ્રમણ નિવારે;	
ધ્યાનારૂઢે ક્ષપક્રમેણિ, આપોપું તારે.	॥ ૧૭ ॥
જ્ઞાનક્રિયા આધાર લેઈ, જિનમત અનુસરતે;	
વીરજિનેસર ધ્યાને, ભવ્ય જયવંતા વર્તે.	॥ ૧૮ ॥

પચ્ચથ શ્રીમહાવીરજિન સ્તવન.

રાગ—મારૂણી—ધન્યાશ્રી.

ગિરિમાંહે ગિર્યા મેરગિરિ વડા રે—એ દેશી.

કરૂણાકલ્પલતા શ્રીમહાવીરની રે, ત્રિભુવનમંડપમાંહે પસરી રે;
મીસરી રે પરે મીઠી અમયે કરી રે. ॥ ૧ ॥

૧ સ્ત્રીપુરૂષ સંયોગે. ૨ ખાલ. ૩ મેલ. ૪ દેવતાના ૧૩ દંડકર્મા.

૫ આ શ્રીમહાવીરસ્વામિનું સ્તવન શ્રીઆનંદધનજીકૃતચૌવીશીમાંહેલું છે બાકીની હકીકત જાણવા માટે ૧૪૫ માં પૃષ્ઠમાંની પુટનોટ જુઓ તથા શ્રીજ્ઞાનવિમલસરિમહારાજ શ્રીઆનંદધનજીકૃત ચૌવીશીના (ટિપ્પણની) પાછળ લખે છે. (કલશ) ચૌવીશ જિનવર વિશ્વહિતકર, ગતિચૌવીશ નિવર્તન, ચૌવીશદેવનિકાયવંદિત (ચૌવીશીમાં તારતા) સંપ્રતિકાળે વર્તતા; આનંદધન-આવીશીમાંહે દોષ સ્તવન પૂરણુ ભણી, શ્રીજ્ઞાનવિમલજિનશુંદ ગાતા, અક્ષયસંપદ અતિવણી ॥૧॥ સંવત્તિધિરસસપ્તેંદુ (૧૭૬૯) માસે ઉર્જે (કાન્તિકે) સિતે તથા; સમમીનિશાનાથે ચ, લિખિતા રાજપૂતને (રાજનગર) ॥૨॥ આ પ્રમાણે આનંદધનજીકૃત ચૌવીશીના ટિપ્પણની પાછળ શ્રીજ્ઞાનવિમલસરિજીને લખેલ લેખ છે.

૬ શ્રીમહાવીરસ્વામિની દુઃખટાળવારૂપ જે કરૂણારૂપ કલ્પલતા—કલ્પ-વેલડી તે ત્રિભુવન (સ્વર્ગ-મર્ત્ય-પાતાલ) માંડવીને વિષે પ્રસરી-વિસ્તરી છે, તે કેવી છે ? જેમ સાકરપ્રમુખમિષ્ટદ્રવ્યથી પણ અધિકમીઠી અભયદાનરસે કરીને છે. ૧

૧ શ્રીજિનઆણા ગુણુઠાણે આરોપતાં રે, વિરતિતણે પરિણામ પવને રે;
અવનિ રે અતિહિ અમાય સભાવથી રે. ॥ ૨ ॥

૨ સર્વસંવર ફલેફળતી મળતી અનુભવેરે, શુદ્ધઅનેકાંત પ્રમાણે ભળતીરે
કલતી રે સંશયભ્રમના તાપને રે. ॥ ૩ ॥

૩ ત્રિવિધવીરતા જેણે મહાવીરે આદરીરે, દાનયુદ્ધ તપ રૂપ અભિનવરે;
ભવે ભવે રે દ્રવ્યભાવથી ભાપીયેરે. ॥ ૪ ॥

૪ હાલ કોડિ દઈ દારિદ્ર નસાડીયોરે, ભાવે અભયનું દાન દેઈ રે;
કેઈ રે લેઈને સુખીયા થયા રે. ॥ ૫ ॥

૫ રાગાદિક અરિ મૂળથકી ઉખેડીયારે, લહી સંયમ રણુરંગ રોપીરે;
ઓપી રે જિણે આપ કળા નિરાવરણની રે. ॥ ૬ ॥

૧ તે કણ્ણાસ્વરૂપ અમૃતવેલી તે જિનાજ્ઞાને ગુણુઠાણે શ્રદ્ધાનગુણ-
ઠાણું તે સમ્યક્સ્વરૂપસ્થાને આરોપે, વિરતિના પરિણામ શુભપવને કરી
નમાવે તે વેલડીનું રક્ષણ શી રીતે થાય ? નિઃકપટરૂપ જે સહજ સ્વભાવ-
વડે કરીને. ૨

૨ તે (કણ્ણારૂપ) વેલડી સર્વ સંવરરૂપ ફળે કરી ફળતી છે, અ-
નુભવરસમાં મળતી છે, શુદ્ધનિર્દોષણ અનેકાંત સ્યાદ્વાદ પ્રત્યક્ષ-પરોક્ષપ્રમાણા-
દિમાં ભળતી છે, વળી કેવી છે ? સંશયરૂપ ભ્રમ-તાપ તેહને દળતી
રાળે છે. ૩

૩ જિન-ભગવંત શ્રીમહાવીરસ્વામીએ ત્રણ પ્રકારની વીરતા આદરી
છે, તે કઈ ? દાનવીરતા ૧, યુદ્ધવીરતા ૨, તપવીરતા ૩, ભવોભવથી અ-
ભિનય-નવી એ દ્રવ્યાનુભાવથી કહી છે. ૪

૪ દ્રવ્યથી દાનવીરપણું તો સુવર્ણની કોડિગમે ‘વરહ વરો વરહ વરો’
એમ ઉદ્ધોષણા કરી જગત્ત્રયમાંથી દારિદ્રનું નામ નસાડયું એ દ્રવ્યથી દાન
વીરતા અને ભાવથી દાનવીરતા સર્વ જગત્ત્વવને સાધુપણાને વિષે અભયદાન
દાધું, એવું દાન લઈને કેઈ અનેક પ્રાણી સુખીયા થયા. ૫

૫ હવે યુદ્ધ(શર)વીરતા કહે છે—દ્રવ્યથી પરીસહ સહન અને ભાવથી
રાગદ્વેષાદિક અરિ-શત્રુ મૂળથી ઉખેડી નાંખ્યા. સંયમરૂપ રણુરંગમૂનિકા
આરોપીને વૈરીને નિકંદન-નાશ કીધા, જે ભગવાને પોતાની નિરાવરણની
કલ્પી આપી એટલે નિર્મળ કરી. ૬

૧ નિરાસંશ વળી શિવસુખહેતુ ક્ષમાગુણેરે, તપતર્પીયા જિણે એમ આપેરે;
આપે રે વરપંડિતવીર્યવિનોદથી રે. ॥ ૭ ॥

૨ દર્શનજ્ઞાનચારિત્ર ત્રિવિધની વીરતારે, મહાપદ શોભિતભાવિ ભાસેરે;
વાસે રે ત્રિભુવનજનમન ભાયણે રે. ॥ ૮ ॥

૩ વીરધીરકોટીર કૃપારસનો નિધિરે, પરમાનંદ પયોદ વ્યારે રે;
આપે રે નિજસંપદ ફલ શોભ્યતા રે. ॥ ૯ ॥

૪ અંધઉદય સત્તાદિક ભાવાભાવથીરે, ત્રિવિધ વીરતા બસ જાણી રે;
આણી રે ત્રિપદીરૂપે ગણધરે રે. ॥ ૧૦ ॥

૫ ઘાણુગ જાણુગ (ગુણ) ગુણુદાણુક તિહું વિદેરે, કાઢ્યા જિણે ત્રિદોષ પોષારે;
શોષો રે રોષ તોષ કીધો તુમ્હે રે. ॥ ૧૧ ॥

૧ દ્રવ્યથી ચોવિહારતપ, ભાવ તા નિરાસંશ-નિરતુઅંધ વળી શિવસુખ મોક્ષનો હેતુ ક્ષમાપ્રધાન ગુણે કરી “ તત્ત્વગ વોદાણફલે ” ધ્વિભાગમ-વચનાત્, જેમ ભગવાન પોતે એવો તપ તપ્યા તે તપવીરતા, એ પ્રધાન પંડિતવીર્યના વિનોદથી વીરતા સાધો “ વિશેષપણે રાજે શાસે તે વીર ” અથવા “ વિદારયતિ યત્કર્મ તપસા ચ વિરાજતે । તપોવીર્યેણ યુ-ક્તશ્ચ તસ્માદ્વીર इति स्मृतः ॥ ૧ ॥ ” ૭

૨ જ્ઞાનદર્શનચારિત્રની ત્રિવિધ વીરતા કહે છે—મહાપદે કરી શોભિત મહાજ્ઞાનદર્શનચારિત્ર તેહની શોભા ભાવથી ભાસે છે ‘ મહા ’ શબ્દ પ્રધાન કહીયે અથવા એ ત્રણ તત્ત્વની વાસનાયે કરી ભવિજન મનરૂપ જે ભાજન તે જેણે વાસ્યા છે. ૮

૩ વીરમાં ધીર અથવા કર્મ વિદારવાને વીર લોકાલોકપ્રકાશે ધીર ‘ ઘૃતિર્ધૈર્ય ’ તે ધૈર્યકર તેમાં “ કોટીર ” મુકુટસમાન વળી કૃપારસનો નિધાન, પરમાનંદરૂપ પયોદ-મેઘ તેણે કરી વ્યાપતો-પ્રસરતો કચ્છાવેલિને સિંચે છે. વળી આપે તો પોતાની સંપદા એટલે સ્વરૂપે એક ચેતનસ્વભાવ માટે-નિમિત્તે તદાવરણ ટળવારૂપે. ૯

૪ અંધઉદય સત્તાભાવે કરી કર્મના અભાવ કીધો છે, ત્રણ પ્રકારે એવી વીરતા પ્રગટપણે જેહની જાણી એવીજ ગણધરે ત્રિપદીરૂપે આણી છે હૃદયમાં જ્ઞાનદર્શનચારિત્રભાવે કરી. ૧૦

૫ સ્થાનક મિથ્યાત્વાદિ, જ્ઞાયક સ્થાનક અવિરતાદિ, ગુણુસ્થાનક ગુણુદાણુ પ્રમત્તાદિ અથવા અવિરતિ, પ્રમત્ત-ક્ષીણુમોહાદિ ત્રિવિધ ગુણુદાણુ ત્રિદોષ કાઢ્યા, અથવા પ્રમત્ત, ક્ષીણુમોહ, અયોગિ દત્ત્યાદિ સ્થાનક અજ્ઞાન,

સહજસ્વભાવસુધારસ સેચનવૃષ્ટિથીરે, ત્રિવિધતાપનો નાશ હોવે રે;
જેવે રે ત્રિભુવન ભાવ સભાવથી રે. ॥૧૨ ॥

જ્ઞાનવિમલગુણગણમણિરોહણ બૂધરાંરે, જ્યજ્ય તુંભગવાનાનાયકરે;
દાયક રે અક્ષય અનંતસુખનો સદા રે. ॥૧૩ ॥

અથ શ્રીમહાવીરજિન સ્તવન.

રાગ—છત્યો છત્યો રે ટાડરમદ્ધ છત્યો—એ દશી.

અપચ્છર સવિ ગાવે મિલી રે, ધન્ય ધન્ય ત્રિશલાનો નંદ.

મહાવીરજિન છત્યો.

જિણે છત્યો મોહનરિંદ.

મહાવીરજિન છત્યો.

મહ્યા મહ્યા દુશ્મનદંદ.

મહાવીરજિન છત્યો.

કીધા કુમતિનિકંદ.

મહાવીરજિન છત્યો.

પામ્યા પામ્યા પરમાણુદંદ મહાવીરજિન છત્યો ॥ ૧ ॥ આંકણી ॥

અપ્રમત્તગુણ કુંજર ચઢી રે, ધર્મ ધરી સમસેર મહાં

ચારે અનંતાનુમંદીયા રે, પહેલાં કીધાં જેર મહાં ॥ ૨ ॥

ત્રિકરૂપે મિથ્યા હણ્યોરે, માર્યો માર્યો સખલ મહુવાસ મહાં

અસંયમ, અસિદ્ધ એ ત્રિદોષનો શોષ—નાશ કાધો, વળી શોષ તોષનો શોષ
જેણે કાધો પાપપુષ્ટિ, પુણ્યપુષ્ટિ ઉલયનાશ પ્રિયાદિ ત્રિવિધ વીરતા છે. ૧૧

૧ સહજસ્વભાવ પરમનૈત્રી પરમકરુણારૂપ સુધારસવૃષ્ટિ—અમૃતને
વર્ષણ—સીંચવે કરી ત્રિવિધલોકનો—ત્રિવિધતાપનો નાશ થાય, મિથ્યાત્વ અ-
વિરતિ કષાય તાપ અથવા જન્મ જરા ને રણ તાપ તેહનો નાશ થાય,
વળી સ્વર્ગ—મર્ત્ય—પાતાળના એકેક ભાવ પદાર્થને સહજસ્વભાવથી ઉન્માદ
નાશ દ્રવ્યપણે જેવે. ૧૨

૨ વિમલ એવા જ્ઞાનગુણના ગણ—સમુદાય તદ્રૂપ જે મણિરત્ન તે-
હના બૂધર—પર્વત રોહણાચળ સમાન છે, (આ સ્તવનકર્તાએ પોતાનું નામ
'જ્ઞાનવિમલ' એ પ્રમાણે સૂચવ્યું છે.) એવા ભગવાન શ્રીમહાવીરસ્વામિ !
જગતનાયક ! શાસનનાયક ! જ્ઞાનવંત જયવંતા વર્તો છે, એવા શ્રીવીરપ્રભુ !
દેણહાર દાયક છે, અક્ષયક્ષાયિકભાવે થયા જે અનંતસુખ સકલકર્મનાશથી,
તેહના સદા નિરંતર આપસ્વરૂપે ભોક્તા છે. એવા શ્રીવીરપ્રભુ ! જાયવંત
વર્તો. ૧૩

નરક તિરિ આવરતણી રે, ભાંજી ભાંજી મોટી ઝાંસ મહાં ॥ ૩ ॥
અપચ્ચખખાણુ પચ્ચખખાણીયેરે, દીધી દીધી તસ

શિર દોર મહાં

હાસ્યપદક ખજનચી રે, કીધી કીધી સખળી ચોર મહાં ॥ ૪ ॥

સંજલણા ઉચ્છેદીયા રે, ધ્યાન ધરી તરવાર મહાં

નિદ્રા દોઈ સાધારણી રે, કાઠી કાઠી ઘરથી ખહાર મહાં ॥ ૫ ॥

જ્ઞાનાવરણાદિક અછે રે, મોહતણાં જે ખંધુ મહાં

હણીયા દશદિશ નાશિયારે, તું પ્રભુ સમતાસિંધુ મહાં ॥ ૬ ॥

ભાવ ઉદાસસિંહાસને રે, ખેઠા સહજસ્વભાવ મહાં

ચપલસ્વભાવ વિભાવનોરે, ન રહ્યો તેહનો ભાવ મહાં ॥ ૭ ॥

પર અંતરરિપુ વશ કર્યારે, સાધ્યા તિમ પરખંડ મહાં

જગે જસવાદ થયો ઘણો રે, વરતી આણુ અખંડ મહાં ॥ ૮ ॥

આપ તર્યા તિમ તારજો રે, સેવકને અહી હાથ મહાં

છત્યા તિમ જિતાડજો રે, અમને શ્રીજગનાથ મહાં ॥ ૯ ॥

મૂકાણા ભવપાશથી રે, તિમ મૂકાવો દાસ મહાં

કામિતફલ તુમે પામીયા રે, તિમ પૂરો અમ આશ મહાં ॥ ૧૦ ॥

તું સમરથ સચિ વાતનો રે, તાહરી જો હોય ભીર મહાં

શ્રીજ્ઞાનવિમલ પૂરે ઘણારે, તો લહીયે ભવજલ તીર મહાં ॥ ૧૧ ॥

અથ શ્રીમહાવીરજિન સ્તવન.

મોહન મૂરતિ શ્રીમહાવીરની રે,

જયવંતુ જસ શાસન રાજે આજ મહારા નાથ રે;

ત્રિવિધ પ્રકારે વીરપણું ધર્યું રે,

વાજે જસ પડહો જગમાં જિમ જલધર ગાજે માં ॥ મોં ॥ ૧ ॥

જેહુને જે વાંછિત વર તે વર્યો સદા રે,

રકુચનકોડી વરસી વરસીદાન માં

વરણ ધરણીથી ઈમ ઉદ્ધોષણ રે,

કાંઈ નીઠાડયું તિહાં દાસિદ્ર દુઃખતું કામ માં ॥ મોં ॥ ૨ ॥

ત્રિવિધ અવંચકયોગે સાત્ત્વિક તપ તપી રે,

મુણખાણી મુહમ્માણી રવિણપાણી અનિદાન માં
 વીરપણું ઇમ દાન તપ બહુપરે લહી રે,
 ધ્યાએ ધૃતિ ધરીને ધર્મ શુકલ બેહુ ધ્યાન માં ॥ માં ॥ ૩ ॥
 અપ્રમત્તાદિકગુણઠાણકવરઐરાવણ ચઢી રે,
 અખંતીમદવઅજ્ઞવ મુક્તિ ચરિત્યઉ ભેદ માં
 સોલકમ્પાયા દુરિત પલાયા એહથી રે,
 વિવિધઉત્તરગુણપ્રહરણ મૂકી કીધો છેદ માં ॥ માં ॥ ૪ ॥
 તીખી તરવારધારે પંડિતવીર્યની રે,
 ભેદો તપતેજે બલવીરજનો પક્ષ માં
 આતમભાવ સુદર્શન દર્શનચક્રથી રે,
 હણિયા અંતરરિપુ ન રહ્યા પરતક્ષ માં ॥ માં ॥ ૫ ॥
 જ્ઞાને અજ્ઞાન નિરાશ્રયું તે ગયું રે,
 શ્રદ્ધાચરણે કરી કાઢ્યો મોહતણો સમુદાય માં
 ગુણશ્રેણિ ગુણસંક્રમણે અવર નિરાસીયા રે,
 કાંદે કાંદો કાઢીજે એવો લોકતણો છે ન્યાય માં ॥ માં ॥ ૬ ॥
 સહજ ઉદાસસભાવસેનાની મુખ્યતા રે,
 તિણશું રતિ અરતિ પ્રમુખ કર્યા અરિ બેર માં
 બંધોદયદીરણસત્તાભાવ અનાદિથી રે,
 ક્ષેપવીયા ક્ષયભાવે કર્મતણા સવિ શેર માં ॥ માં ॥ ૭ ॥
 બાહ્ય અભિંતર દુશ્મન દુરે દેરે થયા રે,
 પ્રગટ્યો પરમાનંદ અનુભવ લીલવિલાસ માં
 આતમ પરમાતમરૂપી અસંગગુણે કરી રે,
 નવનવથી ન્યારો પ્યારો એહ પ્રકાશ માં ॥ માં ॥ ૮ ॥
 ભાવે ઇમ ચરિત્ર અવિતથા ભાવથી રે,
 ધાર્યો મહાવીરપણાનો યોધ સ્વભાવ માં
 જ્ઞાનવિમલ ગુણ ચઢતી કળા રે,
 દીપે દિન દિન અધિકો જગમાં સુજસ જમાવ માં ॥ માં ॥ ૯ ॥

૧ શુભધ્યાની. ૨ ચરિત્રવિહારત્યાગપણે ને નિયાણારહિતં.

૩ ક્ષમા (ક્રોધરહિતતા) ૧, માનત્યાગ ૨, કપટરહિતપણું ૩, મુક્તિ (નિર્બોધ) ૪.

૪ ક્રોધ, માન, માયા ને લોભ એ ચ્યાર કષાય ને અનંતાનુબંધિયાદિ ચ્યાર

કષાય સાથે મેળવતાં ચ્યારચોક્કું સોળ ભેદ કષાયના થાય. ૫ કહાડયું.

અથ શ્રીમહાવીરજિન સ્તવન.

દેશી ભાવનની.

મહાઈ' મન મોહું રે શ્રીસિદ્ધાચળે રે—એ દેશી.

વાટડી વિલોકું' રે વાહલા માહરા વીરની રે, વદીયે વીનતિ વયલુ;
તે દિન કહીયે રે મુજને આવશે રે, નિશદિન નિરખશું' નયણ.

॥ વા૦ ॥ ૧ ॥

અતિહિં આશાલુદ્ધા માનવી રે, જન્મારો વહી જાય;
હીયડા હેજે પલક ન વીસરે રે, નાવે અવરન કો દાય ॥ વા૦ ॥૨॥
તુમ સમ અવર ન એહરો દેખીયેરે, જિહાં મન કરે વિસરામ;
મન મલિયાવિણ તતુ કેમ ઉઠેસેરે, કરવા ભક્તિ પ્રમાણ ॥વા૦॥૩॥
જેહતું' મલતું' દાહિતું' તેહશ્યું' રે, પ્રીતિ તે પરમ અસુખ;
પણ એક સવટિ કહીયે 'તેહનેરે, જે રથરભાવ તે સુખ ॥વા૦॥૪॥
વચન તુમાઈ' રે નવિ લોપું' કદા રે, મન તુમ પદ અવિલંખ;
પણ એક નયણે નયણ મેલાવડારે, એ વિરહતણે પ્રતિબિંબ ॥વા૦॥૫॥
જિહાં ત્રિકરણનો યોગ મિલે સદા રે, તેહિજ સદ્ગુણ વિહાણ;
જ્ઞાનવિમલપ્રભુસાથે એકરસ કીજયેરે, નિતુ નિતુ કોડીકલ્યાણ.

॥વા૦॥૬॥

અથ શ્રીમહાવીરજિન સ્તવન.

રાગ ધન્યાશ્રી

આજ ગઈતી હું સમવસરણમાં—એ દેશી.

વંદા વીરજિનેસર રાયા, ત્રિશલામાતા જાયાણ;
હરિલંછન કંચનવન કાયા, મુજ મનમંદિર આયાણ ॥ વંદા૦ ॥૧॥
દુષમસમયે શાસન જેહતું', શીતલ અંકજાયાણ;
જે સેવતાં 'ભવિજનમધુકર, દિનદિન હોત રાવાયાણ ॥ વંદા૦ ॥૨॥
તે ધન પ્રાણી સદ્ગતીખાણી, જસ મનમાં જિન આયાણ;
વંદન પૂજન સેવ ન કીધી, તે કાં જનનીજાયાણ ॥ વંદા૦ ॥૩॥
કર્મકટકભેદનખલવત્તર, વીરખિરક જેણે પાયાણ,
એકલમંદ્ર અતુલીખળ અરિહા, દુશ્મન દૂરે ગમાયાણ ॥વંદા૦॥૪॥
વાંઘિત પૂરણ સંકટ ચૂરણ, તું માતપિતા સહાયાણ;
સિંહપરે ચારિત્ર આરાધી, મુજસનિશાન ખજાયાણ ॥ વંદા૦ ॥૫॥

ગુણ અનંત ભગવંત વિરાજે, વર્દમાનજિનરાયાજી;
ધીરવિમલકવિસેવક નય કહે, શુદ્ધસમક્તિગુણ દાયાજી ॥વંદોઽઽ૧॥

અથ શ્રીમહાવીરજિન સ્તવન.

રાગ ધન્યાશ્રી.

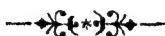
દીઠા દીઠા હો, ત્રિશલાકો નંદન દીઠા;
થિરપુરમંડળ વીરજિનેસર, નિરખત અમીય પછડોરે ॥ત્રિશલાઽઽ૧॥
શૂલપાણિસુર સમતા ધાર્યો, તેં ચમરો ઉગાર્યો;
ઐણિકને નિજપદવી દીધી, ચંડોશિયો તાર્યો રે ॥ ત્રિશલાઽ ॥૨॥
દંડભૂતિ અભિમાન ઉતારી, કીધો નિજપટ ધારી;
અડદતણા બાકુલા લેઈ, અદનખાળા તારી રે ॥ ત્રિશલાઽ ॥૩॥
મેઘકુમરમુનિ તેં થિર કીનો, સંયમ શમરસ લીનો;
રોહિણીયો હણીયો નહિ અભયે, જો તુજ વયણે લીનોરે ॥ત્રિશલાઽઽ૪॥
શિવસુખકારક દુઃખનિવારક, તારક તું પ્રભુ મિલીઆ;
જ્ઞાનવિમલ કહે વીરજિનેસર, દરિસણ સુરતરૂ કળીયારે ॥ત્રિશલાઽઽ૫॥

અથ શ્રીમહાવીરજિન સ્તવન.

રાગ સારંગ.

વળી બાઉ શ્રીમહાવીરકી ॥ આંકણી ॥
જિણ થે ચિત્ત પ્રતીતિ જાની, ^૧લીતિ મટી ભવપીરકી ॥વળીઽઽ૧॥
શાસનલાયક સવિગુણ લાયક, ^૨શુષમા સ્વર્ણશરીરકી;
તેજ ઝંડામલ જખજખ ઝમકે, ભૂષણ માણિક હીરકી ॥વળીઽઽ૨॥
^૩નાસિક ઉત્તતભાવે જીતી, દીપશિખા ચંચૂ કીરકી;
મેરૂમહીધર ચરણ અંગુઠે, કપિત લહીર જયું નીરકી ॥વળીઽઽ૩॥
ગંભીરિમગુણ અધરિત અતિઘન, ^૪ચરમજલધિગત નીરકી;
વચનમધુરિમા વિજિતસુધારસ, મધુસર્પિષેથ ખીરકી ॥વળીઽઽ૪॥
અપ્રમત્તા અપ્રતિખંધે સખિ તાસ રસ સમીરકી;
જ્ઞાનવિમલગુણ અક્ષય દીયો, પ્રભુ ભવજલતીર સુધીરકી ॥વળીઽઽ૫॥

અથ શ્રાવીશવિહરમાનજિનસ્તવનાનિ.

અથ શ્રીસીમંધરજિન સ્તવન. (૧)

રાગ કાફી—મનમોહનાં લાલ—એ દશી.

શ્રીસીમંધર સાહિબા જનરંજના લાલ,
અતિશયવંત ઉદાર હો દુઃખભંજના લાલ;
મુણીયે સેવક વિનતિ મનમોહના લાલ,
સત્યકીમાત મદહાર હો જગસોહના લાલ. ॥ ૧ ॥

જયું 'ચાતક જલધરવિના મં અવર ન યાયે કોય હો જગ
તુમ વિણ અવર ન પ્રારથું, ગુણરોહણુ લાલ,
દૃઢ પ્રતીત મુજ એહ હો ભવિષ્યોહના લાલ. ॥ ૨ ॥

એક તારી કરી જે રહે મં, તે કિમ કીજે દુરે હો જગ
ધમ શોભા નવિ સંપજે મં, સેવક ઇચ્છિત પૂરે હો જગ ॥ ૩ ॥

શ્રીશ્રેયાંસનૃપકુલતિલો મં, સજ્જનનયણાનંદ હો જગ
રૂપમણીરાણી નાહલો મં, વૃષભલાંછન સુખકંદ હો જગ ॥ ૪ ॥

પૂર્વવિદેહે પુખ્તભલવધ મં, નયરીઅયોધ્યાભૂપ હો જગ
વિજયામાંહિ વિરાજતા મં, જ્ઞાનવિમલગુણ રૂપ હો જગ ॥ ૫ ॥

અથ શ્રીયુગમંધરજિન સ્તવન. (૨)

રાગ—રામચંદકે બાગ ચંપો મોહી રહ્યોરી—એ દશી.

શ્રીસ્વામિ યુગમંધરદેવ મોરે ચિત્ત વસ્યોરી,
સાસમાંહિ સોવાર સાંભરે અતિ ઉલસ્યોરી;
તુમથું લાગ્યો રંગ ચોલમજીઠ પરેરી,
હોય ન તેહ પતંગ ફરંગ ન તેહ ધરેરી. ॥ ૧ ॥

ભવે ભવે તુમચી આણ શિરધરં સેસપરેરી,
પ્રભુ તુમ પદની આણ જો એ વાત ફરેરી;
સજ્જનકેરી વાત અમૃતવાત જસીરી,

અચલ સભાવે હોઈ જિમ ૧કાગલ ને મસીરી. ॥ ૨ ॥
 જિમ ચંદનને ગંધ રમેલ અનાદિથકીરી,
 •તિમ મુજ સહજસ્વભાવ ૨પ્રીત કરી તમકીરી;
 રસવેધિત જે ધાતુ કંચનગુણ પ્રગટેરી,
 તે ફરી અવર ન થાય કંચનગુણ ન મટેરી. ॥ ૩ ॥
 મુદ્દરાયકુલચંદ પ્રિયમંગલનો ઘણીરી,
 માતા મુતારાનંદ વિજયાનયરીનો ઘણીરી;
 ગજલાંછન ભગવાન અતિશય ૪દિવસમણીરી,
 વપ્રવિજય મુખકાર વિચરે કર્મ હણીરી. ॥ ૪ ॥
 પુરો દાશની આશ વાર મ લાઓ ઘણીરી,
 આવી લાગ્યા પાય તે કિમ જાયે ગણીરી;
 મનવંછિત દીઓ મોજ દુશ્મન ફોજ હણીરી;
 જ્ઞાનવિમલપ્રભુકાંતિ વાધે જિમ અમણીરી. ॥ ૫ ॥

અથ શ્રીબાહુજિન સ્તવન. (૩)

૫રાગ—વાલેસર મોરા—એ દેશી.

બાહુજિનેસર સાહિબારે ૧લાલ, વિનતડી અવધારે વાલેસર મોરા;
 દુરે જઈ વસીયા તુમેરે લાલ, કીમ પામું દીઠારે વાલેસર મોરા.
 ॥ બાહુ ૦ ॥ ૧ ॥
 સંભારી તુમ ગુણ ઘણારે લાલ, પામું પરમાણુંદરે; વાં
 વીસાર્યો નવિ વીસરેરે લાલ, મધુકરમન માકંદરે. વાં ॥બાહુ ૦ ૨॥
 લોકાલોક પ્રકાશતોરે લાલ, તાહરો સહજસ્વભાવરે; વાં
 કહવે શ્યું અધિકું અછેરે લાલ, જાણે સેવકભાવરે. વાં ॥બાહુ ૦ ૩॥
 વપ્રવિજય મુસીમાપુરીરે લાલ, મુગીવનૃપકુલહંસરે; વાં
 વિજયાસુત મૃગલંછનોરે લાલ, ૭મોહિની ચિત્ત અવતંસરે વાં
 ॥ બાહુ ૦ ॥ ૪ ॥
 જ્ઞાનવિમલગુણ તાહરારે લાલ, કહેતાં નાવે પારેરે વાં
 ભવભય પાર ઉતારીયેરે લાલ, દુશ્મન દુરે નિવારેરે વાં ॥બાહુ ૦ ૫॥

૧ કાગળ ને સાહી. ૨ મેળાપ. ૩ પ્રીતકીરીત છકીરી
 ધત્યપિ. ૪ દિવસમણિ સૂર્ય. ૫ અથવા ડાહલો પર્વત હુધલોરે
 લોલ—એ દેશી. ૬ લોભ ઇલપિ. ૭ મોહિનીનામની સ્ત્રી.

અથ શ્રીસુખાહુજિન સ્તવન. (૪)

રાગ—ત્રિભુવન તારણ તીરથ પાસચિંતામણીરે કે પાસ—એ દેશી.

સ્વામિ સુખાહુજિણંદકે અહુનિશિ વંદીયેરે કે અહુ
 હાહુગ દુરિત મિથ્યાત કે દુરે નિકંદીયેરે કે દુરે
 નિષદનરેસરનંદ કે ચંદનની પરેરે કે ચંદો
 સુખદાન દીદાર કે શીતલતા ધરેરે કે (ભવદવ અપહરે) શીં ॥ ૧ ॥
 તુમ પામે દિનરાત અહિલ સવિ નિગમ્યા રે કે અં
 દીઠા અવર અનેક તે ચિત્તે નવિ રમ્યા રે કે ચિં
 કિંપુરુષાભરતાર સુણો મુજ વિનતિ રે કે સુણો
 જે મિત્રીયે એકવાર કહીજે સવિ છતી રે કે કહીં ॥ ૨ ॥
 અણુજણે બહુકાળ વહ્યો તે નવિ લહ્યો રે કે વહ્યો
 પાણી ન ખમે આંધિ કે ન્યાય જન કહ્યો રે કે ન્યાં
 ભૂનંદાનો નંદ કે નિજ દરિસણ દીઆ રે કે નિં
 તો જણું દિલમાંહિ સદા સુખીયો કિયો રે કે સદાં ॥ ૩ ॥
 પ્રભુશું બાંધું મન તે અવર ન આદરે રે કે અવં
 જણુ જણુ સાથે પ્રીતિ તે સંત ન હો કરે રે કે સં
 પામે જનમાં લાજ તે કાજ કે શું કરે રે કે કાજં
 લોકતણી પરવા ન ચિત્તે તે ધરે રે કે ચિત્તે ॥ ૪ ॥
 કપિલંછન ભગવાન કે વિજયનલિનાવતી રે કે વિં
 નયરીઅયોધ્યામાંહિ કે વિચરે જિનપતિ રે કે વિં
 શિવસુંદરનો નાથ સનાથ કરો હુવે રે કે સં
 જ્ઞાનવિમલગુણરાશિ સુરાસુર સંસ્તવે રે કે સું ॥ ૫ ॥

અથ શ્રીસુજાતજિન સ્તવન. (૫)

રાગ—થાંરી મેડી ઉપર મેહ ઝર્યે વિજળી હો લાલ—એ દેશી.

સ્વામિ સુજાતજિણંદ દિણંદપરે તપે હો લાલ દિં
 મોહમહાતમ પૂર નિરંતર જે ખપે હો લાલ નિં
 ભવિકહદયકજ બોધ વિબોધન તે કરે હો લાલ વિં
 નિજ વચ કિરણસંભાર સુપરે સુવિસ્તરે હો લાલ સું ॥ ૧ ॥

કુમતિ કદાચહ કૌશિક કુલમલીની કરે હો લાલ કુ
 પરવાદી અહ તેજ પ્રભાવ ન તે સ્કુરે હો લાલ પ્ર
 નિજનિજવર્મ સુભાવ સદા હોય પરગડા હો લાલ ર
 જડતા હિમપરલાદિ ન હુવે વાંકડા હો લાલ ન૦ ૨ ॥
 ચકવા જ્ઞાન સુચંગ કે. ચકવી ચેતના હો લાલ ચકવી૦
 હોધ તાસ સંયોગ ધરી બહુ ભાવના હો લાલ ધરી૦
 આતમ અમલ ઉદ્યોત પ્રતાપ દિશોદિશી હો લાલ પ્ર૦
 દુષ્ટકર્મના ભર્મ કે ચોર સવિ ત્રસે હો લાલ ચોર૦ ॥ ૩ ॥
 ધાતકીખંડ મજાર પૂરવ અર્ધે જયો હો લાલ પૂરવ૦
 નયરીપુંડરકીણિ સાર પુખ્તલવધ વિજયે થયો હો લાલ પુ૦
 દેવસેનનૃપ દેવસેનાનો નંદનો હો લાલ સેના૦
 જયસેનાનો કંત તરણા છે લંછને હો લાલ ત૦ ॥ ૪ ॥
 તુમે મતજાણો દૂર વશ્યાથી વિસર્યા હો લાલ વ૦
 જે હુવે ચિત્ત હજારને નયણ આગળ ફેરે હો લાલ ન૦
 જયું ઘન મોરકિશોર ચકોરને ચંદ્રમા હો લાલ ચ૦
 જ્ઞાનવિમલપ્રભુ ચિત્ત વશ્યા જિન પાંચમા હો લાલ વ૦ ॥ ૫ ॥

અથ શ્રીસ્વયંપ્રભસ્વામિજિન સ્તવન. [૬]

રાગ—સુણ મેરી સજની રજની ન જાવે રે—એ દશી.

સ્વામી સ્વયંપ્રભ સુણો જિન વાતરે, દરિસણ ચાહું હું દિનરાતરે;
 એકઘડી પણ ન રહું અલગારે, એકપખી એમ પ્રીતે વળગો રે.

॥ સ્વામી૦ ॥ ૧ ॥

એ આશા. અવલંબન સાધી રે, એકસભાવે પ્રીતિ મેં ખાંધી રે;
 ભાવઅનંતા તુમે પ્રભુ જાણોરે, તો રથે દિલમાં સેવક નાણો રે.

॥ સ્વામી૦ ॥ ૨ ॥

જાણુભણી શું. ઝાઝું કહીયેરે, ખાંદ્યપ્રદાને એમ નિરવહીયે રે;
 એણે અલબે અમ પાવન રહ્યા રે, ઉત્તમનેહા રપત્યર રેહ્યા રે.

॥ સ્વામી૦ ॥ ૩ ॥

મિત્રનૃપતિકૃતકમલદિલુંદા રે, વિજયવિપ્ર વિજયાપુરીચંદા રે;

માત મુમંગલા લાંછન ચંદા રે, પ્રભુમે સકલ મુરામુર વૃંદા રે.

॥ સ્વામી૦ ॥ ૪ ॥

પ્રિયમંગલારાણીનો કંત રે, ધાતકીખડે પ્રભુ વિચરંત રે;
જીવિત સદ્ગુ. થયું મુવિહાણ રે, જ્ઞાનવિમલપ્રભુગુણ શુભઆણ રે.

॥ સ્વામી૦ ॥ ૫ ॥

અથ શ્રીઋષભાનનજિન સ્તવન. [૭]

રાગ—નંદનવનમાં આવીયે મહારા નાથજી રે—એ દશી.

ઋષભાનનજિન સાંભળો મહારા નાથજી રે,
સેવકની અરદાસ કે શિવપુરસાથજી રે;
તુમવિણ અવર ન શિર ધરં માહરા૦ ન કરં પરની આશકે શિવ૦
॥ ૧ ॥

કોડિ કપટ કોઈ દાખવે માહરા૦ પ્રભુવિણ રાચું નાહિ કે શિવ૦;
કોઈકે શુભમૂહુર્તે ચિતવરયા માહરા૦ દિન દિન અધિક
ઉચ્છાહ કે શિવ૦ ॥૨॥
આભવ પરભવ ભયે ભયે માહરા૦ અવર ન કોઈ આધાર કે શિવ૦;
તે સવિ તુમે જાણો અછો માહરા૦ કહેવાનો વ્યવહાર કે શિવ૦ ॥૩॥
ઉચ્છકલક્ષણ એહ છે માહરા૦ ન રહી શકે ઘણ નેહ કે શિવ૦;
કીર્તિનૃપતિકુલચંદ્રો માહરા૦ સિંહલાંછન ગુણગેહકે શિવ૦ ॥૪॥
નંદન વીરસેનાતણો માહરા૦ વિજયાવતીનો કંત કે શિવ૦;
વચ્છવિજય મુસીમાપુરી માહરા૦ જ્ઞાનવિમલ ગુણવંતકે શિવ૦ ॥૫॥

અથ શ્રીઅનંતવીર્યજિન સ્તવન. [૮]

રાગ—લાછલદે માત મહાર—એ દશી.

અનંતવીર્ય જિનરાજ, સારે વાંછિત કાજ,
આજહો નેહરે સય દેહે સાહિબ જો મિલેજી;
તો જાણું જિનરાજ, સાચો ગરીબનિવાજ,
આજહો સેવકની વિનતિના વચણાં સાંભળેજી. ॥ ૧ ॥
હું તો પતિતગુણકામ, પતિત પાવન તુજ નામ,

આજહો એહુ' રે જાણીને સેવક ઉદ્ધરેણ;
 જે ગિરિઆ ગુણવંત, તારવા તેહ અનંત,
 આજહો તેહમાં રે શ્યું તારકબિરૂપણું ધરેણ. ॥ ૨ ॥
 નિષ્કારણ ઉપગાર, કરતાં જિમ જલધાર;
 આજહો ન ગણે રે જિમ સમ વિસમધર (જલધર) વરસતાંણ;
 ન ગણે નિજપરભાવ, સદ્ગુને તારે નાવ,
 આજહો દીસે રે રવિશશિ જિમ જગપરકાશતાણ. ॥ ૩ ॥
 તુજ ગુણનો લવલેશ, તેહમાં નહિ વિશેષ,
 આજહો તોહે રે નિજગુણથી ઉપકારી કથાણ;
 ત્રિભુવન અધિક તું દેવ, તારે એહિજ દેવ,
 આજહો પૂરવપુણ્યશ્રી સાહિબ તું મળ્યોણ. ॥ ૪ ॥
 એવનૃપતિ તુજ તાત, મંગલાવતી જસ માત,
 આજહો સેવે રે લાંછનમિસે રકુન્જર જસ પદેણ;
 વિજ્યાવતીનો કંત, નલિનાવતી વિચરંત,
 આજહો બેહના રે ગુણ ભવિજન જ્ઞાનથકી વદેણ. ॥ ૫ ॥

અથ શ્રીસુરપ્રભજિન સ્તવન. [૬]

દેશી નણદલના ગીતની.

શ્રીસુરપ્રભ જિન સાંભળો, નિજ બાળકની વાતહો સાહિબ;
 તુમ દરિસણથી માહરી, સુખીણી સાતે ધાતહો સાહિબ ॥શ્રીગા||૧||
 ખીજમતમાં ખામી નથી, છે સાચી પરતીતહો સાહિબ;
 ખોટ ખજાને પણ નથી, સેવક પણ સુવિનીતહો સાહિબ ॥શ્રીગા||૨||
 ભાગ્યદશા પણ અતિભલી, જાણું છું નિરધારહો સાહિબ;
 ધ્યાનભુવનમાં આવીયા, તો શ્યો હવે વિચારહો સાહિબ ॥શ્રીગા||૩||
 કાલાદિક અવલંબના, જોશો જો ગુણદોષ હો સાહિબ;
 ઈમ કરતાં તો નહિ બને, કિમ થાશે મનપોષહો સાહિબ ॥શ્રીગા||૪||
 તાતવિજય વિજ્યાવતી, માતા લાંછન ચંદ હો સાહિબ;
 મનદસેનાપતિ વંદીએ, જ્ઞાનવિમલગુણ વૃંદ હો સાહિબ ॥શ્રીગા||૫||

અથ શ્રીવિશાલજિન સ્તવન. [૧૦]

રાગ—રાય કહે રાણી પ્રત્યે—એ દેશી.

વિનય કરીને વંદીયે અરિહંતાણ, સ્વામી વિશાલજિણુંદ ભગવંતાણ;
 લાંછન મિસે સેવા કરે અરિં, તેજે જિત્યો દિણુંદ ભગવંતાણ ॥૧॥
 મુજ મનમધુકરે મોહીઓ અરિં, તુમ પદકજમકરંદ ભગં;
 તે અલગા થાયે નહિ અરિં, જિમ ગુણી ગુણના વૃંદ ભગં ॥૨॥
 જે અનુભવસુખ તુમથકી અરિં, તે અવરથકી નવિ થાય ભગં;
 સુપનમાંહિ પણ ભવે ભવે અરિં, અવર ન આવે દાય ભગં ॥૩॥
 તુમ સ્વરૂપ જાણ્યા પછી અરિં, જાણ્યો સકલ વિભાવ ભગં;
 જોર નહિ મોહ્યોરનો અરિં, પ્રગટ્યો સહજસભાવ ભગં ॥૪॥
 નાગરાજભદ્રાતણે અરિં, નંદન વિમલાકંત ભગવંતાણ;
 વપ્રવિજયમાં વિચરતા અરિં, જ્ઞાનવિમલ ભગવંત ભગં ॥૫॥

અથ શ્રીવજ્રંધરજિન સ્તવન. [૧૧]

રાગ—થારે માથે પંચરંગ પાગ સોનેરી છાગલો માણે—એ દેશી.

વજ્રંધરજિન વંદા દુરિત નિકંદા ભવતણા સાહિબણ,
 પદ્મરથનૃપનંદા સુરતરૂકંદા ગુણ ઘણા સાહિબણ;
 પ્રભુ નયણ નિહાળું પાપ પખાળું આપણા સાં ॥ ૧ ॥
 પ્રભુ મુખ મટકાળું સહજ સુંહાળું નહિ મણા સાં
 તુંહિજ નિરાગી હું ખહુરાગી તુમતણે સાં
 તુમશું લય લાગી શુભરૂચિ જાગી હિત ઘણે સાં
 નિજ સેવક જાણે દિલમે આણે 'નતિ સાં
 મિલીયો એ ટાણે હર્ષ ભરાણે કરું વિનતિ સાં ॥ ૨ ॥
 તુમે સંશયભેદી ત્રિભુવનવેદી ખહુપરે સાં
 ભવિ હૃદયઉમેદી તુમપય વંદી ભવતરે સાં
 તું ધર્મ સંન્યાસી બ્રહ્મ અભ્યાસી અહુનિશે સાં
 તુમે સહજવિલાસી ત્રિજગપ્રકાશી સમરશે સાં ॥ ૩ ॥
 તુમેછો અવિનાશી ભુવન ઉદાસી સુખકર સાં
 મુજ હૃદયનિવાસી દૂરે મ જાસી ભયહર સાં

તુમશું ઇકલાસી થઈ સુવિલાસી અતિબહુ સાં
 મુજ એહ સામાશી સુગુણ પ્રકાશી રશિરધણી સાં ॥ ૪ ॥
 જસ સરસ્વતીમાતા ભુવનવિખ્યાતા મુંદર સાં
 વિજયાવતીકંતા અતિશયવંતા જયકર સાં
 શંખલાંછન સોહૈ વચ્છવિજયમાં વિચરતા સાં
 જ્ઞાનવિમલ વિરાજે તેજદિવાજે દીપતા સાં ॥ ૫ ॥

અથ શ્રીચંદ્રાનનજિન સ્તવન. [૧૨]

દેશી રસીયાની.

ચાહુ કરીને ચાહુ ચાકરી, શ્રીચંદ્રાનનદેવ તુમહારી;
 અહુનિશે આતમભાવ વિમલ કરી, તુમપદ સેતુજી જાઉં બહીહારી.
 ॥ ચાહુ ॥ ૧ ॥
 પ્રભુ મુજ નયનચકોરા ઉઘ્રસે, જોવા તુમ મુખચંદ્ર સૌભાગી;
 તેહિજ દિન અમલે થઈ આવશે, પ્રભુમીશ પદ અરવિંદ સાહિબજી.
 ॥ ચાહુ ॥ ૨ ॥
 રસના તુમ ગુણ ભણવા લાલચી, હૃદય પવિત્ર તુમ ધ્યાન સવૃણા;
 પાવન કર્ણ થયા તુમ ગુણ સુણી, મન પણ છે એક તાન સવૃણા.
 ॥ ચાહુ ॥ ૩ ॥
 ધાતકીખંડે વિજયે વિચરંતા, નૃપવાદમીક જસ તાત સૌભાગી;
 રવૃષલંછન કાંચનવને સોહૈ, પદાવતી તુમહુ માત સૌભાગી.
 ॥ ચાહુ ॥ ૪ ॥
 જ્ઞાનવિમલ પ્રભુતા ગુણ પરિવર્યા, હીલાવતીભરતાર જિજ્ઞેસર;
 ચંદ્રકાન્નિર્મળ જસ જેહનો, પ્રસર્યો ભુવન મઝાર સૌભાગી.
 ॥ ચાહુ ॥ ૫ ॥

અથ શ્રીચંદ્રબાહુજિન સ્તવન. [૧૩]

રાગ—ભૈરાવ સાહિબ હો શ્રીશીતલનાથ કે વિનિતિ મુજો એક
 ભારડી—એ દેશી.

ચોખે ચિત્તે હો છંડી ચપલસ્વભાવકે ચંદ્રબાહુ જિનરાજજી,
 આજ્ઞા શિરે હો ધારં નિશાદીશ કે ધન વેળા મુજ આજની;

મિથ્યામત હો જામ ભાગ્યો દૂરકે કર્મનૃપતિસુપસાયથી,
 હવે અલગો હો ન રહું ક્ષણમાત્રકે પ્રભુ તુમકેરા પાયથી ॥૧॥
 તુમ શાસન હો જાણ્યાથી બેહ કે પરમાનંદ સદા લલ્લો,
 કોઈ અનુભવ હો પ્રગટ્યો સુવિલાસકે વયણે ન જાઈ તે કલ્લો;
 હવે નાવે હો સુપને ચિત્તમાંહિ કે રાગી દાષી દેવ બે,
 શિખવીયો હો મનને હવે એમ કે થિર કરી એહને સેવબે ॥૨॥
 વાળી જાણ્યા હો પટદ્રવ્ય સ્વભાવ કે આપપણે રૂપે રહ્યા;
 જાણ્યેતન હો વાળી ભિન્ન અભિન્નકે ભાવવિભાવપણે લલ્લા;
 તિણે હેતે હો તુમશું એકતાન કે તે હવે ટળવાનું નહિ,
 રસવેશિત હો થયું કંચન બેહ કે તે કંચન જાનું સહિ. ॥૩॥
 સ્વાદ્વાદે હો બે સમકિત શુદ્ધ કે તેહનું કારણ તું પ્રભુ,
 હોઈ બેહને હો એ અક્ષયનિધાન કે તે હોઈ ત્રિભુવનમાં વિભુ;
 તસ દુશ્મન હો દુરે દહવટ્ટકે ખાદ્ય અભ્યંતર જાણીયે,
 સુખસંપદ હો હોયે ગહગટ્ટકે તેહનો જન્મ વખાણીયે. ॥૪॥
 દેવાનંદ હો નરપતિકુલચંદ કે રેણુકારાણીનંદનો,
 મુગંધા હો રાણીનો કંત કે, કમલલાંછન કંચનવનો;
 પુષ્કરવર હો દ્વીપઅર્ધ મઝાર કે પૂર્વવિદેહે સોહિએ,
 વન્ધવિજયે હો વિચરંતા સ્વામિકે જ્ઞાનવિમલગુણે મોહિએ ॥૫॥

અથ શ્રીભુજંગદેવજિન સ્તવન. [૧૪]

રાગ—સુમખાની દેશી.

રભુજંગદેવ ભાવે નમો રે, ભવભયભંજણહાર સલૂણો સોહિઓ;
 સોમપ્રકૃતિ સોહામણો રે, ત્રિભુવનમાં શિરદાર સં ॥ ૧ ॥
 વયણે અમૃતરસ ઝરે રે, ^૩વક્ર ન ગતિ આચાર સં
 વયરવિરોધધરે નહિ રે, અચરિજ એહ ઉદાર સં ॥ ૨ ॥
 ઉપગારી અવનીતણે રે, એ સમ અવર ન કોઈ સં
 સુમનસ સવિ જસપદ નમે રે, આશીવિષ નવિ હોઈ સં ॥૩ ॥
 વપ્રવિજય વિજયાપુરી રે, મહાખલરાય મહદાર સં

૧ દેવાનંદરાજના પુત્ર.

૨ અહિં ભુજંગદેવભગવાનનું નામ છે તેનો ખીન્ને અર્થ સર્પરાજ પણ થાય છે. તો આ સ્તવનમાં અપૂર્વ સર્પરાજપણાની ઉપમા ધટાવી છે.

૩ વાંકી.

નંદન મહિમાદેવીનો રે, ગંધસેનાભરતાર સ૦ ॥ ૪ ॥
 કમલલાંછન જિન વિચરતાં રે, પુષ્કરપૂર્વવિદેહ સ૦
 અતિશય સકલ અલંકર્યા રે, જ્ઞાનવિમલ ગુણગેહ સ૦ ॥ ૫ ॥

અથ શ્રીધશ્વરજિન સ્તવન. [૧૫]

૧રાગ—પિયુ ચલે પરદેશ સવે ગુણ લે ચલે—એ દેશી.

શ્રીધસર જગદીસર કેશર ચરચીએ,
 અલ્પેસર અરિહંત સુરાસુર અરચીયે;
 પરમેસર પરમાતમ પ્રાણાધાર છે,
 ત્રિભુવનમિત્ર પવિત્ર ન કર્મવિકાર છે. ॥ ૧ ॥

પાવન પરમ કૃપાળુ ભુવનમનરંજણો,
 મહિમાવંત મયાલ મયણદલ ભંજણો;
 તું પરમાતમ ૨સાતિમ સાત્વિક ભાવથી,
 વચન અગોચર રૂપનું શુણ્ણિ કાનથી. ॥ ૨ ॥

ભવથી અલગો આપભવિકવલગો રહે,
 પ્રતિવિષયિકસભાવ વિષય સઘળા લહે;
 લઘુપણે તર્યો ભવસિંધુ સહુજન ગુરૂ કહે,
 અકલ સરૂપ અરૂપ કલીને કુણુ કહે. ॥ ૩ ॥

જગજીવન જગનાથ જગતજન વચ્છલો,
 તુંહિ નિરંજન સજ્જન લોચન ચંદલો;
 તુંહિ ૩શશાંકસદંક જશોદાનંદનો,
 ભદ્રાવતીપતિ કંતકે કંચનભૂષનો. ॥ ૪ ॥

ગજસેન નૃપકુળરોહણશૈલચિંતામણિ,
 ઈશ્વર પણ નહિ ભીમ અસીમ કૃપા ઘણી;
 વચ્છવિજય અવતંસ સુસીમારાણ્યો,
 જ્ઞાનવિમલ જસ પાહુ ભુવનમાં ગાજીઓ. ॥ ૫ ॥

૧ નદીયમુના કે તીર ઉડે દોય પંખીયા—એ દેશી જાણવી.

૨ સુખવાળા. ૩ ચંદ્રમાનું સારૂ છે આંક (લાંછન) જેનું.

૪ ભૂષન શરીર.

અથ શ્રીનંમિપ્રભજિન સ્તવન. [૧૬]

રાગ—ભૂહરિની ઢશી.

નંમિપ્રભજિન નમીએ હો કે ત્રિકરણશુદ્ધ કરી,
 વળી વળી વિનવે હો કે અનુભવ ચિત્ત ધરી;
 ચૈત્તિસ છવઢાણા હો કે તેહમાં તેર જિકે,
 તિહાં તું નવિ દખ્યો હો કે કાળ અનાદિથકે. ॥ ૧ ॥

ચૌદસમ ભેદ હો કે એકે દશ ભંગે,
 તિહાં પૂરણ નિરખ્યો હો કે મેં થમ એકંગે;
 ઉપાદાન-વિશુદ્ધે હો કે ચિત્ત પ્રસન્નપણે,
 તુમ ચરણ પ્રસન્ને હો કે મોહાદિક ન ગણે. ॥ ૨ ॥

જિમ એક જલકણીઓ હો કે સાયરમાંહિ ભળ્યો,
 હોય અક્ષયભાવે હો કે સહજસ્વભાવ મળ્યો;
 તિમ ભક્તિનૃપમાણે હો કે સેવા લેશ છકી,
 હોય અક્ષય અનંતી હો કે તુમચા તેજ્યકી. ॥ ૩ ॥

મુજ ચિત્ત પ્રસન્ને હો કે તુમ પ્રસાદ લઈ,
 વળી તુમ પ્રસાદે હો કે ચિત્ત પ્રસન્તિ વઈ;
 અન્યોન્યે બાધક હો કે ભેદો એહ પ્રભુ,
 જિમ એક સરપે હો કે થાયે એહ વિષુ. ॥ ૪ ॥

વીરસેનાસુત હોકે મોહિનીકંત જયો,
 રવિસાંછન-વિચરે હો કે નલિનાવતી વિજયો;
 તસ નયરી અયોધ્યા હો કે પુષ્કરવર દ્વીપે,
 જ્ઞાનવિમલને તેજે હોકે દુશ્મન સવિ છપે. ॥ ૫ ॥

અથ શ્રીવીરસેનજિન સ્તવન. [૧૭]

ઢશી હિરણ્યકાશીની.

શ્રીવીરસેનજિજીવં વંદું ધરી ઉલટ અંગ,
 જેણે છત્યા કોષ માન માયા લોભ રાગ અનંગ;
 વીરસેના ધરીય પાસે ચરણનૃપની જેણિ,

દહધીરતાસન્નાહ સજ્જ કરી ક્ષાયિકશ્રેણિ. ॥ ૧ ॥
 મનમોહના પ્રભુ ભેટીએ શ્રીભગવાન ॥ આંકણી ॥
 શમસહજસભાવભાવ સંગતે કીયા દુશ્મન બેર,
 મદ મોહ જોહ પ્રરોહ તેહના પ્રગટ નહી ઉકેર;
 સંસારસાગર અતિ દુરતર તેહ તરીયા હેલી,
 શિવસુન્દરી રસરંગ લીલા કરે અહનિશિ કેલિ ॥ મ૦ ॥ ૨ ॥
 સહસવદને સહસરસના સુરગુરૂપરે વાચાલ,
 હોય કબહી તોપણ સકલ ગુણ ગણત નહીં સુકુમાળ;
 સહસનયણે રૂપ તુમચું નિરખતાં નહીં પાર,
 હાંરે ભક્તિ સંખ્યાતીતસુરવર કરત વારંવાર ॥ મ૦ ॥ ૩ ॥
 જો પદ્યસાગરમિતજીવિત વિમલકેવલજ્ઞાન,
 ઉપચારભાવે અમિત અદ્ભુત હોય જો ઉપમાન;
 જગજંતુવાંછિત કલપતરૂવર તેહ તુમ એક અંશ,
 શમભાવ નાવે સર્વભાવે જગતજન અવતંસ ॥ મ૦ ॥ ૪ ॥
 વિજય પુખ્ખલ પુન્ડરીકિણી નયરીનો શણગાર,
 ભૂમિપાલરાજ ભાનુમતી સુત વૃષભલાંછન સાર;
 રાજસેનાનાથ પુષ્કરદ્વીપ અર્ધ મઝાર,
 શ્રીજ્ઞાનવિમલસૂરીંદ કહે પ્રભુ એહ પ્રાણાધાર. ॥ મ૦ ॥ ૫ ॥

અથ શ્રીમહાભદ્રજિન સ્તવન. [૧૮]

દશી યોગનાની.

ધર આંખા આંખલી રે—એ દશી.

શ્રીમહાભદ્રજિણેસર રે, ધ્યાઉં નિર્મળ ધ્યાન;
 પરમાત્મભાવે કરી રે, કિમ કીજે ઉપમાન. ॥ ૧ ॥
 જિણુંદરાય તાહરં અકલ સરૂપ, પ્રણમે સુરનરભૂપ;
 અતિશયવંત અનૂપ ॥ જિણુંદરાય૦ ॥ એ આંકણી ॥
 પ્રથમ પિન્ડરથે જાણીયે રે, છદ્મસ્થાદિ વિભાગ;
 જન્મ રાજ્ય મુનિ ભેદશું રે, એહ અવસ્થા લાગ ॥ જિ૦ ॥ ૨ ॥
 બીજી અવસ્થા પદસ્થની રે, ઘાતિકર્મને ઘાતિ;

પ્રાતિહાર્ય ગુણે રાજતા રે, કેવળજ્ઞાન વિખ્યાત ॥ જિ૦ ॥ ૩ ॥
 રૂપાતીત ત્રીજી કહી રે, સિદ્ધ અરૂપ સભાવ;
 એ અવલંબનથી હોયે રે, તુજ મુજ એકીભાવ ॥ જિ૦ ॥ ૪ ॥
 વપ્રવિજયમાં વિચરતા રે, વિજયાનયરી મઝાર.
 અહનિશિ અતિઘણું સાંભરે રે, સાસમાંહે સોવાર ॥ જિ૦ ॥ ૫ ॥
 દેવનૃપતિ ઉમયાતણે રે, સુત ગજલાંછન સ્વામી;
 સુરકાંતાનો ^૧નાહલો રે, જ્ઞાનવિમલગુણધામ ॥ જિ૦ ॥ ૬ ॥

અથ શ્રીદેવયશાજિન સ્તવન. [૧૯]

કહખાની દશી.

^૧દેવજસદેવનાદેવપદસેવના, પાવના ભાવના અધિક ચાહું;
 તુજવિના જેહ ક્ષણ તેહ ભવભ્રમણ સવિ, દરિસ તુજ રચણપરે
 નિતુ આરાહું ॥ ૬૦ ॥ ૧ ॥
 સુમનપણ દુમન હોઠ જેહ તુજ દરિસણે, અતિશય દેખી જે હરખ નાણે;
 કેવલીવિણુ તે કે ^૨અમન સવિ જાણજે, પ્રથમ ભંગે લહ્યા પ્રથમ
 ઠાણે ॥ ૬૦ ॥ ૨ ॥
 તુમ બળે પાર સંસારનો નવિ લહે, ભવિકજન જે તરે આપઆપે;
 ભક્તિથી સહજગુણ શક્તિ સવિ નીપજે, હેતુથી તારકનામ થાપે.
 ॥ ૬૦ ॥ ૩ ॥
 એહ જસવાદ મહિમા ભણે તાહરો ભક્તજન ચિત્તપરમોદવૃંદે;
 વાત દાહિલી લહે શુદ્ધસેવાતણી, જેહથી સેવ્ય સેવક અભેદે.
 ॥ ૬૦ ॥ ૪ ॥
 પુત્ર વસુભૂતિનૃપ માત અંગાતણે કંત પદ્માવતી ^૪અંક ચંદા;
 વચ્છવિજયે સુસીમાપુરી વિચરતો, જ્ઞાનવિમલાદિગુણવૃંદ ^૫ચંદા.
 ॥ ૬૦ ॥ ૫ ॥

અથ શ્રીઅજિતવીર્યજિન સ્તવન. [૨૦]

રાગ—વંદા ભવિયાં વિમલ જિનેસર—એ દેશી.

અજિતવીર્યજિન ઓલગ કરતાં, ઉદ્ધસે ધર્મસનેહાળ,
અનુભવ અંકુર અલિનવ પ્રગટે, જિમ ઘર આદર મેહાળ ॥અ૦॥૧॥
જિમ ચંદન નિજવાસે વાસ્યા, નિકટે પાદપ વસીઆળ;
તસપરે તેહનો પરિમલ પ્રસર્યો, રાજાદિક તસ રસીયાળ ॥અ૦॥૨॥
તેણિપરે અભિધાન પ્રભાવે, શક્તિ અનંતી થાવેળ;
પંડિતવીર્ય અનંતો પ્રગટે, પ્રભુ તુમ એક સભાવેળ ॥અ૦॥૩॥
ગંગાપ્રવાહે જેહવા મિલીયા, મિલીયા તે થયા ગંગાળ;
તેમ તુમ ભક્તિરસે સીંચાણા, પાવન તે ગુણચંગાળ ॥અ૦॥૪॥
સ્થસ્તિકલાંછન રત્નમાલાપતિ, રાજપાલનૃપનંદળ;
માત કનીનિકા નલિનાવિજયે, વિચરે જ્ઞાનદિશુંદળ ॥અ૦॥૫॥

અથ શ્રીવીશવિહરમાનજિનસ્તવન સંબંધી.

(કલશ.)

ધર્મ યુણીયા જગદીશ, વિચરંતા જિન ધરા;
ક્ષેત્રવિદેહ મઝાર, કરતા ભવિ ઉપગાર. ॥ ૧ ॥
જંબુદ્વીપે એ ચાર, ધાતકીએ અડસાર;
અડ પુંકરવર અર્ધ, કરતા ધર્મની વૃદ્ધિ. ॥ ૨ ॥
આઠમીવિજયે સીમંધર, પુખ્તબલવદ નામે સુંદર;
વપ્રવિજય પચવીસ, બીજા યુગમંધર ધરા. ॥ ૩ ॥
નવમીવિજયાએ વચ્છ, ત્રિજા બાહુજિન અચ્છ;
નાલનાવિજયે ચોવીસ, સુબાહુજિન ધરા. ॥ ૪ ॥
કેઈ કુમર કેઈ રાજા, અપરવિદેહમાં તાજા;
જ્ઞાનવિમલસૂરિ ધ્યાયા, દિન દિન સુજસ સવાયા ॥ ૫ ॥
ધતિ શ્રીજ્ઞાનવિમલસૂરિકૃતા વીશી સમ્પૂર્ણા.

*અથ શ્રીઅનંતવીર્યજિન સ્તવન. [૮]

રાગ—અલખેલાની દેશી.

અનંતવીર્યજિન આઠમા રે લાલ, આઠકરમ કર્યાં દુર ભયવારી રે;
આઠઅનંત લહ્યાં તેહથી રે લાલ, અષ્ટમહાસિદ્ધિપૂર સુખકાષી રે.

॥ અનંત ॥ ૧ ॥

આઠસ્વરૂપે આતમા રે લાલ, ભેદાભેદવિવેક નિરધારી રે;
પ્રવચનભેદને દાખવેરે લાલ, અડદષ્ટિ કરે છેક નયધારી રે ॥અઠાસ॥
આઠે મદભય ભંજ્યા રે લાલ, આઠકરસ નહિ અંગ અવિકારી રે;
યોગ અષ્ટાંગથકી લહ્યા રે લાલ, અઠમંગલ જસ સંગ નિરધારી રે.

॥ અઠ ॥ ૩ ॥

* આ વીશી પણુ શ્રીજ્ઞાનવિમલસૂરિમહારાજે ખીજી રચી જણાવ છે
પણુ ઉપર છાપેલ સંપૂર્ણ વીશી લખેલીપ્રત ઉપરથી પ્રતપ્રમાણેજ અહિં
છપાવેલ છે, અને આ વીશીમાં આઠમા શ્રીઅનંતવીર્યજિન સ્તવનથી વી-
શમા શ્રીઅજિતવીર્યજિન સ્તવન સુધી, છાપેલ ચૌવીશી તથા વીશીસંગ્રહના
પુસ્તકમાંહિથી મળેલ છે, જોકે તે પુસ્તકમાં વીશવિહરમાનના વીશ સ્તવનો
સંપૂર્ણ છાપેલાં છે છતાં શ્રીસીમંધરસ્વામીથી આરંભીને સાત સ્તવનો તો
ઉપર છપાઈ ગએલ વીશીમાંહિના છે ને આઠમાથી વીશમાસુધી તેર સ્ત-
વનો લખેલીપ્રતમાં અને પ્રથમ છાપેલ ચોવીશી તથા વીશીસંગ્રહના પુસ્ત-
કમાં જુદાજ મળી આવે છે તો આ ઉપરથી એમ સાબિત થાય છે કે
પ્રથમ છપાવેલ ચૌવીશી વીશી સંગ્રહના પુસ્તકમાં બરોબર વીશ સ્તવનો
નહિ મળવાથી આ બે વીશીના સ્તવનોમાંથી ભેજસંભેજ કરી અથવા છુ-
ટકછુટક સ્તવનો ભેગા કરીને વીશી પૂર્ણ કરીને છપાએલ હોય તેમ જણાય છે.
અમોએ તો બરોબર લખેલીપ્રત પ્રમાણેજ પ્રેસકોપી કરાવીને ઉપરની વીશી
(સંપૂર્ણ) છપાવેલ છે અને ખીજી વીશીમાં પ્રથમના સાત સ્તવન નહિ મ-
ળવાથી આઠમા સ્તવનથી છપાવેલ છે એટલે આઠમા અંકથી ચાલુ છે,
માટે કોઈના જ્ઞાનભંડારમાં અગર જે સાધુ-સાધ્વી-શ્રાવક-શ્રાવિકાની પાસે
બાકીના સાત સ્તવનો હોય ને અમારા ઉપર મોકલાવશે તો અમો ખીજી
આવૃત્તિમાં દાખલ કરાવીશું પણ એટલું ધ્યાનમાં રાખવાનું કે ઉપરની વી-
શીમાં આવી ગએલ સ્તવનો ફરી આવવા ન જોઈએ તો આ ખીજી વીશી
પણુ સંપૂર્ણ થાય તો નવું બનાવવા કરતાં જીર્ણપુસ્તકોના ઉદ્ધારમાં આઠ
ગણું પુસ્તક બંધાય છે એજ.

અનંતવીર્ય જસ ઉદ્ધરે રે લાલ, નામે તે પરિણામ નમવારી રે;
તેહ અસંખ્યરિપુ જયકરે રે લાલ, શુ અચરિજનું ઠામ મનોહારીરે.

॥ અં ॥ ૪ ॥

મેઘનૃપતિકુલચંદ્રલો રે લાલ, ભાસન ભાનુસમાન ગુણભારી રે;
મંગલાવતીસુત ચિરંજયો રે લાલ, જ્ઞાનવિમલગુણ ધામ અતિ-
વારી રે ॥ અં ॥ ૫ ॥

અથ શ્રીસૂરપ્રભજિન સ્તવન. [૯]

રાગ—આસાવરી યોગી—એ દેશી.

૧ શ્રીસૂરપ્રભજિનવર વદા, ભવદુઃખ પાપ નિકંદારે; મોરા અંતરજામી.
દેવ અવર મેં મહીયલ દીઠા, પણ તેતો કોધી કામીરે મોરાં ॥૧॥
સૂરપ્રભા તો વાદલ ચંપે, રાહુઅસનથી કંપે રે મોરાં
નિત્યોદય ને અસ્ત નિરંતર, વળી રજ અભ્રાદિક જીપેરે મોરાં ॥૨॥
ભ્રમણશીલ તાપે જન પીડે, પરિમિત ક્ષેત્ર પ્રકાશે કે મોરાં
તું નિત્ય ઉદય ત્રિભુવનસુખકારી, વળી લોકાલોકવિભાસી રે
મોરાં ॥૩॥

અહુ ન કંપ ન વાદલછાયા, નિરાવરણ ગતદોષા રે મોરાં
રંગાવિલાસથી ભવિકવિબુધજન, હૃદયકમલ કૃતતોષા રે મોરાં ॥૪॥
વિજયરાજકુલકમલદિણંદા, વિજયાવતીના નંદા રે મોરાં
જ્ઞાનવિમલગુણમધુકરવૃંદા, વલીણા રૂપચરવિંદા રે મોરાં ॥૫॥

અથ શ્રીવિશાલજિન સ્તવન. [૧૦]

સાહેલડીયાંની દેશી.

શ્રીવિશાલજિન વીનતી સાહેલડીયાં,
કીજે ધરીય આસંગ ગુણવેલડિયાં;
લાગ્યો રંગ બે પચોલનો સાં હોય ન તેહ દુરંગ ગુણ ॥ ૧ ॥

૧ સૂરપ્રભભગવાનનું નામ અને પક્ષે સૂર્યકાંતિ. ૨ તીર્થકરના
પક્ષે વાણીનો વિલાસ અને સૂર્યના પક્ષે કિરણવિભાસ. ૩ આસક્ત.
૪ ચરણકમલ. ૫ ચોલમજીકનો.

દીનોદ્ધારધુરંધર સાં 'પતિતપાવન' તુજ નામ ગુણં
 નિર્ગુણને પણ ગુણ કરે સાં સમભાવે ગુણધામ ગુણં ॥ ૨ ॥
 દીનપતિત નિર્ગુણ અહું સાં નહિ વિનય વિવેક ગુણં
 ચરણ શરણ એક તાહરા સાં એહીજ મોટી દેક ગુણં ॥ ૩ ॥
 સ્વામિ બિરૂદ રાખણ ભણી સાં સેવક જે ઉજમાલ ગુણં
 સ્વામિભગત તેહિજ ગણો સાં કીજે તસ સંભાલ ગુણં ॥ ૪ ॥
 જ્ઞાનવિમલગુણ અતિઘણા સાં દેઈ કરો આપસમાન ગુણં
 પાડ ન કોઈ તિહાં અછે સાં જે રાખો નિજમાન ગુણં ॥ ૫ ॥

અથ શ્રીવજ્રંધરજિન સ્તવન. [૧૧]

દેશી કડખાની.

વજ્રંધરજિનતાણા પાય વંદી ઘણા, ^૧વજ્રંધરકોડિ કરકમલ જોડિ;
 વજ્રંધરે સાર થયો મોહગિરી ભેદવા, તાસ અનુષ્ઠાનસ્થિતિ દાર તોડી.
 ॥ ૫૦ ॥ ૧ ॥

વજ્રભેદક તુમ્હપ્રકૃતિ દેખી કરી, આપ ભયથી અરી દુર ભાગા;
 હારિયા વારિયા ચિત્ત નવિ ધારીયા, જિમ હરી ^૨સન્મુખ ન હુયે
 નાગા ॥ ૫૦ ॥ ૨ ॥

પ્રકૃતિ સુકુમારતા સહજનીવારતા, વજ્રંધરે કઠિનતા કર્મમાંહિ;
 અનુભવે પીનતા ભવ ઉદાસીનતા, નિપુણતા એ સવિ તુજમાંહિ.
 ॥ ૫૦ ॥ ૩ ॥

એહ ગુણ તાહરા તુજમાંહિ રહ્યા, અવર નવિ લહ્યો એક કોઈ;
 દિવ્યનયણે કરી જોવતા સકલ ગુણ, સાર આધાર એક તુંહિ હોઈ.
 ॥ ૫૦ ॥ ૪ ॥

સરસ્વતીમાત નૃપપદ્મરથતાત જસ, જ્ઞાનવિમલે કરી ભવિક બોહે;
 મહેર કરી મુજ દિયો અખયગુણનિધિ સદા, દરિસણે તાહરે ત્રિજગ
 મોહે ॥ ૫૦ ॥ ૫ ॥

અથ શ્રીચંદ્રાનનજિન સ્તવન. [૧૨]

દેશી રાગની.

ચંદ્રાનનજિન ચંદ્ર અપૂર્વ, નિત્ય ઉદય નિષ્કલંક લલના;
 રપક્ષપાતથી નથી ન્યૂનતા, નવિ ધરે તમથી શંક. ॥ ૧ ॥
 સુખદાયક સાહિબ સેવિયે હો અહો મેરે લલના
 પૂરણભાવ નિપંક ॥ સુખ૦ ॥ એ આંકણી ॥
 વચનસુધારસ અહનિશ પીવે, સજ્જનનયનચકોર લલના;
 મિત્ર ઉદય હોઈ જસ પ્રસંગે, વાઘે અનુભવ મોર ॥ સુખ૦ ॥ ૨ ॥
 દોષાકરશોષક ગુણપોષક, ઇશ્વર પ્રભુમે પાય લલના;
 નદ્યખીણતા હોઈ ન ભાસે, વૃદ્ધિ કલા પ્રગટાય ॥ સુખ૦ ॥ ૩ ॥
 ઇત્યાદિકગુણ લૌકિક ચંદ્ર, જોતાં નહિ લવલેશ લલના;
 લોકાલોક પ્રકાશક પ્રભુજી, જેણે જીત્યો દ્રવ્ય અશેષ ॥ સુખ૦ ॥ ૪ ॥
 મુજ મનઅંખર એ વિદ્યુ ઉગ્યો, કરતો બોધપ્રકાશ લલના;
 જ્ઞાનવિમલ ઉદયે થિર થાયે, ત્રિભુવનલીલવિલાસ ॥ સુખ૦ ॥ ૫ ॥

અથ શ્રીચંદ્રબાહુજિન સ્તવન. [૧૩]

રાગ—હુંબે હુંબે વરસેલો મેહ—એ દેશી.

સાહેલાં હે શ્રીચંદ્રબાહુજિન બાંહિ, છાયાયે આવી આશ્રયો હો લાલ;
 સા૦ ભવભવ વિષય કપાય, તાપદાવાનલ તે ગયો હો લાલ ॥૧॥
 સા૦ સમતાશીતલભાવ, વરગુણ કુસુમે મહમહે હો લાલ;
 સા૦ અનુભવઅનોપમ માન, ફલ હુંબે કરી લહકતી હો લાલ ॥૨॥
 સા૦ જસ છાયા થરભાવ, કબહી રંગ ન પાલટે હો લાલ;
 સા૦ તિહાંશયું મિલિયે ધ્યાઈ, મનમાને જિહાં લટપટે હો લાલ ॥૩॥
 સા૦ તેહશું મિલે હો બલાય, જે ઘરઘરના પ્રાહુણા હો લાલ;
 સા૦ તેહ ન દેવ કહાય, રાગી દોષી દુમણા હો લાલ ॥૪॥
 સા૦ આપતણા અરિ છેહ, કીધા તેણે અરિહંત કહે હો લાલ;
 સા૦ પણ પરના અરિ છેહ, વિણ કીધે કેમ જસ રહે હો લાલ ॥૫॥

૧ આ સ્તવનમાં અપૂર્વ ચંદ્રમાની ઉપમા છે.

૨ બેદુપક્ષમાં

સરખા. ૩ તમ પાપ તથા રાહુ. ૪ કાદવવિનાના.

૫ મુજ

મનરૂપ આકાશમાં આ જિનરૂપ ચંદ્રમાં ઉગ્યો છે.

સા૦ આપતૃપ્ત થઈ કોય, દાતા ખિરદ ન ધારીયે હો લાલ;
 સા૦ ભાણ્યે જો 'પરભૂખ, તો દાતા નામ ધરાવીયે હો લાલ ॥૬॥
 સા૦ કરે નિવાસજ કાંઈ, ખિરદતો 'ગરીબનિવાજ' નો હો લાલ;
 સા૦ જિમ જગમાં ધિર થાય, વાધે મોટો માજનો હો લાલ ॥૭॥
 સા૦ મેં તો જાણ્યું એમ, બાંહિ બદ્ધા છોડે નહિ હો લાલ;
 સા૦ નિરખી નયણે નેહ, જોડે તે તોડે નહિ હો લાલ ॥૮॥
 સા૦ નેહગહેલા હોય, જિમ તિમ કરી દાખવે હો લાલ;
 સા૦ વળી તિહાં ભગતિ વિશેષ, દેખી સમકિત દાખવે હો લાલ ॥૯॥
 સા૦ જ્ઞાનવિમલગુણવાસ, દામ ગણિજે આપણો હો લાલ;
 સા૦ પૂરે વાંછિત આશ, તે સાહિબનાં ભામણાં હો લાલ ॥૧૦॥

અથ શ્રીભુજંગદેવજિન સ્તવન. [૧૪]

રાગ—પાંડવ વાંદતાં મનમોહે રે—એ દશી.

શ્રીભુજંગજિન વંદીયે, ચિરનંદીયે જેમ જગમાંહિ રે;
 મનમાંહિ આનંદિયે, દુઃખ કંદીયે ધરી ઉચ્છાંહિ રે. = ૧ ॥
 ઉચ્છાંહિ સાહિબ આજ જગદ્ગુરુ નિરખીયા સુખકંદ રે;
 સુખકંદ અમંદ આનંદ ચિદાનંદ ભેટીયે જિનચંદ્રે ॥ એ આંકણી ॥
 જે માહરં મુજમાં અછે, પ્રગટે તે અક્ષયભાવ રે;
 જેહ અનાદિસંયોજિના, કર્માદિકપુદ્ગલવૃંદ રે ॥ સુ૦ ॥ ૨ ॥
 આયતિ તો વિસંયોજિના, રૂપે ભવી યોગ્ય રઅતંદ્ર રે;
 ભવી યોગ્ય અતંદ્રસભાવના, સદશગુણયોગ્યતામકરંદ રે ॥ સુ૦ ॥ ૩ ॥
 કારજે કારણ મુખ્યતા, એ દીસે સર્વસમાન રે;
 આપમજે અરિ છતવા, તિહાં આણુ તુમ્હ પરધાન રે.
 તિહાં આણુ તુમ્હ પરધાન, સંવેગરસ ભવિયા સુખકંદ રે ॥ સુ૦ ॥ ૪ ॥
 પવનપ્રભાવે ચર્મની, તરતી દીસે ષ્ટતિ લોક રે;
 જ્ઞાનવિમલપ્રભુ ધ્યાનથી, ભવજલધિ તરે ભવિલોક રે.
 ભવિલોક લહે સુખ થોકરે, નમિ તુજ ચરણના અરિવૃંદરે ॥ સુ૦ ॥ ૫ ॥

અથ શ્રીધૃત્વરજિન સ્તવન. [૧૫]

રાગ—મોહાગણિ જાણી—એ દશી.

ધૃત્વર જગદીશ્વર, કેશર ચરચિત કાય;
 લીલા અલવેસર, ^૧સુરપતિ સેવિત પાય. ॥ ૧ ॥
 અકલંક નિરીહા, રદીહા ધન મુજ આજ;
 આજ ધન એ ^૩જીહા, નિજગુણ સંયુતિ^૪ કાજ. ॥ ૨ ॥
 નિરાગી ત્યાગી વૈરાગી, સૌભાગી શિરદાર;
 વડભાગી પ્રભુ તુજ શ્યુ, લય લાગી એક તાર. ॥ ૩ ॥
 નિર્દૂષણ ભૂપિત, શાપિત ભવજલસિંધુ;
 પસવિ ઉપકૃતિકારક, નિષ્કારણ જગમંધુ. ॥ ૪ ॥
 જસ જ્ઞાનવિમલગુણ, ^૬ગુહરી વાણી ગાજે;
 ઉદાસીનસ્વભાવે, જગતઠકુરાય રાજે. ॥ ૫ ॥

અથ શ્રીનેમિપ્રભજિન સ્તવન. [૧૬]

રાગ—વસંત.

નેમિપ્રભજિન નમીયે દુઃખનિગમીયે, ભવભવ નવિ ભમીયે પ્રાહે;
 શ્રીજિનચરણ ^૧સરોજે રમીયે, અલિ જિમ ધરી ઉચ્છાહિ ॥નેગા૧॥
 સમક્રિતસ્થાનક ને ગુણસ્થાનકે, એહીજ છે જગમાંહે;
 જાણુગ ઠાણુગ એ વિણ દુબે, નહીં જસ ધ્રુહિયે બાંહે ॥નેગા૨॥
 દષ્ટિરાગે રાતા ને માતા, તાતા કોધ હુતાશે;
 નિજગુણ ગાતા પરઅવગુણને, ધ્યાતા કરતા હાસે ॥ ને૦ ॥ ૩ ॥
 જે પરઆશા પાશે ^૨પાશ્યા, વાસ્યા વિપયકપાય;
 દંભ દેખાડે ^{૧૦}મુગ્ધને પાડે, જાલે કરી તમાય ॥ ને૦ ॥ ૪ ॥
 અંતરકાતિ જેહની છાતિ, તુજ આણા પ્રતિકૂલ;
 નિજગુણ તિલસમ મેરસમાણા, પરગુણ કહે તણૂપૂલ ॥ ને૦ ॥ ૫ ॥
 હંસ ધવલતા સહજ ન જાણે, મુગ્ધતણે બગ હંસ;
 તિણપરે તેહની બાંહે લાગ્યા, જેહને હુયે મતિભ્રંશ ॥ ને૦ ॥ ૬ ॥

૧ દેવતાઓનો ઇંદ્ર.

૨ દિવસ.

૩ જીભ.

૪ સ્તુતિ.

૫ સર્વ પ્રાણી ઉપર ઉપકાર કરનારા.

૬ ગૂઢાર્થવાણી.

૭ કમલ.

૮ જમર.

૯ બંધાયા, ફસાયા.

૧૦ મુગ્ધ, ભોળો.

પણ પ્રભુ જેણે તુમ શાસન જાણ્યું, આણ્યું વરશ્રદ્ધાન;
 તે બહુમૂલે ક્ષિપરે ભૂલે, જસ તુમહશું એકતાન ॥ ને૦ ॥ ૭ ॥
 વિષયપિપાસાશાયકમતિ પણ, રતિ ન લહે તસ ચિત્ત;
 કર્મવશે જે યદ્યપિ રોવે, પણ વિધિ ધર્મપવિત્ત ॥ ને૦ ॥ ૮ ॥
 લોકપ્રવાહે તેહ ન બીહે, હૃદયે એકીભાવ;
 એહિજ ભાવે ધનમલ જાવે, થાવે શુદ્ધ સ્વભાવ ॥ ને૦ ॥ ૯ ॥
 જ્ઞાનવિમલગુણથી તે પાવે, શિવસુંદરી રસરંગ;
 જે પ્રભુનામ રપ્રતીતપણાથી, ધણિપરે રંગી રચંગ ॥ ને૦ ॥ ૧૦ ॥

અથ શ્રીવીરસેનજિન સ્તવન. [૧૭]

દેશી—કુમખડાની.

વીરસેનજિન વાંદતાં રે, ભવભાવ પાપ પલાય^૧ ॥ જિનેસર તું વડો ॥
 આશ કરી આવે જિકે રે, વાંછિતફલ તસ થાય ॥ જિ૦ ॥ ૧ ॥
 ચઉવિહ સુરનર લોક, તે તુજ પદે ખડો,
 સાહિબ અમરો એહ, સુધારસનો ઘડો ॥ એ આંકણી૦ ॥
 સુગુણા સહજસભાવથી રે, તે તાર્યા તારકભાવ ॥ જિ૦ ॥
 પણ સવિહુને તારવે રે, તે જિમ તારે નાવ ॥ જિ૦ ॥ ૨ ॥
 રવિ શશી દ્યુતિ^૨ યાજે નહિ^૩ રે, ઉંચ નીચ ઘર દેશ ॥ જિ૦ ॥
 જલધર તાપ સમાવવા રે, વરસે ભૂમિ અસેસ ॥ જિ૦ ॥ ૩ ॥
 રાગી એણિપરે દાખવે રે, પણ સ્વામી સમચિત્ત ॥ જિ૦ ॥
 ભક્તિવિશેષે ફલ અછે રે, આપે આપ નિમિત્ત ॥ જિ૦ ॥ ૪ ॥
 જ્ઞાનવિમલગુણ ધ્યાનએ રે, તો હોયે એક સ્વભાવ ॥ જિ૦ ॥
 કહેવાનો વ્યવહાર છે રે, એ પણ સ્વામિપ્રભાવ ॥ જિ૦ ॥ ૫ ॥

અથ શ્રીમહાભદ્રજિન સ્તવન. [૧૮]

રાગ—ગાડી.^૧

શ્રીમહાભદ્ર મનોરથ પૂરણે, તાડી સેવા સાર લાલ;
 મોહમહીપતિ છતી કરણ તસ, આણાટોપ શિરધાર લાલ ॥શ્રીગા||૧॥
 અપ્રમત્તતા શક્તિ સુતક્તિ, મતપ્રમત્ત વિદાર લાલ;
 શુદ્ધસુદર્શનચક્ર અમોઘે, વિતથભાવ દુર ડાર લાલ ॥શ્રીગા||૨॥
 ચરણચારતા ત્રિવિધ અવચે, કુટિલ કપાય વિદાર લાલ;
 પ્રભુકી મોજ શેજ બહુ સાથે, અક્ષય ખજનો વધાર લાલ ॥શ્રીગા||૩॥
 શૌર્યસેનાહે ધૈર્યઉછાહે, લોકપ્રવાહ વહાવું લાલ;
 યાહિ સેવા સંવકભાવે, સાહિબ શોભા વધાર લાલ ॥શ્રીગા||૪॥
 જ્ઞાનવિમલગુણ સુજસ મહોદય, એણિવિધિ કિમહિ ન હાર લાલ;
 અહુનિશ ધ્યાન તાન મુજ એહિ, દિલમે અવર ન ધાર લાલ ॥શ્રીગા||૫॥

અથ શ્રીદેવયશાજિન સ્તવન. [૧૯]

રાગ—વીરે વખાણી રાણી ચેલણાળ—એ દેશી.

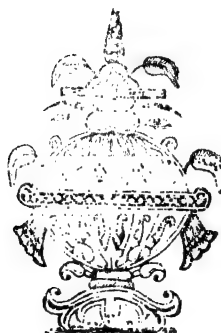
દેવજસાજિન મુજ વિનતિજી, સાંભળો ધર્મધુરીજી;
 બાણ પ્રવીણ તેહવા વિનાજી, ચિત્ત હુયે અતિઘણું ખીજી ॥૬૦||૧||
 પરધરભંજન ખલ ઘણાજી, વાસ તેહમાં અછે નિત્ય;
 રાંકા પણ તેહની બહુ રહેજી, કિમ મળું આવિ રજગમિત ॥૬૦||૨||
 કાગળ પણ તેહની ચવેજી, અમમુખે લેઈ સમાચાર;
 ઉભયભાવે કરી એકનાજી, તિહાંથી નવિ આવણહાર ॥૬૦||૩||
 પણ મને તુંહીજ વાલહોજી, અવર સવિ રઆકએરંડ;
 પરસવિ ગણ પરભાવનેજી, એક તુજ આણ અખંડ ॥૬૦||૪||
 જ્ઞાનવિમલ કરી સવિ લહોજી, જેહ અમહ વિતકવાત;
 એ હરખશું નિરખીયે હેજથીજી, તો હોયે શિશુતણી ધાત ॥૬૦||૫||

અથ શ્રીઅજિતવીર્યજિન સ્તવન. [૨૦]

રાગ—પ્રથમ ગોવાળતણે ભવેજી—એ દેશી.

અજિતવીર્ય મુજ વીર્યનીજી, કહું કેતી કરતૂત;
ત્રિવિધ ત્રિવિધ કરી ઉચરતાંજી, ભાગ્યાં મત અદ્ભૂત. ॥૧॥
જિનેસર વિનતડી અવધાર ॥ એ આંકણીં ॥

ઇંદ્રિયાર્થને કારણેજી, દાખ્યા આગમ ખોલ;
ગુણિજન ભક્તિ ન સાંસદીજી, નિર્દય નિગુણનીટોલ ॥જિ૦॥૨॥
આપ આલોચણુ આપનેજી, કરતા અવરને શુદ્ધ;
વંચકભાવે ઉપદિશ્યાજી, વાસી બહુ દુર્જુદિ ॥ જિ૦ ॥ ૩ ॥
‘છટ્ટા ગુણઠાણાતણુંજી, રાખ્યું દાખ્યું’ રે સંચ;
પણ ન ગયો મનમાં થકીજી, બહુવિધ દંભપ્રપંચ ॥ જિ૦ ॥ ૪ ॥
પણ એક તુમ પરતીતનોજી, મોટો છે આધાર;
જ્ઞાનવિમલપ્રભુ માહરાજી, કીજે દાસ ઉદ્ધાર ॥ જિ૦ ॥ ૫ ॥

અથ શ્રીસીમંધરજિન સ્તવન.

રાગ—પ્રથમ ગોવાળતણે ભવેજી—એ દશી.

મુણ સીમંધર સાહિબાજી, શરણાગત પ્રતિપાળ;
સમરય જગજન તારવાજી, કર માહરી સંભાળ. ॥ ૧ ॥

કૃપાનિધિ મુણ મોરી અરદાસ, હું ભવે ભવે તુમચો દાસ; કું
તાહરો છે વિદ્યાસ, કું પૂરો અમારી આશ. કું ॥આંચલી॥
હું અવગુણનો રાશિ છુંજી, 'તિલ તુસ નહિ ગુણલેશ;
ગુણિની હોડી કરું સદાજી, એહિજ સખલ કિલેશ ॥ કું ॥ ૨ ॥

મચ્છરભયકે લાલચેજી, કરતાં કિરિયા લેશ;
તે પણ પરજનરંજવાજી, ભલો ભવાડ્યો વેશ ॥ કું ॥ ૩ ॥
છટ્ટા ગુણદાણાધણીજી, નામ ધરાવું રે સ્વામ !

આગમવયણે જોયતાંજી, ન ગયો કપાય ને કામ ॥ કું ॥ ૪ ॥

રસના રામા ને રમાજી, એ ત્રણ પાતકમૂલ;
તેહની અહનિશ ચિંતનાજી, કરતાં ભવ થયા ધૂલ ॥ કું ॥ ૫ ॥

વ્રત મુખપાકે ઉચ્ચરીજી, દિવસમાંહે બહુવાર;
તેહ તુરત વિરાધતાજી, નાણી શંક લગાર ॥ કું ॥ ૬ ॥

ધૂળતણા દઉલ કરેજી, જિમ પાવસમાં રે બાળ;
ખોભલા મુખે એમ વહેજી, તિમ વ્રતમેં કર્યા આળ ॥ કું ॥ ૭ ॥

આપે અશુદ્ધ પરને કર્યાજી, દર્ઢ આલોયણ શુદ્ધ;
માસાહસપંખી પરેજી, પાડું રૂંદે મુદ્ધ ॥ કું ॥ ૮ ॥

અછતાગુણ નિસુણી મનેજી, હરખું અતિસુવિશેષ;
દાષ છતાં પણ સાંભળીજી, તસ ઉપરે ધરું દ્વેષ ॥ કું ॥ ૯ ॥

પરિભવ પરપરિવાદનાજી, પરેપરે ભાખું રે આપ;
નિજ ઉત્કર્ષ કરું ઘણેજી, એહિજ મુજ સંતાપ ॥ કું ॥ ૧૦ ॥

નિશ્ચયપથ ન જાણીયોજી, વિવહારીઓ વ્યવહાર;
મદનમસ્તે નિઃશંકથીજી, થાપ્યો અસદાચાર ॥ કું ॥ ૧૧ ॥

સમય સંઘયણાદિ દાષથીજી, નાવે શુકલધ્યાન;
સુહણે પણ નવિ આવિયોજી, નિરાશંસ ધર્મધ્યાન ॥ કું ॥ ૧૨ ॥

આર્તરોદ્ર બેહુ અહનિરોલ, સેવાકાર ખવાસ;
 મિથ્યારાગ જિહાં હોઈલ, તૃણલોભવિલાસ ॥ ૬૦ ॥૧૩ ॥
 જિનમત વિતથપ્રરૂપણાલ, કીધી સ્વારથ બુદ્ધિ;
 ભક્ષપણાના ભેરથીલ, ન રહી કોઈ શુદ્ધિ ॥ ૬૦ ॥૧૪ ॥
 રહિંસાસીક અદ્વત્યુલ, સેવ્યા ત્રિવિધ કુશીલ,
 મમતા પરિગ્રહ મેળવીલ, કીધી ભવની લીલ ॥ ૬૦ ॥૧૫ ॥
 અશ્વિ સાધે જે ક્રિયાલ, તે નાવે તલમાત્ર;
 મદ અજ્ઞાન રજે જેહથીલ, તે નહી નાણની વાત ॥ ૬૦ ॥૧૬ ॥
 દર્શન પણ ફરસ્ત્યાં ઘણાલ, ઉદરભરવાને કામ;
 પણ તુમ તત્ત્વપ્રતીતશુલ, ન ધરં દર્શન નામ ॥ ૬૦ ॥૧૭ ॥
 સુવિહિતગુરુબુદ્ધિ લોકનેલ, હું વંદાવું રે આપ;
 આચરણા નહિ તેહવીલ, એ મોટા સંતાપ ॥ ૬૦ ॥૧૮ ॥
 મિથ્યાદેવ પ્રશંસીયાલ, કીધી તેહની રે સેવ;
 અહાહંદાના વયણનીલ, ન રળી મુજને દેવ ॥ ૬૦ ॥૧૯ ॥
 કોરે ચિત ચૂનાપરેલ, ધર્મકથા મેં કીધ;
 આપ વંચી પરવંચીયાલ, એકો કાજ ન સિદ્ધ ॥ ૬૦ ॥૨૦ ॥
 રાતો રમણી દેખીનેલ, જિમ અણનાથો રે સાંઠ;
 ભાંડભવાધ્યાની પરેલ, ધર્મ દેખાડું માંડ ॥ ૬૦ ॥૨૧ ॥
 કોધ દાવાનલ પ્રબળથીલ, ઉગે ન સમતાવેલ;
 માન પમહીધર આગળેલ, ન ચળે ગુણનદીવેલ ॥ ૬૦ ॥૨૨ ॥
 માયાસાપણ પાપણીલ, મનખિલ મુકે રે નાહિ;
 કોમલગુણને તે ડસેલ, લોભવિલાસ અથાહ ॥ ૬૦ ॥૨૩ ॥
 ધર્મતથે દંભે ક્યાલ, પૂર્યા અર્થ ને કામ;
 તેહથી તણ ભવ હારિયાલ, બોધ હોવે વળી વામ ॥ ૬૦ ॥૨૪ ॥
 વસ્ત્રપાત્રજનપુસ્તકેલ, તૃણા કીધ અનંત;
 અંત ન આવે લોભનોલ, કહું કેતો વૃતાંત ॥ ૬૦ ॥૨૫ ॥
 કહપાકહપ વિચારણાલ, રાખી કાંઈ ન શંક;
 અનૈવશ્યપરિભોગથીલ, રહ્યો ચૌગતિ જિમ રંક ॥ ૬૦ ॥૨૬ ॥

૧ અસલપ્રરૂપણા. ૨ હિંસા અને અસીક એટલે બુદ્ધાવચન.

૩ બૌદ્ધાદિ મિથ્યાદર્શનો. ૪ મયાચંદ્ર કુમાર્ગે સ્વેચ્છાચારીપણે વર્તનાર કુગુરુ. ૫ પર્વત. ૬ અશુદ્ધઆકાર.

હવે તુમ જ્ઞાન સનાથતાજી, આડા વાળ્યો રે આંક;
 ખરૂણા કરીને નિરખીયેજી, મત ગણુજો મુજ વાંક ॥ કૃ૦ ॥૨૭ ॥
 મુંજને કહેતા નાવડેજી, નાણે જે તુઝ દીઠ;
 હું અપરાધી તાહરેજી, ખમજો અવિનય ધીઠ ॥ કૃ૦ ॥૨૮ ॥
 તુમ જિમ જાણો તિમ કરોજી, હું નવિ જાણું રે કાંય;
 દ્રવ્યભાવ સવિ રોગનાજી, જાણો સર્વ ઉપાય ॥ કૃ૦ ॥૨૯ ॥
 હું એક જાણું તાહરું જી, નામ માત્ર નિરધાર;
 આલંબન મેં તે કર્યુંજી, તિણથી લહું ભવપાર ॥ કૃ૦ ॥૩૦ ॥
 માતાસત્યકીનંદનોજી, રૂક્મણીરાણી કંત;
 તાત શ્રેયાંસનરેશરૂજી, વિચરંતા ભગવંત ॥ કૃ૦ ॥૩૧ ॥
 ચિત્તમાંહે અવધારશોજી, તો એ કેતીક વાત;
 લહી સહાય તુમહારકુંજી, પ્રગટે ગુણઅવદાત ॥ કૃ૦ ॥૩૨ ॥
 પરમપુરૂષ પરમેસરૂજી, પ્રાણાધાર પવિત્ર;
 પુરૂષોત્તમ હિતકારકુંજી, ત્રિભુવનજનના મિત્ર ॥ કૃ૦ ॥૩૩ ॥
 જ્ઞાનવિમલગુણથી લહોજી, માહરા મનની રે હુંસ;
 પૂરી શિશુ સુખીઓ કરોજી, મુજ માનસસરહંસ ॥ કૃ૦ ॥૩૪ ॥

અથ શ્રીસીમંધરજિન સ્તવન.

દેશી વિંછીયાની.

મનમંદિર મોરે આવીયે, શ્રીસીમંધર ભગવંત રે;
 કરૂણાકર ઠાકુર માહરા, ભયભંજન તું ભગવંત રે ॥મન૦॥ ૧॥
 અકલ અરૂપી જિનવરૂ, અવિનાશી તું અરિહંત રે;
 યોગીશ્વરધ્યાને ધ્યાઈઓ, પ્રભુ મોટો મહિમાવંત રે;
 ઉપગારી તું મહાસંત રે ॥મન૦॥ ૨॥
 મનમંદિર છે પ્રભુ માહરું, તાહરે વસવાને લાગ રે;
 તું દીનદયાળ દયાકરૂ, વડલાગી તું નીરાગ રે ॥મન૦॥ ૩॥
 નિજ આશય ધરતી શુદ્ધ કરી, મિથ્યામત કાઢ્યો સાલ રે;
 તિમ માયાકંઠક કાઢીયા, શુભ રૂચિઘર ખંધ વિશાલ રે ॥મન૦॥ ૪॥
 કાઢ્યો કચરો દુર્ધ્યાનનો, તામસ રજ કીધો દૂર રે;

શુભધ્યાનશુ' લીંપણ લીંપીઓ, છાંયે શમરસશુભનીરે ॥મન૦૫॥
 તિહાં સમકિત થાંભ ઉભાવિયા, અપ્રમત્તપણાની ભીતિ રે;
 કડિબંધ કપટરહિતપણું, છાહ પુણ્યપ્રકૃતિની ભીતિ રે ॥મન૦૬॥
 સુવિવેક ચંદનનો આરડો, તિહાં સંતોષસિંહાસનસાર રે;
 તિહાં ધૂપઘટી પ્રગટી ઘણું, જિનશાસનશ્રદ્ધા ધાર રે ॥મન૦૭॥
 ચંદ્રોદયચારિત્ર ચિહ્ન દિશિ, સંયમગુણ માતીમાલ રે;
 શુભજ્ઞાનદીપક દીપે ભલા, તોરણ બહુ વિનય રસાલરે ॥મન૦૮॥
 કરુણાજલ પગધોવણ ભણી, પુષ્પાંજલિ સમતા જાણ રે;
 તુમ ગુણથુતિ સુંદર સુખડી, આગમનયવયણ પ્રમાણ રે ॥મન૦૯॥
 ભલું ભોજન મૈત્રીભાવ જે, તિહાં સત્યવચન તાંબોલ રે;
 તિહાં વાજ સમકિત ગુણતણા, શુભકિરિયા કેશરઘોલ રે ॥મન૦૧૦॥
 એમ ભગતિ ગુગતિ કરશે ઘણી, મુજ તનુમાનિની મનોહાર રે;
 મુજ અંગજ વિનય સોહામણો, ધરશે શિરછત્ર ઉદારરે ॥મન૦૧૧॥
 પ્રભુ મહેર કરી મનમંદિરે, સીમંધરજિન સ્પાઉધાર રે;
 મુજ ભાવભગતિ દેખી ઘણું, જઈ શકશે કેમ કિરતારરે ॥મન૦૧૨॥
 ગિર્યા આદર ભાવના, રસીયા હોય સહજ સુભાવ રે;
 નિજસેવક ભગતિ દેખી કરી, સુવિશેષે શ્રીજિનભાવ રે ॥મન૦૧૩॥
 સીમંધરજિનવર આવીયા, મનમંદિર મોરે આજ રે;
 સહજે સુખ સઘળાં સંપન્ન્યાં, મનવંછિત સીધ્યાં કાજરે ॥મન૦૧૪॥
 જિન અમૃતપરે ઘણું વાલહો, પ્રભુ મેરમહીધર ધીરરે;
 શ્રેયાંસનરેસર કુલતિલો, રાણી રૂપમણી હીયડા હાર રે ॥મન૦૧૫॥
 વૃષભલાંછન કચનસમતતુ, શ્રીસત્યકીરાણી નંદ રે;
 ગુરૂ ધીરવિમલકવિરાજનો, નય વંદે નિતુ શ્રીજિનચંદરે ॥મન૦૧૬॥

અથ શ્રીસીમંધરજિન સ્તવન.

રાગ—સાહેબા અજિતજિણંદ જુહારીયે—એ દશી.

સાહેબ શ્રીસીમંધર સાહિબા, સાહેબ તુમ પ્રભુ દેવાધિદેવ;
 સન્મુખ જુઓને મહારા સાહિબા, સાહેબ મનશુદ્ધે કરું તુમ સેવ.
 એકવાર મળોને મહારા સાહિબા ॥૧॥

સાં સુખદુઃખ વાતો મહારે અતિઘણી, સાં કોણ આગળ કહું નાથ;
 સાં કેવલજ્ઞાનીપ્રભુ જો મળે, સાં તો થાઉં હું રે સનાથ ॥એક૦॥૨॥
 સાં ભરતક્ષેત્રમાં હું અવતર્યો, સાં ઓછું એટલું પુણ્ય;
 સાં જ્ઞાનિવિરહ પડ્યો આકરો, સાં જ્ઞાન રહ્યો અતિન્યૂન ॥એક૦॥૩॥
 સાં દશ દ્રષ્ટાંતે દોહિલો, સાહેબ ઉત્તમકુળ સોભાગ;
 સાં પામ્યો પણ હારી ગયો, સાં જેમ રત્ને ઉડાડ્યો કાગ ॥એક૦॥૪॥
 સાં પૂરસ લોજન બહુ કર્યાં, સાં તુમિ ન પામ્યો લગાર;
 સાં હું રે અનાદિ ભૂલમાં, સાં રઝળ્યો ઘણો સંસાર ॥એક૦॥૫॥
 સાં સ્વજન કુટુંબ મળ્યા ઘણા, સાં તેહને દુઃખે દુઃખી થાય;
 સાં જીવ એકને કર્મ જૂજૂઆં, સાં તેહથી દુર્ગતિ જાય ॥એક૦॥૬॥
 સાં ધન મેળવવા હું ધસમસ્યો, સાં તૃષ્ણાનો નાખ્યો પાર;
 સાં લોભે લટપટ બહુ કરી, સાં ન જોયો (પુણ્ય ને) પાપ વ્યાપાર.
 ॥એક૦॥૭॥

સાં જેમ શુદ્ધાશુદ્ધ વસ્તુ છે, સાં રવિ કરે તેહ પ્રકાશ;
 સાં તેમ રે જ્ઞાની મળેથકે, સાં તેતો આપે સમકિતવાસ ॥એક૦॥૮॥
 સાં મેઘ વરસે છે વાડમાં, સાં વરસે છે ગામોગામ;
 સાં ઠામકુઠામ જુએ નહિ, સાં એવા મહોદાના કામ ॥એક૦॥૯॥
 સાં હું વસ્યો ભરતને છેડે, સાં તુમે વસ્યા મહાવિદેહ મોજર;
 સાં દુરરહી કરે વંદના, સાં ભવસમુદ્ર ઉતારો પાર ॥એક૦॥૧૦॥
 સાં તુમ પાસે દેવ ઘણા વસે, સાં એક મોકલજો મહારાજ;
 સાં મુખનો સંદેશો સાંભળો, સાં તો સહેજે સરે મુજ કાજ.
 ॥એક૦॥૧૧॥

સાં હું તુમ પગની મોજડી, સાં હું તુમ દાસનો દાસ;
 સાં જ્ઞાનવિમલસુરિ એમ ભણે, સાં મને રાખો તમારી પાસ.
 ॥એક૦॥૧૨॥

અથ શ્રીસીમંધરજિન સ્તવન.

૧રાગ—તુ' મનમોહ્યો રે વીરજી—એ દેશી.

શ્રીસીમંધર સાહિબા, ધરજો ધરમસનેહ;

૧ તુમે બહુમંત્રી રે સાંહિબા, અથવા કર્મ ન છુટે રે પ્રાણિયા—એ દેશી જાણવી.

સેવક સંસિયો સેવાતણો, હું છું તુમ પદ ખેહ ॥ શ્રીસીં ॥ ૧ ॥
 વહાલા તુમે વશ્યા વેગળા, છો અમહ હિયડા હમ્મર;
 તિણથી 'તિમિર દુરે ગયા, ઉઝ્યો અનુપમ સૂર ॥ શ્રીસીં ॥ ૨ ॥
 નયણે પ્રીતિ જે દાખવે, તે સંયોગસંખંધ;
 અંતરઅંતરવિહુ જિકે, મિલીયા પરમ તે બંધુ ॥ શ્રીસીં ॥ ૩ ॥
 પુખ્તવદન વિજયા જિહાં, નયરી પુંડરીકણીમાંહિ;
 વિચરે તિહાં સહુ ઈમ કહે, પણ તે નિયતિ ન પ્રાહિ ॥ શ્રીસીં ॥ ૪ ॥
 વિજયા મુજ શુદ્ધ ચેતના, ભક્તિ નયરી નિરૂપાધિ;
 તિહાં વિચરે મુજ સાહિબો, જિહાં સુખસહજ સમાધિ ॥ શ્રીસીં ॥ ૫ ॥
 એક તારી તોહિ ઉપરે, મેં તો કીધા રે સ્વામિ;
 લોકપ્રવાહથી જે બીહો, તેહનાં ન સરે રે કામ ॥ શ્રીસીં ॥ ૬ ॥
 જિણદિનથી તુમહે ચિત્ત વશ્યા, નાવે અવર કો દાય;
 જ્ઞાનવિમલ મુખ સંપદા, અધિક અધિક હવે થાય ॥ શ્રીસીં ॥ ૭ ॥

અથ શ્રીસીમંધરજિન સ્તવન.

રાગ—આંખડીયા ન મારી હાંરે મત મારી હાંરે મત મારી;
 જલ્લીમ નયણી મૂલ તમારી હાંરે મત મારી—એ દેશી.
 વીનતડી અવધાર હાંરે અવધાર, સાહિબ મુગુણી ચિત્ત સંભારી;
 હાંરે સંભારી ॥ આંચલી ॥
 ભાવિકલોક સદા તુમ ચરણે રે, કરી સેવા હાંરે નિરધાર; સાં
 દુષમસમયે ભરતભવિકને રે, રથે ન કરો હાંરે ઉપગાર;
 તુંહિજ છે પરમાધાર. સાં ॥૧॥
 મોજ મહિરાણુ મહેર ધરીને રે, રથે ન કરો ઉપગાર; સાં
 સમવિષમધરતી નવિ જોવે રે, વરસતે જિમ જલધાર. સાં ॥૨॥
 ઉચ્ચનીચધર જ્યેષ્ઠિ ન દાળે રે, જિમ રશધર હાંરે
 જિમ દિનકાર; સાં
 આમઅવાસ વાસ કસે કરી સરિખા રે, કુસુમ મુગંધ હાંરે
 પરકાર. સાં ॥૩॥
 શ્રીસીમંધર તેણિપરે સાહિબ રે, પૂરવવિદેહ હાંરે શિણગાર; સાં

કેવલકમલાકંત અનંતગુણ રે, સત્યકીર્તિ મહાર. સાં ॥૪॥
 જ્ઞાનવિમલગુણગણની ગણના રે, કહેતાં ન પામે પાર; સાં
 અહનિશ ચરણશરણ પ્રભુ તુમચાં રે, એહીછે શુદ્ધચાર સાં ॥૫॥

અથ શ્રીસીમંધરજિન સ્તવન.

રાગ—કેદારી.

પ્રભુ મેરા પુણ્યકો નહોં પાર. ॥ એ આંકણી ॥
 ભૂરિભાવે જ્ઞાંતિ વિહું તુમહ, લહું શાસનસાર ॥ પ્રભુ ॥ ૧ ॥
 અધિક સુરતર સુરગવીથી, મરસ્થળે મંદાર;
 ભ્રમરૂપિત ભરતમાંહિ, થયો તુમહ દીદાર ॥ પ્રભુ ॥ ૨ ॥
 મદ્ધાન જ્ઞાનને કથન કરણે, સિદ્ધ ચાર પ્રકાર;
 ગુરુગમે તે વિરલ દીસે, જે દીપાવન હાર ॥ પ્રભુ ॥ ૩ ॥
 એહવામાં શ્રીસીમંધર, તુમ કૃપાજલધાર;
 રભરતમાનસ શમિત ભવભવ, દુરિતરજ સંભાર ॥ પ્રભુ ॥ ૪ ॥
 જ્ઞાનવિમલપ્રકાશ પ્રકટત, સહજગુણ ઘનસાર;
 બોધિસુરતર સદલ પ્રસર્યો, એહ તુમહ ઉપગાર ॥ પ્રભુ ॥ ૫ ॥

અથ શ્રીસીમંધરજિન સ્તવન.

રાગ—યેલાઉલ.

શ્રીસીમંધર વિનતી, સુણ સાહિબ મેરા;
 અહનિશ તુમ ધ્યાને રહું, મેં કરજન તેરા ॥ શ્રીસીં ॥ ૧ ॥
 ભાવભક્તિશું વંદના, કરું ઉડી સયેરા;
 ભવદુઃખસાગર તારીએ, જિમ હોય તુમ નેરા ॥ શ્રીસીં ॥ ૨ ॥
 અંતરરંધ્રિ જળ પ્રગટીઆ, પ્રભુ તુમ ગુણકેરા;
 તવ હમ મન નિર્મળ ભયા, મિથ્યા મોહ અંધેરા ॥ શ્રીસીં ॥ ૩ ॥
 તારક તુમ વિહુ અવરોકો, કહો કવણ ભલેરા;
 તે પ્રભુ હમકું દાખવો, કરું તાસ નિહોરા ॥ શ્રીસીં ॥ ૪ ॥

૧ મંદાર એટલે કલ્પવૃક્ષ. ૨ ભરિત માનસ ઇત્યપિ ત્યાં માનસ
 તે માનસરે. વર અને પહેલે ભગ્યેના મન. ૩ સંસાર ઇત્યપિ.

નય નિતુ નેહે નિરખીયે, પ્રભુ અખડી વેરા;
 મોખિખીજ મોહે દીજીયે, કહું કહા બહુ તેરા ॥ શ્રીસીંઠા ૫-૧ ॥

અથ શ્રીસીમંધરજિન સ્તવન.

રાગ—થાંરી આંખડીયે ઘરે ઘાઘ્યો, ગહેલા ગિરધરિયા—એ દેશી.
 તારી મુદ્રાએ મન મોહું રે, મનના મોહનિયા;
 તારી રમૂરતિએ જગ સોહું રે, જગના જીવનીયા ॥ આંચળી ॥
 તુમ જોતાં સવિ દુર્ભતિ વિસરી, દિન રાતડી નવિ જાણી;
 પ્રભુ ગુણગણસાંકળશ્યું આંધ્યું, અંચળ મનડું તાણી રે ॥મન૦૧॥
 પહેલાંતો એક કેવલ હરખે, હેજળુ થઈ હુણિઓ;
 ગુણ જાણીને રૂપે મિલીઓ, અલ્પતર જઘ ભળિયો રે ॥મન૦૨॥
 વીતરાગ ધમ જસ નિસુણીને, રાગી રાગ કરે રે;
 આપે અરૂપી રાગનિમિત્તે, દાસ અરૂપ ધરે રે ॥મન૦૩॥
 શ્રીસીમંધર તું જગખંધુ, સુંદર તાડરી વાગી;
 મંદરભૂધર અધિક ધીરજધર, વદે તે ધન્ય પ્રાણી રે ॥મન૦૪॥
 શ્રીશ્રેયાંસનરેસરનંદન, અંદનશીતલ વાણી;
 સત્યકીમાતા વૃષભલાંછન પ્રભુ, જ્ઞાનવિમલ ગુણખાણી રે ॥મન૦૫॥

અથ શ્રીસીમંધરજિન સ્તવન.

રાગ—નિંદલડી વૈરણ હુઈ રહી—એ દેશી.

શ્રીસીમંધર સાહિબા, વિનતડી હો સુણીયે કિરતાર કે;
 તે દિન લેખે લાગશે, જિણ દિવસે હો લહીશું દીદાર કે ॥શ્રી૦૧॥
 હેજળુ હૈય ઉદ્વેસે, પણ નયણે હો નિરખ્યે મુખ થાય કે;
 જે જલપાનાપપાસીઓ, તસ દુઃખે હો કરી તૃપ્તિ ન થાય કે.

॥શ્રી૦૨॥

જણો છો પ્રભુ બહુપરે, માહરા મનની હો વીતકની વાત કે;
 તો શું તાણોછો ઘણું, આવી મિલો હો મુજ થઈ સાક્ષાત કે.

॥શ્રી૦૩॥

હું ઉચ્છ્રક બહુપરે કહું, પણ ન ગણું હો કાંઈ રીઝ અરીઝ કે;
એ લક્ષણ રાગીતણું, તિણે ભાખ્યું હો સઘળું 'મનગુઝકે ॥શ્રીગા॥૪॥
શાન્તવિમલ પ્રભુ આપણો, જાણીને હો કીજે ઉચ્છાહ કે;
ઉત્તમ આપ અધિક કરે, આવી મળ્યા હો અદ્યાજે ખાંદ્યકે ॥શ્રીગા॥પાર્શ્વ

અથ શ્રીસીમંધરજિન સ્તવન.

રાગ—કેદારો.

સ્પંથડા નિહાળતી રે, જોતી વૃંદાવનની વાટ—એ દેશી.

શ્રીસીમંધર રે, મારા પ્રાણતણા આધાર,
જિનવર જ્યકર રે, જેહના ઝાઝા છે ઉપગાર;
ક્ષણક્ષણ સાંભરે રે, એક શ્વાસમાંહિ સોવાર,
કિમહિ ન વિસરે રે, જે વસીયા છે હૃદયમોઝાર ॥શ્રીસીગા ૧ ॥
હુંસી હિયડલે રે, જિમ હોય મુક્તાફલનો હાર,
તે તો જાણીયે રે, એ સવિ ખાહિરનો શણગાર;
પ્રભુ તો અલ્પ્યંતરે રે, અલગા ન રહે લગાર,
અહુનિશ વંદણા રે, કરીયે છીયે તે અવધાર ॥ શ્રીસીં ॥ ૨ ॥
નયન મેલાવડે રે, નિરખી સેવકને સંભાળ,
તો હું લેખવું રે, મહારો સફળ સફળ અવતાર;
નહિ કોઈ તેહવો રે, વિદ્યાલગ્નિધનો ઉપાય,
આવીને મળું રે, ચરણ અહું હું વળી ધાય ॥ શ્રીસીં ॥ ૩ ॥
મળવું દાહિલું રે, તેહશું નેહતણા જે લાગ,
કરતાં સોહિલું રે, પણ પછે વિરહનો વિભાગ;
ચંદ ચકોરને રે, કે ચકવા દિનકર તે હોઈ જેમ,
દુરે રહ્યાથકી રે, પણ તસ વધતા છે પ્રેમ ॥ શ્રીસિં ॥ ૪ ॥
પણ તિહાં એક છે રે, કારણ નજરનો 'સંખ'વ,
વિરહે તે નહોં રે, એ મન મોટા છે રે ધંધ;
પણ એક આશરો રે, સુગુણશું જે રે એકતાન,
તેહથી વાધશે રે, જ્ઞાનવિમલ ગુણનો જસમાન ॥ શ્રીસિં ॥ ૫ ॥

અથ શ્રીસિદ્ધચક્રજનું સ્તવન.

રાગ—નિઢરડી વૈરણ હુઈ રહી—એ ઢશી.

શ્રીસિદ્ધચક્ર^૧ આરાધીએ, જિમ પામો હો ભવિ કોડિ કહ્યાણ કે;
શ્રીશ્રીપાલતણીપરે, સુખ પામો હો લહો નિર્મળનાણ કે ॥શ્રીસિ૦૧૧॥
નવપદ્ધાનધરો સદા, ચોખે ચિત્તે હો આણી બહુભાવ કે;
વિધિ આરાધન સાચવો, જિમ જગમાં હો હોય જસનો જમાવ કે.
॥શ્રીસિ૦૧૨॥

કેશર ચંદન કૃમુમશ્યું, પૂજે હો ઉખેરી ધૂપ કે;
કુંદર અગરને અરગજ, તપદિન તાં હો કીજે ધૃતદીપકે ॥શ્રીસિ૦૧૩॥
આસો ચૈત્ર શુકલપક્ષે, નવ દિવસે હો તપ કીજે એહ કે;
સહજસોભાગી સુસંપદા, સોવનસમ હો જડકે તસ દહકે ॥શ્રીસિ૦૧૪॥
બવજીવ શક્તે કરો, જિમ પામો હો નિતુ નવલો ભોગ કે;
ચારવરસસાઢાં તથા, જિનશાસન હો એ મોટો યોગ કે ॥શ્રીસિ૦૧૫॥
વિમલદેવ સાનિધ્ય કરે, ચક્રેસરી હો હોય તાસ સહાય કે;
શ્રીજિનશાસન સોડીએ, એહ કરતાં હો અવિચલ સુખ થાયકે.
॥શ્રીસિ૦૧૬॥

મંત્ર તંત્ર મણિ ઔપધી, વશકરવા હો શિવરમણીકાજ કે;
ત્રિભુવનતિલક સમાવડિ, હોધ તે નર હો કહે નયકવિરાજ કે.
॥શ્રીસિ૦૧૭॥

અથ શ્રીતીર્થાનાં સ્તવનાનિ.

અથ શ્રીસિદ્ધાચળતીર્થરાજનું સ્તવન.

રાગ—પંથીઝની ઢશી.

શેત્રુંજીશિખર સાહામણું રે લાલ, જિહાં શ્રીઋષભજિનરાય;

૩૬ પંથીઝ.

ભાવે ભવિયણુ ભેટતાં રે લાલ, પાતિક દુરે પલાય. ૩૬ પંથીઝ.

॥ શેત્રુંજી ॥ ૧ ॥

નયણે નિરખ્યો દૂરથી રે લાલ, શ્રીસિદ્ધાચળ સાર; ૩૬૦

આંગી આણુંદ ઉદ્વિસ્યો રે લાલ, સદગ થયો અવતાર. ૩૬૦

॥ શેત્રુંજી ॥ ૨ ॥

પાલીતાણાશહેર સાહામણું રે લાલ, જિહાં શ્રીઆદિપ્રાસાદ; ૩૬૦

પહેલાં પૂજી તેહને રે લાલ, દુર કરી પ્રમાદ. ૩૬૦ ॥ શે૦ ॥ ૩ ॥

રસલિતાસર લહેરા લિયે રે લાલ, શીતલ તરવર ધાય; ૩૬૦

શેત્રુંજીગિરિ ચઢવા ભણી રે લાલ, હિયણું હરખિત થાય. ૩૬૦

॥ શે૦ ॥ ૪ ॥

પાલે ચઢતાં પાછલાં રે લાલ, પાતિકાં સવિ ભય; ૩૬૦

પરખે પરખે પાડુકા રે લાલ, પેખતાં ભવદુઃખ ભય. ૩૬૦ ॥ શે૦ ॥ ૫ ॥

દરવાજે વાઘણતણે રે લાલ, પેશી કીધ પ્રણામ; ૩૬૦

ચવરી નેમિજિણુંદની રે લાલ, સ્વર્ગઆરીને ઠામ. ૩૬૦ ॥ શે૦ ॥ ૬ ॥

પ્રદક્ષિણા દીજે તિહાં રે લાલ. પુંડરીકગણધાર; ૩૬૦

પસહસજિનેસર બિંબનો રે લાલ, જિહાં સહસ્રદૂત મનોહાર.

૩૬૦ ॥ શે૦ ॥ ૭ ॥

દરાયણતળે પ્રભુપાડુકા રે લાલ, પ્રણમતાં પાવન મન; ૩૬૦

ગણધરપગલાં પૂજતાં રે લાલ, ચઉઃસસે ને આવત. ૩૬૦ ॥ શે૦ ॥ ૮ ॥

મૂલગભારે આવીયો રે લાલ, ગજ ચડ્યાં મહેવળમાય ૩૬૦

૧ શ્રીઆદિશરભગવાનનું દેરાસર.

૨ લલિતાસરનામે તળાવ.

૩ પાછલા એટલે પૂર્વકૃત પાપ.

૪ નેમિનાથની ચહોરી.

૫ એકહજાર ને ચૌવીસ જિનપ્રતિમાસહિત. ૬ શ્રીઋષભદેવભગવાનનાં પગલાં

મૂરતિ ભરતભૂપાલની રે લાલ, નિરખંતા સુખ થાય. ૩૬૦ ॥શે૦॥૯૯॥
 શ્રીરસહેસર વંદીયા રે લાલ, કીજે સફળ અવતાર; ૩૬૦
 ભવભયભાવઠ મેટીયા રે લાલ, દીઠે પ્રભુદીદાર. ૩૬૦ ॥શે૦॥૧૦૦॥
 ગામુખદેવીચક્રેસરી રે લાલ, કવડજક્ષ અહિંદાણુ; ૩૬૦
 શત્રુજય સાનિધકારકું રે લાલ, એ મૂળપ્રાસાદ મંડાણુ. ૩૬૦ ॥શે૦॥૧૦૧॥
 પ્રૌઢી પ્રતિમા વંદીયે રે લાલ, અદ્યુક્ત આદિજિણુંદ; ૩૬૦
 ટુંક મરદેવીમાયનો રે લાલ, દહરૂં શાંતિ ને અજિતજિણુંદ.

૩૬૦ ॥શે૦॥૧૦૨॥

પાંચપાંડવની દહરી રે લાલ, ચૌમુખે આદિજિણુંદ; ૩૬૦
 તિહાં ગણધરની પાદુકા રે લાલ, પ્રણમતાં આધક આણુંદ. ૩૬૦
 ॥શે૦॥૧૦૩॥

અનુક્રમે સૂરજકુંડથી રે લાલ, પ્રદક્ષિણા દેવાય; ૩૬૦
 નિર્મલ ચંદનતલાવડી રે લાલ, જિહાં સીધ્યાં ઋષિરાય ૩૬૦ ॥શે૦॥૧૦૪॥
 રચણુમય પ્રતિમા મૂલગી રે લાલ, પાંચસે ધનુષ પ્રમાણુ; ૩૬૦
 નમણુ કહીજે તેહનું રે લાલ, ઉલખાઓલિ તસ નામ ૩૬૦ ॥શે૦॥૧૦૫॥
 સિદ્ધવડતળે પગલાં નમી રે લાલ, ચઢીય આદિપુર પાજ; ૩૬૦
 ફરીને ઋષભજિન ભેટતાં રે લાલ, મોરા સીધ્યાં સઘળાં કાજ.

૩૬૦ ॥શે૦॥૧૦૬॥

અણિપરે દર્ધ પ્રદક્ષિણા રે લાલ, ફરસે વિમલગિરિ બેહ; ૩૬૦
 નરકતિરિયગતિ ૪નિરદલેરે લાલ, શુભગતિ પામે તેહ. ૩૬૦ ॥શે૦॥૧૦૭॥
 સિદ્ધ અનંતા ધહાં થયા રે લાલ, પામ્યા ભવનો પાર; ૩૬૦
 પ્રથમજિણુંદ સમોસર્યા રે લાલ, પૂરવનવાણું વાર. ૩૬૦ ॥શે૦॥૧૦૮॥
 ધન્ય દિન વેળા તે ઘડી રે લાલ, સફળ ગણું અવતાર; ૩૬૦
 નયણુ નિરખ્યાં નેહનું રે લાલ, જિહાં નાલિનરિંદમદહાર;

૩૬૦ ॥શે૦॥૧૦૯॥

નિતુ નિતુ કીજીયે વંદના રે લાલ, પ્રહસમે મનહ જગીસ; ૩૬૦
 ધીરવિમલકવિરાજનો રે લાલ, કહે નયવિમલ સુસિખ્ય. ૩૬૦ ॥શે૦॥૧૧૦॥

અથ શ્રીસિદ્ધાચળજીનું સ્તવન.

રાગ—સીતારામકો પરમ જસ ગાવના રે—એ દશી.

વંદના વંદના વંદના રે, ગિરિરાજકું સદા મેરી વંદના રે;
વંદના તે પાપ નિકંદના રે, આદિનાથકું સદા મેરી વંદના રે.
જિનકો દરિસણ દુર્લભ દેખી, કીધી તે કર્મનિકંદના રે ॥ગિરિ૦॥૧॥
વિષયકષાયતાપ ઉપશમીયે, જિમ મળે બાવનચંદના રે ॥ગિરિ૦॥૨॥
ધનધન તે દિન કમ્પડી હોશે, થાશે તુમ સુખ દર્શનારે ॥ગિરિ૦॥૩॥
તિહાં વિશાળ ભાવ પણ હોશે, જિહાં પ્રભુ રૂપદંત્ર દર્શનારે ॥ગિરિ૦॥૪॥
ચિત્તમાંહેથી કમ્પડુ ન વિસાડું, પ્રભુ ગુણગણની ધ્યાવનારે ॥ગિરિ૦॥૫॥
વળીવળી દરિસણ વહેલું લહીયે, એહવી રહે નિત્ય ભાવનારે
॥ગિરિ૦॥૬॥

ભવોભવ એહિજ ચિત્તમાં ચાલુ, મેરે આર નહિ વિચારણા રે
॥ગિરિ૦॥૭॥
ચિત્રગયંદના મહાવતનીપેરે, ફેર ન હોય ઉતારના રે ॥ગિરિ૦॥૮॥
જ્ઞાનવિમલપ્રભુ પૂર્ણકૃપાથી, સુકૃત સુખોષ્ઠ સુવાસના રે ॥ગિરિ૦॥૯॥

અથ શ્રીસિદ્ધાચળજીનું સ્તવન.

રાગ—રામગિરિ.

વિમલગિરિવર શિખર સુંદર, સકલતીરથ સાર રે;
નાભિનંદન ત્રિજગવંદન, ઋષભજિન સુખકાર રે ॥ વિમલ૦॥૧॥
ચૈત્યતરૂવર રૂપરાયણ, તળે અતિમનોહાર રે;
નાભિનંદનતણા પગલાં, ભેટાં ભવપાર રે ॥ વિમલ૦ ॥૨॥
સમવસરિયા આદિજિનવર, જાણી લાભ અનંત રે;
અજિતશાંતિ ચોમાસું રહિયા, એમ અનેક મહંત રે ॥ વિમલ૦॥૩॥
સાધુ સિધ્યા જિહાં અનંતા, પુંડરીકગણધાર રે;
શાંખ ને પ્રદુમ્ન પાંડવ, પ્રમુખ બહુ અણગાર રે ॥ વિમલ૦ ॥૪॥
નેમિજિનનો શિષ્ય થાવચ્ચો, સહસઅઠી(૨૫૦૦) પરિવાર રે;
અંતગડજ સૂત્રમાંહિ, જ્ઞાતાસૂત્ર મજાર રે ॥ વિમલ૦ ॥૫॥
ભાવશું ભવિ જેહ ફરશે, સિદ્ધક્ષેત્ર સુઠામ રે;

નરકતિરિગતિ દોષ રવારે, જપે લાખ જિનનામ રે ॥ વિમલ ॥ ૬ ॥
 રચણુમય શ્રીઋષભપ્રતિમા, પંચસયા ધનુમાન રે;
 નિત્ય પ્રતે જિહાં ઈંદ્ર પૂજે, દુસમ સમય પ્રમાણુ રે ॥ વિમલ ॥ ૭ ॥
 ત્રીજે ભવે જે મુક્તિ પહોંચે, ભવિક ભેટે તેહ રે;
 દેવસાનિધે સકલવાંછિત, પૂરવે સરનેહ રે ॥ વિમલ ॥ ૮ ॥
 એણિપરે જેહનો સખલ મહિમા, કહ્યો શાસ્ત્રમોહાર રે;
 જ્ઞાનવિમલ ગિરિધ્યાન ધરંતાં, મુજ આવાગમન નિવાર રે.
 ॥ વિમલ ॥ ૯ ॥

અથ શ્રીસિદ્ધાયજળજનું સ્તવન.

રાગ પંજાબી.

સીતારામકો પરમ જસ ગાવનારે—એ દશી.

રગિરિરાજકા પરમ જસ ગાવનારે, વીતરાગકા ગીતરસ ગાવનારે;
 અતિખડુમાન સુધ્યાન રસીલે, જિનપદપદ્મ દેખાવનારે ॥ગિરિ૦॥૧॥
 પ્રભુ તુમ છોડી અવરકે દ્વારે, મેરે કખહુ ન જાવનારે ॥ગિરિ૦॥૨॥
 જ્યું ચાતકકે જલદસલિલવિજી, સરોવરનીર ન ભાવનારે ॥ગિરિ૦॥૩॥
 જ્યું અધ્યાતમભવવેદીકું, કખહું આર ન ધ્યાવનારે ॥ગિરિ૦॥૪॥
 સામ્યભવન મનમંડપમાંહિ, આયવસે પ્રભુપાઉનાં રે ॥ગિરિ૦॥૫॥
 આદિકરણકે આદીશ્વરજિન, શત્રુજયશિખર સુહાવનારે ॥ગિરિ૦॥૬॥
 ભરતભૂપતિકે વિરચિત ગિરિતટ, પાડીતાણુંનયર દેખાઉના રે
 ॥ગિરિ૦॥૭॥
 જ્ઞાનવિમલપ્રભુ ધ્યાન કરતથે, પરમાનંદ પદ પાઉના રે ॥ગિરિ૦॥૮॥

અથ શ્રીસિદ્ધાયજળજનું સ્તવન.

બાપહાં રે પાતિકાં તુમે, શું કરશે હવે રહીને રે;
 પસિદ્ધાયલ જખ નયણે નિરખ્યો, દુરે જાઓ તુમે વહીનેરે ॥આપ૦॥૧॥

૧ નિવારે ઈત્યપિ. ૨ અથવા ગાવના ગાવના ગાવના રે ગિરિ-
 રાજકા પરમ જસ ગાવના એમ પણ બોલાય છે. ૩ વરસાદના પાણી
 વિના. ૪ પ્રભુના પગલાં. ૫ શ્રીસિદ્ધાયજળ નયણે નિરખી ઈત્યપિ.

૧કાળ અનાદિ લગે તુમ્હસાથે, પ્રીતિ ધરી નિરવહીને રે;
 આજથકી ૨પ્રભુભગતે રહેવું, કમ શીખવીડું મનનેરે ॥આપ૦॥૨॥
 દુસમસમયે એણે ભરને, મુક્તિ નહી સંધેણનેરે;
 પણ તુજ ભક્તિ મુક્તિને ખેંચે, ૩ચમક ઉપલ જિમ લોહને રે;
 ॥આપ૦॥૩॥

શુદ્ધમુવાસન ચૂરણ આર્યું, મિથ્યાપંકશોધનને રે;
 ૪આતમભાવ થયો તખ નિમેળ, આનંદમય તુજ ભજનેરે ॥આપ૦॥૪॥
 બાહ્યઅભ્યંતરદુશ્મનકેરો, ભય ન હોવે હવે મુજનેરે;
 સેવક સુખીઆ સુજશવિલાસી, એ મહિમા પ્રભુ તુજનેરે ॥આપ૦॥૫॥
 નામમંત્ર પ્રભુનો જે ધાર્યો, તે થયો જગે મોહનનેરે;
 તુઝ મુખમુદ્રા નિરખી હરખું, જિમ ચાતક જલધરનેરે ॥આપ૦॥૬॥
 અક્ષયનિધાન તુઝ સમક્તિ પામી, શું કીજે ચલ ધનનેરે;
 શાંતિસુધારસ ૫નયનકચોલે, સીંચો સેવક તનુને રે ॥ આપ૦॥૭॥
 તુઝ વિણ અવર ને દેવ કરીને, નવિ ચાહું ફરી ફરીનેરે;
 જ્ઞાનવિમલ કહે ભવજલ તારો, સેવકખાંદિ મહીનેરે ॥આપ૦॥૮॥

અથ શ્રીસિદ્ધાયજીનું સ્તવન.

રાગ—શેતુજે જઘયે લાલન—એ દશી.

સિદ્ધગિરિ ધ્યાવો ભવિકા સિદ્ધગિરિ ધ્યાવો,
 ઘરે ખેઠાં પણ બહુ ફલ પાવો ભવિકા બહુ ફલ પાવો. ॥ ૧ ॥
 નંદીશિરયાત્રાચે જે ફલ હોવે,
 તેહથી બમણું ફલ તે કુંડલગિરિ હોવે ॥ ભવિં ॥ ૨ ॥
 ત્રિગણું રચકે ચરિગણું ગજદંતા,
 તેહથી બમણું ફલ જખૂ મહંતા. ॥ ભવિં ॥ ૩ ॥
 ષટગણુ ધાતકીચૈત્ય જુહારે,
 છત્રીસગણું ફલ ૬પુખ્ખરવિહારે. ॥ ભવિં ॥ ૪ ॥
 તેહથી તેરસગણું ફલ મેરચૈત્ય જુહારે,
 તેહથી સહસગણું ફલ સમ્મેતશિખરે. ॥ ભવિં ॥ ૫ ॥

૧ આદિ અનાદિલગે ઇત્યપિ ૨ પ્રભુચરણે ઇત્યપિ.

૩ ચમકપાપાણુ જેમ લોહને ખેંચે તેમ. ૪ તેહથી આતમ થયો મુજ
 નિર્મળ ઇત્યપિ. ૫ કનકકચોલે ઇત્યપિ. ૬ પુખ્કરાધદીપના ચૈત્યે.

ભાખગણું ફલ અંજનગિરિ જીહારે,
દશભાખગણું ફલ અષ્ટાપદ ગિરનારે.

॥ ભવિં ॥ ૬ ॥

કોડિગણું ફલ શ્રીશત્રુજય ભેટવે,
એમ રે અનાદિના ^૧દુરિતને મેટે.

॥ ભવિં ॥ ૭ ॥

એમ અનંત અનંત ફલ પાવે,
જ્ઞાનવિમલસૂરિ એમ ગુણ ગાવે.

॥ ભવિં ॥ ૮ ॥

અથ શ્રીસિદ્ધાયળજનું સ્તવન.

રાગ—ચાલો ચાલો વિમલગિરિ જયે રે—એ દશી.

હાં રે મને આછીરાય ખતાવે રે,

હાં રે મને નિઝીરાય ખતાવે રે ॥ નાગર સજ્જનાં રે ॥

હાં રે કોઈ શત્રુજયરાય ખતાવે રે,

હાં રે વિમલાયળતીર્થ ખતાવે રે.

॥ નાગરં ॥ ૧ ॥

દેઉં તસ માનને અરથસમાન રે,

એ તારે દિલ આવે રે.

॥ નાગરં ॥ ૨ ॥

અતિહિ ઉમહિઆને બહુદિન વહિઆ રે,

રચારે પાજ ચઢાવે રે.

॥ નાગરં ॥ ૩ ॥

ધવલ દેવાલયાને સુરપતિ મળિયા રે,

માનવના વૃંદ આવે રે.

॥ નાગરં ॥ ૪ ॥

નિરખી નિરખીને હરખિત હોઈ રે,

પરખી ^૩ચાતક ધન પાવે રે.

॥ નાગરં ॥ ૫ ॥

ધન ધન નરપતિ ધન ધન શુભપતિ,

સંધપતિતિલક ધરાવે રે.

॥ નાગરં ॥ ૬ ॥

સકલતીર્થમાં મહિમા મોટા રે,

આગમવાત સુણાવે રે.

॥ નાગરં ॥ ૭ ॥

ઘેર બેઠા પણ એહને ધ્યાવે રે,

જ્ઞાનવિમલ ગુણ ગાવે રે.

॥ નાગરં ॥ ૮ ॥

૧ દુરિત ઉમેટે ઇત્યપિ. ૨ શ્રીસિદ્ધાયળતીર્થમાં ચાર પાજ (ચઢવાના રસ્તા) છે તેમાં શત્રુજયની (તલેટીથી) ૧, શત્રુજયીનદીની ૨, રોહિ-શાળાની ૩, ઘેટીની ૪. એમ ચારપાજ; એ ચારપાજમાં દરેકના મૂળમાં શ્રીઆદિશ્વરભગવાનના પગલાં છે. ૩ ચાતકપક્ષી જેમ વરસાદ.

અથ શ્રીસિદ્ધાચળજીનું સ્તવન.

રાગ—છેડાનાંજ—એ દશી.

ત્રિભુવનનાયક તુંહિ (૨), સુરનર છે સવિ તુજ પાયક તુંહિ (૨);
આપો મુઝ સમકિતક્ષાયક તુંહિ(૨), સવિ ગુણમણિ વરલાયક તુંહિ(૨)

કે તુંહિ તુંહિ તુંહિ તુંહિ તુંહિ તુંહિ ॥ ૧ ॥ આંકણી ॥

તું વિધિ વેધા વરગુણ બ્રહ્મા, તું શંકર મહાદેવા;
તું પુરુષોત્તમ તુંહિ નિરંજન, વિશ્વરૂપ સયમેવા ॥ તુંહિ૦ ॥ ૨ ॥
યોગીશ્વર તું યોગકરણ ગુણ, દાખે અનુભવ ચાખે;
નાભિજાત વળી આદિપુરૂષ તું, નામ અનેક એમ ભાખે ॥ તુંહિ૦ ॥ ૩ ॥
વીતરાગની બુદ્ધિ ધ્યાતા, વીતરાગતા પાવે;
એ યુગતું પણ અચરિજ એહી, રાગી રાગ જણાવે ॥ તુંહિ૦ ॥ ૪ ॥
કારણના ગુણ કારજ દાખે, એહવી છે પરિવાડી;
પણ કારજગુણ કારણ થઈને, ભાંજી રાગ અજાડી ॥ તુંહિ૦ ॥ ૫ ॥
ભવથી અલગો ભવિમન વિલગો, રૂકલગોરોચનવાન;
જિનહર હ્રીહરમાંહિ નિરખી, મોટું મહિમનિધાન ॥ તુંહિ૦ ॥ ૬ ॥
સિદ્ધાચલ શ્રીઋષભજિનેશ્વર, તે સમખિંબ વિરાજે;
નિરખે દુઃખદાહગ સવિભાજે, જિમ હરિનાદ ગજરાજ ॥ તુંહિ૦ ॥ ૭ ॥
જ્ઞાનવિમલપ્રભુવદન નિહાળી, દુરિતમિથ્યામતિ ટાળી;
પ્રગટી સહજનંદ દીવાળી, પાતિકપંક પખાળી ॥ તુંહિ૦ ॥ ૮ ॥

અથ શ્રીસિદ્ધાચળજીનું સ્તવન.

લાહો પલેજ્યો રે લાહો લેજ્યો, લાહો લેજ્યો યાત્રા કરેજ્યો;
શત્રુજયગિરિની પાજે ચઢતાં, અમહને સાથે લેજ્યો;
મુગતિવધૂની ચાહ કરો તો, શ્રીજિનપૂજા કર્યો ॥ લાહો૦ ॥ ૨ ॥
મહારા જિનજીને નહવણ કરાયો, કંચનઝારી ભારી જડિત ઘડિત સારી
ખલખલ ખલખલ નિર્મળ નીરે દલરાયો;
નીરે નહવરાયો, હરખ ધરાયો, લુહણાં અંગે કરાયો,

૧ નાભિરાજના પુત્ર અને પક્ષે બ્રહ્મા. ૨ કલ સુંદર.

૩ બૂધર એટલે પર્વત તે સિદ્ધગિરિ. ૪ સિંહના શબ્દે જેમ હસ્તિરાજ.

૫ લેયો ધત્યપિ. ૬ અહિં “યો”ને બદલે ગુજરાતીભાષામાં જ્યો-બોલવો.

જિનમુખ નિરખી હિયડે હરખી, અમૃત નયન ભરાયો.

॥ લાહો ૧૦ ॥ ૨ ॥

મહારા સાહિબજીને આંગી ખનાયો, કેશરચંદનરી હીરાકંચનરી,
જલહલ જલહલ લાલકે નીલ ઠવાયો;

લાલ જડાયો પાછી ઘડાયો, ભૂપણ આંગી ધરાયો,
આંગી વિરચાઈ અવલ ખનાઈ કુસુમમાલ પહિરાયો ॥લાહો ૧૦ ॥ ૩ ॥
મહારા પ્રભુજીને છત્ર ધરાયો, માતીની જાલી પ્રાઈ પરવાલી,
રણજણ રણજણ રજતધુધરી લાયો;

ધુધરી ઘમકાયો, ચમર ધરાયો, ચંદ્રકિરણ સમરાયો,
અમહુપરે જિનને નમન કરે તે, ઉંચી સુગતિ મિલાયો ॥લાહો ૧૦ ॥ ૪ ॥
મહારા પ્રભુજી આગે ધૂપ કરાયો, કૃષ્ણાગર કરતૂરી અંબરમાંહિ—
ચૂરી, ધગ ધગ ધગ ધગ ધૂપ ખતી સળગાયો;

જિનને ધૂપાયો, દુરિત દઝાયો, મંગલદીપ કરાયો,
ધૂપ પ્રદીપ દશાંગ કરતાં, સઘળાં કર્મ ખપાયો ॥ લાહો ૧૦ ॥ ૫ ॥
મહારા સાહિબ આગે વાજ વજડાયો, માદલ ભૂંગલ ભેરી,
તાલ કંસાલ ન ફેરી, ઢમઢમ ઢમઢમ ધુહિર નિસાણુ ગુઢાયો;
વાજાં વજડાયો, નૃત્ય કરાયો, ખત્રીસખદ્ધ ધરાયો,

તત્તા તનનન તનનન થેઢ થેઢ પાઠ ભણાયો ॥ લાહો ૧૦ ॥ ૬ ॥
મહારા સાહેબજીની ભક્તિ કરેયો, કાંઈ વીનતિને વયણે નયનસલૂણે,
દિલ ધરિ દિલ ધરિ ગુણગણ તેહનાં ધરેયો;
ભક્તિ કરેયો, નેહ ધરેયો, આણા ૧સિરપરિ ધરેયો,
શ્રીજ્ઞાનવિમલસુરિ ઋષભજિણેસર, અવિચલધ્યાને રહયો ॥લાહો ૧૦ ॥ ૭ ॥

અથ શ્રીસિદ્ધાચળજીનું સ્તવન.

રાગ—લાવો લાવોને રાજ મૂંઘા મૂંઘા માતી—એ દેશી.

મોરા આતમરામ કુણ દિને શેત્રુંજે જાશું;
શેત્રુંજેકેરી પાજે ચઢતાં, ઋષભતણા ગુણ ગાશું ॥ મોરા ૧૦ ॥ ૧ ॥
એ ગિરિવરનો મહિમા નિસુણી, હૈયડે સમકિત વાશ્યું;
જિનવર ભાવસહિત પૂજીને, ભવે ભવે નિર્મળ થાશું ॥ મોરા ૧૦ ॥ ૨ ॥
મન વચ કાયા નિર્મળ કરીને, સૂરજકુંડે નહાશું;

મરૂદેવીનો નંદન નિરખી, પાતિક દુરે પલાશ્યુ' ॥ મોરાં ॥ ૩ ॥
 છણિગિરિ સિદ્ધ અનંતા હુવા, ધ્યાન સદા તસ ધ્યાશ્યુ;
 સંકલ જન્મમાં એ માનવભવ, લેખેકરીય સરાશ્યુ' ॥ મોરાં ॥ ૪ ॥
 મુરનરપૂજિત પ્રભુપદકજરજ, નિલવટે તિલક ચઢાશ્યુ;
 'મનમાં હરસી હુંગર ફરસી, હૈયડે હરખિત થાશ્યુ' ॥ મોરાં ॥ ૫ ॥
 સમકિતધારી સ્વામિસાથે, સદ્ગુરૂ સમકિત લાશ્યુ;
 છહરી પાળી પાપ પખાળી, દુરગતિ દુરે દલાશ્યુ' ॥ મોરાં ॥ ૬ ॥
 શ્રીજિનનામી સમકિત પામી, લેખે ત્યારે ગણાશ્યુ;
 જ્ઞાનવિમલસૂરિ કહે ધનધન તે દિન, પરમાનંદપદ પાશ્યુ' ॥ મોરાં ॥ ૭ ॥

અથ શ્રીસિદ્ધાચળજીનું સ્તવન.

રાગ—માહરી સહી રે સમાણી—એ દેશી.

આવો ભવિક શત્રુજ્યગિરિ જઘ્યે, ભેટીને નિર્મલ થઘ્યે રે;
 સખી ભવજલ તાર'.
 પૂરવસંચિત પાપ પણાશે, સેવ્યા શિવસુખ લહીયે રે ॥સખીગા॥૧॥
 કર્મભૂમિમાં એહ સરિખુ', તીરથ અવર ન કોઈ રે ॥સખીગા॥
 સિદ્ધ અનંત થયા એણે ઠામે, તીરથ ધરતી જોઈ રે ॥સખીગા॥૨॥
 સમકિતશુદ્ધવિરતિ પરિણામે, જિનપૂજનો રાગી રે ॥સખીગા॥
 વાળીય વિશેષે એણે ઠામે, એકમના લય લાગી રે ॥સખીગા॥૩॥
 એક દોષ ત્રણ ભવમાંહે પામે, અવિચલ પરમાનંદી રે ॥સખીગા॥
 રનાગ મોર સિંહ વાઘપ્રમુખ તિરિ, મુગતિ ગયા જિન
 વંદી રે ॥સખીગા॥૪॥

પંચમે આરે ભવિકને તારે, ભવજલ પાર ઉતારે રે ॥સખીગા॥
 રિસહેસરઆણા શિરધારી, હોવે અદ્યસંસારી રે ॥સખીગા॥૫॥
 દાન શીલ તપ ભાવના ભાવે, આપણીશક્તિ ન ગાપે રે ॥સખીગા॥
 થિરપરિણામે વિધિ નવિ 'વામે, વિવિધભક્તિ નવિ લોપેરે ॥સખીગા॥૬॥
 સોવનપુરિસાનિપરે નિતુ નિતુ, મંગલકમલા વાધે રે ॥સખીગા॥
 અનુકંમે જ્ઞાનવિમલ ગુરૂ ગુણથી, સહજે શિવસુખ સાધેરે ॥સખીગા॥૭॥

અથ શ્રીસિદ્ધાયજીજ્ઞનું સ્તવન.

આપો આપો ને લાલ, મુજને મૂઘા મૂલાં ભોતી;
 લાવો લાવેને રાજ, મુજને મૂઘા મૂલાં ભોતી;
 શ્રીસિદ્ધાયલ નિરખી વધાવું, પૂરણપુણ્ય પનોતી ॥ આપો ॥ ૧ ॥
 પ્રથમજિનેસરને જઈ પૂજું, પહેરી નિર્મળ ઘોતિ;
 હરખે હરખે પ્રભુમુખ નિરખી, મુખને મઠકે જોતી ॥ આપો ॥ ૨ ॥
 પૂરવસંચિત ખાહુ પાતિકાં, દુઃખડા રોહણ ખોતી;
 પ્રભુગુણગણ ભોતનકી માલા, લાવનાગુણમાં પેરોતી ॥ આપો ॥ ૩ ॥
 અનુભવલાલા એસી પ્રગટી, પહેલાં કદીય ન હોતિ;
 ધ્યાનધ્યેયકિરિયા અનુભાવે, પ્રગટે નિરંજન જ્યોતિ ॥ આપો ॥ ૪ ॥
 પૂજા વિવિધ પ્રકારે વિરચિત, મણિમયભૂષણજ્યોતિ;
 નાટકગીત કરંતા મોરી, વાંછિત આશા ફલંતિ ॥ આપો ॥ ૫ ॥
 સિદ્ધાયલ નિરખી ભવભવની, અલછી ગઈ રોઅંતિ;
 ઋદ્ધિસિદ્ધિલીલામુખ પાઈ, હિયડે જે હસંતિ ॥ આપો ॥ ૬ ॥
 શિવસુંદરીવરવા વરમાળા, કંઠે ઠવે વસી હોંતિ;
 જ્ઞાનવિમલગુરૂ પ્રભુની સેવા, કામગવી દાહતિ ॥ આપો ॥ ૭ ॥

અથ શ્રીસિદ્ધાયજીજ્ઞનું સ્તવન.

રાગ—આજ સખી સખેસરો—એ દશી.

એ ગિરિઓ ગિરિ રાણ્યો, પ્રણમીજે ભાવે;
 ભવભવસંચિત આકરાં, પાતિકાં જાવે. ॥ ૧ ॥
 વજ્રલેપસમ જે હોવે, તે પણ તસ દુર;
 એહનું દર્શન કીજીએ, ધરી ભક્તિ પકુર. ॥ ૨ ॥
 ચંદ્રશેખરરાજ થયો, નિજભગિનીલુખ્યા;
 તે પણ એ ગિરિ સેવતાં, ક્ષણમાંહે સિધ્યા. ॥ ૩ ॥
 શુકરાજ જ્ય પામીયો, એહને સુપસાયે;
 ગૌહત્યાદિક પાપ જે, તે દુર પલાયે. ॥ ૪ ॥

અગમ અપેય અભક્ષ્ય જે, કીધાં જેણે પ્રાણી;
 ને નિર્મળ ઇણ ગિરિયે થાય, એ જિનવર વાણી. ॥ ૫ ॥
 વાઘ સર્પ પ્રમુખા પશુ, તે પણ શિવ પામ્યા;
 એ તીરથ સેવ્યાથકી, સવિ પાતક વામ્યા. ॥ ૬ ॥
 ચૈત્રીપૂનમે વંદતાં, ટળે દુઃખ કિલેશ;
 જ્ઞાનવિમલપ્રભુતા ઘણી, હોય સુજસ વિશેષ. ॥ ૭ ॥

અથ શ્રીસિદ્ધાચળજીનું સ્તવન.

રાગ—સખિ એ જિન તાર—અ દશી.

તીરથ તાર એ તીરથ તાર, સાંભળજો સૌ તાર રે; એ તીરથ તાર.
 ભવજલનિધિ તરવા ભવિજનને, પ્રવહણુપરે એ તાર રે ॥ એ૦ ॥ ૧ ॥
 એ તીરથનો મહિમા મોટો, નવિ માને તે કાર રે ॥ એ૦ ॥
 પાર ન પામે કહેતાં કોઈ, પણ કહિયે મતિ સાર રે ॥ એ૦ ॥ ૨ ॥
 સાધુ અનંતા ઇલાં કણે સિદ્ધા, અંત કર્મના કીધા રે ॥ એ૦ ॥
 અનુભવ અમૃતરસ જેણે પીધા, અભયદાન જગે દીધાં રે ॥ એ૦ ॥ ૩ ॥
 નમિ વિનમિ વિદ્યાધરનાયક, દ્રાવિડવારિખિન્ન જાણો રે ॥ એ૦ ॥
 ધાવચ્ચા શુક સેત્તગ પંથક, પાંડવ પાંચ વખાણો રે ॥ એ૦ ॥ ૪ ॥
 રામમુનિ ને નારદમુનિવર, શાંખપ્રયુક્તકુમારો રે ॥ એ૦ ॥
 મહાનંદ પદ પામ્યા તેહના, મુનિવર બહુ પરિવારો રે ॥ એ૦ ॥ ૫ ॥
 તેહભણી સિદ્ધક્ષેત્ર એહનું, નામ થયું નિરંધાર રે ॥ એ૦ ॥
 શત્રુજયકરૂપે માહાત્મ્યે, એહનો બહુ અધિકાર રે ॥ એ૦ ॥ ૬ ॥
 તીરથનાયક વાંછિતદાયક વિમલાચલ જે ધ્યાવે રે ॥ એ૦ ॥
 જ્ઞાનવિમલસૂરિ કહે તે ભવિને, ધર્મશર્મ ઘરે આવે રે ॥ એ૦ ॥ ૭ ॥

અથ શ્રીસિદ્ધાચળજીનું સ્તવન.

સારો સોરઠદેશ દેખાઓ રસીયા ॥ સારો૦ ॥ આંકણી૦ ॥
 સોરઠદેશમે નીકે દો તીરથ, ગઢગિરનાર શત્રુજય ગિરિયા ॥ સા૦ ॥ ૧ ॥
 રૈવતગિરિપરિ રચદુપતિકેરા, દીક્ષા કેવલજ્ઞાન રસિયા ॥ સા૦ ॥ ૨ ॥

૧ ન જવાલાયક જગ્યાએ ગયો હોય અને ન પીવાલાયક પીધું હોય
 અને નહિ ખાવાલાયક ખાધું હોય તેવા પ્રાણી પશુ. ૨ નેમિનાથના.

રાજીસનારી નેમીસર હાથે, સંજમ લેજ ૧ ભયોદધિ તરીયા ॥સા૦॥૩॥
 શત્રુજયઉપરે શ્રીરિસહેસર, પૂરવનવાણું(વાર) સમોસરીયા ॥સા૦॥૪॥
 ઘણું અણુગાર અનંત અપાર, અણુસણુઅહિ શિવસુખ વરીયા ॥સા૦॥૫॥
 નાભિમહહારને કરીય જીહાર, પાવન કરું મેં સવિ પરીયા ॥સા૦॥૬॥
 હીન અવતાર ન હોત લગાર, જ્ઞાનવિમલપ્રભુ શિર ધરીયા ॥સા૦॥૭॥

અથ શ્રીસિદ્ધાયજળનું સ્તવન.

સિદ્ધાયલનો વાશી પ્યારો લાગે, મોરા રાજીદા ॥ સિદ્ધાયલ૦ ॥
 શત્રુજયનો વાશી પ્યારો લાગે, મોરા રાજીદા ॥ શત્રુજય૦ ॥
 ઘણું કુંગરીયામાં ઝીઝીઝીઝી કોરણી, ઉપર શિખર ખિરાજે.
 મોરા૦ ॥ સિદ્ધા૦ ॥૧॥
 કાને કુંડલ મુકુટ ખિરાજે, બાંહે બાજીઅંધ છેજે. મો૦ ॥ સિગાર૦ ॥
 ચૌમુખ મિંમ અનોપમ છેજે, અદ્ભુત દીઠે દુઃખ ભાજે.
 મોરા૦ ॥ સિ૦ ॥૩॥

ચુવા ચુવા ચંદન ગ્યાર અરગજ, કેશરતિલક વિરાજે મો૦ ॥સિગાર૦ ॥
 એણે ગિરિ સાધુ અનંતા સિદ્ધા, કહેતાં પાર ન આવે મો૦ ॥સિગાર૦ ॥
 જ્ઞાનવિમલપ્રભુ એણિપરે બોલે, આ ભવ પાર ઉતારે મો૦ ॥સિગાર૦ ॥

અથ શ્રીસિદ્ધાયજળનું સ્તવન.

શુભપરિણામ વધારો તુમે શેતુજે ચાલો, મરદેવીનો નંદ
 નિહાલો. તુમે૦

પાતિકપંક પખાલો, તુમે ગિરિવરીયે ચાલો,
 નિજ જીવિત જન્મ સુધારો રે, વિમલાચલ ચાલો. ॥૧॥
 માનું એ તીરથ સમરથ જગમાં, શું કરશે કળિકાળો રે ॥તુમે૦॥
 એ સ્વાવન ભવિજનકું કરવા, તરવા મોહહિમાળો રે ॥તુમે૦ ॥
 દર્શનશુદ્ધે દર્શનકારક, જાણે દેવ દુઢાલો રે ॥ તુમે૦ ॥
 ગરવરજ સવિરજ સમવાને, માનું પુષ્કરવરસાલો રે ॥તુમે૦ ॥
 સુનંદા સુમંગલાદેવીનો, જગભૂષણ એહ વાહલો રે ॥તુમે૦ ॥

૧ સંસારરૂપ સમુદ્ર. ૨ પવિત્ર. ૩ ઋદ્ધિગારવ ૧, રસગારવ ૨, તથા સાતાગારવ ૩, એ ત્રણ ગારવરૂપ ધૂળ. ૪ પુષ્કરાવર્તમેશ.

સંકટ સઘળાં અરતિ ને આરતિ, આજથી સવિ પરજાળોરે ॥તુમેગાજી
અન્નખ અગાયર ચરિત્ર તુમારો, ન લખે મૂઢમતિવાળોરે ॥તુમેગા
માથું એ મોહજયને કહેતી, એ ગઢ રણરોસાળો રે ॥તુમેગાપા
શ્રીરિસહેસર તું પરમેશ્વર, ઉત્તતખૂંપ ખુલાલો રે ॥તુમેગા
ચરણસરોજયુગલ પ્રભુમીને, જ્ઞાનવિમલ ગુણ પાળો રે ॥તુમેગા૬॥

અથ શ્રીસિદ્ધાયજાળનું સ્તવન.

રાગ—રાય કહે રાણી પ્રત્યે—એ દશી.

નિલુડી રાયણ તરતળે રે ગુણ ગુંદરી.
પિલુડા પ્રભુજના પાય રે ગુણમંજરી.
ઉન્નલ ધ્યાને ધ્યાનએ રે સુઠ એહિજ મુક્તિ ઉપાય રે; ગુઠ ॥૧॥
શીતલછાંચે બેસીયે રે સુઠ જાત્રા કરી મનરંગ રે; ગુઠ
પૂજ્યે સોવનકુલડે રે સુઠ જિમ હોય પાવન અંગ રે. ગુઠ ॥૨॥
ખીર ઝરે જેહ ઉપરે સુઠ નેહ ધરીને તેહ રે; ગુઠ
તે ત્રીજે ભવે શિવ લહે સુઠ થાયે નિર્મળ દેહ રે. ગુઠ ॥૩॥
પ્રીતિ ધરી પ્રદક્ષિણા સુઠ દિવ્યે એહને જે સાર રે; ગુઠ
અભંગપ્રીતિ હોએ તેહને સુઠ ભવભવ તુમ નિરધાર રે ગુઠ ॥૪॥
કુસુમપત્રફલ મંજરી સુઠ શાખા થડ ને મૂલ રે ગુઠ
દેવતણા છે રવસતિયા સુઠ તીરથ ને અનુકૂલ રે. ગુઠ ॥૫॥
તીરથધ્યાન ધરી મને સુઠ સેવો એહની છાંચ રે; ગુઠ
જ્ઞાનવિમલસૂરિ ભાખિઓ સુઠ શત્રુજયમાહાત્મ્યભાંચ રે ગુઠા૬॥

અથ શ્રીસિદ્ધાયજાળનું સ્તવન.

રાગ—કાફી.

ગિરિરાજ તેરે દર્શનથે, અખ મેરો મન હે લીનો;
મરૂદેવીકે લાડણે તુમ ગિરિ પધારે,
નાલિકે છખીલા લાલ મેરે પ્રાણાધારે. ॥ ગિરિ ॥૧॥
મોહજેહ દુર ઝલેરિં તુમ ધ્યાન સેતી;

ચિત્તમાં આનંદ હુએ તાડી વાત કહું કેતી. ॥ ગિરિં ॥૨॥
 મિધ્યાત લાત મારકે ધકાય દુર ઝીનો;
 દીનશરણ શુદ્ધકરણ તુમ પાય લીનો. ॥ ગિરિં ॥૩॥
 ગંગેંદ્ર રેવા રેર મેવા ત્યુહિ સેવા વાલહી;
 પુણ્ય કે અંબાર સાર કલ્પવેલિ મેં લહી. ॥ ગિરિં ॥૪॥
 મુદાસમાન તોરે ધ્યાન રહું તેણ પીનો;
 એક તાન તથા ય માન જિમ રનીરમીનો. ॥ ગિરિં ॥૫॥
 જ્ઞાનવિમલપ્રભુ વયલ શરણ મેરે એહી;
 તું અદેહી તું અનેહી મેં સદા તુમ નેહી. ॥ ગિરિં ॥૬॥

અથ શ્રીસિદ્ધાયળજનું સ્તવન.

રાગ—પ્રભાતી.

આવી રૂડી ભક્તિ મેં પહેલા ન જાણી,
 પહેલા ન જાણી રે પ્રભુજી પહેલા ન જાણી;
 સંસારની માયામાં મેં તો વલોયું પાણી. ॥ આવીં ॥૧॥
 શત્રુજયગિરિવર જઠરે, નવાણું વહીએ;
 આતમ શુદ્ધ કરીને એ તો, પાવન થઈએ. ॥ આવીં ॥૨॥
 ઋષભજીણસર સ્વામી મારા, ભેટ્યા ભલે ભાવે;
 નાભિનરેસરનંદન દીઠા, હરખ્યો તે વારે. ॥ આવીં ॥૩॥
 ચોરાશીલાખ જીવાયોનિમેં, ભમિયો કાલ અનંતા;
 તિહાં ભાવામત્તને નવિ પેખ્યો, એવો અરિહંતા. ॥ આવીં ॥૪॥
 કામ ક્રોધ માન માયા લોભે, અતિ રડવડીયો;
 એકેંદ્રી બેઇદ્રિ તેઇદ્રિમાંહે, તું નવિ પેખ્યો. ॥ આવીં ॥૫॥
 જ્ઞાનવિમલસૂરિ ઈમ જપે, મુને એહવા હેવા;
 મોક્ષમાર્ગના સ્વામિ આપો, મુજને એ મેવા. ॥ આવીં ॥૬॥

૧ હાથીના મનમાં જેમ રેવનદી અને રેર એટલે દરિદ્રીને મેવા-
 મિથ્યાન મળે તેમ. ૨ પાણીને માછલું. ૩ માયાનું ઈત્યપિ.

અથ શ્રીસિદ્ધાચળજીનું સ્તવન.

રાગ—મારૂં.

મારૂં મન મોહું રે શ્રીસિદ્ધાચળે રે, દેખીને દર્યાખત થાય;
વિધિશુ કીજેરે જાત્રા એહની રે, મહારાં ભવભવના દુઃખ જાય.

॥ મારૂં ૦ ॥ ૧ ॥

પંચમે આરેરે પાવન કારણે રે, એ સમે તીરથ નહિ કોય;
મોટો મહિમારે મહિયલ એહનો રે, આ ભરતે છહાં જોય.

॥ મારૂં ૦ ॥ ૨ ॥

છણુ ગિરિ આવ્યા રે જિનવર ગણધરા રે, સિધ્યા સાધુ અનંત;
કઠણુ કર્મ પણુ છણુગિરિ ફરસતારે, હોઠ કર્મની શાંત ॥ મારૂં ૦ ॥ ૩ ॥

જૈનધર્મ તે સાચો જાણિયે રે, માનું તીરથ એ થાંભ;
સુરનરકિત્તરનૃપવિદ્યાધરા રે, કરતાં નાટા હો રાંભ ॥ મારૂં ૦ ॥ ૪ ॥

ધનધન વેલા રે ધનધન તેઘડી રે, ધરીયે હૃદયમોજારે;
શ્રીજ્ઞાનવિમલસૂરિગુણ એહના ઘણા રે, કહેતાં નાચે હો પાર.

॥ મારૂં ૦ ॥ ૫ ॥

અથ શ્રીસિદ્ધાચળજીનું સ્તવન.

સિદ્ધાચલ વંદા રે નરનારી, નરનારી નરનારી ॥ સિદ્ધાં ૦ ॥
નાભિરાયા મરૂદેવીકો નંદન, ઋષભદેવ સુખકારી ॥ સિં ૦ ॥ ૧ ॥

સિદ્ધાચલ વંદા રે નરનારી, તમે ભેટો રે નરનારી; સિદ્ધાં
તારે ચારે પાજ ઉપરવારી ॥ સિં ૦ ॥ ૨ ॥

સમકિત શુદ્ધકરણ એ તીરથ, ત્રિભુવનજન હિતકારી ॥ સિં ૦ ॥ ૩ ॥
શિવસુખકારણ ભવદુઃખવારણ, મોહ મિથ્યાત નિવારી ॥ સિં ૦ ॥ ૪ ॥

જ્ઞાનવિમલપ્રભુ વેલ વધારણ, હાં રે આવા ભક્તિ કરૂં એક તારી.
॥ સિં ૦ ॥ ૫ ॥

અથ શ્રીસિદ્ધાચળજીનું સ્તવન.

રાગ—નાયકાની દશી.

એક દિન પુંડરીકગણધરૂં રે લાલ,

પૂછે શ્રીઆદિજિણુંદ મુખકારી રે;
 કહીયે તે ભવજલ દિતરી રે લાલ,
 પામીશ પરમાનંદ ભવવારી રે. ॥ એક૦ ॥ ૧ ॥
 કહે જિન ઇણગિરિ પામશે રે લાલ,
 જ્ઞાન અને નિર્વાણ.જયકારી રે;
 તીરથમહિમા.વાધશે.રે લાલ,
 અધિક અધિક મંડાણ નિરધારી રે. ॥ એક૦ ॥ ૨ ॥
 એમ નિસુણી તિહાં આવીયા રે લાલ,
 ઘાતિકર્મ કર્યાં દુર તમવારી રે;
 પંચકોડમુનિએ પરિવર્યા રે લાલ,
 હુઆ સિદ્ધિ હજૂર ભવ વારી રે. ॥ એક૦ ॥ ૩ ॥
 ચૈત્રીપૂનમ દિન કીજીયે રે લાલ,
 પૂજા વિવિધ પ્રકાર દિલધારી રે;
 ફલ પ્રદક્ષિણા કાઉત્સગે રે લાલ,
 લોગત્સ થુઈ નમુક્કાર નરનારી રે. ॥ એક૦ ॥ ૪ ॥
 દશ વીશ ત્રીસ ચાલીશ ભલા રે લાલ,
 પચાસ પુષ્પની માલ અતિસારી રે;
 નરભવ લાહો લીજીયે રે લાલ,
 જિમ લહો જ્ઞાનવિશાલ મનોહારી રે. ॥ એક૦ ॥ ૫ ॥

અથ શ્રીસિદ્ધાચળજીનું સ્તવન.

રાગ—લાજલદ માત મહાર—એ દેશી.

સિદ્ધાચળ ગુણગેહ, ભવિ પ્રણમો ધરી નેહ;
 આજહો સોહે રે મન આહે, તીરથરાજીયોજી. ॥ ૧ ॥
 આદીધર અરિહંત, મુક્તિવધૂનો કંત;
 આજહો પૂરવ વાર નવાહું આવી સમોસર્યાજી. ॥ ૨ ॥
 સકલસુરાસુરરાજ, કિત્તરદેવ સમાજ;
 આજહો સેવારે સારે તે કરજોડી કરીજી. ॥ ૩ ॥
 દર્શનથી હુંખ દુર, સેવે મુખ ભરપૂર;

આજહો એણેરે કગિકાળે કદપતર અછેજી. ॥ ૪ ॥
 પુંડરીકગિરિધ્યાન, લહીએ બહુયશમાન;
 આજહો દીપે રે અધિકી તસ જ્ઞાનકલા ઘણીજી. ॥ ૫ ॥

અથ શ્રોસિદ્ધાચળજીનું સ્તવન.

રાગ—નાટકીયાની નંદીની દેશી.

સંઘપતિભરતનરેસર, શત્રુજયગિરિ આવે રે લોલ.

અહો શત્રુજયગિરિ આવે રે લોલ.

સોવન દહેરાસર વળી, આગળ પધરાવે રે લોલ અહો
 વાસવપ્રમુખ સુરા બહુ, સાથે તિહાં સોહેરે લોલ અહો
 વંશદ્વિવાકુ સોહાવીઆ, ત્રિભુવનમનમોહેરે લોલ અહો ॥૧॥
 બાહુબલ આદે કરી, કોડિ મુનિવર મળિયારે લોલ અહો
 જ્ઞાની ગણધર જાણીયે, નમિ વિનમિ બળીયારે લોલ અહો
 સોમયશા આદે કરી, મહીધર રથવાળા રે લોલ અહો
 સામંત મંત્રિ અધિપતિ, માની મન્દિરાળારે લોલ અહો ॥૨॥
 શ્રાવક ને વળી શ્રાવિકા, વર અણુવ્રતધારીરે લોલ અહો
 કનકસેનાદિક સાધવી, પ્રતિની વ્રતધારી રે લોલ અહો
 ચતુરંગસેનાએ પરિવર્ધા, છત્રચામરધારા રે લોલ અહો
 અઢળક દાને વરસતા, જિમ સજલજલધારા રે લોલ અહો ॥૩॥
 સાથે સુભદ્રાદિક બહુ, પ્રવરપદરાણી રે લોલ અહો
 ઇંદ્રમાળ પહેરે તિહાં, ધન ધન અવતારા રે લોલ અહો
 આન્ધવશુ ગિરિરાજની, કરે ભક્તિ અપારારે લોલ અહો
 શિખર શિખર ત્રિહુ કાળના, કરે જૈન વિહારારે લોલ અહો ॥૪॥
 ગણધર નાભિસાથે અછે, બહુ મુનિ આધારારે લોલ અહો
 બિંબપ્રતિષ્ઠા તે કરે, વિધિશુ જયકારા રે લોલ અહો
 સંઘપતિતિલક સોહામણ, ઇંદ્રાદિકસાથે રે લોલ અહો
 થાપી થાપે જસ ઘણા, જ્ઞાનવિમલ ભાષે રે લોલ અહો ॥૫॥

અથ શ્રીસિદ્ધાયજળનું સ્તવન.

રાગ દેશાખ—અમહે વાહ્યા રે (૨)—એ દેશી.

અમહે નાહ્યારે (૨) સૂરજકુંડમાં નાહ્યા રે;

શ્રીસિદ્ધાયજની ભેટી ન હોય, ત્યાંસગે ભવ સઘળો એ વાહ્યા રે.

॥અમહે૦॥૧॥

તીરથ ખહુ અવનીતળે નિરખ્યાં, તે મનમાં ન સુહાયા રે;

નાભિનરેસરનંદન નિરખત, ધર્મ સકલ આરાધ્યા રે ॥અમહે૦॥૨॥

કોડિ અનંત મુનીસર સિધ્યાં, તપ સઘળાએ સરાધ્યા રે;

ભાવસહિત જે ગિરિવર ફરસે, તસ શિવસુખ ઝકર આચારે ॥અ૦॥૩॥

દ્વાય અકૃમ સાત છકુ કરીને, લાખ નવકારજ ધ્યાયો રે;

ધણિપરે વિધિશુ શત્રુજય સેવે, તસ દુઃખદુરિત ગમાયારે ॥અ૦॥૪॥

જે નર શ્રીરિસહેસર ભેટે, ધન્ય તે જનનીજયા રે;

જ્ઞાનવિમલગિરિ ધ્યાન ધરંતા, સમકિતગુણનિધિ પાયા રે ॥અ૦॥૫॥

અથ શ્રીસિદ્ધાયજળનું સ્તવન.

શત્રુજકેરી ટુકે ઉમાહો લાગ્યો રે નયણાં,

લલિતસરોવરપાલ હારોદર લાગી રે સયણાં;

શ્રીઆદીશ્વર અરિહંતજી રે, આલગડી અવધાર;

ભયભંજન ભગવંતજી રે, મનમંદિર પાઉધાર.

॥ કૃપા કરી સુણીયે રે વયણા ॥૧॥

તીરથ તીરથ સહુ કહે રે, પણ શત્રુજ સમ નહી કોય;

સીમંધરજિનરાજજી રે, ભાખે સુણે ભવિલોચ ॥ કૃપા૦ ॥૨॥

પ્રત્યમઆરે એહ છે રે, સિદ્ધક્ષેત્ર શુભ એહ ઠામ;

ભવિકલોકને તારવા રે, એહ યથાર્થ નામ. ॥ કૃપા૦ ॥૩॥

દુઃખ દુરગતિને વારવા રે, કારણ એહ અનૂપ;

રિસહેસર જિનરાજનો રે, મહિમા અકલ અરૂપ. ॥ કૃપા૦ ॥૪॥

કહેતાં પાર ન પામીયે રે, જસગુણ અનંત અપાર;

જ્ઞાનવિમલપ્રભુ માહરો રે, વાંછિત સુખદાતાર. ॥ કૃપા૦ ॥૫॥

અથ શ્રીસિદ્ધાચળજીનું સ્તવન.

રાગ—સિંધુડા.

૧ તા. યમુનાનો રે અતિ રણિયામણો—એ દેશી.

ગિરિ શ્રીશત્રુઞ્ચ અતિરણિયામણોરે, જિહ્વાં ઋષભજિહ્વદં દયાસ;
એહવો રે અનોપમ અવર ન પેખીયે રે, સ્વર્ગમર્ત્યપાતાસ. ॥૧॥મહારા જીવતણો પ્રતિપાળ, દિલમાંહે સંભાળ, શું કરે તસ કલિકાળ.
॥ ગિરિં ॥ આંચલી ॥માતું કીર્તિથંભજ થાપીયોરે, ભુવનમાં ભરતભૂપાસ;
પાવન પૂજારે કરતાં પામીયેરે, ભવજલરાશિની પાસ ॥ગિરિં ॥૨॥ચંદનશીતલ(રે) જેહને દરિસણેરે, વિષયકષાયની ઝાલ;
૨ ઉપશમ પામેરે ધ્યાને એહનેરે, જો ન હુએ ભવજંભલ ॥ગિરિં ॥૩॥નામથકી એ તીરથ ઉપરગડુંરે, જાણે બાળગોપાસ;
સુકૃતિશિરોમણિ તે નર વિધિથકી રે, જેગુહોયે ઈહાં ઉજમાલ.
॥ ગિરિં ॥૪॥પગલાં ઉપરે રે રાયણુરૂપમાં રે, માતું એ સુરતરૂડાલ;
જ્ઞાનવિભલગુણ પુણ્યપરંપરા રે, પ્રસરે પ્રેમ વિશાલ ॥ ગિરિં ॥૫॥

અથ શ્રીસિદ્ધાચળજીનું સ્તવન.

રાગ—રામકલી.

તું ત્રિભુવનસુખકાર ઋષભજિન તું ત્રિભુવન
શત્રુઞ્ચગિરિ શાણુગાર ઋં ભૂષણ ભરતમઝાર ઋં
આદિપુરૂષ અવતાર ઋં ॥ આંકણીં ॥તુમ ચરણે પાવન કર્યું રે, પૂર્વનવાણું વાર;
તેણે તીરથ સમરથ થયું રે, કરવા જગત ઉદ્ધાર ॥ ઋં ॥ ૧ ॥
અવર તે ગિરિ પર્વતે વડારે, એહ થયો ગિરિરાજ;
સિદ્ધ અનંતા ઈહાં થયારે, વળી આવ્યા અવર જિનરાજ ॥ઋં ॥૨॥

૧ મહારૂં મન મોહું રેં શ્રીસિદ્ધાચળે રે—એ દેશી જણાય છે.

૨ ઉપશમી જાય.

૩ પ્રકટ પ્રસિદ્ધ.

૪ તમારા પગલાંએ.

સુંદરતા ૧ સુખસદનથી રે, અધિક જિહાં પ્રાસાદ;
 બિંબ અનેકે શાભીયે રે, દીકે ટળે વિષવાદ. ॥ ૪૦ ॥ ૩ ॥
 ભેટણકાજે ઉમઘા રે, આયે સવિ ભવિલોક;
 રક્તિમલ તસ અડકે નહિરે, બધું સોવનવન રોકે ॥ ૪૦ ॥ ૪ ॥
 જ્ઞાનવિમલપ્રભુ જસ શિરે રે, તસ ખસે ભવ પરવાહ;
 કરતલગત શિવસુંદરી રે, મળે સાદજ ધરી ઉચ્છાંહ ॥ ૪૦ ॥ ૫ ॥

અથ શ્રીસિદ્ધાચામળનું સ્તવન.

રાગ—દેશાખ.

શત્રુજયગિરિ સાંભરે રે, મુજ મન પતક ન વિસરે,
 જિહાં નિરખું ઋષભજિહ્વદં;
 ભેદરહિત કરી ભાવના, અમે કરજું પાપનિકંદ ॥ શત્રુજયગા ૧ ॥
 સિદ્ધિસૌધ આરોહણ કીધો, માનું એ થંભ ઉત્તંગ;
 ત્રિવિધ ત્રિવિધથી પાવન થક્યે, એ સમ અવર ન ગંગ ॥ શાગાર ॥
 ભવિકલોકને ભવજલધિતરણકું, ૫ એ વડ સદરી બુંગ;
 જ્ઞાનવિમલગિરિ ભરતભૂમિકા, ભૂષણભાણિકનંગ ॥ શાગ ॥ ૩ ॥

અથ શ્રીઅષ્ટાપદગિરિતીર્થનું સ્તવન.

રાગ—આપો આપોને લાલ મૂઠા મૂઠાં મોતી—એ દેશી.

અષ્ટાપદગિરિ યાત્રા કરણકું, રાવણ ^૧પ્રતિહરિ આયાદ
 પુષ્પકનાભવિમાને બેસી, મંદાદરી સહાયા. ॥૧॥

શ્રીજિન પૂજી લાલ, સમકિત નિર્મળ કીજે,
 નયણે નિરખી લાલ, નરભવ સફળો કીજે;
 હૈયડે હરખી લાલ, સમતાસંગ કરીજે ॥ આંકણી ॥

ચંદ્રમુખ ચંદ્રગતિહરણ પ્રાસાદે, ચૌવીશે જિન બેઠા;
 ચંદ્રદિશિ સિંહાસન સમનાસા, પૂર્વદિશે રદાય બેઠા ॥શ્રીજિનગારા॥

સંભવ આદે દક્ષિણ ચારે, પાંશ્વમે આઠ સુપાસા;
 ધર્મ આદિ ઉત્તરદિશે જાણે, એવં જિન ચૌવીશા ॥શ્રીજિનગા॥૩॥

બેઠા સિંહતણે આકારે, જિણહર ભરતે કીધો;
 રણબિંબ મૂત્તિ થાપીને, જગે જસવાદ પ્રસિદ્ધો ॥શ્રીજિનગા॥૪॥

કરે મંદાદરીરાણી નાટક, રાવણ ^૨તંતી વજ્રવે;
 માદલ વીણા તાલ તંબુરા, પગરવ ઠમઠમકાવે ॥શ્રીજિનગા॥૫॥

ભક્તિભાવે ઈમ નાટક કરતાં, તૂટી તંતી વિચાલે;
 સાંધી આપ નસા નિજકરની, ^૩લઘુકળશું તતકાળે ॥શ્રીજિનગા॥૬॥

દ્રવ્યભાવશું ભક્તિ ન ખંડી, તો અક્ષયપદ આંધ્યું;
 સમકિતસુરતરૂનું ^૪કર્મ પામ્યો, તીર્થંકરપદ સાંધ્યું ॥શ્રીજિનગા॥૭॥

એણિપેરે ભવિજન જે જિન આગળ, બહુપેરે ભાવના ભાવે;
 જ્ઞાનવિમલગુણ તેહનાં અહનિશ, સુરનરનાયક ગાવે ॥શ્રીજિનગા॥૮॥

૧ પ્રતિવાસુદેવ.

૨ મોટા એટલે શ્રીઆદીશ્વરભગવાન ને શ્રીઅ-

જિતનાથ.

૩ વીણા.

૪ લઘુલાઘવી કળા.

અથ શ્રીસમ્મેતશિખરગિરિતીર્થનું સ્તવન.

રાગ—કપૂર હોયે અતિ ઉજળો રે—એ દેશી.

સમ્મેતશિખરગિરિ ભેટીયે રે, મેટવા ભવના પાશ;
 આતમગુણ વરવા ભણી રે, એ તીરથ ગુણનિવાસ રે ॥ ૧ ॥
 ભવિયા સેવો તીરથ એહ, સમ્મેતશિખર ગુણગૃહરે ॥ ભગાઆંકણી ॥
 સમ્મેતશિખર ૧કદ્યે કહ્યો રે, વીશ દુઃક અધિકાર;
 વીશ તીર્થકર શિવવર્યા રે, બહુમુનિને પરિવારે ॥ ભ૦ ॥ ૨ ॥
 સિદ્ધક્ષેત્રમાંહે વસ્યા રે, ભાખે નય વ્યવહાર;
 રનિશ્ચય નિજસ્વરૂપમાં રે, દોય નય પ્રભુજના સારે ॥ ભ૦ ॥ ૩ ॥
 આગમવચન વિચારતાં રે; અતિ દુર્ગમનયવાદ;
 વસ્તુતત્ત્વ જોણે જાણીયે રે, તે આગમ સ્યાદ્વાદ રે ॥ ભ૦ ॥ ૪ ॥
 જયરથરાય તણીપરે રે, જાત્રા કરેા મનરંગ;
 ભવદુઃખને દર્દ અંજલિ રે, થાય સિદ્ધિવધૂનો સંગરે ॥ ભ૦ ॥ ૫ ॥
 સમકિતયુત જાત્રા કરે રે, તો શિવહેતુ થાય;
 ભવહેતુ કિરિયા ત્યાગથી રે, આતમગુણ પ્રગટાય રે ॥ ભ૦ ॥ ૬ ॥
 જેહ સમયે સમકિત થયું રે, તેહ સમયે હોય નાણ;
 જ્ઞાનવિમલગુરૂ ભાખીયા રે, આવશ્યકભાષ્યની વાણ રે ॥ ભ૦ ॥ ૭ ॥

૧ શ્રીતીર્થકદ્યપ્રથમાં. ૨ વ્યવહારનય માને છે કે સિદ્ધભગવાન
 સિદ્ધક્ષેત્રમાં રહ્યા છે અને નિશ્ચયનય માને છે કે સિદ્ધભગવાન આપસ્વરૂપ-
 માં રહ્યા છે તે બે નય પ્રમાણ છે. ૩ જલાંજલી.

અથ શ્રીઅબુદ્દ(આબુજી)ગિરિતીર્થનું સ્તવન.

રાગ—નિઢરડી વેરણ હુઈ રહી—એ દેશી.

આજ અનોપમપુણ્યથી, મેં ભેટ્યા હો શ્રીઆદિજિણંદ;
આબુશિખરે સોહતો, ઘણું મોહતો હો ભવિજનના વૃંદ ॥આજ૦૧૨॥
પરમકૃપાળુ કળાનિલો, તું જગતિલો હો પ્રભુ મહિમાવંત;
પરઉપકારી પરગઠા, જગમાં વડા હો તું અતિશયવંત ॥આજ૦૧૩॥
ઉમાહો બહુદિવસનો, મનમાંહતો હો પૂરણ થયો તેહ;
૧રિસહજિનેસર નિરખીઆ, હૈયે હરખીયો હો જિમ રચાતક મેહ.
॥આજ૦૧૪॥

પહાણ પલાશ પનગ ઘણા, બીહામણાં હો ડુંગરના ઘાટ;
ચોર ચરડ ભરી તલહટ્ટી, જિહાં આવોહો વળી જવનો બાંગ ॥આજ૦૧૫॥
બોલ ન જાણે કેળવી, વળી મેળવી હો જાણે નહિ વાત;
નાભિતણી મોટમ ધરે, મન નવિ ધરે હો સદ્ગુરૂની વાત ॥આજ૦૧૬॥
ભાતપ્રમુખ જિહાં વેચીયે, ઉલેચાય હો ઠામે ઠામે નીર;
હીર ન ભેલે કેહને, વળી જોહને હો નહિ શૈભ્ય શરીર ॥આજ૦૧૭॥
છાતિ ગાતિ જિહાં થાડલી, વળી થાડલા હો લોકે જિહાં રૂપ;
ભૂપ ઘણું જિહાં લોભીયા, નહિ ભોજને હો વળી આકુ તૂપ ॥આજ૦૧૮॥
તે દેશ તેં પાવન કર્યો, તિમ ૧દસવડ્યો હો આવે સવિ લોક;
નહિતરે કુણ ઇણે દેશડે, કહો એવડા હો મિલે મહાજનથાક ॥આજ૦૧૯॥
તે સવિ મનમાં અવગણી, બહુ ભાવણું હો ધરી હૃદયે વિવેક;
પ્રભુ તુજ દરિસણ અલજ્યા, ઠામઠામનાહો આવે સંઘ અનેક ॥આજ૦૨૦॥
આબુ અતિસોહામણો, ઉંચો ઘણો હો વિષમા જસ પાજ;
પણ જિન તાહરા ધ્યાનથી, સુખથી ચઢે હો ભેટે જિનરાજ ॥આજ૦૨૧॥
ખાર ગામ ઉપર વસે, જાણે ડુંગરે હો દેવતાનું વાસ;
અંબકદંબ અંબકઘણા, વળી કમળનાહો મહકે જિહાં વાસ ॥આજ૦૨૨॥
સરસ જડી બહુ આપધી, છત્તુતણી હો જિહાં લાભે પૂર;
ઠામઠામ નીરે ભર્યો, વળી પરવર્યો હો કળકુલ પૂર ॥આજ૦૨૩॥
શ્રીધર્મઘોષસૂરીતણી, આજ્ઞા લહે હો ૫ઈહાં વિમલમંત્રીશ;

૧ શ્રીઋષભજિનેશ્વર. ૨ ચાતકપદ્મી જેમ વરસાદને દેખી આ-
નંદ પામે તેમ. ૩ પવિત્ર. ૪ દોઝો દોઝો. ૫ ઇહાં
આબુગિરિયે.

ચક્રેસરી ને અમિકા, તસ સાન્નિધે હો લહી સદ્ગજગીશા ॥ આઠા ॥ ૧૩ ॥
 આરસમય જિન દેહરૂં, ગિરિ સેહરૂં હો અનોપમ જિહાં કામ; ॥
 ખહોતેરમંડપ દીપતા, વળી એહનું હો વિમલવસહી નામ ॥ આઠા ॥ ૧૪ ॥
 મંડપે મંડપે કોરણી, અછે નવનવા હો વારં વિજ્ઞાન; ॥
 જોતાં તૃપ્તિ ન પામીયે, ધ્વજકલસશુ' હો દીસે અભિરામ ॥ આઠા ॥ ૧૫ ॥
 પીતળ ભારઅઘારની, શ્રીઋષભની હો મૂલપ્રતિમા કીધ; ॥
 સંવત સહસ્રઅઘ્યાસીએ, મંત્રીધરે હો જગમાં જસ લીધા ॥ આઠા ॥ ૧૬ ॥
 હસ્તિશાલ આગળ ભડી, ઘોડે ચઢ્યો હો વળી વિમલમંત્રીશ; ॥
 ઇત્ર ધર્યું શિરઉપરે, ભણેજડા હો રહ્યો મન ધરી રીસ ॥ આઠા ॥ ૧૭ ॥
 સોનૈયા ઇહાં ખરચીયા, મંત્રીધરે હો તિમ કોડી અઘાર, ॥
 સહસ્રછપત્ર તિમ ઉપરે, શતપાંચશે' હો પચાસ ઉઘાર ॥ આઠા ॥ ૧૮ ॥
 પીતલમયપ્રતિમાતણે, રસમયમાનથી હો થયો નાશ તેવાર; ॥
 સંવત તેર અઘ્યોતરે, પ્રતિમાતણે હો કીધો ઉઘાર ॥ આઠા ॥ ૧૯ ॥
 તે પ્રતિમા સંપ્રતિ અછે, ભવિ મન રચે હો એ મૂલપ્રાસાદ; ॥
 તે પાસે શ્રીનેમિનો, દીસે અતિભલો હો બીજો પ્રાસાદ ॥ આઠા ॥ ૨૦ ॥
 વસ્તુપાલ તેજપાલજી, ભાઈ ગુણનીલા હો થયા પુણ્યપવિત્ર; ॥
 સંવત આરઅઘ્યાશીએ, જિનવાસીયે હો કૃત્યું કામ પવિત્ર ॥ આઠા ॥ ૨૧ ॥
 ખાર કોડિ વળી જાણીયે, શતદાયસે' હો વળી સહસ્રઆવત્ર; ॥
 સોનૈયા ખરચ્યા ઇહાં, જે પેખશે હો તે માનવ ધત્ર ॥ આઠા ॥ ૨૨ ॥

૧ અહિં ભારનું માન નિચે પ્રમાણે—૭ સરસવે એક યવ થાય, ત્રણ યવે એક ચણોડી થાય, ત્રણ ચણોડીયે એક વાલ થાય, તેવા સોલ વાલે એક ગદિયાણે થાય, તેવા દશ ગદિયાણે એક પત્ર થાય, તેવા દોઢસો ગદિયાણે એક મણ થાય (એવા નાનકડા મણનો પણ કોઈક દેશમાં વ્યવહાર કરાય છે), તેવા દશ મણે એક ધડી થાય, ને તેવી દશ ધડીએ એક ભાર પ્રમાણ થાય તેવા અઘાર ભાર વજન પ્રમાણે શ્રીઋષભદેવભગવાનની મૂલપ્રતિમા શ્રીવિમલશાશેહે ભરાવી. ૨ દુઃખમાકાલના દોષથી.

૩ તેના માટે વસ્તુપાલતેજપાલમંત્રીયે કરાવેલ શ્રીનેમિનાથના દેરાસરની પ્રશસ્તિની જીર્ણપ્રતમાં એક દેકાણે એક લેખ આ પ્રમાણે છે. શ્લોક:—

વસુઽ મુનિ૭ ગુણ૩ શશિ૧ વર્ષે (૧૩૭૮) જ્યેષ્ઠાસિતનવમીસો-
 મયુતે દિવસે । શ્રીજ્ઞાનચંદ્રગુરુના પ્રતિષ્ઠિતોઽર્બુદગિરૌ વૃષભઃ ॥૧॥
 સંવત્ ૧૩૭૮ વર્ષે જીર્ણોદ્ધારઃ કૃતઃ ઇત્યાદિ.

બેપાસે બે રાખાલીયા, અને નવલખો હો કોરગી બહુમૂલ;
 ચારથંભ ચોકીતણા, રકસવટણા હો રૂપાસમમૂલ ॥આગા૨૩॥
 હસ્તિશાલ પાછળ અછે, તસ પાછળ હો દશ મૂરતિ જેહ;
 દશ પેઠી અછે અહની, જિનને નમે હો આખી બહુનેહ ॥આગા૨૪॥
 પીતલપરિકર પરિવર્તુ, શ્રીઋપભનુ હો વરખિંબ ઉચ્છાહ;
 પત્તર પચવીસે રચાવિઓ, ત્રીજુ દહર હો વગી લીમેશાહ ॥આગા૨૫॥
 ચૌમુખ પારસનાથનુ, ચૌથુ દહર હો દીસે ઉત્તંગ;
 ખરતરવસહી જે કહે, સંઘવીતણુ હો જિનગૃહ એક અંગ ॥આગા૨૬॥
 માંડવગઢવાસી ભલા, ભાઈ ગુણનિલા હો સહસાસુરત્રાણ;
 અચલગઢે અવિચલ મને, મંગલવિયો હો મોઢો મંગલ ॥આગા૨૭॥
 પીતલ મણુ સયચૌદની, પ્રતિમા અછે હો પ્રૌઢી જિહાં ખાર;
 ચૌમુખ અચલગઢે ભલો, શ્રીઋપભનુ હો પ્રાસાદ અચાર ॥આગા૨૮॥
 કુમારપાલનુપનુ કર્યું, મહાવીરનુ હો દહર સુખકાર;
 તિમ વગી શાંતિજિણુદનુ, દર અછે હો ત્રીજુ જયકાર ॥આગા૨૯॥
 આઠ પ્રાસાદ ઈમ ઉપરે, ભાવે કરી હો પૂજે નર જેહ;
 આઠમહાસિદ્ધિ તે લહે, વગી ગહગહે હો ત્રિભુવનમાં તેહ ॥આગા૩૦॥
 અલૌકિક તીરથ છે ઘણા, જોવાતણા હો કૌતુકના ઠામ;
 ઘણિપરે આખુ ફરસીયે, મનહરખે હો જપીયે જિનનામ ॥આગા૩૧॥
 આજ ભવોદ્ધિ હું તર્યો, શમરસભર્યો હો દીડો જિનરાજ;
 કાજ સર્યાં આજ માહરાં, ગુણ તાહરાં હો કેતા કર્હુ આજ ॥આગા૩૨॥
 તારક તું પ્રભુ મુજ મિલ્યો, હવે સવિ રાખ્યો હો ભવભયનો પાસ;
 આશ સફલકરો મનતણી, ત્રિભુવનધણી હો આખુગઢવાસ ॥આગા૩૩॥
 અખાત્રીજદિને કરી, આખુતણી હો યાત્રા અતિસાર;
 સત્તરઅઠ્યાવીસ સંવતે, દહિઓદરના હો સાથે શ્રાવકસાર ॥આગા૩૪॥
 વિનયવિમલપંડિતણુ, જગે જસ ઘણુ હો ધીરવિમલકવીશ;
 તસ શિષ્ય નય ઇમ ભણે, પ્રભુદરિશણે હો પોહોતી મનહ જગીશ.

॥આગા૩૫॥

૧ બે ગોખલા.

૨ કસોડીના પાપાણના.

૩ માંડવગઢના

સુરત્રાણપાદશાહનું કરાવેલ છે. ૪ ચૌદસેંચુમ્માલીસ(૧૪૪૪) મણુ વજન

પ્રમાણે. ૫ અલૌકિક એટલે લોકોત્તર જૈનધર્મના તથા આલૌકિક

ધર્મપિ. ૬ આ દહિઓદરપુર તે સધનપુરની પાસે છે.

અથ શ્રીઅર્ધુદગિરિતીર્થનું સ્તવન.

રાગ—સાવે લાવેને રાગ મૂઘાં મૂઝા મોતી—એ દશી.

આવો આવોજી રાગ, અર્ધુદગિરિવર જમ્યે,
 શ્રીજિનવર ની ભક્તિ કરીને, આતમ નિર્મલ થય્યે;
 વિમલવસહિમાં પ્રથમજિનેસર, મુખ નિરખે મુખ પડ્યે,
 ચંપકકેતકપ્રમુખકુસુમવર, કંઠ ટોડર ઠવીએ ॥આવો૦॥૧॥
 જમણેપાસે હુણગવસહી, શ્રીનેમીશ્વર નમીએ;
 રાજિમતીવર નયણે નિરખી, દુઃખદાહગ સવિ ગમીએ ॥આવો૦॥૨॥
 સિદ્ધાચરે શ્રીઋષભજિનેસર, રૈવતે નેમિ સમરીયે,
 અર્ધુદગિરિની યાત્રા કરતા, ખિહું તીરથ ચિત્ત ધરીયે ॥આવો૦॥૩॥
 મંડપે મંડપે વિવિધ કોરણી, નિરખી હૈયડ ઠરીએ;
 શ્રીજિનવરના ખિંખ નિહાળી, નરભવ સફલો કરીએ ॥આવો૦॥૪॥
 અચલગઢે આદીસર પ્રણમી, અશુભકર્મ સવિ હરીયે;
 પાસ શાંતિ નિરખ્યા જમ્ય નયણે, મન મોહું હુંગરીએ ॥આવો૦॥૫॥
 પાઘે ચઢતાં ઉજમ વાઘે, જિમ ઘોડ પાખરીયે;
 સકલજિનેસર કેશરે પૂજી, પાપપડલ સવિ હરીયે ॥આવો૦॥૬॥
 એકણ ધ્યાને પ્રભુને ધ્યાતાં, મનમાંહિ નવિ ઠરીયે;
 જ્ઞાનવિમલ કહે પ્રભુ મુપસાયે, સકલસંઘ મુખ કરીયે ॥આવો૦॥૭॥

૧ હાર. ૨ ગિરનારે, તેને માટે એક જૈનકવીશ્વર, વસ્તુપાલમં-
 ત્રીશ્વરે આબુજી ઉપર કરાવેલ શ્રીનેમિનાથના દેરાસરની પ્રશસ્તિની પાછળ
 લખે છે કાવ્ય—

સિદ્ધક્ષેત્રમિતિ પ્રસિદ્ધમહિમા શ્રીપુંડરીકો ગિરિઃ,

શ્રીમાન્ રૈવતકોઽપિ વિશ્વવિદિતઃ ક્ષેત્રં વિમુક્તેરિતિ ।

નૂનં ક્ષેત્રમિદં દ્વયોરપિ તયોઃ શ્રીઅર્ધુદસ્તત્પ્રભુ-

મેજાતે કથમન્યથા સમમિમં શ્રોઆદિનેમી સ્વયમ્ ॥ ૧ ॥

અથ શ્રીતારંગગિરિતીર્થમાંડન શ્રીઅજિતનાથજિનસ્તવન.
ઢાળ ૧ લી.

રાગ—મેઢી ઉપર મેહ ઝરોખે વીજળી હો લાલ—એ દશી.

આણુંદ અધિક ઉચ્છાહ ધરી દિલમાં ઘણો હો લાલ ધરી૦
ખહુદિનનો ઉમાહ સફળ થયો મુઝતણો હો લાલ સફળ૦ ॥ ૧ ॥
ભવતારણ તારંગ ૧ અચલ જળ નિરખીઓ હો લાલ અચલ૦
હીયડું હેજ વિલાસ ધરી ઘણું હરખિઓ હો લાલ ધરી૦ ॥ ૨ ॥
દંડ કલસ અભિરામ ધ્વજશ્યુ સોહતો હો લાલ ધ્વજ૦
ગગનશુ માંડે વાદ પ્રાસાદ મન મોહતો હો લાલ પ્રાસાદ૦ ॥ ૩ ॥
કુમાળપાલનરિંદ પરમશ્રાવક કર્યો હો લાલ પરમ૦
ધન્ય ધન્ય રહેમસૂરીંદ જેણે નૃપ ઉદ્યો હો લાલ જેણે૦ ॥ ૪ ॥
તેણે કીધો કુમારવિહાર નામે દેવકુલ ભલો હો લાલ નામે૦
મહીયલમાંહિ જયંત જણે ત્રિભુવનતિલો હો લાલ જણે૦ ॥ ૫ ॥
ખેઠા આજિતજિણુંદ ગજાંક મનોહર હો લાલ ગજાંક૦
વિજયામાત મદહાર સોભાગી સુંદર હો લાલ સોભાગી૦ ॥ ૬ ॥
૪૫૮ઋતુની વનરાજિ વિરાજે ખહુપરે હો લાલ વિરાજે૦
કોઠિશિલા જિહાં દીઠે ભવિજન મન હરે હો લાલ ભવિ૦ ॥ ૭ ॥
તારણદેવીનામ અછે રખવાલિકા હો લાલ અછે૦
એ ગિરિની મનોહાર ભવિક સુખદાયિકા હો લાલ ભવિક૦ ॥ ૮ ॥
ચાર પાજે ચઢી ચઉગતિ દુઃખ નિકંદીયે હો લાલ દુઃખ૦
ભેટી અજિતજિણુંદ સદા આણુંદીયે હો લાલ સદા૦ ॥ ૯ ॥
તોરણ થંભ ઉત્તંગ પંકેગરની કોરણી હો લાલ કેગરની૦
પૂતળીરૂપ અનૂપ શોભા અતિઉગણી હો લાલ શોભા૦ ॥ ૧૦ ॥
સિદ્ધાચલસમ એહ આનંદપુર પાસથી હો લાલ આનંદ૦
સફળ કરો અવતાર સુદર્શનવાસથી હો લાલ સુદર્શન૦ ॥ ૧૧ ॥

૧ પર્વત. ૨ કલિકાલસર્વજ્ઞ શ્રીહેમચંદ્રસૂરિમહારાજ. ૩ ગ-

જાંક એટલે હાથીના લાંછનવાળા. ૪ હેમંત ૧, શિશિર ૨, વસંત ૩, ગ્રીષ્મ ૪, વર્ષા ૫, શરદ ૬, એ ૭ ઋતુઓ અને દરેક ઋતુઓ ખે ખે માસ પ્રમાણની જાણવી. ૫ કેગરનાં લાકડાં. ૬ આનંદપુર એટલે વડનગર તે હમણા તારંગાજી પાસે છે ને પહેલા પણ વડનગરમાં સિદ્ધાચ-
ળતીર્થની તજહટ્ટી હતી.

ઢાળ ૨ જી.

રાગ—નણ્ડલની દેશી.

સાહિબ અજિતજિણ્ડ અવધારીયે, દાસતણી અરદાસ હો;
 સાં શ્રીતારણગિરિમંડણે, મહીમાં મહિમનિવાસ હો ॥સાં॥૧૨॥
 સાં ગુણ અનંત છે તાહરે, તો કાં ન દિઓ એક હો;
 સાં તિણગુણથી તુઝને મિલ્યો, ભક્તિતણે સુવિચેક હો ॥સાં॥૧૩॥
 સાં રચણાયર એક રચણુડે, દેતાં ન હોય હાણિ હો;
 સાં તિણે નાશે લોકની આપદા, વાધે સુજસની વાણી હો ॥સાં॥૧૪॥
 સાં સુનજરથી હોઈ, સેવક શુદ્ધ સુખોધ હો;
 સાં તરણિપ્રભા પણ દુરથી, કરે કમલાકરખોધ હો ॥સાં॥૧૫॥
 સાં ગિરિઆ ગુણવંતા જિકે, હોય તે સમભાવ હો;
 સાં નહાનાં મહોદાં નવિ ગણે, સવિને તારે નાવ હો ॥સાં॥૧૬॥
 સાં હાથે દાય કુસુમાંજલી, વાસે વામ અવામ હો;
 સાં ચંદ્રજ્યોતિ સંઘળે સમી, ઉંચ નીચ ગુણધામ હો ॥સાં॥૧૭॥
 સાં મેહ મહીતલે વરસતાં, ન ગણે ઠામ કુઠામ હો;
 સાં ચંદન નિજવાસે કરી, તરવર પરિમલ ધામ હો ॥સાં॥૧૮॥
 સાં ફલદલ છાયા ખલુ કરે, પંથીજન વિશ્રામ હો;
 સાં વાટે જે સુરતર ફળ્યા, ઉપગારી ગુણધામ હો ॥સાં॥૧૯॥
 સાં નહાના સામું વિશેષ જે, સાહિબને ચિત્ત હોય હો;
 સાં નિર્ગુણ પણ ગુણવંત તે, લોક કહે સહુકોય હો ॥સાં॥૨૦॥
 સાં ઈમ જાણીને તારીયે, વીનતડી દિલ આણુ હો;
 સાં આવી લાગ્યા પાઉલે, તેહને શી કરો તાણુ હો ॥સાં॥૨૧॥
 સાં લોચન લટકે તાહરે, તરીયા સેવક લાખ હો;
 સાં કહો તેણે શ્યુ આપીયું, તે પ્રભુ સુજને દાખ હો ॥સાં॥૨૨॥
 સાં ચિત્ત ધરશ્યો તો પૂરશો, એ નિશ્ચયમહારાજ હો;
 સાં સેવક પણ સુખીયો હોયે, વધશે સાહિબ લાજ હો ॥સાં॥૨૩॥
 સાં જ્ઞાનવિમલ તેજે તપે, પ્રભુતાસુંદરી સાથ હો;
 સાં મહેર ધરીને માનીયે, વીનતડી જગનાથ હો ॥સાં॥૨૪॥

કલશ.

.લવભ્રાંતિવારણુ જગતતારણુ, તારંગગિરિવરમંડણુ,
 *શ્રાવ્યજિતજિનવર નાણુદિણુયર, ^૧દુરિતતિમિરવિહંગણુ;
 ચઉતીસ અતિશય રચણુ મણિગણુ, લવણુવણુ ^૨રચણાયરો,
 શ્રીજ્ઞાનવિમલસૂરીદવંદિત, સકલમંગલ સુહંકરો. ॥૨૫॥

અથ શ્રીરાણુકપુરતીર્થનું સ્તવન.

ઢાળ ૧ લી.

રાગ—કુંગરવાડ—એ દશી.

૩પ્રહસમે પ્રાણુગી મેનણું રે લાલ, ગાઉં ઋષભજિણુંદરે;
 મનમોહન મહારા
 સકલ મનોરથ માહરોરે લાલ, ઉદ્ધરયો અંગે આણુંદરે મન૦ ॥પ્રહ૦૧॥
 ત્રિભુવનતિલક સોહામણુ હો લાલ, પ્રોઢો ^૪પુહવિ પ્રાસાદ રે મન૦
 ઉન્નત ઉચ્ચણુ કરી રે લાલ, કરે ગગનશું વાદરે મન૦ ॥પ્રહ૦૨॥
 સિદ્ધનિલયને પહોંચવા રે લાલ, ઉભાવ્યો માનું થંભ રે મન૦
 જોતાં તુષિ ન પામીયે રે લાલ, છુટીજે ભવદંભરે મન૦ ॥પ્રહ૦૩॥
 નલિનીગુહમવિમાનની રે લાલ, માંડણી એહ અચંભરે મન૦
 પૂતળી મિસે માનુ આવીને રે લાલ, જોવા થિર થઇ રંભરે મન૦
 ॥પ્રહ૦૪॥
 મોટો દેશ મેવાડ છો હો લાલ, જિહાં રાણિકપુર અલિરામ રે મન૦
 પોરવાડ તિહાં પરગડોરે લાલ, ધન્નોશા જસ નામરે મન૦ ॥પ્રહ૦૫॥
 ધન્ય ધાનલદે તેહનીરે લાલ, તરણી પુણ્યપ્રધાન રે મન૦
 ધર્મકારજ કરી મોઢિકારે લાલ, અવિચલ રાખ્યું નામ રે મન૦
 ॥પ્રહ૦૬॥
 અકુમ્પોસહે આદરી રે લાલ, ધરતાં ધર્મનું ધ્યાન રે મન૦
 સુધર્મવાસી સુર કહેરે લાલ, વાંછિત દેઉં દાનરે મન૦ ॥પ્રહ૦૭॥
 વર માંગ્યો દેવલતણુરે લાલ, અનોપમ અતિહિ ઉદામ રે મન૦
 પદ્મ આલેખી આપીયોરે લાલ, સુરવિમાન ઉપમાન રે મન૦
 ॥પ્રહ૦૮॥

૧ પાપરૂપ અધિકાર. ૨ વન=પાણી ને રત્નાકર=સમુદ્ર.

૩ પ્રભાતે. ૪ પૃથ્વીમાં.

દેખા શિલાવચ્ચને દિયોરે લાલ, કોરણી પવિત્ર ન હોય રે મન
પત્થરખાણુ કહી તિહાં રે લાલ, વિઘન નહિ ઈહાં કોયરે મન

॥ પ્રહૃ ૦ ॥ ૮ ॥

દાળ ૨ જી.

રાગ—કોઠ લો પર્વત ધુધલો રે લોલ—એ દેશી.

સંવત ચૈત્રપંચાણુમાં રે લોલ, શુભમુહૂરતે શુભવારે જિણુંદરાય.
મોટે મંડણે મંડાવીયો રે લોલ, ધરણે ઋષભવિહાર રે જિણુંદરાય.

॥ આવો આવો શ્રીજિન વંદીયેરે લોલ ॥ ૦ ॥ આંચલીના

અઘાંડ માંડી માંડણી રે લોલ, કીધાં વળી પંચમેર રે જિણુંદો
પ્રાઠો પ્રાકાર ચિહ્નું દિશેરે લોલ, માનું મોહને કરવા બેરેરે જિણુંદો

॥ આવો ૦ ॥ ૧૧ ॥

દહરી ચોરાશી દીપતીરે લોલ, ચિહ્નું દિશે પોળ છે ચારે જિણુંદો
લખચોરાશીયાનિમે રે લોલ, માનું ચૌગઠબ્રમણ નિવારે જિણુંદો

॥ આવો ૦ ॥ ૧૨ ॥

ઉત્તર શિર થાંભા ભલા રે લોલ, ચૈત્રસયાં ચૌવીશ રે જિણુંદો
રતોરણુઓલિ સોહામણીરે લોલ, એક એક દિશે ખત્રીસરે જિણુંદો

॥ આવો ૦ ॥ ૧૩ ॥

વિવિધપ્રકારે કોરણી રે લોલ, પૂતળી ગણીય ન જાય રે જિણુંદો
મંડપ ચાર ચિહ્નુંદિશેરે લોલ, રંગમંડપ સુખદાય રે જિણુંદો

॥ આવો ૦ ॥ ૧૪ ॥

સહસ્રકૂટ તેમાં સોહીયે રે લોલ, અપ્રાપદ પ્રતિબિંબ રે જિણુંદો
નવનિધિપરે નવ ભૂહરાં રે લોલ, તિહાં અનેકજિનબિંબરે જિણુંદો

॥ આવો ૦ ॥ ૧૫ ॥

રાયણતળે પ્રભુપાદુકા રે લોલ, અદ્યુદ્યમૂરતિ ચંગ રે જિણુંદો
ત્રિભુવન ઉદ્ધરવા ભણીરે લોલ, માનું ત્રિહ્નું ભૂમિ ઉત્તંગરે જિણુંદો

॥ આવો ૦ ॥ ૧૬ ॥

સ્વર્ગે શાશ્વત દહરાં રે લોલ, તિમ પુહવીતળે એહ રે જિણુંદો
એ સમવડ બે આણીયે રે લોલ, તેહવો ન દીકો કોયરે જિણુંદો

॥ આવો ૦ ॥ ૧૭ ॥

હાળ ૩ જી.

રાગ—ધોરણીમાં—એ દેશી.

સંવત ચૌદસતાજીએ રે, શુદ્ધિ પંચમી શુભ યોગ;
માસવૈશાખતણી ભલી રે, આણી બહુવિધ રંગ રે.

॥ શ્રીજિન સેવીયે ॥ ૧૮ ॥

સુવિહિતતપગચ્છ યતિપતિ રે, શ્રીસોમસુંદરસૂરિ;
કરે પ્રતિષ્ઠા અતિભલી રે, વાજતે મંગલતૂર રે ॥ શ્રીં ॥ ૧૯ ॥
મૂળનાયક શ્રીકૃપભજી રે, ચંદ્રમુખ થાયે રે તેહ;
સમવસરણની થાપના રે, ચંદ્રગતિવારક તેહ રે ॥ શ્રીં ॥ ૨૦ ॥
પરિકરચુત ત્રિહું ભૂમિકા રે, ત્રિભુવનનો ઉદ્ધાર;
ચંદ્રવીસસહસને માજનેરે, બિંબપ્રતિષ્ઠા તેણીવારે ॥ શ્રીં ॥ ૨૧ ॥
નાટક વિવિધપ્રકારનાં રે, આછવ અતિઘણા થાય;
સંઘ આવે દશદિશિતણા રે, ભેટી પાવન થાય રે ॥ શ્રીં ॥ ૨૨ ॥
અચલ હુઓ અવનીતળે રે, તીરથ મહિમાવંત;
ધરણવિહાર મનોહરે, જસ ગુણનો નહિ અંતરે ॥ શ્રીં ॥ ૨૩ ॥
આજલગે તેહ ચૈત્યની રે, પૂજા ભક્તિ વિશેષ;
દિન દિન થાયે દીપતી રે, થાયે પુણ્યની રેખ રે ॥ શ્રીં ॥ ૨૪ ॥
ચિહું દિશના સંઘ સામઘા રે, જો આવે સમવાર;
પણ સંકટતા નવિ હુવેરે, એહવો ચૈત્યવિસ્તારે ॥ શ્રીં ॥ ૨૫ ॥
શાશ્વત ચૈત્ય તે સાંભરે રે, દીઠ ઘણિ પ્રાસાદ;
જન્મ સફલ તેહનો હુવેરે, નાશે સવિ વિષવાદ રે ॥ શ્રીં ॥ ૨૬ ॥
ચાર પ્રાસાદ પાસે અછે રે, પુણ્યતણા તે ઠામ;
આજલગે થાતાં અછે રે, બિંબપ્રાસાદના કામ રે ॥ શ્રીં ॥ ૨૭ ॥
તેહનું ધ્યાન સદા ધરે રે, સમકિત નિર્મળ થાય;
જ્ઞાનવિમલ મુખસંપદા રે, પામે મુજસ સવાય રે ॥ શ્રીં ॥ ૨૮ ॥

૧ મંગલવાજિંત્ર. ૨ કેટલેક ઠેકાણે સવાલાખ પ્રતિમાની પ્રતિષ્ઠા

પણ કહેલ છે. ચતુર્મુખશ્રીધરણવિહારે સપાદલક્ષપ્રતિમાપ્રતિષ્ઠા
કૃતિતિ । ૩ સમકાળે. ૪ સાંકડાસ.

અથ શ્રીજિનપૂજાવિધિનું સ્તવન.

દુહા.

શ્રીજિનવદનનિવાસિની, સમરી શારદમાય;

પંચમઅંગ ધુરે ભણી, બ્રાહ્મીલીપી કહેવાય ॥ ૧ ॥

દેશવિરતિની માંડણી, હોઈ સમક્તિ શુદ્ધ;

જિનપૂજાથી યોગ શુભ, બાંધે નિર્મલ બુદ્ધ ॥ ૨ ॥

ઢાળ ૧ લી.

રાગ—રાસકની દેશી.

પ્રણમિય પાસજિણુંદ પાય, પભણું પૂજાવિધિ;

પ્રથમ ભવિકજન ભાવશું, એ જોઈ ભૂમિ શુદ્ધ ॥

રઅંત્યજ માલન દુગંઠનીય, કુલ સંગતિ વરજે;

જે જિનભક્તિ હીણ હોય, તેહને પણ તરજે ॥ ૩ ॥

શુભસ્થાનક જોઈ કરી, દૂપણ સવિ છંડે;

ઘરે પેસતાં વામભાગે, દેરાસર મંડે ॥

ભૂમિથકી દોઢ હાથ ઉંચ, સિંહાસન સ્થાપે;

પેસમચોરસ સંઘાણ જોઈ, જિમ શિવસુખ આપે ॥ ૪ ॥

૧ પંચમઅંગ જે શ્રીભગવતીસૂત્ર તેના પ્રારંભમાં નમો વંખીણ લી-

વિણ એ પાઠ છે. ૨ ચાંડાલ. ૩ તરજે એટલે તર્જના તિર-

સ્કાર કરે. ૪ ડાબે પાસે યદુક્ત-વિવેકવિલાસે વાયટગચ્છીય શ્રી

જિનદત્તસૂરિભિઃ-ગૃહે પ્રવિશતા વામ-ભાગે સુસ્થાનસંસ્થિતમ્ । દે-

વતાયતનં કુર્યાત્સાર્દઢસ્તોર્ધ્વભૂમિષુ ॥૧॥ ઇત્યાદિ. ૫ એકથી

બીજા દીંચણસુધી આડું એક સૂત્ર તથા જમણા દીંચણથી ડાબા રકંધસુધી

બીજું સૂત્ર તથા ડાબા દીંચણથી જમણા ખંધ સુધી ત્રીજું સૂત્ર અને ની-

ચેથી માથાસુધી ચોથું સૂત્ર એ ચારે સૂત્રોનું પ્રમાણ સરખું આવે તો પ્ર-

તિમાં સમયતુરસ્ત કહેવાય છે. યદુક્ત-અન્યોડન્યજાનુસ્કંધાન્ત-સ્તિર્ય-

ર્યકસૂત્રનિપાતનાત્ । કેશાન્તાશ્ચલયોશ્વાન્તઃ સૂત્રૈકયાચતુરસ્રતા ॥૧॥

શુક વત્સ ને રાહુ પરિઘ, શૂલ યોગિની કાલ;
વૈધૃત ને વ્યતિપાત લાત, ઇત્યાદિક ટાળે ॥

શુભમુહૂર્તે ગુરુશાખશ્યુ, રહુરિ કલશ ચઢાવે;
આચ્છવશુ જિનરાજ બિંબ, ઘરમાં પધરાવે
તારા રશિ નક્ષત્ર યોગિ, ગણ નાડીવર્ગ;
મિલતે નામે આપણે, હોય જે જિનવર્ગ ॥
ચૈત્રમાસે હોઠ શોક રોગ, જેઠે ધન હાણિ;
આષાઢે તિમ ભાદ્રમાસે, હોય શૂનું ઠાણ ॥

॥ ૫ ॥

॥ ૬ ॥

આશ્વિન કાર્તિક માસ હોય, કલેશાદિક દુઃખ;
માઘે ભય હોય અગ્નિનો, માગશરે ધન સુખ ॥

શ્રાવણ ને વૈશાખ પોષ, ફાગણ સુખકાર;
એ માસે જિનરાજબિંબ, ઠવતાં જયજયકાર ॥

॥ ૭ ॥

દીપોત્સવ વિજ્યાદિ દિવસ, જેહ લોકપ્રધાન;
તિણ દિવસે પણ થાપના, કીજે સાવધાન ॥

કાષ્ઠલેપ પાપાણ ચિત્ર, લોહ દંતની દાખી;
દેરાસરે મૂલબિંબ તે, સ્થાપન નવિ રાખી ॥

॥ ૮ ॥

અંગાપાંગે હીન હોય, ખલિત વિણપરિકરે;
નાસિકા દાઢે દુષ્ટ જેહ, નવિ તેહ દેરાસરે ॥

પૂરવે ચૌપદ નાશ હોય, ઇશાને ભમંતો;
અગ્નિકૂણે ભય અગ્નિનો, વાયુકૂણે ઇસચિંત ॥

॥ ૯ ॥

નૈઋત્યે નિર્ધાન કાર જાણી, ઉત્તરે હોય હાણિ;
જિનવર સન્મુખ ટાળવી, દિશિ વિદિશિ પ્રમાણ ॥

દક્ષિણ પાશ્વમ સન્મુખે, જિનવર બિંબ સ્થાપે;
સુખ સંપત્તિ સંતાન સુખ, જગમાં જસ વ્યાપે ॥

॥ ૧૦ ॥

વાસ્તુકશાસ્ત્ર પ્રમાણ જાણ, બકવરતપયંત્ર;

૧ બિંબપ્રવેશમાં શુક સન્મુખ તથા જમણે પાસે ન જોઈયે તથા વત્સ સન્મુખ અથવા પુંઠે ન જોઈયે તથા રાહુ સન્મુખ ન જોઈયે તથા પરિધયોગ લજવો તથા શૂલ-યોગિની-કાળ-સન્મુખ ત્યજવા તથા યોગિની પુંઠે અથવા ડાખી સારી અને વૈધૃતિ વ્યતિપાત એ એ કુયોગો ત્યજવા અને લક્ષાદિક કુયોગોનો ત્યાગ કરવો વિશેષ મુહૂર્ત જોવાનો અધિકાર જ્યોતિઃશાસ્ત્રથી જાણવો. ૨ પાંદલા. ૩ ચિંતાપાળો.

અથ વિવેકવિસાસ દેખી, તિમ રથાપન મંત્ર ॥

શંકા કંખા દોષ પોષ, ન ધરે મિથ્યાત;

હમ દેરાસર ઘરે ઠરે, ધન તેહની માત

॥૧૧ ॥

દુહા.

હવે જિણવિધિ પૂજા કરે, આવક નિર્મળભક્તિ;

સંક્ષેપિ તે વિધિ કહું, જેહની જેવી શક્તિ

॥૧૨ ॥

દાળ ૨ જી.

૧રાગ—રજમાળાની દેશી.

પ્રથમ પૂરવદિશે અહવા ઉત્તરદિશે, સન્મુખ સ્નાન ભવિ આચરે એ;

શુદ્ધનિર્મળજળે તેલમર્દન કરે, યતનાશુ^૧ રનીર તિહાં વાવરે એ ॥૧૩॥

કેશે દિયે કાંકશી ભક્તિ મનમાં વશી, બેસી પરનાલિય બાજઠે એ;

ઘોતિક પહેરીને જીવયતના હોઇ, તિણપરે સ્નાનજલ પરઠવેએ ॥૧૪॥

ચરણ ચાખડી ઠવે મુખે જિનગુણ સ્તરે, નિર્મળ ઘોતિક પહેરતોએ;

એકપદ નિર્મળ ઉત્તરાસંગનું, આઠપડકાશ મુખે ધારતો એ ॥૧૫॥

વસ્ત્ર દોષ જિનવર પૂજતાં નર ધરે, નારીને વસ્ત્ર ત્રણ દાખીયે એ;

નારી નરવસ્ત્રનો પાલદો નવિ કરે, તાન જિનભક્તિશુ^૨ રાખીયેએ ॥૧૬॥

મન વચ કાય ધન વસ્ત્રને ભૂમિકા, પૂજા ઉપગરણ શુદ્ધિ સાતની એ;

સાચવે પાચવે કઠિનનિજકર્મને, ભવિકજન સિદ્ધિસાધન ભણીએ ॥૧૭॥

વિધિથકી ચંદન આરસીયે ઘસી, ભરી ધુરિ રજતકચોલડીએ;

જિનવરખિંખને પૂંજણી પૂંજને, પછી નહવે કનકજલકલસલેએ ॥૧૮॥

અંગણુહણાં તિહાં દોષ હરે ધરે, ચંદન વાટકી કરી પકરે એ;

શુદ્ધકર્પૂરમાંહિ મેળવી ભેળવી, હિંગુલ કેશરશ્યુ^૩ ભરે એ ॥૧૯॥

તેલ જાવેલ મોગરેલ ચૂઆ અતિ, અરગજા અખીર તિહાં વિસ્તરેએ;

પૂર્વ ઉત્તરદિશે મુખે જિનપૂજતો, ભવિકનર એણીપરે ભવતરેએ ॥૨૦॥

દક્ષિણસન્મુખે મરણનો ભય કહે, અગ્નિસંતાપભય સંભવે એ;

નૈઋતે વિદ્ર સંતાનમુખ પશ્ચિમે, વાયુ ચોથે ઠામે સુત હરે એ ॥૨૧॥

૧ ચતુર ચંપાપુરી વનમાંહે ઉતરી—એ દેશી જાણવી.

૨ પાણી.

૩ ઘોતીયું.

૪ પૂજા ઉપગરણ ઇત્યપિ.

૫ હાથમાં.

૬ પૂર્વ

તથા ઉત્તરદિશા સન્મુખ.

૭ વાયુકૂળ.

પૂર્વદિશ સંપદા ઉત્તરે કળ ખહુ, ઇશાને ધર્મની વાસના એ;
 ખણિપરે જાણતો ભવિકજન પૂજતો, છેદતો ખંધ દુઃખપાશનાએ ॥૨૨॥
 રચરણ અંગુષ્ઠયુગ જનુયુગ કરયુગ, અંસયુગ મસ્તકે નિલવટી એ;
 કંઠે હૃદયસ્થળે ઉદર નાભિમંડળે, અંગે નવતિલક દક્ષિણવટીએ ॥૨૩॥
 વિવિધયુક્ત કરી ભક્તિશુ નવનવી, ભાતિની આંગીય વિરચિય એ;
 સાતનારક નર તિરિગતિ નવવિધ, દુઃખદળે જો જિન ચરચીએ
 એ ॥૨૪॥

દુહા.

તદનંતર જિનચરતણે, કંઠે કુસુમચિ વદામ;
 ગુણસંયુત ગુંથી ઠવે, કરતો ભાવ પ્રણામ

॥૨૫॥

ઢાળ ૩ જી.

રાગ—જિનગુણ ગાયે હો નાગકુમારી—એ દેશી.

જિનગણે ઠવે હો કુસુમચી માળા, જિનગુણ ગાયે હો ભાવવિશાલા.
 ॥ જિન૦ ॥

જિન ગુણ ગાયે હો દેઢ દેઢ તાલા,
 જિન ગુણ ગાયે હો કે ભાવે ત્રિકાલા,
 ચંપક કેતક દમણો મરચો જાઈ જુઈવાલા;
 નાગ પુત્રાગપ્રિયંગુ અશોક, મોગર માલતીમાલા ॥ જિ૦ ॥૨૬॥

૧

આગ્નેયી.	દક્ષિણ.	નૈઋતી.
પૂર્વ.	દિશાવિદિશા યંત્ર.	પાશ્ચિમ.
ઐશાની.	ઉત્તર.	વાયવ્ય.

૨ એ પગને અંગુઠે ૧, એ ઢીંચણે ૨, એ હાથે ૩, એ ખભે ૪,
 મસ્તકે ૫, કપાળે ૬, કંઠે ૭, હૃદયે ૮, નાભિએ ૯, એ નવઅંગે પૂજા.
 ૩ કુલની માળા.

કૃષ્ણાગર કસ્તુરી અંબર, કુંદરૂંક ઘનસારે;
 તુરૂંક સેતારસ ખાતી સુંદર, ધૂપ ઘટ્ટી વિસ્તારે ॥ જિં ॥૨૭॥
 જિમ જિમ ધૂપ ઠકે તિમ દુરગતિ, દાહગ દુરમતિ નાશે;
 ધૂપ દંશાંગ કરતાં ભવિને, પરિઘલપાય પણાસે ॥ જિં ॥૨૮॥
 લોકાલોકપ્રકાશક દીપક, તું જિન ઇમ કહે દીવો;
 દીપકપૂજા કરતો ભવિજન, તુમ પરે તે ચિરંજીવો ॥ જિં ॥૨૯॥
 ત્રણ પુજ કરી ઇણિપરે માંગે, જિનમારગ અનુસરતો;
 દર્શન જ્ઞાન ચારિત્ર ત્રણ આપો, અક્ષતપૂજા કરતો ॥ જિં ॥૩૦॥
 સ્વર્ગાદિક ફલ જિનપૂજનાં, તેહ ભણી ફળ દોવે;
 શ્રીફળ પૂગીફળ નાણાદિક, પરભવ દુઃખી ન હોવે ॥ જિં ॥૩૧॥
 વિવિધ સુખડી નૈવેદ્યપૂજા, કરતો મને ઇમ રાખે;
 શિવસુખ સુખડી ત્રણ આપો, જિમ ભવિમાળક ચાખે ॥ જિં ॥૩૨॥
 દક્ષિણદિશે પ્રતિમાને દીવો, ગળે ધૂપ કરીજે;
 ફલ નૈવેદ્યાદિક જિનસન્મુખ, ભૂષણ રજિનકરે દીજે ॥ જિં ॥૩૩॥
 સાઠ નવ ત્રણ કર ગુરૂ મંજિતમ; જઘન્ય અવગ્રહ સંગે;
 ધ્યાન ચૈત્યવંદન જનરદાહિણ, તિમ પવામા વામાંગે ॥ જિં ॥૩૪॥
 ચંદનવિણ પૂજા નવિ દાખી, તે કીજે પરભાતે;
 વાસપૂજા મધ્યાનહે સાંજે, ધૂપ દીપ બહુભાતે ॥ જિં ॥૩૫॥
 જિનપ્રદક્ષિણા દીશે ભવિક જે, ત્રણ સાત એકવીસ;
 ચઉગઈ ભ્રમણ ન હોવે તેહને, એ ફલ વીસવાવીસ ॥ જિં ॥૩૬॥
 અષ્ટપ્રકારે જે જિન પૂજે, અષ્ટકર્મ હોયે દુરે;
 આઠ અનંતા ગુણ ને પામે, શિવસુખ હોય હજૂર ॥ જિં ॥૩૭॥
 અષ્ટમંગલ તસ ઘરે નિત્ય હોવે, અષ્ટમહાસિદ્ધિ પાવે;
 આઠ પ્રવચનમાત્રા સુધી, તેહની જે જિન ગાયે ॥ જિં ॥૩૮॥

દુહા.

જિન પૂજતા ચિત્ત ધરો, એહ અવસ્થા તીન;
 ઇન્દ્રસ્થા ને કેવલી, સિદ્ધસ્વરૂપ અદીન

॥૩૯॥

૧ સોપારી. ૨ શ્રીજિનના હાથમાં આભૂષણ આપે. ૩ સાઠ
 હાથ અને નવહાથ અને ત્રણહાથ એમ અનુક્રમે, ઉત્કૃષ્ટ, મધ્યમ, જઘન્ય
 અવગ્રહ ગણાવે. ૪ પુરૂષ જમણે પાસે. ૫ સ્ત્રી ડાબે પાસે.
 ૬ સિદ્ધના આઠ ગુણ.

દાળ ૪ થી.

રાગ સામેરી—સમવસરણ સુરવાળાં વાળે—એ દશી.

છદ્મસ્થાના ત્રણ પ્રકાર, જન્મ રાજ્ય શ્રામણ્ય ઉદાર;
ભાવિજે તિમ સાર, ઈંદ્ર ઉચ્છંગે લિએ જિમ સુરગિરિ;
કલશ ધરી રહે જિણપરે સુરવર, શિર ઉપરે નીર ઠવંત. ॥૪૦॥
જિણવેલાએ કીજે પખાળ, નિર્મળનીરે કલશ વિશાળ;
જન્માવસ્થા(જન્મઅવસ્થા) સાર ॥

ચંદન કેશરને ઘનસાર, પુષ્પ ચઢાવે જોણીવાર;
રાજ્યાવસ્થા સાર ॥૪૧॥

કેશરહિત શિર મુખ પેખીજે, શ્રામણ્યાવસ્થા જાણીજે;
સાધુપણું ભાવીજે, જિનમુખ નિરખી રીજે ॥
ખીજી અવસ્થા કેવલીકેરી, ચઉવિધ સુર રહે જિનને ઘેરી;
વાળે ભુગત ભેરી ॥૪૨॥

પ્રાતિહારજ આઠ ખિરાજે, કોડિ ગમે તિહાં વાળાં વાળે;
વયરાદિક સવિ ભાળે ॥
૩૩૫ હેમ મણિ ત્રણ ગઢ સોહે, ત્રણભુવનનાં મનગાં મોહે;
પરખદા ૪૬૨દોઢ મોહે ॥૪૩॥

ચઉમુખ ચઉવિધ ધર્મ પ્રકાશે, ખાર છત્ર રહે અધર આકાશે;
ચોવીસ ચામર ખાસ ॥
ઉભયપાસે કંકેલિ ઉદાર, કુસુમવૃષ્ટિ સુરમાલા ધાર;
ધર્મધ્વજ તિહાં ચાર ॥૪૪॥

સહસ્રજેયણનો તસ વિસ્તાર, પાદપીઠ સિંહાસન સાર;
અતિશય ત્રીશ ને ચાર ॥
સુર અમરીવાળે તિહાં અંગ, અમરકુમર કરે નાટક ચંગ;
ભાવ અધિક મન રંગ ॥૪૫॥

સત્તરભેદ જખ પૂજા કીજે, કેવલી અવસ્થા ઈમ ભાવીજે;
સમકિતનું રંગ લીજે ॥
સિદ્ધ અવસ્થા કહીએ એહ, પર્યાકાસન ખેઠા જેહ;
કાઉસ્સગે રહ્યા તેહ ॥૪૬॥

૧ નિર્મળજળે. ૨ સાધુપણાની અવસ્થા. ૩ રૂપાનો, સો-

નાનો અને મણિરત્નનો એ પ્રમાણે ત્રણ ગઢ. ૪ દશ ને બે ખાર.

આપ તર્યા તેમ અમને તારો, અષ્ટકર્મનો કલેશ નિવારો;
 સમકિત દેહ સુધારો ॥
 જગચિંતામણિ તું જગનાથ, જગબાંધવ તું શિવપુર સાથ;
 જગગુરુ તુંહિ અનાથ ॥૪૭॥
 પરમપુરુષ પ્રભુ તું પુરુષોત્તમ, દુરે કર્યો તેં ^૧ મોહમહાતમ;
 શરણાગત જન શરણો ॥
 અજરઅમર પ્રભુ તું અવિનાશી, તિમ કરો મુજને સુખવિલાસી;
 તો દરેં તુમ સાખાશી ॥૪૮॥
 ચૈત્યવંદન કરતાં ભાવીજે, ગર્ભાવાસે જિમ ^૨ નવિ આવીજે;
 ઇણિપરે વિનતિ કીજે ॥
 સંયમે ધીરવિમલ જિનદેવ, ઇણિપરે જે કરે જિનની સેવ;
 નય કહે એ નિતુમેવ ॥૪૯॥

દુહા.

જે જિનભક્તિયે દુમણો, ન ધરે જિનશું નેહ;
 નરરૂપે તે નારકી, નય કહે તેહની દેહ ॥૫૦॥
 ભાવસહિતભક્તિયે કરી, નવિ કીધી જિનસેવ;
 હાસપણું પરભવ લહે, નય કહે તે નિતુમેવ ॥૫૧॥

ઢાળ પ મી.

^૩રાગ આશાવરી—નમો રે નમો શ્રીશત્રુંજયગિરિવર—એ દેશી.
 શ્રીજિનપૂજા વિધિશું કીજે, શિવસુખ રહેજે લીજેરી;
 જિન તુજ મુખસુદ્રા નિરખતાં, મુજ તનમન અતિરીઝેરી ॥શ્રી૦॥૫૨॥
 પંચવરણ વર કુસુમચી માલા, જે જિનકંઠે આરોપેરી;
 તે નરને શિવવનિતા વરવા, વરમાળા ગણે આપેરી ॥શ્રી૦॥૫૩॥
 કુસુમકલીનો છેદ ન કીજે, પત્રભંગ નવિ કીજેરી;
 ઉત્તમસ્થાનક તરવરકેરું, ઉત્તમગંધ ગ્રહીજેરી ॥શ્રી૦॥૫૪॥
 કીડે આધું ^૪ કુવસને બાંધ્યું, પગે લાગ્યું ભોંયે પડીયુંરી;
 નાભિથકી જે હેડું ધરીયું, તિમ શિર ઉપર ચઢીયુંરી ॥શ્રી૦॥૫૫॥

૧ મોહરૂપ મહાંધકાર. ૨ જિમ નાવિજે ઇલપિ.

૩ આપડલાં રે પાતિકડાં તુમે શું કરશો હવે રહીને રે—એ દેશી જાણવી.

૪ અરાખ વસ્ત્રે બાંધેલું અથવા અડકેલું.

વાસી રાખ્યું લોકે ફરશ્યું, કોણું 'કરથી ખસિઉંરી;
 ગંધવિહુણું 'એણું' દુણું, અવર દેવને માગઉંરી ॥શ્રી૦॥૫૬॥
 પત્ર-કુસુમ એહવું વરણજે, પહેરીજે શુભવેશણ;
 ઉજવલનિર્મળ વસ્ત્ર અખડિત, જેહ સુપોત સુપેસણ ॥શ્રી૦॥૫૭॥
 એણીપેરે વિધિશું જે જિન પૂજે, ધૂજે પાતિક તાસણ;
 રનય જિનગુણપૂજનો રસીયો, ભવેભવે 'તુમપય દાસણ ॥શ્રી૦॥૫૮॥
 વસ્તુ.

સ્નાત્ર ચંદન દીપ જલ ધૂપ કુસુમ નૈવેદ્ય ધ્વજ ચામરે,
 વાસ અક્ષત દેવદ્રવ્યવૃદ્ધિ વાજિત્ર નાટક ગીત શ્રુતિ;
 પત્ર છત્ર ફલ અતિપ્રસિદ્ધ ॥
 વસ્ત્રવિભૂષણ અતિઘણાં, એમ એકવીશ પ્રકાર;
 નય કહે પૂજા વિનયો, જિન ! હમને ભવજલ તાર. ॥૫૯॥

દુહા.

આઠ સત્તર એકવીશવિધ, એકશતને વાળી આઠ;
 એક સહસ્રઆઠ ઉપરે, એમ પૂજાવિધિ પાઠ ॥૬૦॥
 હવે જિનપૂજા ફળ કહું, લાહી અંધની સાખ;
 જિનપ્રતિમા જિનચારિખી, એ ગણધરની ભાખ ॥૬૧॥

ઢાળ ૬ ફી.

રાગ—કાઝાની દેશી.

ભવિકજન ભાવશું 'જિનપૂજા કરે, જિમ તરે એહ 'ભવજલધિ
 સેહિલો;
 દેશવિરતિતાણું ફલ એહ ઓટકું, સુગુણમાં તેહ નર ગણિએ પહિલો.
 ॥ભવિક૦॥૬૨॥
 ચોથફલ દેહરે જાયવા મન ધરે, છઠ ફલ ઉઘમે ગમન ભણીજે;
 સાત અઠ ચરણ સાહમો હોયે જિનધરે, તેહને અકુમનું ફલ કહીજે.
 ॥ભવિક૦॥૬૩॥

૧ હાથથી ખળીગયું એટલે પડીગયેલું. ૨ શ્રીનયવિમલગણી
 (શ્રીજ્ઞાનવિમલસરિ). ૩ તમારા ચરણકમલનો. ૪ જિનપ એટલે
 તીર્થંકર. ૫ ભવસમુદ્ર.

૧દશમફલ અર્ધપથે ખારે ૨દ્વાદશમફલ, પદ્મ(૧૫)ઉપવાસ ફલ દેવ દીઠિ;
માસફલ પૂજતાં ચઠત ફલ એણિપરે, સકલ પૂજથકી પાપ નિરે.

॥ભવિક૦॥૬૪॥

સોગણું પુણ્ય જિનખિંબને પૂજતાં, ૩સહસગણું ચંદને લેપ કરતાં;
લાખગણું ૪કુસુમચી માળ આરોપતાં,અનંતગણું પુણ્ય નારક કરતાં.

॥ભવિક૦॥૬૫॥

૫પ્રહસમે પૂજથી સર્વ સંકટ ટળે, મધ્યદિને જન્મના પાપ નાશે;
સંધ્યપૂજથકી સાત ભવ પાપ સવિ, નાદપૂજથકી દુઃખપણાસે.

॥ભવિક૦॥૬૬॥

૬નીરપૂજથકી અંગનીરોગતા, ચંદને સુજશ સૌભાગ્ય વાધે;
વસ્ત્રથી વિસ્તરે ૭સુતસુતાપરિકરા, ફળથકી દેવતાઆયુ સાધે.

॥ભવિક૦॥૬૭॥

૮ધૂપથી પરજલે પાપ સંતાપ સવિ, દીપથી દલિદ્રની કોડિ જાવે;
૯અક્ષતે જ્ઞાનચારિત્રધન સંપન્ને, ૧૦છૂટકકુસુમથી રાજ્ય પાવે.

॥ભવિક૦॥૬૮॥

૧૦વાસપૂજથકી ધર્મની વાસના, નારકે તીર્થપદ હોય હાથે;
૧૧ચવણી કુસુમદામ જે ગળે ઠવે, શિવવધૂ તેહને ગ્રહે બાથે.

॥ભવિક૦॥૬૯॥

૧૨મંગલદીપથી મંગલમાલિકા, આરતીએ અરતિઉચાર ભાંજે;
૧૩છત્ર ચામરથકી ભવિકજન સહજથી, તેજપ્રતાપ મહુપૂર રાજે.

॥ભવિક૦॥૭૦॥

૧૪જ્ઞાન લહે દ્રવ્યપૂજથકી ધન ઘણું, ધ્વજથકી સર્વમાંહિ માન પામે;
૧૫જિનપ આભરણપૂજથકી ભવિજના, ચક્રવર્ત્યાદિપદ ઇંદ્ર પામે.

॥ભવિક૦॥૭૧॥

૧૬હાણીપરે ૧૭રજતે સોવત્ર અંગી પ્રમુખ, જે કરે ભાવશું લાભ જાણી;
૧૮એમ બહુફલવતી દેવપૂજ છતી, સકલવિધિ શાસ્ત્રમાંહે વખાણી.

॥ભવિક૦॥૭૨॥

૧ દશમ એટલે ચાર ઉપવાસ. ૨ દેરાસરને ખારણે પહોંચેથકે
દ્વાદશમ એટલે પાંચ ઉપવાસનું ફળ. ૩ હનરગણું. ૪ કુલની
માળા. ૫ પ્રભાતે પૂજકરવાથી. ૬ જલપૂજ. ૭ પુત્રપુત્રી
પ્રમુખ પરિવાર. ૮ અક્ષત (ચોખા)ની પૂજ. ૯ પૂર્વભવે શ્રીક-
મારપાલરાજના જીવની જેમ જિનપ્રતિમાને છુટક છુટક પુલ ચઢાવે તો.
૧૦ વ.સક્ષેપની પૂજ. ૧૧ રૂપાસોનાની.

૧ શ્રાદ્ધદિનકૃત્યની વૃત્તિ પૂજાપ્રકરણ-પ્રમુખ બહુબ્રંથમાં વિધિ સુણીએ;
જાણવારૂપ સંસેપથી એ કહ્યો, દેવપૂજા સમયે એ ભણીએ.

॥ભવિક૦॥૭૩॥

૨ અચ્છતપગચ્છવરગગનદિનમણિસમો, શ્રીવિજયપ્રભસૂરીંદ રાજે;
પંડિતરાય કવિધીરવિમલતણા, શિષ્ય નયવિમલ કહે ભવિક કાજે.

॥ભવિક૦॥૭૪॥

હાળ ૭ મી.

રાગં ધન્યાશ્રી.

પૂજે રે ભવિ ભાવ ધરીને પૂજે;
શિવસુખદાયક ત્રિભુવનનાયક, એ સમ દેવ ન દુજેરે ॥ભવિ૦॥૭૫॥
અચ્છા હોય જો શિવસુખકેરી, જો ભવભયથી ધૂજે;
તો ભક્તિશુ તન મન ભેળી, શ્રીજિનવરપદ પૂજે રે ॥ભવિ૦॥૭૬॥
બહુભવસંચિત ચિતમાંહેથી, મિથ્યામતરજપુજે;
શ્રીજિનચરણ શરણ કરી અહનિશ, કર્મનૃપતિશુ કુઝેરે ॥ભવિ૦॥૭૭॥
મોહવિટંબન મહિલામાયા, જાળમાંહે મમ મૂંઝો;
જિમ અપરં પરભવજંગલમાં, ડીવટિનાહે અરૂંઝેરે ॥ભવિ૦॥૭૮॥
શિવસુખસાધન જિનવર પૂજન, કામગવી ઘરે દુઝો;
નય કહે એ હિતશીખ અમહારી, માની ભવિ પ્રતિષ્ઠા રે.

॥ભવિ૦॥૭૯॥

કલશ (દુહા).

અંદ્ર(૧) વેદ(૪) ભોજન(૧૭) ૧ વરિસ(૧૭૪૧), વિજયદશમી યુધવાર;
પૂજકલ રચના રચી, સમીશહેર મોઝાર. ॥૮૦॥

૭ વીરચંદ્ર આગ્રહ કરી, કીધો એહ સ્તવત્ર;
ભણતાં નવનિધિ સંપન્ને, સુણતાં ચિત્ત પ્રસન્ન. ॥૮૧॥

॥ ઇતિ શ્રીજિનપૂજાવિધિસ્તવનં સમ્પૂર્ણમ્ ॥

૧ શ્રીદેવેન્દ્રસૂરિમહારાજે શ્રાદ્ધદિનકૃત્યવૃત્તિ રચેલ છે અને પૂજાપ્રકરણ
શ્રીઉમાસ્વાતિવાચકકૃત છે. ૨ અચ્છ એટલે નિર્મળ ૩ ચાહ
ઈત્યપિ. ૪ મહિલા જે સ્ત્રી તેની માયાજાળમાં ન મૂંઝો. ૫ શ્રી-
નયવિમલગણિ (શ્રોતાનવિમલસૂરિ). ૬ વરિસ એટલે વર્ષ. ૭ શ્રી-
શંખેશ્વરતીર્થની પાસે મુંજપરની પાસે રહેલ સમીગામના રહેવાસી શ્રેષ્ઠ-
વીરચંદ્રઆવકતા આગ્રહથી આ સ્તવન રચેલ છે.

અથ શ્રીજ્ઞાનપંચમીતિથિનું સ્તવન.

ઢાળ ૧ લી.

રાગ—ફાગની દેશી.

પ્રણમી શ્રીગુરુપદકજ, જ્ઞાનની પ્રાપ્તિ ઉપાય;
 પંચમીતપ મહિમા કહું, સુણજે ભવિસમુદાય ॥
 ત્રિગટે બેઠા મિંઠા, ગિર્યા વીરજિણુંદ;
 દે ઉપદેશ અનેકધા, નિસુણે સુરેનરવૃંદ ॥ ૧ ॥
 જ્ઞાનલોચન સુવિલાસે, લોકલોકપ્રકાશ;
 ભક્તિ મુક્તિદાતાર છે, જ્ઞાન પરમસુખવાસ ॥
 'જ્ઞાન વિના નર પશુ કહે, લહીએ કાંઈ ન ભેદ;
 જ્ઞાનદીપક સમજાની, સર્વારાધક વેદ ॥ ૨ ॥
 દેશ આરાધક કિરિયા, જ્ઞાન વિના તે અધ;
 જ્ઞાનસહિત જે કિરિયા, તે સોનું ને સુગંધ ॥
 દક્ષિણવર્તક શંખ, દુધે ભરિયો તેહ;
 જ્ઞાની ધ્યાસાધ્યાસમાં, કઠિન કરમ કરે છેહ ॥ ૩ ॥
 જ્ઞાનસહિત કૃતકિરિયા, તે તરિયા ભવસિંધુ;
 મહાનિશીથમાં અક્ષર પંચમી જ્ઞાનપ્રખંધ ॥
 ભગવતીપ્રમુખ આગમમાંહિ, જ્ઞાનતણા ખડુમાન;
 પહેલું જ્ઞાન અનુભવે, કિરિયા તાસ પ્રધાન ॥ ૪ ॥

ઢાળ ૨ જી.

રાગ—સાહેલડીની દેશી.

પંચમીતપવિધિ સાંલજો સાહેલડી રે, જિમ પાંખો ભવપારતો;
 જિનગણધરમુનિ ઉપદેશે ॥સાળા॥ ભવિયણ ને હિતકારતો ॥ ૫ ॥
 માગશિર માવ ફાગણ ભલા ॥સાળા॥ જેઠ આષાઢ વૈશાખતો;
 પદ રકાતી વાળી લીજીએ ॥સાળા॥ શુભદિને સદ્ગુરુ સાખતો ॥ ૬ ॥
 દેહરે દેવ જીહારીયે ॥સાળા॥ ગીતારથ ગુરુવંદતો;
 પોથી શક્તિ પૂજીએ ॥સાળા॥ પ્રભાવના માંડી નાંદિતો ॥ ૭ ॥
 'ઉભયટંક આવશ્યક કરે ॥સાળા॥ દેવવંદન ત્રણે કાળતો;

બ્રહ્મચર્યને પાળીએ ॥સાઠા॥ આરંભસચિત્તપરિહારતો ॥ ૮ ॥
 પંચમીસ્તવંન થુઈ કહે ॥સાઠા॥ પચએ ચોથ ઉપવાસતો;
 ત્રિવિધ ચઉવિધ ગુરને મુખે ॥સાઠા॥ અથવા પૌષ્ઠ ખાસતો ॥ ૯ ॥
 ગીતારથ પાસે પઠે ॥સાઠા॥ મન ધરે તસ ઉપગારતો;
 જવજીવ ઉત્કૃષ્ટપદે ॥સાઠા॥ પંચ વરસ સાઠા સારતો ॥૧૦॥
 જઘન્યપદે એમ જાણીએ ॥સાઠા॥ અથવા વળી એક વર્ષતો;
 ઉજમણે આરાધીયે ॥સાઠા॥ જિમ પહોંચે મનહર્ષતો ॥૧૧॥

ઢાળ ૩ જી.

રાગ—શારદ બુદ્ધિદાઈ—એ દેશી.

નિજ શક્તિને સાડે, ઉજમણું કરો વાડે;
 વિત્ત ખરચો મોટે મને, પ્રતિમા ભરાવો ચાડે ॥
 જ્ઞાન દર્શન આરિત્ર દીકા, ત્રિણે જ્ઞાનને પૂજે;
 થાપના પૂજને ગુરુપરે કાઉસગ્ગ કીજે ॥૧૨॥

ટૂટક.

પાંચ એકાવન લોગસ્સકેરો, પંચ પંચ વસ્તુ ઢાવે;
 પાઠા પરતિ રૂમાલ ને લેખણ, વાસકુંખી ને જોવે ॥
 પાટી પોથી ઠવણી કવલી, પૂજણી નોકારવાળી;
 દારા ચાખખી થાપનાચારજ, તિમ મુહુપત્તિ મુંવાળી ॥૧૩॥

કાગળ ને કાંઠા, ખડીઆ વત્તરણા કાંખી;
 ઝરમર ચંદ્રઆ, વાળાકુંચી લાંખી ॥
 આરતી ધૂપધાણા, મંગલદીપ ફલગાર;
 પ્રાસાદ ને પ્રતિમા, તેહના વળી શણગાર ॥૧૪॥

ટૂટક.

સારસાર વસ્તુ જગતમાં, જ્ઞાન દર્શન ઉપગરણા;
 કેશર મુખડ અગર કપૂર, ખાતી ધ્વજ અંગલૂહણા—
 પંચ અહવ શક્તિ પંચવીશ, પંચવાટનો દીવો,

૧ ચોથબકતે ઉપવાસ. ૨ તિવિહાર અથવા ચઉવિહારપણે.

૩ સુંદર. ૪ ગુરુપર ઈત્યપિ એટલે ગુરુઆગળ. ૫ પાના ઈત્યપિ
 અને પરતિ એટલે પ્રતિ. ૬ ઝારી. ૭ અગરખતી.

ફલ પકવાન ધાન બહુમેવા, કુસુમ પ્રમુખ બહુ સેવા ॥૧૫॥

પૂરવ અથ ઉત્તર, દિશિ વિદિશિ ઇશાન;

નમો નાણુસપદને, ધ્યાવો થઈ સાવધાન ॥

સાહુમ્મીવચ્છલ કીજે, ગીતગાને જાગીજે;

એ કરણી કરતા, જ્ઞાનને આરાધીજે

॥૧૬॥

ત્રુટક.

સાધીજે ઇમ શિવપદ સાચું, જિમ ગુણમંજરી વરદત;

લહે સૌભાગ્ય વળી જ્ઞાન આરાધું, કરી નિજ નિર્મળગિત ॥

તે સંબંધ કથાથી કહેજે, લહેજે વાંછિતકાજ;

જ્ઞાનવિમલગુરૂ આણા પસાચે, અધિક ઉદય હોય આજ ॥૧૭॥

રઅથ શ્રીપંચમીતિથિનું સ્તવન.

હાહા.

પ્રણમી પ્રેમે પાસજિન, પદપંકજ અભિરામ;

પંચમીતપમહિમા કહું, મુણતાં સીઝે કામ ॥ ૧ ॥

અલકાઅધિક વિરાજતી, દ્વારવતી ઇતિ નામ;

નેમિજિણુસર આવીયા, રૈવતગિરિ શુભદામ ॥ ૨ ॥

કેશવ વંદન આવીયા, બેડી પરબદા બાર;

વરદતગણુધર તવ તિહાં, પ્રશ્ન કરે સુવિચાર ॥ ૩ ॥

દંસણ નાણુ ચરિતની, કહો તિથિ કેહી હોય;

કિણુવિધિ તે આરાધીયે, જંપે શ્રીજિન સોય ॥ ૪ ॥

ચૌદશ આઠમ પૂર્ણિમા, અમાવસી એ તિથિ ચાર;

ચારિત્ર પોસહ આદરી, લહીયે ભવજલપાર ॥ ૫ ॥

પંચમી બીજ ઇચ્ચારસી, જ્ઞાનતણી તિથિ એહ;

જ્ઞાનભક્તિ બહુ સાચવો, જિમ હોય નિર્મલ દેહ ॥ ૬ ॥

નવતિથિ શેષે કીજયે, દર્શનભક્તિ વિશેષ;

૧ ફલ પકવાન ધાન ફુલ બહુ મેવા, ધુપપ્રમુખ બહુ ઢોવો ઇત્યપિ
પાઠ: ૨ આ પંચમીતિથિના બીજ સ્તવનમાં વરદત ને ગુણમંજરીની
કથાનો સંબંધ છે. ૩ સ્વર્ગનગરી. ૪ ઉપર ગણાવેલ તિથિશિ-
વાય બાકી રહેલ નવતિથિઓ.

જિનપૂજન કહ્યાણકા-દિક સાધમિંક રૂપ ॥ ૭ ॥
 તેહમાંહિ વળી નિર્મળી, કાર્તિકપંચમી બેહ;
 જ્ઞાનારાધનની કહી, નેમિજિને ધરી નેહ ॥ ૮ ॥
 એહ દિવસ આરાધતાં, પામ્યું નિર્મળ નાણ;
 વરદત્ત ને ગુણમંજરી, સુણજયો તાસ વખાણ ॥ ૯ ॥

દાખ ૧ લી.

રાગ—દાન કહે જગે હું વડા—એ દશી.

જામદગ્રીપે ભરતમાં, પદ્મપુરી અતિસોહ રે;
 ૧ સુષમા જોહની જોયતાં, સુરનરના મનમોહ રે.

॥ श्रीनिनवर येम उपदिशि ॥१०॥

અનિતસેન જસ રાજિઓ, તસ ધરણી યશામતીરાણી રે;
વરદત્ત તેહનો સુત લલો, સકલકળા ગુણખાણી રે ॥ શ્રી૦ ॥૧૧ ॥
આઠવરસનો જખ થયો, તવ મૂંકયો નિશાળે રે;
અક્ષર માત્ર ન આવડે, જિમ જળમાં શેવાલ રે ॥ શ્રી૦ ॥૧૨ ॥
અનુક્રમે યૌવન પામીઓ, વિણઠયું કોઠે દેહો રે;
રતિ નવિ પામે કેહથી, ન ધરે કાંઈ સનેહો રે ॥ શ્રી૦ ॥૧૩ ॥
હવે તિણહીજપુરમાં વસે, સિંહદાસ જિનધર્મી રે;
કોટિધ્વજ વ્યવહારીઓ, સંઘમુખ્ય શુભકર્મી રે ॥ શ્રી૦ ॥૧૪ ॥
કપૂરતિલકા તસ ગેહિની, ગુણમંજરી તસ ખેટી રે;
વચને મૂંગી વરતતુ, રોગતણી ઓ પેટી રે ॥ શ્રી૦ ॥૧૫ ॥
સોલવરસની સા થઇ, પણ તસ કોઈ ન પછહે રે;
માતપિતા પરિજન સવે, તસ દુઃખે દુઃખીયા ખીહ રે ॥ શ્રી૦ ॥૧૬ ॥

உதா.

એણે સમયે તવ એકદા, વિજયસેન ગચ્છનાથ;
ચડિનાણી ગુરુગુણ ભર્યા, મુનિપરિકરે સનાથ ॥૧૭॥
નાગરજન સવિ આવીયા, સુતસંયુત નરનાથ;
સિંહદાસ તનયા સહિત, વંદે શ્રીમુનિનાથ ॥૧૮॥

ઢાળ ૨ છ.

રાગ—વાહી કુલી અતિભલી મન ભમરારે—એ દેશી.

કલેશનાશિની દેશના હિતઆણી રે, ભાખે શ્રીગુરરાજ;

॥ સુણો ભવિ પ્રાણી રે ॥

જ્ઞાન આરાધન સાચવો હિં અવણપઠનને કાજે મુણો ॥૧૯ ॥

જ્ઞાન વિરાધે જે મને હિતં તે પરભવે મનહીણ સુણો

વચને જેહ વિરાધતા હિતં તે મૂંગા દુઃખહીણ સુણો ॥૨૦ ॥

કાયાથી જે વિરાધતાં હિતં તસ કુષાદિકરોગ સુણો

ત્રિવિધવિરાધન જ્ઞાનની હિતં જે મૂરખ કરે ભોગ સુણો ॥૨૧ ॥

પુત્ર કલત્ર ધન મિત્રનો હિતં તેહને હોયે નાશ સુણો

આધિવ્યાધિ તસ પરભવે હિતં નિર્વિવેક તતુ તાસ સુણો ॥૨૨ ॥

સિંહદાસ ઇમ સાંભળી હિતં પૂછે ઉલટ આણી સુણો

કહો ભગવન ! કિણ કર્મથી હિંમુજ^૧ તનયા ગુણહીણ સુણો ॥૨૩ ॥

ગુર કહે એહ સંસારમાં હિતં સુખદુઃખ કર્મનેહાથ સુણો

કર્મથકી ખગિયા નહીં હિતં ચકી રહલધર સાથ સુણો ॥૨૪ ॥

એહનો પૂરવભવ સુણો હિતં હદયે વિચારો હેવ સુણો

કર્મતણી ગતિ એહવી હિતં ગુરભાખે તતખેવ સુણો ॥૨૫ ॥

ઢાળ ૩ છ.

રાગ—કંત તમાકુ પરિહરો—એ દેશી.

ધાતકીખંડે ભરતમાં, મનેહર ખેટકનામ નરરાજ;

નયરમાંહિ વ્યવહારિઓ, ધનવંત વસુદેવ નામ નરરાજ.

॥ પૂરવભવ તુમે સાંભળો ॥૨૬ ॥

સુંદરી નામે ગહિની, તસ સુત પંચ રસાલ નરરાજ;

આસપાલ પહેલો ભલો, બીજે તે તેજપાલ નરરાજ ॥૫૦॥૨૭ ॥

ગુણપાલ ત્રીજે કહ્યો, ધર્મપાલ ધર્મસાર નરરાજ;

લાવણ્યરૂપે શોભતી, વળી તસ પુત્રી ચાર નરરાજ ॥૫૦॥૨૮ ॥

લીલાવતી ને શિલાવતી, રંગાવતી તિમ જાણુ નરરાજ;

મૃગાવતી ચોથી ભલી, મહિમા ગુણની ખાણુ નરરાજ ॥૫૦॥૨૯ ॥

પંડિત પાસે મોકલ્યા, તે પાંચે નિજનંદ નરરાજ;

અપસાઈ કરતા 'ઘણું', માંહોમાંહિ દંદ નરરાજ ॥પૂ૦॥૩૦ ॥
 પંડિત મારે તેહને, તે રોયે ઘરે જાય નરરાજ;
 પંડિતને રૂપલે હણ્યો, જો ફરી તુમ ન ગુહાય નરરાજ ॥પૂ૦॥૩૧ ॥
 દુઃખથકી તિણે ભણે શું હોવે, શિખવે ઇણિપરે માય નરરાજ;
 કંઠશોષ કીધાથકી, શું અધિકેરૂં થાય નરરાજ ॥પૂ૦॥૩૨ ॥
 પાટી પોથી પ્રમુખજે, પરજાળે તિણિવાર નરરાજ;
 મૂર્ખપણાથી તેહને, નવિ પરણાવે નાર નરરાજ ॥પૂ૦॥૩૩ ॥
 તિણે દુઃખે દુઃખીઓ સ્ત્રીપ્રત્યે, ભાળે શેઠ વચન નરરાજ;
 અંગજ મૂરખ રાખીયા, કીધો અહિલ જનમ નરરાજ ॥પૂ૦॥૩૪ ॥
 પ્રત્યુત્તર તવ સ્ત્રી કહે, એ સઘળો તુમ દોષ નરરાજ;
 ધર્મથાનકે રૂપલે હણી, આણી અતિઘણો રોષ નરરાજ ॥પૂ૦॥૩૫ ॥
 તે તુજ તનયા ઉપની, જ્ઞાનાશાતના કીધ નરરાજ;
 અંગે પીડી રોગશું, એ ફલ તાસ પ્રસિદ્ધ નરરાજ ॥પૂ૦॥૩૬ ॥

ઠાળ ૪ થી.

રાગ—વીરે વખાણી રાણી ચેલણાળ—એ દેશી.

પૂરવભવ ઇમ સાંભળીજી, જાતિરુમરણ લહો તામ;
 કહેા ભગવન! હવે એહનુંજી, કર્મ છોડણું પનિદાન.
 ॥ જ્ઞાન આરાધન આદરોજી ॥૩૭ ॥
 ઇણે અવસરે વરદત્તનોજી, કર્મ પુછે નૃપ તામ;
 ગુરૂ કહે એહિજ ભરતમાંજી, શ્રીપુરે શેઠ વસુ નામ ॥ જ્ઞા૦ ॥૩૮ ॥
 વસુસાર વસુદેવ બિહું હતાજી, તેહના પુત્ર ગુણવંત;
 ગુરૂતણી દેશના સાંભળીજી, વનમાંહિ તેણે એકાંત ॥ જ્ઞા૦ ॥૩૯ ॥
 સંજમ બેહુજણે આદ્યોજી, સૂરિમુનિસુંદર પાસ;
 વસુદેવ બહુશ્રુતગુણથકીજી, સૂરિપદ ઠવે રે ઉદ્ધાસે ॥ જ્ઞા૦ ॥૪૦ ॥
 પંચસયસાધુને વાચનાજી, આપતો કરતો સજગાય;
 એકદિન પોરિસી સૂચતાંજી, પ્રશ્નમાં રચણિ વિહાય ॥ જ્ઞા૦ ॥૪૧ ॥
 નિદ્રા ન કરી શકે ગચ્છધણીજી, ચિંતવે મનમાંહિ એમ;
 ધન્ય મૂરખ મુજ બાંધવોજી, કિસીય ચિંતા નહિ તેમ ॥જ્ઞા૦॥૪૨ ॥
 એહનું મૂર્ખપણું લહુંજી, ચિત્તે ધર્યું બેહુ અજ્ઞાન;

ખારદિન મૌન કરી ઉપ-ચોણ, તાહરો પુત્ર નિદાન ॥જ્ઞા૦॥૪૩ ॥
 વૃદ્ધબ્રાતા થયો હંસલોણ, માનસરોવરમાંહિ;
 ઈમ સુણી જાતિસ્મરણ લહુંજી, વરદત્તે દેશનામાંહિ ॥જ્ઞા૦॥૪૪ ॥
 ભૂપતિ શંક ખેહું ભણેજી, સૂરિ આગળ કરજોડી;
 વિધિ કહો જ્ઞાન આરાધવાજી, જેમ પહોંચે મનકોડી ॥જ્ઞા૦॥૪૫ ॥

ઢાળ પ મી.

રાગ—વીરજિણેસરચરણકમળકમળાકયવાસો—એ દેશી.

ભાષે તવ મુનિનાથ સાથ નિમુણે ચિત્ત આણી,
 ઉજવલપંચમી દિવસે જેહ આરાધે પ્રાણી;
 ૧ચોથભગત જિન વાંદવા પૂજા ત્રિહું કાળ,
 સાવધકરણી નવિ કરે બ્રહ્મચર્ય સંભાળે. ॥૪૬ ॥

માસ માસ એણિપરે કરે તિહાં પાંસઠમાસ,
 ઉજમણું કરે તેહનું પંચ વસ્તુ પ્રકાશ;
 પાઠી પાઠી પરતિ પંચ ઠવાણી ને કવલી,
 નોકારવાળી પૂજણી ચાખળી પંચવર્ણી. ॥૪૭ ॥

પંચ જાતિ ફલ પંચ પંચ, જિનજિંબ પ્રાસાદ,
 પંચ જાતિના દ્રવ્ય જેહ ટાળો પંચ પ્રમાદ;
 માસે માસે ન કરી શકે તો કાર્તિક પંચમી,
 અજૂઆળી આરાધીયે જાવજીવ કરો એમ. ॥૪૮ ॥

કુસુમ કપૂર સુગંધ દ્રવ્ય લેઇ પુસ્તક પૂજે,
 ઠવાણી બાજેઠ ઉપરે થાપીને રીજે;
 ૨પંચવર્તિ દીપક કરે તિમ સ્વસ્તિક પૂરે,
 પંચવર્ણ ફલ સુખડી ધન ઢાવે અદ્ધર. ॥૪૯ ॥

ઓઁ હ્રીં નમોનાણ(સ્સ) જાણ ૩ગુણે સહસજ હાય.
 ઉત્તર સહામો શુદ્ધ વસ્ત્ર ધરે નિર્મળ હાય;
 ગુરુમુખે લઈ પચ્ચખખાણ રૂપાનાણું મૂકે,
 જાવજીવ ઈમ ઉચરે પછે વિધિ નવિ ચૂકે. ॥૫૦ ॥

જો પોસહને કારણે એ વિધિ ન કરી શકે,
 તો બીજે દિન સાચવેતો કીર્તિ ઝલકે;

રોગ સોગ સંતાપ દુઃખ જાવે સંપદ થાવે,
 અનુકંમે સુરસુખ ભોગવી અજરામર થાવે. ॥૫૧॥
 તે તપ એહું જણે આદર્યો થયા તેહ નીરોગ,
 તિણે સૌભાગ્યની પંચમી કહે તે એહું લોગ;
 એમ ઉજમણું^૧ વરિસ વરિસ કરે વરદત્ત શિક્ષા,
 સહસ(૧૦૦૦) કન્યા પરણી તિહાં અનુકંમે લિયે દીક્ષા ॥૫૨॥
 ગુણમંજરી પણ થઈ નીરોગ ગુણચંદ્રે પરણી,
 પંચમીતપનો વિધિ અનેક કીધી નિર્મલ કરણી;
 અંતે સંયમ આદરી^૩ ખિહું વિજયવિમાને;
 બત્રીશસાગર આયુમાન પાડોતા શુભધ્યાને. ॥૫૩॥

ઢાળ ૬ ફી.

રાગ—શારદ બુદ્ધિદાઇ—એ દેશી.

જખૂપુર્વવિદેહે વિજયપુષ્કલાવતી નામ,
 પુંડરીકિણીનયરી અમરસેનનૃપ ધામ;
 ગુણવતી તસ રાણી તસ કુખે ઉપત્ત,
 વરદત્તજીવ સુરના ગુણ લક્ષણ^૪ સંપુત્ત.

ત્રૃટક.

ગુણલક્ષણ સંપુન્નો પેખી શૂરસેન દિઓ નામ,
 ખાર વરસનો એકશતકન્યા પરણાવ્યો અભિરામ;
 તીર્થંકરમુખથી પૂરવલ્લવ નિસુણી ચારિત્ર લેઇ,
 વર્ષ સહસ એક પાળી કેવળ સિધ્યા કર્મ ખંપઇ. ॥૫૪॥

હવે રમણીવિજયે નરસિંહભૂપતિગૌંડ,
 અમરાવતીકુખે ગુણમંજરીજીવ તેહ;
 ઉપત્તો આવી સુગ્રીવ ઠવિઉં નામ,
 બહુ કન્યા પરણ્યો રાજતેજ બહુધામ.

ત્રૃટક.

બહુધા સુખ વિલસતાં હુઆ પુત્ર ચોરાશીહજાર,

૧ એહુંજણે એટલે વરદત્ત ને ગુણમંજરીયે. ૨ વર્ષેવર્ષે.

૩ એહું ઇત્યપિ. ૪ સંપૂર્ણ.

થાપી પુત્ર રાજ્યે લેઇ સંયમ કેવળ પામ્યા સાર;
પૂર્વએકલખ ભવિ પ્રતિબોધી પામ્યા અવિચલ સુખ,
સૌભાગ્યપંચમીનો તપ કરતાં જાયે દુર્ગતિદુઃખ.

॥૫૫॥

એહ સંયમ નિસુણી જ્ઞાન આરાધો પ્રાણી,
આશાતના ટાળો જિમ થાઓ ગુણપ્રાણી;
એમ જાણી નાણી સુણીયે એ હિત આણી,
શ્રીજિનવરગણધરની એહવી ઉત્તમ વાણી.

તૂટક.

ઉત્તમવાણી જિનની સુણીને પ્રતિબુજ્યા ભવિપ્રાણી,
પંચમનાણ લહેવા કારણે એ સાચી સહિનાણી;
શ્રીવિનયવિમલકવિરાજસુસેવક ધીરવિમલકવિરાય,
નયવિમલ તસ શિષ્ય કહે એમ જ્ઞાને સુજસ સવાય.

॥૫૬॥

—❖❖❖—

*અથ શ્રીમૈત્રેયકાદશીતિથિનું સ્તવન.

ઢાળ ૧ લી.

રાગ—શાંતિજિન એક મુજ વિનતિ—એ દેશી.

દેશ સોરઠ દ્વારાપુરી, કેશવ હરિનરિંદુએ;
યાદવકુલનભદ્રિનમણો, સૌમ્યગુણે જિમ ચંદુએ.

॥ ૧ ॥

॥ દહમને ધર્મ સમાચરો ॥આંકણી ॥

નેમિજિણંદ સમોસર્યા, મુનિવર સહસઅઠા૩(૧૮૦૦૦)એ;
રૈવતગિરિ સુણી આવીયા, વંદે ૧હરી સુખકા૩એ ॥૬૬૦॥ ૨ ॥

નિસુણી દેશના પુછીઉં, એકાદશીફલ સા૩એ;
જ્ઞાનની તિથિ આરાધતાં, આપે શિવસુખ સા૩એ ॥૬૬૦॥ ૩ ॥

દાખે સુવ્રતમુનિકથા, નિસુણે પરખદા રખા૩એ;
પુણ્યવિશેષથકી ફલે, વિધિથી શુભ આચા૩એ ॥૬૬૦॥ ૪ ॥

ધાતકીદક્ષિણભરતમાં, વિજયપુરી સુવિશાળુએ;

* આ સ્તવન કેટલાએક પૂર્વવૃદ્ધપુરૂષો કલ્યાણકનો અધિકાર હોવાથી
સ્તવનમાં ગણે છે અને કેટલાએક સુવ્રતશેઠના ચરિત્રરૂપે હોવાથી સત્રાય
તરીકે પણ માને છે. ૧ કૃષ્ણ. ૨ ખાર.

પશ્ચિમદિશિ ઇષ્ટકારને, નૃપ નામે પૃથિવીપાણ્યે ॥૬૬૦॥ ૫ ॥
 ચંદ્રવતી તેહની પ્રિયા, નગરશેઠ સૂરનામએ;
 પુત્ર અનેક છે તેહને, સકલકળા ગુણધામએ ॥૬૬૦॥ ૬ ॥
 જિનધર્મે ખલુનેહીઓ, આવશ્યકવ્રતધારએ;
 એકદિન ગુરુમુખે જ્ઞાનનો, સુણ્યો મહિમા હિતકારએ ॥૬૬૦॥ ૭ ॥
 તવ ગુરુ ધવલ એકાદશી, દિન આરાધન ભાખ્યોરે;
 જ્ઞાનખળે તસ હિત ભણી, વિધિ સઘળો તિહાં દાખ્યોરે ॥૬૬૦॥ ૮ ॥

ઢાળ ૨ જી.

રાગ—પુણ્ય પ્રશંસીએ એ દેશી.

મૌનપણે પોસહ કરે રે, અહોરતો ચૌવિહાર;
 પઠન ગુણન જિન નામનાં રે, કરતાં ધર્મ વિચાર રે.
 ॥ ભવિ વ્રત આદરો ॥ ૯ ॥

પારણે ઉત્તરવારણે રે, એક ભક્ત આહાર;
 ઉભયટંક આવશ્યક રે, કરે સચિત્તપરિહાર રે ॥ ભ૦ ॥૧૦ ॥
 જ્ઞાનતણી પૂજા કરે રે, સાહગ્મિવાત્સલ્ય સાર;
 જિન આગળ ઢાણું કરે રે, પૂજા વિવિધપ્રકાર રે ॥ ભ૦ ॥૧૧ ॥
 સંવિભાગવ્રત સાચવી રે, પારણ એમ કરંત;
 ખારવરસ પૂરે થયે રે, ઉજમણુ મનખંત રે ॥ ભ૦ ॥૧૨ ॥
 જિનવરને નવ ભૂષણાં રે, પ્રત્યેકે અખ્યાર;
 ધાન પકવાન પ્રમુખ બહુરે, લખાવે અંગ અખ્યારરે ॥ ભ૦ ॥૧૩ ॥
 સંઘભક્તિ બહુવિધિ કરેરે, જ્ઞાનોપગરણુ સાર;
 ઠવણી કવલી ચાખખી રે, પાઠા પ્રમુખ અખ્યાર રે.

વિદ્યાંગણા તિમ સાર રે ॥ ભ૦ ॥૧૪ ॥

એણિપરે બહુવિધિ સાચવેરે, એક વરસ તે સર્વ;
 અખ્યાર અખ્યારસ ઉજળી રે, કીધું પૂરણુ પર્વ રે ॥ ભ૦ ॥૧૫ ॥
 ઉજમણાના દિનથકી રે, પત્રરમે દિને તેહ;
 શૂલરોગે મરી સુર થયોરે, આરણુકદ્યે ગુણગોહરે ॥ ભ૦ ॥૧૬ ॥

૧ બહુરનેહવાળો. ૨ જિનધરને ઇત્યપિ. ૩ આરણુનામે
 અખ્યારમા દેવલોકે.

ઢાળ ૩ જી.

રાગ—આદિકરણ શ્રીઆદિજિનજી—એ દેશી.

તિહાંથી ચવિ આ ભરતમાંજી, શૌરીપુરે પુણ્યવંતજી;
સમુદ્રદત્તવ્યવહારિયોજી, પ્રીતિમતીના કંતજી.

॥ ભાવે ભવિયણ વ્રતધરોજી ॥ ૧૭ ॥

તસકુખે ^૧સુર ઉપન્યોજી, નાલનિક્ષેપણ ઠામજી;
નિધિ પ્રગટ્યે મહોત્સવ કરેજી, સુવ્રત દીધું નામજી ॥ભાગ॥૧૮ ॥

સાધુસમીપે સંબ્રહેજી, સમકિત તિમ વ્રત બારજી;
યોવનવયે પરણાવિયોજી, કન્યા અગ્યાર ઉદારજી ॥ભાગ॥૧૯ ॥

સંયમ જનકે આદ્યોજી, સાધે આતમકાજી;
સુવ્રત ઘરસ્વામી થયોજી, કોડિ અગ્યાર ધન સાજી ॥ભાગ॥૨૦ ॥

ધર્મઘોષસૂરિ આવીયાજી, કહે તિહાં પર્વ વિચારજી;
જાતિસ્મરણથી તે બ્રહેજી, રૂપૂવળ્યો આચારજી ॥ભાગ॥૨૧ ॥

એક દિન પોસહ આદ્યોજી, મૈની નિશિ પરિવારજી;
તે નિસુણી ચોર આવિયાજી, ધન લેવા તેણીવારજી;

કીઘો પ્રદીપ પ્રચારજી ॥ભાગ॥૨૨ ॥

દીઠ કાઉરસગે રહ્યાજી, લેવે ધનની કોડિજી;
થ'ભે શાસનદેવતાજી, નહીં કોઈ ધર્મની જાડિજી ॥ ભાવે॥૨૩ ॥

લોકે રાય જણાવીઓજી, આવીયો ચોકીદારજી;
થ'ભાણા સવિ તે તિહાંજી, અચરિજ એહ અપારજી ॥ભાગ॥૨૪ ॥

ઢાળ ૪ થી.

રાગ—હમચડીની દેશી.

મન ઠથર કરીને પોસહ પારે, વિધિ સઘલો આરાધે;
રાજા પણ તેહને ઘરે આવ્યો, ^૩ભેટે ભગતિ બહુસાધે રે.

હમચડી. ॥૨૫ ॥

અભયદાન માંગી મૂકાવ્યા, ^૪તસ્કર વ્યસનથી વાર્યા;
શેઠપટે રાજાએ થાપ્યો, તસપરિજન સત્કાર્યા રે હમચડી. ॥૨૬ ॥

વળી એકદા અગ્યારસદિવસે, સપરિવાર વ્રતધાર;

લાગ્યો અગ્નિ જવલતું પુર દેખી, ધર્મશરણ કરે સારરે હમચડી ॥૨૭॥
 ધર્મશાલા સુવ્રતગેહાદિક, મૂકી અવર સવિ 'જલીઉં';
 દેખી નરપતિ બોલે એહને, ધર્મે વિઘન સવિ ટળીઉં રે
 હમચડી. ॥૨૮॥

એકશતબહોંતેર પુત્ર થયા તસ, સઘળીએ નારીકેરા;
 રંગેડિનવાણું ધન સવિ મૂકી, લીધે સંયમ થઈ શૂરાંરે હમચડી ॥૨૯॥
 જયશેખરચઉતાણી ગુરૂથી, અંગ અગ્યાર અભ્યાસે;
 છકુ અક્રમ શત ચાર છમ્માસી, એક તિમ ચાર ચઉમાસી રે.
 હમચડી. ॥૩૦॥

એમ તપ કરતાં સુવ્રતમુનિને, મૌનએકાદશીદિવસે;
 અંગે પીડા બહુ ઉપજવી, પણ સ્થિરતાગુણ વિકસેરે હમચડી ॥૩૧॥
 એક ઋમિથ્યાસુર ક્ષોભણ કાજે, પરમુનિને મુખે આવી;
 શ્રાદ્ધગૃહે જઈ ભેષજ લાવે, તો વેદના શમાવે રે હમચડી ॥૩૨॥
 કહે વ્યંતર જો પવસતીને બાહિર, જાવે તો સુખ પાવે;
 કહ્યો ન માન્યો મસ્તકે હણીઓ, પણ નિજમન ન ડગાવે રે.
 હમચડી ॥૩૩॥

એણિપરે ઘાતિકર્મ ખપાવી, પામી કેવલનાણ;
 સિદ્ધ થયો સુરવૃંદ મળીને, આચ્છવ કરે વિહાણરે હમચડી ॥૩૪॥
 વનિતા પણ અગ્યારે સંયમ, લેઈ નિરતીચાર;
 માસસંલેખણ શિવગતિ પામી, વળી બહુ તસ પરિવાર રે.
 હમચડી ॥૩૫॥

ઢાળ પ મી.

રાગ—બે કરજોડીને જિનપાયે લાગું—એ દેશી.

નેમિજિણુદ કેશવ આગે, એહ સંબંધ કહ્યે ચિતરાગે;
 સાંભળી કૃણુ એ દિવસ આરાધે, દ્વાયિકસમકિતના ગુણગાવે ॥૩૬॥
 અરજિનવ્રત નમિજિનવર જ્ઞાન, મદ્ધી જન્મ વ્રત કેવલજ્ઞાન;
 એકચોવીશીમાં પંચકલ્યાણ, ત્રણચોવીશીના પત્રરે કલ્યાણ ॥૩૭॥
 એકણુદેત્રે એમ ભણીજે, દશદેત્રે દાદશા જાણીજે;

અતીત અનાગત ને વર્તમાન, પંચાસ પંચાસ એમ પ્રમાણ ॥૩૮॥
 નેત્રુજિનના નામ ગણીજે, એક ત્રણને એકજ લીજે;
 અઢારમે ઓગણીશ ને એકવીશ, વર્તમાન જિન એ નિશદીશ ॥૩૯॥
 સાતમે ચોથો છઠ્ઠો એહ, અતીત અનાગતના જિન બેહ;
 મોટું પર્વ કહ્યું તિણ હેતે, જિનશાસનને વળી શૈવસંકેત ॥૪૦॥
 માગશર શુદ્ધિ અગ્યારસ પાળે, તે સવિ કર્મના મેલ ખપાવે;
 જવજીવ કીજે શુભભાવે, ભવભવનાં તેમ સંકટ જાવે ॥૪૧॥
 શ્રીજ્ઞાનવિમલસૂરિ ઓણીપરે ભાષે, એહ ચરિત્રતણી છે સાષે;
 આરાધે જે જિનકહ્યાણ, હોવે તસ ઘરે કોડિ કહ્યાણ ॥૪૨॥

અથ શ્રીવીશસ્થાનકતપનું સ્તવન.

કુહા.

શ્રીજિનમુખજવાસિની, બ્રહ્માણી શ્રુતદેવી;
 થાનકતપમહિમા વિધિ, હું પલણું નિતમેવ. ॥ ૧॥
 જિન સિદ્ધ પવયણ ગુરૂ ધિવિર, બહુશ્રુત તપસી જેહ;
 વાત્સલ્ય કીજે એહનું, બહુનાણાપયોગે તેહ. ॥ ૨॥
 દંસણ વિનય આવશ્યકે, શીલે નિરતીચાર;
 પ્રમાદિ ક્ષણ પણ નહીં, તપ અનાશંસ વિચાર. ॥ ૩॥
 અતિથિસંવિભાગે કરી, ચઢિવિધ દાન આહાર;
 વૈયાવચ્ચ તસ દાખીયે, ઉપસર્ગાદિ નિવાર. ॥ ૪॥
 ચઢિવિધ સંઘ સમાધિનું, અપૂર્વજ્ઞાન અભ્યાસ;
 શ્રુતભક્તિ તીર્થપ્રભાવના, એ વીશ પુણ્યનિવાસ. ॥ ૫॥

૧ અંકમે અઢારમા તીર્થકરનું એક અને ઓગણીશમાના ત્રણ અને એકવીશમાનું એક એમ પાંચ કલ્યાણક જાણવા. ૨ શૈવશાસ્ત્રમાં પણ મૌન-કાદરીનું માહાત્મ્ય કહેલ છે. ૩ વીશસ્થાનકપદના નામ નીચે પ્રમાણે—અરિહંતપદ ૧, સિદ્ધ ૨, પ્રવચન ૩, આચાર્ય ૪, સ્થિવિર ૫, ઉપાધ્યાય ૬, સાધુપદ ૭, જ્ઞાનપદ ૮, દર્શનપદ ૯, વિનયપદ ૧૦, ચારિત્રપદ ૧૧, બ્રહ્મવ્રત ૧૨, ક્રિયાપદ ૧૩, તપપદ ૧૪, ગોયમપદ ૧૫, જિનપદ ૧૬, સંયમપદ ૧૭, જ્ઞાનપદ ૧૮, શ્રુતપદ ૧૯, તીર્થપદ ૨૦ એ વીશપદ જાણવા.

ઢાળ ૧ લી.

રાગ—એ કરજોડીને જિન પાયે લાગું—એ દેશી.

હવે થાનકતપ જેણિપરે કીજે, તેહતણે વિધિ ઈમ નિસુણીજે;
સમકિતધારી જે નરનારી, સચિતપરિહારી ને બ્રહ્મચારી ॥ ૧॥
ઉત્તરપારણે ^૧એકાહારી, ત્રિહુ વિધિ જિનપૂજે નિરધારી;
આવશ્યક ^૨દુગવેલ સંભાળે, યતના રૂડી જીવની પાળે ॥ ૭ ॥
ગુરુભક્તિ વળી વિધિનો રાગી, ધર્મસક્ત ને વિષયનો ત્યાગી;
સજ્જનસંગી કપટે ન લિંગી, તત્ત્વ ત્રણનો જે અતિરંગી ॥ ૮॥
એહવા લક્ષણનો જે પ્રાણી, અમૃતપરે મીઠી જસ વાણી;
તે એ તપ કરવા ઉજમાલ, જિનપદ બાંધે પુણ્યવિશાલ ॥ ૯॥
ગુરુમુખથી ફલ એહનાં નિસુણી, વિધિ અનુસારે કરતો કરણી;
^૩દેહાવસહસ પદનું કરે ગણજી, લેશથી ચરિત્ર એહનું હવે પભણું ॥ ૧૦॥
સાધુ શ્રાવક એ તપને ધારે, ચોથ છઠ્ઠાસભગત ઉદાર;
^૪પ્રથમ અતિમજિન સર્વ આરાધ્યાં, શેષે ઇગદુગ પૂર્વભવે સાધ્યા ॥ ૧૧॥
શ્રાવક પોસહ કરી આરાધે, મૂલગવિધિયેતો જિનપદ બાંધે;
બીજે દિને પૂજાદિક કરણી, સાચવતો વિધિશું જિમ વરણી ॥ ૧૨॥
યદ્યપિ કાઉસગ્ગ અથે ન દાખ્યા, પણ સુવિહિતમુનિયે વિધિમાં રાખ્યા;
એહથી દર્શનશુદ્ધિ વિશેષે, તપ ચારિત્રતણે પણ લેખે ॥ ૧૩॥
એક નવકારને કાઉસગ્ગે, પલિય સુરાયુ બાંધે સગ્ગે;
ઓગણીશલાખ ને સહસ ત્યાશી, દુગશત સહસકુ ઉપર વાસી ॥ ૧૪॥
લોગસકાઉસગ્ગે એતાં જાણે, ઇગસકુલખ સહસ પાંત્રીશ આણે;
દુસય દુસકિ પદયોપમ ^૫આય, બાંધે સુરનું કરી મન ઠાય ॥ ૧૫॥
તેહલણી કાઉસગ્ગ છે જીત, ત્રિકરણયોગશું વિધિ સુપવિત;
આભાયિક કરીને જે કીજે, તો સહેજે સંસાર તરીજે ॥ ૧૬॥
થાનક થાનક કાઉસગ્ગ કરવા, સામાયિકે ભવજલધિ તરવા;
નામ ઠામ હવે એહનાં દાખે, ^૬અંચ વિચારામૃતની સાખે ॥ ૧૭॥

૧ ઉત્તરવારણે તથા પારણે એકાસણ કરે. ૨ એ ટંક.

૩ બેહજર પ્રમાણે. ૪ પહેલા અને છેલા તીર્થકરે (ત્રપભદ્રેવજી ને મહાવીરસ્વામિયે) વીશે સ્થાનકને આરાધ્યા છે અને બાકીના બીજા તીર્થકરોએ પૂર્વભવમાં એક સ્થાનક અથવા બે સ્થાનક એમ આરાધ્યાં.
૫ આયુષ્ય. ૬ વિંશતિસ્થાનવિચારામૃતસંગ્રહઅંથ (૧૫૨૦ વર્ષે) શ્રી-મત્તપાગચ્છીય શ્રીજિનહર્ષસૂરિનો રચેલ છે.

ઢાળ ૨ જી.

રાગ માડની—ચેતન ચેતીયે રે—એ દેશી.

૧ જિનપૂજવિધિ અંતરથી જાણજોયે રે, કહેતાં વાધે વિસ્તાર;
જે વિશેષપદારથ જગમાં જાણીયે રે, તેહની ભક્તિ ઉદાર,
તે તિહાં જોડીયે સાર ॥૧૮॥

જિનવર પૂજ્યે રે, પામી નરભવયોગ;
ધર્મ અતુલ છે જગમાં શ્રીજિનવરતણેરે, આરાધ્યે શિવયોગ.
॥ જિ૦ ॥ એ આંકણી ॥

નમોઅરિહંતાણું ગણીએ પ્રથમપદે ભલુરે, તેપણુ રચ્ય સત્તર પ્રકાર;
પૂજા કીજે વળી પ્રાસાદ કરાવીયે રે, તસ આશાતના વાર ॥જિ૦॥૧૯॥
તસ ૩ પ્રત્યનીકની સંગતિ સહજે વારીયેરે, કહિસગ્ગ ચોવીશ ૪ વા ખાર;
અવર્ણવાદઆચ્છાદન જસ થુતિ ગાણ્યે રે, ભક્તિખલુમાન ઉદાર.
॥ જિ૦ ॥૨૦॥

દેવપાલભૂપાળપરે ત્રીજે ભવે રે, પામે જિનપદ જેમ;
મનોરમા તસ ઘરણી ગણુધરપદવી લહીરે, પ્રથમ થાનકને પ્રેમ.
॥ જિ૦ ॥૨૧॥

ભક્તિ કરો ભવિ બીજે થાનકે સિદ્ધની રે, ખિંખ ભરાવો ખાસ;
મણીરૂપ્યસોવન ધાનુતણી ખલુરે, સિદ્ધગુણ કીર્તિને રાશ ॥જિ૦॥૨૨॥
નમોસિદ્ધાણું દાય સહસ જપીયે સદારે, પૂરવ વિધિ સવિ હોય;
કહિસગ્ગ અડ અથ પત્તર લોગસતણેરે, તન્મયધ્યાનેજોય ॥જિ૦॥૨૩॥
અરિહંતને પણ બીજું પદ એ માન્ય છે રે, પતોશી અવરાં વાત;
એહને ધ્યાને સિદ્ધસ્વરૂપીઆતમારે, સાદિ અનંત હુધ જાતા ॥જિ૦॥૨૪॥
મહાતીર્થ પુંડરીક અષ્ટાપદ રૈવતારે, શ્રીસમ્મેતાદિક ઠામ;
વિધિશું કીજે યાત્રકે પદ ભરાવીયેરે, ખાંધે જિનપદ તામ ॥જિ૦॥૨૫॥
હસ્તિપાલનૃપ ચિત્રપ્રધાનતણીપરે રે, ત્રીજે ભવે જિન થાય;
મંત્રી ગણુધરપદ પામી શિવ જમશ્યેરે, બીજાપદ સુપસાય ॥જિ૦॥૨૬॥
ત્રીજે થાનકે પ્રવચનભક્તિ કહી ભલી રે, પ્રવચન ચઉવિહ સઘ;

૧ તેના માટે આ પુસ્તકમાં ૨૩૮મા પૃષ્ઠમાં છાપેલ જિનપૂજવિધિનું
સ્તવન જૂઓ. ૨ અષ્ટપ્રકારી અથવા સત્તરભેદીપૂજા. ૩ શત્રુ.
૪ અથવા. ૫ તે વળી બીજી વાત શી કરવી. ૬ રૈવતાચળ
એટલે ગિરનાર.

‘શ્રમણાદિક છે આગમ મુખ્યતારે, કીજે ન તસ સ ઉલ્લંઘ ॥જિ૦૥૨૭॥
 સમક્ષિતવંતા શાસનભક્તા જે ભવિપ્રાણીયા રે, કીજે તાસ સહાય;
 આજ્ઞાલાન નવદીક્ષિત વૃદ્ધાદિકતણેરે, અનુગ્રહ કરે નિરભાયા ॥જિ૦૥૨૮॥
 ‘નમોપવયણુસ્સ’ ગણીયે કાઉસગ્ગ કીજીયેરે, લોગસ્સ અઉ અથવા આશ;
 ચિંતન કરતા જિનદત્તશેઠાણીપરે રે, હીરપ્રભા તસ નાર ॥જિ૦૥૨૯॥
 શેઠને જિનપદ ગણધરપદ વળી નારીનેરે, પામી લહે શિવસુખ;
 ત્રીજે થાનકે ભક્તિ કરે એમ ભાવશું રે, મહિમા મોટિમ લખખ.
 ॥ જિ૦ ॥૩૦॥

હાળ ૩ જી.

રાગ—પારધીયાની દેશી.

ચોથે થાનકે કીજીયે રે, શક્તે ગુરૂની ભક્તિ રે ગુણરસિયા;
 આચારી આચાર્યનીરે, છત્રીશગુણની વ્યક્તિ રે ચિત્તવસિયા ॥૩૧॥
 ‘નમોઆયરિયાણુ’ ગણેરે, છત્રીસ લોગસ્સ કાઉસગ્ગરે ગુણ૦
 ત્રિકરણુ વિનયે સેવના રે, અતિ ઉચ્છાહ અથગ્ગ રે ચિત્ત૦ ॥૩૨॥
 પુરૂષોત્તમનૃપની પરે રે, જિનપદ લહીએ સાર રે ગુણ૦
 અન્ન પાન વસતી ને વેચાવચ્ચેરે, પૂજાને સત્કાર રે ચિત્ત૦ ॥૩૩॥
 પદ પંચમે વળી ચિવિરની રે, સેવા બહુવિધ હોય રે ગુણ૦
 રશ્રુતપર્યાયવચથી વળી રે ત્રિવિધ લોકોત્તર જોય રે ચિત્ત૦ ॥૩૪॥
 સીદ્ધાતા સમ સંયમે રે, ધિર કરતાં હોય ઐશ્વર્ય રે ગુણ૦
 ‘નમોથેરાણુ’ ધ્યાનએ રે, કાઉસગ્ગ ત્રણ પણ તેરે રે ચિત્ત૦ ॥૩૫॥
 પદોત્તરનૃપની પરે રે, જિનપદ લહીએ ક્ષેમ રે ગુણ૦
 છઠ્ઠે બહુશ્રુતને નમો રે, ઉપાધ્યાયપદ પ્રેમ રે ચિત્ત૦ ॥૩૬॥
 ‘નમોઉવજ્ઞાયાણુ’ જપોરે, કાઉસગ્ગ લોગસ્સ પચવીશરે ગુણ૦
 વિવિધભક્તિ તસ સાચવોરે, બહુશ્રુતની સુજગીશ રે ચિત્ત૦ ॥૩૭॥
 મહેંદ્રપાલનૃપની પરે રે, જેમ સુતશીલપ્રધાન રે ગુણ૦
 જિનગણધરપદ પામશ્યે રે, જેહની મોટી મામ રે ચિત્ત૦ ॥૩૮॥
 તપસી સાધુપદ સાતમે રે, ભક્તિ કરે દ્રવ્યભાવ રે ગુણ૦

૧ શ્રમણઆદિ આગમની મુખ્યતા રે ઇત્યપિ.

૨ સમવાયાંગ-

સત્રસુધી ભણેલ હોય તો શ્રુતિચિર અને દીક્ષા લીધે ત્રીશ વર્ષ થયા હોય
 તો દીક્ષાપર્યાયસ્થિચિર તથા સાઠ અથવા સિત્તેર વર્ષની વયવાળા વૃદ્ધ હોય
 તે વયસ્થિચિર કહેવાય છે. ૩ ચિવિર. ૪ પાંચ.

‘નમોલોએસવસાહુભૂતે, સગવીશ લોગસ્સ ખાસ રે ચિત્ત ॥૩૯॥
 વીસામણ વાત્સલ્યથી રે, પ્રમુખ કરો ઘણી સેવ રે ગુણ
 વીરભદ્રમુનિની પરે રે, જિનપદ લહે સ્વયમેવ રે ચિત્ત ॥૪૦॥
 જ્ઞાનોપયોગ પ્રતિક્ષણે રે, ચિંતવો આઠમે ઠાણે રે ગુણ
 ‘નમોનાણુસ્સ’પદ કાઠિસગ્ગે રે, રૂપણ એકાવન માનરે ચિત્ત ॥૪૧॥
 જ્ઞાનોપગરણ જ્ઞાનને રે, જ્ઞાનીને બહુમાન રે ગુણ
 જયંતદેવરાજ પરે રે, ખાંધે જિનપદ નામ રે ચિત્ત ॥૪૨॥

ઢાળ ૪ થી.

રાગ—મેરી ઉપર મેડુ ઝરખે વીજળી હો લાલ ઝરખે—એ દશી.
 નવમું સ્થાનક દર્શનપદનું ધ્યાનએ હો લાલકે પદનું
 ‘નમોદસણ(સ્સ)’ કરી જાપકે પાપ પલાઈએ હો લાલકે પાપ
 ૩પણ અથવા સડસઠ લોગસ્સને ચિંતીએ હો લાલ લોગ
 સુગુર સુદેવ સુધર્મ એ દર્શનમંતીએ હો લાલ એ દર્શન ॥૪૩॥
 દર્શનના ઉપગરણ વધારો બહુપરે હો લાલ વધારો
 નિઃશંકાદિ દોષ નિવારી ચિત્ત ધરો હો લાલ નિવારી
 જિમ હરિવિક્રમભૂપ જિનેંદ્રપદવી લહે હો લાલ જિનેંદ્ર
 દર્શનથી વળી જ્ઞાનચારિત્ર ગુણ ગહગહે હો લાલ ચારિત્ર ॥૪૪॥
 દશમુંપદ ‘નમોવિનયસ્સ’ ગણી આરાધીએ હો લાલ ગણી
 ગુણિપદ તેરનો વિનય ચઠ્ઠેદ સાધીએ હો લાલ ચઠો
 અહુવા દશવિધ ભેદ વિનય કાઠિસગ્ગ કરો હો લાલ વિ
 દશ અથવા બાવજ લોગસ્સ કરી ભવતરો હો લાલ લોગ ॥૪૫॥
 દર્શન જ્ઞાન ચારિત્ર ને તપ ઉપકારીનો હો લાલ કે તપ
 મોક્ષ વિનય પણ ભેદ એ જૈનાચારનો હો લાલકે જૈના
 ધનત્રેષ્ટિપરે તેહ મુનિવ્રત આદરી હો લાલ મુનિ
 ખાંધે જિનપદ નામ કરી કિરિયા ખરી હો લાલ કરી ॥૪૬॥
 ઉભયકાળ આવશ્યક પડવિધ સાચવે હો લાલકે પડ
 સામાયિક બહુવાર કરી કર્મ પાચવે હો લાલ કરી
 ‘નમોચરિત્ત’પદ જાપસત્તર અથ પાંચનો હો લાલ સત્તર
 કરે કાઠિસગ્ગ દશ :સામાચારી સંચનો હો લાલ સામા ॥૪૭॥

નિરતીયારે ભક્તિ કરે ચારિત્રની હો લાલ કરે
 સર્વવિરતિ નેશવિરતિ કરે ચિત્ત ચિત્રથી હો લાલ કરે
 અરૂણદેવભૂપાલપરે તે જિન હોયે હો લાલ પરે
 'પારસમું' હવે ઠાણુ શીલવ્રતનું કહે હો લાલ શીલ ॥૪૮॥
 ચિંતામણિપરે લીલ શીલ જે આદરે હો લાલકે શીલ
 નવવિધવાડી વશુદ્ધ અઢાર ભેદ ધરે હો લાલ અઢાર
 વ્રતધારીની ભક્તિ સાધુભાવકતણી હો લાલ સાધુ
 લોગસ્સ નવ વા અઢાર કાઠિસગ્ગે ભણી હો લાલ કાઠિ ॥૪૯॥
 'નમો અંભવયધારિણુ' પાઠ જપે સદા હો લાલકે પાઠ
 ચંદ્રવર્મનૃપ જેમ લહે જિનપદ મુદા હો લાલ લહે
 તેરમે થાનકે એહ પ્રમાદ ક્ષણ નવિ કરે હો લાલ પ્રમાદ
 'નમોકિરિયાણુ' જપ કરી ભવજલ તરે હો લાલકે કરી ॥૫૦॥
 વળી પિંડસ્થ પદસ્થ રૂપસ્થ રૂપાતીતનુ હો લાલકે રૂપા
 ધ્યાન ધરે વળી ધર્મ શુકલની રીતિનું હો લાલ કે શુકલ
 રકરે પ્રમાદપરિહાર આચાર અનુભાદના હો લાલ આચાર
 કાઠિસગ્ગ તેર પણુવીસ અક્રિય આદહાદના હો લાલ અક્રિ ॥૫૧॥
 નિરતિયાર ક્રિયા સાધે વિકથાઆધિને હો લાલકે વિકથા
 હરિવાહનનૃપ જેમ તે જિનપદ સાધીને હો લાલકે જિન
 ચૌદમે સ્થાનકે બાહ્ય અભ્યંતરતપ ધરે હો લાલ અભ્યં
 'નમોતવસ્સ' ગણે પાઠ લોગસ્સ દ્વાદશ કરે હો લાલ લોગ ॥૫૨॥
 અનાશંસ અનિદાન કરી ચિત્ત નિર્મલું હો લાલ કરી
 કંચનકેતુનૃપ જેમ લહે જિનપદ ભલું હો લાલ લહે
 પનરમે થાનકે એહ ઉચિત અશનાદિકે હો લાલ ઉચિત
 શુદ્ધ અતિથિસંવિભાગ કરે પૂજાદિકે હો લાલ કરે ॥૫૩॥
 તેહ ભણી 'નમોગાયમ' ગણીયે કાઠિસગ્ગે હો લાલ ગણી
 'એકાદશ લોગસ્સ સુપાત્રાદિક વગે હો લાલ સુપાત્રા
 '૧૨૩૪૫૬૭૮૯૧૦ તામ્ર ને મૃન્મય પાત્ર છે હો લાલ કે મૃન્મ

૧ પારમું વ્રત હવે ઠાણુ બ્રહ્મવ્રતનું કહે હો લાલ બ્રહ્મ ० ઇત્યપિ.
 ૨ કરે પ્રમાદ પરિહાર આચાર અપ્રમાદનો હો લાલ આચાર ० ઇત્યપિ.
 ૩ પાર લોગસ્સનો કાઠિસગ્ગ. ૪ અગીઆર. ૫ રત્નના, સુવર્ણ-
 ના, રૂપાના, તાંબાના અને માટીના એમ પાત્ર.

૧ જિનમુનિમાવક સમકિતિ મિથ્યાત્વિમાત્ર છે હો લાલ મિં ॥૫૪॥
 એણિપેરે પાત્ર વિચાર સંવિભાગ પ્રત ધરે હો લાલ સંવિં
 નરવાહનનૃપ જેમ થઈ જિન ભવ તરે હો લાલકે થઈ
 મન વય કાય વિશુદ્ધ એહવું જે આદરે હો લાલ એહ
 જ્ઞાનવિમળગુણરાશિ ભુવનમાં વિસ્તરે હો લાલ ભુવં ॥૫૫॥

ઢાળ ૫ મી.

રાગ—મુનિ મન સરોવર હંસલો—એ દશી.

વૈયાવચ્ચપદ સોલમું, ભવિ તુમે ભાવે આરાધો રે;
 રજિનસૂરિવાયગમુનિ ગુણી, દશવિધ ભેદથી સાધો રે. ॥૫૬॥
 શ્રીજિનવર એમ ઉપદિશે ॥ એ આંકણી ॥
 *ઉપસર્ગાદિક યાળવે, વૈયાવચ્ચ વિશેષ રે;
 તે ભણી અપડિવાઈ કહું, પ્રવચન ઉચિત સંપેખ રે ॥શ્રીજિં॥૫૭॥
 જિન ઉત્કૃષ્ટ ગુણીમાંહિ, તે ભણી 'જિણાણુ' ગણીયેરે;
 કાઉસગ પાંચ લોગરસનો, અધિગત ગુરૂમુખે સુણીયેરે ॥શ્રીજિં॥૫૮॥
 જમૂતકેતુનૃપતિપરે, તીર્થકરપદ ફરસે રે;

૧ ઉપર પ્રમાણે અનુક્રમ જેમકે જિં હોય તે રત્નપાત્રસમાન
 મુનિ તે કંચનપાત્રસમાન તથા સુશ્રાવક હોય તે રૂપાના પાત્રસમાન અને
 રૂક્ત સમ્યક્વધારી હોય તે તાંબાના પાત્ર સમાન અને મિથ્યાત્વી હોય તે
 માટીના પાત્રસમાન એમ જાણવું. ૨ તીર્થકરનો, આચાર્યનો, વાચ-
 કનો, મુનિનો, ગુણીનો. ૩ ઉપસર્ગ એટલે શું તે જાણવા માટે—
 દેવાદિકૃતસ્યોપસર્ગશબ્દસ્ય વ્યુત્પત્તિરિયં ઉપસૃજ્યન્તે સિપ્યન્તે
 ય્યાવ્યન્તે પ્રાણિનો ધર્માદેર્યેષુ ઇત્યુપસર્ગીઃ દેવાદિકૃતોપદ્રવેષ્વિતિ
 શ્રીસ્થાનાંગસૂત્રવૃત્ત્યાદૌ તથા ઉપસર્જનમુપસર્ગઃ અથવા કારણ-
 સાધનઃ ઉપસૃજ્યતે સમ્બધ્યતે પીઢાદિભિઃ સહ જીવસ્તેનેત્યુપસર્ગઃ
 અથવા કર્મસાધનઃ ઉપસૃજ્યતે સમ્બધ્યતે તત્કોડ્સાવેવ તદુપસર્ગઃ
 અથવા ઉપાદાનસાધનઃ તતસ્તસ્માદુપસર્ગાજીવઃ ઉપસૃજ્યતે સ-
 મ્બધ્યતે પીઢાદિભિઃ સહ યસ્માત્તત ઉપસર્ગ ઇત્યાદિ શ્રીઉત્તરાધ્ય-
 યનસૂત્રવૃત્તિશ્રીવિશેષાવશ્યકમહાભાષ્યવૃત્ત્યાદૌ પ્રોક્તમસ્તીતિ ।
 ૪ ગુણીપુરોમાં ઉત્કૃષ્ટ જિનવર છે માટે 'નમોજિણાણુ' એમ ગણવું.

રાણીયશામતી તેહની, ગણધરપદે ભવ તરસે રે ॥ શ્રીજિ૦ ॥૫૮॥
 પદ સમાધિ હવે સત્તરમું, દ્રવ્યભાવે ઉપજાવે રે;
 'સૂરિમુખ ચઢિવિહ સંઘને, સુપરેશું સુવિધિ સિખાવેરે ॥શ્રીજિ૦॥૬૦॥
 સંઘમાં ઉત્તમ મુનિવરા, તે ભણી 'નમોચારિત્ર' જાપીએ રે;
 વિઘનનિરાકરવે કરી, રૂપણ લોગસ્સ કર્મ ખપીએરે ॥શ્રીજિ૦॥૬૧॥
 શ્રીપુરંદરનૃપની પરે, જિનપદ લહે સુખકાર રે;
 બંધુમતી તેહની પ્રિયા, હોશે તસ ગણધાર રે ॥ શ્રીજિ૦ ॥૬૨॥
 પદ અઢારમે આઢરો, અપૂર્વ જ્ઞાનનું મહણુ રે;
 'અંગાનંગ આવશ્યકે, ભણીયે કરી યોગોવહાણુ રે ॥શ્રીજિ૦॥૬૩॥
 તત્ત્વજ્ઞાનની ચિંતના, 'નમોનાણુસ્સ' પદ જાપ રે;
 કાઠિસગ્ગ 'પણુ અથ ખારનો, જ્ઞાનથી ટળે સવિ પાપરે ॥શ્રીજિ૦॥૬૪॥
 'સાગરે'દુનૃપની પરે, તીર્થ'કરપદ પામે રે;
 આઢર કરીને આશાતના, યાળતો સવિ દુઃખ વામે રે ॥શ્રીજિ૦॥૬૫॥
 હવે શ્રુતપદ ઓગણીશમું, શ્રુત તે ગણધરે રચિયું રે;
 ચૌદપૂરવી દશપૂરવી, પ્રત્યેકબુદ્ધબુદ્ધિ ખચિઉં રે ॥શ્રીજિ૦॥૬૬॥
 વિધિશું મહેવું દેયવું, પ્રત્યનીકતા યાળે રે;
 અંગ અનંગ લખાવીએ, શક્તિ શાસન અણુઆળેરે ॥શ્રીજિ૦॥૬૭॥
 'નમોમુયસ્સ' પદ ધ્યામએ, 'ચઢિ અથ પણુયાલીશ રે;
 લોગસ્સ કાઠિસગ્ગ કીણયે, ધરીયે ભક્તિ અશેષ રે ॥શ્રીજિ૦॥૬૮॥
 શતક અધ્યયનપદ પાહુડા, ઉદેશાદિક ચૂલા રે;
 ધારીયે અંગને પૂર્વના, તો વાધે શ્રુતલીલા રે ॥ શ્રીજિ૦ ॥૬૯॥
 રત્નચૂડનૃપની પરે, સ્વાદ્વાદે નહીં શંકા રે;
 જિનપદ લહી શિવગતિ લહે, પાવે પુણ્યની લંકા રે ॥શ્રીજિ૦॥૭૦॥
 પ્રવચનતીર્થપ્રભાવના, વીશમું સ્થાનક જાણો રે;
 વિધાનિમિત્ત ઉપદેશ તપે, ઉત્તતિ કરે સુપ્રમાણુ રે ॥શ્રીજિ૦॥૭૧॥
 તીર્થપ્રતિષ્ઠાયાતરા, સાહચિવત્સલ આદિ રે;

૧ આચાર્યપ્રમુખ. ૨ વિઘ્નને દુર કરવાથી પાંચ લોગસ્સનો કાઠિસગ્ગ કરવો. ૩ અંગ તે આચારંગાદિ, અનંગ (ઉપાંગ) તે શ્રીઉવવાધસિત્તાદિ તે સાધુએ યોગોદ્ધન કરીને ભણવા અને આવશ્યકાદિ (પ્રતિક્રમણાદિ ક્રિયા) તે આવકો ઉપધાન વંદન કરીને ભણે. ૪ પાંચ અથવા ખારનો. ૫ સાગરચંદ્રાળ. ૬ ચાર અથવા પીસ્તાલીશ.

ધર્મકથા વિધિશુ કરે, ટાળી સયલપ્રમાદ રે ॥ શ્રીજિં ॥૭૨॥
 'નમોતીત્થસ્સ' પદ ચિંતિયે, કાઉસગ્ગ લોગસ્સ ચાર રે;
 મેઝપ્પભનરપતિની પરે, પામે જિનપદ સાર રે ॥ શ્રીજિં ॥૭૩॥
 પૂર્વસ્થાનક સવિ એહમાં, માવે તિણે કરી બળિયો રે;
 એક એકમાં વધતા વિધે, કરતાં પાતિક યજિયો રે ॥ શ્રીજિં ॥૭૪॥
 અંગે ન આવે તેહને, વીશ અસમાધિના ઠાણ રે;
 વીશસ્થાનકતપ સેવતાં, શ્રીજ્ઞાનવિમલપ્રભુ ઝાણુરે ॥ શ્રીજિં ॥૭૫॥

ઢાળ ૬ ઠી.

રાગ—શાંતિજિન ભામણે જાઉં—એ દેશી.

સ્થાનક વીશે ઇમ આરાધો, પોસહ કરી ભવિ પ્રાણીય;
 સૂરિવાયગમુનિ ચરિતપદે ચઉ, સર્વવિરતિ સહીનાણીય. ॥૭૬॥
 બલિહારી એ જિનતણી ॥ આંચળી. ॥
 એહનો પાર ન પામીએ, કાંઈ કહેતાં ગુણસમુદાયય;
 એકેક પદ આરાધતાં કેઇ, જિનપદ લહી શિવજયય ॥બલિં ॥૭૭॥
 ઉજમણાં ઉલટ ધરી કીજે, નિજધનને અનુસારેય;
 ધન લહી તપ નવિ ઉજમે, કાંઈ તેહનો અફલ જન્મવારેય ॥બં ॥૭૮॥
 સૂરતખંદર સુંદર આવક, સ્થાનકતપ આદરતાય;
 તેહતણો વિધિ જાણુણ હેતે, પ્રખલ પુણ્ય અનુસરતાય ॥બં ॥૭૯॥
 અંથ વિચારામૃતથી નિસુણી, જ્ઞાનવિમલ ગુરવાણીય;
 સમકિતઅનુભવ ઉદ્ધસે એહથી, અવર ન એહ પસમાણીય ॥બં ॥૮૦॥
 સંવતરસત્કતુમુનિવિદ્યુ(૧૭૬૬) માસે, પોપવદી આઠમ બુધવારેય;
 ભણુવા કાજે સ્તવન કર્યું એ, નિતુ નિતુ મંગળચારય ॥બં ॥૮૧॥

અથ પરચુરાણુ સ્તવનો.

અથ શ્રીસાધારણજિન સ્તવન.

મેં જિનમુખ દેખણુ જાઉં રે, પ્રભુકો જન્મ ભયો મેં
 ૧તિનજીવનમાંહિ શુભ છાયા, આણંદિત મન થાઉં રે પ્ર૦ ॥ ૧॥
 સોહમસુરપતિ મનએમ ચિંતિત, હરિણુગમેષી બુલાઉં રે પ્ર૦ ॥ ૨॥
 ઘંટને નંદિત મુદિત મન સવિ, ૨સુર તેડી અણાઉં રે પ્ર૦ ॥ ૩॥
 પાલકયાન સકલસુરસેવિત, નંદીસરવર ઠાઉં રે પ્ર૦ ॥ ૪॥
 જિનજનની નમી ૩હરિ જિન લેવત, પંચરૂપ ધરી આઉં રે પ્ર૦ ॥ ૫॥
 મંદરભૂધરશિખરશિરોપરિ, જન્મમહોત્સવકાઉં રે પ્ર૦ ॥ ૬॥
 નાદક નાદ અવાજ અનાહત, મૃદંગ તાલ બજાઉં રે પ્ર૦ ॥ ૭॥
 મંગલ આઠ અનોપમ ગુણયુત, સમકિત શુદ્ધ ઠરાઉં રે પ્ર૦ ॥ ૮॥
 બત્રીસકોડી રજતની વૃષ્ટિ, નરપતિગેહ ભરાઉં રે પ્ર૦ ॥ ૯॥
 એમ આનંદ જન્મમહોત્સવ, જ્ઞાનવિમલપ્રભુ ધ્યાઉં રે પ્ર૦ ॥૧૦॥

અથ શ્રીસાધારણજિન સ્તવન.

(રથયાત્રાગર્ભિત.)

જિન દરિસણથી દુઃખ જાવેજી જિન૦ ॥ એ આંકણી ॥
 પ્રભુભગતે શિવમુખ થાવેજી, રથયાત્રા એમ સોહાવેજી;
 પિંડરથાદિકચક્ર ચતુર ચક્રે, મૈત્ર્યાદિક ઘંટ વજાવેજી ॥રથ૦॥૧॥
 બાહ્યઅભ્યંતરરજભરકંઠક, મિથ્યા અજ્ઞાન મિટાવેજી ॥રથ૦॥૨॥
 શ્રદ્ધા શેરી ૧અદંભતા ભેરી, વિવિધ વાજિંત્ર વજાવેજી ॥રથ૦॥૩॥
 અભયદાન ઉચિતાદિક અનોપમ, કુસુમનો પગર ભરાવેજી ॥રથ૦॥૪॥
 જે નિરવિઘન ૫અનંદ અર્થાદિક, ચામર ચતુર વીંઝાવેજી ॥રથ૦॥૫॥
 ગુણીગણ મહાજનવૃંદ પ્રમોદે, એમ શ્રીજિન પધરાવેજી ॥રથ૦॥૬॥
 ત્રિવિધવિવિધ શુભયોગ જનિત ક્રિયા, છત્ર પવિત્ર ધરાવેજી ॥રથ૦॥૭॥
 અનુચિત અવિધિ આશાતનાદિક જે, અનુચિતકર્મ ઉસરાવેજી ॥રથ૦॥૮॥
 જ્ઞાનવિમલપ્રભુ સુજસ મહોદય, ત્રિભુવન સુજસ ચઢાવેજી ॥રથ૦॥૯॥

અથ શ્રીસાધારણજિન સ્તવન.

જાણ્યો રે મેં મન અપરાધી (૨) ॥ એ આંકણી ॥

જે પરભાવ પરમારથ જાણ્યો, તિણથી પંચમીગતિ નવિ માધી રે. ॥જા૦॥ ૧॥

મહામૂહતા જેહ અનાદિની, ૧દુર્મતિવિજ્યાવિલાસૌપધી ॥જા૦॥ ૨॥

શુદ્ધચેતન જ્ઞાનદશા તખ, સુમતિ સુસંગતિ રહી અલાધી ॥જા૦॥ ૩॥

શુદ્ધાશુદ્ધવિચાર વિવેચન, તુજ આણા તે નવિ આરાધી ॥જા૦॥ ૪॥

અવિધિ અનીતિ ૨અસજ્જનસંગતિ, તિણથી તૃણાવેલડી

વાધી ॥જા૦॥ ૫॥

વિષયકપાયદાવાનલ યોગે, ૩સામ્યસુધારસવેલડી બાધી ॥જા૦॥ ૬॥

એમ પ્રવચનમર્યાદારીતિ, અતિ અવિવેકપસાય વિરાધી ॥જા૦॥ ૭॥

એમ બહુપુદ્ગલપરિવર્તનથી, ૪આરતિ અરતિને અસમાધિ ॥જા૦॥ ૮॥

સોભય દૂર મિટ્યો અખ જાણ્યો, તત્ત્વપ્રતીતની શેરી લાધી ॥જા૦॥ ૯॥

જ્ઞાનવિમલસાહિબ સુનજરે, પ્રસરત સહજસભાવ સમાધી ॥જા૦॥ ૧૦॥

અથ શ્રીસાધારણજિન સ્તવન.

રાગ—રામગિરિ.

પ્રભો ! તાહરી યોગમુદ્રા, ભાવતાં ભાવનાશ રે;

પચરણધર્મે શાંતિશર્મે, છેદીયો ભવપાશ રે. ॥ પ્ર૦ ॥ ૧॥

દ્રવ્યશિવે સંયમી તું, ધરે બંધ અબંધ રે;

જે પ્રવર્તન તે નિવર્તન, શુભકપાય સંબંધ રે. ॥ પ્ર૦ ॥ ૨॥

નિઃશયવ્યવહાર હેતે, ક્રિયા અક્રિય હેત રે;

આણગે ગુણઠાણયોગે, એકરૂપ સમેત રે. ॥ પ્ર૦ ॥ ૩॥

ભાવ ઔદાસીન્ય સઘળે, કરે તું નિજ કામ રે;

ક્ષીમકાંતગુણોધપર નિજ, ટાળવાને ધ્યાન રે. ॥ પ્ર૦ ॥ ૪॥

નિશ્ચયે તું જિહાં અયોગી, તિહાં પ્રવર્તનરૂપ રે;

દ્રવ્યથી પણ નહિ અલગો, સમયે અચલ અનૂપ રે. ॥ પ્ર૦ ॥ ૫॥

એમ ચરિત્ર અનેક જોતાં, ૬અલખ તું ન લખાય રે;

ધ્યેય ધ્યાતા ધ્યાન એકે, જ્ઞાનવિમલ કહાય રે. ॥ પ્ર૦ ॥ ૬॥

૧ દુર્બુદ્ધિરૂપ વિજ્યા (ભાંગ) ના વિલાસને ઔષધીરૂપ.

૨ દુર્જન-

નસંગતિ. ૩ સમતારૂપ અમૃતરસ.

૪ પીડા.

૫ આરિત્રધર્મે.

૬ લક્ષ્માં ન આવે તેમ.

અથ શ્રીસાધારણજિન સ્તવન.

લક્ષ્મીઁ અખીયાં મેરી રે, મહારો નાથજી જાણે;
 પેખી મૂરતિયાં તેરી રે ॥ મહારો ૦ ॥ એ આંકણી ॥
 પ્રભુગુણનંદનવનહનિકુંજમાં, ખેલત ચેતના પ્યારી રે ॥મહાગા ૧॥
 વિકસિતકળપરે હોવત છતીયાં, પ્રસરતિ મન સુખકારીરે ॥મહાગા ૨॥
 રોમરોમ તનુકંચુક ઉદ્વેસિત, નિકસિત બ્રાંતિ ખિચારી રે ॥મહાગા ૩॥
 રસના તુમ ગુણ પાર ન પાવત, કરત વિનતીયાં ધારીરે ॥મહાગા ૪॥
 રહત ન દુશ્મન દાવ ન ફાવત, તુમેડુ સૂરતીયાં ભારી રે ॥મહાગા ૫॥
 અનુભવનયણે જિમજિમ જોવત, પ્રગટ ન પતીયાં અરી-

આરી રે ॥મહાગા ૬॥

ગતિ છતિ થિતિ ભગત વસુધાતા, ધારત ન ભક્તીયા

ભારી રે ॥મહાગા ૭॥

જ્ઞાનવિમલગુણ ઉદય અહોનિશ, હોવત નતિયા સારીરે ॥મહાગા ૮॥

અથ શ્રીસાધારણજિન સ્તવન.

મહારા ભવભવના ભય જાય રે, પ્રભુને દિલ લાઉં ॥એ આંકણી ॥
 સુરચિપવનસેં આસઘર શોધું, છાહું શમરસ પાની;
 ઉચિત સુગુણના ફૂલ ખિજાઉં, ધ્યાનધૂપધટી પ્રગટાણી રે ॥પ્રગા ૧॥
 ત્રિકરણયોગ અવંચક ત્રિગડું, પતર અશોક ફસિતજાણી;
 ધ્યેય સમાયત શિખર સિંહાસન, જોસે મહારો નાથજી નાણીરે ॥પ્રગા ૨॥
 છત્ર તીન ફરં તીન અવસ્થા, મોટી માલ સુહાણી;
 વિધિ અનાશાતન ચામર સુરનર, અવગુણશ્રેણિ ઉજાણીરે ॥પ્રગા ૩॥
 સ્તુતિ શાખદાદિક નાદ અનાહત, દુંદુભિ કોટી બજાની;
 હું મહારા પ્રભુશ્યું થઈ એકતાને, અવિચલ પ્રીતિ મચાણી રે ॥પ્રગા ૪॥
 ઇણ વિધિશ્યું સવિ અંતર ભાગો, જ્ઞાનવિમલગુણખાણી;
 એહ નિશાની શુદ્ધચેતન, સુંદર જિણુવરે આંણી રે ॥પ્રગા ૫॥

અથ શ્રીસાધારણજિન સ્તવન.

રાગ—કલ્યાણ.

ધર્મ ન જાણીયા ચલ, દેખો માઠ ધર્મ ન જાણીયા ચલ ॥આંચડી॥
 આતમ પાયા ધર્મ બસાયા, કર્મકી વેદન પાઠ;
 પરઆશા સો પ્યારી કીની, દહતા ન ધરી કાંઠ ॥ દેખો ॥૧॥
 ૧સાકરસહૃત દુધ કટુકતા, ઝેર જોરે હો જાઠ;
 પ્રાતપ્રકોપપ્રબલના કારણ, જુદા કરીયે જરાઠ ॥ દેખો ॥૨॥
 તું મિથ્યામતિ ઝેરકે જોરે, જિનવચ મધુર ન થાઠ;
 જ્યું ધ્વજ પરધર પ્રવચને પ્રેરિત, ન રહત દેવલ થાઠ ॥ દેખો ॥૩॥
 તું મિથ્યામતિધર્મસમીરે, કંપિત ચેતન લાઠ;
 વચનકું હેત પરંપર પરચિત, મોહિત મતિ થઈ માઠ ॥ દેખો ॥૪॥
 જ્ઞાનવિમલપ્રભુ તરણિકિરણ થઈ, મિથ્યાતમ વિરલાઠ;
 પ્રસરતખોધ પ્રભાત થયો અખ, સહજ સદા સુખદાઠ ॥દેખો ॥૫॥

અથ શ્રીઆદીશ્વરજિન સ્તવન.

મરદેવી કહે ભરતને હો રાજ, અહુનિશિ વીતક વાત;
 વારિ મહારા નંદના.
 ઋષભ ઋષભ કરતી રહું હો રાજ, વિસરે નહીં દિનરાત વાં ॥૧॥
 વરસદિવસલગે સાંભળું હો રાજ, નવિ મિલ્યું ઉદક ને અન્ન વાં
 કેમ કરીને રહેતો હશે હો રાજ, ઠામે તસ રતનમત્ર વાં ॥૨॥
 નયણે ન દેખું જિહાંલગે હો રાજ, તિહાંલગે નહીં સંતોષ વાં
 મનગમતા મેલા વિના હો રાજ, કેમ હોવે સુખનો પોષ વાં ॥૩॥
 તું સુખમાં લીણા રહે હો રાજ, ધુરે નિશાનનિષોષ વાં
 ૪લલનાથું લીલા કરે હો રાજ, ગાખે ખેડો જોષ વાં ॥૪॥
 પરદુઃખે દુઃખીયા થાડલા હો રાજ, ચતુર વિચારો ચિત્ત વાં
 ઘડી ૪વરસાસેતિ વિના હો રાજ, મન મેલુ વિણ મિત્ત વાં ॥૫॥
 એહવે આવ્યા સાંભળી હો રાજ, આઈ ચઢિ પગચંદ;
 આવો મહારી આઠજી.

દેખાડું ૧ સુતઝઘડી હો રાજ, જેમ મિટે સવિ દુઃખ દંદ આવો ॥૬॥
 દેખી આપ વિચારતાં હો રાજ, પામ્યા સહજ સ્વભાવ આવો
 જ્ઞાનવિમલની જ્યોતિમાં હો રાજ, પ્રગટ્યો પરમપ્રભાવ આવો ॥૭॥

અથ શ્રીઆદીશ્વરજિન સ્તવન.

રાગ—તોટકચંદ.

જિનરાજ જીહારણ જસ્યાંજી, આદીસર ભેટણ જસ્યાંજી;
 અમહે પાતિક દુરે પડાસ્યાંજી, અમહે સહજે શિવસુખ પાસ્યાંજી;
 મુદિતમને મનમોહન પ્રભુના, અદ્ભુત ગુણગણ ગાસ્યાંજી ॥જિ૦॥૧॥
 ભાવભગતિશું થય એકતાને, મૃદંગ તાલ વજસ્યાંજી ॥જિ૦॥૨॥
 વિવિધભક્તિશું બહુવિધ જીગતે, અમહે આંગી અવલ
 બનાસ્યાંજી ॥જિ૦॥૩॥
 સુદર સૂરતિ સહજે સુભગતા, અમહે નિરખી સુખીયા
 થાસ્યાંજી ॥જિ૦॥૪॥
 નરભવફલ નિર્મલદરિસણુથી, સુકૃતકર્માઈ કમાસ્યાંજી ॥જિ૦॥૫॥
 જ્ઞાનવિમલપ્રભુ આજુદ લહીને, અમહે અવિચલસુખ
 સરાસ્યાંજી ॥જિ૦॥૬॥

અથ શ્રીસંભવનાથજિન સ્તવન.

રાગ—સામેરી.

લીનો રે મન સંભવજિનસં લીનો ॥ એ આંકણી ॥
 જખ સેનાસુત નયણે નિરખ્યો, સફલ જન્મ ભયો અખ મોહ
 તિનસે ॥લી૦॥૧॥
 તુમસમ આર મેં અવર ન પેખ્યો, વિનતિ કરું કહો હું જઈ
 કિનસે ॥લી૦॥૨॥
 દુઃખભંજનકી વાત કહું મેં, અવરઅવર દ્વારે જઈ કિનસે ॥લી૦॥૩॥
 હવે ભવભવ હું અવરને ઇહું, સુખનાંતર પણ કોઈ ન મનસે ॥લી૦॥૪॥
 મંગલવેલી વધારણ તુમચું, નામનિદાન અધિકજયું ૨ ઘનસે ॥લી૦॥૫॥
 ૩ હયલંછન કંચનવન કાયા, માયામોહ વિકાર ન મનસે ॥લી૦॥૬॥

તુંહિ તુંહિ તુંહિ તુંહિ તુંહિ યુંહી, કહતે હૈ અખ મોહિખનસેં ॥લી૦॥૭॥
જ્ઞાનવિમલપ્રભુ અપનો સેવક, કૃપાકરીને અધિકકરી ગણસેં ॥લી૦॥૮॥

અથ શ્રીનમિનાથજિન સ્તવન.

રાગ—હમીર કહ્યાણ.

નીલકમલસાંછન નમિજિનવર, પ્રભુમત સુરનરરાયા;
વિજયનૃપતિસુત સુગુણસુહાયા, વપ્રારાણી જયા ॥ નીલ૦ ॥૧॥
અલવેસર જગદીસર સાહિબ, કેસરચરચિત કાય;
દહેરાસર ખેઠા મનમંદિર, પેઠા ભવિમન ભાય ॥ નીલ૦ ॥૨॥
જિહાંલગે તુમહચી ભેટન હુઈ, તિહાંલગે ભવેભવે વાહ્યા;
તે દિન ધન્ય સુકૃતારથ પ્રભુના, જ્ઞાનવિમલ ગુણ ગાયા ॥નીલ૦॥૩॥

અથ શ્રીનેમિનાથજિન સ્તવન.

રાગ—ધર્મજિણેસર ગાઉં રંગશયુ—એ દેશી.

નથણાનંદન નેમિજિનેસર, માતશિવાદેવીનંદ સોભાગી;
ખાવીશમે જિનવર જગે જયકર, જન્મથકી વ્રતવંત સોભાગી.
નેમિનિરંજન નિરૂપમ નિરખીયે ॥૧॥
ધન્યકુમરનૃપ ધનવતીને ભવે, પ્રથમ લહું સમકિત સો૦
પ્રાસુકજલ દઈ તાપ શમાવીઓ, આતમ કીધ પવિત્ર સો૦ ॥ને૦॥૨॥
અનુક્રમે તિહાંથી નવમે ભવે લહ્યા, તીર્થંકરપદ ઋદ્ધિ સો૦
ચોવિશીમાં શીલશિરોમણી, કુમરપણે લહ્યા સિદ્ધિ સો૦ ॥ને૦॥૩॥
‘અ’જનવાને ધનુષજ દશતાણું, શંખલંછન ગુણધામ સો૦
સહસવરસનું જેહનું આંખું, નેમિનાથ જસ નામ સો૦ ॥ને૦॥૪॥
નવભવલગે સંખંધ છે એહનો, રાજિમતી અને નેમિ સો૦
ઈહાંપણ શીલશિરોમણી બિહું થયા, પ્રગટ્યો પૂરણપ્રેમ સો૦ ॥ને૦॥૫॥
સહસઅઠાર મુનીસર સોહીયે, સાધ્વી સહસચાલીશ સો૦
છદ્મસ્થાવસ્થા ચોપનદિને, ગણી અચ્યાર મુજગીશ સો૦ ॥ને૦॥૬॥
અવિયા અપરાજિતવિમાનથી, શૌરીપુરે થયો જન્મ સો૦
સમુદ્રવિજયકુલકમલદિવાકર, દ્વારિકાયે વ્રતધર્મ સો૦ ॥ને૦॥૭॥
કેવલજ્ઞાન લહે રૈવતગિરિએ, યાદવનો પરિવાર સો૦

દીક્ષા દેધને પ્રતિબુઝવ્યા, પાંડવ દશ ય દશાર સો ૦ ॥ને૦ ૮॥
 અંધકવૃણી લુન્ગવૃણીતણા, સહસગમે અણુગાર સો ૦
 રાજિમતી પણ સહસકની સાથે, લેવે સંયમભાર સો ૦ ॥ને૦ ૯॥
 અંધવ નેમિતણા દશ જાણીયે, શ્રીરહનેમિકુમાર સો ૦
 રાજિમતી રહનેમિનું આઉખું, નવસયવરસ ઉદાર સો ૦ ॥ને૦ ૧૦॥
 સહસવરસનું પાળી આઉખું, સિદ્ધયા નેમિકુમાર સો ૦
 પંચસયાછત્રીશ મુનિ સાથશું, કરીય સંલેખન સાર સો ૦ ॥ને૦ ૧૧॥
 ત્રણ કલ્યાણક ગિરનારે થયા, દાય શૌરીપુરે સાર સો ૦
 શ્રીનેમીસર રાજિમતી બેહું, યાદવવંશ શૃંગાર સો ૦ ॥ને૦ ૧૨॥
 તિલકયશાદિક પટ બાંધવ વળી, સાતમે ગજમુકુમાલ સો ૦
 અંતગડકેવલી થઇ શિવ પામીયા, કેઇ શત્રુજય ગિરનાર
 સો ૦ ॥ને૦ ૧૩॥

પાંડવ પાંચ કુંતી ને દ્રૌપદી, માસખમણ દાય કીધ સો ૦
 અણસણ ગ્રહી શત્રુજયઉપરે, દ્રૌપદી અંલ પ્રસિદ્ધ સો ૦ ॥ને૦ ૧૪॥
 જલિમથાલિપ્રમુખ બહુમુનિવરા, યાદવની કેઇ કોડિ સો ૦
 કેઇ અનુત્તર કેઇ સુર શિવગતિ, પામ્યા ભવદુઃખ છોડિ સો ૦ ॥ને૦ ૧૫॥
 જ્ઞાનવિમલસૂરીશ કહે ઇશ્યું, ધન્ય એહના અવતાર સો ૦
 સિદ્ધયા શત્રુજય ને રૈવતગિરે, લેઈ સંયમભાર સો ૦ ॥ને૦ ૧૬॥

અથ શ્રીનેમિનાથજિન સ્તવન.

રાગ—વેલાઉલ.

ગિરનારે સાહિબ શ્યામ, તિહાં મેરો મન લીનાઃ
 મેં રહું સદા તુમ્હારે ચરણ પકમલ પરે લીના ॥એ આંકણી ॥
 શિવાદેવીકે લાડિલે, તુમ્હ તોરણ પધારે;
 પશુપાપોકાર સુણી સાર, દ્વારિકા સિધા રે ॥ ગિ૦ ૧ ॥
 હાર ચીર તોરડારિ, શૃંગાર નાહિં સજે;
 વિરહતાપકો પ્રજાપ, અંગ અંગ દહે ॥ ગિ૦ ૨ ॥
 પીયુ ! પીયુ ! મુખે જપતિ, દનીરવિણ જેમ મચ્છી;
 મૃગી આપ યૂથ હીન, પંખ વિણ પંખી ॥ ગિ૦ ૩ ॥

૧ એકહજાર કન્યાની સાથે.

૨ નવસેં (૯૦૦) વર્ષ.

૩ પાંચમા બ્રહ્મદેવલોકે. ૪ ગિરનારે. ૫ બ્રમર ૬ પાણીવિના માછલી.

કેશહુન્ધ મુન્ધ શાન્ધ, પીઠિપાય લગ્ગી;
 લેઈ ચરણ ધરી ઠરણ, જન્મમરણ લગ્ગી ॥ ગિ૦ ॥૪॥
 જ્ઞાનવિમલપ્રભુ પસાય, એકતાન થાયે;
 એ દૃપતી પ્રણામથે, દુઃખ દુરે જાયે ॥ ગિ૦ ॥૫॥

અથ શ્રીનેમિનાથજિન સ્તવન.

છાડી ચઢ્યો યદુવંશી, કહા કહીયે હો સખી મુને મેલી ગયો
 યદુવંશી;

અષ્ટભવાંતર પૂરવ સંખંધે, મેં જાણ્યું પરણેસી ॥ ક૦ ॥૧॥
 આયે તોરણ ઉરણજન કરી, પાછા કયું કરેસી ॥ ક૦ ॥૨॥
 ધ્યું વિચાર કર તુરતમેં, વળિયા જ્યું પરદેશી ॥ ક૦ ॥૩॥
 માનું એ રઅરજ અમરકરણ કું ધયાહી સાન કરેસી ॥ ક૦ ॥૪॥
 અભયદાન દેઘ સખ પશુચનકું મોકુલારે ધરેસી ॥ ક૦ ॥૫॥
 ઈહ વિચારસાર સંસારમાં, ચારિત્ર લેઘ શુભ લેશી ॥ ક૦ ॥૬॥
 થલગતિદીન મીનપરે સતલંખે, રાગુલનારી સુકેશી ॥ ક૦ ॥૭॥
 નેમિનાથ શિર હાથ લહીને, જ્ઞાનવિમલપ્રભુ જેસી ॥ ક૦ ॥૮॥
 હોત ઉચ તિહાં આતમકે ગુણ, દૃપતી દાય મિલેસી ॥ ક૦ ॥૯॥

અથ શ્રીશંખેશ્વરપાર્શ્વનાથજિન સ્તવન.

સમતારાણીના વાલિમ છો રસીયા સઠ આપગુણે છકે છકીયા;
 મેં હુ તુમહારે હાજર નજરે, તુંહિજ મેરે મન વસીયા ॥સ૦॥૧॥
 હું તુમહ આહું ગોદ ખિછાઉં, પ્રેમકી કસવટી કસીયા ॥સ૦॥૨॥
 આતમકંતા તું મતિવંતા, નિરખિત રોમ ઉલ્હસિયા ॥સ૦॥૩॥
 તેરી દાસત અક્ષયસ્વભાવે, દેખી મોહાદિક અરિ ખસીયા ॥સ૦॥૪॥
 તુમહ આણાવિહું તેવે કાંઈ, ભાગ અસંખ્ય ખદામ ॥સ૦॥૫॥
 તે ખસિયાપરે હાથ ઘસે નર, દુઃખ લાહે જેમ જગદપામે ॥સ૦॥૬॥
 પાસશંખેશ્વર પરતા પૂરણ, પપુહવે દશશતધામ ॥સ૦॥૭॥
 જ્ઞાનવિમલપ્રભુ સંગતિ એહીજ, લાખ કોડિ નિધિ દામ ॥સ૦॥૮॥

૧ ચારિત્ર. ૨ અરજ એટલે પાપરહિત અથવા વિનતિ તથા અજર
 મત્યપિ. ૩ સ્વામી. ૪ પામા એટલે ખસતો ગદ એટલે રોગ.
 ૫ પૃથ્વીમાં હજારો તીર્થોના સ્થાનમાં.

અથ શ્રીમહાવીરજિન સ્તવન.

રાગ—તુગિયાગિરિશિખર સાહે—એ દેશી.

*વીર મધુરી વાણી ભાળે, જલધિજલ ગંભીર રે;
 દંદ્રભૂતિ ચિત્તભ્રાંતિરજકણ, હરણપ્રવરસમીર રે ॥વીર૦॥૧॥
 પંચભૂતથકીજ પ્રગટે, ચેતનાવિજાન રે;
 તેહમાં લયલીન થાવે, ન પરભવ સંજ્ઞાન રે ॥વીર૦॥૨॥
 વેદપદનો અર્થ અંહવાં, કરે મિથ્યારૂપ રે;
 વિજ્ઞાનઘનપદ વેદંકરાં, તેહનું અંહ સ્વરૂપ રે ॥વીર૦॥૩॥
 ચેતના વિજ્ઞાનઘન છે, જ્ઞાનદર્શન ઉપયોગ રે;
 પંચભૌતિક જ્ઞાનમય તે, હોય વસ્તુસંયોગ રે ॥વીર૦॥૪॥
 જિહાં જોડવી વસ્તુ દેખે, હોય તેહડું જ્ઞાન રે;
 પૂરવ જ્ઞાન વિપર્યયથી, હોય ઉત્તમ જ્ઞાન રે ॥વીર૦॥૫॥
 અંહ અર્થ સમર્થ જાણી, રમજાણુ પદ વિપરીત રે;
 અણિપરે ભ્રાંતિ નિરાકરીને, થયા શિષ્ય વિનીત રે ॥વીર૦॥૬॥
 દીપાલિકાપ્રભાત કેવલ, લઘું તે ગૌતમસ્વામિ રે;
 અનુક્રમે શિવગુણ લલ્યા તેહને, નય કરે પરજ્ઞામ રે ॥વીર૦॥૭॥

અથ શ્રીમહાવીરજિન સ્તવન.

મહાવીર તોરા સમવસરણકીરે, મેંજાઉં મેંજાઉં બલિહારી વારી;
 મહાવીર તોરા સમવસરણકી રે ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥
 ત્રણ ગઠ ઉપર રે તખત બિરાજે રે, વાણી જિન જોજન સારી;
 ॥ મેં જાઉં ० ॥ મહા ૦ ॥ ૨ ॥
 દેશના અમૃત રે ધારા વરસે રે, જિનશાસન જય જયકારી;
 ॥ મેં જાઉં ૦ ॥ મહા ૦ ॥ ૩ ॥
 જ્ઞાનવિમલસૂરિ રે જિન ગુણ ગાયે રે, તાર્યા છે નર ને નારી;
 ॥ મેં જાઉં ૦ ॥ મહા ૦ ॥ ૪ ॥

અથ શ્રીમહાવીરજિન(રસવેલી) સ્તવન.

રાગ—સામેરી.

અનિહાં વીરજિનેશ્વરરાંયા, હાં રેં મેં પૂરવપુણ્યે પાયા;

અનિહાં સુકૃતસુખોધ જગાયા, હાં રે મેં ધ્યાનભુવનમેં ધ્યાયા.

ટૂંક—દિલમેં ધ્યાયા સુકૃત પાયા દુઃખગમાયા ભવેભવે,
 ૧ હરિરાજ ગાયા હરખ પાયા શચીલકાયા ગુણસ્તવે,
 સિદ્ધાર્થત્રિશક્તાદેવીજયા હરિસુહાયા લંગને,
 સાત હાથ સોવનવાન કાયા સુરવધાયા અનુદિને. ॥૧॥

અનિહાં મૂરતિ મોહનગારી, હાં રે ત્રિભુવનજન હિતકારી;
 અનિહાં સૂરતિ સુંદર સારી, હાં રે એતો જિનવર જગજ્યકારી.

ટૂંક—જયકાર અતિશય ૨ લલ્લિલીલા કામિની શું પરિવર્યો,
 અહુનિશ કેવલજ્ઞાન અવિકલ વરવિભૂતિ અલંકર્યો;
 શૃંગાર સુંદર ધીરજમંદર સુગુણમણિરચણાયરો,
 ૩ વરધવલનીરજપરે અલેપન તું અકિંચન જિનવરો. ॥૨॥

અનિહાં તું નિરમોહી અમાઈ, હાં રે તુંતો અવિષયી અકષાયી;
 અનિહાં પ્રભુ પ્રભુતાને પાઠ, હાં રે તોહિ ન તુજ ચિત્ત આઠ.

ટૂંક—આઈન પ્રભુતા એહ ચિત્તમાં રહ્યો સમતાભાવમાં,
 રતિ અરતિ ને વિરહિત સુવિહિત સમચિતોદયભાવમાં;
 જગનાથ ! આપ અનાથ સમરથ સાથ શિવનગરીતણે,
 તુજ હાથ જે મુજ શિર થાપે દાસ જાણી આપણો. ॥૩॥

અનિહાં તું નિરસંગ ૪ અકોહી, હાં રે તુંતો અંતરરિપુગણ જોહી;
 અનિહાં તું જગે જનપડિઓહી, હાં રે તુંહિ અદોષ અદ્રોહી.

ટૂંક—અદ્રોહી સોહી વિર્યમોહી સુગુણગણગોહી અછે,
 આપે અનેહી બહુસનેહી કરી ભવિકામને રૂચિ;
 તું નિરંજન શાંખનીપરે પુઢવીપરે સમતા ધરે,
 વૃષભપરે વ્રતધરણ દુર્ઢર ચરણભાર ધુરાધરે. ॥૪॥

અનિહાં તું સમવસરણમાં સોહે, હાં રે ભવિજનને પડિઓહે;
 અનિહાં વાણીગુણ પાંત્રીશ, હાં રે અતિશય જાસ ચોત્રીશ.

ટૂંક—ચોત્રીશઅતિશય પ્રાતિહારજ આઠ અહુનિશ દીપતા,
 સવિતેજમાંહે અધિક અધિકી સુભગતા ગુણ છપતા;
 તિહાં દેવદેવી વિવિધ નારક કરે નવનવ છંદએ,

બત્રીશ બદ્ધ સુખદ્ધ છાજે ધરી અધિક આણુંદ એ. ॥૫॥

અનિહાં રાગ સંગીત આલાપે, એકશત આઠશુ થાપે;

અનિહાં સુરકુમરને સુરકુમારી, હાં રે કરે નાટક અતિમનોહારી.

ટૂટક—મનોહાર સાર શણગાર પહેરી દેવવાજિંત્ર મેલવા,
ધપમપ ઘોં ઘોં ધુધુમિ ધુધુકિં મરજ મદલ સેલવા;
તતિતતિ તનનનતી વાણી આપટ ચિચિ પટતાલએ,
ગાગડદાકિ દો દો ઝિઝિમિ ઝિમિઝિમિ રણકિરણ કંસારએ ॥૬॥

અનિહાં ગાવતી કરી એકતાના, દેવતી જન બહુમાના;

અનિહાં શુદ્ધ નાટ નટ વસંત, હાં રે માલવકેશી મહંત.

ટૂટક—મહંત પંચમ લલિત ભૈરવ માણી ધન્યાસિરી,
ગૂંજરી ટાડી સિંધુ ગૌડી રામગિરિ આશાઉરી;
ભૂપાલ સારંગ રામકલીને કાન્હડો કદ્યાણ એ,
મધુમાદ શંકરાભરણ પરદા સૌરઠી અડાણ એ. ॥૭॥

અનિહાં કાસીસ બાફ મહહાર, અધરસ ગોડ ઉદાર;

અનિહાં દશાખ ને સામેરી, એસવિ ધોરણી રપરે.

ટૂટક—પૂરવી વેલાઉલ કેદારો પરજ ભીમપલોસિરિ,
હિંડોલ દીપક ફાગ પાગડ વિહંગડો ને જયતસિરી;
મેવાડ દેવગંધાર દેશી વિવિધભાષા વિસ્તરી,
પણજ ઋષભ ગંધાર ધૈવત મધ્ય નૈષધ અનુસરી. ॥૮॥

અનિહાં જગ જમ્બવંતી આણા, શિરધરે સુરસપરાણા;

અનિહાં જિનરાજ આગલે તેડે, ભવભ્રમણના નાટક ફેડે.

ટૂટક—ફેડે તિહાં ભવદુઃખ સઘળા બંધ નિર્મલ તિહાં કરે,
થય થુમ મંગલ કરે પ્રભુના ભવિક તારે ને તરે;
રસરંગ ધણિપરે વેલ ભણવી અહનિશ સિદ્ધિ નવનિધિ લહે,
શ્રીજ્ઞાનવિમલગુણાદિ સમકિત સહજ લીલા તે વરે ॥૯॥

અથ શ્રીસિદ્ધાયળમહાતિર્થ સ્તવન.

માતા મરૂદેવીનો નંદ રે, પ્રથમતીર્થકર જાણીયે;

મુખડું સોહે પૂનમકેરો ચંદ રે, આદીશ્વર ભેટું રે શત્રુજે જઈ ॥૧॥

વિમલાચલ સ્વામી સમોસર્યા, પૂર્વનવાણું વારંવાર રે;

રાયણહેઠે દીધી પ્રભુ દેશના, ઋષભદેવ છે યુગનો આધાર રે.

॥આં॥૨॥

શેત્રુંજે સંઘ આવે ઘણા, ભરનેસર છે આદીશ્વરના પુત્ર રે;
ચક્રતર્તિની ઋદ્ધિ લેઈ ચાલતું, સંઘવો થયા પ્રથમ અદ્ભુત રે.

॥આં॥૩॥

કેશર સુખડ 'ધનસારમાં, પૂજવા પૂજવા પ્રથમજિણુંદ રે;
રાયણહેઠે પૂજ્યાં પ્રભુ પાવનાં, પાવનાં પૂંઠે અકુણ્ડ સો નંદ રે.

॥આં॥૪॥

શેત્રુંજે પ્રાસાદ કરાવીયો, ભરીયા ભરીયા પુણ્યભંગર રે;
વિમલગઢ ગઈ રૂવિત વાવયો, ધન્ય ધન્ય તેનો અવતારરે ॥આં॥૫॥
સકલતીરથમાંહે મૂળમાં, ડંગર ચઢતાં હૃષ્ય અપાર રે;
ઉભાં દેખી સર્વઋદ્ધિ હુવે જ્યેષ્ઠી, જ્ઞાનકહે હું વંદુ વારોવારે ॥આં॥૬॥

અથ શ્રીસિદ્ધાયળમહાતીર્થ સ્તવન.

વિમલગિરિ ચલે જાઉં રે સયણ ॥ વિમલ ॥ એ આંકણી ॥
વાટ વિપમકી કોઉ પરવાહ નહી, જગલકલોક મિલી આઉં રે સં ॥વિં॥૧॥
પંખી પંથી શત્રુંજયગિરિકે, સિદ્ધિરાહ બતાઉં રે સં ॥વિં॥૨॥
ધું તસ શાખાસી સાર મિઠાઇ, મેવે ચાંચ ભરાઉં રે સં
નયણે નિરખી પરખી મુક્તાફલ, કંચનકુસુમ વધાઉં રે સં ॥વિં॥૩॥
ધન્યધન્ય તે દિન કખહી હોરથે ?, જિણદિન દરિસણ પાઉં રે સં
તુમ્હ દરિપણ એહ સંસારમે, સાર કરીને સરાઉં રે સં ॥વિં॥૪॥
મેરે દિલ મત આઉં રે મિથ્યામત, નિશ્ચય ચુંહિ ઠહરાઉં રે સં
હુગ્ય પ્રાપ્તિ ઘૂત નહીં પુત્તે, તેમ ગુણ વૃત્ય યહ ઠરાઉં રે સં ॥વિં॥૫॥
૫... ૬... ૭... ૮... ૯... ૧૦...

ભાવના પાવન શુદ્ધસંગીતે, જ્ઞાનવિમલપ્રભુ ધ્યાઉં રે સં ॥વિં॥૬॥

૧ બ્રહ્મસંપ્રમુખ. ૨ પગલાં. ૩ ધન. ૪ ઘણાલોક.
૫ અહિં બે પદો ગયેલ છે માટે કોઈની પાસે આ સ્તવન હોય તો બે
પદો મૂકવા અથવા “ ગીત ગાન જિન આગે કરતે, સુકૃત કમાઈ ઠમાઈ
રે સં ” એમ સંભવે છે.

॥શ્રીમત્તપાગચ્છાચાર્યવિમલશાસ્ત્રીયશ્રીજ્ઞાનવિમલસૂરીશ્વરેશ્વરો નમઃ॥

અથ શ્રીજ્ઞાનવિમલસૂરિકૃત સ્તુતિ(થોય)સંગ્રહઃ

*અથ શ્રીપ્રતિપત્(એકમ)તિથિની સ્તુતિ.

તુજસાથે નહિં બોલું ઋષભજી, તેં મુજને વિસારીજી—એ દશી.

એક મિથ્યાત અસંયમ અવિરતિ દુર કરી શિવ વસીયાજી,
સંયમ સંવર વિરતિતણા ગુણ ક્ષાયિકસમકિત રસીયાજી;
કુંથુજિણુંદ સત્તરમા જિનવર જે છટ્ટા નરદેવજી,
પડવાદિન જે શિવગતિ પોહોતા સેવું તે નિત્યમેવજી. ॥૧॥

એક કલ્યાણક સપ્રતિ જિનનું એમ સદહુ તું પરિમાણજી,
દશ ક્ષેત્રે મળી ત્રણ ચઉવીશી તેહનાં ત્રીશ કલ્યાણજી;
પડવાદિવક્ત્ર અનોપમ જાણી સમકિતગુણ આરાધોજી,
સકલજિનેસર ધ્યાન ધરીને મનવાંછિતફલ સાધોજી. ॥૨॥

એક કૃપારસ અનુભવસંયુત આગમરયણુનિહાણજી,
ભવિકલોક(જીવ) ઉપકાર કરેવા ભાષે શ્રીજિનભાણજી;
જિમ મેંડા લેખે નવિ આવે એકાદિક વિષ્ણુ અંકજી,
તિમ સમકિત વિણ પક્ષ ન લેખે પ્રતિપદ સમ સુવિવેકજી. ॥૩॥

કુંથુજિણેસર શાસનસાનિધકારી ગર્ધર્વયક્ષજી,
વાંછિત પૂરે સંકટ ચૂરે દેવ બલા પ્રત્યક્ષજી;
સંવેગી ગુણવંત મહાયશ સંયમરંગરંગીલાજી,
શ્રીનયવિમલ કહે જિન નામે નિત્ય નિત્ય હોવે લીલાજી. ॥૪॥

* અહિં પ્રથમ પન્નરતિથિની સ્તુતિયો શરૂ થાય છે. ૧ ચક્રવર્તી.

અથ શ્રીબીજતિથિની સ્તુતિ.

રાગ—મનોહર મૂર્તિ મહાવીરતણી—એ દશી.

બીજદિને ધર્મનું બીજ આરાધીએ,

શીતલજિનતણી સિદ્ધિગતિ સાધીએ;

શ્રીવચ્છલાંછન કંચનસમતનુ,

દ્વરથનૃપસુત દેહ 'નેતુ' ધણું.

॥ ૧ ॥

અર અભિનંદન સુમતિ વાસુપૂજ્યનાં,

વ્યવન રજનુ વ્યવનને જ્ઞાન થયાં એહનાં;

પંચકલ્યાણક બીજદિને જાણીએ,

કાળ ત્રિહું ત્રણ એવીશીજિન ગા. ગુણે.

॥ ૨ ॥

ધર્મ બિહુંભેદ જે જિનવરે ભાપિએ,

સાધુશ્રાવકતણે ભવિકચિત્ત વાસીએ;

એહ સમકિતતણું સાર છે મૂલગું,

અહનિશ આગમજ્ઞાનને આલગું.

॥ ૩ ॥

મનુજ સુર શાસનસાનિધ કારકો,

શ્રીઅશોકાભિધા વિઘનભયવારકો;

શીતલરવામિના ધ્યાનથી સુખ લહે,

ધીરગુરૂસીસ નયવિમલકવિ એમ કહે.

॥ ૪ ॥

અથ શ્રીત્રીજતિથિની સ્તુતિ.

રાગ—શંખેશ્વરપાસજી પૂજીએ—એ દશી.

ત્રેયાંસજિણેસર શિવ ગયા, જે ત્રીજદિને નિર્મલ થયા;

એશીધણું સોવનવનકાયા, ભવભવ તે સાહિબ જિનરાયા ॥૧॥

વિમલ કુંથુ ધર્મ સુવિધીજિના, જસ જન્મ જ્ઞાનજ જ્ઞાન ધના;

વર્તમાન કલ્યાણક પંચ થયા, જિણદિન જિન તે કરજો મયા ॥૨॥

ત્રણતત્ત્વ જિહાંકણ ઉપદિશ્યાં, તે પ્રવચનવયણાં ચિત્તવશ્યાં;

ત્રણગુણિગુપ્તા મુનિવરા, તે પ્રવચન વાંચે શ્રુતધરા ॥૩॥

ધર્શરસુરમાનવી સુહંકરા, જે સમકિતદષ્ટિ સુરવરા;

ત્રિકરણશુદ્ધિ સમકિતતણી, નયલીલા હોયે અતિઘણી ॥૪॥

અથ શ્રીચોથતિથિની સ્તુતિ.

રાગ—આવણ સુદિ દિનપંચમીએ—એ દશી.

સર્વાર્થસિદ્ધથી ચવીએ, મરૂદેવી ઉયરે ઉપત્ત તો;
 ચુગલધર્મ શ્રીઋષભજીએ, ચોથતણે દિન ધત્ત તો ॥૧॥
 મદિલ પાસ અભિનંદન એ, ચવિયા વળી પાસ નાણ તો;
 વિમલ દીક્ષા ઇમ પર થયાએ, સંપ્રતિજિન કહ્યાણ તો ॥૨॥
 ચારનિકેપે સ્થાપના એ, ચર્ચિવિહરેવનિકાય તો;
 ચઉમુખે ચઉદિશિ દેશનાએ, ભાષે શ્રુતસમુદાય તો ॥૩॥
 ગામુખ્યક્ષ ચક્રેસરીએ, શાસનની રખવાળ તો;
 સુમતિસંયોગસુવાસનાએ, નય ધરી નેહ નિહાળ તો ॥૪॥

અથ શ્રીપંચમીતિથિની સ્તુતિ.

રાગ—શ્રીશત્રુઙ્ગયગિરિ તીરથ સાર—એ દશી.

(ત્રિપદીની દશી.)

ધર્મજિણંદ પરમપદ પાયા, સુપ્રતાનામે રાણી જાયા;
 પણ્યાલીસ ધણું કાયા, પંચમીદિન તે ધ્યાને ધ્યાયા;
 મુજ મન ભિંતર જખ જિન આયા, તવ મેં નવનિધિનુપાયા ॥૧॥
 નેમિ સુવિધિના જન્મ કહીએ, અજિત અનંતસંભવ શિવ લીએ;
 દીક્ષા કુંથુ ગ્રહીએ, ચંદ્ર વ્યવન સંભવ નાણ સુણીએ;
 ત્રિહુ ચોવીશી એમ જાણીએ, સવિ જિનવર પ્રણમીએ ॥૨॥
 પંચપ્રકારે આગમ ભાષે, જિનવરચંદ્રસંધારસ ચાષે;
 ભવિજન હિયડે રાષે, પંચજ્ઞાનતણા વિધિ દાષે;
 પંચમીગતિનો મારગ ભાષે, જેહથી સવિ દુઃખ નાશે ॥૩॥
 જિનભક્તિ પ્રજ્ઞાસિદ્ધેવી, ધર્મનાથજિનપદ પ્રણમેવી;
 કિત્તરસુર સંસેવી, બોધિબીજશુભદ્રષ્ટિ લહેવી;
 શ્રીનયવિમલ સદા મતિ દેવી, દુશ્મનવિધન હરેવી ॥૪॥

અથ શ્રીછટ્ટિથિની સ્તુતિ.

રાગ—શાંખેશ્વરપાસજી પૂજ્યે—એ દશી.

શ્રીનેમિજિણેસર લિયે દીક્ષા,
છટ્ટદિવસે ^૧સુવિધિચરણ શિક્ષા;
^૨એક કાજળ એક શશિકર ગોરા,
નિત્ય સમરૂં જિમ જલધર મોરા.

॥ ૧ ॥

પદ્મપ્રભ શીતલ વીરજિના,
ઐયાંસજિણુંદ ^૩જિહાં લહે ચવના;
વળી વિમલ સુપાસનાણુ ^૪આડ હોવે,
કહ્યાણુક સંપ્રતિ જિન જોવે.

॥ ૨ ॥

જિહાં જયણા પડવિધકાયતણી,
પડવ્રતસંપદ મુનિરાયતણી;
જેહુ. આગમમાંહિ જાણીએ,
તે અનુપમ ચિત્તમાં આણીએ.

॥ ૩ ॥

જે સમકિતદૃષ્ટિએ ભાવીએ,
સંવેગસુધારસ ^૫સીંચીએ;
નયવિમલ કહે તે અનુસરો,
અનુભવરસ સાથે ^૬ચિત્ત ધરો.

॥ ૪ ॥

અથ શ્રીસાતમતિથિની સ્તુતિ.

શ્રીચંદ્રપ્રભજિન જ્ઞાન પામ્યા વળી લહ્યા ભવપાર,
મહાસેનનૃપકુલકમલદિનકર લક્ષમણામાત મહહાર;
^૭શશિઅંક શશિસમ ગોરદેહે જગતજનશિણુગાર,
સક્ષમીદિને તેહ નમતાં હોય નિત્ય જયકાર.

॥ ૧ ॥

ધર્મ શાંતિ અનંત જિનવર વિમલનાથ સુપાસ,
અવન જન્મ ને અવન શિવપદ પામ્યા દોય ખાસ;

૧ શ્રીસુવિધિનાથને ચારિત્ર. ૨ એક શ્રીનેમિનાથ કાજલવર્ણુ અને શ્રીસુવિધિનાથ ચંદ્રમાના કિરણની જેમ ગોરા. ૩ લહે જિહાં ઇત્યપિ. ૪ આડ કલ્યાણ. ૫ સેવીયે ઇત્યપિ. ૬ પ્રીતિધરો ઇત્યપિ. ૭ ચંદ્રલાંછન. ૮ હુવે ઇત્યપિ.

એમ વર્તમાન જિણુંદકેરાં થયાં સાત કલ્યાણ,
 તે સ્નાતમદિન સાત સુખનું હેતુ લહિયે જાણ. ॥ ૨ ॥
 જિહાં સ્નાતનયનું રૂપ લહિયે સમભંગીભાવ,
 જે સાત પ્રકૃતિના ક્ષય કર્યાથી લહે ક્ષાયિકભાવ;
 તે જિનવરાગમ સકલ અનુભવ લહે લીલવિલાસ,
 જિમ સાતનરકનું 'દુઃખ છેદી સાત ભય હોયે નાશ. ॥ ૩ ॥
 શ્રીચંદ્રપ્રભજિનરાજશાસન વિજય દેવવિશેષ,
 તસ દેવી જ્વાલા કરે સાનિધ રભવિકને સુવિશેષ;
 દુઃખ દુરિતઘતિ સમંત સઘળે વિઘનકોડી હરંત,
 જિનરાજ ધ્યાને લહિએ લીલા નયવિમલ ગુણવંત. ॥ ૪ ॥

અથ શ્રીઆઠમતિથિની સ્તુતિ.

રાગ—પ્રહ ઉડી વંદુ—એ દેશી.

આસનંદન જિનવર પરમાનંદપદ પામ્યા,
 વળી નમિ નેમીસર જન્મ લહી શિવકામ્યા;
 તિમ મોક્ષ વ્યવન બિહું પામ્યા પાસ સુપાસ,
 આઠમને દિવસે સુમતિ જન્મ સુપ્રકાશ. ॥ ૧ ॥
 વળી જન્મ ને દીક્ષા ઋષભતણા જિહાં હોયે,
 સુવ્રતજિન જન્મ્યા સંભવ વ્યવનું જોયે;
 વળી જન્મ અજિતનો એમ અગીયાર કલ્યાણ,
 સંપ્રતિ જિનવરના આઠમને દિન જાણ. ॥ ૨ ॥
 જિહાં પ્રવચનમાતા આઠતણે વિસ્તાર,
 અઠભંગીયે જાણે સવિ જગજીવવિચાર;
 તે આગમ આદર આણીને આરાધો,
 આઠમને દિવસે આઠ અક્ષયસુખ સાધો. ॥ ૩ ॥
 શાસનરખવાળી વિદ્યાદેવી સેલ,
 સમકિતની સાનિધ કરતી છાકમછોલ;
 અનુભવરસલીલા આપે સુજસ જગીશ,
 કવિધીરવિમલનો નયવિમલ કહે સીશ. ॥ ૪ ॥

અથ શ્રીનવમીતિથિની સ્તુતિ.

સુપ્રત સુવિધિ સુમતિ શિવ પામ્યા,
અજિત સુમતિ નમિ સંયમ કામ્યા;
કુંથુ વાસુપૂજ્ય સુવિધિજિન ચવિયા,
નવમીદિન તે સુરવર નમિયા. ॥ ૧ ॥

શાંતિજિણુંદ થયા જિહાં જ્ઞાની,
વર્તમાન જિનવર શુભ ધ્યાની;
દશ કલ્યાણક નવમી દિવસે,
સવિ જિનવર પ્રભુમું મન હરસે. ॥ ૨ ॥

જિહાં નવતત્ત્વવિચાર કહીજે,
નવવિધ રબ્રહ્મ આચાર લહીજે;
તે આગમ સુણતાં સુખ લહીયે,
નવવિધપરિબ્રહ્મવિરતે કહીયે. ॥ ૩ ॥

સમકિતદષ્ટિ સુરસંદાહા,
આપે સુમતિવિલાસ સમૂહા;
શ્રીનયવિમલ કહે જિન નામે,
દિન દિન દાસત અધિકી પામે. ॥ ૪ ॥

અથ શ્રીદશમીતિથિની સ્તુતિ.

રાગ—કનકતિલક ભાસે—એ દેશી.

અર નેમિજિણુંદ રાગિયા હઃખદંદ,
પ્રભુપાસજિણુંદ જન્મ પૂજ્યા મહેંદા;
દશમીદિન ૪અમંદા—નંદમાકંદ કંદા,
ભવિજન અરવિંદા ૫ભાસને જે દિણુંદા. ॥ ૧ ॥

અર જન્મ સુહાવે વીર ચારિત્ર પાવે,
૬અનુભવલયલાવે કેવલજ્ઞાન ૭થાવે;

૧ હર્ષે. ૨ બ્રહ્મચર્યનો આચાર. ૩ દેવતાનો સમૂહ.

૪ અમંદ આનંદરૂપ માકંદ (આંખાનું વૃક્ષ) તેના કંદ સમાન.

૫ ભાસને એટલે વિકસ્વર કરવા માટે સૂર્ય તથા શાસને ઇત્યપિ.

૬ અનુભવરસ ઇત્યપિ. ૭ પાવે ઇત્યપિ.

૫૮ જિન કલ્યાણ સંપ્રતિ જે પ્રમાણ,
 સવિ જિનવરભાણ શ્રીનિવાસાહિકાણ. ॥ ૨ ॥
 દશવિધ આચાર જ્ઞાનમાંહે વિચાર,
 દશ સત્યપ્રકાર પચ્ચખ્યાણાદિ ચાર;
 મુનિ દશગુણધાર ભાષિયા જિહાં ઉદાર,
 તે પ્રવચનસાર જ્ઞાનનો જે આગાર. ॥ ૩ ॥
 દશદિશિ દિશિપાલા જે મહાલોકપાલા,
 સુરનરમહિપાલા શુદ્ધદષ્ટિ કૃપાલા;
 નયવિમલ વિશાલા જ્ઞાનલચ્છી મયાલા,
 જયમંગલમાલા પાસ નામે સુખાલા. ॥ ૪ ॥

અથ શ્રીઅગીયારશતિથિની સ્તુતિ.

રાગ—શાદ્દલવિકીરિતચ્છંદ.

૧મદ્વીદેવ સુજન્મ સંયમ મહાજ્ઞાન લલ્યા જે દિને,
 તે એકાદશીવાસરઃ શુભકરઃ કલ્યાણમાલાલયઃ;
 વૈદહેશ્વરકુલવંશજલધિપ્રોદ્ધાસને ચંદ્રમા,
 માતા યસ્ય પ્રભાવતી ભગવતી કુલધ્વજોડવ્યાજિજનઃ ॥૧॥
 જ્ઞાન શ્રીઋષભાજિતાખ્યસુમતેઃ પ્રાદુરભૂત સન્નમેઃ,
 પાર્શ્વારૌ ચરણં ચ મોક્ષમગમત પદ્મપ્રભાખ્યઃ પ્રભુઃ;
 ઇત્યેતદશકં ચ યત્ર દિવસે કલ્યાણકાનાં શુભં,
 જાતં સંપ્રતિવર્તમાનજિનપા દ્યુર્મહામંગલમ્ ॥૨॥
 સાંગોપાંગમનંતપર્યવગુણોપેતં સદોપાસકૈ-
 કાદશ્યઃ પ્રતિમાશ્ચ યત્ર ગદિતાઃ શ્રદ્ધાવતાં તીર્થપૈઃ;
 સિદ્ધાન્તાભિધભૂપતિર્વિજયતે બિભ્રત્સદેકાદશા-
 ચારાંગાદિમયં વપુર્વિલસિતં ભક્ત્યા તુતં રભાવિભલઃ ॥૩॥
 વૈશ્વત્યા વિદ્ધાતુ મંગલતતિં સદર્શનાનામિહ,
 શ્રીમન્મહિલજિનેશશાસનસુરઃ કૌભેરનામા પુનઃ;
 દિક્ષાલગ્નહયક્ષદક્ષનિવહાઃ સર્વેઽપિ યે દૈવતા-
 સ્તે સર્વે વિદ્ધન્તુ સૌખ્યમતુલં જ્ઞાનાત્મનાં સૂરિણામ્ ॥૪॥

• આ સ્તુતિ ગુર્જરભાષામિશ્રિત સંસ્કૃતભાષાસહિત છે.
 ભાવનઃ ઇલિપિ.

અથ શ્રીઆરસતિથિની સ્તુતિ.

રાગ—ઉપજાતિચંદ.

જે દ્વાદશીને દિને જ્ઞાન પામ્યા,
અર સુપ્રતસ્વામી સુરેંદ્ર નામ્યા;
મધ્વી લહે સિદ્ધિ સંસાર છોડી,
૧ તે દેવ વંદુ બીહું હાથ જોડી. ॥ ૧ ॥

૨ પદ્મ શીતલ શ્રેયાંસ સુપાસ ચંદ્ર જાયા,
શીતલ ચરણ અભિનંદન મુનિરાયા;
નેમિ વિમલ ચવનુ તેર એ વર્તમાના,
ત્રિકાલ પૂજીને કરું પ્રણામ. ॥ ૨ ॥

૪ ભિક્ષુતણી જે પ્રતિમા છે આર,
જે દ્વાદશાંગીરચનાવિચાર;
ઉપાંગ આર અનુયોગદ્વાર,
છ છેદ પયત્રા દશ મૂલ ચાર. ॥ ૩ ॥

શ્રીસંઘરક્ષાકર ધર્મભક્તા,
સુરાસુરા દેવપદ પ્રશક્તા;
સદા દીઓ સુદરબોધિબીજ,
૪ શ્રીનય પાપે ન કિમે પતિજ્જ. ॥ ૪ ॥

અથ શ્રીતેરસતિથિની સ્તુતિ.

રાગ—ગૌતમ બોલે ગ્રંથ સંભાળી—એ દશી.

(ત્રિપદીની દશી.)

પદ્મજિણેસર શિવપદ પાવે, તેરસ અનુભવ ઓપમ આવે;
સકલસમીહિત લાવે ॥ શાંતિનાથ વળી મોક્ષે સિધાવે,
દર્શન જ્ઞાન અનંત સુખ પાવે; સિદ્ધ સરૂપી થાવે ॥
નાભિરાયામરદેવીમાતા, ઋષભદેવના જે વિખ્યાતા;

૧ વિમલ ચવન વંદુ બિહું હાથ જોડી ઇત્યપિ. ૨ પદ્મપ્રભ
શીતલચંદ્ર જાયા, સુપાસ શ્રેયાંસ ચવે નેમિરાયા; અભિનંદન શીતલ ચરણ
જ્ઞાન, ધમ તેર કલ્યાણક વર્તમાન, ત્રૈકાલ પૂજીને કરું પ્રણામ ॥ ૨ ॥
ઇત્યપિ પાઠઃ ૩ સાધુ. ૪ સ ધર્મ પાપે ન કિમે પતિજ્જ ઇત્યપિ.

કંચનકોમલ ગાત ॥ વિદ્યેસેનનૃપ ૧અચિરાન્નત,
 સેવો શાંતિ જગતનો તાત; બેહના શુભ અવદાત ॥૧॥
 પદ્મ ચંદ્ર શ્રેયાંસ જિનેશા, ધર્મ સુપાસ જે જગજનઈશા;
 સંયમ લે શુભલેશા ॥ વીર અનંત ને શાંતિમહીશા,
 જન્મ અવન અજિત સુજગીશા; ટાળ્યા સકલકલેશા ॥
 વર્તમાનકલ્યાણ કહેસા, તેરસ દિને સવિ અવર ૨મહેશા;
 પ્રણમે જસ નિશદીસા ॥ સકલ જિણેસર ભુવનદિનેશા,
 ૩મદનમાનનિર્મથન ૪મહેશા; તે સેવો વીસવાવીસા ॥૨॥
 તેર કાઠીયા ને જે ગાળે, તેર કિયાના સ્થાનક ટાળે;
 તે આગમ અબુઆળે ॥ તેર સજેગીના ગુણઠાણ,
 તે પામીને ૫ઉજ્જવલઝાણ; તેહને કેવલનાણ ॥
 ૬ભક્તિબહુમાન જસવાદ ભણીજે, આશાતના તેહની ટાળીજે;
 જિનમુખ તેર પદ લીજે ॥ ૭ચારગુણની તેર કરીજે,
 ખાવન ભેદે વિનય ભણીજે; જિમ સંસાર તરીજે ॥૩॥
 ચક્રેસરી ગોમુખસુર ૮ધરણી, સમકિતધારી સાનિધકરણી;
 ઋષભચરણ અનુસરણી ॥ ગોમુખસુરનું મનડું હરણી,
 નિર્વાણી દેવી જયકરણી; ગરૂડચક્ષુસુર ધરણી ॥
 શાંતિનાથગુણ બોલે વરણી, દુશ્મનદૂરકરણ રવિ ભરણી;
 સુખસંપાત વિસ્તરણી ॥ કીર્તિકમલા ઉજ્જવલ કરણી,
 રોગસોગસંકટ ઉદ્ધરણી; નયવિમલના દુઃખહરણી ॥૪॥

અથ શ્રીચઉદ્દેશીતિથિની સ્તુતિ.

રાગ—મનોહરમૂર્તિ મહાવીરતણી—એ દેશી.

વાસુપૂજ્યજિનેસર શિવ લલ્યા, જે રક્તકમલને વાન કલ્યા;
 વસુપૂજ્યનૃપતિસુત માત જયા, ચંપાનયરીયે જન્મ થયા ॥
 ચઉદેશીદિવસે જે સિદ્ધિ ગયા, જસ લાંછનરૂપે મહિષ થયા;
 જે અજરઅમર નિકલકંક ભયા, તસ પાય નમી કૃતકૃત્ય થયા ॥૧॥
 શ્રીશીતલ શાંતિ વાસુપૂજ્યજિના, અભિનંદન કુંથુ અનંત જિના;

૧ અચિરામાત ઇત્યમિ. ૨ મહેશા એટલે તીર્થકરો. ૩ કામ.

૪ મહાદેવ. ૫ ઝાએઝાણ ઇત્યપિ. ૬ ભક્તિમાન બહુમાન ભણી-
 જે ઇત્યપિ. ૭ તેર ચોક્કં ખાવન. ૮ સ્ત્રી.

સંયમ લિયે કેઇ શુભમના, કેઈ પંચમનાણુ લહે સુવના ॥
 કહ્યાણુક આઠ સોહામણા, નિત્ય નિત્ય તસ લીજે ભામણાં;
 સવિ ગુણમણિરયણારોહણા, પહોંચે સવિ મનની કામના ॥૨॥
 જિહાં ચઉદશભેદે છવતણાં, જગ ભેદ કહ્યા છે અતિથણા;
 ગુણઠાણા ચૌદ તિહાં ભણ્યા, ચઉદશપૂર્વની વર્ણના ॥
 નવિ કીજે શંકાદુષણા, અતિચારતણી જિહાં વારણા;
 પ્રવચનરસ કીજે પારણાં, જિમ લહીયે ભવજલતારણા ॥૩॥
 શાસનદેવી ૧નામે ચંડા, દિયે દુર્ગતિદુર્જનને દંડા;
 અકલંક કસા ધરી સમતુંડા, જસ જિહાં અમૃતરસકુંડા ॥
 જસ કરે જપમાલા કોહંડા, સુરનામ કુમાર છે ઉદંડા;
 જિન આગળ અવર છે એરંડા, નયવિમલ સદા સુખ અખંડા ॥૪॥

અથ શ્રીપૂર્ણિમાતિથિની સ્તુતિ.

રાગ—દ્રુતવિલંબિતચ્છંદ;

જિનપ સંભવ લિયે સંયમ જિહાં, શ્રીમુનિમુદ્રતનું ચવતું તિહાં;
 સકલનિર્મળચંદ્રતણી ૨વિભા, વિશદપદ્મતણે શિર પૂર્ણિમા ॥૧॥
 ધર્મનાથજિન કેવલ પામિયા, પદ્મપ્રભજિન નાણુ સુધામિયા;
 એમ કહ્યાણુક સંપ્રતિ જિનતણાં, થયાં પૂનમદિવસે સોહામણાં ॥૨॥
 પત્રરયોગતણા વિરહે લહ્યા, પત્રરભેદે સિદ્ધ જિહાં કહ્યા;
 પત્રરખંધનપ્રમુખ વિચારણા, જિનવરાગમ તે સુણિયે જણા ॥૩॥
 સકલસિદ્ધિસમીહિતદાયકા, સુરવરા જિનશાસનનાયકા;
 ૩વિકુકરોજ્જવલકીર્તિકરા ઘણી, નયવિમલ જિનનામતણા ગુણી ॥૪॥

અથ શ્રીઅમાવાસ્યાતિથિની સ્તુતિ.

રાગ—ચોપાઈની દશી.

અમાવાસ્યા તો થઈ ઉજાળી, વીરતણે નિર્વાણુ મળી;
 દિવાળીદિન તિહાંથી હોત, રાય અઢાર કરે ઉઘોત ॥ ૧ ॥
 શ્રીશ્રેયાંસ નેમી લહે જ્ઞાન, વાસુપૂજ્ય અહે સંયમ ધ્યાન;
 સંપ્રતિ જિનના થયા કહ્યાણુ, અમાવાસ્યાદિવસે ગુણુખાણુ ॥ ૨ ॥

કાલ અનાદિ મિધ્યાતનિવાસ, પૂરણ સંજ્ઞા કહીએ તાસ;
 આગમજ્ઞામ લહું જે વાર, કૃષ્ણપક્ષ જિત્યાં તેણિવાર ॥ ૩ ॥
 માતંગપક્ષ સિદ્ધાંત દેવી, સાનિધકારક જે સ્વયમેવી;
 કવિ નયવિમલ કહે શુભચિત્ત, મંગલલીલ કરો નિત્ય નિત્ય . ॥૪॥

અથ શ્રીકૃષ્ણશુક્લપક્ષતિથિની સ્તુતિ.

રાગ—પ્રહ ઉઠી વંદુ—એ દેશી.

સાસય ને અસાસય ચૈત્યતણા ખિહું ભેદ,
 થાપનને રૂપે રૂપાતીત મુભેદ;
 ખેહું પક્ષે ધ્યાવો જિમ હોએ ભવચ્છેદ,
 અવિચલ સુખ પામે નાશે સઘળા ખેદ. ॥ ૧ ॥

ઉત્સર્પિણી અવસર્પિણી કાળ ખે ભેદ પ્રમાણ,
 ત્રીજે ને ચોથે આરે જિનવર જાણ;
 ઉત્કૃષ્ટે કાળે સત્તરિસય(૧૭૦) જિનરાજ,
 તિમ વીશ જઘન્યથી વંદી સારો કાજ ॥ ૨ ॥

ખિહું ભેદે ભાખ્યા જીવ સકલજગમાંહિ,
 એક કૃષ્ણપક્ષી એક શુક્લપક્ષી ગુણમાંહિ;
 વળી દ્રવ્ય કહ્યાં ખે જીવ અજીવ વિચાર,
 તે આગમ જાણો નિશ્ચય ને વ્યવહાર ॥ ૩ ॥

સંયમધર મુનિવર શ્રાવક જે ગુણવંત,
 ખિહું પક્ષના સાનિધકારક સમકિતવંત;
 જે શાસનસુરવર વિધન કોડી હરંત,
 શ્રીજ્ઞાનવિમલસૂરિ લીલાલચ્છી લહંત. ॥ ૪ ॥

॥ ઇતિ શ્રીમત્તપાગચ્છાચાર્યવિમલશાસ્ત્રીયશ્રીજ્ઞાનવિમલસૂરિ-
 કૃતાઃ પંચદશતિથીનાં સ્તુતયઃ સમ્પૂર્ણાઃ ॥

અથ શ્રીબીજતિથિની સ્તુતિ.

વૃજ સાથે નહિ બોલું ઋષભજી તેં મુજને વિસારીજી—એ દેશી.

જંબુદ્વીપે અહનિશ દીપે દાય સૂરજ દાય ચંદાજી,
તાસવિમાને શ્રીઋષભાદિક શાશ્વત નામ જિણુંદાજી;
તેહ ભણી ઉગતે શશિ નિરખી પ્રણમે ભવિજનવૃંદાજી,
બીજ આરોપો ધર્મનું બીજે પૂજે શાંતિજિણુંદાજી ॥૧॥

દ્રવ્ય ભાવ બિહું ભેદે પૂજે ચૌવીશે જિનચંદાજી,
'બંધન દાય કરીને દૂરે પામ્યા પરમાનંદાજી;
દુષ્ટધ્યાન દાય મત્તમતંગજભેદનમત્ત રમ્યંદાજી,
બીજતણે દિન તે આરાધો જેમ જગમાં ચિરનંદાજી ॥૨॥

દુવિધ ધર્મ જિનરાજ પ્રકાશે સમવસરણ મંડાણજી,
નિશ્ચય નય વ્યવહાર બિહુશું આગમ મધુરી વાણીજી;
નરક તિર્યંચ ગતિ દાય ન હોયે બીજજીકે આરાધેજી,
દુવિધ દયા ત્રસ થાવર કેરી કરતાં શિવસુખ સાધેજી. ॥૩॥

બીજ ચંદ પેરે ભૂષણભૂપિત દીપે નિલવટ ચંદાજી,
ગણ્યક્ષનારી સુખકારી નિર્વાણી સુખકંદાજી;
બીજતણો તપ કરતાં ભવિજન સમકિત સાનિધકારીજી,
ધીરવિમલકવિ શિષ્ય કહે નય સંઘના વિઘન નિવારીજી ॥૪॥

અથ શ્રીપંચમીતિથિની સ્તુતિ.

રાગ—મંગળ આઠ કરી જસ આગળ—એ દેશી.

પંચવરણ કલશે કરી જિનનો જન્મમહોત્સવ રંગજી,
સોવનકલશે સુર નિપજાયે મેઝમહીધર શૃંગજી;
સમુદ્રવિજયકુલકમલદિવાકર માત શિવાદેવીનંદજી,
પંચમીનો તપ કરતાં લહિયે ભવિ અને પરમાણંદજી ॥૧॥
પંચવરણ જિનવર ચૌવીશા પંચમીગતિના ઇશાજી,
પંચપ્રમાદમદનમદ્દશા^૧ જસ મને રાગ ન રીશાજી;

૧ રાગદ્વેષપ બે બંધન. ૨ મૃગેંદ્ર સિંહ. ૩ મેઝપર્વતના શિખર ઉપર. ૪ કામદેવના મદને મહાદેવ સમાન.

૧ પાંચભોગતમભેદદિનેશા સેવે સુરનરદશાણ,
 પાંચમીને તપ કરતાં લહિયે દિન દિન અધિક જગીશાણ ॥૨॥
 મંચ મહાવ્રતધર્મ પ્રકારે સમવસરણુ જિનભાણુ,
 પાંચ પ્રકારે આગમ ભાષે સરસસુધારસવાણીણ;
 પાંચમનાણુ લહેવા કારણ પાંચમીનો તપ કીજેણ,
 પાંસઠ માસે પાંચ ઉજમણે માનવભવફલ લીજેણ ॥૩॥
 પાંચવરણુના ચરણા પહેરી જિનપદપંકજ ભમરીણ,
 નેમિજિણુંદ નણા ગુણ ગાવે શ્રીઅખાઈ અમરીણ;
 પાંચમીતપની સાનિધ્યકારી શ્રુતદેવી સુખકારીણ
 ધીરવિમલકવિ શિષ્ય કહે નય સંઘના વિઘનનિવારીણ ॥૪॥

અથ શ્રીઅષ્ટમીતિથિની સ્તુતિ.

તુજસાથે નહિ બોલું ઋષભણ તેં મુજને વિસારીણ—એ રૂશી.
 મંગલ આઠ કરે જસ આગળ ભાવ ધરી સુરરાજેણ,
 આઠજાતિના કલશ ભરાવી નવરાવે જિનરાજેણ;
 વીરજિનેશ્વર જન્મમહોત્સવ કરતાં શિવસુખ સાધેણ,
 આઠમનો તપ કરતાં અમઘરે મંગળકમલા વાધેણ ॥૧॥
 આઠ કર્મવયરી ગજગંજન રઅષ્ટાપદ પેરે બળીયાણ,
 આઠમે આઠ સ્વરૂપ વિચારી મદ આઠે જસ ગલીયાણ;
 આઠમીગતિ પોહોતા તે જિનવર ફરસ આઠ નહિ અંગેણ,
 આઠમનો તપ કરતાં અમઘરે નિત્ય નિત્ય વાધે રંગેણ ॥૨॥
 પ્રાતિહારજ આઠ બિરાજે સમવસરણુ જિનરાજેણ,
 આઠપ્રકારે આગમ ભાષી ભવિમનસંશય ભાજેણ;
 આઠ મહાપ્રવચનની માતા પાલો નિરતીચારણ,
 આઠમને દિને આઠ પ્રકારે જીવદયા ચિતધારેણ ॥૩॥
 આઠ પ્રકારે પૂજા કીજે માનવભવ ફલ લીજેણ,
 સિદ્ધાધદેવી જિનપદસેવી અષ્ટમહાસિદ્ધિ દીજેણ;
 આઠમનો તપ કરતાં લહીયે નિર્મળકેવલનાણુણ,
 ધીરવિમલકવિસેવક નય કહે તપથી કોઠકદ્યાણુણ ॥૪॥

અથ શ્રીએકાદશીતિથિની સ્તુતિ.

રાગ—એકાદશી અતિ રૂપડી—એ દેશી.

શ્રીનેભિજ્જિનવર સયલસુખકર યાદવકુલસિણગાર,
જે કંત રાણુલનારકિરો જન્મથી બ્રહ્મચાર;
જે વિદ્યરંજન વાનિ અંજન રાખલંછન સાર,
એકાદશીદિન પ્રણમીયે જિન શિવાદેવી મહાદાર ॥૧॥

અગીયારપ્રતિમા દેશવિરતિ વહો નિર્મલધ્યાન,
ચૌવીશજિનવરભક્તિ કરતાં લહો અમરવિમાન;
ઇમ બાર વર્ષે પૂર્ણ કીજે તપ તણો પરિમાણ,
એકાદશીદિન સકલ ઉત્તમ જૈન શિવ મંડાણ ॥૨॥

અગીયાર પાઠાં પરતિ ઠવણી પુજણીયું રૂમાલ,
તિમ જિનવિભૂષણ વિગતદુષણ આખખી રસુવિશાલ;
ઇમ ઉજમીજે સફલ કીજે મનુજનો અવતાર,
એકાદશીદિન સુગુરુમુખથી મુણો અંગ અગીયાર ॥૩॥

શિર મુકુટ મહિત જહિતકુંડલ વિમલભાતીહાર,
થણયુગલ અંચલ કસિણ કસીયો કંચૂ જિમ જલધાર;
અંખિકાદેવી દેવસેવી ગામેદસુરની નાર,
ધીરવિમલકવિ મુશિષ્ય કહે નયવિમલ સંઘને સુખકાર ॥૪॥

અથ શ્રીમૈત્રેયકાદશીતિથિની સ્તુતિ.

રાગ—શ્રીશત્રુજય તીરથ સાર—એ દેશી.

(ત્રીપદીની દેશી.)

નયરીદ્વારાવતી કૃષ્ણનરેશ, રાજા રાજ્ય કરે સુવિશેષ;
તેજે જાણે દિનેશ ॥ સમવસર્યા શ્રીનેભિજ્જિનેશ,
પરિકર સહસ્રઅઘાર(૧૮૦૦૦) મુનીશ; પ્રણમે સુરનર ઇશ ॥
તવ વંદે શ્રીકૃષ્ણનરેશ, સ્વામી દાખો દિવસવિશેષ;

૧ જૈનશાસનમાં તથા શૈવશાસનમાં પણ મૈત્રેયકાદશીનું માહાત્મ્ય છે

“સકલશાસ્ત્રમંડાણ” ઇત્યપિ પાઠઃ ૨ અહિશાલ ઇત્યપિ.

૩ સ્તનયુગલ. ૪ પરિવાર.

પૂછે નામી શીશ ॥ જેણે દિન પુણ્ય કર્યું લવલેશ,
ખડુફલદાયક હોય અશેષ; તે દાખો જિનેશ ॥ ૧ ॥

નમિજિજ્જુ'દ વદે ઇમ વાણી, અર્ધમાગધી જે કહેવાણી;
સાંભળે 'સારંગપાણી ॥ મૃગશિરશુદી અગીયારશ જાણી,
દોઢશો કલ્યાણકની ખાણી; વેદપુરાણે વખાણી ॥

શ્રીમુનિસુવ્રતસ્વામી વખાણી, સુવ્રતશેઠે તે શુભ જાણી;
આરાધી ચિત્ત આણી ॥ તે તપથી થયો કેવલનાણી,
જિનચત્વીશતણી એમ કહાણી; શિવસુખની નિશાણી ॥ ૨ ॥

ત્રણ જિનનાં મળી પાંચ કલ્યાણ, ત્રણચત્વીશી નવ જિનભાણ;
એકજીભરત પ્રમાણ ॥ પણયાલીસે (૪૫) જિનવર જાણ,
પાંચોત્તર તેહનાં કલ્યાણ; ઐરવતે તિમ જાણ ॥

દશક્ષેત્રે એણીપેરે પરિમાણ, નેત્રું જિનનાં દોઢશો કલ્યાણ;
અગીયારશદિને આણ ॥ ૩ દીક્ષા જન્મ અને વળી નાણ,
તિમ વળી પામ્યા જિન નિર્વાણ, આગમવચણપ્રમાણ ॥ ૩ ॥

*પત્રરસહસ જિનનામ ગુણીજે, મૌનધરીને પોસહ લીજે;
અહોરત્તહો પાળીજે ॥ જિનપણને પારણું કીજે,
વરસ અગીઆર લગે એમ કીજે; પાપપહલ સવિ છીજે ॥

શક્તિયે જાવજીવ કરીજે, ગુરુવચસરસસુધારસ પીજે;
નરભવતું ફલ લીજે ॥ એમ અખાઈ સાનિધ કીજે,
ધીરવિમલકવિ જગે જાણીજે, કવિ નય એમ પલણીજે ॥ ૪ ॥

૧ કૃષ્ણ. ૨ શ્રીમહિનાથ, શ્રીઅરનાથ તથા શ્રીનમિનાથ એ ત્રણ
તીર્થંકરના મળી પાંચ કલ્યાણક તેમજ અતીત, અનાગત, વર્તમાન એમ
ત્રણ ચૌવીશીના નવ તીર્થંકર તેને પાંચે ગુણતાં ૪૫ જિન થાય તે સર્વના
૭૫ કલ્યાણક થાય એ પાંચ ભરતે જાણવા અને પાંચ ઐરવતક્ષેત્રે પણ
તેમજ ગણવા એલે નેત્રું તીર્થંકરના ૧૫૦ કલ્યાણક થાય.

૩ શ્રોમલ્લિજન્મવ્રતકેવલાનિ તથા નમિજ્ઞાનમરવ્રતં ચેતિ વચનાત્
વર્તમાનચૌવિશીના ત્રણ તીર્થંકરના મળી પાંચ કલ્યાણક. ૪ દોઢશો
નોકારવાળીનું ગણણું ૧૫૦૦૦ થાય છે.

અથ શ્રીચૌદશીતિથિની સ્તુતિ.

રાગ—મંગલ આઠ કરી જસ આગળ—એ દેશી.

ચૌદમુપનસૂચિત હરિપૂજિત સિદ્ધારથકુલચંદાલ,
 ૧ ચૌદરચણપતિનરપતિવંદિત ત્રિશલારાણીનંદાલ;
 કેશરિલંછન કંચનવાને સોહે વીરજિણંદાલ,
 પાખી પર્વ કહું દિન ચૌદશે આરાધો સુખકંદાલ ॥૧॥
 ૨ ચઉદશદશજિનચંદા વંદા ભાવધરી ભવિષ્યાણિલ,
 ચૌદશમે ગુણઘણે ચઢીને પામ્યા શિવસુખઆળીલ;
 ચૌદરાજ ઉપરે જે પાહોત્યા ચૌદશીદિન આરાધોલ,
 ચૌદશીતપ કરતાં ભવિજનને ચૌદશવિદ્યા સાધોલ ॥૨॥
 ચઉદશદેવ મહીને વિરચે ગઢ વ્રજનં પન્થિઆણિલ,
 ચૌદસહસ્રમુનિપરિકરસંયુત બેસે ધર્મજનભાણિલ;
 ચૌદપૂરવ અર્થે ઉપદેશે નિસુણે પર્ષદા આરલ,
 જીવદયા ચઉદશીદિને પાળો પ્રાણી ચઉદપ્રકારલ ॥૩॥
 ચઉદભુવન વશ કરવા વરવા શિવરમણી મનહરણીલ,
 સિદ્ધાધદેવી જનસુખકરણી માતંગયક્ષની ઘરણીલ;
 ચઉદશીતપની સાનિધકરણી વિશદવરણતનુવરણીલ,
 ૪ જ્ઞાનવિમલ કહે જિન અનુસરણી સકલસંઘ દુઃખહરણીલ ॥૪॥

અથ શ્રીશંખેશ્વરપાર્શ્વનાથની સ્તુતિ.

શંખેશ્વરપાસલ પૂજ્યે, નરભવનો લાહો લીલ્યે;
 મનવાંછિતપૂરણસુરતરૂ, જય વામાસુત અલયેસરૂ ॥ ૧ ॥
 દાય રાતા જિનવર અતિભલા, દાય ધોળા જિનવર ગુણનીલા;
 દાય લીલા દાય શામલ કહ્યા. સોલે જિન કંચનવર્ણ લહ્યા ॥૨॥
 આગમ તે જિનવરે ભાખીઓ, ગણધર તે હૈડે રાખીઓ;
 તેહનો રસ જેણે આખીઓ, તે હુવો શિવસુખ સાખીઓ ॥૩॥
 ૫ ધરણીધરરાય પદ્માવતી, પ્રભુ પાર્શ્વંતણા ગુણ ગાવતી;
 સહુ સંઘના સંકટ ચૂરતી, નયવિમલના વાંછિત પૂરતી ॥૪॥

૧ ચૌદરત્નપાત ચક્રવર્તી. ૨ ચૌદ ને દશ ચૌવીશ. ૩ વિશદ
 ઐતલે ઉજવલવર્ણ. ૪ નયવિમલ કહે જિન અનુસરણી ઇત્યપિ પાઠઃ
 ૫ શ્રીધરણેન્દ્ર ને પદ્માવતીદેવી.

અથ શ્રીસીમંધરજિનની સ્તુતિ.

રાગ—પ્રહ ઉડી વંદુ—એ દેશી.

શ્રીસીમંધર જિનવર સુખકર સાહિબ દેવ,
અરિહંત સકલની ભાવ ધરી કરે સેવ;
સકલ આગમપારગ ગણધરભાષિત વાણી,
જયવંતી આણા જ્ઞાનવિમલ ગુણખાણી. ॥ ૧ ॥

અથ શ્રીસિદ્ધચક્રની સ્તુતિ.

રાગ—મંગલ આઠ કરી જસ આગળ—એ દેશી.

સકલમુરાસુરનરવિદ્યાધર ભક્તિચક્રી જે શુણીયેછ,
સિદ્ધચક્ર ભવિને મુખદાયક નાયક નવપદ ગુણીયેછ;
મનવાંછિતપૂરણ સુરતરૂથી અધિકો મહિમા મુણીયેછ,
રોગ રોગ સવિ સંકટ ચૂરણ જસ ગુણ પાર ન મુણીયેછ. ॥૧॥
કાંચન કોમલવર નિલુપ્પલ ઘનશામલરૂચિ દેહાછ,
કેઈક સ્ફટિક પ્રવાલ રૂચિરવર પંચવરણ ગુણગેહાછ;
સત્તરિસય(૧૭૦) જિનભરતેરાવત પંચ પંચવિદેહાછ,
સિદ્ધચક્ર ધ્યાને તે ધ્યાઓ થયા થરુષે છે જેહાછ. ॥૨॥
અરિહંત સિદ્ધ આચારજ વાચક સાધુતણા સમુદાયછ,
દર્શન જ્ઞાન ચારિત્ર તપ નિર્મળ નવપદ શિવપદ ધાયછ;
સિદ્ધચક્રનો મહિમા દાખ્યો શિવસાધનનો ઉપાયછ,
એ વિણ અવર ન દુળે લહીયે જસ ગુણ કહ્યા ન જાયછ. ॥૩॥
વિમલચક્ષુસુર સાનિધકારી અહગણ સવિ દિશિપાલાછ;
ચક્રેસરી અમરી દિશિકુમરી શ્રુતદેવી રખવાળાછ,
સિદ્ધચક્રમંત્રે અધિકારી વારી ચિત્તના ચાળાછ,
જ્ઞાનવિમલપ્રભુ આણંદ વહતી કરતી મંગલમાલાછ. ॥૪॥

૧ આ સ્તુતિ ચાર વખત કહેવાય છે. ૨ કલ્પવૃક્ષથી.

૩ કેઈક તીર્થંકરો સુવર્ણવર્ણ કેઈક નીલોત્પલ (કાળકમલ) ના વર્ણે,
કેટલાએક વરસાદની જેમ આમવર્ણે અને કેઈક સ્ફટિકરત્નની જેમ ઉજ્જવલ
વર્ણે. કેઈક પ્રવાલાની જેમ રાતાવર્ણે જિનેશ્વરો જાણવા.

અથ શ્રીસિદ્ધચક્રની સ્તુતિ.

અરિહંત નમો વળી સિદ્ધ નમો, આચારજ વાચક સાંહુ નમો,
 દર્શન જ્ઞાન ચારિત્ર નમો, તપ એ સિદ્ધચક્ર સદા પ્રભુમો ॥૧॥
 અરિહંત અનંત થયા થાશે, વળી ભાવ નિર્દોષે ગુણ ગાશે;
 પલિક્કમણા દેવવંદન વિધિશું, આંખિલતપગણાણું ગણે વિધિશું ॥૨॥
 ૧ છરી પાળી જે તપ કરશે, શ્રીપાલતણીપેરે ભવ તરશે;
 સિદ્ધચક્રને કુણ આપે તોલે, એહવા જિનઆગમ ગુણ ખોલે ॥૩॥
 સાઠાચારે વરસે તપ પૂરે, એ કર્મવિદારણ તપ શૂરે;
 સિદ્ધચક્ર ને મનમંદિર થાપે, નયવિમલેસર વર આપે ॥૪॥

અથ શ્રીઅધ્યાત્મની સ્તુતિ.

રાગ—મંગલ આઠ કરી જસ આગલ—એ દેશી.

સોવનવાડી ફુલડે છાઈ છાળ ભરી હું લાવુંજ,
 ફુલજ લાવું ને હાર ગુંથાવું પ્રભુજને કંઠે સોહાવુંજ;
 ઉપવાસ કરું તો ભૂખજ લાગે ઉતું પાણી નવિ ભાવેજ,
 આંખિલ કરું તો લુખું ન ભાવે નીવિએ દુઝા આવેજ ॥૧॥
 એકાસણું કરું તો રહી ન શકું તુખે ખાઉં ત્રણ ટંકજ,
 સામાયક કરું તો ખેશી ન શકું નિંદા કરું સારિરાતજ;
 દહરે જાવું તો ખોટીજ થાઉં ઘરનો ધંધો ચૂકુંજ,
 દાન દઉં તો હાથજ ધ્રુજે હૈયે કંપ વધુજ ॥૨॥
 જતરે જમડાવું તેડુંજ આળ્યું સર્વ મેલીને ચાલેજ,
 રહો રહો જમડાજ આજનો દહાડો શેતુંજે જઈને આવુંજ;
 શેતુંજે જઈને દ્રવ્યજ ખરચું મોક્ષમારગ હું માગુંજ,
 ઘેલા જીવડા ઘેલું શું ખોલે એટલા દિવસ શું કીધુંજ ॥૩॥
 જાતે જે જીવે પાછળ ભાતું શું શું સાથે આવેજ,

૧ ૭ પ્રકારની રી નીચે પ્રમાણે—યદુક્તં, એકાહારી भूमिसंस्तार-
 કારી, પદ્યાં ચારી શુદ્ધસમ્યક્ત્વધારી । યાત્રાકાલે સર્વસન્નિ-
 હારી, પુણ્યાત્મા સ્યાદ્ બ્રહ્મચારી વિવેકી ॥ ૧ ॥

૨ નયવિમલેસર એ વાક્યથી નયવિમલ એવું કર્તા તરીકે પોતાનું
 નામ પણ સૂચવ્યું અને સિદ્ધચક્રના અધિષ્ઠાતક વિમલેસર ચક્ષુનું નામ પણ
 સૂચવ્યું છે. ૩ આખી રાત્રી. ૪ જઈ આવુંજ ઇત્યાદિ.

કાચીજ કુલેર ખોખરી હાંડી કાષ્ટના ભારા સાથેજ;
જ્ઞાનવિમલસૂરિ એણીપેરે ભાષે ધ્યાઓ અધ્યાતમધ્યાનજ,
ભાવભક્તિશુ જિનજીને પૂજે સમકિતને અણુઆણેજ ॥૪૪॥

અથ શ્રીપર્યુષણપર્વની સ્તુતિ.

(ત્રિપદીની રશી.)

પર્વ પૂજાસણ પુણ્યે કીજે, સત્તરમેઢી જિનપૂજા રચીજે;
વાજિત્રનાદ સુણીજે ॥ પ્રભાવના શ્રીફળની કીજે,
વાચકજનને દાનજ દીજે; જીવ અમાર કરીજે ॥
મનુષ્યજન્મ ફળ લાહો દીજે, ૧ચોથ છકુ અકુમ તપ કીજે;
સાહમિવચ્છલ કીજે ॥ ઈમ અઠ્ઠાઈ મહોચ્છવ કીજે,
કદપસૂત્ર ઘેર પધરાવીજે, આદિનાથ પૂજીજે ॥૧૧॥
વડા કદપ દિન ધુર મંગણ, દશ કદપ આચાર પ્રમાણ;
નાગકેતુ ગુણખાણ ॥ પછી કીજે સૂત્રમંગણ,
નમુધ્યુણ હોય પ્રથમ વખાણ; મેઘકુમાર અહિઠાણ ॥
દશ અચ્છરાનો અધિકાર, ઈંદ્ર આદેશે ગર્ભાપહાર;
દેખે સુપન ઉદાર ॥ ચોથે સુપને બીજું સાર,
સુપનપાઠક આળ્યા દરખાર; ઈમ ત્રીજું જયકાર ॥૧૨॥
ચોથે વીરજન્મ વખાણ, દિશિકુમરી સવિ ઈંદ્રને જાણ;
દીક્ષા પાંચમું વખાણ ॥ પારણા પરિસહ તપને નાણ,
ગણધરવાદ ચોમાસ પ્રમાણ; તિમ પામ્યા નિર્વાણ ॥
એ છકુ વખાણે કહિયે, તેલાધરદિવસે એ લહીયે;
વીરચરિત્ર એમ સુણીયે ॥ પાસનેમિજિનઅંતર ૨સાત,
આઠમે ૩ઋષભ ચિરા અવદાત; સુણતાં હોય સુખ સાત ॥૧૩॥
સંવચ્છરીદિન સહુ નરનારી, ખારસેસૂત્ર ને સમાચારી;
નિસુણા અકુમ ધારી ॥ સુણીયે ગુરૂપદાવલી સારી,
ચૈત્યપ્રવાડી અતિમનોહારી; ભાવે દેવ જુહારી ॥
સાહમીસાહમણ ખામણાં કીજે, સમતારસમાંહે ઝીલીજે;
દાન સંવચ્છરી દીજે ॥ ઈમ ચક્કેસરી સાનિધ કીજે,
જ્ઞાનવિમલસૂરિ જગ જાણીજે, મુજસ મહોદય કીજે ॥૧૪॥

* અથ શ્રીપર્યુપણપર્વની સ્તુતિ.

રાગ—ત્રિપદીની દશી.

પર્વ પૂજાસણ પુણ્યે કીજે, સત્તરભેદી જિનપૂજા રચીજે;
 વાજિત્રનાદ સુણીજે ॥ મણ્ડયજન્મફલ લાહો લીજે,
 કલ્પસૂત્ર ઘરે પધરાવીજે; જીવ અમાર કરીજે ॥
 પ્રભાવના શ્રીફલની કીજે, યાચકજનને દાનજ દીજે;
 સાહુમિવત્સલ કીજે ॥ એમ અકૂર્ષમહોચ્છવ કીજે,
 છઠ્ઠ અકૂર્ષ દશમાદિ કરીજે; આદિનાથ પૂજીજે ॥૧॥
 વડાકલ્પ દિને ધુરિ મંગણ, દશ કલ્પ આચાર પ્રમાણ;
 નાગકેતુ ગુણખાણ ॥ પછે કીજે સૂત્ર મંગણ,
 નમુચ્છુલું હોય પ્રથમ વખાણ; સવિ જિન ગુણમણીખાણ ।
 દશ અછેરાંનો અધિકાર, ઇંદ્ર આદેશે ગર્ભાપહાર;
 દષ્ટે સુપન દીદાર ॥ ચોથે સુપને બીજું સાર,
 સુખનપાઠક આવ્યા દરબાર; ઇંદ્ર ત્રીજું જયકાર ॥૨॥
 ચોથે વીર જન્મ વખાણ, દિશિકુમરી સવિ ઇંદ્રને જાણ;
 દીક્ષાએ પાંચમું વખાણ ॥ પારણ પરિસહ તપને નાણ,
 ગણધર સંઘ ચઉમાસ પ્રમાણ; તિમ પામ્યા નિર્વાણ ॥
 એ છઠ્ઠે વખાણે કહીએ, તેલાધરદિવસે એ લહીએ;
 અકૂર્ષતપ આદરીએ ॥ પાસનેમિજિન અંતર સાત,
 આઠમે ઋષભથેર! અવદાત; સુણતાં હોય સુખસાત ॥૩॥
 સંવત્સરી દિને સહુ નરનારી, બારસેસૂત્ર ને સમાચારી;
 સુણીએ સહુ હિતકારી ॥ તિમ શ્રીગુરુપદાવલી સારી,
 ચૈત્યપ્રવાહી કીજે સારી; પઠિશ્વરજી ચિત્ત ધારી ॥
 સાહુમિસાહમણિ ખામણ કીજે, સમતારસમાંહિ ઝીલીજે;
 દાન સંવત્સરી દીજે ॥ ઇંદ્ર ચક્રેસરી સાનિધ કીજે,
 નયવિમલકવિ જગ જાણીજે; સુજસમહોદય લીજે ॥૪॥

* આ સ્તુતિ જીર્ણપ્રતિ પ્રમાણે છાપેલ છે કેમકે ઉપરની સ્તુતિમાં
 ને આ સ્તુતિમાં પાઠાંતરનો ભાગ બહુ હોવાથી ફરીને છપાવેલ છે.

અથ *શ્રીપરિશિષ્ટસ્તવનો.

અથ શ્રીસાધારણજિન સ્તવન.

(દશી સિપાઇની.)

અરજ સુણો જિનરાજ, મેરે દિલ આય વસો ॥ માહરી અરજ ૦ ॥
॥ એ આંકણી ॥

સકંલસુરાસુરનરવિદ્યાધર, આય ખડે તુમ પાય ॥ મેરે દિલ ૦ ॥ ૧ ॥
દાસ સલાવ કરી જો દખો, તો લવલવનાં દુઃખ જાય ॥ મેરે ૦ ॥ ૨ ॥
દીન ઉદ્ધાર ધુરંધર તુમ સમ, અવર ન કો કહેવાય ॥ મેરે ૦ ॥ ૩ ॥
તુમ સમ કરણા ઠામ ન કોઇ, રથે ન કરો સુપસાય ॥ મેરે દિલ ૦ ॥ ૪ ॥
દેતાં દામ ન બેસે કાંઇ, ઉંણીમ કાંઇ ન થાય ॥ મેરે દિલ ૦ ॥ ૫ ॥
જે જેહના તે તેહના આખર, જિહાં તિહાં ચિત્ત ન બંધાય ॥ મેરે ૦ ॥ ૬ ॥
પણ કાચે એક સાચે બોલે, સુણી મનમાં સુખ થાય ॥ મેરે ૦ ॥ ૭ ॥
માહરે છે તે પ્રગટ કરતાં, પ્રભુ તુજ નામ સુહાય ॥ મેરે દિલ ૦ ॥ ૮ ॥
જ્ઞાનવિમલપ્રભુસ્યુ ધમ વિનતિ, કરતાં પાપ પલાય ॥ મેરે ૦ ॥ ૯ ॥
અનુલવલીલાસુદરી સહેજે, ધાઇ મિલે ગલે આય ॥ મેરે ૦ ॥ ૧૦ ॥

અથ શ્રીસાધારણજિન સ્તવન.

પ્રભુ માહરો વાંક કિર્યોરે શીખામણ દીજે ખલકમૂલ તુમે તારીયા
તેણે રથું તુમને દીધું રથું કરણા કીધું ॥ પ્રભુ માં ॥ ૧ ॥
એહ અનાદિસંસારમાં આવીને વસ્યો રે,
માયામમતાવશે પડ્યો કર્યો દીન જિર્યો રે ॥ પ્રભુ માં ॥ ૨ ॥
હું સહેજે લદ્દક અધું શઠ વાત ન જાણું,
કુમતિકુધરણીકુસંગતે ન લહું ગુણઠાણું ॥ પ્રભુ માં ॥ ૩ ॥
તે તેવડી આવીને મીલ્યા મુઝ વિષય કષાયા,

* આ પરિશિષ્ટ સ્તવનો વડોદરેથી પ્રવર્તક શ્રીકાંતિવિજયજી તરફથી આવેલા છે જો કે તેઓશ્રીના તરફથી ફક્ત એકલા શ્રીજ્ઞાનવિમલસૂરિજીના રચેલા ૧૮૧ સ્તવનની પ્રત. આવેલી હતી પણ તેમાંથી કેટલાએક સ્તવનો આ પુસ્તકમાં છપાઇ ગયેલ છે તેથી છપાયા વિનાના સ્તવનો આ પરિશિષ્ટ તરીકે દાખલ કર્યા છે તેવી રીતે વિશેષ વૃદ્ધિ થશે.

મન ગાફિલમે' આસરે આજ લેદ તે પાયા ॥ પ્રભુ માં ॥૪॥
 લટપટ શી ઝાઝી કરેં ઘટ આવી વસેા રે,
 એલે મેં સઘળું લહું હવે અરજ કિસ્યો રે ॥ પ્રભુ માં ॥૫॥
 હું બહુનેહી તુમતણે તું અદેહી અનેહી,
 દેહી દુઃખ સહુ લહે કરું વાત હું કેહી ॥ પ્રભુ માં ॥૬॥
 મોહવશે સ્થિતિ એહવી સહુકોની દીસે,
 બાલયા પણ જગે તેહના સીમાધર દીસે ॥ પ્રભુ માં ॥૭॥
 તાદશ જ્ઞાન ક્રિયા નહિ જેણે મોહ ભાગે,
 તુમ દરિસણચક્ર સહાયથી નહી મિથ્યા લાગે ॥ પ્રભુ માં ॥૮॥
 જ્ઞાનવિમલપ્રભુ માહરા સેવક નિહાળો,
 સો વાતે એક વાતએ 'બાળક પ્રતિપાળો, નિજ બિરદ સંભાલો.
 ॥ પ્રભુ માં ॥૯॥

અથ શ્રીસાધારણજિન સ્તવન.

(રાગ ઠાકી કનડી.)

મુગતિકો મારગ મસ્તહે સુણો જ્ઞાનીલોકો ॥ મુગાં ॥
 પરમપુરૂષકી ભક્તિ હે ॥ સુણો ॥ મુગાં ॥ ૧ ॥ એ આંચલી ॥
 સકલસુરાસુરનરવિઘાધર, પ્રભુ ચરણકમલે આશક્ત હે
 ॥સુણો॥મુગાં॥૨॥
 તુમ આણાફલપ્રાપતિ રાખે, કાલઽવ્યનાદિ ગુઢસ્ત હે
 ॥સુણો॥મુગાં॥૩॥
 પરમધરમપદ ચરણધરણગુણ કારણ એહી પ્રશસ્ત હે
 ॥સુણો॥મુગાં॥૪॥
 દૈવ્યભાવશ્યું બહુવિધ લેદે ભરમનિકાસન ભક્ત હે
 ॥મુણો॥મુગાં॥૫॥
 વચન અગોચર ચરિત પવિત્ર ગુણ તુમચી અનંતી શક્તિ હે
 ॥મુણો॥મુગાં॥૬॥
 તુમ સેવામેવારસ પીવત મેરો મન અલિમસ્ત હે
 ॥મુણો॥મુગાં॥૭॥
 જ્ઞાનવિમલપ્રભુનામનું 'ચંતન, એહી પરમનિધિ વસ્તુ હે
 ॥મુણો॥મુગાં॥૮॥

અથ શ્રીસાધારણજિન સ્તવન.

(રાગ કુબો.)

એકંકજિનરાજ દિનરાજ પરે દીપતા, મોહમિથ્યાતમત તિમિર ટાળે;
નામુને ધાપના દ્રવ્યભાવે કરી ત્રિજગજનવાતણા સહજ પાળે ॥

ધ્યાન અનુભાવથી પાપ ટાળે ॥ સકલ ૦ ॥૧॥

પંચકલ્યાણકે પરમઉપગારીયા તારિયા કેઈ ભવિષ્યવકોડી;
કરણના હ્રમનથી ચરણગુણ ધરણથી, તરણનું હેતુ તુલ્ય ભક્તિ^૧હોડી;

દેવ કોઈ અવર નવિ તુઝ જોડી ॥ સકલ ૦ ॥૨॥

તાઈ અનુયાયી નહી કેહને સૂત્ર કહે, તું અમાયી અકષાયી ભાઈ;
પાછ અદ્રશ્ય કલા કોઈ લોગુત્તરા, ચરિત વિસદશપણે ધિરવડાઈ ॥

॥ સકલ ૦ ॥૩॥

દર્શનજ્ઞાનચારિત્ર આચરણથી, એકમાંહે એક નહીં ભેદભાવે;

થાનકે ભેદ તે દ્રવ્યથી દેખીયે, એકયતારૂપ ગતરૂપ ભાવે;

પ્રવૃત્તિથી નિવૃત્તિ તો ધર્મ પાવે ॥ સકલ ૦ ॥૪॥

જે મહાદેવ પરબ્રહ્મ વર શંકરે, જેહ પુરૂષોત્તમો વિદ્યરૂપી;

એહ પર્યાયથી નામ પરધ્યાનના, ધ્યેય ગુણગેય મહિમા અરૂપી

॥ સકલ ૦ ॥૫॥

તીર્થંકર વીર્યધર ધૈર્યધર જગતજન તારવા વાસના મૂલ હેતે;

અપરથી તેહ ગુણ ભિન્નતો દેખીયે, સ્વપરમતવયણ મધ્યસ્થ ચેતે

॥ સકલ ૦ ॥૬॥

પરમ મંગલતણું મૂલ એ હેતુ છે, જ્ઞાનવિમલાદિગુણ સહજભાવે;

ધર્મભાવે કરી ધર્મ આરાધતાં, પરમ આણંદમય સ્વઅખય થાવે

દુષ્ટદુરમન સવિ દુરિ જાવે, જીતનીશાણ જગમાં વજાયે ॥સગા ૭॥

અથ શ્રીસાધારણજિન સ્તવન.

સમવસરણ સુખ દેતાહે, સુણે ભવિકા લોકો સમઃ;

મુકૂત સુખીજકો ખેતાહે, સુજ્ઞાની લોકો સમઃ ॥ આંકણી ॥

પ્રણમતસુરનરમુકુટરત્નરચિ, ભાસિતભુવન ઉદ્યોતાહે ॥સુજ્ઞાની ૦ ૧॥

સમવસરણે નિરખી નવિ હરખે, ભાવથડી અચેતહે ॥સુજ્ઞાની ૦ ૨॥

શિવમુખકમલાકરમેલાવણ, એહી સાચો સંકેતહે ॥સુજ્ઞાની ૦ ૩॥

જગજીવન જગનાયક બેઠત, પરખદા ખાર સમેતહે ॥સુજ્ઞાની૦॥૪॥
અમૃત અંજનપરે જ્યોતિપ્રકાશક, સુદશસુરાગજનનેતહે

॥સુજ્ઞાની૦॥૫॥

મણિમયકચનરજતવિરાજિત, કાંતિ ત્રિગઢમઢસેતહે ॥સુજ્ઞાની૦॥૬॥
જ્ઞાનવિમલગુણરત્નમહોદધિ, ઉદ્વિસત બહુબહુ હેતહે ॥સુજ્ઞાની૦॥૭॥

અથ શ્રીસાધારણજિન સ્તવન.

(સામીઠા મુજને શેતુંજે લઇ ચાલ—એ દેશી.)

પ્રભુજી મુજને ચિત્તમાંહી અવધાર રે (૨) પ્રભુજી
હાં હાં રે સાહિબજી મુજને ચિત્તમાંહી અવધાર ॥ એ આંચકી ॥
વિલખ કિરચો છે અનંતશક્તિને, ખાંહી ગ્રહી મુજને તાર રે ॥
॥ સા૦ ॥૧॥

એ નિરદંલી દાસ છે રે આપણો, સયંમુખે એમ કહી ભાખેરે;
માહરેરે એક તુંહિ પણ તુજને, મુજ સરિખા કેઇ લાખ રે ॥
॥ સા૦ ॥૨॥

પ્રભુદરિસણ અનુભવ અમૃતરસ આતમ અહનિશ ચાખી રે;
એહ મધુર આગે અધિક ન કાંઇ દ્રાખ સરાખ સુધા સાખી રે ॥
॥ સા૦ ॥૩॥

કઠિન કર્મના ભર્મથી તાર્યા, સહજે સુગુણ નરનારી રે;
અમ સરીખા કહો કેમ વિસાર્યા, કીધા ન ભવને પારે ॥સા૦॥૪॥
મહેર ન કહેતે મૈત્રી ન રહે નહિ અનાભોગ આચાર રે;
દાષ અમારા ચિત્ત વિસાર્યા, તુમે તો નિકારણ ઉપકારે ॥સા૦॥૫॥
ત્રિકરણ યોગે ત્રિગુણ અભેદ, તુમ આણા જિહાં હોય રે;
જ્ઞાનવિમલ ગુણ ઊદય અહોનિશ, અંતરભાવ ન કોય રે ॥સા૦॥૬॥

અથ શ્રીસાધારણજિન સ્તવન.

(રાગ સામેરી.)

લીનો રે મન દુંદુભિ હરિકે, દુંદુભિકે ધ્વનિ સુણી પાવન ભયે
મોહખિથ્યાત સખ દુરિકે ॥ લીનો૦ ॥૧॥
ચિહુ દિશિ ચાર ઉદાર સોહાવત, સહસ યોજનકો
ધ્વજ હાકરે ॥ લીનો૦ ॥૨॥

સાસ વિશાલ રજત કંચનમણિ વિવિધ રતનકે

સાગસેં ધરકે ॥ લીનો૦ ॥૩॥

જિનકી, મૂરતિ સૂરતિ પેખી, આધિ વ્યાધિ અરિ અંતર ધરકે

॥ લીનો૦ ॥૪॥

જિંલકી દેશના સરસ સુહાવત, માનું સુધી અમૃતરસતરકે

॥ લીનો૦ ॥૫॥

ભુવનતિલકસમ જન તે હોવત, જ્ઞાનવિમલપ્રભુ

આણુ શિર ધરકે ॥ લીનો૦ ॥૬॥

અથ શ્રીસાધારણજિન સ્તવન.

(રાગ ધન્યાશ્રી.)

પ્રભુકી ભક્તિ વિના ના કહ્યું, પ્રભુકી ભક્તિ વિના;

પુરુષાતનકે એહી પરમારથ પ્રભુ આણુ રહણા ॥ ના કહ્યું૦ ॥૨॥

વીતરાગભાવે હોવે શિવગતિ, વીતરાગ મન કરના;

આગમ વેદ પુરાણ કુરાણમેં એહીજ વચણુ વિના ॥ના કહ્યું૦૨॥

જુઠે તન ધન સયણ કે કારણ, કરે પ્રપંચ ઘણા;

અંતે શરણ ન આવત કોઇ, પ્રભુકી આણુ વિના ॥ના કહ્યું૦૩॥

મેરી ગતિમતિસ્થિતિ પરતીતે, ઇયાંહીં એકમના;

પાપપલવાદલ હોય દુરે, પાવન કરે જ્યું ઘના ॥ના કહ્યું૦૪॥

સત્યકી ભંભસાર નરપતિ જ્યું, કરત દેવકીનંદના;

દેવપાલપ્રમુખા લહે તીર્થ-કરપદ તુમ સ્તવના ॥ના કહ્યું૦૫॥

જ્ઞાનવિમલપ્રભુકી સેવાથી, હોવત યું સુમના;

ભાવથકી તદ્રૂપે હોવત, તો ઇહાં કહા કહના ॥ના કહ્યું૦૬॥

અથ શ્રીસાધારણજિન સ્તવન.

(રાગ સારંગ.)

પ્યારે પ્રભુદીવાર હમારે પ્યારે ॥ એ આંકણી ॥

સૂરતિ સુંદર સુદા મનોહર, નિરખત થેં સુખકાર;

જે તુમ ધ્યાન સુધારણ વરસત, મિઠે ભવતાપવિકાર ॥પ્યારે૦૧॥

તુમ વિણ સતિ ભવ અહિલ ગમાએ, એહી સકલ અવતાર;

નિષ્કારણ જગ્યાંધવ હિતકર, કૃત જગજન ઉપગાર ॥પ્યારે૦૨॥

તુમ આજ્ઞા પરતીત વિના સવિ, જોવત થેં ચિત્ત છાર;
 કષ્ટ ક્રિયા તપ જપ ક્ષમણાદિક જ્યું વિષુ દામ વિગાર ॥પ્યારે૦૥૩॥
 દામધામમનદામમામ સવિ, પુણ્યવંત પરિવાર;
 તુમ સેવા સુરતરૂડી છાયા, પસરિતમુખસહકાર ॥પ્યારે૦૥૪॥
 જ્ઞાનવિમલપ્રભુ પૂહવિ પરગટ, દેવ સવે શિરદાર;
 વીતરાગલાવે મુજ મનમાં આવી, ભવજલ પાર ઉતારે ॥પ્યારે૦૥૫॥

અથ શ્રીસાધારણજિન સ્તવન.

જિનરાજ સુષો મોરી વિનતિ, અતિ ઉમાહે દાસપણાથી;
 બહુદિનકેરી જે હતી ॥ ૧ ॥
 ભાવવિભાવ વરસાઝતુ વરસત, રાગ ઘનાઘન તીતનિ;
 નિજ ઉત્કર્ષ ગજારવ ગરજતિ, અમરી સદામિની ચમકતી.
 ॥ જિન૦ ॥ ૨ ॥
 ઘોર અજ્ઞાન અંધાર મિથ્યામતિ, પવન કપટ હે બગતતિ;
 જગ તુલ્ય રસમકિત શરદ વિશાઝતુ, તવ કહુષિત વરધાપતિ.
 ॥ જિન૦ ॥ ૩ ॥
 સહજ વિવેકતરણિકે તેજે, વિકસિત કમલિણી શુભમતિ;
 માનસમાનસસર દૃઢ્યાંબુજ, અનુભવ હૃંસ ધરે ધૃતિ ॥જિન૦૥૪॥
 ભવેભવે પ્રભુ હરિસન તુલ્ય સેવા, મેરે ગતિ મતિ થિતિ છતિ;
 અહુનિશ ધ્યાન તાન મુજ એહી, ધમ કહે જ્ઞાનવિમલ યતિ.
 ॥જિન૦૥૫॥

અથ શ્રીસાધારણજિન સ્તવન.

(રાગ સારંગ.)

હમ લીનં હે પ્રભુ ધ્યાનમેં, કરમભરમજજીરસેં^૨ છુટે;
 હોઈ રહેં એક તાનમેં, ॥હમ૦૥૧॥
 રોમ રોમ પરમાનંદ ઉલસત, હોત મગનતા જ્ઞાનમેં;

૧ વીજળી.

૨ સમ્યક્વરૂપ શરદઝતુ.

૩ જંજીર-હાથીને

પગે બાંધવાનું નાકું-દોરકું તે સુતરનું હોય છે અને બહુ જાડું તથા મજબૂત હોય છે. આ નાકાવડે કરી હાથીનો પાછલો પગ બાંધાય છે અથવા બાંને અર્થ જંજીર એટલે એડી-સાંકળ પણ થાય છે.

સવિ સભાવમેં તુંહિ તુંહિ, ઓર ન આવત 'માનસે' ॥હમ૦૥૨॥
 જ્યું તરવારે અરિ દૂર નિકંદે, અલગ રહી હેં બ્યાનસેં;
 આતમશક્તિ ભગતિ જ્યું તેસી, હોવે પુરૂગલ ઠાનસેં ॥હમ૦૥૩॥
 અહનિશ મૈત્રીભાવ ઉદાસીત, ત્રિભુવન અભયા ઢાનસેં;
 અંજળ કલા કોઈ એસી તુઠાચી, નિશ્ચિતનય પરધાનસેં ॥હમ૦૥૪॥
 જ્ઞાનવિમલપ્રભુતા ગુણ તેરે, પસર્યો આનાપ્રાનસેં;
 સહજસદાગમબોધ સુલભતા, દેઘ સફલ કરે ઢાનસેં ॥હમ૦૥૫॥

અથ શ્રીસાધારણજિન સ્તવન.

(રાગ સામેરી.)

જાણે રે પ્રભુ વાતાં મનકી, જાણે રે૦	
અતિ હરખે હું તુમ પય આયો,	
સફલ દિશા ભઈ અખ મોહિ તનકી	॥ જાણે રે૦ ॥૧॥
તુમ પદકી પરતીત લહીને,	
આશ કરં હું અખ નવી પરકી	॥ જાણે રે૦ ॥
કનકપુરૂષ લહી-કૃણ પામર જન,	
સેવન કીજે ઓર અધનકી	॥ જાણે રે૦ ॥૨॥
ચિતિતદાયક ચિંતામણી લહીને,	
આશ કિસી તસ વરસત ઘનકી	॥ જાણે રે૦ ॥
જીખ તૃપા ભય ભ્રાંતિ સવિ નિકસત,	
જખ છાયા લહી નાંદનવનકી:	॥ જાણે રે૦ ॥૩॥
ગ્યેર ગ્યેર કહેવે શ્યું હોવત,	
જોવન વિભવ તપાવત જનકી	॥ જાણે રે૦ ॥
જ્ઞાનવિમલપ્રભુ કૃપા લહેર થેં,	
કહીં ન જાવત શોભા તનકી	॥ જાણે રે૦ ॥૪॥

અથ શ્રીસાધારણજિન સ્તવન.

(રાગ—શ્રીરાગ.)

અખ મેરે નરભવ સફલ ભયે,

દરિસન દેખત શ્રીજિનવરેકા. દુઃખ દુરભતિ સવિ દુરિ ગએ.

॥અખ૦॥૧॥

પૂરવ સંચિત પુણ્ય પ્રકૃતિભર, પરમાનંદગુણ પ્રગટ થયે;
પારંગત પરમેશ્વર પેખત. અનુભવ શુભરૂચિ મહાઉદયે ॥અખ૦॥૨॥
તુંહી અવરણી બહુવિધ વરણી, ધ્યાવત ધ્યાન વિધાનકએ;
નિર્ગુણપણે નિજત્રિગુણ વિભાસિત, સંનદદયકુરિત પરિમલએ.

॥અખ૦॥૩॥

આપ અકામી કામિતપૂરણ, આપ અનંત અમલ અખએ;
જ્ઞાનવિમલપ્રભુપદની સેવા, સરસસુધારસ અધિક પએ ॥અખ૦॥૪॥

અથ શ્રીસાધારણજિન સ્તવન.

(રાગ વસંત.)

ધન આ વેળા રે ધન આ વેળા રે, જીહાં દીઠા ભગવંત;
મીઠા સરસસુધારસથી પણ, વાહાલા અધિક અત્યંત ॥ધન૦॥૧॥
આવ્યા મનમાંહિ ઘણું ભાવ્યા, ગઈ મિથ્યામતિ ભ્રાંતિ;
‘ભાવગભેગં’ શુભસંકલ્પે, આપ મિલ્યા એકંત ॥ધન૦॥૨॥
ભાવ મનોગમ જાણુ મિરદને, સ્યું કહેવું મતિવંત;
મિલન અભેદપણું ચિરતાએ, એ પૂરો મનખંત. ॥ધન૦॥૩॥
તે સાહિબની શોભ ન કહીએ, સેવક ખારિ રંગંત;
ભવથિતિ પ્રમુખ અજર બહુયઘપિ, બલજન દેખિ હસંત ॥ધન૦॥૪॥
શિવમુખદાયક નાયક તુંહિ. એહીજ માહરે તંત;
જ્ઞાનવિમલપ્રભુ નામ અભારે, એહીજ મોટો મંત ॥ધન૦॥૫॥

અથ શ્રીસાધારણજિન સ્તવન.

‘જેયો રે ભાઈ કર્મનો જેરો, કિમ જિનને’ જઈ મિલીએ;
અહો અજાણુ અનાદિસંસારમાં, કહો કિમ દુઃખથી ટળીએ. ॥જેયો૦ ॥૧॥
આપણું ધન સવિ વશ કીધું, મોહમહીપતિ વળીએ;
પરઆશાની અથાહનદીમાં, વિષયપકે કલીએ ॥જેયો૦ ॥૨॥

એહ અસારસંસાર કંતારે, ચઉગતિમાં રસફળીએ;
કર્મકંસ જેરે તો ભાગે, જે જિનપુરૂષોત્તમને ભળીએ.

॥ જોયો ૦ ॥ ૩૩ ॥

તો પ્રવચનગોરસની રચના, કરતાં કિમહી ન ખાળીએ;
અમથામત દંભાદિક અંતર, દૈત્યથકી નવિ છળીએ ॥ જોયો ૦ ॥ ૪ ॥

જ્ઞાનવિમલપ્રભુસંગતિ કરતે, કેવલકમલા મિલીએ;
આપ સમાન કરે એ સાહિબ, જે હેજેસ્યું હળીએ ॥ જોયો ૦ ॥ ૫ ॥

અથ શ્રીઆદિનાથજિન સ્તવન.

કોઇ આણુ મિલાવે, કોઇ આણુ મિલાવે;

ઋષભજિનેસર આણુ મિલાવે.

મરૂદેવી ભરતકું વચન પઠાવે

॥ ઋષભ ૦ ॥ ૧ ॥

ખખર ન લાવે મુઝ નંદનકેરી,

તું તો ષટખંડ પૃથ્વીરાજ ચલાવે

॥ ઋષભ ૦ ॥ ૨ ॥

ભરત કહે ૧આઈ અમે. સુત તેરા,

આઈ કહે મેરે ચિતકું ન આવે

॥ ઋષભ ૦ ॥ ૩ ॥

ફલ સહકારકેરી જસ મન ઇચ્છા,

૨આકફલે તે તૃપતિ ન પાવે

॥ ઋષભ ૦ ॥ ૪ ॥

વરસ સહસ અંતે કેવલ પામી,

પુરિમતાલનગરે પ્રભુ આવે

॥ ઋષભ ૦ ॥ ૫ ॥

તવ વનપાલક ભરતભૂપતિને,

જસ વધાઈ વચણુ સુણાવે

॥ ઋષભ ૦ ॥ ૬ ॥

ગજખંધે મરૂદેવી બેસારી,

ઋદ્ધિ દેખાવન વંદન જાવે

॥ ઋષભ ૦ ॥ ૭ ॥

નિરમોહી સુતની ઋદ્ધિ દેખી,

મોહતિમિર તવ સખ મિટ જાવે

॥ ઋષભ ૦ ॥ ૮ ॥

જ્ઞાનવિમલ લહી જ્યોતિઝલામલ,

સુત પહેલા ૩આઈ શિવગતિ પાવે

॥ ઋષભ ૦ ॥ ૯ ॥

અથ શ્રીઆદિનાથજિન સ્તવન.

એસો અનોપમ સાહિબ મેરો મોહનહે મનકો,
 શ્રીરિસહેસર જિન પરમેસર મેરાએ,
 સોહત જ્યોતિ ઝલામલકો ॥એસો૦૥૧॥
 પુરિમતાણપુરવર આન્ધવ હોયત કેવલકો ॥એસો૦૥૨॥
 સહસ્રસુરાસુરનાયક આવત, ભાવના ભાવ ધરે નીકો ॥એસો૦૥૩॥
 વજ્રતાહેમગહરયણ સુવિરચિત, એસત તિહાં ત્રિભુવનટીકો ॥એસો૦૥૪॥
 સજલજલદધ્વનિ દેશના દેવત, માનું હે મેહ અમીયકો ॥એસો૦૥૫॥
 તુઝ મુખતેજઝલામલ નિરખત, અવર દેવ લાગત ફીકો ॥એસો૦૥૬॥
 જ્ઞાનવિમલગુણ આગર એહી, નાલિનરેસરકો ડીકો ॥એસો૦૥૭॥

અથ શ્રીઆદિનાથજિન સ્તવન.

[રસીલાવંત કુમર વડો—એ દશી.]

શ્રીઆરિહંત અવનીતલે, ઉપકારી શિરદાર રે ॥ જિણુંદ ॥
 ઉપમા અવર નકો અછો, વારિ જાઉં વાર હજારરે ॥ જિણુંદ૦ ॥
 મયણા મન મોદે કહે ॥ એ આંકણી ॥૧॥
 ખલક મુલક એક પલકમેં, દરિસણથી લહે લીલ રે ॥ જિં ॥
 કોઠ દુઃખિયા નવિ હોયે, એ તુજ સહજનું શીલરે ॥જિં ૦ મ૦૥૨॥
 નામ તમારું નિત્યપ્રતિ, લવલયલજણ હાર રે ॥ જિં ॥
 વચન અગોચર તાહરું, ચરિત લહે નવિ પાર રે ॥ જિં ૦ મ૦૥૩॥
 ગતિમતિરિથિતિજિતિ માહરે, જીવન પ્રાણાધાર રે ॥ જિં ॥
 મુજ મનમાંછિત પૂરવા, સુરગુર અધિક ઉદાર રે ॥ જિં ૦ મ૦૥૪॥
 ધ્યાનલવનથી વેગળા, મ હરયો પ્રભુજી કોઠવાર રે ॥ જિં ॥
 એહીજ વિનતી માનવી, જિહાં લગે એ સંસાર રે ॥ જિં૦મ૦૥૫॥
 જ્ઞાનવિમલગુણ તાહરા, વશિયા દૃઢ્યમઝાર રે ॥ જિં ॥
 તેહથી તુઝ સમતા લહુ, એહીજ કર્મ મનોહાર રે ॥ જિં૦મ૦૥૬॥

અથ શ્રીસંભવનાથજિન સ્તવન.

[રાગ અસાહીયો]

શ્રીસંભવજિનવર સાહિબા, વસિયા મુજ ચિત્ત મઝાર;
 ધર્મસનેહી સુપરિશ્યુ, જિમ હંસીહિયડે હાર રે ॥ શ્રી૦ ॥૧॥
 જન્મ થયે સવિ જગતમાં, જિહો નાહા 'દુઃખ દુકાળ;
 ધાન્યનિકર સવિ નીપના, ગુણે નામ'ઠ્યુ' સુવિશાસ રે ॥ શ્રી૦ ॥૨॥
 તુલ્ય ધ્યાને મુજ દૃઢ્યમાં, થયા સમકિત સૂચ સુગાલ;
 મિથ્યામત કારિદ્ર ઉપશમ્યો, દુર્ધ્યાન થયો વિસરાલ રે ॥ શ્રી૦ ॥૩॥
 છરે ભૂપજિતારિકુલતિલો, રસેનાઉરિ રાજમરાલ;
 હું ઉપકરવા સારિષો, તાહરે ઉપકારનો ઢાળ રે ॥ શ્રી૦ ॥૪॥
 છરે અવરદેવ યાચું નહિ, પામી તુલ્ય ચરણરસાલ;
 સરોવરજલ જલધર વિના, નવિ યાચે ચાતક્યાલ રે ॥ શ્રી૦ ॥૫॥
 છરે પરમપુરૂષ પરમાતમા, છહો પુણ્યસરોવરપાલિ;
 જ્ઞાનવિમલપ્રભુ નામથે, નિત્ય હોવે મંગલમાલ રે ॥ શ્રી૦ ॥૬॥

અથ શ્રીશીતલનાથજિન સ્તવન.

[ઝેશી રસીયાની]

શીતલજિનવર સાહિબ સુદર, સવિ સુખકારક દેવ હયાલા;
 પૂરણપ્રેમ ધરીને જોહની, સારે સુરનર સેવ મયાલા ॥ શીતલ૦ ॥૧॥
 મોહનગારી મૂરતિ તાહરી, સૂરતિ અતિસુખકાર સોહાયે;
 જનમનવાંછિતપુરણી પૂરવા, સુરતરસમ અવતાર કહાયે ॥ શીતલ૦ ॥૨॥
 નયન સંકેમલ અમીયકચોલકાં, ઉપશમરસને ઉઠાંહિ જિનેસર;
 સમકિતતરવર જે તે' સિંચીઓ, પસર્યો મુજ મનમાંહિ વાહોસર.
 ॥ શીતલ૦ ॥૩॥

દ્વરથનંદન ચંદનની પરે, યાજે ભવદુઃખતાપ ભવિનો;
 દુર્મતિ દોહગ દુર્ગતિને હણે, પ્રભુ તુમ નામનો જાપ સલૂણો.

॥ શીતલ૦ ॥૪॥

શ્રીવત્સલોચન કંચનસમ તનુ, નંદામાતમહાર કહીજે;
 એકલાખપૂરવ વરસનું આઉંખું, ભદિલુપુર અવતાર ભણીજે.

૧ દુઃખ ઇત્યપિ ત્યાં દુરથ એટલે દરિદ્રો. ૨ સેનામાતાના ઉદરે રાજહંસ. ૩ ધર્મ જિનેસર ગાઉ' રંગપ્રયું—એ દેશી જનશુવી.

॥ શીતલ ૦ ॥૫॥

શીતલ પીતલપરે નહીં પ્રીતડી, સોવનપરે ખરી સ્વામિ અમારે;
ખાઠકદરિસણ કેવલ દયતાં, કહો કિરચો બેસે છે દામ તુમારે.

॥ શીતલ ૦ ॥૬॥

સેવક જાણીને પ્રભુ દીણ્યે, તુમ પદપંકજસેવ સદાઈ;
ધીરવિમલકવિ સેવક નય કહે, જિનદરિસણે નિતમેવ ભલાઈ.

॥ શીતલ ૦ ॥૭॥

અથ શ્રીઅનંતનાથજિન સ્તવન.

[રાગ—કડખાની દેશી.]

અનંતજિનરાજના ચરણની સેવના પાવના ભાવના ચિત્ત સુહાવે;
જુગતિશયુ' જગતમે' જતનથી જોયતાં અવર ઉપમાન કહો કોણ આપે.

॥ અનંત ૦ ॥૧॥

સંત નવિ અંત તુઝ ગુણતણો કો લહે નવિ વહે એહયો ગર્વ કોઈ;
સકલરૂપે કરી વચનગોચરથકી યદ્યપિ મોહનો અંત હોય.

॥ અનંત ૦ ॥૨॥

વસ્તુ ઊપમાન સવિ રૂપથી ભાખિયે તું અરૂપી કહો કિમ ભવીજે;
ધ્યાન સાપેક્ષ સાક્ષ્યને ધ્યાઈએ તું નિરાલંબ નિરપેક્ષ કહીજે.

॥ અનંત ૦ ॥૩॥

વિધિતણી સેવના અવિધિ અણુસેવના એહ તુઝઆણુ નિર્ધાર લહીએ;
જે નિરાસંસ આસંસ સમભિચ્છિએ મોક્ષસંસારનું હેતુ કહીએ.

॥ અનંત ૦ ॥૪॥

સિંહસેનાંગજે સેનસાંછનધરો, માત સુયશાતણો તું મદહારો;
જ્ઞાનવિમલાદિગુણ ઉદય અવિચલપણે, તો હુરે જો દિલે દાસ ધારો.

॥ અનંત ૦ ॥૫॥

અથ શ્રીશાંતિનાથજિન સ્તવન.

(મોરો સાહિબ હો શ્રીશીતલનાથ—એ દેશી.)

સુખદાયી હો શ્રીશાંતિજિણુંદકે સાહિબ સુણીએ વીનતી,
સેવકની હો સુપરે દિલમાંહિકે બહુદિનકેરી જે હતી;
તુઝ આણા હો પાખે નિરધારકે કાળ અનંત લગે ભર્યો,

ભિન્નરૂપે હો ધરી આતમભાવકે શુદ્ધ અભેદે નંવિ નમ્યો ॥૧॥
 જે ભાખ્યા હો દંડ ચંડીશકે તેહમાં નવ દંડ અછે,
 તુમ ભગતિ હો હીણા નર જેહકે પ્રાણિ તે તેહમાં રંગછે;
 નિખેપા હો જિનના છે વ્યારકે સરીખે ભાવે જાણવા,
 તિહાં બહુલી હો છે પ્રવચનસાખીકે મન સદેહ ન આણવા ॥૨॥
 તુમ મુદ્રા હો નિરખીને જેહ કે હરખ ન પામ્યા પ્રાણીયા,
 તે ફૂલભ હો બોધિ નિરવાર કે જાણો પ્રથમગુણદાણીયા;
 તસ તપ જપ હો કિરિયાના મર્મકે કારણુ તે સવિ કર્મના,
 નવિ આવે હો સંસારનો પારકે રામ ન પામે ધર્મના ॥૩॥
 તુમ ચરણે હો આવ્યો હું આજકે સામગ્રી સઘળી સહી,
 જે દાહિલાં હો વ્યારે પરમાંગકે તે પામ્યા મે ગહગહી;
 નિજસેવક હો કામિત ન લહતકે તે સાહિબશાહા કિસી,
 અમે લેશ્યુ હો તુમ અચલ સાહિકે દેશો તુમે હરખી હસી ॥૪॥
 નવિ જાણ્યા હો દીઠા પણ નાહિકે એહવો કાળ ઘણો વહ્યો,
 હવે જાણ્યા હો દીઠા બહુલેજકે કહો કિમ જાઈ હવે રહ્યો;
 મેં જોડી હો એહવી એકાંતકે પ્રીતિ ન જાયે તે રળી,
 સૂતાર્થ હો જિમ ગુણપર્યાયકે જિમ દુધે ઘૂત હળીમળી ॥૫॥
 વળી ભવસ્થિતિ હો કાલાદિક દોષકે અવલંબન બહુ દાખશ્યો,
 તેમ નિરખી હો ઉવેખી સ્વામિતો પોતાવટ કેમ રાખશ્યો;
 વળી કહેશ્યો હો અવસર નહિ આજકે અવિરતિ દોષ દેખાડશ્યો,
 અવલંબ્યા હો આવી જે બાંહિકે કિમ તેહને હવે છાંડશ્યો ॥૬॥
 વળી કહેશ્યો હો અમે છું નીરાગકે સહુ પ્રાણી સરિખા ગણું;
 નહિ માનું હો અમે તેહ વચનકે તારક ખિરદ છે તુમતણું;
 તુમ મુદ્રા હો સુપ્રસન્ન દેખકે સરકે વાંછિત આપશ્યો,
 શુભ અનુભવ હો વિચમાંહિ દલાલકે સહજ સલાવે ધાપશ્યો ॥૭॥
 મુઝ નિશ્ચય હો એહવો છે સ્વામિ ! કે અલગા પલકએક નવિ રહ્યો,
 તસ મનથી હો અંતર નહિ કાંઈકે વચણે આપતણો કહ્યો;
 મુઝ સાથે હો જે છે એકતાનકે એકમને તે ધ્યાઈએ,
 રહ માંડે હો બાલકપરે જેહકે વીનતિ વચણે ગાઘએ ॥૮॥

૧ પ્રાયેકરી.

૨ જાય

૩ આ ફૂલભ વ્યાર પરમાંગનો અ-

ધિકાર શ્રીઉત્તરાધ્યયનસૂત્રના ચતુરંગીયાધ્યયનથી જાણવો. ૪ છેડાપ્રાણીને.

કહેવાનો હો એહતો વ્યવહારકે વિનતી લોકશીખાવવા,
શુદ્ધસમકિત હો જેહને છે હાથેકે અંતર કોઈ ન ભાવવા;
મૃગલાંછન હો કંચનવન કાચકે અચિરાનંદન જગથણી,
તુમ ધ્યાને હો હોય સુજસમુવાસકે જ્ઞાનવિમલપ્રભુતા ઘણી ॥૯॥

અથ શ્રીશાંતિનાથજિન સ્તવન.

(મોરા સાહિબ હો શ્રીશીતલ—એ દશી.)

મોરા સાહિબ હો શ્રીશાંતિજિણુંદ કે ચંદનશીતલ દશના;
આવી નમે હો પ્રભુ તાહરા પાયકે નરપતિ સુરપતિ દશના ॥૧॥
સુખકારી હો તાહરો દીદાર કે સાર સંસારમાં એહ છે;
વારીજાઉં હો હું વાર હજાર કે ચંદ ચકોર જ્યું નેહ છે ॥૨॥
ધર્મારથી હો પુરપારથ ચ્યાર કે મોક્ષફળે સવિ તે ફળ્યા;
અનુબંધે હો ચ્યારે પરમાણુ કે જે તુમચી આણે મિદ્યા ॥૩॥
નામ થાપન હો દ્રવ્ય ભાવ સ્વભાવ કે ચ્યાર નિર્લેપ જે તુમતણ્યા;
ત્રિભુવનમાં હો તારક છે એહ કે જેહને એ તસ સી મણા ॥૪॥
કરુણાકર હો જગજનપ્રતિપાલ કે શ્રીવિશ્વસેનનૃપનંદનો;
અચિરામાતા હો વળી પંચમયકી કે સોલમો જિન કંચનવનો ॥૫॥
મૃગલાંછન હો મૂરતિ મનોહાર કે સાગવાડાથી આવીયા;
ખહુમોદે ॥૬॥

અથ શ્રીશાંતિનાથજિન સ્તવન.

(રાગ—માહરી સહી રે સમાણી—એ દશી.)

સુખકર સાહિબ શાંતિજિનેસર, કેસરચરચિત દેહા રે;

૧ પ્રતિ લખનારને આ સ્તવન સંપૂર્ણ ન મળવાથી આ સ્તવન લિખિતપ્રતિમાંહિ ટુટક લખેલ છે વાસ્તે આ સ્તવનની ૬ ઉપરાંત ગાથા-ઓ હોવી નેમઝે અને ૬ જ ગાથા હોય તો નીચેનું પદ હોય એમ સંભવે છે. જેમકે—“ ખહુમોદે હો વંદા જિન આજ કે જ્ઞાનવિમલગુણે ભા-વિયા ॥ ૬ ॥ ” તેમ કરતાં આ સ્તવન જેની પાસે સંપૂર્ણ હોય અથવા આ પુસ્તકમાં છપાયા ઉપરાંત ખીજા પણ શ્રીજ્ઞાનવિમલસૂરિકૃત સ્તવનો હોય ને તે જે શ્રીમત્પન્ન્યાસજીવ્યાવિમલજીવંધમાલા ઉપર લખી મોકલશે તો તેઓના આભારસહિત ખીજી આવૃત્તિમાં દાખલ કરાશે.

પ્રભુ સુગુણસનેહા ॥

તુમ સાથે છે અધિક સનેહા, જિમ ચકવાને દીહા રે;

વળી ચાતક મેહા ॥૧॥

હું છું તુમ પદપંકજ ખેહા, તુમે છો ગુણમણિગેહા રે;

દિયો સુખ અછેહા ॥

અવર કહો તુમ તોલે કેહા, કહું ઘણું કિણિ રેહા રે;

જિમ રચણી દીહા ॥૨॥

સૂરતિ સુંદર ભવિસુખકારી, મૂરતિ મોહનગારી રે;

મુઝ લાગે પ્યારી ॥

નિષ્કારણ ત્રિભુવનહિતકારી, પારેવો ઉગારી રે;

કીરતિ વિસ્તારી ॥૩॥

તેણીપરે મુઝને પ્રભુ નિસ્તારો, બાંહી બ્રહ્માને તારો રે;

વીનતી અવધારો ॥

ભવભવ ઠાકુર તું છે માહરો, હું સેવક છું તાહરો રે;

દુઃખ દોહગ વારો ॥૪॥

૧ સંવત(રસ?) રસ મુનિ વિદ્યુ વરસે(૧૭૬૬), માહમાસે ઘણું હરખેરે;

બહુ ભવિજન નિરખે ॥

નાગરસુંદરકેરી ઘરણી, અમૃતઆધ એ ભવતરણી રે;

કરી મોટી કરણી ॥૫॥

૧ આ સ્તવન ઉપરથી એમ જણાય છે કે નાગરસુંદરશેઠની સ્ત્રી અમૃતઆધએ શ્રીશાંતિનાથની પ્રતિમા ભરાવીને સંવત ૧૭૬૬(૬) વર્ષે માહમાસે શ્રીજ્ઞાનવિમલસૂરીશ્વરમહારાજની પાસે પ્રતિષ્ઠા (અંજનશલાકા) કરાવી તે સમયે આ શ્રીશાંતિનાથભગવાનનું સ્તવન રચેલ છે. પણ આ વર્ષનો આંક ૧૭૬૬ હોય તેમ જણાતું નથી કેમકે જુનીપ્રતમાં “ સંવત રસ મુનિ વિદ્યુ વરસે ” એમ લખાણ હોવાથી પ્રથમ આંક ગએલ છે અર્થાત્ જુનીપ્રતમાં અશુદ્ધ છે તેથી આ આંક અટકળે મૂક્યો છે વાસ્તે આ સ્તવન કોઇ બીજાની પાસે હોય તો સાલનો આંક સુધારી લેવો એજ. અથવા કદાચ આ અમૃતઆધ સુરતનાં હોય ને સુરતમાં પ્રતિષ્ઠા કરાવી હોય તો આ ૧૭૬૬ ની સાલ ઘટી શકે કેમકે ૧૭૬૬ ની સાલે શ્રીજ્ઞાનવિમલસૂરીશ્વરજી મહારાજ સુરતમાં હતા ને ત્યાં સંવત ૧૭૬૬ ના પોષવદી ૮ ને બુધવારે વીશસ્થાનકતપનું સ્તવન રચેલ છે.

બિંબ ભરાવી પ્રતિષ્ઠા કીધી, શોભા સારી લીધી રે;
 મનકામના સીધી ॥
 અચિરાનંદન મૃગલંછન જિન, શાંતિનાથ જગસ્વામી રે;
 મુઝ અંતરયામી ॥૬॥
 નેહ ધરીને જેમ જેમ જુહારં, ઉદ્ધિસે ચિત્તડં માહરં રે;
 ભવભાવઠ વારં ॥
 જ્ઞાનવિમલપ્રભુ દિલમાં ધારં, ઈમ આપોપું તારં રે;
 તુમ નામ સંભારં ॥૭॥

અથ શ્રીશાંતિનાથજિન સ્તવન.

(શ્રીસીમંધર વિનતી—એ દશી.)

શાંતિજિનેસર સાહિબા, અવિચલ સુખ આપે;
 સોલભો જિન ચક્રી પંચમો, જગમાં જસ વ્યાપે ॥ શાંતિં ॥૧॥
 વિશ્વસન અચિરાતણો, સુત સુંદર સોહો;
 મૃગલંછન કંચનવને, ત્રિભુવનમન મોહો ॥ શાંતિં ॥૨॥
 જિમ પારેવો ઉગારીયો, રાખ્યો નિજ શરણે;
 દુર્ધર શિંચાણાથકી, દાતા જસ વરણે ॥ શાંતિં ॥૩॥
 તિમ મુઝ મોહશિંચાણથી, ઉગારો સ્વામી;
 ચરણ શરણમે આદરુ', સેવા મેં પામી ॥ શાંતિં ॥૪॥
 શાંતિનાથ શિવપુરતણો, સાર્થવાહ એહ બાળીઓ;
 મિલિઓ મુઝ ભાગ્યે કરી, દુઃખદાહગ ઘણીયો ॥ શાંતિં ॥૫॥
 શાંતિદાસસુત સુંદર, અમીપાલ નેમિદાસ;
 પૂજે પ્રણમે ભાવશ્યુ, પહોંચે મનની આશ ॥ શાંતિં ॥૬॥
 એહ વિદ્યાસ છે મુઝ મને, તારક તુમ સરીખો;
 અવર ન એહસમ જાણિયે, જ્ઞાનવિમલે પરખો ॥ શાંતિં ॥૭॥

અથ શ્રીશાંતિનાથજિન સ્તવન.

(રાગ વેલાઉલ.)

મેરે દિલમાંહિ વસો, શ્રીશાંતિજિણંદા;
 કદહી ન હોયો વેગળા, અચિરાદે નંદા ॥ મેરેં ॥૧॥
 ચિત્તગયંદકે ઉપરે, જ્યું માવતખંદા;

બહાર ન તિહાંથી ઉતરે, ત્યું સોહો જિનચંદા ॥ મેરે૦ ॥૨॥
 ત્રિભુવન આશા પૂરવા, પ્રભુ સુરતરકંદા;
 સકલસુરાસુરમધુકરા^૧, સેયે પદ અરવિંદા ॥ મેરે૦ ॥૩॥
 તુમ નામે દુરે હોયે, દુઃખદોહગદંદા;
 સુખસંપદ સહજે મિલે, જે ભજે ભવિવંદા ॥ મેરે૦ ॥૪॥
 વિશ્વસેનનૃપકૃલતિલો, સોલસમ જિણુંદા;
 ભાષધરી ભગતિં યુલે, જ્ઞાનવિમલસુરિંદા ॥ મેરે૦ ॥૫॥

અથ શ્રીમુનિસુવ્રતસ્વામિનું સ્તવન.

શ્રીજિનના ગુણ ગાઉં રે, પ્રભુજી જયકારી;
 ચરણકમલને પાઉં રે, જાઉં બલિહારી ॥ એ આંકણી ॥
 શ્રીમુનિસુવ્રતજિનવર સુખકર, જગમધવ જગવાહલા;
 મુકૂતલતાનવપદ્મવ કરવા, તુઝ આણા રઘનમાલા રે ॥ પ્રભુજીગ ૧ ॥
 ઉપકારિશિર શેષ છે તુંહી, ગુણનો પાર ન લહીએ;
 લોકોત્તરગુણ લૈકિકનરથી, કૃણ અતિશયથી કહીએ રે ॥ પ્રગ ૨ ॥
 સમકિતસુખહસી^૩ લધુશિશુને, આપીને પ્રીતિ કરાવી;
 કેવલરયણ દિયાવિણુ સાહિબ, કિમ સરશે કહો સમજાવી રે ॥ પ્રગ ૩ ॥
 કચ્છપલંછન વાને અંજનપણે, પાપપંક સવિ ટાળે;
 અચરિજ એહ અદ્ભુત જગમાંહી, ધવલધ્યાન અનુઆળે રે ॥ પ્રગ ૪ ॥
 વીતરાગપણે લોકતણાં મન, રંજે એ અધિકાર્થ;
 સુમિત્ર જાત તે યુગતું સહુશ્યું, રાખે જે મિત્રાર્થ રે ॥ પ્રગ ૫ ॥
 પદ્માનંદનના પદવંદન, કરતા સુરનર કોડી;
 કપૂર હીરતણે દેહરાસરે, ભવને ન કો તસ જોડી રે ॥ પ્રગ ૬ ॥
 જ્ઞાનવિમલગુણની પ્રભુતાઈ, અધિક ઉદય દિલધારે;
 દરિસનથી દર્શન કરી નિર્ભળ, સફળ કરો જમવારો રે ॥ પ્રગ ૭ ॥

અથ શ્રીનેમિનાથજિન સ્તવન.

(ઋષભજિનેસર પ્રીતમ માહરો—એ દશી.)

નેમિજિણેસર નાયક માહરો રે, ખાયકસમકિત દેહ;

૧ મધુકરા એટલે ભમરા.

૨ મેઘમાળા.

૩ લધુ બાળકને.

૪ કેવલજ્ઞાનરૂપરત્ન દીધા નિના.

૫ કપૂરચંદ હીરાચંદના દેરાસરમાં.

'સાયક લાગે ન કામતાણાં જિહારે, લાયક ગુણુનોરે ગેહ ॥નેમિ૦૧॥
 સુરનરનાયક જેહને આલગે રે, પાયકપરે કરજેડી;
 નાયકકારે જગે દીસે ઘણારે, પણ નાયક એહની ન જોડી ॥નેમિ૦૨॥
 જે જગે યોગદેશકરે જાણિયે રે, તેહીજ નાયક ભાવ;
 નાયકકારે નામે છે ઘણારે, કાચ કથીર સમ ભાવ ॥નેમિ૦૩॥
 રાગુલ કહે એ મુજ ચિત્ત ઠારણારે, માહરે નાયક નેમ;
 પતિભાવે રે હું ચિત્ત મેલવારે, અવરચુ' પ્રેમનો નેમ ॥નેમિ૦૪॥
 વર ઘણી પતિ કંત નાથ ઘર નામથી રે, નાયક પ્રીતમ કંત;
 એહ ઉપાધિક નામ અનેક છેરે, તેહની નહિ મુજ ખંત ॥નેમિ૦૫॥
 દુઃકૃત દુરે પાવન કરે તે પતિ રે, તેહથી રાખે તે નાથ;
 જેહના સંશય નિરૂપાધિક ગુણે રે, નાયક તે શિવસાથ ॥નેમિ૦૬॥
 તે પ્રીતમ પરમારથે દાખિયે રે, રોપ ન તોપ ન જાસ;
 કંત અમૂરતિ અચલ અવગાહનારે, એહવા વરતાણી આશ ॥નેમિ૦૭॥
 છટકી હટકી છેહ દિયે જિંકે રે, નેહ ન રહે લગાર;
 પરચુ'પર પરભાવે જે મીલે રે, તે દિલ નહિ ભરતાર ॥નેમિ૦૮॥
 રાગુલ મંગુલ ઇમ મને ચિંતવી રે, લીધો સંયમભાર;
 એણિપરે દિલધરી પ્રીતિ જે નિરવહેરે, તેહીજ મુગુણ શિરદાર.
 ॥નેમિ૦ ૯॥

જ્ઞાનવિમલપ્રભુતાયે હળીમળી રે, અંતર નહીં રે લગાર;
 સમુદ્રવિજયનૃપનંદન કુલતિલોરે, ધન્ય શિવાદેવીમહાર ॥નેમિ૦૧૦॥

અથ શ્રીનેમિનાથજિન સ્તવન.

શ્રીયાદવકુલનભચંદા, હાં રે માતશિવાદેવીનંદા રે ॥સનેહી નેમ ॥
 એસી પ્રીતિ ન તોડા, રંગીલા નેમ વીનનડી મુજ માનો ॥૧॥
 નવભવકેરા સનેહા હાં રે હવે કાંઈ દિયો છટકી છેહા રે [૨]
 ॥ હઠીલા નેમ૦ ॥૨॥
 કહે રાગુલ પ્રણમી પાયા, હાં રે કયું કરી વિવાહ મનાયા રે [૨]
 ॥ હઠીલા નેમ૦ ॥૩॥
 તો તોરણ કાઢેકું આયા, જે દિલ હુંતી એહવી માયા રે [૨]
 ॥ સનેહી નેમ૦ ॥૪॥

પશુચનકી કરૂણા ધારી, હાં રે થયા આપે મહાપ્રત્યારી રે [૨]
 ॥ રંગીલા નેમ૦ ॥૫॥
 ખેરી સહિયાં મેં લાજ લગાઈ, હાં રે કાં કીધી 'મોસે' ઠગાઈરે [૨]
 ॥ હીલી નેમ૦ ॥૬॥
 અહી સંયમ કરી એક તારી, હાં રે નેમિ તારી રાજુલ નારી રે [૨]
 ॥ સનેહી નેમ૦ ॥૭॥
 લક્ષ્મી જ્ઞાનવિમલગુણ સારી, હાં રે એ દંપતીને જાતે અલિહારીરે [૨]
 ॥ હીલી નેમ૦ ॥૮॥

અથ શ્રીનેમિનાથજિન સ્તવન.

(રાગ સામેરી.)

શામલિયા તું પાછો ફિરી મત જય ॥ શામ૦ ॥
 લાપડાં માણસની પરે કરે તે, લોકમાં હાંસી થાય. ॥શા૦॥૧॥
 તું તાહરે ઘરે સાહિબઠો છે, હું માહરે ઘરે રાજ; ॥શા૦॥૨॥
 મેદયે વિવાહે વિજોહી જતાં, નહીં લલા માણસકાજ ॥શા૦॥૩॥
 આજ દયા તુજ દિલમાં આવી, પશુયાં મુણી પોકાર; ॥શા૦॥૪॥
 તે આટલા દિન કિહાં ગયાથા, સંદવ ગારવવાર ॥શા૦॥૫॥
 માહરે વખતે ઉલિખ્યો છે, પરણા યાદવરાય; ॥શા૦॥૬॥
 કાજલવાને કંતરો, કહો કિણુને આપે દાય; ॥શા૦॥૭॥
 જેહવી સંગતિ સેવીએ, તિહાં તેહવો ગુણ પ્રાય; ॥શા૦॥૮॥
 નંદગાપાલા બાંધવાને, કિણુપરી શીખ દેવાય ॥શા૦॥૯॥
 એવડું 'ખુદુ' તે ખમે જે, જેહને ન હોએ ઠામ; ॥શા૦॥૧૦॥
 પણ તુમ પહેલાં જે લહું, પ્રીતમ ! અવિચલ ઠામ ॥શા૦॥૧૧॥
 ઘણીપરે રાજુલ નેમિછ રે. રાખ્યું શીલ અભાંગ; ॥શા૦॥૧૨॥
 જ્ઞાનવિમલ કહે સ્વામિશુ, ધમ કીજે રંગાવંગ ॥શા૦॥૧૩॥

અથ શ્રીનેમિનાથજિન સ્તવન.

(રાગ કાફી—સારંગ.)

નેમિજિણુંદ સોહાવે, પ્રભુ અંતરજામી;
 નાથ નિરંજન કાવે, જિન શિવગતિગામી ॥પ્રભુ૦॥૧॥

અણુપરિણિતનું^૧ ગિરિઃ ધરાવે, રાણુલકંત કહાવે ॥પ્રભુ૦૥૨॥
 રામરસગુણનો સિંધુ^૨ કહાવે, દુશ્મન કોજ ગમાવે ॥પ્રભુ૦૥૩॥
 અકલઅરૂપ સિખ્યે^૩ નવિ જાવે, સવિ જીવે દિલમાં લ્યાવે ॥પ્રભુ૦૥૪॥
 શ્યામવરણ પણુ ઉજવલ ધ્યાવે, સકલસુરાસુર ગાવે ॥પ્રભુ૦૥૫॥
 જ્ઞાનવિમલપ્રભુ હૈ લખ લીલા, લય વિના કાઉ ન પાવે ॥પ્રભુ૦૥૬॥

અથ શ્રીમનમોહનપાર્શ્વનાથજિન સ્તવન

(રાગ ખંગાલી)

પાસ પરમપ્રભુ મહિમલગાર, નિર્લેટુક કરતા ઉપકાર;
 સાહિબ સેવિયે હાં રે મનમોહન પાસજી સેવિયે ॥સા૦૥૧॥
 દીઠા રે મીઠા અમૃતપાંહિ, સુંદરવર દેહરાસરમાંહિ;
 ધ્યાયા રે દિલ દેહરાસરમાંહિ ॥સા૦૥૨॥
 અદ્ભુત સુખદાર દીદાર, નિરખત સર્ગ થયો અવતાર ॥સા૦૥૩॥
 પૂરવ પુણ્યપસાયે આજ, પામ્યો ભવોદધિતરવા ઝાઝ ॥સા૦૥૪॥
 તુઝ આણાથી નહીં લયલીતિ, એહીજ છે મુઝ પરમપ્રતીતિ ॥સા૦૥૫॥
 પરદલ જીત્યો એહ તુઝ સાહજ, રમલાયતિ કરે કામિતકાજ ॥સા૦૥૬॥
 તિમ મોહાદિક પરદલ અસમાન, જીતી સહુ તુમ ધ્યાન^૩ નિદાન ॥સા૦૥૭॥
 રકાન્હકટક જરાનિર્ભગપ્રાણ, તુઝ નમણે થયું યોધ યુવાન ॥સા૦૥૮॥
 તિમ તુઝ લયજલ છંદણુ નીર, અક્ષય અજર હોય એહ શરીર ॥સા૦૥૯॥
 જ્ઞાનવિમલપ્રભુ સુનજરે હોય, ગંજી ન શકે દુશ્મન કોય ॥સા૦૥૧૦॥

અથ શ્રીપાર્શ્વનાથજિન સ્તવન.

સાંભળ સહીયર વાતડી, મીઠાપેં અગિમીડીજે;
 જગજીવન જિનરાજની, મેં સૂરતિ નયણે દીઠીજે ॥સાં૦૥૧॥
 શાંતિસુધારસરયું^૪ લર્યા, નિરૂપમનયનકચોલાજે;

૧ મણિઆરિસારી પરિ, દીપે કાંઠકપોલાજે ॥સાં૦૥૨॥
 વદનચંદ્ર નિરખી કરી, મુઝ હરખે નયનચકોરાજે;
 પદ્માસનપૂરી કરી, બેઠા સાહિબ મોરાજે ॥સાં૦૥૩॥
 આવો જઈએ પૂજવા, એ જિન છે પરઉપગારીજે;
 સાંતે સુખ સહજે મીલે, એતો વરીએ શિવમુખનારીજે ॥સાં૦૥૪॥
 ભગતિતણા એ ભોળાઓ, એતો સુખમાં સઘળાં દેશ્યેજે;
 મુખડાને મરકે કરી, એતો નેકનજરે કરી જોશ્યેજે ॥સાં૦૥૫॥
 જાણું હવણાં બોલશ્યે, એતો હસિતવદન હેજાળુજે;
 રઆપણું ભાયગે એ મિદ્યો, એતો મોહનમિત્ર મયાળુજે ॥સાં૦૥૬॥
 ધરણુંદ્ર ને પદ્માવતી, એતો વૈરોઢ્યા વળી પાસેજે;
 સેવા સારે એહની, જસ નામે સંકટ નાશે જો ॥સાં૦૥૭॥
 વાંછિત પરતા પૂરવે, એતો અશ્વસેનકુલદીવોજે;
 મોજ મહિરામણ માહરો, પ્રભુપાસજી જિન ચિરંજીવોજે ॥સાં૦૥૮॥
 પુરિસાદાણી પાસજી, એ તો વામાનંદન વાડજે;
 જ્ઞાનવિમલ કહે આપણા, એ સાહિબ ભવનો તાડજે ॥સાં૦૥૯॥

અથ શ્રીપાર્શ્વનાથજિન સ્તવન.

(દશી બિંદલીની.)

પ્રભુ પાસજી ઉંબરવાડી, વાહલા જિમ ૩શિશુને માયડી;
 હો સૂરતિ અતિસારી ॥
 મૂરતિ મનમોહનગારી, હો સ્વામિ શોભા અતિભારી ॥૧॥
 ॥ એ આંકણી ॥
 ભવભયની ભાંજી અજાડી, પ્રભુ પરજ્યા વસ્યા શિવલાડી;
 હો સ્વામિ સુખકારી ॥૨॥
 મુઝ કુલી સમકિતગુણવાડી, શુભદષ્ટિ હવે ઉઘાડી;
 હો સ્વામિશોભા અતિભારી ॥૩॥
 મિથ્યામતિકુમતિ પછાડી, શ્યું કરશે મોહ અનાડી;
 હો સ્વામિશોભા અતિભારી ॥૪॥
 ભવસિંધુ થઈ હવે ખાડી, તે તરતાં શી છે આડી;
 હો સ્વામિશોભા અતિભારી ॥૫॥

૧ મણિરતના આરિસાની જેમ. ૨ આપણે ભાગ્યે. ૩ બાળકને.

નિર્ધાટી દુરમનધાટી, પરઆશાપાશ પછાટી;

હો સ્વામિશાભા અતિભારી ॥૬॥

તુમ આજ્ઞા જળ શિર ચાટી, થઇ જ્ઞાનવિમલગુણ જાટી;

હો સ્વામિશાભા અતિભારી ॥૭॥

અથ શ્રીપાર્શ્વનાથજિન સ્તવન.

(વિચે મિલે નંદજીકે બેઠા, માંગત દધિકો દાન—એ દશી.)

પ્રભુકે આંગે ગુમાન કેસો, આખ માનગુમાન કે આર ઠોરહે ॥પ્રભુ०॥

જો તુમ ભક્તિ મુક્તિને આહો, તોરણ કરાયો નિતસે ॥ પ્રભુ० ॥

ભૂતલ આયે ભવિકજનવંદા, 'સરગથી આયે ઇંદ્ર;

બારે પરબદા ખિચમે' બેઠે, માતવામાજીકે નંદ ॥ પ્રભુ० ॥૧॥

ઇતથે' મણધર મુનિવર બેઠે, ઇતથે' કેવલીવૃંદ;

સકલસુરાસુર વિવિધપ્રકારે, કરે નાટક નવચંદ ॥ પ્રભુ० ॥૨॥

દશના નિસુણી કેઈ ભવિકજન, કાઠે કર્મના કંદ;

ક્ષીણમોહની મુદ્રા દેખી, રજો વિરોધને દંદ ॥ પ્રભુ० ॥૩॥

ભામંડલશાલિતસિંહાસન, જાણે મેરગિરિંદ;

તેજ પ્રતાપ જસ કાંતિપરાજિત—પ્રહગણસૂરજચંદ ॥ પ્રભુ० ॥૪॥

રમન અલિ લીન રહે ગુણરાગે, પ્રભુ તુમપદ અરવિંદ;

જ્ઞાનવિમલપ્રભુચરણપસાએ, પાછ પરમાનંદ ॥ પ્રભુ० ॥૫॥

અથ શ્રીમનમોહનપાર્શ્વનાથજિન સ્તવન.

(ઇંદર આંખા આંખલી રે—એ દશી.)

શ્રીમનમોહનપાસજી રે, ભવિબોધન તુમ શીલ;

જગ શાબન તુમ ધ્યાન છે રે, ગુણમણિરોહણ^૩ શૈલ ॥૧॥

કૃપાનિધિ! દીઠો તુમ દીદાર, સફલ થયો અવતાર ॥ કૃપા० ॥

પામ્યો ભવજળપાર ॥ કૃપા० ॥ એ આંકણી ॥

અવનીતજે આવે નહીં રે, તુમ સમતા ઉપમાન;

પણ સુકૃતી તે જાણીયે રે, બેહુ ધરે ભવિ ધ્યાન ॥ કૃપા० ॥૨॥

બે તુમમાં સ્થિર થઇ રહ્યા રે, તેહીજ ગુણી જગરૂપ;

બે તુમથી અલગા રહ્યા રે, તે દુઃખિયા ભવકૂપ ॥ કૃપા० ॥૩॥

લોકોત્તરગુણથી થયા રે, લોકોત્તરગુણ સ્ત્રીન;
 ગુણ લોકોત્તર સંપન્ને રે, નહીં છતાં મેળ ન મીન ॥ કૃપા૦ ॥૪॥
 સ્વપ્નભરમણ ગુણ સહજનો રે, ભ્રમણ ન ભવનો કાય;
 નમણતણા અનુભાવથી રે, ^૧લક્ષ્મીરમણ જય હોય ॥ કૃપા૦ ॥૫॥
 અંતર તાહરા ધ્યાનથી રે, અંતરરિપુ જય થાય,
 એતો યુગતી વાત છે રે, પણ દુર્લભ ધ્યાન ઠરાય ॥ કૃપા૦ ॥૬॥
 નીલવરણ કૃણાપરો રે વામાદેવીનંદ;
 જ્ઞાનવિમલપ્રભુ ચરણની રે, સેવા પરમાનંદ ॥ કૃપા૦ ॥૭॥

અથ શ્રીપંચાસરાપાર્શ્વનાથજિન સ્તવન.

(દશી કહ્યાની.)

પાસ પંચાસરા પ્રગટ પરમેશ્વરા ઈશ્વરા સર્વ તુમ ચરણ નામે;
 પાસ મહાવીર મનોહારિ ગુણ સોહિયે ભવિકજન વંદના કોડિ કામે.
 ॥ પાસ૦ ॥૧॥

એકેતો નાગને ^૨જલણ ઉગારીયો આપી નિજ દરિસણે ધરણ કીધો;
 એકણે કોશીયો રોપથી શોષીઓ સ્વર્ગ સહસ્રાર દીધો પ્રસિદ્ધો.
 ॥ પાસ૦ ॥૨॥

એકે યાદવતણી જોર જરા અપહરી ^૩કાન્હ જયવાદ બહુમાન આપ્યો;
 એકણે ઐંદ્ર અભિમાન હીણો કરી દશાણ્ણભદ્રનૃપ મુનિ પાસે થાપ્યો.
 ॥ પાસ૦ ॥૩॥

એકે પ્રસેનજિત મુદિતતરી જય દીધો લઘુવયપણેથકે જગતમાંહિ;
 એકણે મંદરો ભૂધરો તુણપરે તોલીઓ એહ યશ ભુવનમાંહિ.
 ॥ પાસ૦ ॥૪॥

એક ભૂભારસહને શેષનાગને એકે અતુલી ^૪હરીને અગંજ;
 માનને મૂકી લંઘનમિષે પદ વશ્યા આપણા કૂરતાપાપમંજ.
 ॥ પાસ૦ ॥૫॥

એક પનવકરતનુ ભયે નિધિ આપતો એકસગકર વાળી ભય સાત રાજે;
 એક પ્રભુતાધણી એક શાસનધણી બિહુ મિલી મોહમિથ્યાત્વ ગાજે.
 ॥ પાસ૦ ॥૬॥

૧ લક્ષ્મીરમણ એટલે મૃણ્ણવાસ્તુદેવ;

૨ અગ્નિથી ઉગાર્યો.

૩ મૃણ્ણને.

૪ સિંહ.

૫ શ્રીપાર્શ્વનાથનું શરીર નવહાયનું અને
 શ્રીમહાવીરસ્વામિનું શરીર સાત હાયનું ગણવું.

એમ કેતા કહું ચરિત્ર પાવન પ્રભુ તાહરાં માહરાં ભાગ્ય જાગ્યાં;
આજતો 'એહું પ્રભુ દેખીયા પ્રસનથી રશ્યું' આણુ રૂ હવે કાંઈ માગ્યાં.
॥ પાસ૦ ॥ ૭ ॥

આણુ 'અનિયાણપણે વાસના દીછએ કીછએ એહ સુખસાય ઝાઝો;
તુમ વિના અવરની યાચના નવિ કરે' આપસો તુઠાહી મુઝ-
એહ આઝો ॥ પાસ૦ ॥ ૮ ॥

બોધિબીજે કરી આત્મગુણ ઉદ્ધેસે જ્ઞાનવિમલતાણું નૂર વાધે;
દુષ્ટદુશ્મન સવે દુર હોવે તેહથી સહજ સુખસંપદા સકલ સાધે.
॥ પાસ૦ ॥ ૯ ॥

અથ શ્રીપંચાસરાપાર્શ્વનાથજિન સ્તવન.

શ્રીપંચાસરાપાસજિનેસર, કેસરચરચિત કાય;
સકલસુરાસુરરાય મળીને, 'ધાય નમે તુજ પાય ॥૧॥
જિનરાજ હમારે દિલ વશ્યો હો, અહો મેરે પ્યારે તુમ જિર્યો-
આર ન કોય જિનરાજ૦ ॥ એ આંકણી ॥

ખાયકસમકિત સહજસભાવે, અવર ન ઉપમ લાગ;
નિજપરિણતિ સ્થિતિ અખય અમાપિત, આધે અધ્યાતમ ફાગ.
॥ જિનરાજ૦ ॥ ૨ ॥

પરપરિણતિ વાદળદલ ફાટે, પ્રગટિતબોધવસંત;
કંદસમ ઉદ્ધેસિત મિલિઆએ, નિજગુણ થેં વિકસંત ॥જિ૦॥૩॥
વિરમિત પતમ માયાકે ઠાયા, પાયા પ્રવચન 'સૂર;
ચરણ ચકવા ચેતના ચકવી, મિલી રહ્યો અતિમહમૂર ॥જિ૦॥૪॥
સાહિબસાનિધિ નવનિધિ પાથે, આથે મંગલમાળ;
જ્ઞાનવિમલપ્રભુતાઈ દીપે, નિજગુણ સૂચ સુગાલ ॥જિ૦॥૫॥

અથ શ્રીસ્તંભનપાર્શ્વનાથજિન સ્તવન.

(રાગ મહદાર—ત્રિભુવનતારણ તીરથ—એ દેશી.)

સકલકુશલવનસિંચન 'અભિનવ જલધરે રે કે અભિ૦

૧ શ્રીપંચાસરાપાર્શ્વનાથ ને 'શ્રીમહાવીરસ્વામી. ૨ અનેરૂં (ખીજું).

૩ નિયાણાયેરહિત. ૪ દોડીદોડીને. ૫ તમ એટલે અંધકાર.

૬ અભિભવ ઇત્યપિ.

પરમાનંદનિધાન કે કામિતમુરતરૂં રે કે કામિત૦ ॥
 ત્રિભુવનભયભયવારણકારણ તું અછે રે કે કારણ૦
 • શ્રીધંભજનિનપાસતું નામ સદા રૂચે રે કે નામ૦ ॥ ૧ ॥
 સમૃદ્ધિભણિજ્યોતિ ઝગમગ જલહલે રે કે ઝગમગ૦
 તાહરા તેજ પસાય કે ઉપદ્રવ સવિ રજે રે કે ઉપદ્રવ૦ ॥
 મહિમાવંત મહંત ભગતજન સેવતા રે કે ભગ૦
 ઉભા રહે કરજોડી કે આગળે દેવતા રે કે આગળે૦ ॥ ૨ ॥
 આજ સફલ અવતાર દિવસ ને રાતડી રે કે દિવસ૦
 જિહાં પ્રભુ તુમચું ધ્યાન ધરું તે શુભ ઘડી રે કે ધરું૦ ॥
 પ્રાણાધાર પવિત્ર પરમ ગુરૂ માહરો રે કે પરમ૦
 એહ પરમ અવલંબન તુમચો આશરો રે કે તુમચો૦ ॥ ૩ ॥
 ધર્મધુરંધરધીર ધર્મજિન સોહીએ રે કે ધર્મ૦
 ધર્મારથને હેતે કે ધર્મ આરાહીએ રે કે ધર્મ૦ ॥
 શાંતિકરણ જિન શાંતિજિનેશ્વર સુંદર રે કે જિન૦
 ધર્મ શાંતિ ગુણશાંતિ કૃપાગુણમંદરૂં રે કે કૃપા૦ ॥ ૪ ॥
 ત્રિવિધયોગ કરી શુદ્ધિ કરણસ્થિરતા ધરી રે કે કરણ૦
 પૂજે જિનરાજ લહે નવિ દુઃખ ફરી રે કે લહે૦ ॥
 દર્શન જ્ઞાન ચરિત્ર લહેવા ખપ કરો રે કે લહે૦
 તો સેવો ઋણ દેવ કૃમતિ સવિ પરિહરો રે કે કૃમતિ૦ ॥ ૫ ॥
 મંગલકારણ એહ સદા આરાધીયે રે કે સદા૦
 પુરૂષારથ પરમારથ સહજે સાધીયે રે કે સહજે૦ ॥
 વિશ્વસેનનૃપનંદન અચિરામાતણ રે કે અચિરા૦
 પંચમચક્રી જિનવર સોલભો શાંતિજી રે કે સોલભો૦ ॥ ૬ ॥
 ભાનુનૃપતિકુલચંદ્ર કે સુવ્રતાનંદનો રે કે સુવ્રતા૦
 વજ્રલાંછન ધર્મનાથ કે પત્રરમો જિનો રે કે પત્રર૦ ॥
 અશ્વસેનનૃપ તાત કે વામામાવડી રે કે વામા૦
 ત્રેવીશમા જિનરાજની સેવા સાંપડી રે કે સેવા૦ ॥ ૭ ॥
 તુમ શાસન વિણ જેહ ક્રિયા સવિ લાંપડી રે કે ક્રિયા૦
 તેહ ભણી તુમ નામ ન મૂકું એક ઘડી રે કે ન મૂકું૦ ॥

૧ મેરૂપર્વત.

૨ ઇન્દ્રિયની સ્થિરતા.

૩ આ સ્તવનમાં કહેલ સ્તંભનપાર્શ્વનાથ ૧, તથા ધર્મનાથ ૨, ને શ્રીશાંતિનાથ ૩ એ ત્રણ દેવ.

શુ કરે દુર્મતિ દુર્ગતિ રહુને આપડી રે કે રહીને
 રત્નવયયુત સાધુ અવર સવિ કાપડી રે કે અવર ॥ ૮ ॥
 ત્રિણ્યે એ જિનરાજ ત્રિલોકચૂડામણી રે કે ત્રિલોક
 મુગધવજ શાંતિને પાસપદે લાંછન ફણી રે કે પદે ॥
 જ્ઞાનવિમલપ્રભુ મોઢા બેહને શિરધણી રે કે બેહને
 તસ સુખ સંપદ સહજ સદા હોય અતિબણી રે કે સદા ॥ ૯ ॥

અથ શ્રીશ્યામળપાર્શ્વનાથજિન સ્તવન.

[રાગ મલ્હાર.]

આજ સખી સુવિહાણાં હે ભેટ્યા શામલ પાસ;
 વાનકમલ પ્રભુ પેખીને હે આનંદ અધિક ઉદ્ધાસ ॥૧॥
 ॥ જિનવર દરિસણ દેયો આજ ॥ એ આંકણી ॥
 અમ ઘરે આજ વધામણા હે નિત નિત અતિઉચ્છરંગ;
 પ્રભુ તુમ દરિસણ પામીયો હે નિર્મલ ગંગતરંગ ॥જિનગા૨॥
 અમ ઘરે મંગલમાલકા હે કેલિ કરે નિસદીસ;
 પ્રભુ તુજ દરિસણથી લહું હે સમકિત વિધ્યાવીસ ॥જિનગા૩॥
 સાતે સુખ આવી મિલ્યા હે દીઠે તુમ દીદાર;
 સુરતરૂ સુરમણિ સુરગવી હે આવ્યા અમ ઘરે આર ॥જિનગા૪॥
 દૂરે દોહગ દુઃખાં હે કુમતિ કદાબહ દૂર;
 સુમતિ સદા સહજે વરે હે સહજાનંદ સનૂર ॥જિનગા૫॥
 વામાનંદન જગતણા હે અનોપમ એહ આધાર;
 ભવિકલોકનો નાયક હે અનયર સમી શણગાર ॥જિનગા૬॥
 સુખદાયક સોહામણા હે પ્રણમે સુરનર કોઈ;
 ધીરવિમલકવિરાજનો હે સીસ કહે કરજોડી ॥જિનગા૭॥

અથ શ્રીપાર્શ્વનાથજિન સ્તવન.

[રાગ કાફી—વસંત.]

વામાનંદ વસંતશ્યુ ખેલે, પ્રભુ પુરિસાદાણિ;

૧ મૃગનું છે લાંછન જેને એવા શ્રીશાંતિનાથ. ૨ કલ્પવૃક્ષ તથા
 ચિંતામણીસ્તન તે કામધેનુગાય એ વ્રણ. ૩ આ સમીનયર શ્રીશંખેશ્વર-
 જીતીર્થની પાસે છે તે હમણાં સમીમુજપુર તરીકે ઓળખાય છે.

અવિચલગુણ સંગતિ મિલે, ગુણુરયણની ખાણી ॥ પ્રભુ૦ ૥ ૧ ॥
 પરમાનંદનંદનવનમાંહિ, સમતા સુંદરી ગલે;
 જ્યતા હિમ પદ શિશિરવતી તે, અનુભવપારમલ ઝલે ॥ પ્રભુ૦ ૥ ૨ ॥
 અધ્યાતમગુણશાંતિ પ્રસંગે, પ્રસરત પવનઝકાલે;
 અરિહંત અતિશય અદ્ભુત શાલિત કુસુમવૃંદ કૃતમેલ ॥ પ્રભુ૦ ૥ ૩ ॥
 પાતિકપાત ઝરત ત્રિહૃદ જગકા, શોક સતાપકું ઠેલે;
 અપક લાલગુલામ અન્નખે, ખોલસિરિ ને વલિ ॥ પ્રભુ૦ ૥ ૪ ॥
 ગોતવિમલપ્રભુગુણમકરંદ, મંગલકમલાકેલિ;
 જિનદરિસનથે દરિસણ નિર્મલ, આજ ભયે રંગરેલી ॥ પ્રભુ૦ ૥ ૫ ॥

અથ શ્રીપાર્શ્વનાથજિન સ્તવન.

મુખદાર્ઘ આર્ઘ વરદાર્ઘ સરસતી રે,
 ચિત્ત ધ્યાઈ પાર્ઘ મુમતિ સદા મુપવિત રે;
 જિન વામાનંદા પાસજિજ્ઞાંદા દેવ રે,
 શમસુરતરૂંદા સુરનરંદા સેવ રે. ॥ સુખ૦ ॥ ૧ ॥
 પ્રભુ પુરિસાદાણી ગુણખાણી ભગવંત રે,
 મુજ મનડે આણી ગાઈસ મહિમાવંત રે;
 તુઝ સાથે નેહા રેહા પતથર જેમ રે,
 નિગુણાશ્યું નેહા ત્રેહા આસ પ્રેમ રે. ॥ સુખ૦ ॥ ૨ ॥
 તુહારશ્યું જે ભલિયા બળિયા તે જગમાંહિ રે;
 કિમહોવે ગલિયા મિલીયા તુહારી ખાંહિ રે;
 તુહા મુખશશિ નિરખે હરખે નયણ અમૂલ રે,
 મેં અવર ઉવેખ્યા જિમ રનિરમાઈલ ફુલરે. ॥ સુખ૦ ॥ ૩ ॥
 મન મોઢે નાપે તેહ કિશ્યો મહારાજ રે,
 ખિરદાવલી ખોલે તાહરી ગરીબનિવાજ રે;
 મન મેલું મીલીયા તે કિમ અલગા જાઈ રે,
 પટકુલે ખેડી ભાંતિ પરી કિમ થાઈ રે. ॥ સુખ૦ ॥ ૪ ॥
 નજરે બિરખીજે હેજળુ દીદાર રે,
 રસરંગીથી જે સન્નિહૃમાં શિરદાર રે;

૧ ફૂલની જાત. ૨ નિર્માન્ય એટલે ઉત્તરી ગંધક, જાગડી ગયેલ
 કરમાઈ ગયેલ ફૂલની જેમ.

જિમ જગમાં વાધે સુગુણા સાહિબ મામ રે,
 અંતર નેહ વાધે દુશ્મનમુહુડા શ્યામ રે ॥ મુખ ૦ ॥ ૫ ॥
 પૂરવદ્યે નેહ આગ્યો તાહરે પાસરે,
 લેટકેશ્યું જુગ્યા પૂરે મનની આશ રે;
 સમજૂને કહુંતું તેહ વચણની ખત રે,
 જિમ આદર મેહા નેહા તેમ પસરંત રે. ॥ મુખ ૦ ॥ ૬ ॥
 ઠમ જાગી કીજે સેવક આપસમાન રે,
 ગુણવંતા તારો આયજો છે અસમાન રે;
 શુદ્ધસમક્તિ આપો થાપો તુહા પાઘ વાસ રે,
 નય પ્રભુજી વદે તુહાથી લીલવિલાસ રે ॥ મુખ ૦ ॥ ૭ ॥

અથ શ્રીપાર્શ્વનાથજિન સ્તવન.

[દેશી કડખાની.]

પૂર પ્રભુ ! પૂર મહસૂર મનકામના નામના તાહરી સર્વકામે;
 હામ મુખ ધામ બહુ મામ તુઝ નામથી ભવિકજન સચણજન
 તેહ પામે ॥ પૂર ૦ ॥ ૧ ॥
 મુગતિના ધરા જગદીશ ! તુઝ પાઉલે સુરનરાધીશ સવિ સીસ નામે;
 અહનિશે તેહ ૧બગસીસ બહુલી લહે એહ આશીષ સવિ કર્મ
 વામે ॥ પૂર ૦ ॥ ૨ ॥
 વિધનહર પાસ અરદાસ સુણ દાસની જાસ સાનિધિયકી કામ જીત્યો;
 હંમ જે દામુખોર તેહ ૨સુમન થયો એક મુઝને પ્રભુ! કાં ન ચિંત્યો.
 ॥ પૂર ૦ ॥ ૩ ॥
 અમલ અલવેસરા આજ આવી મિદ્યા ભાગ્યના યોગથી હવે એકંતિ
 દિલથકી કેમકરીને હવે જાઝશ્યો પૂરવા વિહું પ્રભુ મનહંખંતિ.
 ॥ પૂર ૦ ॥ ૪ ॥
 વિકટ સંકટ જિકે નિકટ આવે નહિ પ્રગટ તુમ નામ ધ્યાનાનુભાવે;
 ૪તરણિકરે તિમિર જિમ કલપતર અંગણે ૫દરિદ્ર દોહગ યથા દૂરજાવે.
 ॥ પૂર ૦ ॥ ૫ ॥

૧ બક્ષીસ ભેટ. ૨ દામુખો આટલે સપ. ૩ સુમન આટલે દેવ.
 ૪ સૂર્યના કિ.ણથી જેમ અંધકાર. ૫ દારિદ્ર ને દૌર્ભાગ્ય.

ત્રીય ઉચ્છરંગ ૧૫૨કુંભંદરથી આવીયા અતિઘણા લાભ બાળી;
 સરતશહેરમાં મહેર કરી મુજ દિયો જ્ઞાનવિમલાદિગુણરયણ સ્વામી;
 પ્રાણીમે ૨ પ્રહસમે પ્રેમ આણી ઘણા સેવ કરો એહની ભવિક-
 પ્રાણી ॥ પૂર૦ ॥૬॥

અથ શ્રીપાર્શ્વનાથજિન સ્તવન.

[વોદરિ દીલદમ સાફર ચરણાંબે—એ દેશી.]

શરણાંબે મેરે દિલમે કૃપાકર સાંઈ સરણા સાંઈ;
 જગત ઉદ્ધરના વિનતિ વાત કહું તુમ સુણિએ.

મેં પાચે તુમ ચરણાં બે ॥મેરે૦૧॥

૩ધરણાધર તુમ આગળ આયો, એકો હું દિલ ધરણા બે;

તારક અવર ન કોઈ પેખ્યો, ભવજલપાર ઉતરના બે ॥મેરે૦૨॥

વરણાવરણ ન કોઈ લાગત, કાળ અનંતે ફરણા બે;

આ સંસારમેં એહી દીસે, જન્મ જરા ને મરણા બે ॥મેરે૦૩॥

ભરણા પોપણ વિષયકપાયકી, તિણે પ્રભુનામ ન સરણા બે;

જે દિન જાયત વહોર ન આવત, જ્યું ગિરિકા નિઝરણા બે ॥મેરે૦૪॥

ભરણા પાપકરી એ પિંજ, વિણ તપતિ રહે નિરણા બે;

તરણા તો એક તાહરે ધ્યાને, મોહનૃપતિ શું લરણા બે ॥મેરે૦૫॥

ડરણા કોઈ દુઃખ દરિદ્રસે કર્મકી કોઈ નિઝરણા બે;

કરણા જ્ઞાનવિમલપ્રભુકેરી, ભવોદધિપાર ઉતરણા બે . ॥મેરે૦૬॥

અથ શ્રીશંખેશ્વરપાર્શ્વનાથજિન સ્તવન.

[તાપી નાદ્યાનું પુણ્ય—એ દેશી.]

એહિજ ઉત્તમ કામ, બીજું મુને કાંઈ ન ગમે;

સુકૃત કમાઈ ફલપત પાઈ, પામું પ્રભુનું નામ ॥બીજું૦૧॥

ધન પખવાડો ધન તે દહાડો, ધન તે ઘડી લય જામ ॥બીજું૦૨॥

સાર સંસારમેં એહીજ જાણું, જે જપિયે જિનનામ ॥બીજું૦૩॥

ધન તે ગામાગરવરપટ્ટણ, પુરસંખ્યાધન ઠામ ॥બીજું૦૪॥

તેહિજ ભુવન વિમાન અમાન ગુણ, જિહાં હોય જિણ-

૧ આ પાર્શ્વનાથગ્યામિની મર્તિ કુંગુંદરથી મરતશહેરમાં આવેલી તેનું
 આ સ્તવન. ૨ પ્રભાનો. ૩ ધરણીવર હત્યપિ. ૪ આમાકરપદન ત્રિગે

વર ૧ધામ ॥ખીનુંગાડા
 કપટિયા સવિ તુમ વિણ નિઃસલ, જ્યુ' ગગને ચિત્રામ ॥ખીનુંગા
 જે તુમ ચ્યાર નિશ્ણે ધીઠા, કરણી તસ સવિ ચ્યામ ॥ખીનુંગા૪
 તુમ વ્યાણા વિણ તેવે કાંઈ, ભાગ અસંખ બદામ ॥ખીનુંગા
 તે ખસીયાપરે હાથ ઘસે નર, દુઃખ લહે જિમ ૩ગદપામ ॥ખીનુંગા૫
 પાસ સંખેસર પરતા પૂરણ, પહુવિયે દશશત ધામ ॥ખીનુંગા
 જ્ઞાનવિમલપ્રભુ સંગતિ એહીજ, લાખકોડિ નિધિદામ ॥ખીનુંગા૬

અથ શ્રીપાર્શ્વનાથજિન સ્તવન.

પાસ રંગ લગા ચોલરંગ લગા, લગા રે દિલ લગા ॥ પાસ૦ ॥
 તુંહિ જગતકે દિલકા જ્ઞાની, તુંહિ પરમશિવમગા;
 અકલઅરૂપી સિદ્ધસરૂપી, પરમપુરૂષ જગમગા ॥પાસ૦૧॥
 અવર દેવ તુઝ અંતર મોટો, જિણપરિ હંસ ને બગા;
 બિહુકો નામ કહત જન પંખી, જ્યુ' રોકાઈલ ને કગા ॥પાસ૦૨॥
 કંઠવહુ પ્રભુકી ગુણભાસા, જ્યુ' બંભણ ગલે ધગગા;
 મેરે મનમાં તુંહિજ વસીયો, જ્યુ' પટ અંતર તગગા ॥પાસ૦૩॥
 મોહમિથ્યાત કરત કહા અખથે, ચાલત નહીં તસ હગગા;
 નાથ નિરંજન ધ્યાન ધરંતા, દૂરે દોહગ દગા ॥પાસ૦૪॥
 પરમાનંદ પરમસુખ પાયો, ભાવઠ ભવભય ભગા;
 જ્ઞાનવિમલપ્રભુ સુજસ ભણંતે, ૫ભાયગદિન અખ જગા ॥પાસ૦૫॥

અથ શ્રીશંખેશ્વરપાર્શ્વનાથજિન સ્તવન.

પાસજિન ગાઠએ, જિણુંદગુણ ગાઠએ;
 શ્રીશંખેશ્વરજિનરાય, જિણુંદ ગુણ ગાઠએ. ॥૧॥
 કમઠહીહઠભજણો રે, રંજણો રે જગત આધાર;
 મંગલવેલી વધારવા, પ્રભુ નવપુરંજસધાર ॥ જિ૦ ॥૨॥
 ત્રિભુવનતિલક સમાવડી રે, ઠીપે તું જિનભાણ;
 યાદવજરાનિવારણો, પ્રભુ ભાવ મનોગત જાણ ॥ જિ૦ ॥૩॥
 તુઝ પદ પૂજે પ્રેમચ્યુ' રે, તસ પાતિક દુરે પલાય;

૧ અરિહંતના દેરાસરો. ૨ વામ એટલે અવળી. ૩ પાસા
 એટલે ખસના ગદ એટલે રાગ. ૪ કાચલ ને કાગંડા. ૫ ભાગ્યદિન.

અષ્ટમહાસિદ્ધિ સંપન્ને, પ્રભુનામે નવનિધિ થાય. ॥ જિં ॥ ૪ ॥
 'જલજે જલંતો હંગારીઓ રે, નાગ તે નાગકુમાર;
 ઇંદ્રિયે પદે થાપીઓ, પ્રભુ એ તાહરો ઉપગાર. ॥ જિં ॥ ૫ ॥
 પુરિસાદાણી પાસજી રે, પાવન પરમકૃપાળ;
 જગજીવન જગવાલહો, પ્રભુ સરણાગત પ્રતિપાળ. ॥ જિં ॥ ૬ ॥
 સુરનરમાનવદાનવા રે, સારે તોરી સેવ;
 જ્ઞાનવિમલ કહે જગતમાં, પ્રભુ તુંહિજ દેવનો દેવ ॥ જિં ॥ ૭ ॥

અથ શ્રીશંખેશ્વરપાર્શ્વનાથજિન સ્તવન.

(આવો અમચે દેશ સોભાગી—એ દેશી.)

આવો અમચે ચિત્ત સોભાગી, જિનજી આવો અમચે ચિત્ત;
 ત્રિભુવનજનના મિત્ત સોભાગી ॥ એ આંકણી ॥
 સુખકર શ્રીશંખેશ્વર નામે, નવનિધિ ઋદ્ધિ સંપત્તિ ॥ સો ॥
 સુરવરદાનવમાનવનાયક, પાયકપરે પ્રભુમંતિ ॥ સો ॥ ૧ ॥
 કામિતદાયક નાયક ભવિનો, સુરતરૂ અધિક પ્રભાવ ॥ સો ॥
 ભવજલનિધિને તરવા હેતે, નિરૂપમ તુમ પદ નાવ ॥ સો ॥ ૨ ॥
 પુરિસાદાણી ગુણમણિખાણી, રાણી વામાનંદ ॥ સો ॥
 અંવનીતજમાં અનોપમ દીસે, મહિમાનો રમાકંદ ॥ સો ॥ ૩ ॥
 નીલવરણ તતુ નવકર માને, અર્થસેનનૃપ તાત ॥ સો ॥
 યાદવજશનિવારણ તુંહી, એ મહા અવદાત ॥ સો ॥ ૪ ॥
 આણ વહું અહુનિશ તુફરચી, એટીજ પરમનિધાન ॥ સો ॥
 જ્ઞાનવિમલથી સકલભવિકનો, ભાવ લહો ભગવાન ॥ સો ॥ ૫ ॥

અથ શ્રીભાભાપાર્શ્વનાથજિન સ્તવન.

(રાગ કાફી—સોના રૂપાકે સોગડે સર્ગયાં ખેત્રત બાજી—એ દેશી.)

આજ સખી મનમોહનો, મહારો અંતરયામી;
 સેવક અહુનિશે તાહરો, તું માહરો સ્વામી,
 હાં રે સેવાપુણ્યે પામી ॥ ૧ ॥

સફલ સદા જન સુરતરૂ, ચિંતામણિ સરીખો;
 પરતા પૂરણ પાસજી, ભવિ નયણે નિરખો. ॥ ૨ ॥

ધરણીદ ને પદ્માવતી, ભવિ આશા પૂરે;	
આઠ મહાસિદ્ધિ મોટકી, હુઈ આજ હજૂરે.	• ॥ ૩ ॥
તુઝ નામે કરી જગતો, શાસન જગમાંહિ;	.
સેવકને સાધારતો, દેઠ નિજખાંહિ	॥ ૪ ॥
પુરિસાદાણી પરગડા, 'ભાભો જગે સોહે;	
અમૃત અધિક તુઝ દરિસણે, ત્રિભુવનમન મોહે.	॥ ૫ ॥
મિલીયા તાહરા ધ્યાનને, તેહીજ હોઇ ખગીયા;	
તે ટળાયા દુઃખદુરિનથી, સવિ સુખને ભગીયા.	॥ ૬ ॥
જ્ઞાનવિમલગુણના ધણી, તે તુમ યશ બોલે;	
સંપ્રસિદ્ધાણે જોવતાં, કોઇ નહોં તુમ તોલે.	॥ ૭ ॥

અથ શ્રીભાભાપાર્શ્વનાથજિન સ્તવન.

(રાગ કાફી.)

(હમારું દિલ લાગ્યું પ્રભુ નામ—એ દેશી. અથવા સિપાઇડાની.)

હમારું મન લાગ્યું પ્રભુ પાય.

હમારું દિલ લાગ્યું, હમારું ચિત્ત લાગ્યું પ્રભુ પાય;
ભાભાપાસજી તુંહી તુંહી, યુંહી જપન દિન જાય ॥હમારુંગા૧॥

॥ એ આંકણી ॥

જિનવરદેવ વિના અખ કખહી, આર ન આવે દાય;
તુમ દર્શને દર્શન પરતીતે, જિનઆણા સુખદાય ॥હમારુંગા૨॥

અર્ધસેનનૃપવંશવિભૂષણ, વામાદેવી માય;
સેવકવાંછિત ૨સુરતરૂ પૂરણ, નંદનવનસમ કાય ॥હમારુંગા૩॥

વીતરાગતા તાહરી દીપે, તુંહી અનંગ અકાય;
નયનાતંદન અંદનશીતલ, નામે નવનિધિ થાય ॥હમારુંગા૪॥

તુમ પય વિલગા વિધિશ્યું જે જન, તેહીજ ત્રિભુવનરાય;
અવિધિ આસંસપણે જે સેવક, તે અલગા હહરાય ॥હમારુંગા૫॥

જ્ઞાનવિમલપ્રભુ સુનજરે હુતે, પાતિકતિમિરપડાય;
નિષ્કારણ જગવત્સલ અવિચળ, સુખકર સયણસહાય ॥હમારુંગા૬॥

અથ શ્રીભાભાપાર્શ્વનાથજિન સ્તવન.

(રાગ સારંગ.)

ભલે ભાવે ભાભો ભેટીએ;
 ભવભવસંચિત દુરિતઉપદ્રવ, દુઃકૃત દુરે મેટીએ ॥ ભલે૦ ॥ ૧ ॥ એ આંચક્ષી ॥
 આસંગાયત અતિઆનંદે, પ્રભુ ^૧ઉત્સંગમાં ભેટીએ;
 અપનો જન્મ સદૃશ યુ' કીજે, શિવસુંદરી ઘરે નેટીએ ॥ ભલે૦ ॥ ૨ ॥
 મોહમહાઅરિયણ મહાખલ, અંતર અરિ સવિ શ્રેટીએ;
 તે પ્રભુઆણુ સુદર્શનચક્રે, લીલાશયુ' ઉમેટીએ ॥ ભલે૦ ॥ ૩ ॥
 ઇચ્છક સેવ કરે જે જગમાં, તે પૂરણ હોય પેટીએ;
 જે ઘરના થઇ ખિજમતિકારક, તે ભવજલનિધિતટ બેટીએ ॥ ભલે૦ ॥ ૪ ॥
 તુમ પદસેવા ભાવભગતિ વિણુ, કળિયુગે કાથો પૂટીએ;
 તુમ આણુપરમાણુ જે તપ જપ, તિણથી કર્મ સવિ છુટીએ ॥ ભલે૦ ॥ ૫ ॥
 જ્ઞાનવિમલપ્રભુ ગુણનો મહિમા, કહેતા કિમહી ન ખૂટીએ;
 એ નરભવવૃંદાવને ગુણનિધિ, ^૩હરિ જિમ ^૪દધિપરે હુ'ટીએ ॥ ભલે૦ ॥ ૬ ॥

અથ શ્રીભાભાપાર્શ્વનાથજિન સ્તવન.

(રાગ સારંગ.)

ભલે ભાવે ભાભોપાસજી, ચરણ કમલ ભવિયાં તુમે ભેટો;
 ચિત્ત હોયે સમકિત વાસના ભલે૦ ॥ એ આંકણી ॥
 ભવભવકી સવિ ભાવઠ જાવે, પાવે કર્મ નિકાસના;
 અલખ લખી કિણહી નવિ તુમચી, સકલ સરપે ઉપાસના. ॥ ભલે૦ ॥ ૧ ॥
 સહજસોભાગ સુસજ્જન સંગતિ, સુમતિ સુખુદ્ધિ સુવાસના;
 ધર્મારોગ્ય કુશલ અનુખંધી, ઈત્યાદિક હુવે આસના ॥ ભલે૦ ॥ ૨ ॥
 નામમંત્રસમરણ અહનિશ જે, એહીજ પરમ ^૫સુધાશના;
 અતૃપિતભાવ મુદ્ધિતમાં તસ હુઈ, દોહગ દુરિત ^૬અપાસના. ॥ ભલે૦ ॥ ૩ ॥

૧ ખોળામાં. ૨ મોહરૂપ મહાશયુ. ૩ કૃષ્ણની જેમ. ૪ દહિં.

૫ અમૃતભોજન. ૬ દર

૧ધરણ્ણરાય પદ્માવતીદેવી, સારે તુમ પદ શાસના;
જ્ઞાનવિમલપ્રભુ ચરણપસાયે, વંછિત હોવત દાસના ॥અલે૦૥૪॥

અથ શ્રીપાર્શ્વનાથજિન સ્તવન.

પ્રભુ દરિસનકી પ્યાસી, અખિયાં મેરી પ્રભુ દરિસનકી પ્યાસી;
પુરિસાદાણી પાસ તુહારી, સુરનર જનતાહાસી;
આશા પૂરણ તું અવનીતજે, સુરતરને રસંકાસી ॥અખિયાં૦૥૧॥
નીરાગીરયું રાગ કરંતાં, હોવત જનમાં હાંસી;
એકપખો જે નેહ ચલાવે, દિઉં તેહને શાખાશી ॥અખિયાં૦૥૨॥
અજર અમર અકલંક અનંતગુણ, આપ ભયે અવિનાશી;
કારજ સકલ કરી સુખ પાયો, અખદ્યું હોત ઉદારી ॥અખિયાં૦૥૩॥
તું પુરુષોત્તમ પરમપુરુષ હે, જગમાં તું જિતકાસી;
જગથેં દુરરહો પણ મુજચિત્ત, અંતરિ કયુંકરી જસી ॥અ૦૥૪॥
વામાનંદન વંદન તુહારી, કરતે શુભમતિ વાસી;
જ્ઞાનવિમલપ્રભુ ચરણ પસાએ, સમકિતલીલવિલાસી ॥અ૦૥૫॥

અથ શ્રીગોડીપાર્શ્વનાથજિન સ્તવન.

મંગલકલ્પક્રિતાનંદનવન, નવપદ્મવને વસંત;
સંત અનંત મહંતસુવંદિત, ચરણસરોજ ભદંત. ॥૧॥
પ્રભુપાસજી મેરે મન વરયોહો, અહો મેરે લલના દેખત અનુભવ
કંદ ॥ પ્રભુ૦ ॥ એ આંકણી ॥
એકલમલ અતુલી બલ રાજે, પ્રબળપ્રતાપ અખંડ;
દુઃખગંજન ગોડીચો ગાજે, મોહિત મહિમ બ્રહ્માંડ ॥પ્ર૦૥૨॥
સુખદાયક શરણાગત વતસલ, નીલકમલહલવાન;
પરતા પૂરણ સંકટ ચૂરણ, અતિશયસુગુણનિધાન ॥પ્ર૦૥૩॥
કરુણાવંત અનંતગુણાકર, નાગરવંદિત પાય;
સોહગસુંદર ધીરમાં મંદર, વામાદેવી જસ માય. ॥પ્ર૦૥૪॥
જ્ઞાનવિમલપ્રભુતા શુભવાસે, વાસિત ત્રિભુવન ગેહ,
ત્રિકરણશુદ્ધિ ભવે ભવે પ્રભુના, નામરયું અધિક સનેહ ॥પ્ર૦૥૫॥

અથ શ્રીગોડીપાર્શ્વનાથજિન સ્તવન.

(રાગ કાફી.)

મુજરો લેયોજી મુજરો લેયોજી, મુજરો લેયો અરજ સુખંજી ॥

થે રાજો છો થલગઢ ઉપરે, ખખર અમારી લેયો ॥

અહનિશ ચિત્ત ઉદ્ધાસે ધ્યાવા, સાહિબ સુનજર કર્યો ॥મુગા૧॥

માહરા સાહિબજીને વિનતિ કરાયો, દિલમાં અવધારી વિનયે વિચારી
અહનિશ અહનિશ સેવક કરી લેખવયો, સેવક લેખવયો કૃપા કર્યો.

પૂરણ પ્રેમ ધર્યો મેં હું તુલ્ય દરિસન અલિલાપી ॥

દરિસન વહેલું દેયો ॥મુગા૨॥

માહરા સાહિબજીને માતિ વધાયો, રૂપા સોના કુલે અતિહિં અમૂલે
કાંઈ ભરિભરિ મોટા થાળ ભરાયો, અતિસમરાયો મંગલ આઠ કરાયો

વામાનંદન ચંદન શીતલ નિરખી હરખ ધરાયો ॥મુગા૩॥

મહારાસાહિબજીની પૂજાખનાયો, ચંદન કેશર વાળી ખાસખરાસશ્યું લેળી,

કાંઈ અતિ ઘણું ઘણું રજતકચોળા ભરાયો, ખોલી કરાયો છત્ર ધરાયો;

ભૂખણ ભૂરિ પહિરાયો, પ્રભુમુખને મટકે લોચન લટકે ॥

ત્રિભુવન લાલ ધરાયો ॥મુગા૪॥

માહરા સાહિબજીને પ્રણતિ કર્યો, શ્રીજ્ઞાનવિમલપ્રભુ ગોડીપાસજી

અધિક ઉદય હવે દેયો ॥મુગા૫॥

અથ શ્રીગોડીપાર્શ્વનાથજિન સ્તવન.

(રાગ રામકલી.)

ગોડીયો પ્રભુ ગાજે, કળિયુગ ગોડીં

ધવલધોગ અવિચલ અતુલીબગ, તેજ પ્રતાપ બિરાજે હો કળિગા૧॥

દુર્ગતિ દુર્મતિ દોહડા દુરિહ, ભવભયભાવઠ ભાજે;

જિનકે મુખ છવિ નૂરકે આગે, રવિ શશિ અહ સવિ લાજે ॥કગા૨॥

કરુણાવંત કૃપાળ કૃપાનિધિ, જસ પડહો જગ ગાજે વાજે;

જ્ઞાનવિમલપ્રભુતાઈ દોહડતિ, સાહિબ સુપરે નિવાજે ॥કગા૩॥

અથ શ્રીદીવાળીપર્વનું સ્તવન.

(રાગ કેઠારી—હરિ વિષ્ણુ મોરલી કોણ વળવે ॥ હરિ૦ ॥

આર અનેક વળવત મુરલી—એ દેશી.)

પ્રભુ વિષ્ણુ વાળી કોણ મુણાવે ॥ પ્રભુ૦ ॥ એ આંચડી ॥

જખમે વીર ગએ શિવમંદિર, અખ મેરા સંશય કોણ મિટાવે ॥ પ્ર૦ ॥

કહે ગૌતમગણહર તમહર એ જિનવરદિનકર જાવે રે જાવે ॥ પ્ર૦ ॥

કુમતિઉલૂક કુતીર્યક નાર તિગતિગાઠ તસ થાવે રે થાવે ॥ પ્ર૦ ॥

તુમ વિષ્ણુ ચૌવિહસંઘકમલવન વિકસિત કોણ કરાવેરે કરાવે ॥ પ્ર૦ ॥

મોકુસાથ લક કયું ન ચલે, ચિત્ત અપરાધ ધરાવેરે ધરાવે ॥ પ્ર૦ ॥

ધયું પરભાવ વિચારી અપનો, ભાવ સભાવમાં લાવેરે લાવે ॥ પ્ર૦ ॥

વીરવીર લવતાં વીર અક્ષર અંતરતિમિર હરાવેરે હરાવે ॥ પ્ર૦ ॥

દંદ્રમૂતિ અનુભવ અનુભૂતિ, જ્ઞાનવિમલગુણ પાવેરે પાવે ॥ પ્ર૦ ॥

સકલસુરાસુર હરખિત હોવત જૂહાર કરણકું આવેરે આવે ॥ પ્ર૦ ॥

*અથ શ્રીપદ્મનાભજિન સ્તવન. (૧)

માહુરા મનડામાંહિ વસજયો રે પ્રથમ જિણંદા ॥ એ આંકણી ॥

વિનતડી એ મનમાં અવધારજો, હું છું તુમ પયવંદા ॥ મા૦ ૧ ॥

આગામિચૌવીશીયે થારયો, પદ્મનાભજિણ્યંદા ॥ મા૦ ૨ ॥

નયરશતદ્વારે નૃપસમુચી, ભદ્રાદેવીનંદા ॥ મા૦ ૩ ॥

સિંહલાંછન વરકંચનવાને, સગકરતનુ ગતદંદા ॥ મા૦ ૪ ॥

વીરજિનેશ્વર પદ્મજ સેવા, કરતા નવનવ મ્હંદા ॥ મા૦ ૫ ॥

જિનપદ્મ બાંધ્યું ને ખાયક સાંધ્યું, શ્રેણિક નામે નરિંદા ॥ મા૦ ૬ ॥

વિમલવાહન દેવસેન પદ્મનાભ, નામ ત્રણ સુખકંદા ॥ મા૦ ૭ ॥

તિહાં સેવકને સુપરે સંભારયો, અરજ કરું મતિમંદા ॥ મા૦ ૮ ॥

જ્ઞાનવિમલપ્રભુથી સવિ લહિયે, અવિચલ શિવસુખવૃંદા ॥ મા૦ ૯ ॥

અથ *શ્રીપેઢાલજિન સ્તવન. (૮)

(રાગ અહલીયો.)

પ્રહસમે પ્રણમું પ્રેમથી, પુરુષોત્તમ પરમકૃપાલ;
 આગામી ઐવીશીએ, શ્રીઆઠમા જિન પેઢાલ રે ॥૧॥
 અવધારે અરજ એ દાસની, માહરી આશા પૂરણહાર ॥આંકણી॥
 હુંતો અવર ન આલણું, એક તારી તુલ્યશ્યું કીધ;
 જિલમાં જણોતો ભણું, માહરે તુલ્ય ધ્યાને સિદ્ધ રે ॥અવ૦૧૨॥
 ધનુર્વિધાને કારણે કરી, દ્રોણાચારજ ભક્તિ;
 થાપનાથી તે શબ્દરને, થઈ ધનુર્વિધાની શક્તિ રે ॥અવ૦૧૩॥
 તિમ મુજને ફલશે રાહી, તુમ સેવાની પરતીત;
 એહમાંહી સંશય નહીં, એહભાવે કીધી પ્રીતિ રે ॥અવ૦૧૪॥
 આણુંદસાધુના જીવ બે, તુમે હોશયો શ્રીજિનભાણુ;
 અજલાંછન કંચનવને, શ્રીકૃષ્ણજિણુંદ પ્રમાણુ રે ॥અવ૦૧૫॥
 આશા એક તુમચી કરે, અંગીકૃતના પરિપાલ;
 જણુ જણુશ્યું ચિત્ત મેલવે, એહયો નહીં માહરે ઢાળે ॥અવ૦૧૬॥
 કોકિલ ઉતકઠિતઘણી, ઉતકઠાપૂરણુ અંબ;
 તિમ તુમ ચરણથી ભવતર, મુજ આશા એ અવલંબરે ॥અવ૦૧૭॥
 જ્ઞાનવિમલપ્રભુસેવના, હોળે મુજ તે નિરધાર;
 તેહથી સર્વિ મનકામના, ફલશયે મીલશયે પરિવાર રે ॥અવ૦૧૮॥

અથ શ્રીઅમમનાથજિન સ્તવન. (૧૨)

(ગિર્યા આહુજિણુંદ—એ દશી.)

અમમજિનેસર આરમા હો રાજ માહરા આતમરામ;

* આગામી ઐવીશીએ આઠમા તીર્થકર.

૧ શબ્દરને એટલે જે બિલ્લ ધનુર્વિદ્યા મેળવવાવાન્તે દ્રોણાચાર્યની
 મૂર્તિની પૂજા કરતો હતો તેથી (થાપનાના મહિમાથી) તેને ધનુર્વિદ્યા પ્રાપ્ત
 થઈ તે બિલ્લની વિન્તારથી કથા પાંડવચરિત્રમાં છે. તે હે હુપાકો !
 (દુઃહીયાઓ !) જિનમર્તિ વિગેરેનું પૂજવાથી ભળ્યાને ક્રમ અગણિત પુણ્ય
 ન થાય અપિતુ થાયજ એ કતાનો આશય છે તેની રીતે સર્વ જાણુ.

અરજ અરજ કરું અહનિશે હો રાજ માહરે એહીજ કામ.

॥ અરજ૦ ॥૧॥

આવતી આવતી ચાવીશીયે હો રાજ હોશ્યો શ્રીજિનચંદ્ર;
નેમિ નેમિજિણંદના સેવકો હો રાજ જેહના હરીય ગાવિંદ.

॥ અરજ૦ ॥૨॥

ક્ષાયિકસમકિત ધારકું હો રાજ હોશ્યો તુમે વીતરાગ;
ત્રીજે ત્રીજે ભવને આંતરે હો રાજ મુઝ સંભારો મહાભાગ.

॥ અરજ૦ ॥૩॥

સૂહર સૂહરલાંછન કંચનવને હો રાજ સાંઘનુપતનુમાન;
આયુ આયુ જેહનું જાણિયે હો રાજ સાંઘલાખવરસ પ્રમાણ.

॥ અરજ૦ ॥૪॥

સગવન સગવન ગણધર જેહને હો રાજ અડસઠિસહસ અણગાર;
વિમલ વિમલ જિણેસરની ચિતે હો રાજ કહ્યાણકદિન સાર.

॥ અરજ૦ ॥૫॥

તુમશ્યું એક તારી કરી હો રાજ ચરણ અઘાં મેં હો સ્વામિ,
આશ્રિત આશ્રિતને છેહ દાખતા હો રાજ કિમ સરે તેહનારે કામ;
રહે કિમ પ્રભુની રે મામ એક ક્રિયા દાય કામ ॥ અરજ૦ ॥૬॥

આજધકી એહ વીનતી હો રાજ માહરી મોજ મહિરાણ;
આલો આલો ઠાકુર સેવીએ હો રાજ એહવી લોકની વાણ.

॥ અરજ૦ ॥૭॥

જ્ઞાન જ્ઞાનવિમલપ્રભુતા ઘણી હો રાજ લહશ્યો જિહાં તુમે સ્વામિ;
તિહાં ધુરિ તિહાં ધુરિ કામિત પૂરજ્યો હોરાજ. એ વિનતી અભિરામ.

॥ અરજ૦ ॥૮॥

અથ શ્રીસિદ્ધાયણજીનું સ્તવન.

ઉંચો ગઢ શત્રુજયતણો મોરો લાલ રે,
મેં દીઠો [૨] નેહ નયણથી આજ રે;
મહારાં સિદ્ધયાં [૨] મનવાંછિત સવિ કાજ રે,
હવે ચહશ્યું [૨] પાલીતાણાની પાજ રે;

એ જિનવર [૨] વહાલો ભવભવનરવા મહાજ રે,
હવે જળયો [૨] પાનિકાં સવિ ભાજ રે.

॥ સિદ્ધાચલ ચાલોને જઠએ મોરા આતમરામ રે ॥૧॥

એ નંદન નાભિનરિંદનો મોરાલાલ રે,
એ વહાલો [૨] સુમંગલાભરતાર રે;
વાળી બીજી [૨] રાણીસુનંદા હીયડાનો હાર રે,

ચિરંજીવો [૨] મરૂદેવીમાતમહાર રે;

વંશ વંદ [૨] શતશાખા પરિવાર રે ॥ સિદ્ધાચલ ॥૨॥

ધરમકરણ એ આદિથી મોરાલાલ રે,

તિણ હેતે [૨] આદીસર કહેવાય રે;

કાંઈ દીઠે [૨] ભવભવના ભય જાય રે,

કાંઈ સેવે [૨] સવિ સુખસંપત્તિ થાય રે;

ગુણ ગાયે [૨] સકલસુરાસુરરાય રે,

મુને એહથી [૨] ^૧(પૂજે) આવે અવર ન દાયરે ॥સિદ્ધાચલ ॥૩॥

અકળસ્વરૂપ છે એહનું મોરાલાલ રે,

કાંઈ જોતાં [૨] તૃપતિ ન પામે નયણ રે;

એતો દીસે [૨] નિઃસ્વારથ જગસયણ રે,

એણે યાગ્યો [૨] મોહ માન રને મયણ રે;

એતો કીજે [૨] શરણપણું જસ વયણ રે ॥ સિદ્ધાચલ ॥૪॥

ભામણે જાઉં જિનતણે મોરાલાલ રે,

તે તો ભેટ્યા [૨] ભાગ્યથકીજિણ્યદ રે;

જસ સોહે [૨] જ્ઞાનવિમલગુણવૃદ રે,

એતો મોહે [૨] સુરનર દાનવ ઇંદ રે;

જસ ધ્યાને [૨] જ્ઞાને લહીએ પરમાણુંદ રે ॥ સિદ્ધાચલ ॥૫॥

અથ શ્રીસિદ્ધાચલજીનું સ્તવન.

(અપણે કુંગરવલી જાઉં રે વેસાસી આપણે કાન્હ લાજ

કિસકી નહુ રાખત મૂરખલોક ચલાયગે હાંસી—એ દેશી.)

વિમલગિરિ ચલે જાઉં રે, સયાણે વિમલગિરિ ચલે જાઉં.

વાર વિપમટી કોઈ પરવા નહિ ખલકલોક મિલી આઉં રે
 ॥ સયાણે વિં ॥૧॥
 પંખી પંથી શત્રુજયગિરિકે સીધી રાહ ખતાઉં રે ॥ સં વિં ॥
 ધું તસ સાખાશી સાર મીઠાઈ મેવે ચાંચ ભરાઉં રે ॥ સં વિં ॥૨॥
 નયણે નિરખી પરખી મુખાફલ કંચન કુમુભ વધાઉં રે ॥ સં વિં ॥
 ધન ધન તે દિન કપાહી હોરયે જેણે દિન દરિસણ પાઉં રે ॥ સં વિં ॥૩॥
 તુમહી દરિસન એહ સંસારમે સાર કરીને સરાઉં રે ॥ સં વિં ॥
 મેરે દિલ મત આઉ મિથ્યામત નિશ્ચે ચુહિ સરાઉં રે ॥ સં વિં ॥૪॥
 દુઃખપ્રીતિ દધિ ધૂત નહિ દુર્લભ તિમ ગુણ નૃતવ્ય ઠરાઉં રે
 ॥ સં વિં ॥
 ભાવના પાવન શુદ્ધસંગીતે જ્ઞાનવિમલપ્રભુ ધ્યાઉં રે ॥ સં વિં ॥૫॥

અથ શ્રીસિદ્ધાયલજ્જનું સ્તવન.

(તાપી નાહાનું પુણ્ય મુને બીજું કાંઈ ન ગમે—એ દેશી.)

ચટ્પું શેત્રુંજે ^૧નગે બીજું મુને કાંઈ ન ગમે,
 જિહાં ભવિક લહે શિવ ^૩મગા બીજું ॥
 જસ સિર નાવે ^૪કગા બીજું ॥ એ આંકણી ॥
 સખ સયાણે મિલી મંગલ ગાયો, એછે શિવમુખસગ ॥ બીં ॥૧॥
 શ્રીરિસહેસર ભેટીયો રે, મન વચ તન ત્રિહું વગ ॥ બીં ॥૨॥
 ચિંતિત તે ન કરીશકે રે, મોહાદિક અરિવગ ॥ બીં ॥૩॥
 દંડ કલશ ધ્વજ સોહીએ રે, ^૫અખરચુખ વિલગ ॥ બીં ॥૪॥
 માનું એ કહે ભવિકને રે, અમથી પાપ વિલગ ॥ બીં ॥૫॥
 જન્મમરણભવ ^૬વારિધી રે, એહ અનાદિ અતગ ॥ બીં ॥૬॥
 પ્રભુ ગુણ ચિંતન કીર્તને રે, ફરે દુશ્મન ભગ ॥ બીં ॥૭॥
 ભરતભૂમિકામુદ્રિકા રે, તિહાં એ નિર્મલ નગ ॥ બીં ॥૮॥
 જ્ઞાનવિમલપ્રભુ નામથી રે, નિજગુણ ઝગામગ ॥ બીં ॥૯॥

૧ મોતી અને સોનાના ફુલ. ૨ નગે એટલે પર્વતે.

૩ મગા ઇસ્યપિ. ૪ કાગડા અથવા કગા ઇત્યપિ. ૫ જાણે આ-
 કાશને ચુંબન કરતા હોય તેમ હિંચા દંડ, કલશ, ધ્વજ વિગેરે શોભે છે.
 ૬ સમુદ્ર.

અથ શ્રીસીમંધરજિન સ્તવન;

મીઠી જિન મેં દીઠી રે, કાંઈ સમવસરણ મંડાણ રે છરે.
 જયો જયો જગચિંતામણિ છરે ॥
 મીઠી રે વાણી મુણાવતાં રે, કાંઈ સીમંધર જગભાણ રે
 જયો જયો જગચિંતામણિ છરે ॥૧॥
 ધ્યાનભુવનમાં ધ્યાવતાં રે, કાંઈ મીઠીઆતમ ભાવરે છરે ॥જયો ॥
 મીઠીમાં મીઠી મિલગઈ રે, કાંઈ તવ હુઓ પૂર્ણ
 જમાવ રે છરે ॥જયો ॥૨॥
 બલિહારી એ જિનતણીરે, જસ ધ્યાનથકી શુભકામરે છરે ॥જયો ॥
 સીજે રીજે અનુભવેરે, કાંઈ ન્યાસે આતમરામરે છરે ॥જયો ॥૩॥
 દુખ દુર્મતિદુર્ગતિતણોરે, કાંઈ તવ ન રહ્યો કોઈ દાવ રે છરે ॥જયો ॥
 પરપરભાવમાંહિ રહ્યોરે, કાંઈ તવ લહ્યો સહજસ્વભાવરે છરે ॥જયો ॥૪॥
 જ્ઞાનચિમલપ્રભુતા ઘણીરે, કાંઈ આઝમિલે મહમૂરે છરે ॥જયો ॥
 અહનિશિ સમતા મુંદરીરે, કાંઈ હરખિત હોઈ હજૂરે છરે ॥જયો ॥૫॥

॥ શ્રીસરસ્વત્યૈ નમઃ ॥

॥ અથ શ્રીશાન્તિનાથજિનકલશપ્રારંભઃ ॥

॥ શાર્દૂલવિક્રીડિતવૃત્તમ્ ॥

શ્રેયઃશ્રીજયમજ્જલાભ્યુદયતાવલીપ્રરોહામ્બુરો,

દારિદ્યદ્રુમકાનનૈકદલને મત્તે દુરઃ સિન્ધુરઃ ।

૧વિશ્વેઽસ્મિન્ પ્રકટપ્રભાવમહિમા સૌભાગ્યભાગ્યોદયઃ,

સઃ શ્રીશાન્તિજિનેશ્વરોઽભિમત્તદો જીયાત્ સુવર્ણચ્છવિઃ ॥૧॥

॥ ગવ્યપાઠ ॥

૨અહો ભવ્યભવ્યાઃ શૃણુત તાવત્ સકલમંગલવાલાકેલિકલ-
નલસનકમલલીલાસકલકરોલમ્બિતચિત્તવૃત્તયઃ । વિહિતશ્રીજિ-
નેન્દ્રભક્તિપ્રવૃત્તયઃ । સાંપ્રતં શ્રીમત્ શાન્તિજિનજન્માભિષેકકલશમ્ ।

લાલ ૧ લી.

(રાગ વસંત તથા નદ દેશાખ.)

(આરામ મંદરભાવ—એ દેશી.)

શ્રીશાન્તિજિનવર સયલસુખકર કલશ ભણિએ તાસ,

જેમ ભવિકજનને *સર્વસંપત્તિ બહુલ લીલવિલાસ;

કુશાભ જનપદતિલકસમોવડ હાથ્યણાઉર સાર,

જિણે નયરી કંચણરયણધણકણ મુગુણજણ આધાર. ॥ ૧ ॥

તિહાં રાય રાજે બહુ દીવાજે વિશ્વરોનનરીદ,

નિજપ્રકૃતિ સોમહ તેજે તપનહ માનુ' ચંદ દિણદ;

તસ પપયણખાણી પટ્ટરાણી નામે અચિરાનાર,

૧ વિશ્વે સંસ્તુતસત્પતાપમહિમા इत्यपि पाठः ।

૨ અહો ભવ્યાઃ શૃણુત તાવત્સકલમજ્જલકેલિકલાલીલાસ-
નકા લીલારસરોપિતચિત્તવૃત્તયઃ સામ્પ્રતં શ્રીમજ્જાન્તિજિનેન્દ્રજન્મા-
ભિષેકકલશો ગીયતે इत्यपि पाठः ।

૩ સયલ इत्यपि. ૪ જનપદ એટલે દેશ . ૫ પ્રણય એટલે રનેહ.

મુખસેજ મુતાં ચૈદ પેમે મુપન સાર 'દુવાર. ॥ ૨ ॥

શ્રીશાંતિકરણ જિન શાંતિજિનેસર દેવ,
જે થોગદેમકર જગહિતકર નિતમેવ;
વિદ્યસેનનરેસરવંશમહોદધિચંદ,
મગલાંછન કવ્યનવાને શમમુખકંદ. ॥ ૩ ॥

જે પંચમ ચક્રી સોલસમો જિનગાય,
જસ નામે સઘળાં ધનિ ઉપડવ જાય;
આવી ઉપન્યા અચિરાદેવીકુમે,
નિજ મુખ ઉતરતાં ચૈદસ મુદુણાં દેમે. ॥ ૪ ॥

દુહા.

ભાવારથ જેવા હુરથે, દ્રવ્યભાવથી જોડ;
જિનગુણ દાગુ' લરાધી, મતિમંદ કહું તેડ. ॥ ૧ ॥

હાળ ૨ જી.

(રાગ--નેહિજ સામેરી તથા નટગાઠ રે.)

ઉત્તન સિત ગજવર ચક્રિવિંચ પર્મ કહાંત,
માનુ' મોહમહાગદ તસ શિર દોટ દિયંત;
ઐરાવણપતિતતિસેવિત ચઉગતિ અંત,
તિણુ હેતે પ્રથમ ગજ મુપને મુભ ચઉદંત. ॥ ૧ ॥

સંથમભાર વહેવા ધોરી વૃષભ કહાંવે,
ભરતે ભવિદેવે જોધિખીજ વર વાવે;
જસ ઉત્તત કુદ ઉત્તત ગાત્ર ને વંશ,
સિત અમૃતમંગલમુખ વર્દે વૃષભ અવતંસ. ॥ ૨ ॥

પરતીર્થકે 'આપદ પીડિત ભવિવન રામે,
એકલમક્ષી દુર્જર સિંહ પરાક્રમ દાખે;
'પરીસહુગજ ભેટી નહિ અસહાય અખીલ,
એહવો એ હોરથે ત્રીજે આવી અમ કહે સિંહ. ॥ ૩ ॥

દઘ વાર્ષિકાને જિનપદલચ્છી લેશે,

૧ શ્રીશાંતિનાથ જગવાનને એકભવે જે પદવી હતી (અસ્થિતની ને ચક્રવર્તિની) તેથી અચિરમાતાએ "કુવાર" ગણલે એવાર ચૈદ સ્વપ્ના બેઠ્યા. ૨ સ્વપ્ના. ૩ સિત=ઉત્તરગ. ૪ આપદ=તીર્થ ચ.

૫ પરીપદ૩૫ હાથો. .

૧ મુજ ચાપલદપણુ એહને સંગે મીઠશે;

જડકંઠકસંગે નિજ ૨ કજ છંડી વાસ,

૩ કરે લક્ષ્મી ચાથે સુપને અથવિલાસ.

॥ ૪ ॥

ત્રિભુવનશિરે ધરશે જસ આણા સુરધામ,

નિજજસમરસુરભિત જગત હુરથે ઉદામ;

એ પંચમસુહણે છકું ૪ શશધર દેખે,

નિઃકલંક હું થાઉં તુજ સુતસંગ વિશેષ.

॥ ૫ ॥

કુવલયે ૫ મુદ્દ દેશ્યે શમચંદ્રાતપચુકત,

હવે સમમે દિનકર મિધ્યાતિમિરવિમુક્ત;

ભવિકમલ વિકાસે માનું કહે પુષ્પદંત,

તુમહ સુતપરિ અહ્યથા નિત્ય ઉદ્ય પભાણુંત.

॥ ૬ ॥

કુલધ્વજ તુમ નંદન ધર્મધ્વજે સોહાંત,

સવિ ત્રિભુવનમાંહે એહિજ એક મહાંત;

ધમ અકુમ સુહણે ભવિકને ભાવ જણાવે,

હવે નવમે ૭ કુંભો સુપને એમ કહાવે.

॥ ૭ ॥

જ્ઞાન-દર્શન-ચારિત્ર-ધર્મ મહાપ્રાસાદ,

તસ સ્થિરે ઠવસ્યે આતમ નહિ વિષવાદ;

દશમે પદ્મસરોવર સુકૃત કજ પદ કાવે,

એ પાવન કરસ્યે જ્ઞાનજલે મંગલભાવે.

॥ ૮ ॥

તુજ સુત ગુણરથણે ગંભીરો સુગુણમહેડો,

થયો જાણી સેવે ક્ષીરસમુદ્રજ મીઠો;

તેહ ભણી મુજ નીરે હોજયો તનુપરિભોગ,

એકાદશે સુહણે માનું એ વિનતિ યોગ.

॥ ૯ ॥

વળી ૧ ભવનવિમાનાધિપ ચઉદેવનિકાય,

સંવિત એ હોસ્યે પાસે સુરસમુદાય;

બારમે એ જાણો તેરમે રચણનો રાશી,

ધનકંચન દઈ કરસ્યે ત્રિગટે ૧૦ વાસી.

॥ ૧૦ ॥

૧ લક્ષ્મીનું ચપળતાપણું.

૨ કજ=કમલ.

૩ કહે ઇત્યપિ.

૪ શશધર=ચંદ્ર.

૫ મુદ્દ=આનંદ.

૬ સુતપરે ઇત્યપિ.

૭ કુંભ

=કલશ.

૮ જ્ઞાનરૂપ જળાધી.

૯ ભવનપતિ, વ્યંતર,

જ્યોતિષી,

વૈમાનિક એ ચાર નિકાય.

૧૦ વાસ=સ્થાન.

જ્ઞાનાદિકગુણમણિ દેસ્યે ભવિને એહ,
 'વરંવરિકાધોષી પૂરવપરે ગુણગેહ;
 નિજકર્મધંધણુને ધ્યાનાનલશયુ' રજવાડી,
 નિજ આતમ નિર્મલ કંચનપરે અગ્રુવાળી. ॥ ૧૧ ॥

નિર્વૂમ અગ્નિસમ ભવિસોવન કરી શુદ્ધ,
 ચૌદસમે સુહણે અષ્ટકર્મ ક્ષયે સિદ્ધ;
 ચૌદરાજની ઉપરે કરસ્યે જે અહિકાણુ,
 ભેદ ભણી સંપૂરણ ચૌદ સુપન મંગાણુ. ॥ ૧૨ ॥

ગુણલક્ષણલક્ષિત અતિસુંદર આકાર,
 ાજન માતા ચૌદ દેખે સુપન ઉદાર;
 પણ ચક્રિમાતા કાંઠક તેજે હીણુ,
 દેખે ઝઢાયપદ્ધર દોયવાર ગુણપીણુ. ॥ ૧૩ ॥

કુલકીરતીથંભો કુલાધાર કુલમેર,
 કુલસુરતરૂપાદ્ય જેહને નહિ ભવદેર;
 કુલનંગણુ હીપક જીપક દુરમનકોડી,
 ત્રિભુવન જસ ભગતિ' નમસ્યે પદ કરજોડી. ॥ ૧૪ ॥

વળી હોડી ન એહની કરતા ભવનમઝાર,
 લોકોત્તરચરિતે ધન્ય હોસ્યે અવતાર;
 વળી જ્ઞાનવિમલગુણ જેહના કેહતાં પાર,
 ન લહે સુખે કહેતાં જે સુરગુરૂઅવતાર. ॥ ૧૫ ॥

॥ इति श्रीशांतिजिनचतुर्दशस्वप्नार्थस्तवनम् ॥

સંવકુસિદ્ધ વિમાનથી તવ ચત્રીય *ઉપરે ઉપત્ર,
 બહુભદ્ર *ભદ્રવકસિણુસત્તમી દિવસ ગુણસંપત્ત^૬;
 તવ રોગસોગવિયોગવિકુર મારી ઇતિ શમંત,
 વરસયલમંગલકેલિકમલા ઘરે ઘરે વિલસંત. ॥ ૧ ॥

૧ જ્યારે તીર્થકરમહારાજ વાર્ષિકદાન આપે છે તે સમયે “વર વરો
 વરવરો” એમ સર્વત્ર ઉદ્ધોષણા કરાવે છે. ૨ કર્મરૂપ ઇંધણુ(લાક-
 ડાં) ને બાળીને. ૩ દોયપદ્ધર એટલે તીર્થકર અને ચક્રવર્તી એ બે
 પદવીને એકલવે ધારણ કરનાર હેતુ તેમની માતા બે વળત ચૌદ
 સ્વપ્ના દેખે. ૪ ઉપરે=ઉદરે (પેટ). ૫ ભાદ્રવાવદિ સાતમ.
 ૬ સંપુત્ર ઇત્યપિ.

ધરત્યંદ્યોગ જિહ્વે તેરસ ૧વે દિન થયો જન્મ,
તા મજ્જરયણી દિશાકુમરી કરે સમ્પ્રક્રમ;
તપ ચલિયઆસન ઇંદ્ર મુણિય સવિ હરિ ઘંટનાદે મેલી,
સુરેવિંદસત્યે મેરમત્ય રન્ધ્રે મજ્જણ કેલિ. ॥ ૨ ॥

ઢાળ ૩ જી.

(નાભિરાયા ઘરે નંદન જનમિયા એ—એ દેશી.)

- તાલ—વિશ્વસનનૃપઘરે નંદન જનમીયા એ,
તિહુયણભવિયણુ પ્રેમશુ પ્રણુમીયા એ.
- ટૂંક—પ્રણુમિયા ચહિસઠ ઇંદ્ર, લેહ ઠવે મેરગિરિંદ;
સુરનદીય નીર સમીર, તિહાં ક્ષીરજલનિધિનીર. ॥૧॥
સિંહાસને મુરરાજ, તિહાં મળ્યા દેવસમાજ;
સવિ ઐપધિની જાત, તિહાં સરસકમલ વિખ્યાત. ॥૨॥
- તાલ—વિખ્યાત વિવિધ પરિકર્મના એ;
તિહાં હરખલર મુરલિ વરદામના એ.
- ટૂંક—વરદામ માગધ નામ, જેહ તીર્થ ઉત્તમ ઠામ;
તિહાંતાણી માટી સર્પ, કર ગ્રહ સર્પ મુપર્ય. ॥૩॥
બાવનાચંદન સાર, અભિયોગી સુર અધિકાર;
મન ધરી અધિક આણુંદ, અવલોકતાં જિહ્વયંદ. ॥૪॥
- તાલ—શ્રીજિનચંદને મુરપતિ સવિ ન્દવરાવતા એ;
નિજ નિજ જન્મ મુકૃતારથ ભાવતા એ.
- ટૂંક—ભાવતા જન્મ પ્રમાણુ, અભિષેકકલશમંગણુ;
સાઠ લાખ ને એક કોટી, ૭૨૦ દાય પંચાશ જેડી. ॥૫॥
આઠ જાતિના જે હોએ, ચહિસઠિસહસા(૬૪૦૦૦) જેએ
એણીપરે ભક્તિ ઉદાર, કરે પૂજા વિવિધપ્રકાર. ॥૬॥
- તાલ—વિવિધપ્રકારના કરિય સિણગારસુ એ;
ભરિય જલ વિમલના વિપુલભૂગારના એ.
- ટૂંક—ભૂગાર થાલ ચંગેરી, મુપ્રતિષ્ઠ પ્રમુખ મુભેરી;
સવિ કલશ પરિમંગણુ, તે વિવિધવસ્તુપ્રમાણુ. ॥૭॥

૧ વે દિન એટલે તે દિન.

૨ જાણીને.

૩ સુરનદી=ગંગા.

૪ કરે=લાથે.

૫ મુપર્ય=પે.

૬ સાઠી છત્યપિ.

૭ અસોને

પંચાશ (૨૫૦).

૮ ભગાર=ઝાગી.

આરતી મંગલદીપ, જિનરાજને સમીપ;
ભગવતીચરણી માંહિ, અધિકાર એ ઉઠ્ઠાંહિ.

॥૮૫॥

તાલ—અધિક ઉઠ્ઠાંહિરયું હરખ ભરી જલ લીજતા એ;
નવનવભાંતિરયું ભક્તિભર કીજતા એ.

ટૂંક—કીજતા નાટક રંગ, ગાજતી ગુહિર મૃદંગ;

કિર કીરતી કંઠાલ, ચક્તિાલ તાલ કંસાલ.

॥૮૬॥

શંખ પણવ ભુંગલ ભેરી, ઝંઘરી વિણા નરેરી;

એક કરે હયહયકાર, એક કરે ગુંજગુલકાર.

॥૯૦॥

તાલ—ગુલકાર ગરજનારવ કરે એ;

પાય ધુર ધુરય સુર ધરે એ.

ટૂંક—સુર ધરે અતિ બહુમાન, તિહાં કરે નવનવતાન;

વરવિવિધભાતિચંદ, જાણે ભક્તિસુરતરકંદ.

॥૯૧॥

વાળી કરે મંગલ આઠ, એ જખપત્રતીપાઠ;

થય થૂંધ મંગલ એમ, મને ધરે અતિબહુપ્રેમ.

॥૯૨॥

તાલ—પ્રેમ સુધોષણા પુણ્યની સુરસહુએ;

સમકિત પોષણા શિષ્ટસંતોષણા એમ બહુએ.

ટૂંક—બહુપ્રેમશયું સુખ રખેમ, ધરે આવીયા નિધિ જેમ;

ભત્રીશ કોઠી સુવર્ણ, કરી વૃષ્ટિ વરયણની ધનન.

॥૯૩॥

જિન જનનીપાસે મહેલી, કરે અઠાઈની કેલી;

નંદીસરે જિનગેહ, કરે મહોત્સવ સસનેહ.

॥૯૪॥

છાળ ૪ થી.

હવે રાય મહોચ્છવ કરે રસભર હુવો જખ પરભાત,

સુર પૂજ્યા સુત નયણ પેખે-હરખીઓ તવ તાત;

વરંધવલમંગલગીતગાને સંધવા ગાઇ રાસ,

બહુદાને માને સુખી કીધા સકલ પૂત્રી આશ.

॥૯૫॥

પંચવરણીકુસુમવાસિતભૂમિકા પસંલિત,

વર અગર ચંદન ગુરૂ ધૂપ ધૂપણાં છટા કુંકુમ દિત્ત;

શિર મુકુટ મંડલ કાને કુંડલ હાથે નવસર હાર,

ધમ સયલભૂષણભૂષિતાંબર જગતજન પરિચાર.

॥૯૬॥

જિનજન્મકલ્યાણક મહોચ્છયે યોદ્ધાભુવન ઉદ્યાત,
 નારડી થાવર પ્રમુખ સુખીયા સકલમંગલ હોત;
 દુઃખ દુરિત ધતિ સમંત સઘળે જિનરાજ જન્મપ્રતાપ,
 તિણે હેતે શાંતિકુમાર ઠવીડે નામ ધતિ આલાપ. ॥૩॥
 એમ શાંતિજિનનો કલશ ભણતાં હોએ મંગલમાળ,
 કલ્યાણકમલોકેલિ કરતાં લહીએ લીલ વિશાલ;
 જિનસ્તાવ કરિયે સહેજે તરીએ ભવસમુદ્ર અપાર,
 શ્રીજ્ઞાનવિમલસૂરીદ જપે શ્રીશાંતિજિન જયકાર. ॥૪॥

॥ इति श्रीमत्तपागच्छाचार्यविमलशास्त्रीयश्रीज्ञानविमल-
 स्वरिचितः श्रीशान्तिनाथजिनकलशः सम्पूर्णः ॥

॥ अथ श्रीपार्श्वनाथजिनकलशो लिख्यते ॥

શ્રીપાર્શ્વનાથ અનાથનો નાથ શિવપુરનો સાથ સકલમંગલ-
 મહાનિલય ત્રિભુવનતિલકસમાન કામિતપૂરણો સંકટચૂરણો દુરિત-
 વિહંગણો ત્રિભુવનજનમનરંજણો શ્રીશ્રીથંભણપાર્શ્વનાથજિનજન્મા-
 ભિષેકકલશમ.

ઢાળ ૧ લી.

સુખદાયક કાશીદેશ દીપે, ^૩ભરતસૂસણગાર;
 તિહાં વણારસી વરનામ નયરી, ઋદ્ધિનો નહિ પાર ॥૧॥
 અવતરી અલકા એહ માનું, ભૂતલે જયકાર;
 સુરલોકની પેરે લોક થોકે, વસે સુગુણ દાતાર ॥૨॥
 તિહાં રાયરાણા મુકુટમણિસમ, અર્ધસેનનરીંદ;
 તસ નેહખાણી નામ રાણી, વામાદેવીનંદ ॥૩॥
 દશમે ભવે દેવલોકે દશમે, ત્યાંથડી અવિયા દેવ;
 વદી ચોથ ચૈત્રતણી જાણે, નિજધિતિ સ્વયમેવ ॥૪॥

૧ ચાંદરાજલોક.

૨ આ શ્રીપાર્શ્વનાથજીના કલશની જીર્ણપ્રત

શ્રીનારંગગિરિતીર્થની પામે આવેલ પ્રાચીન પડનગરમાં રહેલ શ્રીમત્તપાગચ્છ-
 બ્રૂપણ-વિમલશાખીય શ્રીમત્પન્ન્યાસપ્રતાપવિમલગણિશિષ્યવિદ્યાસિદ્ધશાસનોદ્યો-
 તકશ્રીમત્પન્ન્યાસદેવવિમલગણિના જ્ઞાનભંડારમાંથી મળેલ છે તે એકજ જુની
 પ્રતના અનુસારે સુધારીને આ છપાવેલ છે. ૩ ભરતસૂત્રની ભૂમી.

તિહાં મધ્યરણીયે સુપના, ચૌદ લહે અતિ આણુંદ;
સુખ રહેજ બોલે હેજ પેખે, સાર તારં અમંદ

॥૫॥

॥ વસ્તુ ॥

પ્રથમ ગજવર પ્રથમ ગજવર[૧] વૃષભ[૨] સિંહ[૩] .^૧સુલ-
ચ્છી[૪] દામ[૫] વિદ્યુ[૬] દિનકર[૭] ધ્વજ[૮] કુંભ[૯] પદ્મસર[૧૦]
ક્ષીરનીરનિધી[૧૧] સુરવિમાન[૧૨] રચણુચ્ચય[૧૩] તેમ જસણુ
નિધૂમ[૧૪] સવે એ ચઉદશ સુમિણા બહિ જાગી વામાદેવી ક્રાંત-
ધયણુ કહે કંતને સુપન સકલ તતખેવ ॥ ૧ ॥

દાળ ૨ જી.

ધમ કરતાં રવોદયાં માસ પીન, નવ ઉપર સાહાસાત દિન;
શુભ ઝાહલા બહોલા પૂરણ થાય, મનવાંછિત દીયે અર્ધસેનરાય ॥૧॥
શુભમુહૂર્તે ઉંચે સ્થાને સર્વ, શ્રદ્ધ આપે પૂરિત આશાપર્વ;
પોપવદી દશમી રચણીમધ્યવેલ, નક્ષત્ર વૈશાખા ચંદ્રવેલ ॥૨॥
જાત્યો જિન ત્રિભુવન થયો ઉદ્યોત, સુખિયા સવે સ્થાવરપ્રમુખ હોંત;
આકાશે દેવદુંદુભિનાદ, ભૂચે ઉદ્ધતી પામી બહુ આદહાદ ॥૩॥
છપત્રદિશિકુમરી અમરી આપે, કરે જન્મમહોત્સવ પશ્ચતભાવે;
આસન કંપ્યાથી સપરિવાર, આવે જિહાં જન્મતણુ આગાર ॥૪॥
કરે યોજનમાને સૂતિગૃહ, જિનજનની સાથે લિયે સનેહ;
હરે ક્યવર વરસે સુગંધ નીર, ફુલવૃષ્ટિ કરે રહી એક તીર ॥૫॥
ધરે ચામર વિંજે ને ભૂંગાર, દર્પણ સવિ આઠે કરે પ્રકાર;
ચઉ દીપક ચાર રક્ષા કરે, અગ્નિ ઉપાઈ હોમ રક્ષા ધરે ॥૬॥
દરભાના ઘરતળે રચે, સ્નાન આજણુ આહુત કરી પછે;
થાપી જિનજનની ઠામ જાય, દિશિકુમરી આચ્છવ એમ થાય ॥૭॥

વસ્તુ.

હવે મહોચ્છવ હવે મહોચ્છવ ઇંદ્રકૃત જે શંખશબ્દથી,
ભવનપતિ વીશ ઇંદ્ર ખત્રીશ ^{૧૦}વ્યંતર પરહનાદથી;
આવીયા સિંહનાદથી જ્યોતકી (જ્યોતિષી) બહુતર,

૧ સારી લક્ષ્મી. ૨ વોલ્યા એટલે ગયા. ૩ જન્મ્યા.

૪ ભૂમીપણુ. ૫ જીત એટલે આચાર. ૬ ધર. ૭ ક્યવર,

ક્યાર એટલે કચરો. ૮ ભીંગાર ઇત્યપિ. ૯ રભા એટલે કળ.

૧૦ વણાર ઇત્યપિ.

દશ વૈમાનિક ઘટનાદથી સપરિવારે મેરૂ સયસ,
આવે અતિઉત્કૃષ્ટ ભર્યા, કરતાં જે લીલ

॥૧॥

દાળ ૩ જી.

નિજવિમાન નંદીસર થાપી, સુર સઘળાં મેરૂ જાવેજી;
સોહમપતિ જિનભક્તિયે ભક્તો, જન્મનયર ઘેર આવેજી
જિનજનની તસ પ્રતિબિંબ કરીને, અવસ્થાપિની દેવેજી;
નિરાખાધ પંચરૂપ કરીને, જિન લિયે કર સ્વયમેવજી

॥૧॥

॥૨॥

ચામર છત્ર ધરે એક આગળ ચાલે વજ્ર ઉડાલેજી;
પંચરૂપશુ જિન લેઈ આવે, અવિધિ આશાતના ટાળેજી
અવલોકે સુર અનિમિષ દિશતા, જિનને રૂઢિસંગ બેસારેજી;
આઠ જાતિના કલશ પાતરી, ચંગરી સવિ ધારેજી

॥૩॥

॥૪॥

લીર્ધજળ ઔપધી ને માટી, કુસુમ પ્રમુખ બહુભાંતિજી;
અમ્યુત ઇંદ્ર અભિયોગિક સુરથી, અણાવે મનખંતજી
ચતુર નિકાયના ખાસઠ [૬૨] ઇંદ્રા, ખાસઠ કલશા તેહનાજી;
છાસઠ છાસઠ ચંદ્ર સૂરજના, એકશોખત્રીશ[૧૩૨] બેહુનાજી

॥૫॥

॥૬॥

વૈમાનિકની સોલ સુરીના સોલ[૧૬], ખસેઅધિકદશ[૨૧૦] જાણેજી;
અસુરનિકાયની ૫૬શ દેવીના, નવ નિકાય ખાર પ્રમાણેજી
વ્યંતર ને જ્યોતિષીતણી દેવી, તેહના છે ચાર ચારજી;
તેહના અઠ[૮] અભિષેક કલશ ઈમ, લોકપાલના ચાર[૪] જી

॥૭॥

॥૮॥

એક અંગરક્ષક દેવનો, એક સામાનિકસુરકેરોજી;
એક ત્રાયત્રિંશક દેવનો, એક પર્યદાનો ભલેરોજી
સાતકટકનો એક એમ સામાન્ય દેવતણા એક કહીયેજી;
ચોસઠસહસ આઠ જાતિના કલશા, અદીશતે ગુણી લહીયેજી

॥૫॥

॥૧૦॥

એક કોઠ સાહસાળ જે કલશા, ભરિયા ક્ષીરધિનીરોજી;
સ્નાન અભિષેક કલશ ઈમ, શ્રીજિનશિર જલસહરોજી
૧ દેખતાં. ૨ ખાળામાં ૩ સુરપેં છત્રપિ. ૪ આ ગણના

॥૧૧॥

અદીશે (૨૫૦) અભિષેકની છે. ૫ દશ અભિષેક ને નવનિકાયના ખાર અભિષેક. ૬ આઠજાતિના કલશામાં એકજાતિના આઠ આઠ (૮૦૦૦) હજાર કલશા હોય છે એટલે આઠજાતિના મળી ચોસઠહજાર (૬૪૦૦૦) કલશા એક એક અભિષેકમાં હોય છે તો ચોસઠહજાર(૬૪૦૦૦) ને અદીશે (૨૫૦) અભિષેકે ગુણતાં સર્વમળી એકકોઠ ને સાહસાળ કલશ થાય છે.

તાલ પાખાજ રખાખ તખૂરા સરણાઝ સારંગીજી;
 વીણા વંસી મહુયર ભેરી, નોરી સાર સુરંગીજી ॥૧૨॥
 ગીત નાટ્ય વાજિંત્ર વિશેષે, તત્ત્વનશુધિર સંગીતેજી;
 નવનવચ્છદે નવનવભેદે, કરતાં બહુવિધ પ્રીતેજી ॥૧૩॥
 વસ્તુ.

અચ્યુતઘંદ્ર અચ્યુતઘંદ્ર પ્રથમ અભિષેક કરતા જન્મના,
 પાપ તાપ સવિ જાવત દેવ સઘળા

સૂરજ ચંદ્રમા ઇશાનઘંદ્ર રહે તવ જમલા
 ચાર ઋષભના રૂપ કરી હીરનીર અભિષેક
 સોહમ ઇલાં ઇમ લહે જન્મમહોચ્છવ છેક ॥૧૪॥

હાળ ૪ થી.

એમ અભિષેક કરીને, આરતિને ઉતારે;
 કરે મંગલદીપો, મુખે કહે જયજયકાર ॥ ૧ ॥

એકશોઆઠ(૧૦૮) કવીને, જિનગુણ હરખે ગાયે;
 યુગલીર મહારથ, કહીને ભાવના ભાવે ॥ ૨ ॥

જય જય જગનાયક, જગદીપક જિનરાજ;
 લોકોત્તરગુણગણ, તાહરે અંગે છાજે ॥ ૩ ॥

નવકર જસ કાયા, ધ્યાયા નંદનવનભાસે;
 શ્રીઅરિહંત અનોપમ, સકલ અમલગુણરાશિ ॥ ૪ ॥

સુર સઘળા જાયે, નંદીસર જિનગેહ;
 અઠ્ઠામહોચ્છવ, કરતાં અતિસસનેહ ॥ ૫ ॥

જિન ગેહે મૂકી, વૃષ્ટિ કરે મનોહાર;
 બત્રીશકોટીરયણે, ભરતા ઋદ્ધિ ભંડાર ॥ ૬ ॥

ઇમ જન્મમહોચ્છવ, જિનનો જાણી પ્રભાત;
 રાજા પણ તે પરે, કરતા અતિ વિખ્યાત ॥ ૭ ॥

જિનજન્મકલ્યાણકે, મંગલમાળા કોઠ;
 હોય જ્ઞાનવિમલગુણ, પ્રણમે ખે કર જોઠ ॥ ૮ ॥

॥ ઇતિ શ્રીમત્તપાગચ્છાચાર્યવિમલશાસ્ત્રીશ્રીજ્ઞાનવિમલ-

સૂરિરચિતઃ શ્રીપાર્શ્વનાથજિનકલશઃ સમ્પૂર્ણઃ ॥

અથ શ્રીચતુર્વિંશતિજિન ચૈત્યવંદન.

- આદિનાથપ્રભુ પ્રથમદેવ, સેવે સુખકારણ,
બીજા અજિતજિણુંદેવ, ભવપાપનિવારણ ॥ ૧॥
- ત્રીજા સંભવ સુખકર, એ પાંછિતદાતાર;
અભિનંદન ચૌથા નમું, જિમ પામું ભવપાર ॥ ૨॥
- સુમતિનાથ સુપરિં નમું, જિન પંચમ કહીએ;
પદ્મપ્રભ છઠ્ઠા જિણુંદ, જપતાં સુખ લહીએ ॥ ૩॥
- જિનસુપાસસામી સાતમા એ, સેવ્યે સંપત્તિ કોણિ;
શ્રીચંદ્રપ્રભપ્રભુ આઠમા, નમતા નાવે ખોડી ॥ ૪॥
- સુવિધિનાથ શિવતણે સાથ, નવમા ભગવંત;
દશમા શીતલનાથસામી, સેવ્યે ભવઅંત ॥ ૫॥
- એયાંસજિન અગ્યારમાએ, જગજંતુજયકાર;
બારમા શ્રીવાસુપૂજ્ય, પૂજ્યે સુખ સાર ॥ ૬॥
- તેરમા શ્રીવિમલનાથ, ભવભાવઠ ભજે;
અનંતનાથજિન ચઉદમા, દુર્ગતિ દુઃખ ગંજે ॥ ૭॥
- ધર્મનાથપ્રભુ પંત્રરમાએ, પ્રણમ્યે પરમાનંદ;
શાંતિજિણેસર સોલમા, સમરચે નિત આણુંદ ॥ ૮॥
- સત્તરમા ભાવે નમો, ભવિ કુંથુકૃપાલ;
અઠારમા અરનાથદેવ, અરિહંત દયાલ ॥ ૯॥
- મઘીનાથ ઓગણીશમાએ, શિવસંપદદાતાર;
મુનિસુવ્રતજિન વીશમા, વિશ્વતણે આધાર ॥૧૦॥
- એકવીશમા નમિનાથજી નિરખ્યે નિધિ લહીએ;
નેમિનાથ બાવીશમા, જસ ધ્યાને રહીયે ॥૧૧॥
- પાંચીનાથ તેવીશમાએ, જસ નામે દુઃખ જાય;
વર્દ્ધમાનજિન ચોવીશમા, સમરંતા સુખ થાય ॥૧૨॥
- અતીત અનાગત વર્તમાન, જે જિનવર કહીએ;
સ્વર્ગમર્ત્યપાતાલમાંહે, જિનપ્રતિમા લહીએ ॥૧૩॥
- તે સવિ વંદા ભાવશુભે, ભવિકા મન ઉદ્ધાસ
જ્ઞાનવિમલપ્રભુનામથી, જિમ લહો શિવપુરવાસ ॥૧૪॥

સ્તવનસંગ્રહની શુદ્ધિપત્રિકા.

અશુદ્ધ.	શુદ્ધ.	પૃષ્ઠ.	પંક્તિ.
સુરમણી	સુરમણી	૨	૮
ગુણગ્રામ	ગુણગાન	૨	૪
દિવ્યધ્વનિ	દિવ્યધ્વનિ	૭	૧૫
તેમ	તેમિ (તેમ)	૮	૧૫
કરજોડી	કરજોડ	૧૪	૬
વધમાન	વધમાન	૧૪	૧૭
એના	એહના	૧૪	૨૦
સમકિતમનમાંહિ	સમકિતમાંહિ	૨૮	૫
શ્રાતા	શ્રાતા	૩૧	૧૭
પરતી તે	પ્રતીતે	૪૮	૨૫
પણ	પણે	૪૮	૨૬
પ્રાણી	પ્રાણી	૪૯	૧૯
નાહ	નાહિં	૫૩	૧૮
આહ્	આહ્	૫૬	૩૩
કુરવિંદ	કુરવિંદ	૫૭	૪
મહિ	મહિ	૬૨	૧૦
ત્રિશલાનંદ	ત્રિશલાનંદ	૬૩	૫
તૈકલાસ	તે કૈલાસ	૬૮	૭
પ્રેમધરીયે	પ્રેમધરીને	૬૮	૧૬
આધક	આધિક	૬૮	૨૪
સાહ્ય	સાહ્ય	૭૬	૧
કેકે	કે	૭૮	૯
મંતરે	મંતરે જગત	૮૦	૭
મરૂદવી	મરૂદવી	૮૦	૨૦
વદાણ	વદાણ	૮૩	૧
નાહં	નાહં	૮૪	૨
આચારજ	આચરિજ	૮૪	૭

અશુદ્ધ.	શુદ્ધ.	પૃષ્ઠ.	પાંક્તિ.
આય	આયા	૮૫	૫
એકાદન	એકદિન	૮૪	૨૮
સફલ	સફલો	૮૫	૭
નિરખ્યાણ	નિરખ્યાણ	૧૦૨	૩૦
આધક	અધિક	૧૦૩	૭
શુ' તેલ	મુતેલ	૧૦૫	૧૫
સુ'નજરેનજ	સુનજરેતેજે	૧૦૫	૧૯
તારમુજતારતાર	તારમુજતારમુજ	૧૦૫	૨૪
નિરતોશરાહુ' રહુ'	નિરવાહુ' ભવેભવે ચિત્ત		
ચિત્તશુદ્ધિ, ભમતાં	શુદ્ધિ, તાહરે ધ્યાને રાનો		
ભવકાનને સુરતરૂ નીપરે	સદા હુ' રહુ'	૧૦૫	૨૭
આથર	અથિર	૧૦૫	૨૧
કિશુ'કીજયે મોહચૂરે	કિશુ'કીજયેમોહચૂરે	૧૦૬	૨
સકલવિલોકને	સકલભવિલોકને	૧૦૬	૩
ભાજપાવે	ભાજપાવે	૧૦૬	૯
આધક	અધિક	૧૦૯	૪
નોમ	નેમ	૧૧૮	૩
મતમિધ્યાત	મલમિધ્યાત	૧૨૪	૨૪
શીલજલ	શીલજલ	૧૨૫	૮
ગલિક	ગલે	૧૨૫	૧૮
ભવાથિતિ	ભવથિતિ	૧૩૦	૬
કલિ	કલિ	૧૩૦	૨૬
કોડીટંકારી	કોડીટંકારી	૧૩૨	૨૮
મંભમતાં	ભમતાં	૧૩૮	૧૦
હુકુકહુકુક	કુકુકકુકુક (કર્ષણી)	૧૪૩	૧૧
કાથત	કાથત	૧૪૭	૨૧
દુરિતામધ્યાત	દુરિતમિધ્યાત	૧૪૯	૧૨
સાંડસરો	સાંડસરો	૧૫૧	૨૫
નિત્યપ્રતિ	શુદ્ધમને	૧૫૩	૨
ગુણગણ	ગુણ	૧૫૭	૧૬
સાંભલો	સંભાલો	૧૫૮	૬

અનુક્ર.	શુક્ર.	પૃષ્ઠ.	પાંક્તિ.
દંડકવિચાર	દંડકવિચાર	૧૬૫	૧
સમાકલ	સમકિત	૧૬૫	૨૬
શાસનસાયક	શાસનનાયક	૧૭૩	૨૦
દાશ	દાસ	૧૭૫	૧૦
કેશુ	કિશુ	૧૭૬	૧૭
તરણા	તરણી	૧૭૭	૧૨
નાત	મુજનતી	૧૮૦	૨૨
જિનરાજજી	જિનરાજની	૧૮૧	૨૯
નાલિના	નલિના	૧૮૭	૨૩
પ્રકાશકે	પ્રકાશેરે	૧૮૯	૧૪
વ્યવહારિયો	વ્યવહારિયો	૧૯૭	૨૫
પાનાપપાસી	પાનપિપાસી	૨૦૪	૨૪
અંગી	અંગ	૨૦૭	૧૦
અંકન	અંકુલ	૨૦૮	૧૩
દેવાલયાને	દેવલિયાને	૨૧૨	૧૮
ભાવામત	ભાવમિત	૨૨૦	૨૧
રખવાળા	રખવાળા	૨૨૩	૧૪
મુખસદનથી	મુરસદનથી	૨૨૬	૧
મૂતિ	મૂર્તિ	૨૨૭	૧૩
ભણેજડા	ભાણેજડા	૨૩૦	૮
અલૌકિક	લૌકિક	૨૩૧	૧૭
કુમાળપાલ	કુમારપાલ	૨૩૩	૧૦
માલન	મલિન	૨૩૮	૧૧
માળડીરી	મલિડીરી	૨૪૫	૨
ખેટકનામ	ખેટકગામ	૨૫૨	૧૯
સઘ	સંઘ	૨૬૨	૨૭
નૃપતિ	નૃપની	૨૬૬	૧૫
ભાવનાશ	ભવનાશ	૨૭૦	૧૮
દશતણુ	દશતનુ	૨૭૪	૨૨
દેવ	દેવી	૨૮૧	૨૧

અશુદ્ધ.	શુદ્ધ.	પૃષ્ઠ.	પાનિ,
આભિનંદન	આભિનંદન	૨૮૫	૧૪
ભાવિભા:	ભાવિભા:	૨૮૭	૨૫
સંપાત	સંપત્તિ:	૨૮૯	૧૯
બાલયા	બાલિયા	૩૦૨	૭
સમવસરણ	સમવસરણ	૩૦૩	૨૯
સફલ	સફલ	૩૦૫	૨૦
તીતની	તીતતિ	૩૦૬	૧૧
સસાર	સંસાર	૩૧૩	૯
ભવભીતિ	ભવભીતિ	૩૨૦	૧૫
સૂર	સૂર	૩૨૪	૨૧
ખત	ખંત	૩૨૮	૫
વૃદ્ધ	વૃંદ	૩૩૯	૨૨
પયણ	પણય	૩૪૨	૨૦
દ્વપણ	દ્વપણ	૩૪૪	૧

॥ શુભં ભવતુ ॥

